

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ

ΕΚ ΤΩΝ
ΔΟΚΙΜΩΤΕΡΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΠΕΖΟΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΠΟΙΗΤΩΝ

Μετὰ σχολίων γραμματικῶν ἱστορικῶν καὶ γεωγραφικῶν, καὶ
μετ' ἐπιτόμων φιλολογικῶν καὶ κριτικῶν ἐκθέσεων,

Διηρημένη εἰς τόμους πέντε.

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΕΛΛΗΝ. ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΚΑΙ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΕΜΠΤΗ
ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΣ.

*Υπὸ Σ. Δ. ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ καὶ Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗ.

Δαπάναις

ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ.

Κατ' ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας
Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου.

*****
ΤΟΜΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ.
*****

Τιμᾶται Δραχ. 2.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ.

Κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Ἐρμοῦ Ἀριθ. 215.

1852.

18289

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐν Ἀθήναις,
ἡ 18 Δεκεμβρίου
1846.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ.

Πρὸς τὸν Κύριον Ἀνδρέαν Κορομηλᾶν.

Κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐξεταστικῆς τῶν βιβλίων Ἐπιτροπῆς, ἔγχρινομεν νὸ^μσταχθῆ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα ως διδακτικὸν σύγγραμμα ἡ παρὸς σοῦ ἐκδο-^μεῖσα τέταρτον Ἑλληνικὴν Χρηστομάθεια τοῦ Κ. Α. Ρ. 'Ραγκαδῆ.

(Τ. Σ.)

·Ο· Γ' πουργδε

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Μ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ.

Πρὸς τοὺς Γυμνασίαρχας Σχολάρχας καὶ διδασκάλους τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων.

Κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, συνιστῶμεν ως διδακτικὸν βιβλίον τὴν νέαν τέταρτον Ἑλληνικὴν Χρηστομάθειαν, ἐκδεδομένην Ἰσχάτως παρὰ τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου Κορομηλᾶ, συλλεγεῖσαν δὲ παρὰ τοῦ Κυρίου Α. Ρ. 'Ραγκαδῆ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 28 Δεκεμβρίου 1846.

(Τ. Σ.)

·Ο· Γ' πουργδε

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Μ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ

Α'. ΟΜΗΡΟΥ.

Τοῦ πατρὸς τῆς Ἑλληνικῆς ποιήσεως 'Ομήρου ἀμφισσόγεται καὶ ἡ ἐποχὴ, καὶ ὁ τόπος τῆς γεννήσεως, καὶ αὐτὴ ἡ ὑπάρξις' διότι πολλοὶ θεωροῦσι τὰς ῥάψῳδίας του ὡς μεταγενέστερον ἄθροισμα ἀρχαίων ὅμοιοτικῶν ἀσμάτων, ἀπίθανα λέγοντες. Ἐπτὰ πόλεις ἀντεποιοῦντο αὐτὸν ὡς πολίτην των, μὲ περισσότερον ὅμως δίκαιον, ὡς φαίνεται, ἡ Χίος ἢ ἡ Σμύρνη. Ἡ κοινοτέρχ γνώμη τὸν θέλει ἀκμάσαντα δίλγον μετὰ τὰ Τρωικά, 907 Π. Χ. Ἔγραψε δὲ δύο μεγάλα ποιήματα, ἔκαστον ἐξ εἰκοτεσσάρων ἀσμάτων, τὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὀδύσσειαν, περιγράψων εἰς τὸ μὲν τὴν ὅλωσιν τῆς Τρωάδος ὑπὸ τῶν Ἐλλήνων, εἰς τὸ δὲ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Ὀδυσσέως ἀπὸ Τρωάδος εἰς Ἰθάκην προσέτι δὲ καὶ τινας ὅμνους. Ἀποδίδεται δὲ εἰς αὐτὸν καὶ ἐν κωμικὸν ποίημα, ἡ Βατραχομυμοτακία, καὶ ἀλλα τινὰ, τῶν ὁποίων διεσώθησαν διλγού μόνον στίχοι.

Σημ. Ἡ διάλεκτος τοῦ Ὁμήρου καὶ διλων τῶν ἐποποιῶν εἶναι ἡ παλαιὰ Ἰωνικὴ, διαφέρουσα τῆς νεωτέρας διὰ τῆς ἀρχόντου μᾶξεως ιδιωτισμῶν καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν διάλεκτων τῆς Δωρικῆς, Αἰολικῆς καὶ Ἀττικῆς. Ὁ δὲ στίχος τοῦ Ὁμήρου εἶναι ὁ λεγόμενος ἡρωϊκὸς ἔξαμετρος. συγχείμενος ἀπὸ ἐξ πόδας, ὃν οἱ τέσσαρες πρῶτοι δάκτυλοι (-ω) ἢ σπονδεῖοι (-), ὁ πέμπτος ἀφεύκτως δάκτυλος, καὶ ὁ ἕκτος σπονδεῖος ἢ τροχαῖος (-υ). Τέμνεται δὲ ὁ στίχος οὗτος, ἵνα τοι γρεωστεῖ νὰ ἔχῃ λέγουσαν λέξεως, ἢ εἰς τὸ μέσον τοῦ γ'. ποδὸς, ἢ εἰς τὸ μέσον τοῦ δ'. ἐντατῷ κατὰ τὸ ἔξης σχῆμα:

•-υ- -υ- - | υ- -υ- -υ- - υ, ή -υ- | υ- -υ- - | υ- -υ- - υ

ΙΑΙΑΔΟΣ Α.

ΙΑΙΑΔΟΣ οὔριδε, θεά, Πηλούμαδεω 'Αχιλῆος,
Οὐλομέρην, ἡ μυρί' 'Αχιλεῖς ἀλγε', ἔθρην,
Πολλάκις δὲ φθίμους ψυχὰς "Αἴδη, προσέχεν
Ηέσσων, αὐτοὺς δὲ ἐλάριψ τεῦχε κάνεστιν
Οἰαργίσῃ τε πᾶσι—Διῆς δὲ ἐρελείστο, βουλή—

5

* Μήνιν] Ἐπίμονον ὄργην, κάκιωμα. Ἀργεται δὲ ὁ Ὅμηρος δχ: ἀπ' ἀρχῆς τῆς πολιορκίας τῆς Τρωάδος, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τελευταίου ἔτους, ὃς διὰ τῆς διαιρέσεως τῶν Ἐλλήνων ἀργηγῶν τὰ συμβάντα γίνονται δραπετικώτερα.—Ἄε:δε] δεῖδω, ἐτέρα μορφὴ τοῦ φδω —Θεῖδ[.] ἔνυσετ τὴν μούσαν Καλλιόπην, προστέτριψ τῆς ἐποπτίας.—Πηλούμαδεω] δεω διὰ συνιζήσεως μετράται ἴσως δὲ καὶ ἐπροσέρετο ὡς μία μαρκὰ συλλαβή. Ηηλεὺς ἡν ὁ πατήρ τοῦ Ἀγιλλέως, βασιλεὺς τῆς Φθίας. Τὸ πατρωνυμικὸν ἔπρεπε νὰ ἥναι Ηηλεΐης, Πηλούμης, ἀλλὰ διὰ τὸ μέτρον παρεντιθεται τὸ α. * Οὐλομένην] ἀντί Ολομένην, ἐκ τοῦ "Ολολυμοῦ" τὴν γαμένην, τὴν ἐπάρχοντα, ἡ, κατὰ τοὺς σχολιστάς, ἐνεργητικῶς, τὴν φθοροποίον.—Ἀγαστοῖς] ἄγαιοι ήσαν λαοὶ θειασταλικός, εἰς τῶν κυριωτέρων τῆς τούς Ἐλλάδος. Ἀπ' αὐτούς δὲ ὀνομάζεις συνεγών ὅλας τοὺς "Ἐλληνας, διότι τὸ ὄνομα "Ἐλλην" δὲ ἡτον τούς ἀκόμη κοινόν. Ἡδ[.] Θ. Ι.κ. Α', 3.—Ἐθηκεν] ἔθαλε, δηλ. ἐπέφερε. ³ Ιρήμους] ισχυρά;, ἐκ τοῦ ἐπιφ. Ἰρι, μὲ δύναμιν, καὶ τούτο ἐκ τοῦ ὄνόμα. [ε, ισχύε. — Αἰδ.:] τῷ φδω, ἐκ δονοματ. Αἰδ[.] — Προσάψεν] ἐπεμψε πρέωρα, βιαίως. ⁴ Αὐτούς] Κατ' αὐτούσιαν πρὸς τὰς φυχάς· ἔνυσε τὰ σωματά των.—Ἐλάριψ] ἀρπάγματα, σπαράγματα ἐκ τοῦ ἐ λεῖν. 'Εκ τούτου τὸ ἡμέτερον λωρία.—Τεῦχε] ἔκαμε, ἀναυξήτως. Κ. § 563.—Κύνεστιν] ἀντί Κυσίν. Κ. § 550. ⁵ Οἰαργίσῃ] σπραχφάγοις οὐ νοισιν.—Ἐτελείστο] τελειω, ίων. ἀντὶ τελέω. Τούτων γινομένων ἐτελεῖτο ἡ θέλησις τοῦ Δ.

(ΕΛΛΑΣΝ. ΧΡΙΣΤ. ΤΟΜ. δ'.)

1

Ἐξ οὐ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε

Ἄτρειδης τε, ἄναξ ἀνδρῶν, καὶ δῖος Ἀχιλλεὺς.

Τίς τ' ἄρα σφωε θεῶν ἔριδε ἔνυέρχε μάχεσθαι;
Ἀγητούς καὶ Διός υἱός; δὲ γάρ, βασιλῆς χοιωθείς,
Νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὥστε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί;

10

Οὐνεκα τὸν Χρύσην, ἡτίμησ' ἀρητῆρα

Ἄτρειδης; δὲ γάρ ἦλθε θοάς ἐπὶ νῆρας Ἀχαιῶν,
Δισδέμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερεῖσι' ἄποινα,
Στέμμα τ' ἔχων ἐν χερσίν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
Χρυσέω ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς,

15

Ἄτρειδας δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορες λαῶν.

Ἄτρειδαί τε καὶ ἄλλοι ἔүκνήμιδες Ἀχαιοί,
Ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν, Ολύμπια δώματ' ἔχοντες,
Βεπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὗ δ' οἰκαδὶκέσθαι·
Παιᾶδα δ' ἐμὸι λῦσαι τε φίληγν, τά τ' ἄποινα δέχεσθαι,
Αἴζομενοι Διός υἱὸν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.

20

Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμιγσαν Ἀχαιοῖς,
Ἄιδεισθαι δ' Ἱερῆς, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
Ἄλλοι οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονοι ἤνδανε θυμῷ,
Αλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μύθον ἔτελλεν.

25

* [Εξ οὐ] καιροῦ. διηγήσου, ὃ μοῦσα, ἀρχίσασα ἐκ τοῦ καιροῦ ἔξ οῦ.—[Διεστήτην] ί-
νεργ. ἄρ. β'. τρίτον πρόσ. διώκ. ἀναυξήτως τοῦ Δίσματος. * [Ἄτρειδης] Οὐ Αγαμέμνων,
βασιλεὺς τῶν Μυκηνῶν, υἱὸς τοῦ Άτρέως. Τὸν δύομάζει κατ' ἔξογήν ἄνακτα ἀνδρῶν, διότι
ἡτον ὁ γενικὸς καὶ ἀνώτατος ἀρχηγὸς ὅλης τῆς ἐκρεπτείας.—[Διός] ἐκ τοῦ Διὸς, μετ-
έχων τῆς φύσεως τοῦ Διός, Θεός. * [Ἄρ.] ἐντὸς Αρα ποιητικῶς όπερα συμφώνη. —[Σφῶι]
διώκ. αἰτια. Τὸν Άγλ. καὶ τὸν Άγαμέμνονα. —[Συνέχη] συνήκε, ἄρ. α. τοῦ Συνέχη.
Συνέκρουσε. —[Μάχεσθαι] Ήστε μ. * [Γίλος] ὁ Απόλλων. Τοῦτο δὲ εἰς τὴν ἑρώτησιν τίς
ἀπόκρισις τοῦ ποιητοῦ ἡ τῆς Μούσης. —Βασιλῆι τῷ Άγαμέμνονι. * [Νούσον] νόσον.—
Ἄνα] πέδε, κατά. —[Ωρει] ἄρ. α. τοῦ "Ορνυμ., Διήγειρε. —[Ολέκοντο] ἐκ τοῦ Ολέκω, ἀντὶ^τ
"Ολλυμ. * [Ούνεχ] Οὐ ἔνεχα, δηλ. τούτου ἔνεχα διτ. —[Ητίμησ'] αἰτίμαστε. —[Ασητῆρα]
Ιερέα ἐκ τοῦ Άρασθαι. * [Ο] εὔτος, δ. Χρ. —[Θύεις] ταχείας, ἐκ τοῦ Θέω. * [Θύγατρα]
Θυγατέρα, τὴν ίδίαν του θ.—[Απερεῖσι'] ἀντὶ Απειρέσια, άπειρα. —[Αποινα] ἐκ τοῦ α ποι-
νη, Λύτρα. * [Εκηβόλον] τοῦ μαρκῶν τὰ βέλη φίτοντος. Τὸ δὲ στέμμα εἰχεν, ήντα φαί-
νετοι ἐρχόμενος πόδη τὴν προστασίαν τοῦ θεοῦ. * [Ανά] ἐπὶ γρ. σκηπτρού, βαστηρίας.
—[Ελίσσετο] ἐλίτανευς, περεκάλει. * [Άτρειδα] διώκ. Τοὺς δύω Άτρείδας, τὸν Άγαμ.
καὶ τὸν Μενέλαον. —[Κοινήτορε] διευθυντής, ἡγεμόνας. * [Εύκνήμιδες] οἱ φοροῦντες
ώραιας κνημῆδας, εὐπλοι. * [Εγοντες] οἱ οἰκούντες. Βιουθολογεῖτο διτι οι θεοὶ κατόψεων
τὸν Ολυμπὸν, δῆρος τῆς θεσσαλίας, διότι ἐκεῖθεν κατέβιταιν αἱ ἀρχαιόταται Ἑλληνικαὶ
φυλαὶ, καὶ μετ' αὐτῶν ἡ θρησκεία. Ἐκ τούτους Ολυμποὶ ὠνομασθηκαὶ ἡ οὐράνιος τῶν θεῶν
κατοικία. * [Βεπέρσαι] ἐκ τοῦ Πέρθω, πορθῶ. Οἱ Ηγυγοὶ ιερεῖς, ἀδιάφοροι εἰς τοῦ
πολέμου τὰ ἔργα, εὔχεται εἰς τοὺς θεοὺς Άρα. ὅλα τὰ καταθύμια, ἀρκεῖ νὰ τῷ πασδιώσωται τὴν
θυγατέρα του. —[Πριάμοιο] Πρίαμος ὁ βατλεὺς τῆς Τραύδος. * [Αὔστη] ὑπένω. Θελήσατε,
συγκατατεύσατε λύσται. Άλλοι γράφουσι λύσασι ασθε καὶ δέχεσθαι. * [Αἴζομενοι] εὐ-
λαβούμενοι, υποκείμ. τοῦ ὑπεννοούμενα θελήσατε. Οἱ δὲ σχολιασταὶ τὸ μὲν λύσασι ἔξ-
αρτωσιν ἀπὸ τοῦ δοῖεν, τὸ δὲ ἀζόμενοι θεωροῦσιν ὡς κλητικὴν συμφωνοῦσαν μὲ τὸ
Άτρειδα. * [Ευθα] τότε. * [Αλέεσθα] η λέγοντες αἰτίεσθαι. —[Άγλαξ] τὰ λαμπρά, ἐκ
τοῦ Άγαλλος. Παρατήρησον δὲ διτι εἰς τὴν ποιητικὴν γλῶσσαν δὲν οπαρούσονται προτακτικὰ
ἄρθρα. —[Δέχθαι] ἀντὶ Δεδίγηθαι, παραχ. τοῦ ἀπερειμ. ἀναυξήτως. * [Ηνδανε] ἡρεσκε
(τοῦτο), ἐκ τοῦ Ανδάνου (ήδομεν). —[Θυμῷ] ἡρεσκε τῷ θυμῷ, τῇ ψυχῇ, ἡρεσκε
τῇ ψυχῇ τοῦ Άτρ. * [Εσκλ. ἄρ.] ὄγρω, ἀπέπειπε. —[Εργατερύν] εκληρόν. Ἐπὶ μ. ἔτι.]

Μήσε, γέρον, κοιλησιν ἐγώ παρὰ νηυτὶ κιγέιω,
“Η νῦν διθύνοντ’, η ντερον αὐτις ιόντα,

Μὴ νῦ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμπια θεοῖο.

Τὴν δ’ ἐγώ οὐ λύσω, πρὸν μὲν καὶ γῆρας ἔπεισιν

‘Ημετέρῳ ἐνὶ οἰκῷ, ἐν ‘Ἄργει, τηλόθε πάτρης,

Ἴστὸν ἐποιχομένην, καὶ ἐμὸν λέγος ἀντιόωσαν

‘Αλλ’ οὐ, μή μ’ ἐρέθιζε, σαώτερος ὡς κε νέγας.

“Ως ἔντατ’ ἔδδειστεν δ’ ὁ γέρων, καὶ ἐπειθετο μύθῳ.

Βῆ δ’ ἀκέων παρὰ θίνα πολυυφλοίσθιο θαλάσσης”

Ποιλλὰ δ’ ἔπειτ’ ἀπάνευθε κιῶν ἥραθ ὁ γεραιός

‘Απόλλωνι ἄνακτε, τὸν ἥρκομος τέκε Λητώ·

Κλῦθι μεν, ‘Αργυρότοξ’, δις Χρύσην ἀμφιβέβηκας,

Κιλλαν τε ζαθέγην, Τενέδαιο τε ιστι ἀνάστεις,

Σμινθεῦ, εἴ ποτε τοι χαρίεντ’ ἔπι: νηρὸν ἔρεψα,

“Η εἰ δή ποτε τοι κατὰ πίονα μηροὶ ἔκηγα τοινηγίων

Ταύρων ἥρδ’ αἰγῶν, τόδε μαι κηρήνον ἔελθωρ

Τισειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυσ σοῖσι βέλεσσιν.

“Ως ἔφατ’ εὐχόμενος τοῦ δ’ ἔκλιε Φοῖβος ‘Απόλλωνε

Βῆ δὲ κατ’ Οὐλύμπιο καρήνων, χωρόμενος κήρ,

30

35

40

ἐπέτελλεν (ἐνετέλλετο, πρεσβετικῶς ἔλεγε) μῦθον (λόγον). Παρατηρ. Ωτὶ εἰς τὴν ποιητικὴν γλῶσσαν αἱ προθέσεις διαιροῦνται τῶν συνθέτων ἡμέτατον καὶ παρεντίθεται τὸ ἀντικείμενον. ²⁶ Κιγέιω ἐκ τοῦ Κιγάνω καὶ Κίγημι, ἐπιτυγγάνω, ἀπαντῶ. Κ. § 614 ²⁷ Δηθύνοντα, χανοτριβοῦντα, ἐκ τοῦ δῆθδ, χρονίως. — Αὔτις] αὐθίς. ²⁸ Μή... χραίσμη] μήπως οὐ βοηθήσῃ (ἐκ τοῦ ἀχρ̄ χραίσματος) σοι νῦν. ²⁹ Τηνδεῖ] τὴν θυγατέρα σα. ‘Ο Χρυσῆς ήτον οἱρεὺς εἰς ναὸν τοῦ Απόλλωνος οὐ μαρχάν τῆς Τρφάσος. Τὴν δὲ θυγατέρα του Χιωσῆίδα εἰλον συλλάθει αἰγμάλωτον οἱ ‘Ελλήνες. — Μι.] αὐτήν. — Ἐπεισιν] ἔνεσ, ἀντεῖ πελεύσεται. Συντάσσει δὲ μετ’ αἰτιατ., ως εἰ ἐστίμαιε καταλάσθρ. Συγήνως δὲ φέρεται πρός δοτ. ³⁰ Ημετέρφι] ἐπήρ, λέγει τηληθ. κατὰ βασιλ. ἥδος. — Αργειος] Αργος πορευομένην, εἴτε δότι πρεπιποτούσαις ἀπὸ ἄκρων εἰς ἄκρων, ψραινον τὸν ίζον, εἴτε ως περιερχομένην ἢ ἐπιστατοῦσαν τὰς ύφασματας. — Αντισαν] ἐκ τοῦ Ἀντιών, μετέχω, μετάκινον, καὶ συγήνως; ἐπιμελοῦμαι μετά αἰτ. ³² Συάτερος] συγκριτ. τοῦ Στίος ἀντὶ Σωος. απέλθης, ἐκ τοῦ Νέματος. ³³ Ἐδέεισεν] διὰ τὸν διπλασιασμὸν τοῦ δ. Ιδ. Κ. § 614, δεῖσαι. Τον πρὸ συμφώνου διὰ τὸ μέτρον. ³⁴ Βι.] ἴδη. — Ακέων] σωπῶν. ³⁵ Απάνευθε] μερκάν, πράμερα. — Κι.ώ] ἐκ τοῦ Κιώ=ἴω, πορεύουσαι. — Ήραβ] ηγύγηθη. ³⁶ Μεύ] μερύνος, προστατεύων. ³⁸ Κιλλαν] πολιγύιον Τρωίκον. — Ζειθη.] θειοτάτην, τὸ ζα ἐπιτατικόν. — Ιρι.] Ισχυρῶς. ³⁹ Σμινθεύ] ἡ πλοῦ Σμινθης, Τρωικῆς πολεως, ὅπου ἐτιμάτο, ἢ ἀπὸ τοῦ Σμινθος, κατὰ διάλεκτον δὲ μὲν, οἷον μυστόντος, διοτε ἐπίστευον ὅτι ἐξανθρεύσε ποτε τοὺς βλάπτοντας τὴν ἐκεῖ χώραν μὲν, ὅπεν καὶ εἰς τὴν Χρύσαν Σκόπας, δὲ Πάριος ἀγαλλιματοποιός, ἔγλωψεν Απόλλωνα πατούντα μὲν. — Ἐπι. v. ἐρ.] ἐπέρεψα (ἴσταγασα, ἐκ τοῦ Εσέφω, καὶ συνκόη, ἐπέστεψα) σοι τὸν χριεντα ναὸν. ⁴⁰ Κατά... ἔκηρ] κατέκαυσά σοι πίονα μηροία. ⁴¹ Κρήνην] τέλεσον, ἐκ τοῦ Κρατινών. — Εβέλδωρ] ἐλδώρ (ἐκ τοῦ ἐλδούσιος). — Δαναοῖ] οἱ περὶ τὸ Αργος ‘Ελλήνες, θύεν περ’ Ομήρον καὶ ὅλοι οἱ ‘Ελλήνες. ⁴² Ω.] αύτως. — Φοῖβος] ὁ ξανθός, ἐκ τοῦ Φάρων μὲ τὸ διγαμμα, διότι ἐπόλλων παρίστα καὶ τὸν ήλιον. ⁴⁴ Όλ. καρήνων] τῶν κεφαλῶν, κορυφῶν τοῦ (ὅρους) Οὐλύμπου. — Χωρόμενος] κολούμενος, θυμόνων. — Κῆρ] κατὰ τὸ κήρ, τὴν ψυχήν. ὀξεύοντας δὲ σημαίνει τὴν θεατηφόρον μοῖραν.

1*

Τόξ' ώμοισιν ἔχων ἀμφηρεψά τε φαρέτρην·

"Εκλαγέαν δ' ἄρ' οὔτισι ἐπ' ὠμώνυ, χωριμένοιο
Αὐτοῦ κινηθέντος ὁ δὲ ήτε νυκτὶ ἐσικώς.

"Εζεῖτ' ἐπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δὲ τὸν ἔηκεν
Δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένεται ἀργυρέοιο βιοῖο·

Οὐρῆς μὲν πρώτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς·
Αὐτάρ ἐπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκές ἐφίεις

Βάλλ·· αἰὲν δὲ πυρὶ νεκύων καίοντο θαυμεῖσι. ①
Ἐννήμαρ πὲν ἀνὰ στρατὸν ὥχετο κῆλα θεοῖς·

Τῇ δεκάτῃ δὲ ἀγορῆδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς.

Τῷ γάρ ἐπὶ φρεσὶ θήκε θεὸν λευκώλενος "Πρη-

Κῆδετο γάρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὄφατο.

Οἱ δὲ ἐπει τούν γηρεύειν, ὄμηργερέες τ' ἐγένοντο,

Τοῖσι δὲ ἀνιστάμενος μετέψη πόδας ὥκυς Ἀχιλλεύς·

"Ἄτρείδη, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας οἴω

"Ἄψ ἀπονοστήσειν, εἰ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν,

Εἰ δὴ δόμοι πόλεμος τε δαμᾶς καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς.

"Ἄλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείμεν, η ἵερῆς,

"Ἡ καὶ ὀνειροπόλον—καὶ γάρ τ' ὅναρ ἐκ Διός ἐστιν—

"Ος κ' εἶποι δὲ τόσον ἐγώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,

Εἴτ' ἄρ' ὅγε εὐγωλῆς ἐπιμέμφεται, εἴθ' ἐκατόμβης·

Αἴ κεν πως ἀρνῶν κνίσσης αἰγῶν τε τελείων

Βούλεται ἀντιάσας, ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.

"Ητοι ὅγε ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο τοῖσι δὲ ἀνέστη

Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὅχι ἀριστος·

⁴⁵ [Ἀμφηρεψά] ἐκατέρωθεν σκεπασμένην. ⁴⁶ [Ἐκλαγέαν] κλαγγὴν ἀπετέλεσσεν.

⁴⁷ [Βούκω] σκοτεινὸν (ἀπό τὸ θυμόν) ω; νῦν. Περιτηρητέον τὸ θύρος τῶν σίγων τούτων. ⁴⁸ [Ἀπάνευθε] εἰς ἀπόστασιν τινα. — Μετὰ... ἔηκεν] μεθῆκεν, ἀρχῆκεν ίδιον, βέλος ἐκ τοῦ Ἱημού, ως καὶ Ὁϊδες, ἐκ τοῦ Φέρω, οἰστω. ⁴⁹ [Βιοῖο] τού τόξη, ισως παρὰ τοῦ βίας, τοῦ βιαστούς λαγυζομένου: ἀλλὰ πιθανώτερον διὰ τοῦ διγαμματοῦ = ίσις. ⁵⁰ [Οὐρῆς] δρέπας (ὅρεινον, χυρώς τάξ) μηδόνος. — [Ἐπόχετο] ἐκνήθη κατά, προσεύχετο. — [Ἄργους] ἀρχῆστος.

⁵¹ [Ἄντεισι] αὐτοῖσι τοῖς ἀνθρώποις. — [Ἐχεπευκές] ἔχον πεύκης πικρίαν, πικρόν.

⁵² [Νεκύων] νέκυος, νεκρός. Γνωστὸν δέ τοις ἔκαστον τοὺς νεκρούς. — [Θυμεῖσι] πυκναὶ πυρὰ τοῦ θαμάτος. ⁵³ [Ἐννήμαρ] ἐπέρι ἐπὶ ἐννέα ημέρας. — [Κῆλα] κῆλα (ξύλα, οἰνος ὁ καλόποις κτλ.), τὰ βελην. ⁵⁴ [Τῷ δεκ.] ημέρᾳ ὑπενοεῖται, ἐκ τοῦ ἑν. ημέρα. — [Ἄγορήνδε] εἰς συνέλευσιν. — [Καλέσσατο] διπλασιάζεται το σ δι. τὸ μέτρον. ⁵⁵ [Γῇ] Αὐτῷ, τῷ Ἀχ. ταῖς φρεσίν (αὐτοῦ) ἐπέθηκε τοῦτο τὸ καλέστα: — [Λευκῶλη] ἡ ἔγχυστη λευκοῦ; βραχίονας. ⁵⁶ [Ρα]

[δῆ] — [Οράτο] μέσον ἡθοισμένον. ⁵⁷ [Ηγεμονία] Δωρ. γ. πρός πληθ. τοῦ πθ. δωρ. τοῦ Αγείρω. — [Ομηρεύεις] δόμοις ἡθοισμένον. ⁵⁸ [Μετέφη] ψιλήσεις πρός. ⁵⁹ [Αμφε] ημᾶς. — [Παλιμπλ.] εἰς τὰ δύοπα (πρὸς τὴν πατρίδα μας) πλανητήσιντας. — [Οἴω] νομίζω. Τὸ μέσον τούτου οἰσμοις εὑρητόν παρὰ λογογράφοις. ⁶⁰ [Ἄλι] ὀπίσω, ἐκ τῆς Από. ⁶¹ Εἰ δή] ἐπειδή. — [Ἐννεοε] δὲ, διμαζομένοις ἀπὸ πολ. καὶ λοιμῶν, ἀπρεκτοι θά ἐπιστρέψωμεν, ἂν διαφύγωμεν τὸν θάνατον. ⁶² [Ἐρεισμέν] ἐρεισμένεν, ὑποτ. τοῦ ἔροματος. ⁶³ [Ἐπιμέμφεται] μέμφεται ημᾶς οὐτος ἔνεκα εὐγωλῆς, δογίζεται κατ' ημῶν διτι ημελήσαμεν εὐχήν τινα — [Ἐκατόμβ.] θυσίαν ἔκτοτον βων, ⁶⁴ Αἴ κεν] ἔάν. — [Τελείων] τὴν ήλικίαν, η γη. ⁶⁵

[Ἀντιάσας] ἴδε σιχ. 3. — [Βαμνός] ἀμῦνας: (ἰποτρέψας) ήμιν τὸν λογιδὸν (οἰμόν). ⁶⁶ [Ητοι] μὲν, καταρχτικὸς φράσσως. — [Κατ' ἄρ' ἔζετο] ἔρα καθέζετο. — [Τοῖς] ἐν μέσῳ αὐτῶν. ⁶⁷ [Θεστορ.] οὐδείς; τοὺς θεστορούς. — [Οἰωνοπ.] τῶν, μάντεων τῶν ἐξηγούντων

Ὥσ; ἥδη τά τ' ἔοντα, τά τ' ἐστόμενα, πρό τ' ἔοντα.

Καὶ νῆσσος ἡγήσατο Ἀχαιῶν Πλιον εἰσω,

“Ην διὰ μαντοσύνην, τὴν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων

“Ο σφιν ἐνυφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

‘Ω Ἀχιλλεῦ, κέλεαι με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι

Μῆνιν Ἀπόλλωνος ἐκατηβελέται ἄνακτος.

Τοι γάρ ἐγών ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μοι ὅμοστον,

“Η μέν μοι πρόφρων ἐπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.

“Η γάρ ὅταναι ἀνδρας χολωσέμεν, δις μέγα πάντων

‘Ἀργείων κρατεῖ, καὶ οἱ πείθονται Ἀχαιοί.

Κρείσσων γάρ βασιλεὺς, ὅτε γύστεται ἀνδρὶ χέρῃ·

Εἴπερ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,

‘Ἄλλα τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὅφρα τελέσσῃ,

‘Ἐν στήθεσσιν ἔοιτο· σὺ δὲ φράσαι, εἴ με σαύστεις.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὥκνς Ἀχιλλεύς·

Θαρσήσας μάλα, εἰπὲ θεοπρόπιον δι, τι οἰτίθα.

Οὐ μὰ γάρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, φ τε σὺ, Κάλγαν,

Εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναψαίνεις,

Οὐτις, ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ ζήνον δερκομένοιο,

Σοὶ κοιλῆς παρὰ νησὶ βαρείας χειρας ἐποίστει,

Συμπάντων Δαναῶν οὐδὲ ἦν Ἀγαμέμνονα εἰπῆς;

‘Ος νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὔχεται εἶναι.

Καὶ τότε δὴ θάρσησε, καὶ ηὗδα μάντις ἀμύνων·

Οὔτ’ ἄρ’ ὅγ’ εὐχωλῆς ἐπιμέμψεται, οὖν ἐκατόμηνος,

‘Ἄλλ’ ἔνεκ’ ἀρητῆρος, διν ἡτίμομος Ἀγαμέμνων,

Οὐδὲ ἀπέλυσε θύγατρα, καὶ οὐκ ἀπεδεξατ’ ἄποινα.

Τούνεκ’ ἄρ’ ἄλγε’ ἔδωκεν Ἐκγένδολος ήδ’ ἔτι δώσει·

Οὐδὲ δῆγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας κήρυξ αὐτέξει·

70

75

80

85

90

95

τὴν πεπήσιν τῶν δρηνῶν.—“Ογι” ὅχα, ἐξόχως, ώς οὐ τοῦτο ἐκ τοῦ “Ε γω, ἐλλειψει δὲ τῆς Εξ.” ⁷⁰ Τά τ’ ἔών κρηται ἄρθρῳ προτατικῷ, ἔκτος δὲν, ὑπονοήσει τινὸς ἐξήματος, θεωρη-
οῦ ὁ ὑποτατικόν. — Πρό τ’ ἔοντα τὰ προγεγενημένα πράγματα. ⁷¹ Νήσσα] να. τι. —
εἶσω] ἔσω· ἔνα ἔμβωσιν εἰς τὸ Ιλιον. Συντάσσεται δὲ μαίτια. ώς καὶ ή Εἰς, ἐξ ἡς παρ-
άγεται. ⁷² Ήν διὰ μαντ.] διά τὴν ἐήν (τὴν ίσιαν ἐκυτοῦ) μαντοσύνην, ίκανότητα τοῦ
μαντεύειν. — [Πόρε] ἀρό. ⁶ τοῦ ἄρχο. Η. ω, πορίω. ⁷³ Ο] οὐσιος. — [Εὔρρ] καλὴν ἔχων
διάθεσιν. — [Ἄγορέ] ἀγορέω, διλῶ ἐν ἀγορᾷ. ⁷⁴ Ἀχιλλεῦν μὲν δὲν λ δὲ τὸ μέτρον, ώς καὶ
εἰς τὸν πρώτων διχ. — [Κέλεαι] β’. προ. τοῦ ἐν. τῆς ὄρ. τοῦ Κελέματι, κελεύων. — Μυθήσ.]
νὰ ἔγγησω, νὰ εἰπῶ τι ἔστι. ⁷⁵ [Ἐκατηνέλο] ἐκάς βίλλω. Τοῦ μακράν τοξεύοντος. δι.
στιχ. 21. ⁷⁶ Τοιγάρ] λοιπόν. — [Ἐγών] δωρ. ἀντι ἐγω. — [Ἐρέω] ἔρω. — [Σύνθεο] προς. τοῦ
Συντιθημι. — [Τυποσχέθητι]. ⁷⁷ [Η] Πάντως, ἀφεύκτως. ⁷⁸ Μέγας] Ἐπίρ. μεγάλως. ⁷⁹ Οι]
Δύτωρ. ⁸⁰ Κρείσσων] ἀνώτερός ἔστι, ὑπερτερεῖ. — [Χώστει] χολωθῆ. — [Χέρηι] χείρονι, ἀ-
νώμαλ. Κ. § 550.—⁸¹ Αὐτῆμαρ] τῇσι μετήνομος. — Καταπέψῃ] Χωνεύσῃ, Κατασείλῃ.

⁷² Μετόπ.] εἰς τὸ μέλλον. — [Ργει χόλον] φυλάξτε τὴν δργήν τε. — [Ορρα] μεγρις ὅτε
κορέψει αὐτόν. ⁸³ Απαμειβ.] ἀποκρινόμενος ⁸⁵ θεοπρ.] μαντεύμα, ἐκ τοῦ θεοῦ χρόνῳ προέπω,
προλέγω. ⁸⁷ Αναψαί[νεις] φανερές ποιεῖς. ⁸⁸ Οὐδὲ. οὐτις] ἐπανάληψις τῆς ἀρήστεως.
— Δερχομ.] ἐν δισφι βλέπω, ἐν δισφι χαίρομαι τὸ φῶς μου. ⁸⁹ Κοιληγ] κοιλαῖς. — Βαρεία.]
κακοποιούς.

⁹⁰ Εἰπῆς] σύτε δην εἰπῆς ὅτι δ Ἄγ. θέλει σὲ κακοποιούς, σύτε αὐτός.

⁹¹ Πολλὸν] κατά πολύ. — Εὔχεται] κανυγάται. ⁹² Ήμέσα] ωμίνει. — Αμυμων] ἄμωμωνος.

⁹³ Τούνεκ] τοῦ (ἐκείνου) ἔνεκεν. — [Ηδ] καί. ⁹⁷ Κηρας] βιλάζει. ‘Ο ωύληρις διώρθω-

- Πρὸν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλω δόμεναι ἐλικώπιδα κούρην
 Ἀπριάτην, ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἵερὴν ἐκατόμβην
 Ἐς Χρύσην τότε κέν μιν ἰλασσάμενοι πεπίθουμεν. 100
 "Ἔτοι ὅγ' ὁις εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο τοῖσι δ' ἀνέστη
 Ἡρας Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 Ἀχινύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναις
 Πίμπλαντ', δόσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπτεόντει εἴκτην.
 Κάλχαντα πρώτιστα κάκ' ὀστόμενος προσέειπεν" 105
 Μάντι κακῶν, οὐ πώποτε μοι τὸ κρήγυνον εἶπες.
 Αἰεὶ τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι"
 Ἐσθιὸν δ' οὐδέ τι πω εἴπες ἔπος, οὐδὲ ἐτέλεσθας.
 Καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγροεύεις,
 'Ως δὴ τοῦδ' ἔνεκά σφιν 'Εκηβόλος ἄλγεα τεύχει, 110
 Οὔνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσηΐδος ἀγλά' ἄποινα
 Οὐκ ἔθελον δέξασθαι· ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
 Οἶκοι ἔχειν· καὶ γάρ ὁ Κλυταιμνήστρος προσθέσουλα,
 Κουριδίης ἀλόγου· ἐπεὶ οὐ ἔθέν ἐστι γερείων,
 Οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν, οὐτ' ἄρα φρένας, οὔτε τι ἔργα. 115
 'Αλλὰ καὶ δις ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τὸ γ' ἀμεινον·
 Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σὸν ἔμμεναι, η ἀπολέσθαι.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίγ' ἐτοιμάσατ', δῆρα μὴ οἷος
 Αργείων ἀγέραστος ἔω· ἐπεὶ οὐδὲ ἔσικεν.
 Δεύσσετε γάρ τόγε πάντες, οἱ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη. 120
 Τὸν δ' ἡμεῖσθ' ἐπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἀτρείδην κυδιστε, φιλοκτενώτας πάντων,
 Πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
 Οὐδέ τι που ἴδμεν ξυνῆται κείμενα πολλά·
 'Αλλὰ τὰ μὲν πολίων ἔξι ἐπράθομεν, τὰ δέδασται, 125
 Δασοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλιλλογα ταῦτ' ἐπαγγείρειν.
-
- σεν σύτως ἔνει Χείρας. ⁹⁸ Απὸ δέ ποδόμεναι πατρί.—[Ἐλικώπ.] τὴν στρέφουσαν (ἔχουσαν ζωηρούς) τοὺς ὄρθιαλούς. ⁹⁹ Άπριάτην, ἀνάποινον] χωρὶς ὁ πατέρη τῆς νὰ τὴν αγοράσῃ η νὰ δῶσῃ λύτρα δι' αὐτήν. Οἱ παταῖοι συσλασσούσι τερπούσι ταῦτα ὡς ἐπιρρήματα. ¹⁰⁰ Πεπίθουμεν] ἀρό. εὔκτ. τοῦ Πέρθω. ἡθέλαμεν τὸν πείσειν. ¹⁰² Εὐρυκρείων] μέγας ἀρχων. ¹⁰³ Αχινύ.] δργιζόμενος.—Μέγα] εἰπ. μεγάλως.—Αυριμέλ. παμικλαῖται. ¹⁰⁴ Οσσε] Διώκ. εἰς ὄσθιαλοι, ἐκ τοῦ "Οσσος η Οστον." [Είκατην] ἐσικάτην. ¹⁰⁵ Κάκ] δοστόμενος] κακῶν προσθέψας. ¹⁰⁶ Κρήγυνος] διότι. ¹⁰⁷ Ρε] ἄρα.—Προβέβη] προβεύομαι, μαντεύων. ¹⁰⁸ Δήλη τάχα. ¹⁰⁹ Οὐνεκος] διότι. ¹¹⁰ Ρε] ἄρα.—Προβέβη] προβεύομαι, προκρίνω. ¹¹¹ Κουρ. ἀλόγου] τῆς αυτύγου, τὴν δοπίαν κυρηνά εύσαν ἔλασσα.—"Ἐθε..] εὐτῆς.—Χειρεών] γείρων. ¹¹³ Οὐ δέμας κτλ.] εὐκαὶ ἐστι γείρων κατὰ τὸ δέμας. —Φ.η.] ἀνάστημα, ωραίστη. ¹¹⁴ Η] μετάλλον σπον εἰς αι η ἀπολέσθαι. ¹¹⁵ Γέρα.] ἄλλο γέρας, βραβεῖον τοῦ ποιέμενοι, ώς τῷ εἶγε διεῦθη η Χρυστίς. ¹¹⁶ Βούλε] πρέπει. ¹¹⁷ Δεύσσετε] βλέπετε, πάντες λεύσσετε τόγε γέρας μοι δέ ἔρχεται ἄλλη, ἀπεργεται ἀλλαχοῦ. ¹¹⁸ Ποδάρκης] ὁ ἔχων τοὺς πόδας ἐπαρκούτας εἰς τὸ τρέξιμον, ταγύσσους. ¹¹⁹ Κύδ] Ἐνδοξότατε.—Φλοκτ.] ὁ ἀγάπεων τὰ κτένεα ("τέσσαμα") κτέμπατα. ¹²⁰ Ιδμεν] εἰδμεν. —Ξυνῆται] ξυνέα, ξυνά, κοινά, αἰσθ. τοῦ οἱ τρεπουμένοι εἰς υ. ¹²² Τὰ μὲν] οὗτα μὲν.—Πολίων ἔξι ἐκ πολέων.—Ἐπράν] ἐκ τοῦ Πέρθω, ἐπορθήσαμεν. Δίδασται] ἐμερισθῆσαν, ἐκ τοῦ Δαισφαι. ¹²³ ἐπέοικι] ἐκ τοῦ Ἐποίκω. ἀρκοῖει.—Παλιλλ.] παλισύλλεκτα οἱ

*Αλλὰ σὺ μὲν νῦν τὴνδε θεῷ πρόες· αὐτὰρ Ἀγαῖοι
Τριπλῆ τετραπλῆ τ' ἀποτίσουμεν, αὐτὸν ποθεὶ Ζεὺς
Δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.

Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·

130

Μή δέ οὕτως, ἀγαθός περ ἐών, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,

Κλέπτε νόφη ἐπεὶ οὐ παξελεύσεαι, οὐδέ με πείσεις.

*Η ἔθελεις, ὅφερος αὐτὸς ἔχεις γέρας, αὐτὰρ ἔμι· αὐτῶς

*Ηοθαί δευόμενον, κέλεαι δέ με τὴνδε ἀποδοῦναι;

*Αλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοι,

135

*Ἄρσαντες κατὰ θυμὸν, ὥπως ἀντάξιον ἔσται·—

Εἰ δέ κε μὴ δώσωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἐλωμαι·

*Η τεὸν ἡ Αἴαντος ἴων γέρας, ἡ Ὁδυσσῆς

*Ἄξω ἐλῶν· ὁ δέ κεν κεχολώσεται, ὃν κεν ἵκωμαι.

*Αλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα μεταφρασθεῖσα καὶ αἴτις.

140

Νῦν δέ, ἄγε, νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλλα δῖαν,

*Ἐς δέ ἐρέτας ἐπιτηδεῖς ἀγειρόμεν, ἐς δέ ἐκατόμορφην

Θείομεν, ἀνδρὸς αὐτὴν Χρυσήδα καλλιπάρηγον

Βίσσομεν· εἰς δέ τις ἀργὸς ἀντὶ βουληφόρος ἔστω,

*Η Αἴας, ἡ ἰδομενεύς, ἡ δῖος Ὁδυσσεύς,

145

*Ἡ σὺ, Πηλείδη, πάντων ἐκπαγλότατης ἀνδρῶν,

*Οφρός ἡμῖν· Ἐκάεργον ίδάσσεαι λεπτὰ ρέας.

Τὸν δέ ἄρα ὑπόδρας ἴδων προσέφη πόδες ὡκὺς Ἀχιλλεύς·

*Ω μοι, ἀναιδείγην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,

Πῶς τις τοι πρόφρων ἐπεσιν πειθῆται Ἀγαιῶν,

150

*Η ὅδον ἐλθεύμεναι, ἡ ἀνδράσσοντις ἱψι μάχεσθαι;

Οὐ γάρ ἐγὼ Τερώων ἔνεκ τῆλυθον αἰγυμετάνων

Δεῦρο μαχγσόμενος· ἐπεὶ οὔτι μοι αἴτιοι εἰσιν.

Οὐ γάρ πώποτε ἐμάς βοῦς ἡλασαν, οὐδὲ μὲν ἵππους,

Οὐδέ ποτε ἐν Φθίῃ ἐριθώλακι, βωτιανείρη

155

λαοὶ νὰ συνάξωσιν αὐτὰ τοισιώ πάλιν. ¹²⁸ Ποθεὶ ποτέ. ¹²⁹ Δῶσι] δῆται· Τὸ σι· ἐπίκτασις.—¹³⁰ Εἴκαλαπτ.] ἐκπορθῆσαι. ¹³⁰ Κρειών] ἄργυρων βιστίλεὺς (ἐκ τοῦ κρετέω). ¹³¹ Αγ. . . ἐνώ] σύννατος καὶ ἀν δῆσαι.—Θεοείκει.] θεῷ ὄμοις. ¹³² Κλέπτε νόφη] ἀπάτη θυσίαν.

—Παρελεύσασι] νικήσεις. ¹³³ Οφρός] ὅπως· ¹³⁴ Αὔτως] μάτην. ¹³⁴ Ηοθαί δευ.] καθῆσθαι στερούμενον. ¹³⁵ Άρσαντες] ἀρμάσαντες. 'Ο στίγος αὐτὸς δὲν ἔγειται ἀπόδεσσιν. 'Ενυοεῖται δέ: Εὖ ἔχει ἡ ἀλλα τι δύοιον. ¹³⁶ Τεὸν] σὸν. ἴων. διόποιον τοῦ "Ελωμαι". 'Ου κεν] πρὸς δὸν ἄν. ¹³⁷ Μεταφ. καὶ οὐτιες] θέλομεν καὶ πάλιν σκεψήσθη. ¹³⁸ Δῖαν] θείαν, ἐπίθετον τὸ ὄποιον συνεχῶς ἀποδίδεις εἰς τὴν θάλασσαν. ¹³⁹ 'Εε... ἀγείρ.] ἐσαγειρωμέν θε. ἀγείρωμεν ἔντος αὐτῆς. 'Αν καὶ προσταχτ. γράφονται ἴων. διά τούο. —'Ἐπιτηδεῖς] ἐξεπιτηδεῖς.

¹⁴⁵ Θιλομεν] θύμεν.—'Αν] ἀνά, συνδέεται μὲ τὸ βήσομεν ἀναβιβάσωμεν. ¹⁴⁶ Ἀρχός] ἀργήδος, ἀδηγός τῆς ἀποστολῆς. —Βουλητρός] δὲ δῶν συμβούλιος. 'Οι ἀνήκοντες τοῦ συμβούλιον τῶν βασιλέων. ¹⁴⁸ Εκπληγάσας. ¹⁴⁹ 'Υπόδρας ἴδων] βλοστρῶς ἴδων, ὑποθέλεψας, ἐκ τοῦ 'Ιποδιερκούσι.

¹⁵⁰ Επιειμ.] ἐνδεδυμένε.—Κερδαλ.] ὁ εἰς τὰ κέρδη ἔχων τὰς φρένας. ¹⁵¹ Πρόφρων] πρόθυμος. —Τοι.. ἐπεσιν] τοῖς ἔπεισι σου. ¹⁵² Οδόν ἐλθ.] νὰ ἐλθωσιν εἰς διόποιον, νὰ πηγίνωσι πούποτε στὸν τοὺς στελλήσῃ. ¹⁵³ Αἴτιοι εἰσι] μὲ ἐπιτασσεῖς τι. ¹⁵⁴ Βους] θηλ., τὰς ἀγειλάδας. ¹⁵⁵ Εριθώλακι] τῇ ἔχουσῃ μεγάλας βωλευς, εὐφορφ. Φθία δὲ ἡ ἐπερχείσ-

Καρπὸν ἐδηλήσαντ· ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξύ

Οὔρεά τε σκιόεντα, θάλασσά τε ἡγήσσα·

Ἄλλα σοι, ω μέγ' ἀναιδὲς, ἄμ' ἐσπόμεθ', δῷρα σὺ χαίρης,

Τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω, σοὶ τε, κυνῶπα,

Πρὸς Τεῶν — τῶν οὗτοι μετατρέπῃ, οὐδ' ἀλεγίζεις·

Καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,

Ω ἔπι πόλλ' ἐμόργησα, ὃςσαν δέ μοι υἱες Ἀχαιῶν.

Οὐ μὲν σοὶ ποτε ἵσον ἔχω γέρας, δῆποτε· Ἀναιδὲς

Τεῶν ἐκπέσωστ' εὐναίσμενον πτολίεθρον·

Ἄλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάικος πολέμοιο

160

Χεῖρες ἐμαὶ διέπουστ· ἀτὰρ ἦν ποτε δασμὸς ἔκγηται,

Σοὶ τὸ γέρας πολὺ μετίζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε

Ἐργομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπὶ τὸν κεκάμω πολεμίζων.

Νῦν δ' εἰμι Φθίγρος, ἐπειὴ πολὺ φέρερόν ἔστιν

Οίκαδ' ἴων σὺν νηυσὶ κορωνίσιν· οὐδέ σ' ὅδω

Ἐνθάδ', ἀτίμος ἐών, ἀφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.

165

Τὸν δ' ἡμείθετ' ἐπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

Φεῦγε μάλι, εἴ τοι θυμὸς ἐπέστυται· οὐδέ σ' ἔγωγε

Λίσσομαι εἶνεκ' ἐμετο μένειν· παρ' ἔμοιγε καὶ ἀλλοι,

Οἴ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητιέτα Ζεύς.

170

Ἐχθρός δέ μοι ἐστι Διοτρεψέων Βασιλῆων·

Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοι τε μάγαι τε.

Εἰ μάλα καρτερός ἐστι, θεός που σοὶ τόγ' ἔδωκεν.

Οίκαδ' ἴων σὺν νηυσὶ τε σῆς καὶ σοὶς ἑτάροισιν,

Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσες· σύνεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω,

175

Οὐδὲ διθομαὶ κοτέοντος ἀπειλήσω δέτοι ὁδοί.

Ως ἐμ' ἀφαιρεῖται Χρυσῆδα Φοῖβος Ἀπόλλων,

Τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηῇ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισιν

180

τῆς Θεσσαλίας, ἐφ' ἣς ἔβασιλεν δ' Ἀγαλλεύς. — *Βατιανεῖρη*] βασικούσῃ ἄνδρας, ἐκ τοῦ βῖθος, βώσω καὶ ἀνήρ. ¹⁵⁵ [Ἐπειτα] ἐπειδή — *Μεταξὺ*] Τροίας καὶ Φθίας. ¹⁵⁸ Μέγ' ἀναιδές] μεγάλως ἀναιδῆ, ἀνιδέστατε. ¹⁵⁸ Ἀρνύμενοι] λαμβάνοντες τιμὴν διὰ σὲ, δηλ. πολεμοῦντες ἵνα τιμῆσῃς σὺ. — *Κυνῶπα*] σκυλόφρουλμα, ἀναιδῆ. ¹⁶⁰ Ποδὸς Τρώων] παρὰ τῶν Τρώων μένειν. — *Τῶν*] τούτων, διὸ σοι ἐπόμεθα κτλ. — *Μετατρέπη*] ἐντρέπη. — *Ἀλεγίζεις*] φροντίζεις, λογαριάζεις. ¹⁶² Ω ἔπι] Εφ' ϕ. "Οἷαν ἡ πρόθεσις τίθεται ἐπειτα, ὁ τόνος ἀναβιβάζεται· — Δόσσαν] δ' ἔδοσαν. — *Γείσης*] υἱεῖς (ἴδιον μαστ. υἱεῖς), οἱ υἱοί. ¹⁶³ Εὐναόμενον] καλῶς κατακύμανον. — *Πτολεμέρων*] πτολεμίου, πάλιον. Οσάκις οἱ Βλληνες κυριεύωσι πόλιν τινὰ τῶν Τρώων. ¹⁶⁵ Πολυάικοι] πολυκινήτου, πολυταράχου, ἐκ τοῦ Ποδὸς διεσσω. ¹⁶⁷ Ολίγον τε φίλον τε] δήλον μὲν, ἀλλ' ἀρκοῦμας εἰς αὐτό. ¹⁶⁸ Κεκάμω] ἥνα διπλασιασμὸς ἰωνικός. ¹⁷⁰ [μεν] ιέναι. — *Κορωνίσιν*] κυρτοῖς, καμπύλαις. ¹⁷¹ Οὐκ δίνε σὲ ἀφύξειν (ἀντλήσειν) ἐνθάδε ἀφενος (θηραυρὸν) καὶ πλοῦτον ἀτίμος ἐών, σταν μεινῆς ἀτίμος, δινομαστ. ἀτί μετατιματ., ὡς καὶ εἰς ἀλλα τινὰ μέρη δ' *Ομηρος* ἦ· ἐγὼ ἀτίμος ἴων (ἐάντιμος δ) οὐκ θέλω σε. ¹⁷³ Μάλι] μάλιστα, πολλὰ καλά. — *Ἐπέσσυται*] ἐφορμᾶται πορακ. τοῦ *Ἐπισεύματος*. ¹⁷⁵ Μητιέτας] Αἰολ. κατάληξις ἀντὶ Μητιέτης, ὁ βαθύσφυρον. Μάλιστα δὲ πάρεστι μοι ὁ μ. Ζ. ¹⁷⁶ Διοτρεψέων] ὑπὸ Διὸς τεθύμημάνων, διότι οἱ βιοτιές ἐθεωροῦντο ὡς θεόθεν προωρισμένοι νὰ βασιλεύσωσι. ¹⁷⁸ Καρτερός] ἀνδρεῖτος. — *Τόγ]* τὸ καρτερὸν εἶναι. ¹⁷⁹ Σῆς] σαῖς. ¹⁸⁰ Μυρμ.] καταικοῦντες εἰς οπήλατα. 'Εκαλουντο δὲ σεισμοὶ οἱ Φθιώται καὶ οἱ Διγγήται. — *Σέθεν*] σαῦς. ¹⁸² Οὐθρησ] φροντίζω.

Πέμψω, ἐγὼ δὲ κ' ἄγω Βριτανία καλλιπάρησον
Αὐτὸς δέ τοι κατίηγε, τὸ σὸν γέρας ὅφος εὗ εἰδῆς,
“Οσσον φέρτερός είμι σέθεν, στυγέῃ δὲ καὶ ἄλλος
Ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, καὶ ὄμοιωθήμεναι ἀντην.

185

“Ως φάτο· Πηλείων δ' ἄχος γένετ', ἐν δέ οἱ ἦτορ
Στήθεσσιν λασίοις διάνδιχα μεριμήσειν,

190

“Η δέγε φάστγανον δέξῃ ἔρυσάμενος παρὰ μηροῦ,
Τοὺς μὲν ἀναστήσειν, ὁ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίξοι,
‘Ἡ κόλον παύστειν, ἐρητύσει τε θυμόν.

“Εώς ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
“Ἐλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἡλθε δ' Ἀθήνη
Οὐρανόθεν πρὸ γάρ ἡκε θεὰ λευκώλενος “Ηρη.

195

“Αμφω ὄμως θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε·
Στὴ δ' ὅπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλείωνα,
Οἴφ φαινομένη τῶν δ' ἄλλων οὔτις ὁράπτο.

Θάμνοισεν δ' Ἀγιλεὺς, μετὰ δ' ἐτράπετ· αὐτίκα δ' ἔγνω
Παλλάδ' Ἀθηναῖην δεινώ δέ οἱ δόσσε φάνθινεν.

200

Καὶ μιν φωνήσας ἔπεια πτερόεντα προσγύδα·

Τίπτ' αὐτ', αἰγιόχῳ Διὸς τέκος, εἰλήλουθας;

“Η ἵνα θύριν τέη Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδος;

“Αλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δέ καὶ τελέσθαι δέω·

“Ἡς ὑπεροπλίζοι τάχ' ἂν ποτε θυμόν δλέσσῃ.

205

Τὸν δ' αὔτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

“Ηλίθιον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἴ κε πιθγαί,
Οὐρανόθεν πρὸ δέ μ' ἡκε θεὰ λευκώλενος “Ηρη,

“Αμφω ὄμως θυμῷ φιλέουσά τε, κηδομένη τε.

“Αλλ' ἄγε, ληγ' ἐριθος, μηδὲ ξίφος ἐλκεο χειρὶ·

“Αλλ' ἡτοι ἔπειστ μὲν ὄνειδισον, ως ἔστεται περ.

210

“Ωδε γάρ ἐξερέω, τὸ δέ καὶ τετελεσμένον ἔσται·

Καὶ ποτέ τοι τρις τόσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα·

¹⁸⁴ Κ' ἄγω] ἄγοιμι, ἀπάγομι: ἄν. — **Βριο.**] Νέα δοθεῖσα εἰς γέρας εἰς τὸν Αγιλλέα.

¹⁸⁵ Κλείηνδε] εἰς τὴν σκηνήν. ¹⁸⁷ ίσον... φάσθαι] νά ισηγορήσῃ, νά όμιλήσῃ πρός
ἔμε ώς δύος μου. — Αντηνή] ἀπέναντι μου, ἀναφανόν. ¹⁸⁸ Πηλείωνι] Πατρωνυμικόν ως
τὸ Πηλειάδη. — ‘Ἐν δὲ] εἰς τὸ Στήθεσι. — ‘Ητορ] καρδία. ¹⁸⁹ Διάνδιχα] δίχα, ἐκ τοῦ διά,
ανὰ καὶ διχα — Μερυήρ] ἀμελέτησος, δημέρθη εἰς διτετήν σκέψιν. ¹⁹⁰ Οὐγε] αὐτὸς δὲ δίδιος,

¹⁹¹ Αναστήσειν] ἀναστάτους; ποιήσει. — ‘Ο δ'] πάλιν αὐτός δ Ἀχ, ἀντι: ἀπλοῦ συνδέω
σμου. — ‘Ενερίξοι] φονεύσου. ¹⁹² Ερητ.] Κρατήσῃ. ¹⁹³ Ωρμαίνε] ἐσκέπτετο.

¹⁹⁴ Ηλίθε δ'] ὁ δέ ἀντι τοῦ δή πολλάκις παρ' Ουρήφ. ¹⁹⁵ Πρὸ γάρ . . .] προῆκε, ἔσ-
πειψε. ¹⁹⁶ Αμφω] τοὺς βιστίτες. ¹⁹⁸ Οἴφ] εἰς μόνον αὐτόν. — ‘Οράτο] μέσως ἔσθλεπεν
αὐτήν. ¹⁹⁹ Μετὰ δὲτρόποτο δὲ, ἐγύρος καὶ ἔκπταξε. ²⁰⁰ Οἴ] τῆς Αθηνᾶς.

— Φάνθιν] Αἰολ. γ'. πληθ. πρόσ. τοῦ παθ. δορ. ἀ. ²⁰¹ Πετρόεντα] πετρωτὰ, διότι φεύ-
γουσι. ²⁰² Τίπτ' αὐτ'] τίπτοτε (διατι) σύθισε. — Αἰγιόχ.] τοῦ ἔχοντος τὴν αἰγιόχ. — Τέκος]

— Εἰλήλουθας] τὸ οὐ Αἰολ. τρέπεται εἰς ου. ²⁰³ Ιδη] β'. πρ. τοῦ μέσ. δορ. β'.
ἀντι τοῖς. ²⁰⁴ Εκ τοι ἐρέω] ἐξερώσοι. ²⁰⁵ Ήι] αἰς, τ. τ. ιδίαις ἔστου. [Γεροπλ.]

ἔσται (ὑποιειν ἔκβασιν) ταῦται. ²⁰⁶ Ω, ἔσσεται περ] πώς

"Γέριος εἶνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἵσχεο, πεῖθεο δ' ἡμῖν.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὥκνς Ἀγιλλεύς·

Χρὴ μὲν σφωτέρον γε, θεά, ἐπος εἰρύσσασθαι,

Καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὃς γὰρ ἄμεινον·

"Ος κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ' ἔχλυνον αὐτοῦ.

"Η, καὶ ἐπ' ἀργυρέῃ κώπη σχέθει γεῖρα βαρεῖαν·

"Ἄψ δ' ἐς κουλεὸν ὅσε μέγα ξίφος, οὐδὲ ἀπίθεσεν

Μύῳ Ἀθηναῖς· ή δ' Οὔλυμπόνδε βεβήκει·

Δώματ' ἐς αἰγιώργοιο Διὸς μετὰ δικίμονας ἄλλους.

Πηλείδης δ' ἔξατις ἀταστρυοῖς ἐπέετσιν

"Ατρεΐδην προσέειπε, καὶ οὐτω λῆγε γάλοιο

Οἴνοβαρες, κυνὸς δύματ' ἔχων, κρασίην δὲ ἑλάφοιο,

Οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἀμα λακῷ θωρηγθῆναι,

Οὔτε λόγονδ' ἴεναι σὺν ἀριστήσσιν Ἀγαῖων

Τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κήρ εἰδεται εἰναι.

"Η πολὺ λώιόν ἔστι, κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀγαῖων

Δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅστις σέθεν ἀντίον εἴπῃ.

Δημιούρος βασιλεὺς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·

"Η γὰρ ἄν, Ατρεΐδη, νῦν ὑστατα λωθήσαιο.

"Αλλ' ἔκ τοι ἕρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν δρον δύοματ'

Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔποτε σύλλα καὶ ὅζους

Φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν δρεσσο λέλοιπεν,

Οὐδὲ ἀναθηλήσειν περὶ γάρ ἡρές ἐχαλκὸς ἔκεψεν

Φύλα τε καὶ φλοιόν νῦν αὐτέ μιν υἱες Ἀγαῖων

Ἐν παλάρης φορέουσι δικαστόλοι, οἵτε θέμεστας

Πρὸς Διὸς εἰρύαται· δὲ τοι μέγας ἔστεται δρόκος·

"Η ποτ' Ἀχιλλῆς ποθῇ ἔεται υἱας Ἀγαῖων

Σύμπαντας· τοῖς δὲ οὔτι δυνήσεις ἀγχύμενός περ

Χραισμεῖν, εὗτ' ἄν ποιῶσι οὐρος Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο

Θυήσκοντες πίπτωσι· σὺ δὲ ἐνδοθεὶ θυμὸν ἀμύζεις,

Χωρμένος, δέτ' ἄριστον Ἀγαῖων οὐδὲν ἔτισας.

"Ως τάτο Πηλείδης· ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γάϊν,

²¹⁴ [Ισχεο] κρατήσου. ²¹⁵ Σεωτερούνιμων τῶν δύω, τῆς "Ηρες καὶ σοῦ.—Εἰρύο.] φυλέξαι με, νὰ φυλάξω ἔγώ. ²¹⁶ [Η] ἔφη.—[Κώπη] ἡ τοῦ ξίφους λαβή.—[Σ/έθε] ἐπομένεν. ²¹⁷ Αψ] ὅπισα. ²¹⁸ Μετά] πρὸς ε σημαίνεις ή μετὰ μὲ αἰτατ. ²¹⁹ Κταρτ.] Ἑρίσικοις. ²²⁰ Οίνοβ.] οὐνι φεβαριμένε, μέθυσε.—[Κραδίην] κατὰ συνήθη μετάθεσιν ἀντὶ Καρδίων. ²²¹ Λόχον] ἐνέδρων.—[Αριστ.] τοῖς ἀριστοῖς. ²²² Το... είναι] τοῦτο φαινεται σοι εἰναι κήρ, θάνατος, τὸ θωρηγθῆναι κτλ. ²²³ [Η] βεβούσιας, εἰτων.—Λώτον] καλλήτερον. ²²⁴ [Οὐει] ἐκείνους δύστε·—Ἀντε. εἴπη] δινεται. ²²⁵ Αωνίσαιο] ηθελες βλάσει δὲ ἐσχάτην φρέάν, ἀν δὲν ἦργες οὐτιδανών. ²²⁶ [Επι...] δύοματι] ἐπομένουμα. ²²⁷ Τομὴν] τὸ τμήμην στέλεχος. ²²⁸ Αναθηλ.] μέλλων εοῦ Αναθηλω. —[Ε] οὐτό. —[Ελεφεν] ἐλέποντας, ἔφερθεύσας. ²²⁹ Μιν] αὐτό, τὸ καπητρον. ²³⁰ Δικαστόλοι] οἱ τὰς δικασιεύσιντες, βισιλεῖς. —[Θέμιστας] Δωρ. αὐτὶ θέμιδας, νόμους, τὴν δικαιοσύνην.

²³¹ Εἰρύονται] βύονται, φυλάττουσι. ²³² Ποθή] πόθος. ²³³ Ηύτ' ἄν] ὅτε ἄν.

²³⁴ Αμύζεις] πληγθῆση, ἐκ του Αμύσσω, ξιφ. ²³⁵ "Εισισες] ἐπιμητας. ²³⁶ Ποτι... βάλε] προεβάλε.

Χρυσείοις ἥδιοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ' αὐτός·
 'Ατρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμήνιε τοῖσι δὲ Νέστωρ
 'Ηδουπής ἀνδρουστε, λιγὺς Παλίμων ἀγορητής,
 Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίνων ρέεν αὐδῆ·—
 Τῷ δ' ἥδη δύο μὲν γενεὰι μερόπων ἀνθρώπων
 'Εφίλαθ', οἵοι πρόσθεν ἄμα τράχεν ἥδ' ἐγένοντο
 'Ἐν Πύλῳ ἡγαθέη, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἀναστεν —
 "Ο σφιν ἔϋπρονέων ἀγορήτατο καὶ μετέειπεν·

"Ω πόποι! ἡ μέγα πάνθος Ἀχαιῶνα γαῖαν ἰκάνει·

"Ἡ κεν γηθῆσαι Πρίαμος, Πριάμοιο τε παῖδες,

"Ἀλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροίστο θυμῷ,
 Εἰ σφῶν τάδε πάντα πυθολατο μαρναμένοιν,

Οἱ περὶ μὲν βουλῇ Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι..

"Ἀλλὰ πίθεοι· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο.
 Ἡδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείστιν, ἡέπερ ὑμῖν,

"Ανδράσιν ὡμίλησα, καὶ οὐποτέ μ' οἴγ' ἀθέριζον.

Οὐ γάρ πω τοίσιν ἦδον ἀνέρας, οὐδὲ ἴσωμαι,
 Οἶον Πειρίθοόν τε, Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν,

Καινέα τ', Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφρημον

[Θησέα τ' Αἴγειδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν .

Κάρτιστοι δὴ κείνοι ἐπιγιθονίνων τράχεν ἀνδρῶν

Κάρτιστοι μὲν ἔσταν, καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο,
 Φηρσὶν ὀρεσκόφοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.

Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομύλεον, ἐκ Πύλου ἐλθὼν,
 Τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης καλέσαυτο γάρ αὐτοῖς

Καὶ μαχόμην κατ' ἔμ' αὐτὸν ἐγώ κείνοισι δ' ἂν οὔτις

Τῶν, οἱ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιγιθόνοι, μαχέοιτο.

Καὶ μὲν μεν βουλέων ξύνιον, πείθοντό τε μύθῳ.

'Αλλὰ πίθεοις καὶ ὑμεῖς ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.

Μήτε σύ τόνδ', ἀγαθός περ ἐών, ἀποαιρεο κούρην,

'Αλλ' ἔα, ὡς οἱ πρῶτα δύσταν γέρας μίες Ἀχαιῶν.

250

255

260

265

270

275

²⁴⁸ Ἄνδρουσε] ἀνδρούσι, ἐγείρομαι μὲ βίαν.—Διγύνες] γλυκὺς, εὔγλωττος.

τῶν ἐγέντων μεμεριμένην, διηθρωμένην τὴν φωνήν.

²⁵¹ Οἵ] ἄμα οἱ. ²⁵² Τριτάτοι-

σιν] τοὺς τρίτοις, τῇ τρίτῃ γενεᾷ. ²⁵⁴ Ω πόποι] ὡ φεῦ. ²⁵⁵ Ἡ κεν γηθῆσαι] βεβίαια;

ἥδεις γαρῇ. ²⁵⁷ Σφῶν] γεν. δυϊκή. Περὶ ὑπῶν τῶν δύω. — Μαρν.] Μαγομένων ταῦτα

πάντα, ἐρίζοντων δὲ λεγόντων ταῦτα πάντα. ²⁵⁸ Περὶ] ἐκοινοῦ τὸ ΕἼστε, Περίεις, εἰσθε

ἀνώτεροι: ἐν τῷ τοῦ βουλῆ δὲ ἐν τῷ μάχεσθαι. ²⁶⁰ Αρείστοιν] καλλητέρες. Οἱ Αρίσαρχος ἔ-

γραψεν: Ἡμῖν. ²⁶¹ Αθέριζον] ἡπείθεν, ἀπέρθιπτον, μετεγειρίζοντο ὡς ὁσιολόγος δὲ πτων

τούς ἀθέρας ἀπὸ τῶν στίτων. ²⁶² Ιδομαι:] ὅμοραι. ²⁶³⁻⁴, ἡρωες ἀργυριότεροι τῶν Τρωίκων.

²⁶⁵ Επιεικ.] ὅμοιον. Οἱ στίχοις λείπειν εἰς πολλὰ διττάγραφα. ²⁶⁶ Τράψαν.

²⁶⁷ Φυρσον] θυρσον, δ.δ. τὴν συγγένεταν τοῦ θ πρός τὸ φ. — Ορεσκ.] ἐν ὅρεσι κείουσι,

κειμένοις, δρενοῖς. Εὐνεῖται δὲ ἵστως τοὺς Κενταύρους, η καὶ τὰ θηρία τὰ δόποια ἐξωλύθευσον

τότε οἱ ήρωες. ²⁷⁰ Απίης] τῆς απεγύνσης, η κατ' ἄλλους δύνομα τῇ; Πελοποννήσου.

²⁷¹ Κατ' ἔμαυτον] κατὰ τὴν ἐμήν δύναμιν. ²⁷³ Μεν βουλέων] τῶν βουλῶν μου· αἱ δὲ

συλλαβαὶ λεων ὑφ' ἐν κατὰ συνίζησιν.—Ξύνιον] ἤκουον ἐκ τοῦ Συνίτημι. ²⁷⁵ Διποιέος]

Μήτε σύ, Πρηλείδη, ἔθελ' ἕριζέμεναις βασιλῆς
 'Αντιβίην ἐπεὶ οὐποθ' ὄμοιης ἐμμυροει τιμῆς
 Σκηπτοῦχος βασιλεὺς, ὃς τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
 Εἰ δὲ σὺ καρτεός ἐστι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ,
 'Αλλ' ὅγε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.

230

'Ατρείδη, σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε
 Λίσσομ', 'Αχιλλῆς μεθέμεν γόλιον, δις μέγα πᾶσιν
 'Ερκος 'Αγαμέμνων πέλεται πολέμοιο κακοῖο.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων 'Αγαμέμνων'

285

Ναὶ δὴ ταῦτα γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 'Αλλ' ὅδ' ἔθέλει περὶ πάντων ἐμμυρεῖς ἄλλων,
 Πάντων μὲν κρατέειν ἔθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάστειν,
 Πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἢ τιν' οὐ πείσεσθαι δέω.

Εἰ δὲ μιν αἴγυμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἑόντες,
 Τοῦνεκά οἱ προθέουσιν ὄντεις μυήσασθαι;

290

Τὸν δ' ἄρδ' ὑποβλήτην ἡμείσθετο δῖος 'Αχιλλεύς

'Η γάρ κεν δειλός τε καὶ οὐτιδανός καλεοίμην,

Εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπείξουμαι, οὐτε κεν εἰπῆς·

'Αλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γάρ ἔμοιγε

295

Σῆματιν· οὐ γάρ ἔγωγ' ἔτι σοι πείσεσθαι δέω.

'Αλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆτιν·

Χερσὶ μὲν οὔτι ἔγωγε μαχγίσομαι εἶνεκα κούρος,

Οὔτε σοὶ, οὔτε τῷ στίλῳ, επεὶ μ' ἀφέλεσθε γε δόντες·

Τῶν δ' ἄλλων, ἂ μοι ἐστι θοῇ παρὰ νῆτη μετάνη,

300

Τῶν οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελῶν ἀέκοντος ἐμεῖο.

Εἰ δ', ἄγε μήν, πείρησαι, ἵνα γνώσται καὶ οἵτε·

Αἴψα τοι αἷμα κελατινὸν ἐρωγίσει περὶ δουρὶ.

'Ως τώγ' ἀντιβίοισι μαχεσσαμένων ἐπέεσσιν,

'Αναστήγην λύσαν δ' ἀγορῆν παρὰ νῆτιν 'Αχαιῶν.

305

Πηλείδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἔίστας

'Ηιε σύν τε Μενοκτιάδῃ καὶ οἰς ἐτάροισιν

'Ατρείδης δ' ἄρα νῆα θοῇ γέλαδε προέρυστεν,

'Ες δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἔείκοτιν, ἐς δ' ἔκατον μῆνην

²⁷⁵ Αντιβίην] ἔξεναντίας.—'Ομοίης] τὸ ἀρέναις ἀνανταπόδοτον, ἵνα μὴ παροργίσῃ τὸν Αχιλλέα, πρωστέων, καὶ οὐ. Ήιον μὲν καὶ δὲ Αχιλλεὺς βασιλεὺς, ἀλλὰ τὸν Αγαμέμνονον δονομάζει ἔξοχα οὔτως, ὡς βασιλεύοντα ὅλων τῶν ἔκτατα πευσάντων 'Ελλήνων.

²⁸⁰ Θεῖ] ήιον δὲ Αχ. οὐδὲ τὸν Πηλέωνα καὶ τῆς θαλασσίας θεᾶς Θέτιδος. ²⁸⁵ Μελέμεν χόλον] νά ἀφήσῃ; τὴν δργήνασσο.—'Οι] Αχιλλεύς. ²⁹⁰ Κατὰ μ.] κατὰ τὸ πρέπον.

²⁸⁷ Περὶ... ἔμμεναι] ὑπέρειχεν. ²⁹⁰ Σῆματιν] προστάσσειν.—'Α τιν'] εἰς δὲ οὐ νομίζω πείσεσθαι με. ²⁹⁰ Βερεσσην] κατέτησσαν.—Αἰτεῖς ὁντες, αἰώνιοι ²⁹⁵ Προέσσουσι] προτίθενται (ἐκ τοῦ θεῶν. θείω, θέτω) μαυρίζασθαι. ²⁹⁷ Υποδλ.] ἐπὶ δ. διαχέπτων εὐτόν. ²⁹⁸ Υπείχομαι] ὑποχωρήσω. ²⁹⁸ Κούρης] Τῆς Βοισηΐδος. ³⁰² Εἰ δέ] εἰ δὲ βούλει φέρειν.—Πείρησαι] περιθήσαι, δοκίμασθαι.—Οίδε] οι παρόντες ὅλοι. ³⁰³ Αἴψα] ταχέως.—Κελατινὸν] μέλαν.—'Ερωγίσει] περιβρέχησται. ³⁰⁴ Τώ γ'] οι δύω οὔτοι.—Αντιβ.] ἀντιρομένοις. ³⁰⁶ Βέσσας] ισας κατὰ τὴν κατασκευὴν, ἡ ισοστοιχίας εἰς τὴν παράτιξην.

³⁰⁰ Εκρινει] ἔκλεινεν.—'Ει] έσω.—'Εείκοτι] είκοσι, κατὰ τὴν συνήθη αὐξησιν.

Βήσε θεῷ ἀνὰ δὲ Χρυσῆδα καλλιπάρηον
Εἰσεν ἄγων ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Οδυσσεύς.

Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθος
Ἀλσὸς δ' Ἀτρείδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄγωγεν.

Οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο, καὶ εἰς ἄλα λύματ' ἔβαλλον

"Ἐρδον δ' Ἀπόλλων τελεγέσσας ἑκατόμβας

Ταύρων ἡδ' αἰγῶν παρὰ θῖν ἀλός ἀτρυγέτοιο"

Κνίσση δ' οὐρανὸν ἵκεν, ἐλεσσομένη περὶ καπνῷ.

"Ως οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατὸν οὐδὲ Ἀγαμέμνων
Ἀλγῆ ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηρπείληστ' Ἀχιλῆ.

Ἀλλ' ὅγε Ταλθύβιόντε καὶ Εὐρυδάτην προσέειπεν,
Τώ οἱ ἔσταν κήρυκε καὶ διτριψώ θεράποντε·

"Ἐργεσθον κλισίρη Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος·

Χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμενον Βρισηῖδας καλλιπάρηον·

Εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἐλωμαι,

"Ἐλθῶν σὺν πλεόνεσσι, τό οἱ καὶ δίγιον ἔσταις.

"Ως εἰπὼν προίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῆθον ἔτελλεν.

Τὼ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἀλός ἀτρυγέτοιο,

Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἵκεσθηγο.

Τὸν δ' εὔρον παρά τε κλισίη καὶ νῆῃ μελαίνη

"Ημενον" οὐδὲ ἄρα τώ γε ἰδών γῆθησεν Ἀχιλλεύς.

Τὼ μὲν, ταρβήσαντε καὶ αἰδομένων βασιλῆα,

Στήτηη, οὐδέ τί μιν προσεψώνεον, οὐδὲ ἐρέοντο.

Αὐτὸρ ὁ ἔγων ήσιν ἐνὶ φυεσὶ, φώνησέν τε·

Χαίρετε, κήρυκες, Διός ἄγγελοι ήδε καὶ ἀνδρῶν,

"Ἄσσον τί;" οὕτι μοι υμες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων,

"Ο σφῶν προίει Βρισηῖδος εἶνεκα κούρης.

"Αλλ' ἄγε, Διογενές Πατρόκλεις, ἔξαγε κούρην,

Καὶ σφῶν δός ἄγειν τώ δ' αὐτῷ μάρτυροι ἔστων

310

310

320

325

330

335

³¹⁰ Άνδ[η] ἐπάνω. ³¹¹ Εἴσιν] ἐκάθισε.—"Εν... ἔθη] ἐνέβη. ³¹² Ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθο] ἐπλεον ἐπὶ τὰ ὑγρὰ κέλευθα, οὐ τὸ ἐνίκον ἡ κέλευθος, ἐκ του Ἀλεύθιο. ³¹³ Απολυμ.] νὰ καθαρθῶσιν διά τινων τελετῶν δὲ λουμάτων καθαύρωτο μετὰ τὴν θείαν δργὴν ἥτις ἴθεωρεῖτο ὡς μιασμουσα αὐτούς. ³¹⁴ Λύματα] καθίζοσι, τὰ ἐκ της καθάρσεως λύματα, λουμάτα.

³¹⁵ "Ἐρδον] ἐτέλουν.—Τελείσσας] τελείας. ³¹⁶ Ατρογ.] Της μὴ δυναμένης τρογάσθει, ἀκάρπου. ³¹⁷ Ικεν] ἀφίκετο. "Ελι.σ. περὶ καπνῷ] Αττ. ἀντι Ηει καπνὸν, ἡ περιελισσομένην καπνῷ. ³¹⁸ Ήένοντο] εἰργάζοντο, διότι οἱ πέννητες κυρίως εἰργάζοντο. ³¹⁹ Οτρηρῶ] ταχεῖς, πρόθυμοι (ἐκ του Ορύνω). ³²⁰ Κλισῆην] Ἀλλ. τῆς ἐπι. ³²¹ Αγίμεν] ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικῆς, ὡς εἰ ἔλεγεν διατάσσειν ἡμῖν ἀγέμενον καὶ παρ' ἡμῖν. Νῦ φέσετε.

³²² Προτει.] τοὺς ἐπεμψε. ³²³ Τὸν] τὸν Αχιλλέα. ³²⁴ Ήμενον] καθήμενον. ³²⁵ Ταρβ.] φοιηθέντες. ³²⁶ Ήτιν] ἔκις, ἐν ταῖς ἐμοῦ φρεσι. "Εγνω δὲ διατι λήθον. ³²⁷ Διός ἄγγ.] διότι δημήσουν καὶ ἐκάρυτσον εἰς τὰς θυσίας. ³²⁸ Ασσον] πλησιέτερον (ἄγγιον).—"Γυμ-χατταγεσε, εὐγενῆ.—Πατρόκλεις] ἐξ δουλεωτ. Πατροκλῆς. "Ην δέ ὁ Πάτροκλος; φίλος δὲ συγγενῆς τοῦ Αχιλλέως. ³²⁹ Τὼ δ' αὐτῷ] οὐτοις δ' αὐτοῖς.—Μάρτυροι] ἐξ θυμομάστ. Μάρτυροι, λαμβανομένης ἐκ τῆς γενικῆς.

Πρός τε θεῶν μακάρων, πρός τε θυητῶν ἀνθρώπων,
Καὶ πρός τοῦ βασιλῆος ἀπηγένεος, εἴποτε δὲ αὐτεῖ
Χρειώ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λαιγὸν ἀμῦναι
Τοῖς ἄλλοις· ή γὰρ οὗ ὅλοις φρεσὶ θύει,
Οὐδὲ τι οἰδε νοῆσαι ἄμα πρόστω καὶ ὀπίσσω,
"Οππας οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο 'Αγασι.

"Ως φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθει ἑταῖρῳ
Ἐκ δὲ ἄγαγε κλισίνες Βριστίδα καλλιπάργην,
Δῶκε δὲ ἄγειν τῷ δὲ αὐτεῖ τὴν παρὰ νήσας 'Αγασιῶν
"Η δὲ ἀέκουσ' ἄμα τοῖσι γυνὴ κίεν.—Αὐτὰρ 'Αγιλλεὺς
Δακρύσας, ἑτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιασθείς,
Θῖν' ἐφ' ἄλλος πολιτής, δρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
Πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἡρίσατο, χεῖρας ὀρεγνύς.

Μῆτερ, ἐπει μὲν ἐτεκέες γε μινυνθάδιόν περ ἐόντα,
Τιμήν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι,
Ζεὺς ὑψιθρεμέτης· νῦν δὲ οὐδὲ με τυτθὸν ἔτισεν.
"Η γάρ μι 'Ατρείδης εὐρυκρείων 'Αμαμέμνων
"Ητίμησεν ἐλών γάρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.

"Ως φάτο δακρυγέων τοῦ δὲ ἕκλιε πότνια μήτηρ,
"Ημένη ἐν βένθεσσιν ἄλλος παρὰ πατοὶ γέροντι.
Καρπαλίμως δὲ ἀνέδυ πολιτής ἄλλος, ηὗτ' ὄμιγλην
Καὶ ς πάροις' αὐτοῖο καθέζετο δακρυγέόντος,
Χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τὸνόμαζεν.
Τέκνον, τί κιαλεῖς; τί δέ σε φρένας ἔκετο πένθος;
"Εξαύδα, μή κείθε νόω, ἵνα εἰδομεν ἄμφω.

Τὴν δὲ βρυστενάγχων προσέσῃ πόδας ὡκὺς 'Αγιλλεύς·
Οἰσθα· τίν τοι ταῦτ' εἰδύῃ πάντ' ἀγορεύω;

⁵³⁹ Πρός] ἐνώπιον, ἐμπόρος. ⁵⁴⁰ Πρός τοῦ] ἐνώπιον τούτου τοῦ. ⁵⁴¹ Αεικέα] ὑπερβολικόν, χαλεπόν.—Δαιγόν] ὄλεθρον, σφραγήν. ⁵⁴² Τοῖς ἄλλοις] ἀμῦναι τοῖς ἄλλοις, νά μακρύνω τὸν ὄλεθρον ἀπὸ τοὺς ἄλλους· καὶ ἀναστάσες ἐνυπηθῇ, διασκόπει τὸν λόγον, διέτι ζεύννοστέον ἃς δευτυνθή πρός τοὺς ἄλλους οὐδὲν πρός ἐμέ· καὶ ἐδώ δὲ χρῆται προτακτικῷ ξυρφῷ, ἐκτὸς ἀντιγηθῆ, εἰς τοὺς ἄλλους τούτους. (Ὀρθότερον ὅμως τὸ Τοῖς ἄλλοις ν' ἀποδοθῆ εἰς τὸ Χρειώ γένηται: ἐάν ποτε μὲν χρειασθῶσιν οἱ ἄλλοις διότι, δισον δι' αὐτὸν [τὸν πατηγή βασιλέα], οὐδὲν δοκεῖ φρεσὶ θύει κτλ. Σ. Δ. Β.) — Θεοὶ] ὄφελος μὲν φιλοροποίας φρίνας δὲ Ἀγαμ. ⁵⁴³ Αμα πρόστω] νά τοῦ ἐμπρός καὶ δπίσω, νά ἐννοήσῃ τῶν πραγμάτων τὰς αἰτίας καὶ τὰ ἀποτελέσματα. ⁵⁴⁴ Οἱ] περιποιητικῶν· νά μάχωνται οὐ πάτην ὁδηγίαν τους σωῖς. ⁵⁴⁵ Κίεν] ἐπορεύετο. ⁵⁴⁶ Αὔχρ] εύθυν· —Νόσοι] μακράν.—Διασθεῖς] χωρισθεῖς. ⁵⁴⁷ Πολιτής] λευκής, ἀφρώδους. —Οἴνοπα] μελανόν, ἔχοντα κρῶμα σίνου.

⁵⁴⁸ Μινυούδιον] ὄλειοχρωνιον (ἐπει τοῦ Μινυάς, βραχὺς, θίθεν τὸ Λατ. minus). ⁵⁴⁹ Περ] δή.—Ἐγγυαλί] παρδιόδω ως ἐνέχυρον. Εἰς τὸν Ἀγιλλέα ἐπετράπη νά ἐκλέξῃ η πολυετὴ ζωὴν ἀτικον, η διλογοχρόνιον ἐντιμον, καὶ ἐξέλεξα τὸν δευτερῶν. ⁵⁵⁰ Ὅψιθρεμα.] οὲν ψυχει βρέμων, βροντῶν.—Τυθῶν ἐποιεν] διλιγον ἐπίμητος. ⁵⁵¹ Απούρας] δρακιέρεις, ἀδρ. τοῦ Ἀπαυρίσκομεν. ⁵⁵² Βένθεσσιν] βυθοῖς· —Πατήρ] πατήρ τῆς Θετίδος; ήτον δὲ Νηρεύς. ⁵⁵³ Καρπαλ] ταχέως, ἐπει τοῦ Ασπάρω· —Ηστ!] ώσπερ. ⁵⁵⁴ Πάροιθ] ἐμπρός. ⁵⁵⁵ Κατέρεξεν] ἔχαλδουσεν. —Ἐκ τὸνόμαζεν] ἐβονόμαζέν τε, προσηγόρευεν αὐτὸν. ⁵⁵⁶ Κευθε γόν] μή κρυπτει αὐτὸν ἐν τῷ νῷ σου. ⁵⁵⁷ Οἰσθα] σὺ ως θεά τὸ ξῆσερεις.—Τὴν

- 'Οχόμει' ἐς Θήβην, ιερὴν πόλιν 'Ηετίωνος,
 Τὴν δὲ διεπράθουμέν τε, καὶ ἥγομεν ἐνθάδε πάντα.
 Καὶ τὰ μὲν εὖ σάσσαντο μετὰ σφίσιν υἱες 'Αχαιῶν
 'Εκ δ' ἔλον 'Ατρεΐδῃ Χρυσῆῖσα καλλιπάργην.
 Χρύσης δ' αὐτῷ, ιερεὺς ἔκατυθόλου 'Απόλλωνος, 370
 'Ηλίθε θοὰς ἐπὶ νῆσος 'Αχαιῶν γαλκοχιτώνων,
 Λυσθέμενός τε θύγατρα, φέρων τὸ ἀπερεῖσι ἄποινα,
 Στέμμα τὸ ἔχων ἐν χερσὶν ἐκγόβολου 'Απόλλωνος,
 Χρυσέω ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας 'Αχαιοὺς;
 'Ατρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν. 375
 'Ενθὶ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευηγμῆσαν 'Αχαιοὶ
 Αἰδεῖσθαι θ' ιερῆς, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.
 'Αλλ' οὐκ' 'Ατρεΐδῃ 'Αγαμέμνονι ἡγδανε θυμῷ,
 'Αλλὰ κακῶς αφίει, κρατερὸν δὲ ἐπὶ μῆθον ἔτελλεν.
 Χωρίμενος δὲ ὁ γέρων πάλιν ὠρχετο τοῦ δὲ 'Απόλλων 380
 Εὔξαμένου ἱκουσεν, ἐπεὶ μάλια οἱ φίλοις ἦν.
 'Ηκε δὲ ἐπ' 'Αργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δὲ νυναὶ
 Θυήσκον ἐπασσύτεροι· τὰ δὲ ἐπώρχετο κῆλα θεοῖσι
 Πλάνη ἀνὰ στρατὸν εὑρὸν 'Αχαιῶν. ἄμμι δὲ μάντις
 Εὗ εὐδὼς; ἀγρόσευε θεοπροπίας 'Εκάτοι· 385
 Αὐτίκ' ἐγὼ πειώτος κελάρμην θεὸν οὐάσκεσθαι.
 'Ατρείωνα δὲ ἐπειτα γόλος λάθεν αἴψι δὲ ἀναστὰς
 'Ηπειρησεν μῆθον, δὲ δὴ τετελεσμένος ἐστίν.
 Τὴν μὲν γάρ σύν νικῇ θοῇ ἐλίκωπες 'Αχαιοὶ 390
 'Ες Χρύσην πέμπουσιν, ἀρουσὶ δὲ δῶρα ἀνακτεῖν
 Τὴν δὲ νέον κλισίγθεν ἔβαν κήρυκες ἀγοντες
 Κούρηι Βειτῆσι, τὴν μοι δόσαν υἱες 'Αχαιῶν.
 'Αλλὰ σὺ, εἰ δύνασαι γε, περίσχεο παιδὸς ἐγρος.
 'Εἴθουσ' Οὐλυμπόνδε, Δία λισται, εἰ ποτε δὴ τι
 'Η ἐπει ὄνηστας κραδίην Διὸς ἡὲ καὶ ἔργω.
 Πολλάκι γάρ σέο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκουστα 395
 Εὔχομένης, ὅτε ἐφρήσθα κελαινεφέει Κρονίωνι
- τοι] τίδη σοι. ³⁸⁶ Θήβην] πόλις τῆς Μίκες Ἀσίας, τὸ νῦν Αδραμύττειον — 'Ηετίωνος
 Ηετίων βασιλεὺς τῆς Θήβης, πατὴρ τῆς Ανδρομάχης, γυναικὸς τοῦ "Εκτορος".
³⁸⁷ Δάσσαντο] διενεμήσαντο. — Μετά αφίσιν] μεταξὺ των. ³⁸⁸ 'Εκ δ' ἔλον] ἐφεχώρισαν.
³⁸⁹ Χαλκογ.] θωρακοφόρων.
³⁹⁰ Τοῦσι] Τούτα τοῦ ιερέως. ³⁹¹ 'Ηκε] δισῆκε, ἐπεμψε. — Αργείοισι] ἀνεῖ τοῖς "Ελλησι,
 γενικῶς. — Νῦ] οὖν. ³⁹² 'Επασσύτεροι] Επάλληλοι. — Τὰ δὲ... κῆλα] ταῦτα δὲ τὰ κῆλα
 (ξέλα, βίλη) τοῦ θεοῦ ἐπώρχετο, ἐπέπιπτον. ³⁹³ Άμμι] ἡμῖν. ³⁹⁴ 'Εκατ.] τοῦ ἔκατηθόλου Α-
 πόλλωνος. ³⁹⁵ Κελάρμην] ἔχειλευον. ³⁹⁶ 'Ατρείωνα] Πατέρωνος μὲν ἀντὶ 'Ατρεΐδην. — Αἴψαι
 ταχέως. ³⁹⁷ 'Ηπειρ. μῆθ. ήπειρησεν εἰπών μῆθον. ³⁹⁸ Τὴν μὲν] ταύτην τὴν Χρυσηί-
 θα. — 'Ελίκωπες] οἱ ζωταρόφθαλμοι, ἢ οἱ τὰς κινητὰς ἐλίσσοντες, κινοῦντες. ³⁹⁹ Ανα-
 κτι] τῷ θεῷ Απόλλωνι. ⁴⁰⁰ Νέον] νεωτάτη. ⁴⁰¹ Ηερίσχεο] ἀντείσχου, βιβήθησον. — 'Εῆσο-
 γεν. τοῦ Εἵδε, τοῦ ἀγάθου, ἀνδρίου. ⁴⁰² Λίσαι] παρακάλεσε. ⁴⁰³ "Ωνησας] ὠφέλησας, ἐ]
 χρησίμευσας. ⁴⁰⁴ Σέος] σοῦ εὐγομένης. — Μεγάρ.] οίκοις, παλατιώι. ⁴⁰⁵ Εὔχομένης] καυ-
 κωμένης. — "Οι" ἐφρηθε] ὅτε ἐλεγει — Κελαινεφέει τῷ σκοτειγά νέφη ἐγειρούσι. Ἡ δοτο-

- Οὕη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
 'Οππότε μιν ξυνδήσαι 'Ολύμπιοι ἥθελον ἄλλοι,
 "Ηρη τ' ἡδὲ Ποσειδάνων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
 'Αλλὰ σὺ τὸν γ' ἐλθοῦσα, θεὸς, ὑπελύσασι δεσμῶν,
 Ήγχ' ἔκατογχειρον καλέσασ' ἐς μακρὸν "Ολυμπὸν,
 "Ον Βοιάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες
 Αἰγαίων'.—ό γὰρ αὗτε βῆσιν πατρὸς ἀμείνων—
 "Ος ρά παρὰ Κρονίων καθέζετο, κύδεῖ γαίων
 Τὸν καὶ ὑπέδεισαν μάκαρες θεοί, οὐδέ τ' ἔδησαν.
 Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέκειο, καὶ λαβεῖ γαύνων,
 Αἴ κέν πως ἐθέλησιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,
 Τοὺς δέ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ' ἄλλα ἔλσαι 'Αγαλούς,
 Κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος,
 Γνῶ δὲ καὶ 'Ατρεΐδης εὑρυκρείων 'Αγαμέμνων
 "Ην ἄτην, δέ τ' ἄριστον 'Αγαῶν οὐδὲν ἔτισεν.
- Tὸν δέ ήμείθετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 'Ω μοι, τέκνον ἐμόν, τί νύ σ' ἔτρεψον, αἰνὰ τεκοῦσα;
 Αἴθ' ὅφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων
 'Ησθαι' ἔπει νύ τοι αἴσα μίνυθά περ, οὔτε μάλα δήν.
 Νῦν δέ ἀμα τ' ὠκύμορος καὶ δίζυρος περὶ πάν των
 "Ἐπλεο. τῷσε κακῇ αἰσῃ τέκον ἐν μεγάζοισιν
 Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὸς τερπικεραύνῳ
 Εἴμι' αὐτὴ πρὸς; "Ολυμπὸν ἀγάννιψον, αἴ τε πιθηταί.
 'Αλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρέμενος ὠκυπόροισιν,
 Μήνι! 'Αγαλοῖσιν, πολέμου δέ ἀποπαύει πάμπαν.
 Ζεὺς γὰρ εἰς 'Ωκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἴθιοπήσας
 Χθιζός ἔηρ μετὰ δαῖτα, θεοί δέ ἀμα πάντες ἔποντο·
 Δωδεκάτη δέ τοι αἴτις ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε.
- 400
405
410
415
420
425
-
- ἀποδίδεται εἰς τὸ ἀμῦναι. ⁴⁰⁹ Ξυνδήσαι] αἰνίττεται μυθολογουμένην συνωμοσίαν τῶν Θεῶν κατὰ τοὺς Διός, ἀμα οὐτος παρέλασε τὴν ἀρχήν. ⁴⁰² Ήγχ'] ὄκα, ωκέως, ταχέως. — Μακρὸν] ὑψηλόν. ⁴⁰³ Βράπ.] εἰς τῶν γιγάντων, ἔχων δύω δόνοματα, ὃν τὸ ἐν ἀποδίδει ὁ "Ομηρὸς εἰς τὴν γλωσσαν τῶν θεῶν, τὸ δὲ εἰς τὴν τῶν ἀνθρώπων. ⁴⁰⁴ Οὗ πατρὸς] τοῦ ἐστοῦ πατρὸς, τοῦ οὐρανοῦ. ⁴⁰⁵ Κύδει γαῖον.] γαυριῶν ἐπὶ τῷ δόξῃ του. ⁴⁰⁶ Υπειδὲ.] ἐφορθήσασαν.—"Ἐδησαν] ἔδεσαν τὸν Δία. ⁴⁰⁷ Λαβεῖ γούνων] οἰκετευοντες ἐπίανον τὰ γόνωντα ἐκείνων τούς διόποις παρεκάλουν. ⁴⁰⁸ Αἴ κεν πως έθ.] ἂν πως θείληση. — Επι τρ. δρ.] ἐπαρηγεῖς; ⁴⁰⁹ Εἰλασι] στρυμώσαται. ⁴¹⁰ Ἐπαύρωνται:] τῆς ἀδειολίας τοῦ β., χαρώστι τὸν βασιλέα των. ⁴¹¹ Ηὐ] τὴν ἔην τὴν ἀδικήν του βλάβην, ἢ ἀνοησίαν.
- ⁴¹² Κατά δ. χ.] καταγέουσα δάκρυ. ⁴¹³ Αἰνῶς, δεινῶς. ⁴¹⁴ Αἴνῳ] εἴθε. — Απήμων] ἀδιλαδής. ⁴¹⁵ Ήσθαι:] καθησθαι. — Αἴσα] ἡ μοῖρα, διβίσις—Μίνυθα] ἐπίρ. 'Ολιγηρούνωε. — Δήνην] ἐπίρ. μακροχρονίως. ⁴¹⁷ Ωκύμορος] ταχυθάνατος. — Οἶζυρος] ταλαιπωρος. — Περὶ πάντων] ὑπὲρ πάντων. ⁴¹⁸ Επλεο] ἐγένου, ἐκ τοῦ Πέλω. — Τῷ διὰ τοῦτο. — Εὐ μεγάρ.] εἰς τὰ ἐμὰ μέγαρα. ⁴¹⁹ Ερέουσα] ἐρόεσται, μεῖλων. — Τερπικεραύνῳ] τῷ ἐπὶ τοῖς κεραυνοῖς τερπομένῳ. ⁴²⁰ Εἰμι] ἐπειδή. — Αγάλινον] τὸν ἄγαν νιψόμενον, οἷον ζενεον. — Αἴτε] Εἴδω. ⁴²² Μήνι!] δργήσου. ⁴²³ Μετ.] πρός. — Αμύνονται] ἀμώμοις. ⁴²⁴ Χθιζός] χθεσινός, ἀπὸ χθές. — Μετὰ δαῖτα] πρὸς συμπόσιον. ἐν ἄλλοις γρ. Κατά. ⁴²⁵ Δωδ.] ἡμέρα. — Τοι] καὶ εἰς τὸν κατωτέρω στίχον τὸ τοι περιποιητικός, καὶ ἔκρράζον μᾶλλον στὶς εἰς αὐτῷ ἀποτείνει τὸν λόγον,

Καὶ τότε' ἔπειτά τοι εἴμι Διός ποτὶ γαλκοθατές δῶ,
Καὶ μιν γουνάσσουμι, καὶ μιν πείσεσθαι δῶ.

“Ως ἀστραφωνίσαστ’ ἀπεβήσατο τὸν δ’ ἔλιπτ’ αὐτοῦ
Χωρίουν κατὰ θυμόν, ἐγγύωνος γυναικός,

Τὴν ἕξ βίην δέκοντος ἀπηγόρων.—Αὐτάρ οὐδεστεύεις
Ἐκ Χρύσην ἵκανεν, ἄγων ἱερὸν ἐκατόμβην.

Οἱ δὲ ὅτε δὴ λιμένος πολυθενέος ἐντὸς ἔκοντο,
Ιστία μὲν στελλαντο, θέσαν δὲ νῆσον μελαινήν;

Ἴστὸν δὲ ἴστοδόκη πέλασαν, προτόνοισιν ὑφέντες,
Καρπαλίμωντος τὴν δὲ εἰς ὅσμον προσέσυσταν ἔρεταιοις.

Ἐκ δὲ εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρωμαγήσι τέλησαν·

Ἐκ δὲ καὶ αὐτοῖς βαῖνον ἐπὶ φρυγίων θαλάσσης·

Ἐκ δὲ ἐκατόμβην Βίσαν ἐκγέρσι φοιτόλων·

Ἐκ δὲ Χρυσῆς νῆσος βῆ ποντοπόροιο.

Τὴν μὲν ἔπειτ’ ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητης οὐδεστεύεις,

Πατρὶ φίλων ἐν γερσὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν·

“Ω Χρύση, πρό μοι ἔπειμεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαρέμηνον,
Παιδά τέ σοι ἀγέμενον, Φοῖβῳ δέ τοι ἱερὸν ἐκατόμβην

Ρέξαι ὑπέρ Δαναῶν, δέροντας μεσθιαν ἀνακτα,

Ος νῦν Ἀργείοις ποιύστονα κηδεί ἐφήκεν.

“Ως εἰπὼν ἐν γερσὶ τίθεις δὲ ἐδέξατο γαλοῖν

Παιδά φίληγεν τοι δέ δικαίων κλειτήν ἐκατόμβην

Ἐξείνες ἔστησαν ἐύδημητον περὶ βωμόν·

Χερνίδαντο δὲ ἔπειτα, καὶ σύναγοντας ἀνέλοντο.

Τοτίν δὲ Χρύσης μεγάλην εὔγετο, γεῖρας ἀναστρών.

Καὶ δὴ μεν Ἀργείοτεξ, δέ δι Χρύσην ἀμφιβίεζηκας,

Κύλλαν τε ζαθέγη, Τενέδειο τε ἴσιον ἀνάσσεις·

“Ηδη μὲν ποτ’ ἐμεῦ πάρος ἔκλινες εὐξημένοιο,

Τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δὲ τῷ καόν Αγαρίων·

“Ηδὲ ἔτι καὶ νῦν μοι τόδε’ ἐπικρήγηνον ἐέλοωρ·

“Ηδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγόν ἀμυνον.

“Ως ἔφατ’ εὐχόμενος τοῦ δὲ ἔκλινε Φοῖβος Ἀπόλλων.

⁴²⁶ Χαλκιθατές] γαλκᾶς ἔχον βάσεις.—⁴²⁷ δῶμα κατ’ ἀποκοπήν. ⁴²⁸ Γούνατος.] θέλω πιάστη ἀπὸ τὰ γύνατα. ⁴²⁹ Γουακός] ἔνεκχ. ⁴³⁰ Απηγύρων] αὐθίρεσταν, ἐπὶ τοῦ Απαρίσκων. ⁴³¹ Πολὺν] πολὺ βάθος ἔχοντος. ⁴³² Στείλαντος] συνέγειλαν.—Θέσαγι] εἰς τὰ πλάκα τοῦ καρποῦ ἐκείνου ἐναπέθετον τὰ ιστία εἰς τὸ πλάκον ἀφ’ εὗ τὰ ἔκλειν. ⁴³³ Ιστοδόκην] ξύλου κατὰ τὴν πρόμνην, εἰς τὸ ὅπιον ἔκλινον καὶ ἐστήριξεν τὸν ιστὸν ἀφ’ εὗ ἄραξον.—Πέλασαν] ἐπλησίασαν, ἐστήριξαν.—Προτόνοισιν] σχοινίοις. ⁴³⁴ Τὴν δὲ τὴν ναῦν.—Προερευνην] ἔσσορον. Εν ἀλλοιο γράφει Προέρεσσαν. ⁴³⁵ Εύνας;] τὰς ἀγκύρας ἐφ’ ὡν ἡ ναῦς εὐνάζεται.—Κατὰ δὲ...] κατέθεσαν τὰ πρ., τὰ παλαμάρια. ⁴³⁶ Ρηγμανην] τῷ αἰγαλῷ, ὃπου ῥήγνυνται τὰ κύματα. ⁴³⁷ Πρό μ’ ἐπ.] μὲ πρέπειψε, μὲ ἀπάστειλεν. ⁴³⁸ Τίθει] τὴν καρφην. ⁴³⁹ Ωκα] ωκέας.—Κλειτήν] ἐνδιόν, λαυτράν. ⁴⁴⁰ Εξείνες] ἐφειδής.

Σερνην] ἔνιψαν τὰς γειτάς των.—Οὐλογι] τὰ ἄγγεια τέκνων τὰς οὐλάκες, δηλ. χοιροκοπιαὶ μένονταν κριθάρι, το ὅπιον ἐγγύωνον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ζώα πρὶν τὸ θυσιαστιν.—Ἀνελ.] ἔλαδον εἰς τὰς γειτάς των. ⁴⁴³ Ηίρας] πούρειον—[Ιψαο] ἐθλαψάς, [άροι. το ἔπιτοιτι, ἐκ τοῦ ἔπος ὀμάγγυνος]. ⁴⁴⁴ Ιδ. στήλ.] ⁴⁴⁵ Λαγυνον.] ἰστότριψιον ἀπὸ τῶν Δαναῶν.

Αὐτάρ ἐπεὶ δὲ εὔξαντο, καὶ οὐλογχύτας προθάλλοντο,
Αὐέρυσσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
Μηρὸς τ' ἔξέταιμον, κατὰ τε κνίσση ἐκάλυψαν,
Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὀψιθέτησαν.

460

Καὶ εἰς δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώδοις χερσίν.
Αὐτάρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάνη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Μίστυλλόν τ' ἄρα ταλλα, καὶ ἀμφ' ὄβελοῖσιν ἐπειράν,
Ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.

465

Αὐτάρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
Δαιίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἔδειντο δικιός εἶτης.
Αὐτάρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδηπύος ἐξ ἕρον ἔντο,

470

Κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·

Νῷμησαν δὲ ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.

Οἱ δὲ πανημέριοι μολπῆ θέον ὑλάσκοντο,

Καλὸν ἀείδοντες παιάνον, κοῦροι Ἀχαιῶν,

Μέλποντες Ἐκάεργον δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων·

Τοῖον δὲ ἡρίλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλθεν,

475

Δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήστια νηρός.

Τοῖον δὲ ἡριγένεια φάνη ρόδοδάκτυλος Ἡώς,

Καὶ τότε ἐπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀγαῖων.

Τοῖον δὲ ἵκμενον οὖρον ἵει ἐκάεργος Ἀπόλλων.

Οἱ δὲ ἰστὸν στήσαντ', ἀνάθ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν

480

Ἐν δὲ ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα

Στείρη πορφύρεον μεγάλ' ἵαγε, νηὸς ἴουστης·

Τοῖον δὲ ἔθεεν κατὰ κῦμα, διαπρήσσουσα κέλευθον.

Αὐτάρ ἐπεὶ δὲ ἰκούστο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀγαῖων,

⁴⁵⁹ Αὐέρυσσαν] ἔστρεψαν εἰς τὰ διπίσω τὸν λαζαίδον τῶν θυμάτων. — "Εδειραν]" ἔγδαραν.

⁴⁶⁰ Κατά τε...] κατεκάλυψαν αὐτούς κνίσση. Κνίσσα δὲ ἐδώ ὅχι ὡς ἀλλοῦ ἢ δεσμῇ τοῦ κατοιμένου, ἀλλὰ τὸ πάγος. ⁴⁶¹ Δίπτυχα] διπλῶς τυλιγμένους εἰς πάγος. — "Ομοθέτησαν]

ἐπρόσθεσαν ἄλλα ωμὰ κορμάτια ἀπὸ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ ζώα. ⁴⁶² Σχίζεις] δοτ. σχίζαις. — Αἴθιπα] μελανόγρουν. ⁴⁶³ Λεῖθεις] ἔχυνε. — Πεμπώδ.] σούσιλαν μὲν πέντε ὀβελούς.

⁴⁶⁴ Κατὰ μῆρ' ἐκάνη] κατεκάλυψαν τὰ μηρά. — "Ἐπάσαντο] ἐγένεσαντο (ἴκ τοῦ Πατέρουμαι).

⁴⁶⁵ Μίστυλλον] κατέκιψαν εἰς μικρὰ τυμήματα. ⁴⁶⁶ Περιφρ.] ἐντέχνως. — "Ἐρύσαντο.] Εἴλκουσαν ἀπὸ τὸ πύρ. ⁴⁶⁷ Πόνου] τοῦ Φύγεος. — Τετύκοντο μέσ. ἀρρ. Ιων. τοῦ Τεύχων, κατεσκεύασσαν, ἔτοιμασσαν. — Διάτοις] δοις, η μερὶς τοῦ φυγετοῦ, καὶ ἐκ τούτου ἡ εὐωχία.

⁴⁶⁸ Δαιίνυντ'] ἐγένεντο. — "Εδεινετο] ἥην ἐνέδειγε. — "Είσαγις] ἵσης εἰς ὅλους δηλ. ἐμοιράσθη τὸ γεῦμα ἐξ ἴου εἰς ὀλούς, ὡστε κάπενος ἡ ψυχὴ δὲν ἔμενε ποθοῦσα τὴν μερίδα της.

⁴⁶⁹ "Εδεινούς] βρῶσεως (έδομαι). — "Ἐξ ἔρον ἐντο] ἐξειδαλον, ἔχασαν τὸν ἔξωτα, τὸν πόθον, δηλ. ἐχόρτασαν ἐντο δὲ γ'. πληθ. πρόσ. τοῦ μέσ. ἀρρ. β'. τοῦ Ἰημα;. ⁴⁷⁰ "Ἐπεισίψ.]

ἐγέμισαν ὡς τὸ γεῖλην. ⁴⁷¹ Νώμησαν] δένειμον (ἴκ τοῦ νέμων, νωμῶ). — "Ἐπαρξ.] ἀργυλοντες διὰ σπονδῆς. — Δεπ.] τοῖν; ποτηρίοις. ⁴⁷³ Παιάνον] παιᾶνα. ⁴⁷⁴ Μελ. [Έχ.] ψιλολοντες τὸν Απόλλ. — Φένα] κατὰ τὴν φρ. ⁴⁷⁵ Ήμος] διτε. — "Ἐπι κν. ήλ.] ἐπήλθε κνέφας, σκότος. ⁴⁷⁷ Ήριγένεια] ἡ τὸ πρώτη γενομένη, διτε. ἡρὶ τὸ δέ εἴρη τοῦ ἴουσα κομεταρφ. ἡ αὐγὴ. ⁴⁷⁸ Μετὰ] πρός. ⁴⁷⁹ Ίκμενον] οὐριον, ἀπὸ τοῦ ἴων, ίκνεω. — ίει] ἐψίτε.

⁴⁸¹ "Ἐν... πρῆσεν] ἐνέπρησεν, ἐνερύσασεν, ἔχ τον Πρήθω. ⁴⁸² Στείρη] τη τρόπιδη. — Πορφ.] μελανόν. — ίει] ιέσα. ⁴⁸⁵ Διεπρήσ.] διεπερώσα, διασχίσουσα.

Νῆα μὲν οἶγε μέλαιναν ἐπ' ἡπείροιο ἔρυσσαν
Γέλου ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν:
Αὐτοὶ δὲ ἐσκίδηντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.—

Αὐτὰρ ὁ μῆνιε, νησὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν,
Διογενῆς Πηγέος υἱός, πόδας ωκὺς Ἀχιλλεύς:
Οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν,
Οὔτε ποτ' ἐξ πόλεμον ἀλλὰ φιλύθεσκε σίκιον κῆρο,
Αῦθι μένων, ποιέεσκε δὲ ἀντηρ τε πτόλεμόν τε.

'Αλλ' ὅτε δὴ δέ τοιο δυωδεκάτη γένετ' ἡώς,
Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἵσαν θεοὶ αὖτες
Πλάντες ἄμα, Ζεὺς δὲ ἡρῷε· Θέτις δὲ οὐ λήθετ' ἐφετμέων
Παιδὸς ἑσῦ, ἀλλ' ἦγ' ἀνεδύσατο κύμα θαλάσσης,
'Ηερίη δὲ ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν, Οὐλύμποντε·
Εὗρεν δὲ εὑρύσπα Κρονίδην ἀτερ κῆμενον ἀλλῶν,
'Ακοστάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
Καὶ ἥτις πάσοις' αὐτοῖς καθέζετο, καὶ λάθε γούνων
Σκαιῇ· δεξιτερῇ δὲ ἀρέτῃ πάντῃ ἀνθερεῶνος ἐλοῦσσα,
Διστομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα·

Ζεῦ πάτερ, εἴποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὅνησα
'Η ἔπει, ή ἔργῳ, τόδε μοι κρήγηνον ἐέλδωρ·
Τίμησόν μοι υἱόν, δὲς ὠκυμορώτατος ἀλλῶν
'Ἐπλεετ· ἀτάρ νιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
'Ητίμησεν ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
'Αλλὰ σὺ πέρ μιν τίσον, Ὄλυμπε, μητίετα Ζεῦ·
Τόφρα δὲ ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, δέρο' ἂν Ἀγαλοὶ⁵⁰⁰
Γίὸν ἐμὸν τισσασιν, οὐέλλωσιν τέ ἐ τιμῆ.

"Ως φάτο· τὴν δὲ οὔτι προσέων νεφεληγερέτα Ζεὺς,
'Αλλ' ἀκέων δὴν ἥστο· Θέτις δέ, ὡς ἡψατο γούνων,
"Ως ἔχετ' ἐμπεψυσία, καὶ εἰρετο δεύτερον αὐτις·

Νημερτές μὲν δὴ μοι οὐπόσχεο καὶ κατάνευσον,
"Η ἀπόειπ· ἔπει οὐ τοι ἔπι δέος; δέρο' εὖ εἰδῶ,

485

490

495

500

505

510

515

⁴⁸⁶ 'Γψοῦ] ἐπὶρ. ἐφ' ὕψον. — "Ἐρματα] ξύλινα ἐρείσματα, φαλάγγια. ⁴⁸⁷ Ο] οὔτες, εἰς τὸν κατωτ. στίγον, Ἀχιλλεύς.

⁴⁸⁸ Πωλέσκη] ἀνεστρέφετο (ἐκ τοῦ Πωλῶ, πωλέσκω). — Κυδιάνειραν] κυδὸς τοῖς ἀνδράσι παρέχουσαν. ⁴⁸⁹ Φθινύθεσκε] ἀντὶ Ἐφθινύθε (ἐκ τῆ Φθινύθω = θίνω), ἔφθειρε. ⁴⁹⁰ Δύθι] αὐτόθι. — Ποιόθεσκε] ἐπόθει. — Λύτην] βοήν τοῦ πολέμου. ⁴⁹¹ Έκ τοῖο] ἐκ τούτου τοῦ χρόνου. ⁴⁹² Ισαν] ἐπορεύθησαν. ⁴⁹³ Ήγε] ἐπροπορέυτο. — 'Ἐφετμέων] ἐντολῶν (ἐφ-ιμι). ⁴⁹⁴ Εοῦ] ἐστήκη. — Ἀνεδ.] ἀναβάσσεις ἐξηλθεν ἀπό τοῦ κύμα. ⁴⁹⁵ 'Ηερίη] ἑωθινή, πλεονασμῷ τοῦ ε. ⁴⁹⁶ Εὐένοπα] μεγαλούσθαλμον. — Ἀτερ] γωριστα. ⁴⁹⁷ Πολύθιειρ.] Πολυθάργγος, ἡ ἔχοντος πολλὰς ράχεις. ⁴⁹⁸ Σκαιῆ] τῷ ἀριστερῷ χειρὶ. — Ανθερεῶνος] ὑπὸ τον πώγωνα ὅπου ἀνθεῖ τὸ γένειον. ⁴⁹⁹ Μητίετο] βουλευτικῶτατε. ⁵⁰⁰ Τόφρα] ἐπὶ τοσοῦτον. — Τίθει κράτος] δός νικην. — "Οφρ]" ἔως οὐ. ⁵⁰¹ 'Οφέλλωσιν τέ ἐ] καὶ αἰδήσωσιν αὐτοῖς. ⁵⁰² Οὔτι] Οὐδέν. ⁵⁰³ Ακέων] σιωπῶν. — Δῆγη] ἐπὶ πολὺ. — "Ηστο] ἐκάθητο.

⁵⁰⁴ 'Ως] οὕτω, καθὼς ἡψατο. — 'Ἐμπεφ.] ἐμπλέξασα τὰς κεῖρας, ισχυοῦς κρατοῦσα.

⁵⁰⁵ Νημερτές] ἀληθές, μη ἡμερτημένον. ⁵⁰⁶ Απόειπ·] ἀρνήθητε. — "Ἐπι] ἐπεις.

"Οσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.

Τὴν δὲ μέγ' ὄγκίσας προσέων νεφεληγερέτα Ζεύς·

"Ἡ δὴ λοιγια ἔσῃ", ὅτε μ' ἐγκύδοποισι εὐήσεις

"Ἡρη, ὅτ' ἂν μ' ἐρήθησιν ὄνειδειοις ἐπέεσσιν.

"Ἡ δὲ καὶ αὔτως μ' αἰεὶ ἐν ἀλυνάτοισι θεοῖσιν

520

Νεικεῖ, καὶ τέ μὲ φρον μάγη Τεώεσσιν ὀρθίγειν.

"Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὔτις ἀπόστηχε, μή σε νοήσῃ

"Ἡρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελῆσεται, ὅρα τελέσσω.

Εἰ δ', ἄγε τοι κεφαλῆ κατανεύσομαι, ὅρα πεποίησα·

525

Τοῦτο γάρ εἶ ἡμέμεν γε μετ' ἀλυνάτοισι μέγιστον

Τέκμωρ· οὐ γάρ ἐμὸν παιλινάγκεστον, οὐδὲ ἀπατήδην,

Οὐδὲ ἀτελεύτητον, ὅτι καὶ κεφαλῆ κατανείσω.

"Ἡ, καὶ κυανέσσιν ἐπ' ὄρεύσι νεῦσε Κρονίων·

"Αμβρόσιαι δ' ἄρα γαῖται ἐπεξήρταντο ἄνακτος

530

Κρατὸς ἀπ' ἀλυνάτοισι μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλύμπου.

Τώγ' ὃς βουλεύσαντε διέτμαγεν ἡ μὲν ἔπειτα

Εἰς ἄλλα ἀλτο βαθείαν ἀπ' αἰγλήντος Ὀλύμπου,

Ζεὺς δὲ ἐὸν πρὸς δῶμα: θεοὶ δ' ἄρα πάντες ἀνέσταν

"Ἐξ ἑδέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη

Μεῖναι ἐπεργόμενον, ἀλλ' ἀντίοις ἔσταν ἀπαντες.

535

"Ως; οὐ μὲν ἔνθα καθέζεται· ἐπὶ θύρου οὐδέ μιν· "Ηρη

"Ηγνοίσσειν ἰδοῦσ", ὅτι οἱ συμφεύγασσατο βουλάς

"Αργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἀλίσιο γέροντος.

Αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσγέδαι·

Τίς δ' αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν συμφεύγασσατο βουλάς;

540

Αἰεὶ τοι φίλον ἔστιν, ἐμεῦ ἀπονέστιν εἴσιτα,

Κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμενον οὐδέ τι πώ μοι

Πρόσφρων τέτιγκας εἰπεῖν ἔπος ὅττι νοήσῃς.

⁵¹⁶ Μετὰ πᾶσι] ἐν ἄποισι. ⁵¹⁷ Οὐχίσας] λυπηθεὶς (ἀχθέω, ἄχθομαι). ⁵¹⁸ Λοιγια] δλέθρια.—Ἐφῆσις] ἐφορμήσης, παρατρύνης, ἐκ τοῦ Ἐφίημι.—Ἐγθοδ.] ἐγθῆται (ἐγχρευθῆναι) πρός. ⁵¹⁹ Ἐρέθησιν] ἐρεθίζῃ.—Οὐειδ.] δνειδιστικοῖς, τὸ δὲ δλον. ⁵²⁰ Οὐλέθρια πράτι· τεις ἔργα δὲ μὲ παροτρύνης νὰ διενεγχθῶ μὲ τὴν Ἄραν, ητις θέλει μὲ ἐρεθίζει μὲ δνειδιστικοῖς λόγους, διότι ἔκαμψ χάριν εἰς εῖ. ⁵²¹ Καὶ αὔτως] καὶ γυνὶς λόγουν. ⁵²² Νεικεῖ] φιλονίκειεται· Ἀργεινο] ὅτι βοηθῶ. ⁵²³ Απέστηχε] ἀπέλιθε. ⁵²⁴ Μελάνια] θέλει εἰσθαι φροντίς μοι. ⁵²⁵ Εἰ δὲ] δὲ δὲ θέλεις· —Κατανεύσομαι] νὰ νεύσω μὲ τὴν κεφαλῆ εἰς σημείον ἀπαράδιπτον ὑποσχέσεως. ⁵²⁶ Μετ' ἦν. ⁵²⁷ Τέκμωρ] τεκμήριον, σημεῖον ὑποσχέσεως.—Παιλινάγρ.] διπλῶς ἀγρεύσαντον, λαμβανόμενον. ⁵²⁸ Ατελευτ.] Ανεκτέλεστον. —Καταν.] υποσχεθῶ κατανεύσας. ⁵²⁹ Η] ἔψη· —Καν.] μελανᾶται· —Ἐπ' ὄρο. νεῦσε] ἐπένευσεν ὑφρύσι. ⁵³⁰ Αμέρος.] θεῖαι, ἐκ τῆς ἀμερισίας· —Καῖτοι] κόμη· —Ἐπερρή] ἐκινηθσαν (ἐκ τοῦ ἐπιρρώματι). ⁵³¹ Κρατὸς] κεφαλῆς (κράζει, κράζει). —Ἐλέλιξεν] ἐκλόνισεν.

⁵³² Τώγ] Ζεὺς καὶ θέτις· —Διέτμαγεν] διετηγήναν, γ' πληθ. πρός, τοῦ πεθ. δορ. δ'. τοῦ Διατημήσω, διεγωρίσθησαν. ⁵³³ Αἰγλήντος] λαμπροῦ. ⁵³⁴ Εἰς ἔδ.] ἐκ τῶν ἑδρῶν των.—Σφοῦ] τοῦ ἔστων. ⁵³⁵ Μεῖναι] νὰ τὸν ὑπομείνῃ, νὰ τὸν προσμείνῃ καθημενος. —Ἀντίοις ἔστ.] ἀνέστησαν παῖδες αὐτῶν. ⁵³⁷ Συμφράδ.] συμφιλητος. ⁵³⁸ Αργυρόπ.] ἀργυρόπεζες.—Αλίσιο] τοῦ θαλασσιού. ⁵³⁹ Κερτομι] δνειδιστος. ⁵⁴⁰ Τοι] συμφέύσαστο σοι· —Δολομῆτο] δολιόφρων. ⁵⁴¹ Εμεῖον ἀπον.] πακράν ἐμοῦ. ⁵⁴² Κρυπτ.] κεκρυμένα πράγματα.—Δικτή] νὰ ἀποφασίσῃ· ⁵⁴³ Τέτη] ὑπέκεινας, συγκατένευσες.

Τὴν δὲ γέμειθετ' ἔπειτα πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

"Ηογ. μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους

545

Εἰδίσειν γαλεποὶ τοι ἔσοντ', ἀλόγῳ περὶ ἐούσῃ.

"Ἄλλ' ὅν μὲν καὶ ἐπιεικὲς ἀκουέμεν, οὐ τις ἔπειτα

Οὔτε θεῶν πρότερος τὸν γά τι εἶσται, οὗτ' ἀνθρώπων·

"Οὐ δέ καὶ ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐνέλοιμι νοῆσαι,

Μή τι σὺ ταῦτα ἔκαστα διείρεο, μηδὲ μετάλλα.

550

Τὸν δὲ γέμειθετ' ἔπειτα βιωπὶς πότνια. "Ηογ.

Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῆνον ἔστιπε;

Καὶ λίγην σε πάρος γά τοι εἴρομαι, οὗτε μεταλλῶ·

'Ἄλλὰ μάλιστα φράζει, ἀσσ' ἐθέλησθα.

Νῦν δέ τοι αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα, μήσε παρείπη

555

'Αργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἀλίσιο γέροντος.

'Ηερίη γάρ σοι γε παρέξετο, καὶ λάβε γούνων·

Τῇ σ' οἷω κατανεῦσαι ἐπήτυμον, ως Ἀγιλῆα

Τιμῆσσα, διέσγις δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀγαῖων.

Τὴν δέ ἀπαμειδόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·

560

Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν οἵσαι, οὐδέ σε λήψω·

Περὶξας δέ της ἔμπης οὕτι δυνήσεαι, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ

Μᾶλλον ἐμοὶ ἔσσεαι τὸ δέ τοι καὶ φίγιον ἔσται.

Εἰ δέ οὕτι τοῦτ' ἔστιν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.

'Άλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δέ ἐπιπείθεο μύθῳ·

565

Μή νύ τοι οὐ γραίσμωσιν ὃσοι θεοὶ εἰσὶν ἐν Ὄλύμπῳ,

'Ασσον ἴονθι', δέ τε κέντοις ἀπάτους γεῖρας ἐφείω.

"Ως ἔχειτο· ἔδεισεν δὲ βιωπὶς πότνια "Ηογ."

Καὶ ρέτης ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγράμματα φίλον κῆρ.

"Ωγησαν δέ ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες.

570

Τοῖσιν δέ "Ηεριστος κλυτοτέχνης ἡρῷος" ἀγορεύειν,

Μητρὶ φίλη ἐπίγρα φέρων, λευκωλένῳ "Ηογ."

"Ἡ δὴ λοιγια ἔργα τάδε ἔσσεται, οὐδὲ τοῦτον ἄνεκτα,

Εἰ δὴ σφῶν ἔνεκα θυγητῶν ἐριδαίνετον ὅδε,

'Ἐν δὲ θεοῖσι κολφῶν ἐλαύνετον οὐδέ τι δικιτός

575

'Εσθλῆς ἔσσεται ἥδος, ἐπει τὰ γεζέοντα νικᾶ.

⁵⁴⁵ "Ἐπιέλπ.] ἔλπιζε. ⁵⁴⁶ Εἰδίσειν] μέλλει. τοῦ Εἴδω — Χαλεποῖς] ἐπιθλαθεῖς.

⁵⁴⁷ "Ἐπιεικές] πρέπον.— Οὓς τις τούτων οὕτις.— "Ἐπειτα] ἀπλή ἀπόδοσις καὶ βεβαιώσις.

⁵⁴⁸ Πρότερος;] οὖν.— Εἰσεται] ἀλλος μέλλων τοῦ Εἴδω. ⁵⁴⁹ Νοῆσαι] σκεψθῆναι.

⁵⁵⁰ Μετάλλαι] πολυπραγμόνει. ⁵⁵¹ Βιωπὶς] ἔχουσα δρθαλαμού μεγάλους ὡς βοός.

⁵⁵² Τὸν] τοῦτον. ⁵⁵³ Πάρος] πρότερον.— Εἰρομα] ἡρώτων. ⁵⁵⁴ Εὔκηλος] ἡσυχος. —

"Αστ]" ἄττα. ⁵⁵⁵ Αἴνω;] δεινώς.— Παρείπη] παραπείση. ⁵⁵⁶ Επήτυμον] ἀληθὲς, εἰς σημείον ἀληθείας. ⁵⁵⁷ Οἴεσι] πάντοτε νομίζεις διότι εἴπεν Όιω.— Αήιω] λαυθάνω.

⁵⁵⁸ Ηρήξαι] πρᾶξαι.— "Επιτης] ὅμως.— Απὸ θυμοῦ] μακρὰν τῆς ψυχῆς μου, ἐπαχθῆς.

⁵⁵⁹ Τοῦτο] ὁ λέγεις, ἂν γίνη οὕτω, θέλει: μὲν ἀρέσται. ⁵⁶⁰ "Ασσον] πληγσιον.— Ιονθι]

πρότις ἐμοὶ λοιτα.— "Οτε κεν... ὅταν ἐπιθάλω εἰς σὲ χείρας ἀνεγγίκτους, φασεράς.

⁵⁶¹ "Επιγν.] κάμψασα, καταστείλασσα. ⁵⁷¹ Κλυτοτ.] ὁ ἔνδος περὶ τὴν τέγνην τὴν

γαληκευτικήν. ⁵⁷² "Ἐπιηρα] γάριν, εὐχρέστους λόγους. ⁵⁷³ "Ἐριδαίνετον] ἐκ τοῦ Εριδαί-

να, ἀντὶ Εἴδω. ⁵⁷⁵ Κελφων] θερισσον.— "Ελαύνη] διεγείρεται. ⁵⁷⁶ "Πδοι] ἥδονή. Οὔτε νά

Μητρὶ δ' ἔγώ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
Πατρὸς φίλῳ ἐπίγρα φέρειν Διῖ, ὅφει μὴ αὗτε
Νεικεῖται πατήρ, σὺν δ' ἡμῖν δαίτα ταράζῃ.
Εἴπερ γάρ κ' ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπηγῆς
Ἐξένων στυφελίξαι: δὲ γάρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
Ἄλλὰ σὺ τὸν γ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν
Αὐτίκ' ἔπειθ' Ἰλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.

580

“Ω; ἄρ; ἔφη καὶ ἀντίξας, δέπας ἀμφικύπελλον
Μητρὶ φίλῃ ἐν χερσὶ τίβει, καὶ μιν προσέειπεν”

585

Τετίλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ,
Μή σε, φίλην περ ἐούσαν, ἐν ὄφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
Θεινομένην τότε δ' οὔτε δυνήσομαι, ἀγχύμενός περ,
Χρασμεῖν ἀργαλέος γάρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
“Ηδὴ γάρ με καὶ ἄλλος ἀλεξέμεναι μεματῶ
Ρίψε, ποδὸς τεταγών, ἀπὸ βηγλοῦ θεσπεσίου.
Πᾶν δ' ἡμαρ φερόμην, ἂμα δ' ἡελίῳ καταδύντι
Κάππεσον εν Λήμνῳ ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνήνεν
“Ενθα με Σίντεις ἄνδρες ἄφεο κομίσαντο πεσόντα.

590

“Ως φάτο μείδηρτεν δὲ θεά λευκώλενος “Ηρη;
Μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδεῖχτο γειρὶ κύπελλον.”

595

Αὐτάρ ὁ τοις ἄλλοισι: θεοῖς ἐνδεξια πᾶσιν
Φιογόσι, γλυκὺν νέκταρ ἀπὸ κρατῆρος ἀφύσσων.
Ἀσθεστος δ' ἄρ; ἐνῶτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν,
Ως ἵδον “Ηέραιστον διὰ δῶματα ποιπνύοντα.

600

“Ως τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
Δαινύντι, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης,
Οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἢν ἔχ' Ἀπόλλων,
Μουσάων δ', αἱ ἀειδοι ἀμειδόμεναι ὅπι καλῇ.

γευθῶμεν δυνάμεθα πλέον μεθ' ἥδονής. — Ἐπει.. . Νικῆ] ἐπειδὴ τὸ κακὸν ὑπερισχύει καὶ προχωρεῖ. 577 Παράφημι] παρειῶν. 579 Συν. . . ταράζῃ τὴν δαίτα ἡμῖν. 580 Αστεροπηγῆς δὲ τῶν δεστρῶν ποιητῆς. 581 Στυφελό] νά με; ίκασφενδονίσῃ. Ἐλλειπτ. δύναται τοῦτο. 582 Καθάπτεσθαι:] πράντειν, ἀπερέμφ. ἔξαρτωμενον ἐκ νοομένου τινός φίμως, βαύλου. 583 Ἰλαος.] ήλεως. 584 Αντίξας] ανατάς. — Δίπαξ] ποτήριον. — Αμφικύπ.] ἔχον ἀμφοτέρωθεν κύπελλον, δηλ. κοίλον ποτήριον, διπλοῦν ποτήριον, ὡς τὰ παρ' ἡμῖν δισκοποτῆρα. 585 Τετίλαθο.] καρτέρησον. — Ανάσχεο] ὑπόμεινον. — Κηδομένη] λυπουμένη. 586 Θεινομένην] τυπομένην. 587 Ἀργαλέος. . . ἀντειφό] χαλεπός ώστε ἀντιφέρεσθαι αὐτῷ. 588 Αλεξ.] βοηθήσαί σοι. — Μεμάτοτο] ἐπιθυμήσαντα, ἐκ τοῦ Μαιομάτο. 589 Ρίψε] ἔρβηψεν ἐκέ. Θυμωτος ποτὲ Ζεὺς εἰγε δέσει τὴν “Ηραν. — Ἐπειδὴ δὲ δ' Ἡέραιστος τὴν ἔλευσιν, δὲ Ζεὺς τὸν κατεκρήμνισεν ἀπὸ τῶν Ὀλύμπων. — Ποδὸς τε:] ἀπὸ τοῦ ποδὸς ἔκτεινας. — Βηγλοῦ θεσπο] ἐπὸ τοῦ θεοῦ καταφλίου, τοῦ εὐάνθενοῦ. 590 Πίαν. . . φερόμην] ὀλὴν τὴν ἡμέραν ἐπ.πτα. 591 Κάππεσον] κατέπεσσον. — Θυμὸς] ψυχή. — Εὐής.] Εὐνημοι. 594 Σίντεις] λαος ἐν Δήμῳφ. — Ἀφερ] ταχέως. — Κομισ.] μετ' ἐπήρων καὶ μὲ ἐπεμελήθησαν. 596 Κύπελλον] ίθ. στ. 597 Ἐρέθιξα] ἐπιδίξιας, ἡ ἀπὸ δεκάων ἀρξάμενος. 598 Διάρρεσσων] ἀνταλών. 599 Ἐνώρτο] διηγέρειη(δρυνυμα); — Θεοῖσι] ώρτο ἐν πακ. θεοῖσι. 600 Διάζωμο.] διὰ τῶν δωμάτων. — Ποιπν.] ὑπερεστοῦντα μὲ σπουδῆν. 601 Πρόπον τὴν ἡμέρα] διάληκτης ἡμέρα. 602 Οὐ] ἐδέστη. 603 Αμεθομενα:] ἐκ διαδεκτῆς ἔδουσσαι. — Οπι] φωνῇ.

605

Αὐτὸρ ἐπεὶ κατέδην λαμπρὸν φάρος ἡελίοιο,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαιν οἰκόνδε ἔκαστοι,
Ἔγι: ἔκάστω ὅμηρα περικλυτός Ἀμφιγυρεῖς,
“Ηφαιστος ποίησεν ἰδουίησι πραπίδεσσιν.
Ζεὺς δὲ πρὸς δύν λέγος τῇ: “Ολύμπιος ἀστεροπυγής,
Ἐνθα πάρος κοιμᾶς, δῆτε μιν γλυκὺς ὑπνος ἕκανος
Ἐνθα καθεῦσθ’ ἀναβάς παρὰ δὲ, χρυσόθυρον: “Ἔρη.

610

⁶⁰⁶ Κακκείοντες] κατακείοντες, ἐπιθυμοῦντες κατακεῖσθαι, νὰ κοιμηθῶσι. ⁶⁰⁷ Ἔγι: ὁπε
— Περικλυτός] ἔνδιξος.— Ἀμφιγ.] ὁ περὶ τὰ σκέλη χωλός. ⁶⁰⁸ [ἴδουίησι] ἔμπειροις. —
Πραπίδ.] φρεσι. ⁶⁰⁹ Ὁν] ἔσν, τὸ ἐδικόν του. ⁶¹⁰ Παρὰ δὲ] περὶ αὐτὸν δὲ· ἵστις γραπτεόν
και: Παρὰ δὲ.

ΟΜΗΡΟΥ

ΙΛΙΑΔΟΣ Ι.

(Σ. Δ. Β.)

Ἡ φαψιδία αὕτη ἐπιγράφεται Λιταῖ, διότι πρεσβείαν ἀποστείλαντες οἱ Ἐλληνες πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, τὸν παρεκάλουν (ἔλιτάζοντο) πρὸς συμμαχίαν. Εἶνε δὲ, κατὰ τὸν Εὔστάθιον, πάνω ἐναγώνιος, καὶ πολλὴν ἔχουσα δύναμιν δικαινικῆς ῥήτορείας. Καὶ εἴ περ που ἄλλοθι, καὶ ἐνταῦθα τὴν ἐν λόγῳ πολιτικῷ ῥητορικὴν Ὁμηρος ἐπιδείκνυται.

ΩΣ οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς εἶχον αὐτῷ Ἀχαιοὺς
Θεσπεσίῃ ἔχε φύκα, φύσου κρύσσετος ἔταιρη
Πλένθει δ’ ἀτλήτῳ βεβολήτα πάντες ἄριστοι.
“Ως δ’ ἄνευμοι δύο πόντον ὄρίνετον ἐγχύσσεντα,
Βορέγος καὶ Ζέφυρος, τώτε Θεήκηθεν ἄητον,
Ἐλθόντ’ ἐξαπίνης ἄμυδις δέ τε κῦμα κελεύον
Κορθύεται· πολλὸν δὲ παρεῖ ἀλλα φῦκος ἐγευαν
“Ως ἐδαίζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Ἄτρεδης δ’ ἄχει μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ,
Φοίτα κηρύκεσσι λιγυσθόγγοισι κελεύων
Κλήδηγη εἰς ἀγορὴν κικλήσκειν ἄνδρα ἔκαστον,
Μηδὲ βοῶν αὐτὸς δὲ μετὰ πρώτοισι πονεῖτο.

5

60

* Φυλακὰς ἔχου], κατ’ ἀνάλογον τοῦ Ἐφύλασσον· διότι οἱ Τρῶες, συνελάσσαντες αὐτὸς; περὶ τὰς ναῦς καὶ τὸ στρατόπεδον, τοὺς εἴχον πολιωρκημένους. * Θεσπεσίῃ], μεγάλη, τοσοῦτα, ἢ καὶ θεόπεμπος· Φύκο], φυγὴ ὑπὲπο φύσεως. * Βεβολήτα], ἴων. καὶ κατ’ ἐπένθ. τοῦ ο ἀντὶ Ἐβέβληντο. * ἄμυδις], ἄμα, ὅμοιος ψιλοῦται δὲ ὡς Αἰολικόν. * Κορθύεται], υἷοιται, κορυφοῦται, ὅμοιοις τῷ ἀλλαχοῦ Κορύσσεται. — Παρεῖ ἀλλα.. ἐγευαν], ἐξέγεον παρὰ τὴν θάλασσαν. ¹¹ Κλήδηγη.. κικλήσκειν.. μηδὲ βαῖν] δυνομαστι ἔνα ἔκαστον, ἵνα μή ἐννοήσωσιν οἵτε πολλοὶ τεῦ στρατοῦ, καὶ εἰ παρεστρατεύεσσιντες ἐγγροῦ.

Τίκον δ' εἰν ἀγορῇ τετιγότες· ἀν δ' Ἀγαμέμνων
Ἴστατο δυκρυγέων, ὥστε κρήνη μελάνυδρος,
“Ητε κατ' αἰγίλιπος πέτρης ὄνοφερὸν γέει θύσωρ·
“Ω; ὁ Βαρυστενάγχων ἔπει· Ἀργείοισι μετηύδω·”

Ω εὔλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
Ζεύς με ρένα κρονίδης ἀτη ἐνέδησε βαρείη·
Σχέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
Ιπτον ἔκπέρσαντ' εὐτείγεον ἀπονέεσθαι·”

Νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καὶ με κελεύει
Δυσκλέα “Ἄργος ἵκεσθαι, ἐπει ποιὸν δίλεστα λαόν.
Οὗτο που Διὶ μέλλει ὑπερμενέτι φίλον εἶναι,
“Ος δὴ ποιῶν πολὺν κατέλυσε κάρην
“Ἡδ' ἔτι καὶ λύσει τοῦ γάρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
“Αλλ' ἄγει, ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώνεται πάντες·
Φεύγωμεν σὺν νηροῖ φίλην ἐς πατρὸς γαλαν·
Οὐ· ἀρ ἔτι Τροίην αἰρήσουμεν εὐρυάγυιαν.

“Ω; ἔσσι· οἱ δὲ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ·
Δὴν δὲ ἄνερ ήσαν τετιγότες υἱες Ἀγαμῶν·
Οὐδὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομῆδης·”

Ατρεῖδην, σοὶ πρῶτα μαγήσουμεν ἀφραδεούτι,
“Η θέμις ἐστίν, ἔναξ, ἀγορῇ σὺ δὲ ρήτε γολωθῆς.
“Αλκήν μέν μοι πρῶτον ὄνειδισας ἐν Δαναοῖσιν,
Φὰς ἔμεν ἀπρόθεμον, καὶ ἀνάλκιδας ταῦτα δὲ πάντα
Ισασ·” Ἀργείων ἡμὲν νέοι δὲ γέροντες.
Σοὶ δὲ διάνοιγα δῶκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
Σκήπτρῳ μέν τοι δῶκε τετίμησαι πειρὶ πάντων·
“Αλκήν δὲ σύτοι δῶκεν, δὲ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
Δαιμόνι·, οὗτο που μᾶλλα ἔπειται υἱες Ἀγαμῶν
“Ἀπολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας, ὡς ἀγορεύεις;
Εὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐπέστυται ὥστε νέεσθαι,

⁴⁵ Τετιγότες], ἀντί Τετιγότες, τεθλιμένοι. ⁴⁵ Δυνοφερὸν], μέλλων, καθὼν καὶ ἡ κρήνη εἰρητας μελάνυδρος. ⁴⁷ Οὐσίοις]. ἀποράλλακτος ἡ δύκιλις τοῦ Ἀγαμέμνονος τῷ ἐν τῷ Β. τῆς Ἰλίαδος, σ.γ. 110—118. ⁴⁸ Μέγα], μεγάλως (ἐρύκτως) ἐνέδησε. ⁴⁹ Σχετλιοις], οἱ γραμματικοὶ, πρὸς ἀποργύην τοῦ βλασφήμου, τὸ ἐξηγοῦντις ὁ ποιῶν σχετλιάζειν καὶ ἀδημονεῖν τοὺς ἀνθρώπους· ἀλλ' ἡμποτεις νά ἐξηγηθῇ ς ἀπλῶς; σκληρός, φυερός.—Περὶ τοῦ ἄντι τοῦ ἄντιον εἰρητας τὸν φυγήν. ⁵⁰ Κάρηνα], τὰς ἐπάλξεις ἡ τὰς ἀκροπόλεις δηλ. κατέστρεψε. ⁵⁰ Ακήν ἔγενοντο, περιφρέσιοις, σ.γ. 370 κ. ε. Το δὲ Αλκήν μοις ἀντί τοῦ Τήνη ἀλκήν τίνος ὄνειδίσεις, δὲ καὶ ἔμενεν διὰ τοῦ Φάρας ἔμμεν ἀνάλκιδας.

⁵¹ Διάνοιγα δῶκε], οὐκάς ἀμφότερα, ἀλλὰ διαγραμένως, θάγησον μόνον. ⁵² Περὶ πάντων], περισσότερον πάντων, ὑπὲρ πάντων. ⁵³ Αλκήν δὲ σύτοι δῶκεν], ἀποδίδει αὐτῷ τὸν αὐτὸν ὄνειδισμὸν τοῦ ἀνάλκιδος, μὲ τὸν δόπον εἴχε προσδέχειται αὐτὸν ἐκεῖνος.—“Ο τε], ἀντί τοῦ συνήθους” Οπερ. ⁵⁴ Δαιμόνιε], θυματεις, βιλτατεις, ειρωνικωτερον,

"Βρήχεο" πάρτοι ὅδος, νῆσος δὲ τοι ἄγγειον θαλάσσης
 "Εστᾶσ", αἵτοι ἐποντο Μυκήνηθεν μάλα πολλαί.
 "Άλλ' ἄλλοι μενέουσι καρυκούδωντες Ἀγαιοί,
 Εἰσόκε περ Τροίην διαπέσσομεν. εἰ δὲ καὶ αὐτοί,
 Φευγόντων σὺν νησὶ φίλην ἐξ πατρίδα γαῖαν
 Νῦν δ', ἔγώ Σλένελός τε, μαγγισόμεν⁴⁵ εἰσόκε τέκμωρ
 Πλίου εὑρωμένη σὺν γάρ θεῶν εἰλίκλουθμεν.

"Ως ἔφαθ": οἱ δὲ ἄρα πάντες ἐπίλαχον υἱες Ἀγαιῶν,
 Μήνον ἀγαστάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμαιο.

Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἵπποτα Νέστωρ.

Τυδείδην, πέρι μεν πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐσσι,
 Καὶ βουλῆη μετὰ πάντας δικῆλικας ἐπίλευ ἀριστος.

Οὔτις τοι τὸν μῆνον ὄντοςται, δισσοι Ἀγαιοί,
 Οὐδὲ πάλιν ἐρέειν ἀτάρ οὐ τέλος ἴκεο μῆνων.

"Η μήν καὶ νέος ἐσσι, ἐμὸς δέ κε καὶ πάτης εἶναι
 Ὁπιότατος γενεῆφιν" ἀτάρ πεπνυμένα βάζεις

"Ἀργείων βασιλῆας, ἐπει κατὰ μοιραν ἔειπες.
 'Άλλ' ἄγ', ἔγών, δις σεῖο γεραίτερος εὐχομας εἶναι,

"Ἐξείπω, καὶ πάντα διξομαι· οὐδὲ κέ τίς μοι
 Μήνον ἀτιμήσει, οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.

"Αρρήτωρ, ἀθέμιτος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
 'Ος πολέμου ἔφαται ἐπιδημίου, δικυδέντος.

"Άλλ' ἡτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελανήῃ,
 Δόρπο τ' ἐφοπλισόμεσθα" φυλακτῆρες δὲ ἔκκατοι

Δεξάσθων παρὰ τάξσον δικυτήν τείγεος ἐκτός.
 Κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτάρ ἐπειτα,

"Ἄτρεδην, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γάρ βασιλεύειτας ἐσσι.
 Δαίνου δαῖτα γέρουσιν ἔοικέ τοι, οὕτοι ἀεικές.

50

55

60

65

70

⁴⁵ "Εργεος, ἀπέργου.— Πάτη, περὶ (ενν. ἐστιν). ⁴⁶ Μάλα πολλαί], διότι αὐτὸς μόνος
 τῶν πάντων τῶν ἄλλων ἀργηγῶν εἴχεν ἑκατὸν νῆσος. ⁴⁷ Άλλ' ἄλλοι μενέουσιν], τὸ πλῆρες, Οὐ μήν οἱ ἄλλοι απεκλεύονται, ἀλλὰ μενέουσιν. ⁴⁸ Εἰ δὲ καὶ αὔται], κατ' ἀποστολήν τοῦ αἰετού, βούλονται τερεγεῖν. ⁴⁹ Σὺν θεῷ], μετριάζει τὸ ἀπότομον τῆς μεγαλοφύλασσης τοῦ προτέρου στίγου, ἀνάγων αὐτὴν εἰς τὴν εἰς θεὸν ἐλπίδα. — Εἰλήκολούθην, τερέος ἐσσι], ἀγυσθέντες, θυμάσαντες, ἐπιδοκιμάσαντες. ⁵⁰ Πέρι... καρπούς ἔγειρες κατὰ τὴν ἀνδρίαν.— Πολέμων ἐνι], κατ' ἀναστρ. ἀντὶ 'Εν πολέμῳ.
 — "Ἐπλευ], ἀντὶ 'Ἐπλου, ἀπέλου, β', ἐν. πρ. τοῦ παρατ. τοῦ Πέλοματ. ⁵¹ 'Ονοματ., τὸ ὄπιον κατατέως ἔξειρε διὰ τοῦ Ατιμήσει. ⁵² Πάλιν ἐφέει], τὸ ανάπολιν, τὸ ἐναντίον.— Ατάρ οὐ τ.] οὐ τέλειον λόγον ἔξερασσε. Διότι δὲν ἀρκεῖ τις ν' ἀποδείξῃ σφαλεράν τὴν πρότασιν τοῦ ἄλλου, ἀλλὰ πρέπει καὶ νὰ προτείνῃ αὐτὸς ἄλλο τι προτιμέτερον. ⁵³ 'Οπιότατος γεν.] ὁ νεώτατος; τῷ γένει. ⁵⁴ Ἀργείων βασιλῆας], ἐλλείπει ἡ πρόθεσις Πρές. ⁵⁵ Διέξουμαι], διεξέλθω τῷ λόγῳ. ⁵⁶ 'Επιδημίου. ὀκρυσσετο.], ἐψυχίου, φρικτοῦ. ⁵⁷ Δόρπο], Δεῖπνα, πλθ. τοῦ Δόρπου, κατὰ τὸ: « Αριστα, δεῖπνο, έ Αἰσταργος ἀνέγω Φυλακτῆρας ⁵⁸ Τείγεος ἐκτός], πρὸς πλείστα οὐράλειταν.
⁵⁹ Κούροισιν], τοῖς νέοις, ἥνα, αὐτῶν ἀπόντοι, οἱ γέροντες ἐν ήσυχῃ βιολεύσωνται.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πλεῖστοι οίνου κλισίσαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
Ἡμάται Θρήνηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσιν·
Πᾶσά τοι ἐσθ' ὑποδεξίην πολέεσσι δ' ἀνάστεις.
Πολλῶν δ' ἀγρομένων, τῷ πείσεαι, ὃς κεν ἀρίστην
Βουλὴν βουλεύσῃ μάλα δὲ χρεώ πάντας Ἀχαιοὺς
Ἐσθίλης καὶ πυκνῆς, ὅτι δῆμοι ἐγγύθι νηῶν
Καίουσιν πυρὰ πολλά τις ἀν τάδε γηθήσειν;
Νῦν δ' ἦδη διαρράξει στρατὸν, ἡὲ σαώσει.

"Ω; ἔφατο" οἱ δὲ ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύνον ἤδη ἐπίθυντο.

*Ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐστεύνοντο,
Ἄντει τε Νεστορίδην Θρασυλήδεα, ποιμένα λαῶν,
μούρῳ Ἀσκάλαφον καὶ Πάλμενον, σιάς "Ἄργεος,
Ἄντει τε Μηρόνην, Ἀφαρίτα τε Δημίπυρόν τε,
Ὕδρῳ ἀμφὶ Κρείοντος οἴνον, Δυκομήδεα δίον.

*Ἐπτὸς ἔσται ζηγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἑκάστῳ
Κοῦροι ἄμα στείγον, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες
Καὶ δὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἵζον ίόντες·
"Ενθα δὲ πῦρ κήντο, τίθεντο δὲ δόρπον ἑκαστος.

*Ἀτρείδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἤγεν Ἀχαιῶν
Ἐς κλισίην, παρὰ δὲ σφι τίθει μενοεικέα δοκίτα.
Οἱ δὲ ἐπ' ὄνειδιν ἐτοίμα προκείμενα γείρας ἴαλλον.
Αὐτῷρ ἐπει πόσιος καὶ ἐδητός ἐξ ἔρον ἔντο,
Τοις ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἥρχετο μῆτιν,
Νέστωρ, οὐ καὶ πρόσθιν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
"Ο σφιν εὔρυονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν"

*Ἀτρείδης κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
Ἐν σοι μὲν λίξω, σέο δὲ ἀρξουσι· οὐνεκα πολλῶν
Λαῶν ἐστι ἄναξ, καὶ τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξεν
Σκῆπτρόν τ' ἤδη θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλεύῃσθια.
Τῷ σε γοὴ πέρι μὲν φάσθαι ἔπος, ἦδον ἐπακούσας,
Κρήγηνα δὲ καὶ ἄλλων, ὅτι ἂν τινα θυμός ἀνώγη
Εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δὲ ἔξεται, ὅτι κεν ἀργή·
Δύτερο ἐγών ἐρέω, ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἀρίστα.

⁷² [Ἡμάται], καθημέραν. Διότι ὅχι μόνον ἔκπαλαι ή Θρήνη ἡτον οἰνοφόρος, ὅθεν καὶ ὁ Μερωνείτης καὶ ὁ Θείος οίνος ἐφημίζοντο· ἀλλὰ καὶ μέρη τινὰ τῆς ἀντιτέραν Θρηνι-
κῆς γεσονήσου ἐκαλλιέργουν οἱ Ἑλληνες. ⁷³ [Ὑποδεξίη], ἀφθονία πρὸς ὑποδεξίαν.
Στημείωται δὲ τὸ διε τὴν ἀνάγκην τοῦ μέτρου, ὅθεν καὶ τινες τῶν ἀρχαίων
τὸ ἔγχερον διὰ τοῦ εἰ, παρβλ. Ἰλ. Α, 203. ⁷⁴ Χρεώ πάντας], ἐνν. βουλῆς ἐσὺν ἡ ἴκά-
νει. ⁷⁵ Τὰ δὲ], ἐλλ. τῆς διά. ⁷⁶ [Ἐκ.., ἐστεύνοντο], ἐκῆρχοντο τοῦ τείχους. ⁷⁷ Νεσο-
ρίδην], ὀρθῶς ὁ οἰδες τοῦ εἰστηγματικοῦ τὴν βουλὴν κατατάττεται πρῶτος. ⁷⁸ Καδ... ί-
ζον], κατὰ ίζον, ἐκαθίσθισθαν. ⁷⁹ Αολλέας ἡγε], συνῆθροισ. ⁸⁰ Φαίνετο], οὐκὶ ἐδό-
κει, ἀλλ' ἀπεραίνετο, πεπλητικῶς, ἀνέλαμψε. ⁸¹ Σκῆπτρον τ' ἤδη θέμιστας], τὴν ἔκτελε-
στικήν καὶ τὴν νομοθετικήν ἔξουσιαν, ὡς ἡρεμεῖν εἰπεῖν τις τῶν σημερινῶν νομολόγων.
100, 101, 102] Σὲ πρὸ πάντων (πέρι) γιγὲ καὶ λέγειν καὶ ἀκούειν ό πράτειν τὸ ἀγ-
γεῖ. ⁸² Σέο δὲ ἔξ. κτλ.], εἰς σὲ ἀνενεγθήσεται, ὅτι ἂν προτιμηθῇ ὡς ευμφερότερον.

Οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσει,

Οἶον ἐγὼ νοέω, ἡμὲν πάλαι, ἥδ' ἔτι καὶ νῦν,

Ἐξέτι τοῦ, ὅτε, Διογενὲς, Βοιστίδα κούρην

Χωριμένου Ἀχιλῆος ἔβης κλισίθεν ἀπούρας·

Οὔτι καθ' ἡμέτερόν γε νόον μάλα γάρ τοι ἔγωγε

Πόλλον ἀπεμυθεόμην· σὺ δὲ, σῷ μεγαλητοῖς θυμῷ

Εἴξας, ἀνδρα φέριστον, δὸν ἀθάνατοι περ ἔτισαν,

Ἡπίμηχας· ἐλῶν γὰρ ἔχεις γέρας· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν

Φεαζώμεσθ', ὡς κέν μιν ἀρεστάμενοι πεπίθωμεν

Δώροισιν τ' ἀγανοῖσιν, ἐπεσσί τε μειλιγίοισιν.

Τὸν δ' αὐτε προσέειπεν ἄνακ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

Ω γέρον, οὔτι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας.

Ἄσσαμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι· ἀντὶ νο πολλῶν

Δαῶν ἐστὶν ἀνὴρ, ὃντε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ·

Ως νῦν τοῦτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.

Ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην, φρεσὶ λευγαλέησι πιθήσας,

Αὐτὸν δέ τοι φέρεσαι, δόμεναι τ' ἀπερείστ' ἀποινα.

Τοῦ δὲ ἐν πάντεσσι περικλυτὰ ἔνωρ' ὄνομάνω.

Ἐπειτα ἀπόρους τρίποδας, δέκα δὲ γυροσοι τάλαντα,

Αἴθωνας δὲ λέθητας ἔεικοι, δώδεκα δὲ ἵππους

Πηγαδος, ἀθλοφόρους, οἱ ἀΐδητια ποσσὶν ἄροντο.

Οὐ κεν ἀληγίος εἰη ἀνὴρ, φ τόσσα γένοιτο,

Οὐδέ κεν ἀκτήμων ἐριτίμοιο γρυποῖο,

Οσσα μοι ἡγείκαντο ἀείδαια μώνυγες ἵπποι.

Δώσω δὲ ἑπτὰ γυναικας, ἀμύμονα ἐργ' ειδύιας,

Λεσβίδας, δις, ὅτε Λέσδον ἔυκτιμένην ἔλεν αὐτὸς,

Ἐξελόμην, αἱ κάλλει ἐνίκων φύλα γυναικῶν.

Τὰς μέν οἱ δώσω μετὰ δέ ἔστεται, ἦν τότε ἀπηγόρων

⁴⁰⁶ Εξέτι τοῦ, ἐξ ἐκείνου ἔτι τοῦ χρόνου, ὅτε· [Διογενές], ἐν ἄλλοις γράμματα κατὰ

ρενικήν Διογενεύς· = Διογενοῦς, ἀναφερομένον εἰς τὸ Ἀχιλῆος. ⁴⁰⁷ Εἴης ἀτούρα·], [διω-

τισμὸς, (κοινῶς) τὴν πῆρες καὶ πάς. ⁴⁰⁸ Οὔτι καθ' ἡμέτερόν γε νόον], οὐχὶ συναιωνύμιος

ἐμοῦ. ⁴⁰⁹ Απεμυθεόμην], γράφεται καὶ Απεμυθεόμην, ἀπηγόρευον. ⁴¹⁰ Ψεῦδος] ἐπιφ-

ρηματικῶς ἀτι Ψευδῶς, κατὰ Φεῦδος. — Ατα], ἀμαρτήματα. ⁴¹¹ Ασσύμην], ἐσφράγιν,

ἡμαρτον. Τὸ δὲ α τῆς πρώτης συλλαβῆς ἐνταῦθα μὲν, καθὼν καὶ ἐν τοῖς πλείσιοις, μαχρόν·

ἐν δὲ στίχῳ 737, τὸ ἀντάπαλιν, βραχὺ μὲν τοῦτο, μαχρὸν δὲ τὸ μετ' αὐτὸ, διά το μέτρον.

— Αὐτὶ πολλῶν ἑστίον], πολλῶν ανταῦθος. ⁴¹² Κῆρι φιλήσῃ], ἐκ καρδίας ἀγαπήσῃ.

⁴²² Επειτα ἀπόρους τρίποδας], καινουργεῖς, ἀμεταγειρίστους, ἡ κατεσκευασμένος οὐχὶ

πρὸς γενῆσιν, ἀλλὰ πρὸς στολὴμον τοῦ ἰδίου. — Τάλαντα], ἄλλα, καὶ πολὺ μικρότερα,

παρὰ τὸ Αττικὰ, καθὼς φαίνεται ἐν τῷ ἐπιταφίῳ τοῦ Πατρόκλου (Ιλ. Ψ, 269), ὅπου εἰς

τὸν τέαρτον νικητὴν προτίθενται ὡς ἄλλον οὖν γυροσοι τάλαντα π. ⁴²³ Αἴθωνας λέ-

ητα], λαμπρούς, γεγανωμένους. ⁴²⁴ Πηγαδος], εύπαγεῖς, εὐτραπεῖς. — Οἱ διέθλι. ποσ.

ἄρ.], ἐρμηνεία τοῦ Αθλοφόρους. ⁴²⁵ Ήνεικκντο], ηγέκαντο. ⁴²⁶ Επειτα γ.] δὲ Οὐμηρος

μεταγειρίστας συγχάκις τὰ Επειτα καὶ τὰ Εννέα, ἀντὶ τοῦ Πολλά. Γνωστὸν δὲ σχῆλλας;

τὸ τίμιον τοῦ Επειτα ἀριθμοῦ παρὰ τοῖς ἀρχαιοῖς. — Αμύμονα], ἀμεμπτα. ⁴²⁷ Λεσβίδας],

περιφρήμος; ἡσαν ἔκπλασι αἱ Λεσβίδες διὰ τὸ κάλλος των, τοῦ ὄποιου καὶ ἀγώνης ἡγετο τα

λεγομένας καλλιστεῖς, ἐν τῷ τῇ: "Ηρας τεμένει. Γνωστὸν δὲ ἐπίσης δὲ ὅτι ἐδυσφημοῦντο

ἐπιφέρει: « Κελάνι γε δῶρον ἐπειτα ἔχειν λακαστρίς; »

Κούρην Βριτήρος καὶ ἐπὶ μέγαν δρονὸμούμαι,
Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιθήμεναι ἡδὲ μιγῆναι,
Τί θέμις ἀνθρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἡδὲ γυναικῶν.
Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται εἰ δέ κεν αὗται

"Αστυ μέγα Ποιάριο θεοὶ δώωστ' ἀλαπάξαι,

Νῆστος δίκαιος γρυποῦ καὶ γαλοκοῦ νηγεσάσθιο

Εἰσελθὼν, ὅτε κεν διτεώνεθα λητός Ἀγχιοῖ.

Τοιωτάδες δὲ γυναικας ἑείκοσιν αὐτὸς ἐλέσθιο,

Αἴ κε μετ' Ἀργείην Ἐλένην κάλλισται ἔωσιν.

Βί δέ κεν "Ἄργος ἴκοιμεθ' Ἀγχιτίκον, σύμπερος ἀρούρην,

Γαυμέρος κέν μοι ἔστι τίσω δέ μιν ἵσον Ὁρέστη;

"Ο; μοι τηλύγετος τρέψεται θυλίη ἐνι πολιτῷ.

Τρεῖς δέ μοι εἰσι θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπρόκτῳ,

Χουσθεμέις καὶ Λασδίη καὶ Ιριάνασσα·

Τάων δην κ' ἔθελησε φίλην ἀνάεδον ἀγέσθιο

Ιπρός οἶκον Πηλίος ἐγώ δ' ἐπὶ μείδια δύστω

Πολλὰ μάλ', θσσ' οὔπω τις ἐῇ ἐπεῖδωκε θυγατρός.

'Επτὰ δέ οἱ δύστω εὐναιόμενα πτολιεῖρα,

Καρδαμύλην, Ἐνόπλην τε, καὶ Ἰσήν ποιήσεσσαν,

Φηράς τε ζαθίας, ἥρ' Ἀνθειαν βρυθύλειμον,

Καλήν τ' Αἴπειταν καὶ Πήδαστον ἀμπελόεσσαν.

Ηάσται δ' ἐγγὺς ὀλὸς νέαται Πύλου ἡμιθέντος·

'Εν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηγες, πολυθυδοταί,

Οἵ κέ ἐ δωτίνησι, θεὸν δέ, τιμήσουσιν,

Καὶ οἱ ὑπὸ σκήπτρων λιπαράς τελέουσι θέμιστας.

Ταῦτα κέ οἱ τελέσαται, μεταλλήξαντι γοίον.

Δυμηθήτω· Αἴδης τοι ἀμείλιχος ἡδὲ ἀδάματος·

Τούγεκος καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἔγχθιστος ἀπάντων.

⁴⁵³ Τῆς εὐνῆς] τῆς ἐστυῆς εὐνῆς. ⁴⁵⁷ Νηγέασθιο], σωρευτάτῳ ἐκ τοῦ Νήρω.

⁴⁴⁹ Μετ' [Ἐλένη], ως τῆς Ἐλένης πασσας γυναικας ὑπερεγκούσης ἐπὶ κάλλει. ⁴⁴¹ Αρ-
γος [Ἀγχικόν], πρὸς διαστολὴν τοῦ Πελασγοῦ, τοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ. — Οὐδέποτε ἀρούρης], τὸ
παγγύτατον, εὐφορώτατον, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ μαστοῦ (οὐτετοῦ). ⁴⁴³ Θυλίη], περιουσία.

⁴⁴⁴ Λασδίην], ἡ παρὰ τοῖς Τραγικοῖς, Ἡλέκτρα, ὡς καὶ Ἱράνασσα ἡ παρ' αὐτοῖς ἱριγέ-
νεις, ήτις καὶ ἐκ τούτου φιλίαται: οὐτὶ δὲν ἐθυσάσθη ἐπὶ Αὐλίδι. ⁴⁴⁶ Φίλην], φιλῶν φι-
λούσαν, σύζυγον ἀγαπητήν. — Ανεδόνιον], τὰ εὐδόνια τοῦ πανθεροῦ "Εἴδα, ἀντὶ τῶν ὅποιων ἔδιδεν οὔτοις εἰς τὸν
γαμβρὸν τὶ Μείλιτα, τὸ παρ' ἡμῖν Τραγωμα. ⁴⁴⁷ Ἐπιμείλιο], ὁ Αἰστεράρχος, ἐκν τὸν πα-
πιδωσαν μείδια, ὡς φιλίαται: καὶ ἐκ τοῦ ἐν τῷ ἐπομένῳ στιγμῇ Ἐπέδωκε. ⁴⁵⁰ Καρδαμύ-
λην], μόνη αὐτῇ ἡ πόλις: ἐκ τῶν ἐπτὰ τούτων διεσώσεις 3000 ἡδη ἔτη τὸ δύνομά της. —
Ιερήν], φιλοῦσται, ὡς διάφορον τοῦ Ἱεροῦ, Ιερά. ⁴⁵¹ Σιθίας], ἵσως διὰ τοὺς νεαροὺς της. ⁴⁵² Αἴ-
πειταν], κατά τινας, ἡ Μεώθη, κειμένη ἐπὶ λόφου, ὅπου καὶ τὸ δ.ομά της. ⁴⁵³ Νέαται],
συνήδως τὸ ἔκλαμβινουσι: ὡς ἥρμα, καὶ τὸ ἔγγονοισι: Κατώκηνται. Ἀλλ' ὀρθότερον νά
ἔσηγηθε ὡς ὄνομα, ἔσχαται: (τῶν περὶ τὴν Πύλον). Εὔρηται δέ γραφόμενον καὶ Κέται.

⁴⁵⁶ Αἰπαράς τελέσῃ θεμι.] πλουσίας (λαρυπούς) τελέσουσι φόρους. ⁴⁵⁷ Μεταλλήξαντι],
τὸ δ.πλούτον ἀλλ ὀλέτα τὸ μέτον. ⁴⁵⁸ Δυμηθήτω], προσύητω, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν θυμοτειδῶν
καὶ ἀγερώχων ἔπων. ⁴⁵⁹ Βροτ. θ. ἔ.θ.], ἀποτροπαίος, ὃντεν καὶ βωμός "Ἄδου ἐ. οὐδεμιαὶ

Καὶ μοι ὑποστῆτω, ὅσσον βασιλεύτερός εἴμι,
'Μό' ὅσσον γενεῇ προγενέστερος εὐγόναι είναι.

Τὸν δ' ἡμεῖστ' ἔπειτα Γερήγορος ἵπποτα Νέστωρ
Ἄτρειδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
Δῶρα μὲν οὐκέτ' ὄνοστὰ διδοῖς Ἀγελάχη ἄνακτι
Ἄλλ' ἄγετε, κλητοὺς ὀτεῦνομεν, οἱ κε τάχιστα
Ἐλύτωσ' ἐς κλισίην Πηλήπαδεω Ἀγιλάχος.

Εἰ δ', ἄγε τοὺς ἀν ἐγών ἐπιδύουμαι οἱ δὲ πιθέσθινα.
Φοῖνιξ μὲν πρώτιστα, Διὶ φίλος, ἡγησάσθω.
Αὐτὰρ ἔπειτα Αἴας τε μέγας, καὶ οἰος Ὁδυσσεύς·
Κρεόκων δ' Ὅδιος τε καὶ Ευρυβάτης ἄμφ' ἐπέσθινα.
Φέρτε δὲ χερσὶν ὑδωρ, εὐρημῆσαι τε κελεσθε,
Οὔρα Διὶ Κρονίδῃ ἀγρησμένῃ, αἴ κ' ἐλεήσῃ.

Ως φάτο τοῖσι δὲ πᾶσιν ἑαδότα μῆθον ἔειπεν.

Αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ γείρας ἔχευσαν,
Κοῦροι δὲ κορητῆρες ἐπεστέψαντο ποτοῖσι·
Νάμησαν δ' ἄρα πάσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάσσεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπει τοπεῖσάν τ', ἐπιόν θ', δσον ηθελε θυμός,
Ὦρμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδου.
Τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερήγορος ἵπποτα Νέστωρ,
Δενδίλλων ἐς ἔκαστον, Ὁδυσσῆς δὲ μάλιστα,
Πειράν, ὡς πεπίθοιεν ὄμυμονα Πηλείωνα.

Τὼ δὲ βάτην παὶ διὰ τὴν πολυυρθροῖσθον θαλάσσην,
Πολλὰ μάλ' εὐγομένω γαυρόγω Ἐννοσιγαίω
Πριήσιως πεπιθέν μεγάλος φρένας Αἰανίδο.
Μυριδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆσος ἴκεσθην.
Τὸν δὲ εὔρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείη,
Καλῆ, δαιδαλέη, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦν·
Τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων, πόλιν Ἡετίωνος ὀλέσσας.
Τῇ ὥγε θυμὸν ἔτερπεν, ἀειδε δὲ ἄρα κλέα ἀνδρῶν.

¹⁶⁰ [Ὑποστήτῳ], [Ὑπογρησάτῳ]. — Βασιλεύτερος], πλειόνων βασιλεύων. ¹⁶¹ Οὐκέτ' ὄνοστά, σύ μεμπιά. ¹⁶² Κλήτους], ὄνοστης ἐκλελεγμένης, σύ κατά κλήτον ἡ πρεσβείαν, ἵνα ἐκλεγθῶσιν οὕτως οἱ ἀριδῶτεροι. ¹⁶³ Η δ'], εἰ δὲ βουλευθε, παρθ. 262. — Ἐπιφο- μα], ἐπιβλέψας δονούμωσα. ¹⁶⁴ Φοῖνιξ], τὸν Φοῖνικα ἐκλέγει πρῶτον, ώς παδεγωγὸν τοῦ Ἀγιλλέως. ¹⁶⁵ Κρεόκων], συναποστέλλοτας ἢ κήρυκες, ὡς θημοσίας τῆς πρεσβείας εὐ- σης. ¹⁶⁶ Φέρτε], κατὰ συγκοπὴν ἀντι Φέρτε, ώς καὶ παρ' ήμιν ἐν τῷ συνηθείᾳ. — Εὐ- φημησαι], σιωπῆσαι, καθὼς εἰθεστὸν ἐν ταῖς σπουδαῖς, ἵνα μὴ λογεῖ τινὲς ἀπαίσιον εἴπωσι. ¹⁶⁷ Εαδότη], ἀρεστὸν, μα. πρκ. τοῦ Ηδω. ¹⁶⁸ Ηδω. ¹⁶⁹ Ηδω. ¹⁷⁰ Ηδω. ¹⁷¹ Ηδω. ¹⁷² Ηδω. ¹⁷³ Ηδω. ¹⁷⁴ Ηδω. ¹⁷⁵ Ηδω. ¹⁷⁶ Ηδω. ¹⁷⁷ Ηδω. ¹⁷⁸ Ηδω. ¹⁷⁹ Ηδω. ¹⁸⁰ Λενδίλλων], διανεύων τοῖς οὐμ- μασιν, ἐμβλέπων. ¹⁸¹ Τὼ δὲ βάτην, δικιῶς ὡς ἐπὶ τοῦ Αἴαντος καὶ Ὁδυσσέως μόνον διέτι ὁ Φοῖνιξ, ἐλθὼν πρὸ δλίου κατά τύχην ἀπὸ τοῦ Ἀγιλλέως, σύ συνηριθμέτο τοῖς πρεσβείσιν. ¹⁸² Η τῷ διεκφάντελτο τοῦ πληθυντικοῦ ἐγρίσατο, ώς καὶ ἐν ἀλλοις. ¹⁸³ Γαιγό- χω [Ἐννοσιγαῖω], τῷ Ηετίωνι, ἐπει περὶ διάσασσον ἐδιδίζον, ἡ ώς ἐπικούσιφ τῶν Ελ- γύρεον ζυγόν. ¹⁸⁴ Αρετ'], ηρετο, ἐπηρε, μα. δόρ. β. τοῦ Δίρω. ¹⁸⁵ Κλέας ἀνδρῶν], τὰ ἄρετα (τα εὐκλειη ἔργα) τῶν παλαιῶν ἡρώων.

- Πάτροκλος δέ οί οῖος ἐναντίος ἤστο σιωπῆ,
Δέγμενος Αἰακίδην, ὅπότε λήξειεν ἀείδων.
Τὸ δὲ βάτην προτέρω, ἡγεῖτο δὲ οῖος Ὁδυσσεύς·
Στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖς ταῦταν δὲ ἀνόρουσεν Ἀγιλλεὺς
Αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπῶν ἔδοις, ἐνθα θάσσειν.
“Ως δ' αὖτας Πάτροκλος, ἐπεὶ τοῖς φυταῖς, ἀνέστη.
Τὸ καὶ δεικνύμενος ποσεύθη πόδας ὡκὺς Ἀγιλλεύς·
Χαίρετον ἡ φίλοι ἄνδρες ἴκανετον ἡ τι μάλα γρεώ.
Οἱ μοι σκυζομένω περ Ἀγαιῶν φιλτατοί ἔστον.
“Ως ἄρα φωνῆς προτέρω ἄγε οῖος Ἀγιλλεύς.
Εἶσεν δὲ ἐν κλιτημοῖσι τάπησί τε πορφυρέοισιν·
Αἴψα δὲ Πάτροκλον προσεψύνεεν, ἐγγὺς ἐόντα·
Μεῖζονα δὴ κρητῆρα, Μενοιτίου υἱε, καθίστα·
Ζωρότερον δὲ κέρατε, δέπας δὲ ἔντυνον ἔκάτηφ.
Οἱ γάρ φιλτατοί ἄνδρες ἐμῷ ύπέασι μελάθρω.
“Ως φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθει ἔταισι.
Αὐτὰρ οὐγε κρεῖν μέντα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ,
Ἐν δὲ ἄρα νῶτον ἔθηκ, δῖος καὶ πίονος αἰγός,
Ἐν δὲ συὸς στάλιοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ.
Τῷ δὲ ἔχεν Αὐτομέσαν, τάμνεν δὲ ἄσα οῖος Ἀγιλλεύς·
Καὶ τὰ μὲν εὑ μίστουλίε, καὶ ἀμφ' οὐειοῖσιν ἐπειρεν·
Πῦρ δὲ Μενοιτιάδης δαιτεν μέγα, ισόθεος φῶς.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάγ, καὶ φλὸς ἐμαράνθη,
Ἀνθρακιὴν στορέστας, οὐειοῦς ἐφύπερθε τάνυσσεν.
Πάσσε δὲ ἀλὸς θείοι, κρατευτάνων ἐπαείρας.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ρῶ πτηγεσ, καὶ εἰν ἐλεοῖσιν ἔχευεν,
Πάτροκλος μὲν στοιν ἐλῶν ἐπένειμε τραπέζῃ
Καλοῖς ἐν κανέοισιν ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀγιλλεύς.
Αὐτὸς δὲ ἀντίον ξεν Ὁδυσσῆος θείοιο,
Τοίχου τοῦ ἑτέροιο θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει

¹⁹¹ Δέγμενος], ἀπεκδεχόμενος, περιμένων. Ο στίγος λαγαρός. ¹⁹² Προτέρω], πεσσω-
τέρω, προέβησαν, ἐπροχώρησαν. ¹⁹³ Στάν], ἔζαν, ἔστησαν.—Ταφῶν], ἔκθαμbos; γενόμε-
νος, εἴτε διὰ τὸ ἀπροσδόκητον, νυκτὸς μέσης αὐτῶν ἐλθοντῶν εἴτε υπὸ γαρῆς.

¹⁹⁴ Αὐτῇ σὺν φ] τοῦτο οἱ μὲν ἀνάγουσιν εἰς τὸ ἀνόρουσεν, ἀνεπήδετος κρατῶν δὲ τὴν φόρμιγγα· οἱ δὲ εἰς τὸ Λιπῶν, ἀγήστας ἀμα τῇ φόρμιγγι καὶ τὸ ἔδος; ¹⁹⁵ Ως δ' αὖτας;, ωστάτες δέ; ¹⁹⁶ Δεικνύμενος], προτείνων τὴν δεξιάν, δεξιούμενος. ¹⁹⁷ Η φίλοι ἄνδρες [ι.χ., η τι μάλα γρ.], εὐστόχως συμπεριεῖν ὁ Ἀγιλλεὺς δὲ ἀνάγκη μεγάλη κατεπέιγεις τοὺς Βλλ., ἀλλὰς γάρ οὐκ ἀνάφηκεν ὁ Ἀγαμ. τούς φιλτάτους αὐτῷ (τῷ Ἀγιλλεῖ) πα-
ραγενέσθαι. ¹⁹⁸ Σκυζομένω πει] καὶ περ ὑγιζομένω. ¹⁹⁹ Ζωρότερον κέρατε, ζωηρότε-
ρον κίρνα, ὅπει εὔρηται γραφομένον καὶ κέρατε. ²⁰⁰ Κρείον], τὸ κοινὸν παρ' ἡμῖν κρεα-
τοσάνδον. ²⁰¹ Τῷ δὲ ἔχεν], τούτῳ (τῷ Ἀγιλλεῖ τέμνοντε τὰ κρέατα) εἴγεν (ἐκράτει αὐ-
τὰς, ὑπηρετῶν) δὲ Αὔτη. ²¹² Κατὰ πῦρ ἐκάγ], κατεκάγ τὸ πῦρ. ²¹⁴ Θείον θνομάζει τὸ
Ξλας, διότε ἀσηπτα διατηρεῖ τὰ σώματα. —Κρατευτῶν ἐπαείρας], ἐπάρας τοὺς δεσμοὺς
ἀπὸ τῶν λιθῶν, ἡρῷ ἐστηρίζοντο πρός τὸ σφέρεσθαι. ²¹⁵ Εν ἐλεοῖσιν ἔχευεν], ἐξελῶν
τῶν δεσλῶν ἐπεύηκε τοῖς τραπεζίσις. Κυριωτάτον δὲ καὶ τὸ Ἐχευεν ἐπὶ τρυφερῶν καὶ
κελοψημένων κρεατῶν. ²¹⁶ Στίτιον], ἄρτον.

Πάτροκλον, δύ ἐταῖσον· ὁ δὲ ἐν πυρὶ βάλλει θυηλάς. Οἱ δὲ ἐπί ὄνειδι ²²⁰ ἔτοιμα προκείμενα χεῖρας ταλλον.	220
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδυτός ἐξ ἔρον ἔντο, Νεῦσ ²²¹ Αἴας Φοίνικι. νόγσει δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς· Πλησάμενος δὲ οἶνοιο δέπταις, δειδεκτή ²²² Ἀχιλῆς·	
Χαῖρ ²²³ , Ἀχιλεῦ δαιτὸς μὲν ἐίστης οὐκ ἐπιδευεῖς, Ἡμὲν ἐνὶ κλίσιῃ ²²⁴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο, Ἡδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ Δαινοῦσθ ²²⁵ . ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπηράπτου ἕργα μέμηλεν· Ἄλλα λίγην μέγα πῆμα, διστρεψές, εἰσοράωντες Δειδιμενιν ἐν δαιτῇ δὲ σαωσέμεν η ἀπολέσθαι· Νῆσ ²²⁶ ἐύσσελμον, εἰ μὴ σύγε δύσεας ἀλλήν. Ἐγγύς γὰρ νῆῶν καὶ τείγεος αὐλῶν ἔθεντο Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλέκλειτοι τ' ἐπίκουροι, Κράμενοι πυρὰ ποιήλα κατὰ στρατὸν, οὐδὲ ἔτι φασὶν Συγήσεσθ ²²⁷ , ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι. Ζεὺς δέ σφι Κρονιδης ἐνδέξια σηματα φαίνων Ἀστράπτει· Ἐκτωρ δὲ μέγα σθένει βλεμεσαίνων Μαίνεται ἐκπάγλως, πίσυνος Διὸς, οὐδέ τι τίει Ἀνέρας, οὐδὲ θεούς· κρατερὴ δὲ ἐ λύστα δέδυκεν. Ἀρᾶται δὲ τάγιστα φανήμεναι Ἡώ διὰν· Στεῦται γὰρ νῆῶν ἀποκόψιεν ἄκρα κόρυμβα, Αὐτάς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός· αὐτὰρ Ἀγαίους· Δηρῶσειν παρὰ τῆσιν, δοινομένους ὑπὸ καπνοῦ. Ταῦτ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα, μήδοι ἀπειλὰς Ἐκτελέσωσι θεοί· οὐδὲν δὲ σῆι αἰτιμον εἶται Φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ, ἐκάς Ἀργεος ἵπποβότοιο. Ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε, καὶ ὀψέ περ, υἱας Ἀγαίων Τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρῶων ὀρυμαγδοῦ. Αἴτω τι μετόπισθ ²²⁸ ἄχος ἔστεταις οὐδέ τι μῆχος Ρεχθέντος κακοῦ ἔστι ἄκος εὑρεῖν ²²⁹ ἀλλὰ πολὺ πρὶν	225
220 Θυηλάς], μέρη τινά τῶν κρεάτων, ως ἀπαργάς. 221] Οἱ Αἴας νεῦει τῷ Φοίνικι, ήν ²³⁰ ἔρηται πρώτος τῆς ὄμιλίας· ἀλλ' ὁ Ὀδυσσεὺς, νοήσας, προσερπάζει τὸν λόγον, καὶ πρωτολογεῖ, ως ῥήτορικώτερος. 222] Δειδεκτή. προτείνεις τὴν δεξιάν προέπιεν αὐτῷ. 223] Εἴσης], εὐαρέστου, διὰ τὴν Ισομοίριαν. 224] Ήμέν. φ 'Ηδέ], καὶ, καὶ. 225] 225] Ήρά· π. πολλὰ Δίνινσθ]. πολλὰ πάρεστιν ὥστε δινινσθεῖ. 226, 227] Ήμέν. φ 'Ηδέ], καὶ, καὶ. 227] 226] Ηρά· π. πολλὰ Δίνινσθ]. πολλὰ πάρεστιν ὥστε δινινσθεῖ. 228] Οὐ δαιτὸς ἔργα μέμηλεν], οὐ μέλεις (ἥμιν) τὰ ἔργα τῆς δαιτός, δὲν φροντίζουμεν περὶ φαγητοῦ. 229] Εν δοῖῃ], ἐν δισταγμῷ, ἐν ἀμφιβόλῳ, η, η. 230] Δύσεσται ἀλλήν], ἐνδυθῆς (ίνναλάθης) τῇ βούθειαν. 231] Αὐλῶν ἔθεντο], ηὐλιςαντο, ἐστρατοπεδεύσαν. 232] Συγήσεσθ ²²⁷] ἐντισχεῖν ήμας αὐτοῖς. 233] Στεῦται]. ίσταται καυγάμενος.—Ἄκρα κόρυμβα], τὰ ἀλλιώ, Ακροστόλια. Ἐκεῖ γαρ ἴστηντο συγήως τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν· οὗτον ἴνα μὴ συγκατακούσῃ καὶ ταῦτα μετὰ τῶν νεῶν, θά τὰ ἀπονόσῃς· Πιθανώτερον ὄμως ἴνα τὰ ἀναθέσῃς ως τρόπαια τῆς νίκης. 234] Μαλεροῦ πυρός, διὰ μαλ. πυρ. 235] Παρὰ τῆσιν, παρ' αὐταῖς (ταῖς ναυσὶ). —Ο- ρινομένους], ἐρεθίζομενους, τυφομένους, πνιγομένους. 236] Αργεος], ἀντὶ τῆς θηλῆς Βελλα- δος, ἀπὸ τῆς ἐπισηματέρας αὐτῆς πόλεως· οὗτον δὲ τοὺς δύος· Εὐλαγνος Αργειος· θυμούιςει 237] Άνω]. ἐνν. ίστατο, ἀνάσα.—Εἰ μέμονας], ἐξη προσθυμῷ, δύεις δὲ τὸ Μενος. 238, 239] Οὐ- δέ τι μῆχος κτλ.], οὐδὲ τις μηχανή εὑρεῖν ἄκος τοῦ κακοῦ φεγγέντος, ἐπειδήν φεγγό.	230

- Φράζει, ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἥμαρ.
 Ὡ πέπον, ἡ μὲν σοίγε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
 "Πυρι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν·
 Τέκνον ἐμὸν, κάρτος μὲν Ἀθηναίη τε καὶ "Ἡρῆ
 Δώσουσ", αἴ κ' ἐνέλλωσι· σὺ δὲ μεγαλύτορα θυμὸν
 Ἰσχειν ἐν στήθεσσι φιλοφρόσειν γὰρ ἀμείνων·
 Ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηγάνου, ὅρχα σε μᾶλλον
 Τίωσ" Ἀργείων ἡμὲν νέοι οὐδὲ γέροντες.
 "Ως ἐπέτελλ' ὁ γέρων" σὺ δὲ λίθεαι.. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 Πιαύε", ἔκ δὲ γόλον θυμαλγέα. σοὶ δ' Ἀγαμέμνων
 "Ἄξια δῶρα δίδωσι, μεταλλήξαντι γόλοιο.
 Εἰ δὲ, σὺ μέν μευ ἄκουσον, ἐγὼ δὲ κέ τοι καταλέξω,
 "Οσσα τοι ἐν κλισίγριν ὑπέσχετο δῶρο" Ἀγαμέμνων
 "Ἐπτ' ἀπύρους τοπίοδας, δέκα δὲ γυναιοῖς τάλαντα,
 Αἴθωνας δὲ λέβητας ἑείκοσι, δώδεκα δὲ ἵππους
 Πηγὸνς, ὀθλοφόρους, οἱ δέθιαι ποσσὸν ἀροντο·
 Οὐ καν ἀλήτιος εἴη ἀνήρ, φέτοσα γένοιτο,
 Οὐδὲ καν ἀκτήμων ἐριτίμοιο γουσοίο,
 "Οσσ' Ἀγαμέμνονος ἵπποι δέθιαι ποσσὸν ἀροντο.
 Δώσει δ' ἐπτὰ γυναικας, ἀμύμονα ἔργ' εἰδύνας,
 Λεσθίδας, ἀς, ὅτε Λέσθον εὔκτημένην ἔλεις αὐτὸς,
 'Εξέλει", αἱ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
 Τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δὲ ἔσσεται, ἣν τότ' ἀπηρόν
 Κούρην Βρισῆρος καὶ ἐπὶ μέγαν δρόνον δύειται,
 Μήποτε τῆς εὐής ἐπιδήμεναι, ηδὲ μιγήναι,
 "Ἡ θέμις ἐστίν, ἀναξ, ητ' ἀδεῶν ητε γυναικῶν.
 Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται εἰ δέ καν αὗτε
 "Ἄστυ μέγα Ηραίμοιο θεοὶ θώωσ" ἀλαπάξαι,
 Νῆστας ἄλις γρυποῦ καὶ γαλκοῦ νηράσσεται,
 Εἰσείθων, ὅτε καν δατεώμεται λιγόδ' Ἀγαιοί.
 Τρωτάδας δὲ γυναικας ἑείκοσιν αὐτὸς ἐλέσθαι,
 Αἴ κε μετ' Ἀργείην Ἐλένην κάλλισται ἔωσιν.
 Εἰ δέ καν "Ἄργος ικοίμει" Ἀγαπέκον, οὐθερὸς ἀρούρης,
 Γαμβρός καν οἱ ἔοις τίσει δέ σε ίσον Ὁρέστηρ,
 Ος οἱ τηλύγετος τρέψεται θαλήη ἐνι ποιλῆῃ.
 Τρεῖς δέ εἰσι θυγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
 Χρυσόθεμεις καὶ Λαοδίκη καὶ Ισιάνασσα·
 Τάων ἦν κ' ἐθέλησθα, φιλην ἀνάεδον ἄγεσθαι
 Πρὸς οίκον Πηλήρος· δ' οὐτ' ἐπὶ μείλιαι δώσει
 Πολλὰ μάλ', δοσ' οὐπω τις ἐῇ ἐπέδωκε θυγατρῖ·

255

260

265

274

275

280

285

290

^{255, 256} Σὺ δέ. [Ισχειν], ἐνν. μέμνησο, ἡ ὥρα, ἡ τι σύμοιον. ²⁵⁷ Καχομηγάς], διότι εἶναι κατάγειθή ἔρις, τὸς τῶν Ησιόδου. ²⁶² Εἰ δέ], ἐνν. βούλεις, παρθ. ²⁶³ ²⁶⁵ Εν κητίσι. σιν], ἐν τῷ ακηνῷ του. ²⁷⁰ Νηράσσεται] ἐνν. ἔξεις.

Ἐπεὶ δέ τοι δώσει εὐναιώμενα πτολίεθρα,
Καρδαμύλην, Ἐνόπηγ τε καὶ Ἰρήν ποιήσσαν,
Φηράς τε ζαθίας ἥδ' Ἀντειαν βιθύλευμον,
Καλήν τ' Αἴπειαν καὶ Πύρασον ἀμπελόεσσαν.
Πᾶσαι δ' ἔγγυς ἀλὸς νέαται Πύλου ἡμαθόεντος
Ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολυάργηνες, πολυθούται,
Οἵ κέ σε δωτίνησι, θεὸν ὡς, τιμήσουσιν,
Καὶ τοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
Ταῦτά κέ τοι τελέστε, μεταλλήξαντι γόλοι.

Εἰ δέ τοι Ἀτρεῖδης μὲν ἀπήγθετο κηρόθι μᾶλλον,
Αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρας σὺ δ' ἀλλοις περὶ Παναχαίους
Τειρομένους ἐλέσαιρε κατὰ στρατὸν, οὐ σε, θεὸν ὡς,
Τίσουσ'. ἡ γάρ κέ σαι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
Νῦν γάρ χ' "Ἐκτορ" ἐλοις, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι γεδόν εἴθοι,
Δύσταν ἔχων ὀλοφύρη ἐπεὶ οὔτινά φησιν ὄμοιον
Οἱ ἔμεναι Δαναῶν, οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὡκὺς Ἀγιλλεύ-

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν³⁰⁰ Οδυσσεῦ,
Χρῆ μὲν δὴ τὸν μῆθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν,
Ἡπερ δὴ φρονέω τε, καὶ ὡς τετελεσμένον ἔσται.
Ὦς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοιςεν ἄλλοις.

Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὄμως Ἀΐδαο πύλησιν,

Ὥς χ' ἔτερον μὲν κείη ἐνὶ φρεστὶν, ἄλλο δὲ εἰπη.

Αὐτῷ ἐγὼν ἔρέω, ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.

Οὗτ' ἔμεγ³⁰¹ Ἀτρεῖδην Ἀγαμέμονα πεισέμεν οὖτοι,

Οὗτ' ἄλλους Δαναούς ἐπεὶ εὐκάρπα τις γάρις ἦν

Μάρνασθαι δημιούσιν ἐπ' ἄνδράσιν νωλεμένες αἰει.

Ιση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζουι

Ἐν δὲ τῇ τιμῇ ἡμὲν κακὸς ἡδὲ καὶ ἐσθλός:

Κάτθαν³⁰² ὄμως τ' ἀεργός ἀνήρ, δ τε πολλά ἐօργάνω.

Οὐδέ τέ μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ,

Αἰεὶ ἔμην ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.

Ὥς δ' ὅρνις ἀπτῆσι νεοσσοῖσι προφέρησιν

Μάστακ³⁰³, ἐπεὶ κε λάθησι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αἰδῆ.

³⁰⁰ Κηρόθι], ἔγκυρδιας. ³⁰¹ Νῦν γάρ], πρότερον γάρ ἐκρύπτετο ἐν τῷ τείχει.
³⁰² Απηλεγέως ἀποειπεῖν], ἐλευθέρως (ἀστούλως, ἀποτόμως) ἀσύρτεσθαι. ³¹⁰ Εν ἄλλοις γράφεται Κρανέω. ³¹¹ Τρύζητε], μουρμουρεύητε, παξενογλεῖτε πολυλογοῦτες, ἐπὸ μεταφορῆς τῶν τρυγόνων. ³¹² Γάρ], αἰτιολογία τοῦ ἀπηλεγέως. — Ὁμηρος. διοίως. — Αΐδαο πύλησιν], περιτραστικῶς ἀντὶ Τῷ ἔδρῃ (τῷ θυνάτῳ), ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ ὄλουν καθώς καὶ τὸ τοῦ Ελαγίδειον (Ματθ. 15, 18) « Πόλιαι ἔδουσιν οὐ κατισγύμνουσιν αὐτῆς; (τῇξ ἐκκλησίας);, δηλ. ἀδάνατος (πλωτία) δισμενεῖ. ³¹³ ³¹⁶ Οὗτε τὸν Αγαμέμον. οὔτε τούς ξέλλες Δαν. πεισεῖ ἐμέν νομίζω. ³¹⁷ Μάρνασθαι], ἐπὶ τῷ μ. ³¹⁸ Μένοντι], ὁργοῦνται, ὑπαντεῖται δὲ τὸν Αγαμέμονα, τὸ ὄποιον ἐκφρόνει σφέστερον κατωτέρῳ σιγ. 332. ³¹⁹ Ι.], μῆρας καὶ τὸν αὐτῆν, ὄμοιο. ³²⁰ Περίκειται], περιτσότερον ἀπόκειται. ³²¹ Παρθενάλλευτοι], ἀρειδῶν, διακινδυνεύων. ³²² Μάστικα], τροφὴν μεμασημένην. 'Ο Δάσκαλος λέγει (ΕΛΛΗΝ. ΧΡΙΣΤ. ΤΟΜ. 5').

“Ως καὶ ἔγώ πολλάς μὲν ἀνπους νύκτας ἔσουν,
 “Βματα δ' αἰματόεντα διέποησσον πολεμίζων,
 ‘Ανδράσι μαρνάμενος ὁρῶν ἐνεκα σφετεράνων.
 Δώδεκα δή σὺν νησὶ πόλεις ἀλάπαξ’ ἀνθεώπων,
 Πεζὸς δ' ἐνδεκά φῆμις κατὰ Τροίην ἐρίωδον.
 Τάν εἰ πασέων κειμῆλια πολλὰ καὶ ἑσθία
 ‘Εβελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονος δέσκον
 ‘Ατρείδης δ' δὲ διπλούς μένων παρὰ νησὶ θοῆσιν,
 Δεξάμενος, διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔγεσκεν.
 ‘Αλλα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα καὶ βασιλεῦσιν
 Τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δὲ ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν
 Εἶλετ’, ἔχει δὲ ἄλογον θυμαρέα τῇ παραίων
 Τερπέσθω, τί δὲ δεῖ πολεμεῖσθαι Τρώεσσιν
 ‘Αργείους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρεις
 ‘Ατρείδης; ηὐχ 'Ελένης ἔνεκ' ἡγεόμοιο;
 ‘Η μοῦνοι φιλέουσι ἀλόγους μερόπων ἀνθεώπων
 ‘Ατρείδαις; ἐπει δέστις ἀντὶρ ἀγαθὸς καὶ ἔγερων,
 Τὴν αὐτοῦ φιλέει καὶ κήδεται· ως καὶ ἔγώ τὴν
 ‘Ἐκ θυμοῦ φιλεον, δουρικτυγήν περ ἑοῦσαν.
 Νῦν δ' ἐπει ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο, καὶ μ' ἀπάτησεν,
 Μή με πειράτω, εὗ εἰδότος οὐδέ με πείσει.
 ‘Αλλ', Οδυσσεῦ, σὺν σοὶ τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσιν
 Φραζέσθω, νήσσοιν ἀλεξέμεναι δῆσιν πῦρ.
 ‘Η μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο.
 Καὶ δὴ τείχος ἔδειψε, καὶ γλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
 Εὔρειαν, μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν.
 ‘Αλλ' οὐδὲ ως δύναται σθένος ‘Εκτορος ἀνδροφόνοιο
 Ισχειν. ὅφος δ' ἔγώ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολεμίζον,
 Οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὅρνύμεν ‘Εκτωρ,
 ‘Αλλ' δέστον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανεν.
 ‘Ενθα ποτ' οίον ἔμιμνε, μόγις δὲ μεν ἐκφυγεν ὄρμήν.
 Νῦν δ', ἐπει οὐκ ἐθέλω πολεμεῖσθαι ‘Εκτορι δίψι,
 Αὔριον ἴφα Διὶ ρέξας καὶ πᾶσι θεοῖσιν,
 Νηήσας εὐ νῆας, ἐπήγη ἀλαδε πρερύσσω,
 ‘Οψεαι, ην ἐθέλησθα, καὶ αἱ κέν τοι τὰ μεμῆλη,

ὅτι εἰς τὰ ιωάννινα ὄνομάζεται μέχρι σήμερον Μάσταξ εἰδος ἀκρίδος. ³²⁰ Αἰματόεντα],
 φόνων πλήρη. ³²¹ Όρών ἐνεκα σφετεράων], διὰ τὰς γυναικας αὐτῶν (τῶν ἀνδρῶν).
³²² Διὰ παύρα δισει, διαδασκεστο, κατὰ τημησιν, διεμοράζεν. ³²³ Επει], αἰτιολογία
 τῆς ὑπενουμένης ἀρνητικῆς ἀπαντήσεως: Οὐχί μόνον οὗτοι. ³²⁴ Εὖ εἰδότος], καλώς
 γνωρίζοντος αὐτόν. ³²⁵ Σὺν σοὶ τε καὶ ἄλλοισι, τοῦτο ἀναφέρει εἰς τὸν λόγον τοῦ Ἀ-
 γαμέμνον. «Παρ' ἔμοι γε καὶ ἄλλοι», Ιλ. Α, 173. ³²⁶ Εἰρωνεία. Καὶ ἐννοεῖ ὁτι, ἐν διψ
 ἥμην ἔγώ περιών, δὲν εἰχεν ἀνάγκην τάφρου καὶ τείχους. ³²⁷ Οὐκ ἐθέλεσκε], κατ' εὐ-
 φημο, ἵνα μὴ εἰπερ οὐκ ἐτόλμα. ³²⁸ Φηγὸν], δύω φηγοι ἀναφέρονται περὶ τὴν Τροίαν, ὡν
 υπὲ τὴν μίαν μὲν ἡτον βωμὸς τοῦ Διὸς, ὑπὸ τὴν ἐτέραν δὲ δέ τάφρος τοῦ ήλου. ³²⁹ Ε.θε-
 οίνη], ἑκεὶ μόνην. ³³⁰ ³³¹ πρωθυστέρως τὰ πλεῖστα; Νῦν δὲ, ἐπήγη, μὴ θέλων πολεμη-

- Ήρι μάλ' Ἐλλήσποντον ἐπ' ἵχθυεντα πλεούσας
Νῆσος ἐμάς, ἐν δ' ἄνδρας ἔρεσσέμεναι μεραῶτας·
Εἰ δέ κεν εὐπλοίχην δώῃ κλυτὸς Ἰόνοςίγατος,
Ὕματί κε τριτάτῳ Φθίην ἐξίθωλον ἴκοίμην.
Ἐστι δέ μοι μάλα πολλὰ, τὰ καλλιπόν τὸν ἐνθάδε ἕρρων
Ἄλλον δ' ἐνθένδε γυρούν καὶ γαληκὸν ἐρυθρὸν,
Ἴδε γυναικας ἑῦξώνους, πολιόν τε σίδηρον
Ἄξομαι, ἀστ' ἐλαγόν γε γέρχεις δέ μοι, ὅσπερ ἔσωκεν,
Αὐτὶς ἐψυχροῖςων ἐλετο κρείων Ἀγαμέμνων
Ἄτρειδης — τῷ πάντῃ ἀγορευέμεν, ὡς ἐπιτέλλω,
Ἄμφαδὸν, ὅρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Ἀγαμοῖ,
Εἴ τινά που Δαναῶν ἔτι ἐλπεται ἔξαπατήσειν,
Διὲν ἀναιδείγην ἐπιειμένος — οὐδὲ ἄν ἔμοιγε
Τετλαίν, κύνεός περ ἐών, εἰς ὥπα τὸντοι·
Οὐδέ τί οἱ βουλὰς συμφέρασσομαι, οὐδὲ μὲν ἔργον.
Ἐκ γὰρ δή μ' ἀπάτησε καὶ ἡλιτεν· οὐδὲ ἂν ἔτι αὔτις
Ἐξαπάφοιτ' ἐπέεσσιν· ἀλις δέ οἱ ἀλλὰ ἔκηλος
Ἐρρέτω ἐκ γὰρ εὑρφένας εἶλετο μητίετα Ζεύς.
Ἐγχρόδε μοι τοῦ δώρων, τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἰσθη.
Οὐδός εἰ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δύοι,
Οσσα τέ οἱ νῦν ἔστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο·
Οὐδός δέ τοις Ὁργομενὸν ποτινίσσεται, οὐδέ δύσα Θήβας
Αἴγυπτιας, οὐδὲ πλειστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται·
- ει, δέξας αὐτοῖς ἤρι, προερύσσεις τὰς ναῦς; ἄλαδε, νηῆσια οὐτάς. δύεις αὐτάς πλεούσας ἐφ
Ἐλλήσποντον. 360 [Ήρι μάλ], λίαν πριν. 361 Μεραῶτας], προτύμακρένους· τὸν ἀποδεί-
ην οὐτι καὶ εἰ ὑπ' αὐτὸν Μυριαδόνες συμμερίζονται τὴν ἀγανάκτησίν του. 361] Τὸν σί-
χον τοῦτον προσανεψώντες εἰς τὸν Σωκράτην πρὸ τοιῶν ήμερῶν τοῦ θανάτου του ἡ φα-
νέντας αὐτῷ καθ' ὑπνους γυνή. 362 "Ἐστι δέ μοι μάλα πολλοῖ". Σὺ ἀποδείξῃ οὖτι δὲν ἔχει
γρείσαι τῶν δώρων τοῦ Ἀγαμ. — "Ἐρρών", ἐλθὼν κατὰς κακήν μου τύχην, ως μήποτ' ὥστε-
λον. 366 Πολιόν], λευκόν, ἐστι λευκάμενόν, δηλ. κατεισαγαμένον εἰς ὅπλα. 368 "Ἄστοι",
ἄτινα, πάντα τὰ προειρημένα πράγματα. 370 Τοι]. ὡς περ (Ἄτρειδη), ή, συνδεσμ.,
θίειν, (ἐπι) τούτῳ. 371 [Ἐπισκύζωντα], ἀγανακτῶσιν. 372] [ἰδίᾳ ίλ. Α. 149. 373 Κύνεος],
ἀναστργυντας, κυνός; οὔματ' ἔχων, καθώς εἰπεν ἀλλαγοῦ. 374] εὗτε συμβουλευθήσουμαι οὐ-
τῷ, εὗτε συνεργήσω. 375 [Ἐκ.. ἡπάτησε], ἔξηπάτησε. 376 [Ἐξαπάφοιτ'], ἔξαπατήσοι, ἐκ
τοῦ [Ἐξαπατίσκω. — "Ἄλις δέ εἰ], ἐνν. ἔχει ἡ ἔστιν. Άρκεται οὐτῷ οὗτοις τοσοῦτον ἡδη γρά-
νον μὲν ἔξηπάτα. — "Ἐγχρόδος"], ἀτάραχος ὑπ' ἀναστρησίᾳ, τὸ δόπειον συφέστερον ἐκράζει
μὲν τὸν ἐπόμενον στίχον. 377 Εὗ], οὐδέ αὐτοῦ. ἄλλοι γρρ. 'Ε, καὶ ἄλλοι Οι. 378] Ἐν Κα-
ρός αἰσθη, θίειν ἡ παροιμ. Ἐν Καρδ., μοιράς διότι τὰ ἀπὸ τῆς Καρδίας ἀνδράποδα ἡσταν εὐ-
τελέστερα. Άλλοι: ἔξειλον τὸ Καρός Δωρὸν ἀντὶ Κηρός, θανάτου, παρεβίλλοντες αὐτῷ τὸ
ἴσον γάρ σφιν ἀπήγειτο κηρὶ μελεινόν, εἰ λ. Γ. 454 Καὶ ἄλλοι, πολὺ ἀποώτερον,
ἔγραψαν "Ἐγκαρός, ἐννοοῦντες τὸν ἐγκέφαλον (ἐν κάρα), τὸν ὄπειον εὗτε ἔτρωγον οὐτε
ωνίμαζον, ως ἀποτρόπαιον, οἱ Αἴγυπτοι. "Ἐχει δέ τινα λόγον καὶ ἡ τετάρτη ἐρμηνεία,
καθ' ήν τὸ Κάρ., καρδίς, ἀκλαμβανόμενον ἀντὶ τοῦ ἀποκερουμένου τριχιδίου (κοινῶς Ἀπο-
κουριδίου), παραβάλλεται πρὸς τὸ Ἀκαρές καὶ Ἀκαρι. 381] [Ἐς Ὁργομενὸν], τὸν Βοιώ-
τειον ή Μινύειον, διὰ τοὺς θηραυριζομένας ἔκει τὸ πάλαι φόρους ἀπὸ τῶν θηραυρῶν, ἐπὶ τῆς
τυραννίας τοῦ Ἐργίνου, τὸν ὄποιον κατέλυσεν ὁ Ήρακλῆς, θίειν καὶ θηραυρὸν τε ἀθρώ-
πων, ὃν ίσμεν (λέγει ὁ Παυσανίας, Θ', 36), Μινύας πρώτος εἰς ὑποδοχὴν γρημάτων φέ-
ρε κοδομήσατο ε. — Ποτινίσσεται], προσέρχεται ως δισμός, προσαδεύονται. — Θήβας], τὴν
άκμὴν τῶν ἐν Αἴγυπτῳ Θηβῶν μαρτυροῦσιν ἄχρι τούτης τὰ αωδόμενα αὐτῶν ἤρειπια.
382 Αἴγυπτοις], υφ' ἐν κατέ συνίησιν προενεκτέον τὸ ιας.

Αἴν' ἔκατόμπυλοι εἰσι, διηκρίσιοι δ' ἀν' ἔκάστηγ
 'Ανέρες ἔξουγνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὅχεσφιν'
 Οὐδέ εἴ μοι τέσσα δοῖν, ὅσα φάμαλός τε κόνις τε,
 Οὐδέ κεν ὧς ἔτι θυμὸν πείσει' 'Αγαμέμνων,
 Πρίν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δύμεναι θυμαλγέα λώδην.
 Κούρην δ' οὐ γαμέω 'Αγαμέμνονος 'Ατρεΐδος·
 Οὐδέ εἰ γρυτείη 'Αρχειδίτη καλλος ἐρίζοι,
 "Εγα δ' Αθηναῖη γλαυκώπιδει ἴσορασίζοι,
 Οὐδέ μιν ὡς γαμέω δ' 'Αγαῖῶν ἄλλον ἐλέσθω,
 "Οστις οἵ τ' ἐπέοικε, καὶ δ; βρασιλεύτεος ἐστιν.
 "Ην γὰρ δῆ με σῶσι: θεοὶ καὶ οἰκαδ' ἵκωμαι,
 Ηγλεὺς θήνη μοι ἔπειτα γυναικα γαμέσσεται αὐτός·
 Πολλαὶ 'Αγαῖδες εἰσὶν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
 Κοῦραι δειπτήνων, οὔτε πτολίεσθαι βύνονται·
 Τάων ἦν κ' ἔλλωμι φίληγα ποιήσομ' ἀκοιτιν.
 "Ενθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγρίωρ,
 Γέμαντι μητήρν ἀλογον, εἰκονιν ἀκοιτιν,
 Κτήμασι τέρπεσθαι, τὰ γέρω ἐκτήσατο Ηγλεὺς.
 Οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχὴς ἀντάξιον, οὐδέ ὅσα φασίν
 Πιονιν ἐκτήσθαι, εὐναιώμενον πτολίεθον,
 Τὸ πρὸν ἐπ' εἰρήνης, πρὸν ἐλθεῖν υἱας 'Αγαῖων.
 Οὐδέ ὅσα λάινος οὐδὲς ἀρήτορος ἐντὸς ἔεργει,
 Φοίβου 'Απόλλωνος, Πυθοῖ ἐνι πετρογέσσῃ.
 Δηϊστοι μὲν γάρ τε βίες καὶ ἔρια μῆλα,
 Κτητοὶ δὲ τρίποδές τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηγνα.
 'Ανδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν οὔτε λεῖστη

385

390

395

400

405

⁵⁸³ 'Εκατόμπυλοι], οὐδὲ δι τοιούτοις εἶχον ἔκατον ἀκριθῶς πύλας. ἀλλὰ τὸ μέγεθος τῆς πόλεως βουλόμενος ἐνδιέξασθαι. Πολλαῖον γάρ παρ' αὐτῷ τὸ 'Εκατόν ἀντὶ τοῦ Πολλάζ.

⁵⁸⁴ Διηκρίσιοι διν' ἔκάστην 'Ανέρες ἔξουγνεῦσι σὺν ἵππῳ. ⁵⁸⁵], 20,000 [πειτε. Τοῦτο πιστοῦται καὶ ὁ Μωύσης ('Εξοδ. ΙΔ') λέγων περὶ τοῦ Φαραὼ δι τοῦ "Εξευξε τὰ ἄρματα αὐτοῦ.. καὶ ἔλαθεν ἔξακτα σάρματα ἔκλεκτά, καὶ πάσσω τὴν ἵππον τῶν Διγυπτίων καὶ τὸ τριστάτας ἐπὶ πάντων". ⁵⁸⁶ Τόσχ.. ὥστα], ἀποτελοῦσιν ἡ ψ. καὶ ἡ κ. ⁵⁸⁶ Πείσει·]. πείσεις, εὔκτ., ἀλλοι γρρ. κατὰ μέλλ. Πείσει. ⁵⁸⁷] Πρὶν ἀποδεῦναι μοι τὰταν λώδην, πρὶν λάθω παρ' αὐτοῦ ἀσθίξησιν πάσσης τῆς γενομένης μοι βλέψῃς (ἀπομίας).

⁵⁸⁸ Κάλλος ἐρίζοι], ἀμιλλάται (ἐξισοῦται) κατὰ τὸ κάλλος.

⁵⁸⁹ Βασιλεύτερος], κύριος μεγαλητέρου (παρὰ τὸ ἐμόν) βασιλείου. ⁵⁹⁰ Θήν], πάντως. — Γαμέσσεται], μηντεύεσται; ως; γυμνήν. 'Ο Λαίσταρχος ἔγραψε: Γε μάσσεται.

⁵⁹³ 'Ελλάδα τε Φθίην τε], 'Ελλὰς ἐνταῦθα πάσα ή θεσσαλίης ἡ, καθὼς λέγομεν τῶρες, ἡ στερεὰ 'Ελλὰς κατὰ τὸ: Άν 'Ελλάδα καὶ μέτον Ἀργος; Φθία δὲ, ως; μέρος τῆς καθύσου 'Ελλάδος, βασιλείον τοῦ Πηλέως, παρθεν. 447 καὶ 478. ⁵⁹⁹ Μηνητήν], νόμιμον. — Σίκινον], ἀρμόζουσάν μοι. ⁴⁰¹ Οὐ γάρ κτλ.], προσποιεῖται ἐνταῦθα φίλουψιγιαν, κατειρωτευμένος τοῦ Ἀγαμέμνονος. ⁴⁰² Λάινος οὐδὲς], διντὶ Νεῖδος, ἀπὸ μέρους τοῦ ὄλου. 'Εννοεῖ δι τοῦ τέταρτον ναὸν τῶν Δελφῶν, οὐ δι τροφώνος καὶ Ἀγαμέμνης λιθον. ἐκτισαν τῷ 1200 πρὸ Χ., εὐτίνος πυρποληθεύτως τῷ 547 πρὸ Χ. ('Ολυμπ. νῆ), τὸν πέντατον ναὸν ὥκεδομομήσαντο οἱ Ἀμφικτυονες ἀπὸ τῶν ιερῶν γρηγορίτων, ἵδε Παυσ. 1, 5.—Ἀρήτορος], τοῦ τοβίκου, ἀπὸ τοῦ ἀφίνεντα τὰ βέλη. ⁴⁰³ ⁴⁰⁷ Ληϊστοι μέν. [Κτητοὶ δὲ], τὸ μὲν δι' ἀρεγής, τὸ δὲ διὰ νομίμου ἀποκτήσεως. — Ἱρια] παγέα. ⁴⁰⁷ [Ἴππων κάρηγνα], περιφ. ἀντὶ ἵππου, καθὼς καὶ ἡμετές κοινῶς λέγομεν: Τόσα κεφάλια ζῶσ. ⁴⁰⁸ Πάλιν ἐλθεῖν], ἐπανελγεῖν, ὃστε ἐπαγ. ⁴⁰⁹ ⁴⁰⁹ Οὔτε λεῖστη, οὐδὲ ἔλετη], οὔτε διὰ τῆς βίας, οὔτε οἰκειούσελῶς

- Οὕτ' ἐλεπή, ἐπεὶ ἄρ σε καὶ μέμείβεται ἔρχος ὀδόντων.
Μήτηρ γάρ τέ μέ φρσι θεύ, Θέτις ἀργυρόπεζα,
Διγλαύδιας Κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσθε. 410
Εἴ μὲν κ' αὖθι μένων Τεύων πόλιν ἀμφιμάγωμαί,
“Ωλετο μοι νόστος, ἀτάρικλέος ἄφθιτον ἔσται·
Εἴ δέ καὶ οἰκαδὸν ίκωμι φύλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
“Ωλετο μοι κλέος ἑσθίον, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἴών
“Ἐστεται, οὐδέ κέ μ' ὅκα τέλος θανάτοιο κιγείη.
Καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ πασαμυησαίμην
Οἰκαδὸν ἀποπλείειν ἐπεὶ οὐκέτε δίκετε τέκμωρ
Πάτου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ἔθεν εὐρύσπα Ζεὺς
Χεῖρα ἐγὼν ὑπερέσγε, τείχεστήκαστι δὲ λαοί. 415
‘Ἄλλ’ ὑμεῖς μὲν ιόντες, ἀριστήσασιν Ἀγαῖῶν
‘Αγγελίην ἀπόρχασθε· τὸ γάρ γέρας ἔστι γερόντων,
‘Οφρ' ἄλλην φάζανται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
“Η κέ σφιν νῆάς τε σόη καὶ λαὸν Ἀγαῖῶν
Νησίσιν ἐπι γλαυφυρῆς· ἐπεὶ οῦ σφισιν ἡδε γ' ἐτοίηη,
“Ἡν νῦν ἐφράσσαντο, ἐμεῦ ἀπομηνύσαντος. 420
Φοῖνιξ δ' αὖθις παρ' ἄμμι μένων κατακομηθήτω,
“Οὓσοι μοι ἐν νήσοσι φύλην ἐς πατρίδ' ἔπηγται
Αὔξειον, ἦν ἐθέλησιν ἀνάγκη δ' οὐτε μιν ἄξω.
‘Ως ἔφαμ· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκήν ἐγένοντο σιωπῆ,
Μίθον ἀγαστάμενοι μάλα γάρ κατερως ἀπέειπεν.
‘Οὐδὲ δὴ δὴ μετέειπε γέρων ἵππηλάτα Φοῖνιξ,
Δάκρυ' ἀναπρήσας· περὶ γάρ διε νησίσιν Ἀγαῖῶν
Εἴ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσὶ, φαίδημ' Ἀχιλλεῦ,
Βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νησιὶ θυῆσιν 425
Πῦρ ἐθέλεις αἴδηλον, ἐπεὶ γόλος ἔμπεσε θυμῷ·
Πῶς ἂν ἐπειτ' ἀπὸ σείο, φύλον τέκος, αὖθις λιποίμην
Οἶος; σοὶ δέ μ' ἐπεμπε γέρων ἵππηλάτα Πηλεὺς
“Ηματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φίλιης Ἀγαμέμνονοι πέμπεν
Νήπιοιν, ούπω εἰδότις ὄμοιοι πολέμοιο,
Οὐδὲ ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριψερέες τελέθουσιν. 430
Τούνεκά με προέγκε διδασκέμεναι τάδε πάντα,

ληπτή. 411 Θανάτοιο τέλοσθε], εἰς τέλος θανάτου, εἰς θάνατον. 412 ίκωμι], ἄλλοι ίκοι-
μι καὶ ἄλλοι ίκωματι. 417 Παραμυησαίμην]. παρανέσαιμι. 418 Δίκετε], εὑρήσατε.

419 Εθενι], αὐτῆς, τῆς ίλιου, 422 Αποφασθι], ἀπορνήθητε ως ἐξ ἐμοῦ τὴν ἀγγελ. —
Τὸ γάρ κτι.] αἰτιολογεῖ τὸ διατι νὰ δώσωσι λογον τῆς πρεσβίτος των εἰς τοὺς ἀριστεῖς
μᾶλλον παρὰ τὸν Ἀγαμέμνονα. 425 Μεῖ], αὕτη δὲ βούλη. 426 Απομηνίσαντος], αμε-
τεπειστώς (εἰς ὑπερβολὴν) θυμωθέντος. 427 Κατακομη], περιπτεύει ἡ πρόθεστις.

433 ἀναπρήσας], ἀναβάλλων, ἀδρόν ἀναδούς. 437 Αὔθι], οὐτόθι, ἐνταῦθα. 440 Νήπιον],
νεωτάτον.— Εἰδότα ποτολέμοιο], εἰδήμονα.— Ομοιού], ὄμοιως ἀμφοτέροις τοῖς πολεμοῖσι
γαλεποῦ, ἢ ἐπίσης ἀδήλου, ως καὶ τὸ γῆρας καὶ τὸν θάνατον εἰπεν ὄμοιον. Σεσημείω-
ται δὲ τὸ ἐτῆς παραληγούσης; ως; μακρόν. 441 οὐεν καὶ Κυδιάνειραν μονολεκτικῶς ἀπο-
καλεῖ ἀλλού τὴν ἀγοράν.

Μύθων τε ρυτήρ' ἔμεναι, πορητήρά τε ἔργων.
 'Ως ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, οὐκ ἐθέλουσι
 Λείπεσθ', οὐδὲ εἴ κέν μοι ὑποσταίη θεός αὐτὸς,
 Γῆρας ἀποβύσσας, θήσειν νέον ἡβώντα,
 Οἰον ὅτε πρῶτον λίπον 'Ελλάδα καλλιγύναικα,
 Φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος 'Ορμενίδαο·
 'Ος μοι παλλακίδος περιγώσατο καλλικόμοιο·
 Τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν,
 Μητέρ' ἐμήν· ή δ' αἰὲν ἐκεὶ λισσέσκετο γούνων
 Παλλακίδοι προμηγήναται, οὐ' ἔχθρεις γέροντα.
 Τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα πατήρ ὁ ἐμὸς αὐτίκ' ὀτσεῖς,
 Πολλὰ κατηράτο, στυγερὰς δ' ἐπεκέκλετ' Ἐριννοῦ,
 Μήποτε γούνασιν οἶσιν ἐφέσσεσθαι φίλου οἴον,
 'Εξ ἐμέθεν γεγαῶται θεοί δ' ἐτέλειον ἐπαράς,
 Ζεὺς τε καταγθόνιος καὶ ἐπανὴ Περτερόνεια.
 Τὸν μὲν ἕγὼ βούλευσα κατακτάμεν οἵστι γχλιῷ·
 'Αλλὰ τις ἀθανάτων παῦσεν γχλίον, οἷς ρ' ἐνὶ θυρῷ
 Δῆμου θῆκε φάτιν καὶ ὀνείδεα πόλλα ἀνθρώπων
 'Ως μὴ πατροφόνος μετ' Ἀγαλοῖσιν καλεοίμην.
 'Ενθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐργάζεται ἐν φρεσὶ θυρὸς
 Πατρὸς γωμένοιο κατὰ μέγασσα στρωφαῖσιν.
 Ή μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἔοντες
 Αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήνυον ἐν μεγάροισιν
 Πολλὰ δὲ ἔντια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἐλικες βοῦς
 'Εσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
 Εύδεμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡραίσταιο·
 Πολλὸν δὲ ἐκ κεράμων μέσ' πίνετο τοῦ γέροντος.
 Εἰνάνυγες δέ τοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἵζουν·

445

450

455

460

465

470

445] Παροιμιώδης ἔγένετο ὁ στίχος εὗ-ος διὰ τὴν ὅποιαν ἐκφέρεται διναυτίρρητον ἀλλή-
 θετιν δότι, καὶ κατὰ τὸ εὐλαγχέλιον, «'Ως ἂν ποιέσῃ καὶ δ δέξῃ, οὐκος μέγις». *

444] 'Ως, οὐτω; Ἄρα, ἐπομένως. 445] 'Γνωστάν]. ὑποχειθή. 446] Απιδέσμι.] μεταφο-
 ρική ἡ λέξις, διὰ τὴν τραγύντη τοῦ γεροντοκού διριστος.—Θ[εοί], παιήσαιν, ἀλοδε-
 ξειν. 447] 'Ελλάδα], πόλιν τῆς Θεσσαλίας, τὸ δέλλων; Ὁρμένον τῆς Φω-
 κίδος, ς ἀλλως Ἐλέων, οὐδὲ Στρίβ. Θ. 670, ἥ 302. 448] Νάίκες], τὴν δυγήν, τὰς ἐπι-
 πλήξεις.—'Ορμενίδαο, οὐδον τοῦ Ορμένου, τοῦ Κερκίφου, τοῦ Αἰγαίου. 449] 'Εμει λισσέ-
 σκετο γούνων], τὴν γα. ἀλλεπιτ., τὸ δέ, ἀπομένη τῶν γ. 450] Προμήγ], κατά τινας
 μὲν, περιττεῖς ἡ πόδεσσις κατά τὸν Εὔσθο. ὅμως, σημιτεῖς τὸ πρὸ τοῦ γέροντος.

451] Τό], τῷ μητρὶ.—'Οἰσθείς], ὑπονόμεας. Πιντοῦ ἀλλοῦ μετατραπεῖται τὸ μέσον
 'Οἰσάμενος;. 452] 'Εφέσσεσθαι], ἐπ.καθισσεθαι, μέσ. ἐκ τοῦ 'Εριζουμι. 453] Ζεὺς κατα-
 γθόνιος], οἱ Πλούτων.—'Επινιή], ἐπινιστή, κατ'εὐρημοσιὸν ἡ ἀντιφεσσιν ἀντὶ Φευκτέα,
 Αποτρόπαιος, κατὰ τὸ Νῆσο μικρὸν αἰνεῖν=παρατείν. 454] Δῆμου φάτιν], καθὼν; λέγο-
 μεν σημερον, τὴν κοινὴν γ.ώμων. 455] 'Ερητεῖτο], ἐκσατεῖτο. 456] Σιρωφεσθαι], ἀναρ.έ-
 φεσθαι;. 457] 'Εται], ἐταιροι.—'Ανεψιοι], ἔξαδέλφοι;—'Αιρει, ἔοντες], περιγούντος με.

458] Εἰλίποδας ἐλικες]. οὐδὲ περὶ τῶν ἐπιθέτων τοιτον τὰ Αἴξικά. 459] Εύδεμενοι], περι-
 φλογ.ζόμενοι, (χυδ.) τσουζερλ.ζόμενοι: ἵνα μαδηθῶσι. —Τανύοντο διὰ φλογὸς], ἡ πλόνοντο
 ἐπὶ τοῦ πυρδ; ἵνα διπτηθῶσι, παρβλ. 213. 460] 'Εκ κεράμων], ἐκ τῶν πιθων. 461] Πα-
 ρά. .ίζουν], παρ' ἐμοὶ ἐκοιμῶντο παραριάττοντες. Τὸ δὲ Νύκτας φαίνεται πλεονάζον μετά

Οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακάς ἔχουν οὐδέ ποτ' ἕστη
Πῦρ, ἔτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ εὐερχέος αὐλῆς,
Αλλοὶ δὲ ἐνὶ προδόμῳ πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
“Αλλ’ ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπῆλυθε νῦν ἐρεθεντή,
Καὶ τότε ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραιρίας
475
· Ρήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθιον ἐρχίον αὐλῆς
· Ρεῖα, λαθῶν φύλακάς τε ἄνδρας, διμώάς τε γυναικας.
Φεῦγον ἐπειτ’ ἀπάνευθε δι’ Ἐλλάδος εὐρυχόροοιο,
Φθίγην δὲ ἐξικόμην ἐριθώλακα, μητέρα μῆλων,
· Βές Πηλῆα ἄναχθι· δέ δὲ με πρόφρων ὑπέδεκτο,
Καὶ με φίλησ’, ὥστε τε πατήρ διν παιδα φιλήσῃ
Μοῦνον, τριλύγετον, πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν
Καὶ μ’ ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὥπασε λαόν.
Ναῖον δὲ ἐσχατιὴν Φθίγη, Δολόπεσσιν ἀνάστων.
Καὶ σε τοσοῦτον ἔθηκα, θεοῖς ἐπιείκελ’ Ἀχιλλεῦ,
480
· Έκ θυμοῦ φιλέων ἐπει οὐκ ἐθέλεσκες ἡμὶ ἄλλῳ
Οὐτέ ἐς δαῖτ’ ἵέναι, οὐτέ ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
Πρέν γ’ ὅτε δὴ σ’ ἐπ’ ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεσσι καθίσσας,
· Οὐδου τ’ ἄσαιμι προσταμών καὶ οὖν ἐπισχύων
Πολλάκι μοι κατέδευσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα
Οἴνου, ἀπεβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ.
· Ως ἐπὶ σοὶ μάλα πόλλ’ ἔπαθον καὶ πόλλ’ ἐμόγησα,

Τὰ φρονέων, δι μοι οὔτε θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
· Εξ ἐμεῦ ἀλλὰ σὲ παιδα, θεοῖς ἐπιείκελ’ Ἀχιλλεῦ,
Ποιεύμην, ἵνα μοὶ ποτ’ ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃ.
· Αλλ’, Ἀχιλλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν οὐδέ τι σε γρὴ
Νηλεές Τήτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοὶ,
Τῶνπερ καὶ μείζων ἀρετὴ τιμή τε βίη τε.
Καὶ μὲν τοὺς θυέσσι καὶ εὐχωλῆς ἀγανῆσιν,
Λοιβῆ τε κνίσητε, παρατρωπῶτ’ ἄνθρωποι
Διστόμενοι, δι τέ κέν τις ὑπερβήῃ καὶ ἀμάρτη.
Καὶ γάρ τε Διταὶ εἰσὶ Διός κούραι μεγάλοιο,
Χωλαὶ τε, ρύται τε, παραβλῶπές τε ὀψιαλυώ
ΑἼ δέ τε καὶ μετόπισθι· Ατρεῖς ἀλέγουσι κιοῦσαι.

τὸ Ελνάνυγες, καθὼς καὶ τὸ οἶνον ἐνοινοχεοῦντες (Οδ. Γ. 472) καὶ Ποδάνιπτρα ποδῶν (Οδ. Τ. 343). 478 Δι’ Ἐλλάδος], πάλιν ἐδψ τῇς θεσσαλίας, ἴσσε 395. 479 Μητέρα μῆλων], γόνιμον πρεσβάτων. 480· Εσχατιὴν Φθίγης], τὰ πρὸς δυσμὸς ἄκρα τῆς Φθιώτιδος. 485 Τοσοῦτον ἔθηκα, τόσον μέγαν ἀνέδειξα (κοιν. σὲ ἔκπαμ). 488 Γούνεσσι], ἄλλοι: γρφ. γούνασσι, καὶ ἄλλοι: Γούνασι. 489 Λασαῖμι], κορέσσαιμι, ἐκ τοῦ Αἴδω, κορτάνω. — Επισχύων], κυριολεκτικῶς, πληριάσας εἰς σὲ τὸ σκεῦος, παρβλ. χ. 83. 490 Κατέδευσας], κατέβεξας. 491 Ἀπεβλύζω], ἀπεράζων, διὰ τὴν μικρότητα τοῦ σόματος. — Ἀλεγεινῇ], ἐπιμόχθῳ, διὰ τὴν δισκολίαν τῆς διατροφῆς τῶν νηπίων. 492 Τὰ φρονέων, δι. Τοῦτο ἔγων κατά νοῦν, διτι. 493 Στρεπτοὶ], τρεπτοὶ, εὐμετάπτειοι. 494 Αρετὴ] ἀνδρία. 500 Παρατρωπῶτοι] παρατρέπεται, μεταπειθοῖ. 501· Τητεύθη], παραδῆ. 502· Προσωποποιεῖ θαυμασῶς τὰς λιτάς. 503· διότι οἱ ἰκετεύοντες καὶ βραδυπορούσι καὶ ουκερωπάζουσι καὶ πλεγίως βλίπτεσιν, ὑπόδυσιοι. 504 Μετόπισθι Ατρεῖς

"Η δ' Ἀτη σθεναρῇ τε καὶ ἀρτίοις, οῦνεκα πάσας
Πολλὸν ὑπεκπροβέει, φένει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἷν
Βλάπτους' ἀνθρώπους αἱ δ' ἔξακέονται ὅπισσω.
Ος μὲν τ' αἰδέστεται κούρας Διός ἄπσον ιούσας,
Τὸν δὲ μέγ' ὄντης, καὶ τ' ἔκλιυον εὐζημένοιο:
Ος δέ κ' ἀνήγνηται, καὶ τε στερεῶς ἀποείπη,
Λίσσονται δὲ ἄρσος ταύγε Δια Κρονίωνα κινοῦσαι

Τῷ "Ἄτην ὅμι" ἔπεσθαι, ἵνα βλαψθεῖς ἀποτίσῃ.
Ἄλλ', Ἀγιλεῦ, πόρε καὶ σὺ Διός κούρης τον ἔπεσθαι

Τιμὴν, ἦτορ ἀλλιών περ ἐπιγνάμπτει νόσον ἐσθίων.

Εἴ μὲν γὰρ μὴ δῆρα φέροι, τὰ δ' ὅπισθι διογάζοι:

Ἄτρεδης, ἀλλ' αὐτὸν ἐπικαυσελῶς χαλεπαῖνοι,

Οὐκ ἂν ἔγωγέ σε μὴνιν ἀπορρίψαντα κείομην

Ἄργειοισιν ἀμυνέμεναι, γατέουσι περ ἔμπης:

Νῦν δ' ἄμα τ' αὐτίκα πολιὰ διδοῖ, τὰ δ' ὅπισθεν ὄπιστοι

"Ἀνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέγκεν ἀρίστους:

Κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαικὸν, οἵτε σοὶ αὐτῷ

Φίλτατοι Ἀργείων τῶν μὴ σύγε μῆνον ἐλέγχεις,

Μηδὲ πόδας πρὶν δὲ σύτι νεμεστηρὸν κεγολῶσθαι.

Οὕτω καὶ τῶν πρόσθιν ἐπειδύμενα κλέα ἀνδρῶν

Ηρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπικένθειος γόλος ἤκουε:

Δωρητοὶ τε πέλοντο, παράρρητοι τ' ἐπέεσσιν.

Μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὗτοι νέον γε,

Ως δην ἐν δ' ὑμὸν ἐρέω πάντεσσι φίλοισιν.

Κουρῆτες τ' ἐμάγοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεγάρμαται

Ἀμφὶ πόδιν Καλυδῶνα, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον.

Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραννήσι:

Κουρῆτες δὲ διαπραθέειν μεμυῶστες Ἀργεῖ.

Καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν γυναῖκονος Ἀρτεμίσις ὥρτεν

Χωσαμένη, δὲ οὕτι θαλάσσα γουνῷ ἀλιώνες

Οἰνεὺς ἔρετος ἀλλοὶ δὲ θεοὶ δαίγυνθ' ἐκατόρχεο.

ἀλέγουσοι κιοῦσαι], δὲ Σχολ. λέγει δην τὸ Κιοῦσαι εἶναι ἀντὶ τοῦ Κιεῖν, διὸ τὸ ἔρμηνονες: Φροντίζουσι νὰ βεδίζωσι κατόπιν τῆς Αἴτης, ἵνα ἐπινερπίωσωσι τὰ διπλά αὐτοῖς πατέτουένα δεινόν. Ορθότερον νομίζω νὰ συνταχθῆται Μεταπομέλη κιοῦσαι, (περὶ τῆς) Αἴτης ἀλιγούσαι.

τοις "Ἡ δ' Αἴτη... ἀρτίοις] δὲ οὗτοι κακὸν ἐκτελεῖσθαι ταρχυτερον. Διὸλλον δὲ λογον λέγεις ἀλλαχοῦ [Ιλ. Τ. 92] δὲ τῆς Αἴτης εἶνε ἀπακοῖ εἰ πόδες, ὁρῶν δὲ τὸ κακὸν ἔχειται πολλάκις ἀνεπικαθήτως. — Ηλίσσαις τὰς Δ.τέκες, σύτοι δὲ (εἰ Λ.τέκες), αὐτοῖς δὲ (εἰ Λ.τέκες).

εἰς εἰς] Πόροι τὸ ἔπεισθαι τιμὴν ταὶς Διός κοραις. εἰς Ἐπικαυσελῶν], ἀπιμένως.

εἰς Ἐπέγγειο], ἀποδείξῃς ἀνοιγόμενος, ἀπιμένος. εἰς Μηδέ πόδες], μηδὲ τὴν ἐράζειν, τὸ συγκεκρ. ἀντὶ τοῦ ἀρρενηματοῦ. — Πρὶν δὲ τοι νεμ. κεχρο.], πρὶν (γένωνται ταῦτα), οὐκ δην νεμεστηρὸν τὸ κεγολῶσθαι. εἰς Δωρητοὶ εἰς παράρρητοι τ' ἐπέεσσιν], δύροις καὶ ἐπεισι μεταβλητοῖς. εἰς Ἐρύνιο], ἐνώπιον δὲ ἐν περιγράφω ύμων. εἰς Κουρῆτες], εἰ κάτοικοι τῆς ἐν Αἰτωλίᾳ Πλευρῶνος. — Αἱ αὐλοῖς οἱ κάτοικοι τῆς ἐν Αἰτωλίᾳ Καλυδῶνος.

εἰς "Οἱ δὲ (διότι) αὐτῷ τῷ Αἴτεμιδι. — Θράσσοι], ἐνι. Ιερά δὲ θύματα, τὰ ἐπὶ τῷ συγκομιδῇ τῶν καρπῶν τελουμενα, τὰ ἀλλήλως Συγκομιστήρια καὶ πορφ τοῖς Αἴτην. Αλφα. — Γουνῷ ἀλωῆς], ἐν τῷ γονιμωτάτῳ τῆς καλλιεργητικού γῆς.

Οὐρὴ δ' αὐκὲν ἔργεσε Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
"Η λάθετ", ή αὐκὲν ἐνόργεσεν· ἀάσσατο δὲ μέγα θυμῷ.

"Η δὲ γολωταμένη, δῖον γένος, Ιοχέατα,

Ωρσεν ἐπὶ γῆσιν σῦν ἄγροισιν, ἀργιόδοντα,

"Ος κακὰ πόλιν" ἔσδεσκεν ἔινων Οἰνήρος ἀλωῆν.

Πολλὰ δὲ ὅγε προθίλυμα χαμαι βάλε δένδρα μακρὰ
Αὔτησιν φίξησι καὶ αὐτοῖς ἀνθεῖσι μῆλων.

Τὸν δ' οὐδές Οἰνήρος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,

Πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἀνδρας ἀγείρας

Καὶ κήνας οὐ μὲν γάρ κ' ἐδάμη παύροις· βροτοῖσιν

Τόσσος ἔγν, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπίβησ' ἀλεγεινῆς.

"Η δὲ ἀμφ' αὐτῷ θήκε πολὺν κέλαδον καὶ ἀύτην,

"Αμφὶ σύνις κεφαλῆ καὶ δέρματι λαχνήντι,

Κουρήτων τε μεσηγῆν καὶ Αἴτωλῶν μεγαθύμων.

"Οἵσσα μὲν οὖν Μελέαγρος ἀργιόριλος πολέμιζεν,

Τόρρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦγε οὐδὲ ἐδύναντο

Τείγεος ἔκτοσθεν μίμηνειν, πολέες περ ἔδντες.

"Ἄλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδυ γόλος, ὃς τε καὶ ἀλων

Οἰλάνει ἐν στήθεσσι νόσον, πύκα περ φρονεόντων

"Ητοι ὁ μητρὶ φίλη Ἀλθαίη γωδύενος κῆρ,

Κεῖτο παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,

Κουρή Μαρπήσσης καλλισφύρου Εὐηνίνης,

Ιδεώ θ', ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν

Τῶν τότε — καὶ φίλαντος ἐναντίον εἶλετο τόξον

Φοίβου Ἀπόλλωνος, καλλισφύρου εἰνεκα νύμφης.

Τὴν δὲ τότε ἐν μεγάροισι πατέρε καὶ πότνια μήτηρ

Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον, οὗνεκ' ἄρ' αὐτῆς

Μήτηρ, ἀλκυόνος πολυπενθέος οίτον ἔγουσα,

Κλαῖ', δέτε μιν ἔκάεργος ἀνήρπασε Φοίβος Ἀπόλλων—

⁵⁵¹ "Η. θ. ι.]" ἀσύνδετον ἐπεικηγματικόν· ἡ ἐνοήσας ὅτι ἐπρεπεν, ἐπελάθετο θυρον·
ἡ οὐδὲδώλως ἀπ' ἀργῆς ἐνόησε. Τὸ δὲ "Η οὐδὲ οὐρής" ἐνν., ἀντὶ μιᾶς συλλαβῆς, ᾧ καὶ ἐν τῷ,
"Η οὐδὲ οὐρής" (Ιλ. Ε, 349). ⁵⁵² Δῖον γένος], Διὸς θυγάτηρ.—Ιοχέατρα], Ἡ Άρτεμις, ὡς τοῖς
λοιστοῖς (βέλεσι) γαίρουσσα. ⁵⁵³ Ωρσεν ἐπῖ], κατ' ἀναρρφ. ἀντὶ Επώρεων, ἐπαρχῆς.—Χλού-
νην] τὸ ἔκηγουσσε διαφέρως: τὸ πιθανώτερον φίνεται Μονόργην, ἐπι. Μενιός, ἄγριος.

⁵⁵⁴ "Εθων], ἔθει (συνήθως) ἐπιφοιτῶν, συγκάτων. ⁵⁵⁵ Προθέλυμνα], πρόξειδας ἡ ἀλλεπάλ-
ληλα. ⁵⁵⁶ ουνήθως ἀποδίδουσι τὸ Μήλων εἰς τὸ Άνθεσσον ἀλλ' ἵσως ἀποδοτέον μῆλ-
λων εἰς τὸ Δέλεσσα. Τὸ δὲ Μήλων, ἀντὶ ὀπωρικῶν, ἀκροδρύων ἐν γένει, ᾧς ἀπὸ τοῦ ἐκ-
λεκτοτέρου αὐτῶν εἶδους. ⁵⁵⁷ Ηυρῆς ἐπίβησ"], ἐψόνεσσεν, ὡς ἐν τοῖς ἐπανολουθεύντος.

⁵⁵⁸ Αμφ' αὐτῷ] τῷ νεκρῷ τοῦ συδέ, κατὰ τὸ· οἱ Αἴτωνες δὲ ἐλώρα τεῦχε κύνεσσι· οἱ τὸ
ὅπιτον ἔχηγεν σαφέστερον ὃ ἐπόμενος στίγμας. ⁵⁵⁹ Αμφὶ συδές κεφαλῆ καὶ δέρματι], δέτε
ταῦτα συνένετο ἔχειτεν ὡς· διστεῖτε τῷ ποιώτῳ· βαλόντες τὸν σῦν, καὶ λαβώντες ὁ Νε-
λεόγρος, ἐδωρήσατο τῷ Αταλάντῃ. ⁵⁶⁰ Οἰδενει], μεταβατ., φουσκόνει, ἐπαιρετ., παρέλ.
Οἴδε· — Πύκα φρονεόντων], πυκνῶς φρονούστων, πάνω φρονίστων, οὐεν καὶ Πυκνόν φρενες.

⁵⁶¹ Εὐηνίνης], πατρώνυμον., θυγατέρος τοῦ Εὐήνου, βασιλέως τῆς Αἴτωλίας. ⁵⁶² [ἰδεω],
τοῦ ίδε, οὐοῦ τοῦ Αἴτωλέως ἡ τοῦ Πεισιδώνος. ⁵⁶³ Νύμφη], τῆς Μαρπήσσης, τὴν ὁποίαν
ῆθελε νῦ τοῦ ἀρχιερέως ὁ Απόλλων. ⁵⁶⁴ Τὴν δὲ], τὴν Κλεοπάτραν. ⁵⁶⁵ ίδε περὶ τῆς
Ἀλκυόνης τὴν Μηθολογ.

Τῇ ὅγε παρκατέλεκτο, χόλον θυμαλγέα πέσσων,
 'Εξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἦ φά θεοῖσιν
 Πόλλα ἀγέουσ' ἡράτο κατιγνήτοιο φόνοιο.
 Πολλὰ δέ καὶ γαῖαν πολυφόρην χερσὶν ἀλοία,
 Κικλήσκους' Ἀΐδην καὶ ἐπαινὴν Περσεφόνειαν,
 Πρόχυν καθεζομένην, δεύοντο δὲ δάκρυστι κόλποι,
 Παιδὶ δέ σύμεν θάνατον τῆς δέ ηεροφοῖτις Ἐριννὺς
 "Ἐκλευεν ἔξι Ἐρέθευστιν, ἀμείλιχον ἡτορ ἔχουσα·
 Τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὅμαδος καὶ δοῦπος ὄρώρει,
 Πύργων βαλλομένων τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ιερῆας ἀρίστους
 "Ἐξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον.
 "Οπόθι πιότατον πεδίον Καλυδῶνος ἐραννῆς,
 "Ενθα μιν ἥγνωγον τέμενος περικαλλές ἐλέσθαι,
 Πεντηκοντόγυον" τὸ μὲν ἥμισυ οἰνοπέδοιο,
 "Ημισυ δὲ πύλην ἄρσοιν πεδίοιο ταμέσθαι.
 Πολλὰ δὲ μιν λιτάνευε γέρων ἵππηλάτα Οἰνεὺς,
 Οὐδοῦ ἐπεμβεβαώς ὑψηρεφέος θαλάμοιο,
 Σείων κολλητὰς σανίδας, γουνούμενος αἰόν·
 Πολλὰ δὲ τόνγε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
 "Ἐλλίσσονθ". δέ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο· πολλὰ δέ ἑταῖροι,
 Οἵ οἱ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἡσαν ἀπάντων
 "Αλλ' οὐδὲ ως τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον,
 Πρίν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκα βάλλετο· τοι δέ ἐπὶ πύργων
 Βαῖνον Κουρῆτες, καὶ ἐνέπορθον μέγα ἄστυ.
 Καὶ τότε δὴ Μελέαγρον ἐνῶνος παράκοιτις
 Λίσσετ' ὁδυρομένη, καὶ οἱ κατέλεξεν ἄπαντα
 Κύδε', δοσ' ἀνθρώποισι· πέλει, τῶν ἄστυ ἀλώη·
 "Αγδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,
 Τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι βαθυζώνους τε γυναικας·
 Τοῦ δέ ὡρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ ἔργα·
 Βῆ δέ λέναι, χροὶ δέ ἔντε· ἐδύστε παμφανόωντα.
 "Ως δέ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπῆμυνεν κακὸν ἥμερ,
 Εἴξας φίθυμῷ· τῷ δέ οὐκέτι δῶρο ἐτέλεσσαν

665

870

475

580

585

590

595

⁶⁶⁵ Τῇ ὅγε], τῇ Κλεοπάτρᾳ δ Μελέαγρος. ⁶⁶⁵ Χόλον πέσσων], διασκεδάζων τὸν θυμὸν εἰς, κοιν. ξιθυμαίνων, ίδε § A, 84. ⁶⁶⁷ Κασιγνήτοιο φόνοιο], τὸ Κασιγνήτον ἐπιθετικῶς, τοῦ ἀδελφικοῦ, κατὰ τὸ γυναικα μαζὸν (Ω. 58). δότις οἱ φονευθέντες ἀδελφοὶ τῆς Ἀλθίας ἦσαν πέντε· ή δὲ γεννικὴ ἐλλειπτ. τῆς προθ. Περὶ ἡ "Ενεκε. ⁶⁶⁸ Ἄλοια], ἔτυπτεν. Οὕτω γέροντος τοῖς καταχθονίοις θεῖται. ⁶⁷⁰ Πρόχυν], εἰς γόνου. ⁶⁷¹ [Ηεροφοῖτις], ἀφανῆς. ⁶⁷² [Ἐρέθευστιν], Ἐρέθους, κατὰ πράσθεσιν τοῦ φ. v. ⁶⁷³ Τῶν], τῶν Κεράτων.—Ορώρια], ἐκινεῖτο, "Οργυμι. ⁶⁷⁴ Πεντηκοντόγυον], πεντηκόντα πλέθρων. ⁶⁷⁵ Ψιλήν ἄρσοιν], ἔθενδρον, πρὸς σποράν ἐπιτήδειον, ἀρόσιμον παρβλ. Οδυσ. I. 134. ⁶⁷⁶ Κολλητάς σανίδας], τὰς θύρας (τὰ θυρόφυλλα) τοῦ θαλάμου.—Γουνούμενος], ἰκετεύων. ⁶⁷⁸ Κεδνότατος], πάσης φροντίδος (κήθους, πολλοῦ λόγου) σξιοι. ⁶⁷⁹ ἀμαθύνει], κατὰ μικρὸν δαπανᾷ, εἰς κόνιν (ζιμαθον) μισταβάλλει, καταγαλίσκει. ⁶⁸⁰ Εἴξας φίθυμῷ] νικηθεὶς ὑπὸ τῆς έσωτοῦ ἐπιθυ-

Τὸν δὲ ἀπαρειθόμενος προσέφη πάδας ὥκης Ἀγιλλεύς· Φοῖνιξ, ἄττα γεραίε, διοτρεφές, οὗτοι με ταῦτας Χρεώ τιμῆς— φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διός αἵση— “Η μὲν ἔξει παρὰ νησὶ κορωνίσιν, εἰσόκιντέ μη ‘Ἐν στήθεσσι μένη, καὶ μοι φύλα γονατάς ὀρώρη· ‘Αλλο δέ τοι ἔρεω, σὺ δέ ἐνι φρεσὶ βάλλεο σῆσιν· Μή μοι σύγγει θυμὸν ὀδυρδόμενος καὶ ἀγεύων, ‘Ατρείδη ἤρων ϕέρων χάριν οὐδέ τί σε γρή· Τὸν φιλέειν, ἵνα μή μοι ἀπέγυθραι φιλέοντι· Καλόν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κῆδειν, δις καὶ ἐμὲ κῆδη· ‘Ισον ἐμοὶ βασιλεύειν, καὶ ἡμισυ μείρεο τιμῆς. Οὔτοι δὲ ἀγγελέουσι, σὺ δέ αὐτόθι λέξεο μίμνων Εὐνῆ ἔνι μαλακῆ· ἀμα δέ ἤρι φαινομένηριν Φραστόνεμ’, ἥ κε νεωμέν’ ἐφ’ ἡμέτερον, ἥ κε μένωμεν.	605
“Η, καὶ Πατρόκλῳ ὅγ’ ἐπ’ ὄφρούς τε νεῦσε σιωπῆ Φοίνικι στορέσαι πυκνὸν λέχος, δράσα τάχιστα ‘Ἐκ κλισῆς νόστοιο μεδούσατο. τοῖσι δέ ἄρ’ Αἴκας ‘Αντίθεος Τελαμωνιάσης μετὰ μῆθον ἔειπεν·	610
Διογενὲς Λαζερτιάδη, πολυμήχαν’ Ὁδυσσεῦ, Ισμενί οὐ γάρ μοι δοκεῖει μύθοιο τελευτὴ Τῇδε γ’ ὁδῷ κρανέεσθαι ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα Χρὴ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ οὐκ ἀγαθόν περ ἔόντα, Οἱ που νῦν ἔαται ποτιδέγμενοι, αὐτὰρ Ἀγιλλεύς “Αγριον ἐν στήθεσσι θέτο μεγαλήτορα θυμόν· Σχέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητος ἔταιρων, Τέος, ἥ μιν παρὰ νηστίν ἐτίουμεν ἔσοχον ἄλιων· Νηλής· καὶ μέν τις τε καστιγνήτοιο φονής Ποιηνή ἥ οὐ παιδὸς ἐδέξατο τεθνητῶς·	615
μίας· τοῦτο γάρ ἐντυχία σημιτίνει ὁ θυμός. 609 Καὶ αὖτος] ἀλλοι γρψ Καὶ αὖτως, δι γαρ- έωτων. 609 Ταῦτα], ἀπέρ δι Μελέαγρος. 601 Ἐ. ταῦτα], εἰς τοιεύτην κατάξειν. 603 Τι- μῆς], κατὰ χρ. ἐκ τοῦ Τιμῆς, ἔντιμος. 618 Διός αἵση] ἀπορέσαι. 609 Δύτημῆς], πνοή- οις Κύδειν] βλαπτεῖν. 616 Μείρεος] ἀπολάμβανε, συμμετέξει. 619 Ρυ φά ἀνωτέρω προεῖ- πει δι Πρωιστατα ἀποπλέυσει, ἐνῷ ἀργάνει τὸ πράγμα εἰς στέψιν. διδωτον ἐλπίδι τινά εἰς τοὺς πρέσβεις· — ‘Ἐρ’ ἡμέτερον’ ἐνν. διωτεῖται, κοινοῖ, εἰς τὰ λόισ. 620 Ἐπ’ ὄφρούς τε νεῦσε- επίεισε ταῖς δορύσι. 621 622 Ορέας· ‘Ἐκ κλισῆς νόστοιο μεδούσατο], ἵνα φροντισάσιν (σ- Ὅδυσσεος χρόνος Αἴκας) τῆς ἀπὸ τῆς σκηνῆς οὐδὲ οὐ ἐπίστροφής (ἀναγωρήσας). 623 Τελευτῇ] ὁ σκοπός, τα ἀποέλεσμα τῆς ἐντολῆς μας. 620 Σχετλίος], σχληρός. — Μετατρέπεται] φροντίζει. 622 Ποιηνή], ἀντίποινοι, ἔξαιροτάν του φόνου, κατὰ τὴν τότε συνθήσειν.	620

Καὶ δέ τοι μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ, πόλις ἀποίσας
 Τοῦ δέ τοι ἔργωνται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
 Ποιηὴν δεξαμένου σοι δέ ἄλληκτόν τε κακόν τε
 Θυμὸν ἐνι στήθεσσι θεοὶ θέσαν εἴνεκα κούρους
 Οἵης· νῦν δέ τοι ἐπτὰ παρίσχομεν ἔξογος ἀρίστας,
 "Ἄλλα τε πόλις ἐπὶ τῷδε τοῦ δὲ ὥλαν ἔθεο θυμὸν,
 Αἴδεσσαι δὲ μέλαθρον ὑπωρέοις δέ τοι εἰμεν
 Πληθύος ἐκ Δαναῶν, μέμαρμεν δέ τοι ἔξογον ἄλλων
 Κῆδιστοι τούτοις ἐμεναι· καὶ φίλτατοι, δέσσοι, Ἀγαῖοι.

Τὸν δέ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὡκὺς Ἀχιλλεὺς·

Αἴαν διογενές, Τελαμώνε, κοίρανε λαῶν,
 Πάντα τοι μοι κατὰ θυμὸν ἔεισαο μυθίσσεσθαι·

Ἄλλα μοι οἰδάνεται κραδίη γόλωφ, ὅππότε ἐκείνων

Μνήσουαι, ως μ' ἀσύργηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν

Ἀτρεῖδης, ὧσει τοι τάτιμητον μετανάστην.

Ἄλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε, καὶ ἀγγελίην ἀπόρροσθε·

Οὐ γάρ πρὶν πολέμου μεδίσομαι αἰματόντος,

Πρὶν γ' οὐδὲν Πριάμοιο δαΐζονος, Ἐκτορα δέον,

Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆσας ἵκεσθαι,

Κτείνοντ' Ἀργείους, κατά τε σμύξαι πυρὶ νῆσος.

Αὐτῷ δέ τοι τῇ ἐμῇ κλισίῃ καὶ νῆσῃ μελαίνῃ

Ἐκτορα, καὶ μερμάρῳ, μάγχης συγίσσεσθαι σάω.

"Ως ἔφαθ· οὐ δὲ, ἔκαστος ἐλῶν δίπας ἀμφικύπελλον,

Σπείσαντες, παρὰ νῆσας ἵσαν πόλιν· Τίγρη δέ ὁ Οδυσσεύς.

Πάτροκλος δέ ἐτάροισιν ἴδε δημωῆται κέλευστεν,

Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέγος ὃ τοι τάγιστα.

Δι οὐδὲ πειθόμεναι στόρεσταν λέγος, ως ἐκέλευσεν,

Κώεά τε, ἕρηγός τε, λινοῖο τε λεπτὸν ἄωτον.

"Ενī δέ γέρων κατέλεκτο, καὶ Πὼλ δίλαν ἔμιμνεν.

Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὗδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτος·

Τῷ δέ ἄρα παρκατελεκτο γυνὴ, τὴν Δεσθίδεν ήγενε,

Φόρβαντος θυγάτηρ, Διομήδη καὶ λιπάρηρος.

Πάτροκλος δέ ἐτέρωθεν ἐλέξατο πάρο δέ ἄρα καὶ τῷ

⁶³⁴ "Ο μὲν], ἐκεῖνος μὲν, δ φονεύς. ⁶³⁵ Τοῦ δὲ], αὐτοῦ δὲ, τοῦ συγγενοῦς τοῦ φονεύοντος.—Ἐρητότετα], κρατεῖται, πραύνεται. ⁶³⁶ Αἴδεσσαι μέλαθρον], αἰδίσθηται τὸν οἰκόν σου, ὑπὸ τὴν διαφήμην τοῦ δροσού συνήλθουεν καὶ συλεψάσθουεν γνωστὸν γάρ ὅτι ἡ ἐστία ἐθεωρεῖτο ἱερά, καθὼς καὶ σήμαρον θεωρεῖται πατέα τοις Ἀστενοῖς καὶ τοῖς Ἀραψίν λίσιας.

⁶³⁷ Μέμαρμεν], προθυμούμεθα, σεμνυνόμεθα. ⁶³⁸ Κιδίσται], οἰκείστατοι, διότι αὐτὸς ἦτον θεῖός του. ⁶³⁹ Πάντα τοι μοι κατά] ἔσισια (ἰφάνης β'. ἐν. πρ. τοῦ μα. ἀρ. τοῦ Εἴδου ἢ Εἴσοχο) πάντα μοι (κατά) θυμόδιο μυθίσσεσθαι. ⁶⁴⁰ παρθλ. 554.—Ἐκείνων], τῶν γενερόντων μοι ὑπὸ τοῦ Ἀγαμέμν. ⁶⁴¹ "Ως κτλ.], ἐπεξήγησεις τοῦ Ἐκείνων. —Ἀσύφηλον], ἐπὶ δέ. θεριτικῶς, διτιμως. ⁶⁴² Αἴτιμητον μετανάστην], ἀτιμων ἢ μή τελοῦντα φέρον (τι μητικ) μέτωπον. ⁶⁴³ Ἀγγελίην ἀπόρροσθε], ἀπαρνήθητε ἐκ μέρους μου τὴν πρότασιν.

⁶⁴⁴ Σπείσαντες], διότι μετά τὸ δεῖπνον ἔσπειδον εἰς τοὺς θεούς. ⁶⁴⁵ Ιδί], = Πὼλ, καὶ Λεπτὴν ἄστον] λεπτότατον λινὸν σινδόνιον.

Τίπις ἐμῶνος, τήν οἱ πόρε δῖος Ἀγιλλεὺς,
Σκῦρον ἐλὼν αἰπεῖαν, Ἐνυχὸς πτολίεθρον.

Οὐ δ' ὅτε δὴ κλισίγησιν ἐν Ἀτρεΐδαιο γένοντο,
Τοὺς μὲν ἄρα γρυπέσσοις κυπέλλοις υἱες Ἀγαιῶν
Δειδέχατ' ἄλλοιθεν ἄλλος ἀνασταθόν, ἐκ τ' ἔρεοντο·
Πεῖπτος δ' ἔξερειν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

Εἴπ' ἄγε μ', ὁ πολύσιν Ὁδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν
Ἡ ρ' ἐθέλει νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆιον πῦρ,

Ἡ ἀπέειπε, γόλος δ' ἔτ' ἔγει μεγαλήτορα θυμόν;
Τὸν δ' αὗτε προσέειπε πολύτιλας δῖος Ὁδυσσεύς·

Ἀτρεΐδην κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
Κεῖνός γ' οὐκ ἐθέλει σθέσσαι γόλον, ἄλλ' ἔτι μᾶλλον
Πιμπλάνεται μένεος· σὲ δ' ἀναίνεται ηδὲ σὰ δῶρα.

Αὐτὸν σε φράξεσθαι ἐν Ἀργείστιν ἀνωγεν,
“Οππώς κεν νῆκάς τε σόης καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·
Αὔτὸς δ' ἡπείρησεν ἄντ' ἥρον φαινομένηριν
Νῆας ἐπτσέν μους ἀλαζόν ἐλκέμεν ἀμφιείσσας.
Καὶ δ' ἀν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθίσασθαι,
Οίκαδ' ἀποπλείειν ἐπει οὐκέτι δήετε τέκμωρ
Ἴλιου αἰπεινής· μάλα γάρ ἔθεν εὐρύοπα Ζεὺς
Χείρα ἐνην ὑπερέσχε, τεθαρσήκατι δὲ λαοί.

“Ω; ἔφατ· εἰσὶ καὶ οἵδες τάδ' εἰπέμεν, οἵροι ἔποντο,
Αἴας καὶ κήρυκε δύω, πεπνυμένω ἄμφω.
Φοῖνιξ δ' αὖτ' ὁ γέρων κατελέξτο· ως γάρ ἀνώγει,

“Ορρα οἱ ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρόδ' ἔπηγται
Αὔριον, ἦν ἐθέλησσιν ἀνάγκη δ' οὕτι μιν ἄξει.

“Ως ἔφατ· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκήγι ἐγένοντο σιωπῆ
[Μήδον ἀγαστάμενοι· μάλα γάρ ἀκτερῶς ἀγέρευστεν].
Διγ' δ' ἀνεψησαν τετιγότες υἱες Ἀγαιῶν
“Οὐέ δὲ δὴ μετέειπε βοήν ἀγαθός Διομήδης·

Ἀτρεΐδην κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
Μή ὅφελες λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλείωνα,
Μυρία δῶρα διδούν· δ' δ' ἀγήνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως·
Νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγηγορήσιν ἐνήκας.
‘Ἄλλ' ἥτοι κεῖνον μὲν ἔάστομεν, η κεν ἔησιν,
“Ἡ κε μένη· τότε δ' αὗτε μαχήσεται, ὀππότε κέν μιν
Θυμόδες ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγη, καὶ θεός δῆσῃ.
‘Ἄλλ' ἄγε’, ως ἀν ἔγων εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Νῦν μὲν κοιμήσασθε, τεταρπόμενοι φίλον ἥτορ

670

675

680

685

690

695

700

705

⁶⁶⁹ Οὐδεὶς], δὲ Οδυσσεὺς; καὶ δ' Αἴας. ⁶⁷⁴ Δειδέχατ', ἐδεκιούντο, ίων. πρκ. τοῦ Δέγχυμη
—Ἀνασταθόν], ἐπανιστάμενοι, τιμῆς; η καὶ ἀνυπομονήσας χάριν. ⁶⁸⁹ Μή ὅφελες λίσσεο
σθαι], ὅφελες μή λίσσεσθαι. ⁶⁹⁹ Καὶ ἄλλως], καὶ χωρὶς τούτου. ⁷⁰⁰ Ἀγηγορήσιν ἐνη-
κας] αὐλαδίῃ ἐνέβαλες. ^{701, 702} “Πικεν, “Ἡ κε], εἴτε, εἴτε. ^{704, 705} Τεταρπόμενοι: ἥτορ

Σίτου καὶ οἰνοῦ τὸ γάρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κε φωνῇ καλὴ ἥδοδόντυλος Ἡώς,
Καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους,
Οτρύνων καὶ δὲ αὐτὸς ἐν πρώτοις μάχεσθαι.

Ως ἔφατ· οἱ δὲ ἄρτα πάντες ἐπήγνυσαν βασιλῆας,
Μήδον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμῳ.
Καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλιτίγνος ἑκαστος;
Ἐνθα δὲ κοιμήσαντο, καὶ ὑπουροῦ δῶρον ἔλοντο.

719

σίτου] τέρψαντες τὴν ἐστῶν ψυχὴν διὰ σίτου κτλ., κορέσσαντες. 708 709, "Εγέμεν.
Οτρύνων], ἐνν. μέμνησο ἡ ὥρα ἡ τι τοιοῦτο. 708 Δεὸν τε ἤππος], πεζούς τε καὶ ἵππος.
τις "Ἔπινος δῶρον], Ήπινον, θεωρούμενον ὡς δῶρον τοῦ θεοῦ Ἔπινου.

ΟΜΗΡΟΥ

ΙΛΙΑΔΟΣ Χ.

"Εκτορος ἀνατίρεστις.

(Σ. Δ. Β.)

5

Ως οἱ μὲν κατὰ ἄστυ περιζότες, ἦδε τε νεῦροι,
ἴδρω ἀπεψύχοντο, πίον τ', ἀκέοντό τε δίψαν,
Κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάξεσιν αὐτῷ Ἀγαστοῖς
Τείχεος ἄστου ἴσταν, σάκε' ὕδαισι κλίναντες.
Ἐκτορος δ' αὐτοῦ μεῖναι ὀλοκλήρωτος ἐπέδυστεν,
Πλίου προπάροιθε, πυλάδων τε Σκαλάων.
Αὐτὰρ Πηγείωνα προστύδα Φοῖβος Ἀπόλλων.
Τίπτε με, Πηγέως υἱὲ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
Αὐτὸς θυητὸς ἐὼν θεὸν ἀμβοτον; οὐδέ νύ πώ με
Ἐγνως, ὡς θεός είμι, σὺ δὲ ἀσπερχὲς μενεκίνεις.
Ἡ νύ τοι οὔτι μέλει. Τρέψαν πόνος, ως ἐξέβρισας,
Οἱ δὲ ἦποι εἰς ἄστυ ἀλεν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης.

10

* Οι μὲν] Οὗτοι μὲν, οἱ ἄλλοι Τρώες δὲ, οὗτοι διεσώθησαν τραπέτες εἰς ψυχὴν ὑπὸ τοῦ
Ἀχιλλέως, καθὼς τὸ διηγήθη ὁ ποιητὴς εἰς τὸ πέλος τῆς πριλαβούσῃς ἡρῷωνδίαις.—Πε-
ριφύότες, εἰς ψυχὴν (ψύκαν) τραπέντες πεφυγότες. * Πίον (ἐννοεῖται: δύστος). δύστοι προ-
σελθόντες ἐπεν δὲ φεύγον διψή καρχαλέοις (Φ:541). * Ίσταν, ήσσαν, ἀρό. τοῦ Εἵμου. — Σά-
κε' ὕδαισι Κλήρο], ὡς τοιγομαχήσαντες δηλονότι. 5] Ὁλοὶς ἀντὶ Ολοὶς, ὀλεθρία, διὰ τὸ με-
τρον. * Σκαλαί πύλαι], αἱ ἄλλως Δαρδανίαι, αἱ πρὸς δυσμὰς τῆς πόλεως δύστοι περ-
τηρήθη ὅτι ὁ ποιητὴς μεταχειρίζεται γεωγραφικῶς τὰ μὲν δεξιὰ ἀντὶ τῶν ἀνατολῶν, τὰ
δὲ ἀριστερά ἀντὶ τῆς δύσεως. 7] Διότι δὲ οὐδέλλων, λαδῶν τὴν μαρφῆν τοῦ Ἄγρινορος, ἢ
διακόμενος ὡς τοιοῦτος ὑπὸ τοῦ Ἀγριλλῶν, εἰγεν ἀπομακρύνδη αὐτὸν τοῦ τείχους, λαδῶν
τὴν περά τὸν ποταμὸν καὶ τὴν πεδιάδα διειθύνσιν, ὥστε νὰ εὑρώσων ἐν τούτῳ καρένιν
Τρώες νὰ διευθύνσιν ἐντὸς τῆς πόλεως. 8] Περὶ τῆς σημασίας τοῦ Πόνου ἀμφιβάλλου-
σιν οἱ Σχολιασταί. Ο Βοθέος ὑπετόποτε γραπτέον εἶναι φυνος, καὶ ἐξηγεῖ: δὲν φροντίζεις
βίβασια πώς νὰ φονεύσῃς τοὺς Τρώες! (μὲν ἔμφασιν). Κατὰ δὲ τὴν συνήθη ἡ ἀγνωστον. Οὐ
αὐτοὶ μέλει τὸ περὶ τοὺς Τρώες πονεῖν. 9] Διότι, οὐτὶ Βάλησαν, συνηθούσια, σαν.

Οὐ μέν με κτενέεις, ἐπεὶ οὗτοι μόρσιμοί εἰμι.

Τὸν δὲ μέγ' ὄχθης προσέσῃ πόδας ὥκης Ἀγιλλεύς·

“Εβλαψάς μ', Ἐκάρχε, θεῶν ὀλούτατε πάντων,

“Βυθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος ἢ κ' ἔτι πολλοί

Γαῖαν ὁδᾶς εἴλον, πρὸν Πλειν εἰσαφικέσθι.

Νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀνείλεο, τοὺς δ' ἐσάωτας

“Ρηγίδως, ἐπεὶ οὗτοι τίσιν γ' ἔδεισαν ὅπίσσω.

“Η σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναμις γε παρείη.

“Ως εἰπὼν, προτὶ ἀστυ μέγα φρονέων ἑβεήκει,

Σευάμενος, ὃσθ' ἵππος ἀειθοφόρος σὺν ὅγεσφιν,

“Ος δέ τε ἡεῖα θέγγιται τιτανόμενος πεδίοιο·

“Ως Ἀγιλλεύς λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώματα.

Τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμος πρῶτος ἴδεν ὄφικαμοῖσιν,

Παρμφάνοντί, ὃστε' ἀστέρ, ἐπεστύμενον πεδίοιο,

“Ος δέ τ' ὀπώρης εἰσιν ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ

Φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστρασιν νυκτὸς ἀμολγῷ·

“Οντε κύν·” Ορίωνος ἐπίκλησιν καλέουσιν.

Λαμπρότατος μὲν δέ ἐστι, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,

Καὶ τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν·

“Ως τοῦ γαλακὸς ἔλαμπε περὶ στγίεσσι θίοντος.

“Ωμωκεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὅγε κόψατο γερσῖν,

“Ὕψος·” ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμώξας ἐγεγώνει,

Δισσόμενος φίλον οὐέν δὲ προπάροιτε πυλάων

“Εστήκει, ἄμοτον μεμάως Ἀγιλλῆ μάχεσθαι·

Τὸν δ' ὁ γέρων ἐλεεινὰ προσγύμνα, χειράς ὄρεγνύς·

“Ἐκτορ, μή μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέσα τοῦτον

Οἶος ἄνευτ' ἄλλων, ἵνα μή τάχα πότμον ἐπίσπηται,

Πηγέωντι δαμείσεις ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν.

Σχέτλιος· αἴτιος θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοντο,

“Οσσον ἐμοὶ τάχα κέν εἰ κύνες καὶ γῦπες ἔδοιεν

Κείμενον·” Η κέ μοι οἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθει·

⁴³ ὁλεθρώτατον λέγει οὐτόδυν, ὡς τοῦ λοιμοῦ παρατίουν, ὅπερ ἐμφανεῖ καὶ τὸ δρομα λόπλων. ⁴⁴ Οδ. εἰλ.]. περιφρεστικῶς ἀντὶ Ἔσσονθήσαν. ⁴⁵ [Εδδ. ὀπίσσω]· ὁ δ. π. ασ.:: σμὸς τῶν σογειῶν διὰ τὸ μέτρον. ⁴⁶ Πεδίοιο], διὰ τοῦ πεδίου. ⁴⁷ Λαιψηρά πόδας γ' γ.], ἀντὶ Λαιψηρούς, κατὰ σχῆμα τοῦ λεγόμενον προεπιζευκτικόν. ⁴⁸ [Ιδεν δέθ.], κατὰ ποιητικὴν πανιλλογίαν. ⁴⁹ Ποπώρης], ἐν κατοιφῇ τῆς, τὸ φθινόπωρον. ⁵⁰ Ο Αριστερός, τὸν ἐπιόντον ἡκολούθησαν καὶ τινες τῶν νεωτέρων, γράφεις ἀστράσι, κιθῶ; ἀνδράσι. — νυκτὸς ἀμολγῇς, ἐνταῦνα μὲν ὁ πρὸς τὰ ἔξημερωματα κατεύθ., καθ' δ' ἀμέλγονται τὰ πέδητα, τότε γάρ ἐπιτέλλει ὁ κύνων Κατόπιν δὲ ἐν σ.χ.ψ 317, ὅπερ περὶ τοῦ Επερέμ διηγεῖται, ἐνοεῖται δὲ περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς νυκτὸς, διὰ τὴν οὐτῆς αἰτίαν. ⁵¹ Ο Ωρίων ὑπῆρξε κυνηγὸς περιφήμος, τοῦ οἴσου διαφέρων ὑπὸ τῶν παλατῶν μυθίζονται αἱ τύχαι. Κατ' ἄλλας, δὲ καταστερισθεὶς κύων οὗτος ἦν ὁ τῆς Ήριγόνης, θυγατρὸς τοῦ Ικαῖου, περὶ ὡς ἴσσε τὴν μυστολογίαν. ⁵² Η λέξις τοῦ πυκετοῦ ἀποξέ μόνον ἔμητα παρ' Ομήρῳ. ⁵³ Άλλοι γρρ. ἐπεὶ η. ⁵⁴ Επανέσσεις φιλαλήθως τὸν Ἀγιλλέα, ἐπιφέρει κατάραν, ἵνα μὴ λυπηθεῖ τὸν “Ἐκτορα. ⁵⁵ Εδοίν], κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Αριστέρου, ἀντὶ τοῦ κοινοῦ Εδοντας. ⁵⁶ Ος] σχέτλιος δέ. — Εῦνιν, μεμονωμένον, ἔρημον· συνήθως τὸ παράγουσιν ἐκ τοῦ Εἰς,

"Ος μ' οὐδῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὗνιν ἔθηκεν

Κτείνων καὶ περνᾶς νήσων ἐπὶ τηλεδαπάνων.

Καὶ γὰρ νῦν δύο παιῖδες, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,

Οὐ δύναμαι ιδέειν, Τρώων εἰς ἄστυ ἀλέντων,

Τοὺς μοι Δασοθόν τέκετο, κρείουσα γυναικῶν.

⁴⁵ 'Αλλ' εἴ μὲν ζώουσι μετὰ στρατῷ, η τ' ἂν ἔπειτα

Χαλκοῦ τε γυμνοῦ τ' ἀπολυτόμενον. ἔστι γὰρ ἔνδον·

Πολλὰ γὰρ ὕπασε παιδὶ γέρων ὄνομακλυτός "Ἀλτῆς.

Εἰ δ' ἡδη τεθνάσι, καὶ εἰν 'Αίδονο δόμοισιν,

"Ἀλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρῳ, τοὶ τεκόμεσθαι.

Δασοῖσιν δὲ ἄλλοισι μινυνθαδῶτερον ἄλγος

⁵⁰ "Εσσεταί, ην μὴ καὶ σὺ θάνατος, 'Αγχλῆι δαχματθείς.

'Αλλ' εἰσέρχεο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὅφρα σκάσῃς

Τρῶας καὶ Τρώας, μηδὲ μέγα κῦδος ὁρέεται.

Πηλειδῇ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερίζει.

Περὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηγον ἔστι φρονέοντ' ἐλέγοσον,

Δύσμορον, ὃν ἄν πατήρ Κρονίδης ἐπὶ γῆρακος οὐδῆπ

Αἴσην ἐν ἀργαλέῃ φύσει, κακὸν πόλλ' ἐπιδόντα,

Υἱάς τ' ὀλλυμένους, ἐλκηθείσας τε θύγατρας,

Καὶ θαλάμους κεραΐζομένους, καὶ νῆπια τέκνα

Βαλλόμενα προτὶ γαῖῃ ἐν αἰνῇ δημιοτῆτι,

⁵⁵ "Ἐλκομένας τε νυσὸς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν 'Αγκαῖων.

Αὐτὸν δὲ ἀν πύματόν με κύνες πρώτης θύρητιν

'Ομηροταὶ ἐρύουσιν, ἐπεῑ κέ τις ὅξει γχαλκῷ

Τύχας ἡὲ βαλῶν ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἐληταί,

Οὐ; τρέφον ἐν μεγάροισι τραπεζῆς πολαωσούς;

Οὐ κ' ἐμὸν αἷμα πιόντες, ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ,

Κέισοντ' ἐν προθύροισι, νέψι δὲ τε πάντ' ἐπέοικεν,

'Αργικταμένῳ, δεσδαιγμένῳ δέξει γχαλκῷ,

Κεῖσθαι πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὁ τοι φανήρ.

'Αλλ' ὅτε δὴ πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένετον.

Αἰδὼ τ' αἰτχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος,

⁷⁰ Τούτο δὴ οἰκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.

ἀλλ' ὁ πνευματισμὸς ἀντιβαίνει. ⁴⁸ Μὲν περὶ τοῦ Περνάς τι Προδεγόμενα τοῦ νέου Λεξικοῦ τοῦ Σ. Δ. Β. ζαντίου. ⁴⁹ Μετὰ στρατῷ, καινοποιῶς ἀντὶ τοῦ συνήθεος Μετά στρατού. ⁵⁰ Τῇ έποντο παιδὶ Δασοθόν ἢ Λάλης. ⁵¹ Καὶ εἰν 'Αίδονο δόμοισιν], έννοεῖται εἰσιν, τῆς ζωῆς. ⁵² Σεισμαίωται ὁ στίχος ὡς περιέρχων καὶ τὰ δύτικά τοῦ λόγου. Τὸ δὲ ⁵³ "Εἰς φρονέοντα, η δότι μετ' οὐ πολὺ θέλει παραφρονήσας ὑπὸ τοῦ γῆρας; καὶ τῶν δεινῶν ἢ ἀπλῶν οὐδὲ τοῦ Αἰθανόμενου, ζῶντα. ⁵⁴ Γήρασος οὐδῆπ], μεταφορ. ἐπὶ τῷ τίρυκατι, ἐπὶ τῷ ἔξοδῳ. ⁵⁵ Ἐλκηθείσας], βιασθείσας, ἀτιμασθείσας, ὡς ἐν τοῦ προσγγ. ⁵⁶ ἀθετεῖται τοι στίχος, διὰ τὴν ταυτολογίαν. ⁵⁷ Πρώτης θύρητιν], ταῖς οὐλεσίαις, ⁵⁸ Ομηροταὶ], ὀμοράγοι. — 'Ερβουσοι], σπαράζουσιν. ⁵⁹ Τούχας ἡὲ βαλῶν], τὸ μὲν διὰ τὰ ἔκηθροι. ⁶⁰ Διότι παρεπηρήηη ὦν εἰ κύνες, γευσάμενοι ἀνθρωπίνου αἵματος; λυσσῶσι;. ⁶¹ Διότι, τὰ αἰδεῖται.

"Η δ' ὁ γέρων, πολιάς δ' ἄρ' ἀνὰ τοῖγας ἔλκετο χερσίν.
Τίλλων ἐκ κεφαλῆς οὐδὲ "Εκτορὶ θυμὸν ἐπειθεν.
Μήτηρ δ' αὐτὸν ἐτέρωθεν ὀδύρετο δακρυγέουσα,
Κόλπον ἀνεψιένη, ἐτέρη φι δὲ μαζὸν ἀνέσχεν.
Καὶ μιν δακρυγέουσα' ἐπει πτερόεντα προσγύδα"

"Ἐκτορ, τέκνον ἐμὸν, τάδε τ' αἰδεο, καὶ μ' ἐλέγσον
Αὐτήν εἴποτέ τοι λαβικῆδεα μαζὸν ἐπέσγον,
Τῶν μνῆσαι, φίλε τέκνον ἅμυνε δὲ δῆρον ἄνδρος,
Τείχεος ἐντὸς ἐών, μηδὲ πρόμος ἵστασο τούτῳ.
Σχέτλιος· εἴπερ γάρ σε κατακτάνῃ, οὐ σ' ἔτ' ἔγωγε
Κλαύσομαι ἐν λεγέεσσι, φίλον θάλος, δι τέκον αὐτὴ,
Οὐδὲ ἄλιγχος πολύδωρος, ἀνευθε δέ σε μέγα νῶιν
Ἀργείων παρὶ νησὶ κύνες ταγέες κατέδονται.

"Ὡς τῷγε κλαίοντε προσαυδήτην φίλον οὐδὲν,
Πολλὰ λισσομένω· οὐδὲ "Ἐκτορὶ θυμὸν ἐπειθον·
Ἄλλ' ὅγε μίμν' Ἀχιλῆα πειλώριον ἄστον ιόντα.
Ως δὲ δράκων ἐπι χειῇ δρέστερος ἄνδρα μένησιν,
Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ'. ἔδυ δέ τέ μιν χόλος αἰνός,
Σμερδαλέον δέ δεδορκεν ἐλισσόμενος περὶ χειῇ·
Ως "Ἐκτωρ ἀσθεστον ἔχων μένος οὐχ' ὑπεχώρει,
Πύργῳ ἐπι προσύχοντι φαεινὴν ἀσπίδ' ἔρεισας.
Οὐχίσας δ' ἄρα εἴπε πρὸς διν μεγαλήτορα θυμόν·

"Ω μοι ἐγών, εἰ μέν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
Πουλυδάμας μοι πρώτος ἐλεγχείην ἀναθήσει,
Ος μ' ἐκέλευε Τρωσὶ ποτὶ πιόλιν ἡγήσασθαι
Νύθ' ὑπο τὴνδ' ὄλοιην, ὅτε τ' ὥρετο δῖος Ἀχιλλεῦς·
Ἄλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ή τ' ἀν πολὺ κέρδιον ἦεν·
Νόν δ' ἐπει ὠλεσσα λαὸν ἀτασθαλίησιν ἐμῆσιν,
Αἰδέομαι Τρώας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
Μηποτέ τις εἰπῆσι κακώτερος ἄλλος ἐμειο·
"Ἐκτωρ ἡρι φίληρι πιθήσας ὠλεσε λαόν.
Ως ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότ' ἀν πολὺ κέρδιον εἶη
"Αντην ἡ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,
Ἡ κεν αὐτὸν δλέσθαι ἐύκλειῶς πρὸ πόληρος.
Εἰ δέ κεν ἀσπίδα μέν καταθείομαι ὅμφαλόεσσαν

^{78]} Θυμάζεται τὸ Οὐ τοῦ διὰ τὸ θύψος τε, παρειλαλόμενον μὲ τὸ Νοο τοῦ μελοδράματος τέ Μοζάρτε. ^{80]} Ανοιγεσσα, ξετκεπάζεσσα. ^{83]} Ἐπέσγον], ἴδε I, ^{85]}. ^{85]} Πρόμος], πρόμαχος. ^{88]} Ανευθε δέ σε ^{89]}], πολὺ μακράν ήμων. Τὸ δὲ Σέ, μακρόν. ^{98]} Ὁρέσερος], δρεινός· διότι οἱ τοιοῦτοι καὶ φοβερώτεροι. ^{99]} Κακὰ φάρμακ']. φαρμακερὸς βότανας ή, κατὰ τὸν Σχλ., ἔντομα, ή ἐμφότερα δότι, η τὰ φοιλωτὰ τῶν ζώων, οἷον σαύρως καταδρεις, παρφάγα ἔστι· καὶ γάρ σαρκοφάγα, καὶ πόνον ἰσθίουσιν, οἱ Άρετα. Z. I. 8, 6, 1.

⁹⁵ Διέδορκεν] θέντε καὶ ἡ ἐπυμολογία τοῦ Δράκων. ⁹⁷ Πύργῳ ἐπι, προσύχοντι, ἐπι τῷ προσέχοντι μέρει (τῷ προσοῦλῷ) τοῦ πύργου, κατὰ τὸ Πρύμνην ἐνι νη̄. ¹⁰⁰ Ἐλεγχείην αναθήσει], ὄνειδος προσάψῃ. ¹⁰¹ Ως μ' ἐκέλευε κτλ.], ἴδε II. Σ. 254-283. ¹⁰² Νύθ' ὑπο τὴνδ' οἱ, μετὰ τὴν δλεθρίαν ἐκεινὴν νύκτα, καὶ ὅτεν κτλ. ¹¹¹ Εἰ δέ κεν], ἀνανταπόδοτον.

Καὶ κύρικα βοιαστὴν, ὅδεις δὲ πρὸς τεῦχος ἔρεσίσκε,
Αὐτὸς ἡνὶς Ἀγαλμὸς ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω,
Καὶ οἱ ὑπόσχωμαι· Ἐλένην καὶ κτήματ' ἄμ' αὐτῆς
Πάντα μάλι, δέσσα τ' Ἀλέξανδρος καλῆς ἐνὶ νησίσιν
Ἡγάγετο Τροίηνδ', οἵτινες ἔπλετο νείκεος ἀργύρη,
Δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ὅμα δ' ἄμφις Ἀγαλμοῖ.
Ἄλλ' ἀποδύσσεσθαι, δέσσα πτόλεις οἵδε κέκευθεν·
Τρωσίν δ' αὖ μετόπισθε γεραῦσιον δρόκον ἔλωματι,
Μῆτης κατακρύψειν, ἀλλ' ἀνδργά πάντα δάσασθαι
[Κτήσιν διηγη πτολεμέρον ἐπηρατον ἐντὸς ἑέργει]
Ἄλλα τίκη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Μή μιν ἐγώ μὲν ἵκωμαι ἡνὶς δέδε μ' οὐκ ἐλεήσει,
Οὐδέ τέ μ' αἰδέσσεται, κτενέει δέ με, γυμνὸν ἐστα,
Αὔτως, ὥστε γυναικα, ἐπει κ' ἀπὸ τεύχεα δύω.
Οὐ μέν πιως νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδὲ ἀπὸ πέτρης
Τῷ διαριζέμεναι, ἀπε παρθένος ἡβίθεδ; τε,
Παρθένος ἡβίθεδ τ' ὀδοίζετον ἀλλήλοιν.
Βελτερον αὐτὸς ἔριδε ἔνυελαυνέμεν· δέτι τάχιστα
Εἴδομεν, ὅπποτέρεψ φεν Ὀλύμπιος εὔχος δρέζει.

"Ως δημοινε μένων δέδε οι σχεδὸν ηθεν Ἀγαλλεὺς,
Ἴσος Ἐνυδρίω, καρυιάτικι πτολεμιστῇ,
Σείων Ηγλιάδης μελίην κατὰ δεξὶ δὲν ὕδων
Δεινήν ἀμφὶ δὲ γαληκὸς ἐλάμπετο εἰκελος αὐγῆ
"Ἡ πυρὸς αἰθομένου, η ἡελίου ἀνιόντος.
"Ἐκτορα δ, οις ἐνόρησεν, ἔλε τρόμοσι οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
Αὕτη μένειν, δόπισα δὲ πύλας λίπε, Βῆ δὲ φοβίθεις.
Πηλείδης δ' ἐπόρουσε, ποσὶ κρυπτοῖσι πεποιθῶς.
"Ηδεις κίρκος δρεσσον, ἐλαυνόστατος πετεγνῶν,
Ρυζίδιοις οἰηκης μετὰ τρήρωνα πέλεισαν"
"Ἡ δέ θ' ὑπαίθια φοβεῖται· δέ δ' ἐγγύθεν δέν λεληκῶς
Ταρφέ' ἐπάισσει, ἔλεειν τέ ἐθυμός ἀνώγει.
"Ως ἄρ' ὅγ' ἐμμεμαῶς ιθὺς πέτετο τρέσε δ' "Ἐκτωρ
Τεῦχος ὅπο Τρώων, λατιῆρα δὲ γούνατ' ἐνώμα.
Οἱ δὲ παρὰ σκοπήν καὶ ἐρινεὸν ἡγεμόνεντα

¹¹⁹ Γερούσιον], ὑπὸ τῶν γερεντῶν μόνον διεδόμενον. ¹²⁰ Ἀποσιωπῆ τὸ συμπίρασμα, διὸ καὶ ἀμφιβολον καὶ ἀσύμφοτον. ¹²¹ Περιττός ἔκριθη δ σίχος, διότι προεῖπεν: δέσσα πιόλις ηδε κέκευθεν. ¹²² Ἰκωμαῖ], ἵκετεύσω, ¹²³ Αὔτως], εὐκολως, ἐκ τοῦ προχείρου. ¹²⁴ Παρομίξ, ἀπὸ τῶν ὑπὸ τὰς δρῦς καὶ τὰ σπήλαια ἐκπίλεμένων βιοφῶν, ὅτε κατέκοκκουν ἀκόμην ἐν τοῖς δρεσσοῖς οἱ Ἀιθωποί, τὰ ὑπότια οἱ εὐρίσκοντες ἐνόμιζον διτι ἐγεννήθησαν ἀπ' αὐτῶν τῶν δένδρων δὲ τῶν πετρῶν, οὗθεν ἡ ἔννοια: Οὐκ ἔστιν εὐκολον (πρόγειρον) τὸ παρομοιαλέν τούτῳ, αὐτῶς ὡς συνομίει νέος μετὰ παρθένου. ¹²⁵ [Ἀδετεῖται υπὸ τινῶν ὁ στίχος, καὶ τοι ὑπὸ τοῦ σχολιαστοῦ κατὰ σχῆμα ἐπαναφορᾶς ἡ ἐπαναλήψεως ἐκλαμβανόμενος. ¹²⁶ Πηλάδες], τῆς ἀπὸ τοῦ Πηλίου δρους τμηθεῖσαν, ἦδε τὴν περιγραφὴν οὐτῆς ἡ. Π. 140-144. ¹²⁷ "Ὑπαίθια φοβεῖται] Πλαγίως φευγει.— Δεληκῶς], κράζων. ¹²⁸ Ταρφέ'], ταρφέα, πυκνή, ἀνενδότως, ¹²⁹ Πέτετο], φυλάσσει καὶ τὴν μεταφυ-

115

120

125

130

135

140

145

- Τείχεος αλέν ὑπὲκ κατ' ἀριστὸν ἐσσεύοντο·
Κρουνὼ δ' ἵκανον καλλιέργω, ἔνθα τε πηγαῖ
Δοιαὶ ἀναίστουσι Σκαμάνδρου δινήεντος.
“Ἡ μὲν γάρ θ' ὅδατι λιαρῷ φέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
Γίγνεται ἐξ αὐτῆς, ὡσεὶ πυρὸς αἴθουμένοιο·
“Ἡ δ' ἔτερη θύεται προσέει εἰκοῦντα γαλάζη,
“Ἡ γιόνι ψυχῆ, ἢ ἐξ ὕδατος καυστάλλω.
“Βούθα δ' ἐπὶ αυτῶν πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔσσιν
Καλοῖ, λαΐνοι, ὅθι εἶματα σιγαλόεντα
Πληνεσκον Τεάων ἄλιογοι καλαῖ τε θύγατρες
Τὸ πρὸν ἐπ' εἰρηνῆς, πρὸν ἐλθεῖν υἷας Ἀγαθῶν.
Τῇ δὲ παραδραμέτην, φεύγων, δ' ὁ διπισθές διώκων
Πιόσθε μὲν ἐσθῆτος ἔσσευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων
Καρπαλίμωα· ἐπεὶ οὐδὲ λεπτήσιν, οὐδὲ βοείην
Ἀρνύθηγ, ἢ τε ποστὸν ἀέλια γίγνεται ἀνδρῶν,
ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον “Εκτορὸς ἴπποδάμοιο.
“Ως δ' ὅτις ἀειθορθὸς περὶ τέρματα μάνυγχες ἵπποι
Ρίμφα μάλια τρωχῶσι τὸ δὲ μέγα κεῖται ἀειθον,
“Ἡ τρίπος ἡὲ γυνὴ, ἀνδρὸς κατατεθητος·
“Ως τὸ τρίς Πριάμοιο πόδιν πέρι δινηθῆτην
Καρπαλίμοισι πόδεσσι θεοὶ δέ τε πάντες δρῶντο·
Τοῖσι δὲ μύθων ἡρῆς πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
“Ω πόποι, ἡ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῦχος
Οὐρανοῖσιν ὀρέων εὖδον δ' ὁλοφύρεται ἡρῶ¹⁴⁶
“Εκτορος, ὃς μοι πολὺτε Βοῶν ἐπὶ μηρὶ ἔκηγεν
Ιδης ἐν κορυφῆσι πολυπτύχου, διλλοτε δ' αὔτε
Ἐν πόλει ἀκροτάτῃ γῦν αὐτέ ἐ δῖος Ἀγιλλεὺς
“Ἄστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταγέεσσι διώκει.
“Αλλ' ἄγετε, φράξεσθε, θεοί, καὶ μητικάσθε,
“Ἡ μιν ἐκ θανάτου σωθόμεν, ἡὲ μιν ἡδη
Πηλείην Ἀγιλλῆ δαμάσσομεν, ἐσθῆτον ἔσσιντα.
Τὸν δ' αὔτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
- ρικὴν τῆς παραβολῆς λέξιν, ὡς κυριολεκτουμένην ἐπὶ τοῦ ταυγυτάτου Ἀγιλλεώς. — Τρέσσει, ἔπιτηξε φορθείες. 146 Τείχεος ὑπέκ] ὑποκάτω μὲν τοῦ τείχους, πορφύρατῷ δὲ αὐτοῦ, ἐπ' αὐτῇ τῇ ἀκριτῷ. 147 148 Πηγαῖ. [Σκαμάνδρου], σιμερού δινομάζουνται Τουρκιζί Πενάρ-μπασσος (Κεφαλόβρυσον), πλησίον ὀμώνυμου τοῦ; Τουρκικοῦ γωριδίου, ό ό Choi-seul-Gouffier λέγει ὅτι ὁ κύριος τοῦ χωρίς τὸν ἑβεβαῖσσον ὅτι ἡ θερμὴ πηγὴ σώζεται μέχρι σήμερον, εἰ καλό Στράβων, ἐπιστηριζόμενος εἰς τὴν μαρτυρίαν Δημητρίου τοῦ Σκηνῆψου, λέγει: (ΙΓ, 602) ὅτι ἐπ' αὐτοῦ δὲν ἐσώζετο πλέον. 149 Εἰς Οὔστος καρυστάλλῳ, πρὸς διατολὴν τοῦ δρυκτοῦ. 150 Περιθραμμέτην, φεύγων], κατ' ἔλληψιν, ἀντὶ τοῦ πλήρους· “Ο μὲν φ. 151 Ἐπει], αἰτιολογία τοῦ Καρπαλίμωας. 152 Περὶ ψυχῆς], δύθεν καὶ ἡ παρομία. «Τὸν περὶ φυγῆς θέειν, α τὸν περὶ τῶν δήλων ἀγῶνα (κίνδυνον). 153 Περὶ τέρματα], περὶ τὸν καμπτῆρα τοῦ ἴπποδρομίου, διότι τότε τρέπουσι περισσότερον. 154 Τρίπος] κατ' ἀποβολὴν τοῦ ο. διὰ τὸ μέτρον, ως καὶ τὸ Αἰελλόπος. — Ἀνδρὸς κατατεθή], ἐνν. ἐνεκεν, πρὸς εἰμήν. 155 “Εκτορὸς] ἐνεκεν τοῦ “Εκτ — Επι], ἐνν. βωμῷ ἡ βωμοῦς. 156 Πολεις ἀκροτ.], τῇ ἀκροπόλει τῆς Τροίας. 157 Εσθῆτον ἔσσιντα], καὶ τοῦ ἐσθῆτον ἔσσιντα.

"Ω πάτερ, ἀργυκέραυνε, κελαινεφές, οἶον ἔειπες
"Ανδραὶ θητῶν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσχον
"Ἄψ οὐθὲν τανάτοι δυστηγέος ἔξαναλύσαι;
"Ερδόν· ἀτὰς οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.

180

Τὴν δὲ ἀπαμεθόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
Θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος οὐ νύ τι θυμῷ
Πούρφρον μυθέομαι· οὐθὲν λέτο τοι ἥπιος εἶναι.
"Ἐξένον, δῆπη τοι νόος ἐπίλετο, μηδὲ τέτ' ἐρώει.

185

"Ως εἰπὼν ὕπερνυνε πάρος μεμαυτὸν Ἀθήνην·
Βῆ, δὲ κατ' οὐλύμπιοι καρήνων ἀΐζαστα.

"Εκτορα δὲ ἀσπεργέες κλονέων ἔφεπτ' ὠκὺς Ἀχιλλεύς.

"Ως δὲ οὐτε νεθρὸν ὀξεσφι κύνων ἐλάζοι δίηται,

"Οσσας ἐξ εὐνῆς, διά τ' ἄγκεα καὶ διὰ βίσσας·

190

Τὸν δὲ εἰπερ τε λάθησι καταπτῆσας ὑπὸ θάμνῳ,

"Αλλὰ τ' ἀνιγνεύων θέει ἐμπεδον, δρόσα κεν εὑρῃ·

"Ως "Εκτωρ οὐ λήθε ποδώκεα Πυλείωνα.

"Οσσάκι δὲ ὅρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων

195

"Αντίον ἀΐζασθαι ἔῦδυμήτους ὑπὸ πύργους,

Εἴ πως οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βέλεεσσιν·

Τοσσάκι μιν προπάροιθεν ἀποστοέψασκε παραφθίς·

Πούδος πεδίοις αὐτὸς δὲ ποτὶ πόλιος πέτετ' αἰεῖ.

"Ως δὲ ἐν ὀνείρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν·

Οὗτ' ἀρδὲ δὲ τὸν δύναται ὑποφεύγειν, οὕτι δὲ διώκειν·

"Ως δὲ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσὶν, οὐδὲ δὲς ἀλέξαι.

Πῶς δέ κεν "Εκτωρ Κήρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,

Εἰ μή οἱ πύραυλόν τε καὶ θυτατον ἥντετ' Ἀπόλλιων

"Ἐγγύθεν, οὓς οἱ ἐπῶρες μένος λαιφύρα τε γοῦνα;

Λαοῖσιν δὲ ἀνένευε καρχατι δίος Ἀχιλλεύς,

Οὐδὲ ἔνα ιέμεναι ἐπὶ "Εκτορι πικρὰ βέλεμνα·

Μήτις κῦδος ἄρσοιτο βαλῶν, δὲ δεύτερος ἔλθοι.

"Αλλ' δέτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοῦς ἀφίκοντο,

Καὶ τότε δὴ γούσεια πατήρ ἐτίταινε τάλαντα·

"Ἐν δὲ ἐτίθει δύο κήρε τανηλεγέος θανάτοιο,

Τὴν μὲν Ἀχιλλεός, τὴν δὲ "Εκτορος ἵπποδάμαιο.

"Ελκε δὲ μέσσα λαθών ἔρετε δὲ "Εκτορος αἰτιμον ἡμαρ,

205

¹⁷⁸ Οἶον ἔειπα], οἷον βῆμα. ¹⁷⁹ Θητῶν [ἐόντα], δύοιν τῷ ἀλλαγοῦ· Πάλαι πεπρωμένον αἴσχον. ¹⁸⁰ Εὔναλύσαις], ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ λίνε τῶν Μοιρῶν. ¹⁸¹ Πρόφρονι], ὑπέρφρονι.

¹⁸² Ερώει], παῦε, παραιτοῦ. ¹⁸³ Κλονέων], διώκων ἀνενόστως. ¹⁸⁴ Δίηται], διώξῃ.

¹⁸⁵ Εὐνῆς], τῆς ἄλλως κοίτης, τοῦ μέρους ὃντος συνήθως διαμένει. ¹⁸⁶ Δαρδανιάων], τῶν ἄλλων Σκασῶν, ίδε σ.γ. 6. ¹⁸⁷ Παραφθίς], προθίστας;. ¹⁸⁸ Ποτὶ πτόλιος] πρὸς τὴν πόλιν. Ό μὲν Ἀχιλλεὺς ἐτρέχει παρὰ τὴν πόλιν, δὲ δὲ "Εκτωρ ἔξωτέρω πρὸς τὸ πεδίον.

¹⁸⁹ ²⁰⁰ Οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν Οὐ δύναται ὑποφεύγειν, εὔτε διώκειν], κατὰ πολιλλούσιν. Τὸ δὲ διώκειν, ἐμφατικῶς ἀντὶ τοῦ Καταλαβεῖν, τὸ διώσιον σαφέστερον εἴδηταί λασί τοῦ Μάρψιο ποσὶν. ²⁰¹ Πύραυλόν τε καὶ θυτατον], ταύτολογία πάθους ἐμφανισκή. ²⁰² Ανένευε καρχατι], διέπῃ, τρέχων, δὲν ἡδύνετο διὰ τῆς φωνῆς.

"Ωγετο δ' εἰς Ἀΐδαο· λίπεν δέ ἐ φοῖβος Ἀπόλλων.

Πηγείωνα δ' ἵκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

'Αγγοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεια πτερόεντα προσγύρδα·

Νῦν δὴ νῶι γ' ἕολπα, Διὶ φίλε, φαιδιμὲν Ἀχιλλεῦ,

Οἴτεσθαι μέγα κύδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας,

'Εκτορα δηρώσαντε, μάχης ἀπὸν περ ἔοντα.

Οὐ οἱ νῦν ἔτι γ' ἔστι περιγγέμενον ἄμμες γενέσθαι,

Οὐδὲ εἴ κεν μάλα πολὺ πάθοι ἐκάρογος Ἀπόλλων,

Προπροκυλιγδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.

'Αλλὰ σὺ μὲν νῦν στῖθι καὶ ἀμπνευτόνδε δ' ἔγώ τοι·

Οἰγομένη πεπιθήσω ἐναντίοιν μαχέσσασθαι.

"Ως φάτ· Ἀθηναῖην δὲ ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ·

Στὴ δὲ ἄρ' ἐπὶ μειήκης χαλκογλώχινος ἐρεισθείς.

'Η δὲ ἄρτα τὸν μὲν ἔλειπε, κιγκῆστα δὲ Ἔκτορα δῖον,

Διγέφορῷ εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνὴν·

'Αγγοῦ δὲ ἰσταμένη ἔπεια πτερόεντα προσγύρδα·

'Ήτει, η μάλισθη σε βιάζεται ὀκνὺς Ἀχιλλεὺς,

'Αστο πέρι Ποιάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων·

'Αλλ' ἄγε δὴ στέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.

Τὴν δὲ αὔτε προσέειπε μέγας κορυφαῖος Ἐκτωρ

Διγέφορος, η μέν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλατας ἡσθια

Γνωτῶν, οὓς Ἐκάβη ἡδὲ Πρίαμος τέκε παιδας·

Νῦν δὲ ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμῆσασθαι,

'Ος ἔτλης ἐμεῦ ἐλένει', ἐπει τίδες ὀφθαλμοῖσιν,

Τείγεος ἔξειλεῖν, ἄλλοι δὲ ἔντοσθε μένουσιν.

Τὸν δὲ αὔτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

'Θεῖ', η μὲν πολὺ πατήρ καὶ πότνια μητήρ

Δίσσοντι, ἔξεινης γουνόμενοι, ἀμφὶ δὲ ἑταῖροι,

Αῦθι μένειν τοῖον γάρ ὑποτρομέουσιν ἀπαντες·

'Αλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθει λυγρῷ.

Νῦν δὲ Ήτος μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδὲ τι δούρων

'Ἐστω φειδωλὴ, ἵνα εἰδομεν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς

Νῷι κατακτείνας ἔναρα βροτόεντα φέρηται

Νῆκς ἐπι γλαυρὸς, η κεν σῶ δουρὶ δαμείη.

"Ως φαμένη, καὶ κερδοσύνη ἡγήσατ· Ἀθήνη.

Οἱ δὲ δὴ σχεδὸν ἥταν ἐπ' ἄλληλοισιν ιόντες,

⁶¹⁵ Λίπεν δέ ἐ φ. Δ.Ι. Διότι ὁ θεὸς τοῦ φωτὸς οὐδὲν ἔχει κοινὸν μὲ τὸν "Ἄδην". ⁶¹⁶ Λ-το., κατὰ χρ. ἀντὶ Αἰτον, ἀκόρεστον. ⁶¹⁷ Περιγγέμενον ἄμμες γενέσθαι], διαφυγεῖν η-μᾶς. ⁶¹⁸ Προπροκυλιγδόμενος], ὁ διπλασιασμὸς τῆς προθίστας τὸ ἐπίμονον δηλοῖ τὴς ἴκεστας. ⁶¹⁹ Αμπνευτὸν πάντας. ⁶²⁰ Πεπιθήσω], πείσω. ⁶²¹ 'Θεῖ'], οἰκεῖς, φίλε, πρεσ-φωνησις φιλοπρονητική νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον ἀδελφόν. ⁶²² Γνωτῶν], ἀδελφῶν.

⁶²³ Τιμῆσασθαι], ἐνν. Σέ. ⁶²⁴ "Ος ἔτλης] τὸ "Ος μαχρόν ἄλλως γάρ ἀκέφαλος δὲ εί-χοι, καθὼς καὶ τὸ "Ος ἔτης τα τ' ἔοντα. ⁶²⁵ Τοτον], ἐπέρρηματ., τοσοῦτον, τοσον.

⁶²⁶ Φειδωλὴ], φειδῶ, φειδωλία. ⁶²⁷ "Ως φαμένη, καὶ κερδοσύνη ἡγήσατο], ω; φαμένη καὶ ἡγήσατο κερδεσμάνη, οὐ μόνον ἔηρ, ἄλλα καὶ ἡγήσατο, καθ' οὐπερβατόν.

Τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυφαῖος, "Εκτωρ"

Οὐ σ' ἔτι, Πηλέος μὲν, φοβήσομαι, ὡς τὸ πάρος περ.

Τρὶς περὶ ἄστυ μέγα Πριάμου δίον, οὐδέ ποτ' ἔτλην"

Μεῖναι ἐπεργύσενον νῦν αὐτέ με θυμὸς ἀνήκει

Στήμεναι ἀντία σεῖο ἔλοιμι κεν, η κεν ἀλοίγην.

"Αλλ' ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· τοι γὰρ ἄριστος

Μάρτυρος ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἀρμονίῶν·

250

Οὐ γὰρ ἔγώ σ' ἔκπαγλον ἀεικῶ, αἴ κεν ἐμοὶ Ζεὺς

Δώῃ καμψονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμα;

"Αλλ' ἐπεὶ ἄρ τε σε συλήσω κλιτὰ τεύχε', 'Αγιλλεῦ,

Νεκρὸν 'Αγαποῖσιν δάστω πάλιν· ὡς δὲ σὺ βέζειν.

255

Τὸν δ' ἄρ τὸνδέρα ίδων προσέφη πόδες ὥκης 'Αγιλλεύς·

260

"Εκτορ, μῆ μοι, ἄλαστε, συνημοσύνας ἀγόρευε·

"Ως οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν δοκια πιστὰ,

Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὄμόρφονα θυμὸν ἔχουσιν,

"Αλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν·

"Ως οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλημεναι, οὔτε τι νῶιν

265

"Ορκια ἔσσονται, πρὶν γ' η ἔτερον γε πεσόντα

Αἴματος δισαι 'Αργα, ταλαύρινον πολεμιστήν.

Παντοίης ἀρετῆς μιμητήσεο· νῦν σε μάλα γρή

Αἰγιλιτήν τ' ἔμεναι καὶ θυρσολέον πολεμιστήν.

Οὐ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις, ἄπορο δέ σε Ηαλίας 'Αθήνη

270

"Εγγει εὑμῷ δαμάσῃ νῦν δ' ἀθέροι πάντ' ἀποτίσεις

Κύρος' ἐμῶν ἑτάρων, οὓς ἔκτανες ἔγγει θύων.

"Ἡ ρά, καὶ ἀμπεπαλῶν προῖσις δολιγόστιον ἔγγος.

Καὶ τὸ μὲν ἄντα ίδων ἡλεύσατο φαίδιμος "Εκτωρ·

"Εξετο γὰρ προΐδων, τὸ δ' ὑπέρπτατο γάλικον ἔγγος,

275

"Ἐν γαῖῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἡρπασε Ηαλίας 'Αθήνη,

"Αψ δ' 'Αγιλλῆ δίσου, λάθε δ' "Εκτορα, ποιμένα λαῶν.

"Εκτωρ δέ προσέειπεν ἀμύμονα Ηαλείωνα·

"Ημέροτες, οὐδ' ἄρ πώ τι, θεοῖς ἐπιείκελ' 'Αγιλλεῦ,

280

"Ἐξ Διός ήειδης τὸν ἐμὸν μόρον, ητοι ἔφης γε·

"Αλλά τις ἀρτιεπής καὶ ἐπίκλητος ἐπλεο μῆσιν,

"Οφρα σ' ὑποδδείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμα;

Οὐ μέν μοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πήξεις

"Αλλ' ίθυς μεμαῶτι διὰ στηθεσθιν ἐλασσον,

285

"Εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγγος ἀλευσι

Χάλκεον· ως δὴ μιν σῷ ἐν χρῖ πᾶν κομίσαιο.

²⁵⁰ Φιεῖσματι, φεύγεισι. ²⁵¹ Δίου], ἔδεισσα, ἐφοδιθῆτον. ²⁵² Ἐπιδώμεθα] οἱ βούλωμεν μάρτυρας. ²⁵³ Αἰμονάων], συνθηκῶν. ²⁵⁴ Ἐκπαγλον], ἐκδέσμως, αἰσχύρος, δει. δει. ²⁵⁵ Καμψονίην], κατεμονήν, ἐκ καταμονῆς νικην. ²⁵⁶ Ρεζειν], ἐνν. ὑπόστεο. ²⁵⁷ Αλαζη]. ἀνεπιληγα δεινά ειργασμένα. ²⁵⁸ Ασαι], κορέσαι. ²⁵⁹ Αμπεπαλῶ], ἀνακινήσαι, δορ. δε'. της μητρ. τοις Αναπάληω. ²⁶⁰ Ηείδη], ηδεις, ηδευρες. ²⁶¹ Αρτιεπής] ἀρτος [κανεις] επειν.—Ἐπικλ. μύθων], ἀπατεῖν, καὶ πέτειν τὴν ἀλήθειαν ἐν λόγοις, ²⁶² Ως δὴ] εἴθει

Καί κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοισθ,
Σειο καταρθμένοισι σύ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.

"Η ρχ, καὶ ἀμπεπαλίων προίσι δολιγόσκοιν ἔγγοι,
Καὶ βάλε Πηγείδαο μέσον σάκος, οὐδὲ ἀσάμαρτεν
Τὴλε δ' ἀπεπλάγγηη σάκος ὅρου. γέστο δ' Ἐκτωρ,
"Οτι: ἕά οἱ βέλος ὥκν ἐτώτιον ἔκρυψε γειρός·
Στῇ δὲ κατηγήσας, οὐδὲ ἄλλ' ἔχε μείζιον ἔγγοι,
Δηϊόσον δ' ἔκάλει λευκάσπιδα, μακρὸν ἀύτας,
"Ητεέ μιν ὅρου μακρῶν δ' οὐτι οἱ ἔγγύθεν ἦν.
"Ἐκτωρ δ' ἔγγω ξῖσιν ἐνι φρεσὶ, φώνησέν τε·

"Ω πόποι, η μάλα δῆ με θεοὶ θάνατοίδε κάλεσσαν·
Δηϊόσον γάρ ἔγγοι ἐφάμην ξίσω παρεῖναι·
'Αλλ' οὐ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἔξαπάτησεν Ἀθήνη.
Νῦν δὲ δὴ ἔγγύθι μοι θάνατος κακός, οὐδέ τ' ἄγευθεν,
Οὐδὲ ἀλέγει η γάρ ἔχ πάλαι τόγε φίλτερον ξῖν
Ζηρί τε καὶ Διός υἱεῖ, Ἐκυβόλῳ φ, οὐ με πάρος γε
Πρέσσονες εἰρύσατο νῦν αὖτε με Μοῖρα κυράνει
Μή μὰν ἀσπουδή γε καὶ ἀλειῶς ἀπολοίμην,
'Αλλὰ μέγα ρέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθι.
"Ως ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον δέῃ,

Τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε στιβάρον τε.
Οἴμησεν δὲ ἀλείς, ὥστ' αἰετὸς ὑψιπετήεις,
"Οστ' εἰσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἐρεθενῶν
'Αρπάξων η ἄρν' ἀμαλὴν η πτῶκα λαγώδην.
"Ως: "Ἐκτωρ οἴμησε, τινάσσων φάσγανον δέῃ.
Ωρμήθη δ' Ἀγιλλεὺς, μένεος δ' ἐμπλήσσατο θυμὸν
'Αγρίου πρόσθιεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυψεν
Καλὸν, διαδάλεον κόρυθι δ' ἐπένευε φωεινῆ,
Τετραφάλῳ χαλαι δὲ περισσεύοντο ἔθεισαι,
Χρύσεαι, ἃς "Ηφαιστος ήι λόφον ἀμφὶ θαυμειάς.
Οίος δ' ἀστήρ εἰσι μετ' ἀστρασι νυκτὸς ἀμοιγῷ
"Εσπερος, δις κάλλιστος ἐν οὐρανῷ θεαταὶ ἀστήρ
"Ως αἰγυμῆς ἀπέλαμπτ' εὐήκεος, ην ἄρ' Ἀγιλλεὺς
Πάλλεν δεξιτερῇ, φρονέων κακὸν Ἐκτωρ: διψ,
Εἰσορόων χρόα καλὸν, δηη εἶξειε μάλιστα.

²⁹¹ ἀπεπλάγηη], ἀπεκρύσθη, ἀπεπλανήθη. Καὶ παρατηρητὸν τὴν δύναμιν τῆς λέ-
ξεως, μονονύκιον ἀποδιδούσης καὶ αὐτὸν τὸ ήχον τῆς πληγείσης ἀσπίδος. ²⁹² Αἴλην]
ἀποφυγή, ἐννοεῖται δέ: 'Εστιν.—Τόγε, τὸ ἀποφυγεῖν με τὸν θάνατον. ²⁹³ Αἴσπουδι], ι-
φιλοτίμως; ²⁹⁴ Οἴμησεν ἀλείς], ὡριησε συστραφεῖς. ²⁹⁵ Ἀρπάξων], ἀπεράλλακτον
προρέρομεν καὶ ἡμεῖς σήμερον τὸ μέλλοντα τοῦ φίματος τούτου.—Ἀμαλὴν], ἀπαλὴν η,
μαλλιαρήν, κατ' ἐπίτι τοῦ α.—Πτῶκα], διλόνι καὶ μόνον δὲ τὸ ἐπίθετον σημαίνει
τὸν λαγών, ὃς κατ' ἔσογήν δειλὸν ζῶσιν. ²⁹⁷ Κόρυθ. δ' ἐπένευε] ἀντι 'Η κόρυς αὐτοῦ εἰ-
ένειν, ἐκομάτιζεν. ²⁹⁸ Νυκτὸς ἀμοιγῷ], ἐν τῷ καιρῷ τῆς νυκτὸς, καθ' ὃν ἔνελγονται
τὰ πρέστα, δηλ. ἀμα νυκτώσῃ, διότι τότε φωνεῖται λαμπρότατος ὁ Ἐσπερός, παρέλ.
σιγ. 28. ²⁹⁹ Αἴγυμης ἀπέλαμπτ'] ἀπὸ τῆς αἰγαλῆς αὐλοῦ λόρμψι; ἀνεδίζετο. ³⁰⁰ "Οὐη εἴ-

Τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔγε γρόσι γάληκε τεύχη,

Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς·

Φαίνετο δ', ἡ κλητὸν ἀπ' ὕμων αὐχέν' ἔχουσιν,

Δαυκανίγην, ἵνα τε ψυχῆς ὕκιστος δίεθρος

325

Τῇ δὲ ἐπὶ οἱ μεμαῶτ' ἔλασ' ἔγγει εἶδος Ἀγιλλεύς·

Ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δὲι αὐχένος ἥρυτ' ἀκωκή.

Οὐδὲ ἂρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίν τάμε χαλκοδάρεια,

Τορρα τί μιν προτιείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.

Ὕριπε δὲν κονίης· δὲ δέ ἐπεύκατο δῖος Ἀγιλλεύς·

330

"Εκτορ, ἀτάρ που ἔψης, Πατρόκλη' ἔξεναριζών,

Σώς ἔσσεσθ', ἐμὲ δὲν ὀδὲν ὅπιζεο νόστιν ἑόντα,

Νήπιε, τοῖο δὲ ἄνευθεν ἀσσητὴρ μέγ' ἀμείνων

Νηυσὶν ἔπι γλαυροῦσιν ἔγώ μετόπισθε λειέμην,

"Ος τοι γούνατ' ἔλισα· σὲ μὲν κύνες ἦδοι οἰωνοί·

Ἐλκήσουσ' ἀεκῶς· τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀγιλλοῖς.

335

Τὸν δὲ διηγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·

Αἴσσουμ' ὑπέρ ψυχῆς καὶ γούνων, σῶν τε τοκήων,

Μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀγιλλῶν·

Ἄλλὰ σὺ μὲν γαλκόν τε ἄλις γρυπόν τε δεῖδεξο

Δῶρα, τὰ τοι δώσουσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ·

Σῶμα δὲ σκαδὲ ἐμὸν δόμεναι πάλιν, δράσα πυρός με

Τρέψεις καὶ Τεώνων ἄλογοι λελάγωσι θανόντα·

340

Τὸν δὲ ἄρ' ὑπόδρα ιδὼν προσέφη πόδας ὥκνις Ἀγιλλεύς·

Μή με, κύνον, γούνων γαυνάζεο, μηδὲ τοκήων·

Αἴ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη,

Ωμού ἀποταμνόμενον κρέα ἐδόμεναι, οἴλα μ' ἔοργας·

"Ω; οὐκ' ἔσθ' δις σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι·

Οὐδὲ εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήκιτ' ἄποινα

Στήσωσα· ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα·

Οὐδὲ εἴ κεν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγοι·

Δαρδανίδης Πρίαμος· οὐδὲ ως σέγε πότνια μήτηρ

345

Ἔτει μάλιστα], ὃπου ἤθελεν ἐνδέσῃ μᾶλλον τὸ σῶμά του, ὅπου ἤτον μᾶλλον τρώσιμος.

⁵²² Άλλο τόσον] κατὰ τὸ ἄλλο μὲν σῶμα σγεδὸν, τοῦτο γάρ σημαίνει ἐδῶ, κατὼς καὶ ἀλλοῦ (Σ. 378, Ψ. 454) τὸ Τίσον. ⁵²³ Πατρόκλοιο βίην], περιφραστικῶς ἀντὶ Τὸν ἀνθείον Πάτροκλον, καθὼς καὶ βίη Ἡρακληῆ, Σθένος Θρίωνος κτλ. ⁵²⁴ Κληῆδες ἀπ' ὕμων αὐχένη]. ἔχουσιν ἀπό τῶν ὕμων τὸν αὐχένα, διείργουσι, χωρίζονται. ⁵²⁵ Δαυκανίγη], περὶ τὴν λαυκανίαν, τὸν οἰσοφάγον, τὸν λαιμόν. ⁵²⁶ Ασφάραγον], τὸν λάργγα, τὸν βρόγγον. ⁵²⁷ ἐπεύξιτο], ἐκαυγήσατο ἐπ' αὐτῷ, κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν τότε γρόνων, τὴν ἐποίαν ἔγειται· ότι ἄγριοι τῆς ἀμερικῆς. ⁵²⁸ Πού έπένθη], πάντως ἐνόμισες. ⁵²⁹ Οπίζεο], ἐπειστρέψου, ἐφρόντιζες. ⁵³⁰ Αιστητῆρ], τιμωροῦς ἐδικητής. ⁵³¹ Γούνων] διότι οἱ ικετεύοντες ἥπτοντο τῶν γονάτων, ἵει Ἰλ. Α. 500. ⁵³² Λειλάγωσι], μεταδώσωσι, καύσωσι.

⁵³³ Γούνων γαυνάζεις], πρὸς τῶν γονάτων [κέτειε. ⁵³⁴ Αἴ γάρ με.. θυμὸς ἀνείη], εἴτε νά ἡμπορεῦσα. ⁵³⁵ Οἴτι μ' ἔοργας], δι' οἴσα (θεινά) μὲν ἔκαμες. ⁵³⁶ Ήλ.;, οὔτως, ἐπομένως· — σῆς κεφαλῆς], συνεκδή. ἀντὶ Σοῦ. ⁵³⁷ Χρυσῷ ἐρύσασθαι], χρυσῷ ἐντιγαθμῆσαι· τὸ δε Ἀνωγοί, ἴδιψ ἀντὶ τοῦ Ηροτείνη.

Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοησεται, διν τέκεν αὐτή,

Ἄλλα κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται.

Τὸν δὲ καταθυῆσκων προσέφη κορυθαιόλος Ἐκτωρ³⁵⁵

Ἡ σ' εὐ γιγνώσκων προτίσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον

Πείσειν· η γὰρ σοίγε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.

Φράξεο νῦν, μὴ τοὶ τι θεῶν μήνιμα γένωμαι,

Ηματι τῷ, διε κέν σε Πάροις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,

Ἐσθιόν ἑόντ', ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαῆσι πύλησιν.

355

Ω; ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν

Ψυχὴ δ' ἐκ φεύγων πταμένη Ἀϊδάνος βεβήκει,

Ον πότυρον γούσωσα, λιποῦσ' ἀδροτήτα καὶ ἥρην.

Τὸν καὶ τεθνῆτα προσηγόρια δῖος Ἀχιλλεύς·

360

Τέθναθι Κήρα δ' ἐγώ τότε δέξομαι, ὅππότε κεν δι

Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ηδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.

Ἡ φά, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσατο γαλκεον ἔγγος.

Καὶ τόγ' ἀνευθεν ἔθηγχ', δ' ὁπ' ὕμων τεύχει ἐσύλα

Αίματάνεντ' ἄλλοι. δὲ περίδραμον υἱες Ἀγαλάν,

Οι καὶ θηράσαντο φυὴν καὶ εἴδος ἀγητὸν

365

Ἐκτορος οὐδ' ἄρα οἱ τις ἀνουτηρί γε παρέστη.

Ωδε δέ τις εἶπεσκεν ίδων ἐς πληρίσιον ἄλλον.

Ω πόποι, η διέ νῆας ἐνέπορησεν πυρὶ κηλέω.

Ἐκτωρ, η διέ νῆας ἐνέπορησεν πυρὶ κηλέω.

370

Ως ἄρα τις εἶπεσκε, καὶ οὐτίσασκε παραστάς.

Τὸν δ' ἐπεὶ ἔξενάριξε ποδάροκης δῖος Ἀχιλλεύς,

Στὰς ἐν Ἀγαλοῖσιν ἔπεια πτερόεντ' ἀγόρευεν.

Ω φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,

Ηπειρὴ, τόνδ' ἀνδρας θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,

Ο; κακὰ πόλλ' ἔρθεξεν, δι' οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι·

375

Βί δ' ἄγετ' ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,

Οὐρα κέ τι γνῶμεν Τρώων νόσον, διτιν' ἔχουσιν·

Η καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην, τοῦδε πεσόντος,

Ηὲ μένειν μεμάσαι, καὶ Ἐκτορος οὐκέτ' ἔοντος.

Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;

380

³⁵⁵ Ἡ σ' εὐ γιγνώσκων προτίσσομαι], καὶ τοι καλῶ; γιγνώσκων σε (σεκληρὸδε καὶ ἀμελίκτων δόντα), προσφέγγομαι. ³⁵⁶ Φράξεο νῦν], διότι οἱ ἀποθνήσκοντες ἐνομίζοντο προβλέπειν τὰ μέλλοντα· οἶνον καὶ δι Σωκράτης λέγει ἐν τῇ παρὰ Πλάτωνι αὐτοῦ ἀπαλογίᾳ: « Καὶ γάρ εἰμι ἐνταῦθα, ἐν φιλίστατα ἄνθρωποι χρηστοφόδουσιν, οἵτινες μέλλωσιν σπονδενεῖσθαι, » ³⁷⁰ Θηράσαντο], ἔθαμπταν. Τὸ δίδιον διηγεῖται καὶ δι Ηρόδοτος διὰ τῶν Μαριπτίων. « Ο δὲ νεκρὸς ἦν θέης ἄξιος μεγάθεος εἶνεν καὶ κάλλεος. Τὸνδε εἴνεκα σὲ ταῦτα ἐποίειν, ἐκλειπούστες τὰς τάξις ἐφόίτεον θερόμενοι Μαριπτίων. ³⁷¹ Οὐ. . τις ἀνουτηρί γε παρέστη], οὐδεὶς ἔστη πληρίσιον χωρὶς νά τὸν πληγώσῃ, ὅλοι παραστάντες τὸν ἐτρύπων μὲ τὰ δόρατά των. ³⁷³ Άμφαρασθαι], ψηλαρχᾶσθαι, κατὰ τὴν ἀρήν.

³⁷² Τις], ἔκαστος τις. ³⁷³ Εἰ δ], εἰ δὴ καὶ ωμὸν δοκεῖ φράσις ἐλλειπτική.—Ἀμφὶ πόλιν. πειρηθῶμεν], ἂς δοκιμάσωμεν μίαν ἔρδον κατὰ τῆς π. ³⁷⁴ Πεσόντος... ἐνοτος], διμοιστέλευτον. Ἄλλ' ἐννοεῖται δι το Ηοητής πᾶν ἄλλο εἰχε κατὰ νοῦν ή νὰ σηματιζῃ στίχους διμοιστατελήτουν. ³⁷⁵ Αλλὰ τίη μοι ταῦτα κτλ.], συνήθης φράσις,

- Κεῖται πάρο νήσσοις νέκυς ἄκλαυτος, ἀθαπτος,
Πάτροκλος· τοῦ δὲ οὐκ ἐπιλήσσομαι ὅπερ ἀν ἔγωγε
Ζωοῖσιν μετέω, καὶ μοι φίδα γούνατ' ὁρώρη·
Εἰ δὲ θανόντων περ καταλίθιοντ' εἰν Ἀΐδησο,
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἑταῖρου. 390
- Νῦν δέ τις', αἰείδοντες παιήσονται, κοῦροι Ἀγασιῶν,
Νησίσιν ἐπει γλαφυρῆσι νεώμεθα, τὸνδε δέ ἀγωμεν.
Ἡσάμεθα μέγα κύδος· ἐπέφνομεν Ἐκτορα δίου,
Ω Τερψες κατὰ ἄστυ, θεῷς ὡς, εὐχετέωντο.
- Τις δέ τις, καὶ Ἐκτορα δίου ἀεικέα μήδετο ἔργα. 395
- Ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηγε τένοντε
Ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βούσις δέ ἐξηπτεν ἴμάντας,
Ἐκ διάροιο δέ ἐδησε κάρη δέ ἐλκεσθαί ἔσσεν·
Ἐς διέρον δέ ἀναβάς, ἀνά τε κλυτά τεύγε ἀείρας,
Μάστιξέν δέ ἐλάνη, τῷ δέ οὐκ ἄκοντε πετεσθην. 400
- Τοῦ δέ την ἐλκομένοιο κονίσταλος ἀμφὶ δὲ γαῖται
Κυάνεαι πίναντο, κάρη δέ ἀπαν ἐν κονίγριν
Κείτο, πάρος γαρίεν τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεστιν
Δῶκεν ἀεκίσσασθαι ἦγε ἐν πατρίδι γαίῃ.
- Ως τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἀπαν· ή δέ νυ μήτηρ
Τιλίε κόρηγη, ἀπὸ δὲ λιπαρίην ἔρροιψε καλύπτρην
Τριάσσει κώκυστεν δὲ μάλα μέγα, παῖδ' ἐσιδουστα. 405
- Ωμωξεν δέ ἐλεεινὰ πατήρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοῖ
Κωκυτῷ τ' εἴγοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ·
Τοι δέ ράλιστ' ἀρ' ἔγην ἐναλίγκιον, ὡς εἰ διπασα
Ἴτιος ὄφρουδεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκοντα. 410
- Δαοὶ μέν δέ γέροντα μόγις ἔχον ἀσγαλίσωνται,
Ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Διρδανίσιων.
Πάντας δέ ἐλλιτάνευε, κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
Ἐξονομακλήδην ὄνομάζων ἄνδρα ἔκαστον. 415
- Σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἶον ἔάστατε, κηδόμενοι περ,

ἐπιλεγομένη ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ μετά τὰς ἀνωφίλετες ἐννοιας.

- ³⁸⁶ Ἄκλαυτος, ἀθαπτος] ἀπύνθετον, πρὸς ἔκφρασιν πάθους.
³⁸⁷ Τόνδε], τὸν νεκρὸν τοῦ Πατρόκλου. ³⁸⁸ Μήδετο] ἰερολεύετο καὶ ἔξετέλει. Περιηρήθη δέ ὅτι δε ποιητὴς ἀπάσσαν κακήν καὶ ἀδίαιτον πρᾶξιν κακίζει διὰ τῶν ἀνηρόντων ἐπιθέτων, ὡς καὶ ἐνταῦθα διὰ τοῦ: Λεικέα (ἀπρεπῆ, ἀνοίκεια) ἔργα. ³⁸⁹ Βει σφυρὸν ἐκ πτέρνης] τοὺς ἀπὸ τῆς πτέρνης ἀγριού τοῦ σφυροῦ διέκοντας τένονταις, τὸ μεταξὺ σφυροῦ καὶ πτέρνης μέσος. ³⁹⁰ Έκ διέρον. κτλ.], κατὰ τὸν Καλλίμαχον, οἱ θεσσαλοὶ συνείθιζον νὰ σύρωσι τὰ σώματα τῶν φονέων περὶ τοὺς τῶν φοιευσθέντων τάφους. ⁴⁰⁰ Μάσιζεν δέ ἐλάσα.] ἐνν. τοὺς ἕπους· τὸ δέ δέ, διὰ τὸ μέτρον ἀλλὰ δινατας καὶ νὰ λεψῆ.
⁴⁰¹ Τοῦ δέ την ἐλάνη. κονία.] (ὑπὸ) τούτου δὲ ἐλκομένου η (ἐγίνετο) κονίσταλος.
⁴⁰² Πίναντο], ἔπικτον ἐπὶ τοῖς κονιστάλοι, ἐσύροντο· αἱ παλαῖα ἐκδόσεις ἔγουστι Πίλαντος, ἐπέλαζον. ⁴⁰³ Λιπαρή], λαμπρῶν η λεῖχην. ⁴⁰⁴ 405] η μὲν θήλεια κωκύει, δὲ δέ δέρην οἰμωξει, καθὼς καὶ κατωτέρω: Κωκυτῷ τ' εἴγοντο (οἱ γυναῖκες δηλαδή) καὶ οἰμωγῷ (οἱ ἄνδρες). ⁴¹⁰ Τῷ], τούτῳ, τῷ ἔντις φίλησμασένῳ — Ἐναλίγκιον]. ἐνν. τοῦτο, τὸ γινόμενον πρᾶγμα. ⁴¹¹ Ορρούδεσσα], ἀνώμαλος. ⁴¹² Κοπρον], κόκκινον, συρρετόν. ⁴¹³ Σχέσθε;]

Ἐξελθόντα πόληρος, ἵκεσθ' ἐπὶ νῆσος Ἀχαιῶν,
Δίσσωμ⁴¹⁸ ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον, ὅθριμοεργὸν,
Ἔν πως ἡλικίην αἰδέσσεται, ἦδ' ἐλεήσῃ
Γῆρας, καὶ δὲ νῦ τῷδε πατήρ τοιόσδε τέτυκται,
Πηγεὺς, ὃς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεψε πῆμα γενέσθαι
Τρωσί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἀλλγε' ἔθηκεν.
Τόσσους γάρ μοι παιᾶς ἀπέκτανε τηλεφάοντας:
Τῶν πάντων οὐ τόσον ὀδύρομαι, ἀγνύμενός περ,
Ως ἐνδέ, οὐ μ' ἄγος ὅδεν κατοίσεταις 'Αἴδος εἶσω,
Ἐκτορος⁴¹⁹ ὡς ὁρειέν θανάτειν ἐν χερσὶν ἐμῆταιν
Τῷ καὶ κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε μυρομένω τε,
Μήτηρ θ', ἥ μιν ἔτικτε, δυσάμμορος, ἦδ' ἐγὼ αὐτός.
"Ως ἔσατο κλαίων ἐπὶ δὲ στενάγμοντο πολίταις:
Τρωῆσιν δ' 'Εκάδη άδινού ἐξῆργε γόσιο.
420

Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ τί νῦ βείομαι, αἰνὰ τεκοῦσα,
Σεῦ ἀποτεμνώτος; ὃ μοι νύκτας τε καὶ ἡμέρ
Εὔγωλὴ κατὰ δόστο πελέσκεο, πᾶσί τ' ὄνειρο,
Τρωσί τε καὶ Τρωῆσι κατὰ πτόλιν, οὐ σε, θεὸν δέ,
Δειδέγχατ⁴²¹: ἥ γάρ κέ σφι μάλια μέγα κύδος ἔχει,
Ζωὸς ἐών νῦν αὖ θάνατος καὶ Νοῖρα κυράνει.
425

"Ως ἔσφατο κλαίουσ⁴²²: ἀλλογος δ' οὐπω τι πέπυστο
Ἐκτορος⁴²³ οὐ γάρ οὐ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐίθων
"Ηγγεῖλ⁴²⁴, διττὶ ρά οἱ πόσις ἔκτοθι μίμνε πυλάων.
Ἄλλ' οὐ⁴²⁵ ίστὸν ὑφαντε, μυχῇ δόμου ὑψηλοῖο,
Δίπλακα πορφυρέγνη, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ⁴²⁶ ἔπασσεν.
Κέκλετο δ' ἀμφιπόλισιν ἐϋπίσκαμοις κατὰ δῶμα
Ἀρφί πυρι στήσαι τρίποδα μέγαν, δῆρα πέλοιτο
Ἐκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκ νοστηραντι.
Νηπίη⁴²⁷ οὐδὲ⁴²⁸ ἐνόσεν, δὲ μιν μάλια τῆλε λοετρῶν
Χερσὶν Ἀγιλλῆος δάμασε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Κωκυτοῦ δ'⁴²⁹ ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου,
Τῆς δ'⁴³⁰ ἐλελιγθῆ γυῖα, γαμαι δὲ οἱ ἔκπεσε κερκίς.
"Η δ'⁴³¹ αὐτὶς δημωῆσιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα.
435

ἀπόστητε, ἥ παντακθε ἐμποδίζοντές με. ⁴³² Δίσσωμ⁴¹⁸], δῆρα λίσσωμα.. ⁴³³ Περὶ πάντων], ἀντὶ Περὶ [Γηπέρ] πάντας, παρβλ. Α, 287. ⁴³⁴ Τόσσους], τέσσον πολλούς! — Τηλεθραντας], μεταφορικ⁴³⁵; ἀπὸ τῶν φυτῶν, ἀκμάσιος, εὐθυλεῖς. ⁴³⁶ Κατοίσεται], κατάξει με. Ἀπαράλλακτα σχεδὸν θρηνεῖ καὶ ὁ ἴακὼν τὸν Ιωσήφ: « Καταθήσουμα πρὸς τὸν θέλον μου πενθῶν εἰς ζῆδον, » Γενεσ. ΛΖ', 33. ⁴³⁷ Δυσάμμορος], δηποτος πάθος ἐμφαίνει παρεντούμενον ἐνταῦθα τὸ ἐπιβίτον! Ἀληθῶς δ' Οὐμηρος εἶνε τῶν τραγικῶν θεῶν διδάσκαλος. ⁴³⁸ 'Εγώ δειλή], ἐγὼ ἥ δειλε, λέγεν ς τημερον μυρολογοῦσαι οἱ Ἐλληνίδες. — Τι νυ βείομαι; διά τι λοιπὸν νά ζῶ (βιώσομαι); Αντὶ δὲ τοῦ Τεκούσα, συνήθως γράφεται: Πανύσσα. ⁴³⁹ "Ο μοι], "Οις μοι, ἥ διτι μοι. ⁴⁴⁰ Εὔγωλή], καυγημα. ⁴⁴¹ Μυχῇ δόμου], ἐν τῷ ἐνδοτάτῳ πέρατι, ἐν τῷ βάθει, θεῖν καὶ δὲν ἤκουσε τὸν θορυβον. ⁴⁴² Νηπίη], δαυνήθω; ἀντὶ 'Η δρόλια— "Ο μοι], διτι μιν. ⁴⁴³ Τι; δ'⁴³⁰ ἐλελιγθῆ γυῖα], ἐκλυνισθησαν ὑπὸ τοῦ τρόμου τὰ μείη της.

Δεῦτε, δύω μοι ἔπειθον, ἔδωμ', διτιν' ἔργα τέτυκται.

Αἴδοίης ἔχοντος ὅπος ἐκλυοντ' ἐν δ' ἡμοὶ αὐτῇ

Στήθεσι πάλλεται ήτορ ἀνὰ στόμα, νέφις δὲ γοῦνα

Πήγνυται ἐγγὺς δῆτι κακὸν Πριάμοιο τέκεστιν.

Αἱ γὰρ ἀπ' οὐστος εἰτη ἐμευ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς

Δεῖσθα, μὴ δῆ μοι θεαστὸν 'Εκτορα δῖος Ἀχιλλεὺς,

Μοῦνον ἀποτμῆξας πόλιος, πεδίονδε διηταί,

Καὶ δῆ μιν καταπαύσῃ ἀγηνορίης ἀλεγεινῆς,

'Η μιν ἔχεσκ'; ἐπεὶ οὔποτ' ἐνὶ πληθῦ μένεν ἀνδρῶν,

'Αλλὰ πολὺ προθέσκε, τὸ δὲ μένος οὐδενὶ εἰκων.

'Ως φαμένη μεγάροιο διέσσυτο, μαινάδι τση,

Παλλομένη κραδίγν' ἄμα δὲ ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.

Αὐτάρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἔζεν ὅμιλον,

'Εστη παπτήνας' ἐπὶ τείχει· τὸν δὲ ἐνόχτεν

'Ελκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχίες δέ μιν ἵπποι

'Ελκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νήσας Ἀγαίων.

Τίγν δὲ κατ' ὄφθαλμῶν ἐρεθεννή νῦν ἐκάλυψεν.

'Ηριπε δ' ἔξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσεν.

Τῆλε δὲ ἀπὸ κρατὸς χέες δέσματα σιγαλόεντα,

'Αμπυκα, κεκούφαλον τ' ἡδὲ πλεκτήν ἀναδέσμην,

Κρηδεμνόν θ', ὃ ἥραί οἱ δῶκε χρυσέην Ἀυροδίτη,

'Ηματι τῷ, ὅτε μιν κορυμβίσοις ἡγάγειν' 'Εκτώρ

'Ἐκ δόμου 'Ηετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα.

'Αυφί δέ μιν γαλόφ τε καὶ εἰνατέρες ἀλις ἔσταν,

Αἴ δέ μετὰ σφίσιν εἰχον ἀτυχούμενην ἀπολέσθαι.

'Η δέ ἐπεὶ οὖν ἀμπυκοτο, καὶ ἐς φρένα θυμός ἀγέρθη,

'Αμβλήδην γούσσα, μετὰ Τρωῆσιν ἔειπεν.

'Εκτορ, ἔγω δύστηνος· ἵη ἄρα γεινόμενος αἵση

'Αμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροΐῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,

Αὐτάρ ἔγὼ Θήρησιν ὑπὸ Πλάκων ὑηγέσσαρ,

'Ἐν δόμῳ 'Ηετίωνος, ὃ μ' ἔτρεψε τυθόν ἔουσαν,

⁴⁵⁰ Δύω μοι ἔπειθον], διότι οὐδέποτε αἱ εὐγενεῖς καὶ σώφρονες τῶν πελαιῶν γυναῖκες ἔξαρχοντο τῇ; οὐκίας μόναι.—"Οτιν]" ἀντι 'Οπιά τινα. ⁴⁵² Στήθεσι πάλλεται ήτος ἀνὰ σόμα], ή καρδία μεταλλομένη τῷ σήμει, συρρόντη ἀναβίνει εἰς τὸ σόμα με. Τὸ ὅποιον ἀλλοῦ [Ιλ., Κ, 94] ἔξεργαστο διὰ τοῦ· Κραδίν τοῦ μοι δένθεν ἐκθρωσκει. ⁴⁵⁴ Αἱ γὰρ Ζῆ[.] εἴτε ἀπείν μου τῆς ἀκοῆς τὸ ἔπος τοῦτο! εἴδε μηδέποτε ἀκούσαμι αὐτό! μὴ γένοιτο! προσαναφώνησις, συνήθης ὅταν μέλλῃ τις νὰ ἀναφέρῃ τι ἀπάίσιον. ⁴⁵⁶ Μοῦνον ἀποτμῆξας], ὑποτεμών αὐτοῦ τὸν πρός τὴν πόλιν δόμον. ⁴⁵⁸ Μεγάροιο διέσσυτο], ὡμησης (σεύσμαι) διὰ τοῦ μεγάρων. ⁴⁶⁰ Χέε], μεταφορικώτερον, διὰ τὴν ἄκραν τῶν ὑφασμάτων λεπτότητα. ⁴⁶² οὐδέποτε τις αἱ παρεμβεβλημένος δὲ στίχος. ⁴⁷³ Γαλόφ τε καὶ εἰνατέρες], αἱ ἀνδράλεισοι καὶ αἱ σύνυμφοι. ⁴⁷⁴ Αἴτιομενον ἀπολέσθαι;], τεταραγμένην ὥστε ἀπολέσθαι, καταπεσσεῖν ἐν τοῦ τείχους τούδην ἢ ἄλλως; πως. Τρογκωτήτη ζωγραφία! ⁴⁷⁶ Αμβλήδην], ἀναβίλλουσα ἀδρόν τὸ πνέμα, καὶν μὲν αὐτοφύλακτον.

⁴⁷⁷ Ιζ. αἰτη], ἐν ὅμιᾳ τοις μοιρά, (καν.) ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς; εἰνωνού;. ⁴⁷⁹ Ἐπὸ Πλάκων ὑληγέσση], Πλάκος, δρός τῆς Κιλικίας, τὸ ἄλλως Πλάκιον, εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὅποιον ἔκειτο ἢ πόλις Θήρη, ἡτις διὰ τοῦτο καὶ Πλάκια καὶ 'Γουπλακία ἐκάλειτο. ⁴⁸⁰ Ο μ], δε με, —Τυτθόν], ἐντι Τυτθήν, καθὼς Θερμὸν ἀυτοῦ.

- Δύσμορος αἰνόμορον⁴⁸⁴ ώς μὴ, ὥφελλε τεχέσθαι.
 Νῦν δὲ σὺ μὲν ἦτορός δόμους ὑπὸ κεύθεις γαίης
 "Εργεῖς, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῷ ἐνὶ πένθει λείπεις
 Χῆργν ἐν μεγάροισι πάις ὁ⁴⁸⁵ ἔτι νήπιος αὐτῶς,
 "Ον τέκομεν σύ τ' ἐγώ τε, δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ
 "Εσσεαι, "Εκτορ, ὄνειρα, ἐπεὶ θάνεις, οὔτε σοὶ οὔτος.
 "Ην περ γάρ πόλεμόν γε φύγη πολύδακρυν Ἀχαῖων,
 Αλέι τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κῆδε⁴⁸⁶ ὅπισσω
 "Εσσοντ⁴⁸⁷· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίσσουσιν ἀρούρας.
 "Ημαρ δ' ὁρφανικὸν παναργήλικα παῖδα τίθησιν⁴⁸⁸
 Πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκουσται δὲ παρειαί.
 Δευδέμενος δὲ τ' ἄνεισι πάις ἐξ πατρὸς ἐταίρους,
 "Άλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
 Τῶν δὲ ἐλεγσάντων κοτύλην τις τυθόν εἶπεστε,
 Χείλεα μέν τ' ἐδίγν⁴⁸⁹, ὑπερφύην δ' οὐκ ἐδίγνεν.
 Τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλῆς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξεν
 Χερσίν πεπληγώς καὶ ὄνειδείοισιν ἐνίσσων
 "Ἐρρ⁴⁹⁰ οὐτῶς⁴⁹¹ οὐ σός γε πατήρ μεταδαίνυται ἡμῖν.
 Δακρυδείς δέ τ' ἄνεισι πάις ἐξ μητέρα χήρην,
 "Άστυάναξ, δες πρὸν μὲν ἑοῦ ἐπὶ γούνασι πατρὸς
 Μυελὸν δίον ἔδεσκε καὶ οἰῶν πίονα διμόν.
 Αὐτὰρ δή⁴⁹² ὑπνος ἔλοι, παύσατο τε νηπιαγένεων,
 Εῦδεσκ⁴⁹³ ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
 Εὐνῇ ἐν μαλακῇ, θαλέων ἐμπλητάμενος κῆρ.
 Νῦν δὲ ἀν πολλὰ πάθησι, φίλου ἀπὸ πατρὸς ἀμαρτῶν,
 "Άστυάναξ δὲν Τοφες ἐπίκλησιν καλέουσιν⁴⁹⁴.
 Οἷος γάρ σφιν ἔρυστο πύλας καὶ τείχεα μακρά.
 Νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νησὶ κορωνίστι, νόσφι τοκήνων,
 Αἴόλαι εὐλαβῶς ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνεις κορέσσωνται,
 Γιγνόντ⁴⁹⁵ ἀτάρ τοι εἴματ⁴⁹⁶ ἐνὶ μεγάροισι κέονται,
 Λεπτά τε καὶ χαρίευτα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
 "Άλλ' ητοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέψω,

⁴⁸⁴ Αὔτως], ἀπλῶς οὕτως. ^{487]} Εν ἄλλοις γρφ. "Ην γάρ δή. ⁴⁸⁹ Απαρίσσεστιν], ἀφαίρισουσιν. ⁴⁹⁰ Ήμαρ δ' ὁρφ. παναργήλ. παῖδα τίθησι], ήρφανία κάμνει τὸν παῖδα πάντων τῶν ὄμηλήκων αὐτοῦ ἐζερμένουν, διότι δὲ οἵ τὸν ἀπορεύσαν. ⁴⁹¹ Πάντα δ' ὑπεμνήμυκε⁴ πάντοτε δὲ κάτωθέπει, κατανέυσκεν. Άλλοι γρφ. ὑπεμνήμυκε ⁴⁹² Δευδέμενος]. σερούμενος. ⁴⁹³ 'Ερύων], σύρων ἐκ τοῦ χιτ., ὡς μηδ δυνάμενος ἔτι λαλεῖν. ⁴⁹⁴ Κοτύλην. ἐπίστε], τὸ ποτήριον προσήγενκεν αὐτῷ. ⁴⁹⁵ Χείλεα μέν τ' ἐδίγν⁴⁸⁹, ὑπερφύην δ' οὐκ], καίνες: μόλις ἔσρεξε τὰ γείλη τα. ⁴⁹⁶ 'Εστυφέλιξε], σπρώγνων ἐξεδίωξε, ἐξεσκούντησεν. ⁴⁹⁷ 'Ενισσων], κακολογῶν, θερίζων, ἄλλων 'Ενιπεων. ⁴⁹⁸ 'Ἐρρ⁴⁹⁰ οὐτῶς]⁴⁹¹, ως ήλθεις· ἄλλοι γρφ. "Ἐρρ, οὐτος, ἀλλ' ἀντιδίνειν τὸ μέτρον. Σημειωτέον δὲ ὅτι τοὺς σίγους τούτους (⁴⁹⁵-⁴⁹⁸) ἀλετοῦσι τινες, ως ανοικείους δῆθεν τῷ βασιλόπαιδι. ⁴⁹⁹ Αὔτιστον, ἐπάνειστον, ἐπιστρέψει.

⁵⁰⁰ Νηπιαγένεων], παιζῶν τὰ νηπιώδη παιγνία. ⁵⁰¹ Θελέων], ἡδουμάτων. ⁵⁰² Α-ετούναξ], φερωνύμιας ἐπεκλήθη, διότι δὲ πατήρ του ητον κυρίως ὁ ἄναξ τοῦ ἄξεος, ως μένος αὐτούς σώσων τὴν πόλιν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ. ⁵⁰³ Αἴλολαι], ἀπὸ τοῦ ταχέως εἰλεῖσθαι, κατὰ τὸν Πορφύρ.

Οὐδὲν σογύ' ὅφελος, ἐπεὶ οὐκ ἔγκείσται αὔτοῖς,
Ἄλλα πρὸς Τρώων καὶ Τρωιάδων κλέος εἶναι.
“Ος ἔφατο κλαίουσα·” ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναικεῖς.

515

Βία Άλλα πρὸς Τρ. κτλ.]. οὐδὲν ὅφελος σοι, ἐπεὶ οὐ συγκαταθλεύθησα αὔτοῖς ἔγκειν μενος, ἀλλὰ μόνον πρὸς τιμῆν σου ἐμπροσθεν τῶν Τρ. καὶ Τρ.

ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ I.

Κυκλώπεια.

(Σ. Δ. Β.)

ΤΟΝ δὲ ἀπαριθόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεὺς·
“Ἄλκινος κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Πτοι μέν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστιν ἀσιδοῦ
Τοιοῦδ', οἷος δέδ' ἐστι, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδῆν.
Οὐ γάρ ἔγωγέ τι φριμὸς τέλος γχοιέστερον εἴναι,
“Η δέτ' ἐνφροσύνη μὲν ἔγγη κατὰ δῆμον ἀπαντα,
Δαιτυμόνες δέ ἀνὰ δύματ' ἀκουάζωνται ἀσιδοῦ,
“Ημενοι ἔξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
Σίτου καὶ κρειῶν, μεθί δέ ἐκ κορητῆρος ἀρίστων
Οἰνογόρος φορέρητι καὶ ἐγγείῃ δεπάσεσιν·
Τοῦτο τέ μοι καλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἰδεται εἴναι.
Σοὶ δέ ἐμὰ κήδεα θυνός ἐπετράπετο στονόντα
Εἵρεσθ', ὁρῷ ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναγγίζω.
Τί περῶτόν τοι ἔπειτα, τί δέ νιστάτιον καταλέξω;
Κήδε' ἐπει! μοι πολὺ δέσταν θεοὶ Οὐρανίωνες.
Νῦν δέ ὄνομα πιεῶντον ρυθμίσομαι, δέρα καὶ ὑμεῖς
Εἰδετε· ἔγώ δέ ἀνὴ τοι ἔπειτα, φυγὼν ὑπὸ νηλεῖς ἡμαρ,
“Τιμὴν ξεῖνος ἔω, καὶ ἀπόρροθι δύματα ναίων.
Εἴμι· Ὀδυσσεὺς Λασετιάδης, δις πάσι δέδοσιν

6

10

15

15

Τόν δέ], τὸν Ἄλκινον βιστάλέα τῶν Φαιάκων, εἰς τοῦ ὄποιού τὴν νῆσον ναυαγήσας ἔγνωριστος δὲ Ὀδυσσεὺς, καὶ φιλοξενούμενος ὑπ' αὐτοῖς, ἡρωτιζθή, διατί ἐκκλαῖει, ἀκούων τοῦ ἀσιδοῦ ψάλλοντος τὸν τῷ κατὰ τὴν Μίλων τῇ; Τρωάδος, ίδε Ὁδυ. Θ. 336 x. e. ⁸ Κρείον] βιστάλευ, κλήητος τοῦ Κρείον=Κρέων. — Αριδείκετε], περιφανέστατε, περιβληπτε. ⁹ “Οδέ”], δι τοφέδος ἀσιδοῦ Δημόδοκος, ὃπος τὸ πρόσωπον τοῦ ὄποιού ώς εἰκάζεται τινες δὲ “Ομηρος εἰκόνιστεν ἔσαντον. ¹⁰ Οὐ γάρ ἔγωγε κατ.], Τεύτον λέγετ δὲ Ὀδυσσεὺς, οὐ γέ τὴν θήσοντὴν ώς τὸ ἄκρον ἀγαθὸν δριζόμενος, ἀλλὰ συμμορφούμενος μὲ τὴν ίδειν τοῦ Ἄλκινόν τοις (Οδ. Θ. 218 x. e.) διότι οἱ Αἰτεῖ δέ ήδην διέτι τε φίλη κτλ. ¹¹ “Ἐγὼ κατὰ δῆμον], κατέγη τὸν δῆμον. ¹²” Εν δὲ λοιποῖς γρρετ. Τι πρῶτον, τί δέ ἔπειτα.

¹⁰ 17 48 “Ορρα.. Εἰδίτι”, ἔγώ δέ ἀν.. ἔω], παρατηρεῖται δὲ συνταξης. ¹⁷ Φυγὴν ὑπο], ὑποφυγῶν ⁴⁸ Καί.. ναίων], καὶ τοι.. κατοικῶν. ¹⁹ Εἴμι· Ὀδυσσεὺς], εὑθὺς προσηλόντες τὴν προσογήν τῶν Φαιάκων εἰς ἔσωδόν διότι δὲ Δημόδοκος εἰχεν ἀναστέρη ηδη πρὸ διλήγου εἰς τὸ ἄσμά του τὸ δύνομα καὶ τὰ; ἀνέραγαθεις τοῦ Ὀδυσσέως. ¹⁹ 20 Οἱ πάσι δεδο-

- Ανθρώποισι μέλω, καὶ μεν κλέος οὐσκνὸν ἔκει.
Ναιετάω δὲ Ηλίκην εὐδείελον· ἐν δὲ ὅρος αὐτῇ
Νήριτον, εἰνοσίφυλλον, ἀριπρεπές· ἀμπεὶ δὲ νῆροι
Πολλαὶ ναιετάουσι μάλα σγεδὸν ἀλλήλησιν,
Δουλήγιόν τε Σάμη τε καὶ ὄλητος Ζάκυνθος.
Αὐτὴ δὲ χθυμαλή πανυπερτάτη εἰν ἀλλι κεῖται
Πρὸς ζόφον —αἱ δέ τοι ἀνευθεὶς πρὸς ηῶ τοῦ ἡδιόν τε—,
Τρηχεῖ· ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὐ τοι ἔγωγε
Ἡ γαῖης δύναμις γλυκερώτερον ἄλλο ιδέσθαι.
Ἡ μέν μ' αὐτῷ ἔρυχε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι.
Ως δέ αὔτως Κίρκη κατερήγηεν ἐν μεγάροισιν
Αἴανη, δολέσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι.
Ἄλλ' ἐμὸν οὐ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.
Ως οὐδὲν γλύκιον ἡς πατρίδος οὐδὲ τοκήω
Γίγνεται, εἴπερ καὶ τις ἀπόπροσι πίονα οίκον
Γαῖῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίει ἀπάνευθε τοκήων.
Εἰ δέ, ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδεῖ ἐνίσπω,
Οὐ μοι Ζεὺς ἐφέγκει ἀπὸ Τροίην ίόντι.
- Πιέσθεν με φέρων ἀνεμος Κικόνεσσι πέλασσαν,
Ισμάρων ἔνθι δέ ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὥλεσα δέ αὐτούς·
Ἐκ πόλιος δέ ἀλόγους καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες;
Δασσάμεθ', ὡς μή τις μοι ἀτεμβόμενος κίοι τίσῃς.
Ἐνθ' ήτοι μὲν ἐγὼ διεσῷ ποδὶ φευρέμεν ἡμέκεις
Ὕνωγεις· τοι δὲ μέρη νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο.
Ἐκδικέα δὲ πολλὸν μὲν μέλι πίνετο, πολλὰ δὲ μηλικ
Ἐστραζον παὶς θίνα καὶ εἰλίποδας ἐλικας βοῦς.
Τόρρα δέ ἄρδειοχόμενοι Κίκονες Κικόνεσσι γεγώνευν,
Οἵ σφιν γείτονες ἦσαν ἄμα πλέονες καὶ ἀρέσους,

σιν Ἀνθρώποισι μέλω], δι; (ἐν) πᾶσι διλοις μέλω (δι; ερωτίδος εἰκ.) τοῖς ἀνθρώποις, περὶ τοῦ ὅποις, ὃς περιφῆμα κατέ τοὺς διλοις; (τὰς δρατηγήματα), πάντες ἀνθρώποις φροντίζειν νὰ μάθωσιν, δηνεὶς δὲ ἀργῶ ἐπεκλήθη Πασιμέλουσα. ²¹ Εὐδείελον], διαφέρω ἔξηγήθη τὸ ἐπίθετον: ἡ γάρ Εὐδήλον, περίσποτον ἡ εὐτύχωσιν, δια τὸ ὅρος Νήριτον δὲ τὴν μικρότετά της: ἡ Πρὸς δύσιν (δεῖλην) εὐθέτως κειμένην, διπερ σφηνίζει διὰ τοῦ 26 στίχου: ἡ Εὔρετον, ὡς ἐν τῆς Εὐλής, θερμότητος. ²² Εινοιφυλλον], διπερ τὸ φύλα τῶν δέδρων δεῖποτε κινοῦνται (ἔνοσις), δηλ. ²³ Ναιετάωσι ^{τοι} κεῖνται. ²⁴ Δουλίγιον], μία τῶν Βγινάδων, ἡ πορὰ τῶν Στράβωνι Δολιγή, περὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἀγελφού, (Σάμη), τινὶ ὅποιαν ἀλλογοῦ (Ιλ. B, 634) Σάμου διοικέζει. ²⁵ Χθυμαλή πανυπερτάτη], χθυμαλή μὲν, ὡς πρὸς τὴν ἀντικρή ηπειρον· διότι ἀλλως ήτον διὰ τὸ ὅρος Νήριτον, εὐδείελος· πανυπερτάτη δέ, ὡς πάντων ἑσχάτη (τελευτίας· τοῦτο γάρ δηλοῖ ἐνταῦθε τὸ ἐπίθετον) πρὸς ζεφον. ²⁶ Πρὸς ζόφον] πρὸς δύσιν. ²⁷ Ή γιγην.]: τῆς ἔστου πατρίδος. ²⁸ Αὔτοι] αὐτοῦ, ἐν τῷ ἔστυτῃς νήσῳ. ²⁹ Κατερήτευεν], κατείγενε. ³⁰ Αἴανη], ἡ ἐν τῇ Αἴας, πόλεως τῆς Κολυχίδος, περὶ τὸν Φίσιν. Αἴαν δὲ ἔκελεστο καὶ εὐτῇ τῆς Κίρκης ἡ νῆσος.
³¹ Ω;.], αὔτως ἄρε, συλλογης. ἡ Οὔτω πάνω! θυμαζε. ³² Εἰ δέ] εἰ δὲ βούλει.
³³ Κίκονεσσι], έθνος τῆς Θράξης, ὑπὲρ τὴν Θίσον. ³⁴ Ισμάρων], πόλις τῶν Κίκονών
 ἡ νῦν Μαρώνεια. — Πολὺν ἔπραθον], διότι συνεμάργουν τοῖς Τρωσίν (Ιλ. P, 73). ³⁵ Α-
 τεμβόμενος... τίσης], ἐσερημένος τῆς Ισομοιρίας. ³⁶ Διερψ ποδί], Λυρψ, ἐπομένων εὐκινή-
 τψ, ταχεῖ. ³⁷ Ήγνωγεα], ἐκέλευσον, ἀνώγω. ³⁸ Γείτονες], παρειγρήθη διτι ή λέξις δὲν

"Ηπειρον ναιοντες, επιστάμενοι μὲν ἀφ' ἵππων
 'Ανδράσι μάρνασθαι, καὶ οὐχι χρη πεζὸν ἐόντα.
 'Ελθον ἔπειθι' οὐσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρῃ,
 'Ηέριον τότε οὐχί ρά κακή Διὸς αἰσα παρέστη
 'Ημῖν αἰνομόροισιν, ἦν ἀλγεα πολλὰ πάθοιμεν.
 Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νησιὶ θοῆσιν,

60

Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείησιν.
 "Οφρα μὲν ἡώς ἦν καὶ ἀέρετο οἰρὸν ήμαρ,
 Τόφρα δ' ἀλεξόμενοι μένομεν πλέονας περὶ ἐόντας·
 'Ημος δ' ἡέλιος μετενίσσετο βουλυτόνδες,
 Καὶ τότε οὐκ Κίκονες κλίναν δαμάσαντες Ἀχαιούς.
 "Εξ δ' ἀφ' ἔκάστης νηὸς ἔύκνημιδες ἑταῖροι
 'Ωλονθι' οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατον τε μόρον τε.

65

"Ενθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαγήμενοι ἦτορ,
 "Ασμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους οὐλέσαντες ἑταῖρους.
 Οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον αμφιέλισσαι,
 Πρὶν τίνα τῶν δειλῶν ἑτάρων τρὶς ἔκαστον ἀύται,
 Οἱ θάνον ἐν πεδίῳ, Κικόνων ὅπο δηγωθέντες.
 Νησιοι δ' ἐπώρσ' ἀνεμον Βορέην νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Λαϊλαπι θεσπεσίη, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψεν
 Γαιαν ὄμοι καὶ πόντον ὁρώμει δ' οὐρανόθεν νῦν.
 Αἱ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ἐπικάρσιατ, ιστια δέ σφιν
 Τριχθά τε καὶ τετραχήλια διέσχισεν οὐδὲν αὐτοιο.
 Καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάθεμεν, δεισαντες διέθρον,
 Αὐτὰς δ' ἐσσυμένως προσερέσσαμεν ἡπειρόνδες.

65

"Ενθα δύω νύκτας δύο τ' ἥματα συνεχὲς αἰεὶ⁷
 Κείμειθ', ὄμοι καρμάτῳ τε καὶ ἄλγεστ θυμὸν ἔδοντες.
 'Αλλ' οὐτε δὴ τρίτον ἥμαρ ἔπιλόκαμος τέλεσ' Ἡώ,
 Ιστούς στησάμενοι ἀνά θ' ιστια λεύκ' ἐρύσαντες
 "Ημεθα· τὰς δ' ἄνεμούς τε κυθερηνῆται τ' Ήθυον.
 Καὶ νῦ κεν ἀσκυθής ἴκομην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 'Αλλά με κῦμα ρόσις τε περιγνάμπτοντα Μάλειαν
 Καὶ Βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγξεν δὲ Κυθήρων.

70

εὐρίσκεται ἐν τῷ Ιλιάδι, καθὼς καὶ ἄλλαι τινὲς ἔξει καὶ συμπεραίνεται ὅτι ή 'Οδύσσεια εἶναι μεταγενέστερον ποίημα. 49 Βούτησάμενοι μὲν ἀφ' ἵππων.. μάρνασθαι, § οὐθι χρῆ πεζὸν ἐόντα, παράρρεσι τοῦ ἱππέας καὶ πεζοῦ. δὲ Μὲν ἔγει ἀνταποδοτικὸν τὸν Κτι.

50 "Ὄρη], ἐν τῷ τοῦ ἕαρος καιρῷ. 50] 'Ηέριοι], δέθροις. 51] Στησάμενοι μάχην, ἐμάχοντο· ἐκ τούτου καὶ ἡστάθην μάχην. 52] "Οφρα μὲν ἡώς κτλ.], ἀπὸ πρωίς ἄχει μεσημβρίας. 53] "Εξ δ' ἀφ' ἔκάστης κτλ.], δηλ. ἐδομήκοντα δύω τὸ οὖν, διότι τὰ πλεῖς ησαν δώδεκα. 54] Προτέρω] προσωτέρω. 55] Ασμενοι ἐκ θανάτοιο], ἐνν. σωθέντες.

56] Τινα], ἔκαστον ἥμαρον. Συνειθόντες δὲ οἱ παλαιοὶ νά ἀνακαλῶσι· τρὶς δινομαζεῖ τοὺς ἐπὶ ξένης ἀποθήκαντας. 57] 'Επικάρσιαι], ἐπὶ κάρ., ἐπὶ κεραλή., διὰ τὸν σφοδρὸν γαῖας περιμέναν ἀνεμον. 58] Προερίσσαμεν], ἐρέσσαντες προσεπελάσσαμεν. Άλλοι γρρ. προερίσ· αμεν. 59] Περιγνάμπτοντα Μάλειαν], περικάμπτοντα τὸν Μάλειαν, ἀκρωτήριον τῆς Δεκανικῆς, διασῶζον καὶ σήμερον τὸ αὐτὸν ὄνομα. 60] Περέπλαγξεν δὲ Κυθήρων], ἀπέπλανης τὸν ἄπο τῆς νῆας τῶν Κυθήρων;

- "Ενθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην ὄλοοῖς ἀνέμοισιν
Πόγυτον ἐπ' ἴγθυόεντ'· αὐτὰρ δεκάτη ἐπέβημεν
Γαίης Λωτοφάγων, οἵτινον εἶδαρ ἔδουσιν.
"Ενθα δ' ἐπ' ἡπείρου βῆμεν καὶ ἀψυσσάμεθ' ὅδωρ,
Αἴψα δὲ δεῖπνον ἔλοντο θοῆς παρὰ νησοῖν ἑταῖροι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιο τε πασσάμεθ' ἡδὲ ποτῆτος,
Δὴ τότ' ἔγων ἑτάρους πρόσειν πεύθεσθαι λόντας
Οὔτενες ἀνέρες εἰεν ἐπὶ χθονὶ σίτον ἔδοντες,
"Ανδρες δύω κρίνας, τρίταν κήρυχ' ἄμ' ὀπάσσας.
Οἱ δ' αἴψ' οἰχόμενοι μίγεν ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν.
Οὐδὲ ἄρα Λωτοφάγοι μῆδονθ' ἑτάροισιν ὅλεθρον
"Ημετέροις, ἀλλά σφι δόσαν λωτοῖ πάσασθαι.
Τῶν δ' ὅστις λωτοῖ φάγοι μελικδέα καρπὸν,
Οὐκέτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν τίθελεν οὐδὲ νέεσθαι,
"Αλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν
Λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν νόστου τε λαβέσθαι.
Τοὺς μὲν ἔγων ἐπὶ νῆσος ἄγον κλαίοντας ἀνάγκη,
Νησὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῆσιν ὑπὸ Ζυγὰ δῆστα ἐρύσσας.
Αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελέμην ἐρίγρας ἑταίρους
Σπεργομένους νηῶν ἐπιβανέμεν ὠκειάων,
Μή πώ τις λωτοῖ φαγὼν νόστοιο λάθηται.
Οἱ δ' αἴψ' εἰσβανον καὶ ἐπὶ κληροὶ καθίζον,
"Εἶχε δ' ἔζόμενοι, πολιτὴν ἀλλα τύπτον ἐρετμοῖς.
"Ενθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαγγήμενοι ἦτορ.
Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων ἀθεμίστων
Ἴκρμεν, οἱ διὰ θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν
Οὔτε φυτεύουσιν χερσὸν φυτὸν οὐτ' ἀρδωστιν,
"Αλλὰ τά γ' ἀσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,
Πυροὶ καὶ κριθαὶ δέδ' ἀμπελοὶ, αἵτε φέρουστεν
Οἰνον ἐριστάψυλον, καὶ σφιν Διὸς ὅμορος ἀέξει.
Τοῖσιν δ' οὐτ' ἀγοραὶ βουληφόροις οὔτε θέμιστες,
"Αλλ' οὕγ' ὑψηλῶν ὄρέων ναιούσι κάρηγα

⁸⁴ Γαίης Λωτοφάγων], τοὺς Λωτοφάγους τοποθετοῦσι ἐν τῇ Αἰθύᾳ.— Ανθεινον εἶδαρ], τὸν κατωτέρῳ λωτὸν. ⁸⁵ Ἐπὶ χθ. σίτον ἔδ.] περιφρεστ. ἀντὶ Κατοικοῦντες, ζῶντες, ὡς ἀπὸ τοῦ κυριατάτου τῆς τροφῆς εἰδους, ἡ "Ημεροί, πεπολισμένοι, σιτοφάγοι, καθὼς λέγει παρακατών σιγ. 198. κατ' ἀντιδιαστόλην πρὸς τὸν ὁμοφάγον Κύκλωπα. ⁸⁶ Κήρυχ' ἀμ' ὀπάσσας], εἰς ἀσφάλειαν ἵεροι γάρ οἱ κήρυκες· ἢ καὶ διὰ τὸ ἐπισημότερον.

⁸⁷ Λωτοῖς], διάφοροι περὶ τοῦ καρποῦ τούτου αἱ ἰδέαι τῶν νεωτέρων φυσικῶν. Κατὰ τὴν κανονιτέρα δὲ γνωμὴν, εἰνει εἰδός μεσπίλου, ἀπὸ τοῦ ὅποιου κατασκευάζεται καὶ οίνος.

⁸⁸ Πάλιν] δύσισ. ⁸⁹ Τοὺς . . . ἐπὶ νῆσος ἄγον ἀνάγκη], τοὺς ἐφερε διὰ τῆς βίας.

⁹⁰ Ζυγὰ], τὰ καθίσματα τῶν κωπηλατῶν. ⁹¹ Σπεργομένους], ταχύοντας, καὶν. βιαστικούς. ⁹² "Αλλα τύπτον ἐρετμοῖς], περιφρ. ἀντὶ Ηρεστον, ἐκωπηλάτων. ⁹³ Κυκλώπων δὲ ἐς γαῖαν], τὴν Σικελίαν, καὶ τάντης τὰς περὶ τοὺς Λεοντίνους καὶ τὴν Αἴτηνην γωρας. ⁹⁴ Τὰ γ'], τὰ ἔχης βρηθησόμενα. Σημειώσω δὲ τὸ Ασπαρτα μηκυνόμενον ἐπὶ τῆς ληγυόσης. ⁹⁵ Οὔτε θέμιστες], ἐνν. εἰσίν; Ἐρημηνείς δὲ τὸ ἀντιτέρω θέμιστων.

Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, θευτεύει δὲ ἔκαστος
Παιδῶν ἡδὸνάς, οὐδὲ ἀλλήλων ἀλέγουσιν.

Νῆσος ἔπειτα λάχεια παρὲκ λιμένος τετάνυσται
Γαῖης Κυκλώπων, οὗτε σχεδὸν οὐτ' ἀποτηλοῦ,
“Γλήσσας” ἐν δὲ αἰγες ἀπειρέσιαι γεγάσασιν
“Ἄγοιαις οὐ μὲν γὰρ πάτος ἀνθεώπων ἀπερύκει,
Οὐδὲ μιν εἰσοιγνεῦσι κυνηγέται, οἵ τε καὶ ὑληγοί¹²⁰
“Ἄλγεα πάσχουσιν κορυφὰς ὅρέων ἐφέποντες.
Οὕτ' ἄρα ποιμνῆσιν καταΐγεται οὐτ' ἀρότοισιν,

“Ἄλλ' ἦγ’ ἀσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἥματα πάντα
“Ἀνδρῶν γηρεύει, βρόκει δέ τε μυρκάδις αἴγας.
Οὐ γὰρ Κυκλώπεσσι νέες πάρα μιλτοπάρησι,
Οὐδὲ ἄνδρες νηῶν ἔνι τέκτονες, οἵ τε κάρμοιεν
Νῆσος ἐύτεξίμους, οἵ τε τελέοιεν ἔκαστα,
“Ἄστε” ἐπ’ ἀνθεώπων ἴκνεύμεναι, οἵ τε πολλὰ
“Ἄνδρες ἐπ’ ἀλλήλους νησίν περάσσαι θάλασταν
Οἵ τέ σφιν καὶ νήσον ἐύκτιμένην ἐκάμοντο.¹²⁵

Οὐ μὲν γάρ τι κακή γε, φέροι δέ κεν ὥρια πάντα.
Ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἀλλὰς πολιοῖο παρ’ ὅγθας
“Ὕδρηλοι, μαλακοί” μάλα καὶ ἀφθιτοις ἀμπελοῖς εἰεν
Ἐν δὲ ἄροτοις λείηρ μάλα κεν βρεῖλος λήγον αἰεὶ

Εἰς ὥρας ἀμῷεν ἐπεις μάλα πᾶρα ὑπ’ οὐδεας.¹³⁰
Ἐν δὲ λιμήνι εὔορυος, ἵν’ οὐ χρεὼ πεισματός ἔστιν,
Οὕτ’ εὐνάς βαλέειν, οὗτε πρυμνήσι’ ἀνάβει,
“Ἄλλ’ ἐπικέλσαντας μεῖναι γρόνον, εἰς δὲ κεν ναυτέων
Θυμός ἐποτρύνῃ καὶ ἐπιπνεύσασιν ἀγήται.

Αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος βέει ἀγλαὸν ὕδωρ,
Κορήνη ὑπὸ σπείους περὶ δὲ αἰγαῖς τοις περύσασιν.
“Βιθα κατεπλέσμεν, καὶ τις θεὸς ἡγεμόνευεν

¹¹³ Θεμιστεύει], δικάζει, ἔργει. ¹¹⁵ Οὐδὲ ἀλλήλων ἀλέγουσιν], οὗτε φρονεῖσουσιν δὲ εἰς περὶ τοῦ ἀλλοῦ, ζῶσιν ἀσκονῶντοι, ίδειχθύμωας. Οὐδὲ ἡττον ὅμως προσκληθέντες Ὁρεφον ὑπὸ τοῦ Πολυυψήμου, συνεθραύσον ἀπαντες. ¹¹⁶ Λάγεια], δασεῖα, ἵδε τὸ Λειψίχον.—Περ-έκη, ἔξω μὲν τοῦ λιμένος, ἀλλὰ πλησίον αὐτοῦ, τὸ οποῖον ἐρμηνεύει ἐν τῷ ἀπομένῳ ζίγ-γῳ. ¹¹⁹ Πάτος], ὁδός. ¹²⁰ Εἰσοιγνεῦσι], εἰσπορεύονται. ¹²¹ Ἐφέποντες], ἐπιπορεύομενοι. ¹²² Καταΐγεται], κατέγεται. ¹²³ Γάρ], αἰτιολογεῖ τὸ διατιτήρων γηρεύει, καὶ τοις οὖτοις ἀποτηλοῦ κειμένη τῆς γαῖης τῶν Κυκλώπων. ¹²⁶ “Ἐνι], ἔνεισιν. ¹²⁷ ¹²⁸ Άλι κεν τε-λεῖσιν. ἴκνεύμεναι, ἴκνεταισθε τὴν ἄρειν. ¹²⁹ Οἴτε τὸ πολλά], καθὼς; ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ-στον, ἐπιβήτηματ. ¹³⁰ Οἴτι], οἱ νεῶν τέκτονες. ¹³¹ Ωρία πάντα], τὰ εἰς ἔκστηη τῷραν τοῦ ξενού πρεσφόρων. ¹³² Εἰν], ἐν αὐτῇ γάρ. ¹³³ Μαλακοί], παγεῖς, εὔσκαπτοι.—Ἄφθιτοι], μηδὲλως ἀπορέουσαι, ἦ, καθὼς τὸ ἔξφρασσον ἀλλαγοῦ (H, 117); «Ων ὅποιος παρέπεις α-πολλυται οὐδὲ ἀπολεῖται, εἰ» ¹³⁴ Άροις λείη]. γῆ ἀρότοις, ἐπομένως δικαλή, ἀδενδρος, ὅλεν καὶ τὸ Λήγον. ¹³⁵ ¹³⁶ Αἰτεῖται Εἰς ὥρας], πάντοτε ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι, ἐκάστου ἔτις τῷ θερε. ¹³⁵ Ύπηρος], ψεστίν. ¹³⁶ Επικέλσαντας], ἐποκείλαντας.—μεῖναι], ἔνν. χρεὼ ἔστι. ¹³⁹ Κρατὸς λιμένος], τῇ κορυφῇ ἡ τῇ ἄκρᾳ. ¹⁴¹ Κορήνη], κατ’ ἐπεξήγησιν τοῦ θεῶρ, ἵν’ ἀποδεῖξῃ ὅτι δὲν ἡτον φρεστιαίσιν οὔτε στάσιμον, ἀλλ’ ἀναδρυστικον. ¹⁴² Καὶ τις θεὸς ἡγεμόνευεν], αἰτιολογεῖ τὴν ἐν νυκτὶ ζοφερῷ προσέρμισιν.

Νύκτα δί' ὁρφναίην οὐδὲ προύφαινετ' ιδέσθαι.
 Ἀήρ γάρ παρὰ νησὶ βαθεῖ¹ ἦν, οὐδὲ σελήνη
 Οὐρανίθε προύφαινε, κατείχετο δὲ νεφέεσσιν.
 "Ενθ' οὐ τις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν
 Οὔτ' οὖν κύματα μακρὰ κυλινδόμενα προτὶ χέρσον

Εἰσίδομεν πρὸν νῆσας ἔυτσελμους ἐπικέλσαι.
 Κελσάσησι δὲ νησὶ καθείλομεν ἵστια πάντα,
 "Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 "Ενθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν Ἡῶ διαν.

"Ημος δ' ἡριγένεια φάνη ρόδοδάκτυλος Ἡῶς,
 Νῆσον θαυμάζοντες ἐδινεόμεσθα κατ' αὐτὴν.
 Θρσαν δὲ Νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,

Αἴγας ὀρεστάκους, ἵνα δειπνήσειαν ἑταῖροι.
 Αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἴγανέας δολιχαύλους
 Ειλόμεθ' ἐκ νηῶν, διὰ δὲ τρίγα κοσμηθέντες
 Βάλλομεν· αἰψι δ' ἔσωκε θεὸς μενοεικέα θήρηγν.

Νῆσος μέν μοι ἐποντο δυώδεκα, ἐς δὲ ἑκάστην
 "Ἐννέα λάγγανον αἴγεις ἐμοὶ δὲ δέκ'

Ἐξελον οἴῳ.
 "Ως τότε μὲν πρόπαν ημαρ, ἐς ηέλιον καταδύντα,
 "Ημεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέιν ηδύ.

Οὐ γάρ πω νηῶν ἐξέψιτο οἶνος ἐρυθρὸς,
 "Αλλ' ἐνέγυι πολλὸν γάρ ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἔκαστοι
 "Ηφύσαμεν, Κικόνων ιερὸν πτολίεθρον ἐλόντες.

Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἐλεύσομεν, ἐγγὺς ἐόντων,
 Καπινόν τ' αὐτῶν τε φίογγήν οὖν τε καὶ αἴγανον.
 "Ημος δ' ηέλιος κατέδυν καὶ ἐπὶ κνέψας ηλίθεν,
 Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

"Ημος δ' ἡριγένεια φάνη ρόδοδάκτυλος Ἡῶς,
 Καὶ τότ' ἐγών ἀγορήν θέμενος, μετὰ πᾶσιν ἔειπον·
 "Αλλοι μὲν νῦν μίμνετ', ἐμοὶ ἐρίκρες ἑταῖροι·

Αὐτάρ τὸν ἐγώ σὺν νηῇ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισιν
 "Ἐλθών, τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἵτινές εἰσιν·
 "Ηρ' οἶγ' οὐρισταὶ τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,

"Ηε φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεούδης.

"Ως εἰπὼν ἀνά νηὸς ἔθηγν, ἐκέλευσα δ' ἑταῖρούς
 Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πομηνήσια λύσαται.
 "Οἱ δ' αἰψι εἰσβαίνον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον,

"Εἴτης δ' ἐζόμενοι πολιήγη ἀλλα τύπτον ἐρετμοῖς.
 "Αλλ' ὅτε δὴ τὸν χῶρον ἀφικόμεθ' ἐγγὺς ἐόντα,

¹⁴⁴ Προύταινετ], ἀπροσώπως;—[ἰδέθαι], ὥστε [δε]. ¹⁴⁴ Αήρ], ὄχλος. ¹⁴⁵ Αποβρίζοντες], ἀποκομηθέντες. ¹⁴⁵ Εδινεόμεσθα], περιτριγόμεθα. ¹⁴⁷ Διὰ τρίγα κοσμ.], τοιγὴ διακοσμηθέντες, ἐν τάξει (κόσμῳ) διαιρεθέντες. ^{146 147} Ελεύσομεν.. Καπινόν τε.. φιογ-
 γήν τε], κατὰ ζεῦγμα, ἐλλ. τοῦ Ήκοισμεν. ¹⁴⁷ Αγορήν θέμενος], σιγχροήσασα.]
¹⁴⁷ Άνα νηὸς ἔθηγν], ἀνέθηγν (ἐπι) νηὸς, ὡς καὶ κατωτέρῳ. Αρκάσιν.

"Ενθα δ' ἐπ' ἐσχατιῇ σπέος εἰδόμεν, ἄγγι θαιλάσσης,
Τυγχὸν, δάφνησι κατηρεψές. ἔνθι δὲ ποιὴλ
Μῆλ', δίες τε καὶ αἴγες ἴανεσκον περὶ δ' αὐλὴ
Τυγχλὴ δέδμητο κατωργέεσσι λιθοῖσιν,
Μακρῷσιν τε πίτυσσιν λέπι δρυσὶν ὑμεκόμοισιν.
"Ενθα δ' ἀνὴρ ἐνίαυε πελώριος, ὃς ῥά τε μῆλα
Οἶος ποιμανίνεσκεν ἀπόπρομεν οὐδὲ μετ' ἄλλους
Πωλεῖτ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐών ἀθεμίστια ἡδονή.
Καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον, οὐδὲ ἐψκει
Ἄνδρος γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ρίῳ ὅληντι
Τυγχλῶν ὄρέων, ὅτε φάνεται οἷον ἀπ' ἄλλων.

185

Δὴ τότε τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίγρας ἐτάξους
Αὐτοῦ πάρι νῆρι τε μένειν καὶ νῆρα ἔρυσθαις·
Αὐτὰρ ἔγω κρίνας ἑτάρων δυσκαίδεκα ἀρίστους
Βῆγν' ἀτὰρ αἴγεον ἀσκὸν ἔχον μέλανος οὖνοιο,
Ἡδέος, ὃν μοι ἔσωκε Μάρων, Εὐάνθεος οὔτε,
Ἴενες Ἀπόλλωνος, δι; Ισμαρον ἀμφιθεάθηκει,
Οὔνεκά μιν σὺν παιδὶ περισχόμειν' ηδὲ γυναικί:
"Αξένενο;" φέκει γὰρ ἐν ἄλσεῖ δενδρήσεντι
Φοίβου Ἀπόλλωνος δὲ δέ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶρα·
Χρυσοῦ μέν μοι δῶκ' εὐεργέος ἐπιτά τάκαντα,
Δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον, αὐτὰρ ἔπειτα
Οίνον ἐν ἀμφιφορεύεστ συώδεκα πᾶσιν ἀρύσσας
Ἡδὺν, ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν οὐδὲ τις αὐτὸν
"Ηειδη δημῶν οὐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,
Ἄλλ' αὐτὸς ἀλογός τε φίλη ταμίη τε μή' οἴη.
Τὸν δ' ὅτε πίνοιεν μελιγέεια οἶνον ἐρυθρόν,

190

¹⁸⁴ Μῆλ' δίες τε καὶ αἴγες], προτάξεις τὸ γένος, ἐπάνεγκες τὰ εἶδη. — [ἴανεσκον], ἐστά-
τιζον λέγουσαν σύμερον εἰ ποιμένες μαρ. ¹⁸⁵ Κατωργέεσσι λιθοῖσιν], μεγίσκοις, ὡς μέ-
ρος αὐτῶν ἐγχατορωρύθαι τῷ γῇ. 'Εἰς ὃν καὶ τα Κυκλώπεια λεγόμενα τε γῆ.

¹⁸⁶ Ἀπόπροθεν], μακρὰν τῶν λοιπῶν, Ἐπ' ἐσχατιῇ τῆς νίσου, καθὼς ἐπεν ἀνωτέρῳ.

¹⁸⁷ Αθεμίστια γῆδη], ἐπρίσθενεν ἀνομίαν καὶ ἀδικίαν, τὸ ὄπιον κατωτέρῳ (σγ. 215)
σαργίστερον ἐκφράζει διὰ τὸ Οὔτε δίκαιος εὐ εἰδέστα εύτε θέμιστας. ¹⁸⁸ Άνδρος γε σιτοφά-
γῳ, ἵδε τὴν ἐν σίγῳ 89 ἡποτεμίαισιν.—[ρ. φ], κορυφὴ ὅρους, ἀκρωτηρίῳ. ¹⁸⁹ "Ἐρυθρή τι],
εὐλάττεταιν. ¹⁹⁰ Μέλανος οὖνοιο], αντέρω (στιγμ. 163) καθὼς καὶ κατωτέρω (σγ. 208)
λέγει ὅτι ἡ τον ἐσυμβρός. ¹⁹¹ Μάρων], ὁ επώνυμος οὗ Μαρώνεια, περιφημος πάντοτε διὰ
τὸν οἰνὸν τῆς. ¹⁹², τὸ Ἱερεὺς φιλοῦσται Ιωνικός, κατά τινας, ως καὶ τὸ Ἱερόν — ιέραδ. —
Ισμαρον ἀμφιθεάθηκει], κατὰ τὸ Χρύσην ἀμφιθίθηκε (Ιλ. Α. 37.), ἐπροσίτευεν, ἐλαττεί-
το ἐν αὐτῇ ίδειτέρῳ. ¹⁹³ Παιδί], ἀλλοι: γρρ. Παισι. Άδηλον δὲ ἐπεν ἦν τῷ ή τῷ παιδί.
τὸ δεύτερον μοι φάνεται πιθανώτερον, ὅπ' ἐναντίες τῆς γνωμῆς τοῦ Σ/λ. — [ερισχόμει],
πρὸς αἰτιατική Μίν, περιεποιήσαμεν, ἐσώσαμεν. Αλλώς γὰρ πρὸς γενικήν: Περισγεο
πειθός ἔχος (Ιλ. Α. 393). ²⁰⁰ Γάρ], αἰτιογεγε τὸ Αζουενοι, σεβασθέντες τὸν τόπον ὅ-
που κατέψκει, ως ιερὸν, ἀσύλον. ²⁰¹ Χρυσοῦ κτλ.] ὁ Εὔσταθος παρατηρεῖ ὅτι οἱ ιερεῖς τοῦ
Ἀπόλλωνος ἡσαν ἔκπλασι πλούσιοι δόται καὶ ὁ Χρύσης, καὶ τοι μετὰ πολυτελὴ πολιορ-
κίαν, ἥλθε εφέρων ἀπεριέσιτο πινακας.—[Τάλαντα], ὥστε Ιλ. I, 122. ²⁰³ ἀκηράσιον], ἄκρα-
τον, ἀδολον, ἀδάρθορον. ²⁰⁵ Δημῶν οὐδ' ἀμφιπόλων], δισύλων καὶ δουλίδων.

²⁰⁸ Πίνοιεν], ἐνν. αὐτὸς; καὶ ἡ γυνῆ του· ἐπιφέρεις ὃς ἐμπλήσας, ως ἀπὸ τοῦ ἐπικρα-
τεζέρου.

"Ἐγ δέπας ἐμπλήσας ὑδάτος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα
Χεῦ", ὅδηγή δ' ἡδεῖα ἀπὸ χρατῆρος ὁδώδει,

210

Θεσπεσίῃ τότ' ἂν οὗ τοι ἀποσχέσθαι φύλον ἦεν.
Τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἀσκὸν μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἡα
Κωρύκῳ αὐτίκα γάρ μοι σύστατο θυμὸς ἀγήνωρ
"Ἄνδρ' ἐπελεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν,
Ἔγριον, οὔτε δίκας εὗ εἰδότα οὔτε θέμιστας.

215

Καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμει', οὐδέ μιν ἔνδον
Εὔρομεν, ἀλλ' ἐνόμευε νομὸν κάτα πίσα μῆλα.

'Ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθηέμεσθα ἔκαστα.

Ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρίθον, στείνοντο δὲ σηκοὶ

'Ἀργῶν ἥδ' ἐρίφων· διακεκοιμέναι δὲ ἔκασται

220

"Ἐργατοί, χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασται,
Χωρὶς δ' αὖ ἔρσαι. ναῖον δ' ὄρφα ἄγγεα πάντα,

Γαυλοί τε σκαψίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.

"Ἐνθ' ἐμὲ μὲν πρώτισθ' ἔταροι λίσσοντ' ἐπέεσσιν

Τυρῶν αἰνυμένους ἔνειν πάλιν, αὐτὰρ ἔπειτα

225

Καρπαλίμως ἐπὶ τῇ θοὴν ἐρίψους τε καὶ ἄργας

Σηκῶν ἐξελάσαντας ἐπιπλεῖν ἀλμυρὸν ὑδῶς·

'Ἄλλ' ἔγὼ οὐ πιθόμην —ἡ τ' ἀν πολὺ κέρδοιον ἦεν—,

'Οφρ' αὐτὸν τε ἵδοιμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δοίη.

Οὐδ' ἄρ' ἐμελλ' ἔταροισι φανεῖς ἐρατεινὸς ἐσεσθαί.

230

"Ἐνθα δὲ πῦρ κήγαντες ἔθύσαμεν ἡδὲ καὶ αὐτοὶ

Τυρῶν αἰνυμένοι φάγομεν, μένοντεν τέ μιν ἔνδον

"Ημενοί, ἔως ἐπῆλθε νέμων. φέρε δ' ὅδοιμον ἄγθος

"Ὕλης ἀζαλέης, ἵνα οἱ ποτισόρπιον εἴη.

"Ἐκτοσθεν δ' ἄντροιο βαλῶν ὄρυμαγδὸν ἔθηκεν·

235

"Ημεῖς δὲ δείσαντες, ἀπεσσύμει' ἐξ μυχὸν ἄντρου.

Αὐτὰρ δγ' εἰς εὐρὺ σπέος ἥλασε πίσα μῆλα,

Πάντα μάλ, ὅστ' ἡμελγε, τὰ δὲ ἕρσενα λεῖπε θύμην,

^{209 210} Ἀνά.. Χεῦ"], ἀνέχεεν, ἀνεκίρνα. —*Εἴκοσι μέτρα*], εἰκοσαπλάσιον ὕδωρ. Προσκονόμησις δὲ τούτῳ, ἵνα μὴ ἀπορῇ τις τῷς διὰ τόσου ὀλίγου ἐμεβίσθη δ τηλικοῦτος Κύκλωψ. ²¹¹ Οὐ τοι ἀποσχ. κτλ.], ἡ ἡδύτης τῆς δομῆς καὶ τῆς γεύσεως (μελι:ηδέα) δυσπόσπιστον ἐποίει τὸν πίνοντα. ^{212 213} 'Ἐν δὲ καὶ ἡα Κωρύκῳ] ἐν δὲ κωρύκῳ καὶ ἡα —ἡα (σίτα) φέρον. ²¹⁴ "Ἐπλεύσεσθαί], ἐλεύσεσθαι ἐπὶ τὸν ἄνθρα.—ἀλκήν ἐπειμένον], ἐνδειδούμενον, δηλ. ἀλκιμόν, κατὰ τὸ Ἀναιδείην ἐπειμένε (Ιλ. Α, 149). ²¹⁵ Νομὸν κάτα], κατὰ τὸν νομὸν, τὸν συνήθη τόπον τῆς βιοσκῆς. ²¹⁶ "Ἐρχατε], εἰργμέναι ἤσαν, ἵδε τὸ Δεῖκον.—Πρόγονοι, .. μέτασσαι, ἔρσαι], αἱ προγενέστεραι, αἱ μεσσαῖαι καὶ αἱ νέαι.

²¹⁷ Ναῖον ὄρφῳ], δεινάριας πειρερέθεντο, ἐπεπλήρωντο. ²¹⁸ Δινυμένους], λαβότας, ἀφελόντας. ²¹⁹ "Άλμ οὐδῶρ], πειριφ. τὴν θάλασσαν. ²²⁰ Οὐδ' ἐμελλ' .. ἐρατεινὸς ἐσεσθαί], ἀντὶ νὰ εἴπῃ: ἐμελλει στυγερδει, ἀποτρόπαιοις ἐσεσθαί: συγῆμα λόγου, κατὰ τὸ: ν οὐδὲ ἄρα τῷ γε ιδῶν γῆθοσεν ἀχιλλέας ε, αντὶ νὰ εἴπῃ: Ἐλυπήθη. ²²¹ 'Εθύσαμεν], ἔνν. τυρῶν, ὡς ἀπαρχήν τοῦ δεῖπνος ε, δὲν ἡλ. I, 219, 220. ²²² Ποτισόρπιον], πρός τὸ δεῖπνον χρήσιμον, φέγγον ἐν φεμέλλει νὰ δεῖπνῃ, ὡς καὶ κατωτέρω (σιγ. 249) λέγει τὸ γάλα ποτισόρπιον. ²²³ "Ἐθηκεν], ἐπροξίνησε. ²²⁴ Ά πεσσούμει"], ἀπεκωρήσαμεν.

²²⁵ Θύρηψιν], ἔξωθεν (τῆς αὐλῆς).

Ἄργειούς τε τράγους τε, βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς.
Αὐτάρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψός' ἀείρας,
Ὥοριμον· οὐκ ἂν τόν γε δύω καὶ εἶκοσ' ἄμαξαι
Ἐσθλαὶ τετταράκυκλοι ἀπ' οὐδεος ὄχλισσειαν.

Τόσσην ἡλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρησιν.
Ἐξόμενος δὲ ἥμελγεν ὅις καὶ μηκάδες αἰγας,
Πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἐμβρυον ἤκεν ἔκάστη.
Αὐτίκα δὲ ἥμισυ μὲν θρέψας λευκοῦ γάλακτος
Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκεν,
Ἐμβισυ δὲ αὐτὸς ἔστησεν ἐν ἄγγεσιν, ὅφος οἱ εἴη
Πίνειν αἰνιμένῳ, καὶ οἱ ποτισθόπτον εἴη.

Αὐτάρ ἔπειδή σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἀ ἔργα,
Καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ εἰσιδεν, εἴρετο δὲ ἥμέας:
Ωἱ ξεῖνοι, τίνες ἔστε; πόθεν πλεῖν' ὑγρὰ κέλευθα;
Ἡ τι κατὰ πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάνησθε,
Οἵτα τε ληγίστηρες ὑπείρ ἄλλα, τοι τ' ἀλάωνται
Ψυγὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖς φέροντες;

Ωἱ ἔφατ', ἥμιν δὲ αὔτε κατεκλάσθη φύλον ἡτορ,
Δεισάντων φθόγγον τε βαρὺν αὐτὸν τε πέλωρον.
Ἄλλα καὶ ὡς μιν ἔπεσσιν ἀμειδόμενος προστέειπον·
Ἡμεῖς τοι Τροιάθεν ἀποπλαγχύνετες Ἀγαίοι
Παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπέρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
Οὐκαδὲ ιέμενοι, ἄλλην ὁδὸν ἄλλα κέλευθα
Ἡλθομένοι οὕτω που Ζεὺς ἦθελε μητίσασθαι.
Λαοὶ δὲ Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνονος εὐχόμειοι εἴναι,
Τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπουράνιον κλέος ἔστιν.
Τόσσην γάρ διέπερσε πόλιν καὶ ἀπώλεσε λαοὺς

²⁴⁰ Θυρεὸν], λίθον ἐπιμήκη εἰς σχῆμα θυροφύλλου. ^{241 242} Οὐκ ἀν τόν γε κτλ.], δίξια τοῦ Ὁμηρικοῦ μεγέθους ὑπερβολή· παρετηρήθη δὲ ὅτι συνήθως δὲ ποιητὴς μεταγειρίζεται πρὶν τὰ τοιαῦτα τὸν 11 καὶ τὸν 22 ἔριμόν (ἴδε Ἰλ. Ο, 678 καὶ ψ. 264), διὸ οὐδὲν ἄλλο, νομίζω, εἰμὴ ὡς εὐχετηστότερος πρὶν τὸ μέτρον τῶν σίχων. ²⁴³ Πάντα], ἀπέδωκε πρὸς τὸ ὑπεννοούμενον γενικὸν Μῆλος. — "Εμβρυον], νεογόνον, βρέφος, ἀπεναντίας τῆς συνήθους χρήσεως, ητίς ἔμβρυον καλεῖ τὸ εἰσέτι κυοφορούμενον. ²⁴⁴ Θρέψας], πήξας, τυρεύσας, ὕλεν καὶ Τροφαλὶς τυροῦ, καὶ Θρόμεδος. ²⁴⁵ Ταλάξοςιν] ὅις προκαβὼν (τιχ. 131) ἔφη Ταρσούς, κοιν. Τυροβόλια· — μάντασμενος], διὸ τῶν γειρῶν συνάξας, κοιν. μαζίσας. ²⁴⁶ "Εστησεν], ἀφῆκε νά στέχῃ. ²⁴⁷ Σπεῦσεν πονησάμενος], σπεῦσας ἀπονήσατο, κατὰ ἀντιμέρο, μετά σπουδῆς ἔκαμε. — Τὰ ἀ ἔργα], ταῦτα, τὰ ἔμποτο ἔργα.

²⁴⁸ "Υγρὰ κέλευθα], τὴν θάλασσαν. ²⁴⁹ Κατὰ πρῆξιν], πράξεως (ἔργου, Ιδίως δὲ ἐνταῦθι ἐμπορίου, ἵδε προλεγόμενα τοῦ νέου Λεικοῦ), ἔνεκα· — μαψιδίως], εἰς μάτην, οὐγῇ πρὸς σκοπὸν ὠρισμένον, ἄλλα πρὸς ἀναζήτησιν τύχης, πρὸς πειρατείαν, ητίς τότε δὲν ἔτον ἐπίμεμπτος, ἵδε τὸν θουκοῦ. βιβλ. Α'. ²⁵⁰ Ψυγὰς παρθέμενοι], διακινδυνεύοντες.

²⁵¹ Ημῖν... Δεισάντων], ἀν δὲ φαίνεται σόλοικον, δὲν είνε, λέγει δὲ Εὐδέλιος, « διότις » δισφαλεῖς οἱ πλαγιασμοὶ πρὸς σύνταξιν καὶ σύστοιχοι οἱ, καὶ « Όντις οἰδε σολαικισμὸν » ποιεῖν γενικήν. Τοιούτο δὲ δὲ τός τοις Η τοις βίῃ δέκοντος ἀπέργα νῆς μέλαιναν, « Όδ. Δ, 646, ἔ ἄλλα πολλὰ παρὰ τῷ ποιητῷ. ²⁵² Άλλην ὁδὸν ἄλλα κέλευθα], ἐκ παραλίης τὸ αὐτὸν γάρ σημαίνουσιν ἀμφότερα. ²⁵³ Μητίσασθαι], ἀποφασίσαι καὶ ἔκτελέσαι· διότι παρὰ τῷ Διὶ ἀμφότερα Ισοδιναμούσιν. Ωδὲ γάρ ἐμόν· . . διελεύτητον, ὅτι καν κεφαλῆ κατενέσω, *εἰ* Ιλ. Δ. ²⁵⁴ "Ιπουράνιον], ἐπίρηματ, ὑπὸ τὸν οὐραγόν.

240

245

250

255

260

265

Πολλούς· ήμεις δ' αὐτές κιγκανόμενοι τὰ σὰ γοῦνα
Ίκόμεθ', εἴ τι πόροις ξεινήιον, ἡὲ καὶ ἄλλως
Δοίης δωτίνηγ, ἡ τε ξείνων θέμις ἐστίν.

'Αλλ' αἰδεῖο, φέριστε, θεούς· ίκέται τέ τοι εἰμεν.
Ζεὺς δ' ἐπιτιμήτωρ ἵνετάν τε ξείνων τε,
Ξείνιος, δις ξείνοισιν ἄμ' αἰδοῖοισιν ὅπηδει.

"Ως ἑσάμην· οὐ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβετο νηλέῃ θυμῷ·

Νήπιος εἰς, ω ξεῖν', ἡ τηλόθεν εἰληγλουθας,

"Ος με θεούς κέλειται η δειδίμενη η ἀλέασθαι·

Οὐ γάρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν

Οὐδὲ θεῶν μακάρων, ἐπει τη πολὺ φέρτεροι εἰμεν.

Οὐδ' ἀν ἔγω Διὸς ἔχθος ἀλευάμενος πεφιδοίμην

Οὔτε σεῦ οὕτ' ἑτάρων, εἰ μὴ θυμός με κελεύει.

'Αλλά μοι εἰρ' ὅπη ἔσχες ἴών εὐεργέα νῆα,

"Η που ἐπ' ἐσχατιτῆς, η καὶ σχεδὸν, δῆρα δαιέιν.

270

"Ως φάτο πειράζων, ἐμὲ δ' οὐ λάθεν εἰδότα πολλά,

'Αλλά μιν δψρόφρον προσέψην δολοίς ἐπέεσσιν.

Νέα μέν μοι κατέαξε Ποσειδάνων ἐνοσίχθων,

Πρὸς πέτρησι βαλὼν ὑμῆς ἐπὶ πείρασι γαίης,

'Ακρη προσπελάσας· ἀνεμος δ' ἐπ πόντου ἔνεικεν.

275

Αὐτάρ ἔγω σὺν τοῖςδε ὑπέκυψυγον αἰπὺν δλεθρον.

"Ως ἑσάμην· οὐ δέ μ' οὐδὲν ἀμειβετο νηλέῃ θυμῷ,

'Αλλ' ογ' ἀναίξας ἑτάροις ἐπὶ γεῖρας οὐλλεν,

Σὺν δὲ δύο μάρκας ὥστε σκύλακας ποτὶ γαῖη

Κόπτ· ἐκ δ' ἔγκεφαλος γαμάδις ρέε, δεῦε δὲ γαῖαν.

Τοὺς δὲ ἀιεμελεῖστι ταμών ὄπλισσατο δρόπον·

285

"Ησθιε δ' οὐς τε λέων δρεσίτρορος, οὐδ' ἀπέλειπεν,

"Ἐγκατά τε σάρκας τε καὶ ὀστέα μυελόσεντα·

'Ημεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέμομεν Διὶ γεῖρας,

290

Σχέτλια ἔργ' ὁρῶντες· ἀμηγανή δ' ἔχε θυμόν.

Αὐτάρ ἐπει Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδύν,

'Ανδρόμεα κρέδ' ἔδων καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων,

Κεῖτ' ἔντοσθ' ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μῆλων

Τὸν μὲν ἔγω βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμόν,

'Ασσον ἴών, ξίφος δξὺν ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,

295

Οὐτάμεναι πρὸς στήθος, θῇ φρένες ήπαρ ἔγουσιν,

Χειρ' ἐπιμαστάμενος· ἔτεος δέ με θυμός ἔσυκεν.

300

^{266 267} Κιγκανόμενοι... ίκόμεθ'], τυχόντες ἀπικόμεθα. ^{267 268} Ξεινήιον ηὲ.. Δωτι-
νηγ, τὸ μὲν ως πρὸς ξένους (κατέ συμπάθειαν), τὸ δὲ, ἀπλῶς ως δῶρον (τιμῆς γάριν).

²⁷⁰ Επιτιμήτωρ ἵνετάν τελ.], ἐπόπτης τῆς τιμῆς (ἐκδικητής) τῶν ιχ. καὶ τῶν ξ.

²⁸¹ Πειράζων], παγκένευων ἐν λόγοις· εἰδότα πολλά, πολλὰ ηξεύεις· λέγουσεν δὲ σήμε-
ρον δι' ἄνθρωπον πολύπειρον. ²⁸² Λψρόφρον], πιλιν. ²⁸³ Νέα], ύψον ἐν προενεκτίον, ἄλλως
γάρ διάπλακιστος δ ποὺς. ²⁸⁴ Κόπτ'], προσέραξε, συνέτριψεν. ²⁸⁵ Οὐδ' ἀπέλειπεν], ως ἐν
παρεγνήσει, οὐδὲν ἀπολείπων. ²⁸⁶ Χειρ' ἐπιμαστάμενος], κατέ αἰψάμενος (ινν. ταῦ ξίφους)

Άντου γάρ κε καὶ ἄρμες ἀπωλόμειν' αἰπὺν ὅλεθρον
Οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλάων

Χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὅδριμον, ὃν προσέσθηκεν.

Ως τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἡῶ δῖαν.

Ἐμος δὲ ἡριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος Ἡῶς,
Καὶ τότε πῦρ ἀγέκαιε καὶ ἥμελγε κλυτὰ μῆλα,
Πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἤκεν ἔκάστη.
Άνταρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε πονηράμενος τὰ δὲ ἔργα,

Σὺν δὲ γε δὲ αὔτε δύω μάρψας ὑπλίσαστο δεῖπνον.

Δειπνήσας δὲ, ἀντρου ἐξῆλασε πίονα μῆλα,

Τρηζίων ἀφελῶν θυρέον μέγαν αὐτὰρ ἐπειτα

Ἄλλ' ἐπέθηχ¹, ὃς εἰ τε φαρέτηρ τῶμ² ἐπιθείη.

Πολλῇ δὲ ροΐζω πρὸς ὅρος τρέπε πίονα μῆλα

Κύκλωψ³ αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βιτσοδομεύων,

Εἴ πως τιταίμην, δοίη δέ μοι εὐχος Ἀθήνη.

Ἔδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή.

Κύκλωπος γάρ ἔκειτο μέγα ρόπαλον παρὰ στρῶ,

Χλωρὸν ἔλαινεον τὸ μὲν ἔκταμεν, δῆτα φοροίη

Αὐλαθέν. τὸ μὲν ἄρμες ἔισκομεν εἰσορόωντες

Οσσον δέ⁴ ιστὸν νηὸς ἐεικοσόροιο μελαίνης,

Φορτίδος εὐρείης, ἣ τὸ ἐκπεράδι μέγα λαῖτμα.

Τόσσον ἔην μῆκος τόσσον πάγος εἰσοράσθαι.

Τοῦ μὲν ὅσον τὸ ὅργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραστὰς,

Καὶ παρέθηχ⁵ ἑτάροισιν, ἀποκύσαι δὲ ἐκέλευσα.

Οἱ δέ ὄμαλὸν ποίησαν. ἐγὼ δὲ θώσα παραστὰς

Ακρον, ἄφαρ δὲ λαβὼν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέω.

Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα κατακύψας ὑπὸ κόπω,

Ἡ ἕξ κατὰ σπείους κέχυτο μεγάλ⁶ ἥλιθα πολλή.

Άνταρ τοὺς ἀλλούς κλήρῳ πεπαλάσθαι ἄνωγον,

Οστις τολμήσειεν, ἐμοὶ δὲν μορχλὸν ἀείρας,

Τρῖψαι ἐν ὁφθαλμῷ, δὲ τὸν γλυκὺν ὑπνος ἴκανοι.

Οἱ δέ ἔλαχον, τοὺς ἄν κε καὶ γηθελον αὐτὸς ἐλέσθαι,

Τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην.

Ἐσπέριος δέ⁷ ἦλιθεν καλλιτριγα μῆλα νομεύων.

Αὐτίκα δέ εἰς εὐρὺ σπέος γηλασε πίονα μῆλα,

305

310

315

320

325

330

335

⁶⁰³ Κλυτὰ μῆλα], περίημα εἰς τὸ εἰδός των, ἔκλεκτὰ, καθίδις φαίνεται: καὶ ἐκ τοῦ ἐπιθέτου Καλλιτριγα, μὲ τὸ ὄποιον τὸ στολίζει ἀκολούθως. ⁶¹⁴ Σύν... μάρψας], συνοπάσσας. ⁶¹⁵ Ροΐζω], συριγμῷ τινι δάσημῳ, διά τοῦ ὄποιον συνήθιας ὁδηγοῖσι τὰ πρόσωτα οἱ ποιμένες. ⁶²⁰ Τόσον ἔην κτλ.], δὲν εἰδον τὰς ἔλαιας τῆς Σικελίας: ἀλλ' εἰς τὰ μέσην μας τόσον Εύλοι δὲν δύναται τις νά κόψῃ ἀπὸ ἔλαιας: θέντι καὶ ἀντὶ τοῦ "Ἐκταμει γράψατι τινες" Εκσπασα. ⁶²⁷ Ἐβόνωσα], ἀπώνυμα, ἐποίησα δέν (θεόν) κατὰ τὸ ἄκρον.

⁶²⁸ Ἐπυράκτεον], ἵνα σκληρύσυνθε, καρδια γλωσσον. ⁶³⁰ Μεγάλ⁸ ἥλιθο], ἐκ παραλλήλων, ἢ τὸ ἐγράψατο τοῦ ἔπειταν τοῦ ἔπειτα. ⁶³¹ Πεπαλάσθαι], ἀλλοι γρ. Πεπαλάχθαι.

⁶³³ Τρῖψαι], ὡς τρύπανον περιστρέψαι.

μάντα μᾶλλον, οὐδέ τι λεῖπε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς,
Ἔτι δίσάμενος, ή καὶ θεὸς ὡς ἐκέλευσεν.

Αὐτὰρ ἐπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόστης ἀείρας,
Ἐξόμενος δ' ἤμελγεν δής καὶ μηκάδας αἰγας,
Πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἐμβρύου ηκεν ἐκάστη.
Αὐτὰρ ἐπει τὸ δὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἀργα,

Σὺν δ' ὅ γε δ' αὖτε δῶν μάρψας ὄπλισσατο δόρπον.

Καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσγύρων ἄγγι παραστὰς,
Κισσούσιον μετὰ γερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο·
Κύκλωψ, τὴν, πίε οἶνον, ἐπει φάγες ἀνδρόμεα κρέα,
Οὓς εἰδῆς οἴόντι ποτὸν τόδε νηῦς ἐκεκεύει
Ημετέρην. σοὶ δ' αὖ λοιθήνια φέρον, εἴ μ' ἐλεήσας
Οίκαδε πέμψεις· σὺ δὲ μαίνεαι οὐκέτ' ἀνεκτῶς.
Σχέτλιε, πώς κέν τις σε καὶ ὑστερον ἄλλος οἴκοιτο
Ἀνθύπων πολέων; ἐπει οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας.

“Ως ἐφάμην· ὁ δὲ δέκτο καὶ ἔκπιεν. ησατο δ' αἰνῶς
Ἡδον ποτὸν πίνων, καὶ μ' ἤτεε δεύτερον αὔτις·
Δός μοι ἔτι πρόφρων, καὶ μοι τέον οῦνομα εἰπὲ
Αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ψήκε σὺ γαίρης.
Καὶ γὰρ Κύκλωπεσσι φέρει ζειδωρος ἄρσενα
Οἶνον ἐριστάσιλον, καὶ σφιν Διός ὄμβρος ἀείξει.
Ἄλλα τόδε ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀποδέξω.

“Ως ἐφατ· αὐτάρ οἱ αὔτις ἐγὼ πόρον αἴθοπα οἶνον.
Τοῖς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δὲ ἔκπιεν ἀφραδίησιν.
Αὐτὰρ ἐπει Κύκλωπα περὶ φέρενας ἥλυθεν οἶνος,
Καὶ τότε δῆ μιν ἔπεσσι προσγύρων μειλιχίαισιν.
Κύκλωψ, εἰρωτάς μ' οὗνομα κλυτόν; αὐτὰρ ἐγὼ τοι
Ἐξερέω· σὺ δέ μοι δῶ ξείνιον, ὡς περ ὑπέστης.
Οὔτις ἔμοιγ' οὗνομα· Οὔτιν δέ με κικλήσκουσιν
Μῆτηρ ἡδὲ πατήρ ἡδὲ ἄλλοι πάντες ἔταιροι.

“Ως ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείθετο νηλέει θυμῷ.
Οὔτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἔταροισιν,
Τοὺς δ' ἄλλους πρόσθεντεν τὸ δέ τοι ξεινήιον ἔσται.

Ἡ, καὶ ἀνακλινθεὶς πέσεν ὑππιος· αὐτὰρ ἐπειτα
Κεῖτ' ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχέναν κάδε δέ μιν ὑπνος;
Ἔτει πανδαμάτωρ φάρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος;
Ψωμοί τ' ἀνδρόμεοι· οὐ δέ ἐρεύγετο οἰνοθραύσιν.
Καὶ τότε ἐγὼ τὸν μογλὸν ὑπὸ σποδοῦ ηλασα πολλῆς,

⁵³⁹ Οἴσάμενος], ὑποπτεύσας. ⁵⁴⁰ Τῇ], λάθε ⁵⁴² Λεξήν], σπουδήν, ὃς πρὸς θεῖον
ἐν ἔχθεν. ⁵⁴³ Ήσατο], ἥδυνθη, ἐνσταμευθη. ⁵⁵⁰ Αποδέξω], απέσπασμα, ἀπόδεσμα.
⁵⁴¹ Ἀφραδίησιν], ὑπ' ἀννοίας, ἐλλή τῆς ἐν. ⁵⁴⁴ Κύκλωπα περὶ φρ. τὴν οἶνος], περιερας.
ἐντὶ Εμεύσαθη. ⁵⁴⁵ Ονομα κλυτόν], ψή καλοῦμαι. ⁵⁴⁶ Αποδοχμώσας], πλαγίασας.
⁵⁴⁷ Γεδ σποδοῦ], ἀντὶ τῆς συνήθους συντάξεως. Γεδ σποδῶ.

- Εἶνας θερμαίνοιτο ἔπεσσοι τε πόντας ἑταῖρους
Θάσσουνον, μή τὶς μοι ὑποδδείσας ἀναδύῃ.
'Αλλ' ὅτε δὴ τάχ' ὁ μογλὸς ἐλάῖνος ἐν πυρὶ μέλλειν
Ἄψεσθαι, γλωρός περ ἐών, διεφαίνετο δὲ αἰνῶς,
Καὶ τότ' ἐγὼν ἄσσον φέρον ἐκ πυρὸς, ἀμφὶ δὲ ἑταῖροι
Ισταντ'; αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων· 380
Οἱ μὲν μογλὸν ἐλόντες ἐλάῖνον, δὲν ἐπ' ἄκρῳ,
'Οφθαλμῷ ἐνέρεισαν' ἐγὼ δὲ ἐφύπερθεν ἀερθεῖς
Δίνεον, ὡς ὅτε τις τρυπῷ δόρυ νῆσον ἀνήρ
Τρυπάνω, οἱ δέ τ' ἐνερθεν ὑποστείουσιν ἴμαντε
'Αψάμενοι ἐκάτεροι, τὸ δὲ τρέχει ἐμμενὲς αἰέν·
'Ως τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ πυριγκέα μογλὸν ἐλόντες
Δινέομεν, τὸν δὲ αἴμα περιόρρεε θερμὸν ἴόντα.
Πάντα δὲ οἱ βλέφαροι ἀμφὶ καὶ ὄφρύς εὗσεν ἀτυμὴ
Γλάνης καιομένης σφαραγεῦντο δέ οἱ πυρὶ ῥίζαι.
'Ως δὲ τὸν ἀνήρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἡὲ σκέπαρον
Εἰν ὑδατὶ φυγρῷ βάπτη μεγάλα λάγοντα
Φαρμάσσων· τὸ γὰρ αὐτε σ' ὅντος γε κράτος ἐστίν.
'Ως τοῦ σίτζ ὀφθαλμὸς ἐλαῖνῳ περὶ μογλῶ.
Σμερδαλέον δὲ μέγ' ὕδωραν, περὶ δὲ ταγε πέτρη.
'Ημεῖς δὲ δέσαντες ἀπεστύμεν· αὐτὰρ ὁ μογλὸν
'Εξέρσος' ὀφθαλμοῖο, περιφρένεν αἷματι πολλῷ.
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρριψεν ἀπὸ ἦο χερσὶν ἀλύων,
Αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπειν, οἱ δέ μιν ἀμφὶς
'Οκεον ἐν σπήσει δὲ ἄκρας ἡνεμοέσσας.
Οἱ δὲ βοῆς ἀλόντες ἐροίτων ἄλλοισι,
Ιστάμενοι δὲ εἴροντο περὶ σπέος δὲ τί ἐ κῆδοι·
Τίπτε τόσον, Πολύφρημος, ἀρημένος; Ὡδὲ ἔβογτας
Νόκτα δὲ ἀμβροσίην, καὶ ἀύπνους ἀμμετιθῆται;
'Η μή τις σει μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνει;
'Η μή τις σ' αὐτὸν κτείνῃ δόλῳ ἢ ἐρήμων;
Τὸν δὲ αὐτὸν ἔξ αντρου προσέστη κρατερὸς Πολύφρημος
'Ω φίλοι, Οὐτὶς με κτείνει δόλῳ οὐδὲ βίησιν.
400

³⁷⁶ Εἶνας], ὅπως (εἰς τοῦτο τὸ διάστημα). ³⁷⁷ Αναδύῃ], ἀναβάλῃ τὴν ἐπιγείρεσιν, δἰν τολμήσῃ. ³⁷⁸ Διεφαίνετο], ἐσεγγούσδεις πυρακτωθεῖς. ³⁷⁹ Τρυπῷ], γ'. πλθ. προ. τοῦ ἐντ. τῆς εὐχτ. τοῦ Τρυπά. ³⁸⁰ Οὐ δέ], ἀλλοι: δέ. — [Ὑποστείουσιν], ὑποκινοῦσιν.
 381 Γλάνης δέ αἴμα κτλ.], περὶ αύτῶν (τὸν μογλὸν) δὲ (περὶ) ἴόντα ἔρριψεν αἷμα θερμόν.
 382 Φαρμάσσων], στομῶν δὲ τῆς βραχῆς, στερεοποιῶν. — Τὸ γάρ, τούτο, τὸ βάπτεν τὸν πεπυρωμένον σιδηρὸν ἐν ὑδατι. ³⁸³ Περὶ δὲ ταγε πέτρη], ἀντίγρασεν δέλτόρυα τὸ σήλαιον. ³⁸⁴ Δι' ἄκρας] διεστηκότες ἀλλήλων ἐπὶ τῶν ἄκρων εἰσῶν. ³⁸⁵ Αρημένος], βε-
βλαιμένος. ³⁸⁶, ἐννοεῖται: διτὶ τὸ Οὔτις ἔέλαυνον οἱ Κύκλωπες ἀντὶ Οὔτις, εἰδεῖται: οὐτε
καὶ ἀποκρίνονται: Εἰ μή τις σὲ βιάζεται, δι' ἐπιφέρουσι: «Νοῦσον Διὸς οὐκ ἔχειν ἀλευ-
σθαι, οὐ πολαβόντες αὐτὸν νοσοῦντα νόσον ἀνίστον (ιεράν, οὕτω γάρ ὕδωραν οὐδει-
χολίαν κτλ.), παροφρονήσαστα κατὰ θεομηνίαν.

Οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεια πτερόεντ' ἀγόρευον·
Εἰ μὲν δὴ μή τίς σε βιάζεται, οἷον ἐόντα,
Νοῦσόν γ' οὐ πως ἔστι Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι;
Ἄλλὰ σύ γ' εὔχεο πατρὶ Ποσειδάνῳ ἄνακτι.

410

“Ως ἂρ’ ἔσαν ἀπιόντες ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρο,
‘Ως ὅνομα ἔξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύνων.

415

Κύκλωψ δὲ στενάγμων τε καὶ ὡδίνων ὀδύνησιν,
Χερσὶ ψηλασάνων, ἀπὸ μὲν λιθον εἰλε θυράων,
Αὔτὸς δ' εἰνὶ θύρῃσι καθέζετο, γεῖρε πετάσσας,
Εἴ τινά που μετ' ὕστεροι λάθοι στείγοντα θύραζε.
Οὕτω γάρ πού μ' ἥλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι.
Αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον ὅπως ὅχι ἄριστα γένοιτο,
Εἴ τιν' ἔταιροισιν θανάτου λύσιν ἦδον ἐμοὶ αὐτῷ
Εὔροιμην· πάντας δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὑφαίνον,
“Ως τε περὶ ψυχῆς μέγα γάρ κακὸν ἐγγύθεν ἦσεν.
“Ηδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βούλη.
“Ἄρσενες δίες ησαν ἐντρεφέες δασύμαλλοι,

425

Καλοὶ τε μεγάλοι τε, ἴσδνεψὲς εἰρος ἔχοντες·
Τοὺς ἀκέων συνέεργον ἐύστρεψέεσσι λύγοισιν,
Τῆς ἐπι Κύκλωψ εὗδε, πέλωρ ἀθεμίστια εἰδὲς,
Σύντρεις αἰνύμενος· δέ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκεν,
Τώ δ' ἔτέρῳ ἐκάτερθεν ἵτην, σώοντες ἔταιρούς.

430

Τρεῖς δὲ ἔκαστον φῶτ' δίες φέρον· αὐτάρ ἔγωγε—
“Ἄρνειὸς γάρ ἔην, μῆλων ὅχι ἄριστος ἀπάντων—
Τοῦ κατὰ νῶτα λαβὼν, λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἐλυθεὶς
Κείμην· αὐτὰρ γερσὶν ἀώτου θεσπεσίοιο
Νωλεμέως στρεψθεὶς ἐχόμην τετληγότε θυμῷ.

435

“Ω; τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἡῶ διαν.

“Ἔμος δ' ἡριγένεια φάνη ἁδοδάκτυλος Ἡῶς,
Καὶ τότε ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσυτο ἄρσενα μῆλα,
Θήλειαι δὲ μέμυκον ἀγήμελκοι περὶ σηκούς·
Οὕτατα γάρ σφαραγεῦντο. ἄναξ δ' ὀδύνησι κακῆσιν
Τειρόμενος πάντων δίων ἐπεμαίετο νῶτα
“Ορθῶν ἐσταύτων· τὸ δὲ νήπιος οὐκ ἐνόρσεν,
“Ω; οἱ ὑπ' εἰροπόκων δίων στέργονται δέδεντο.
“Τοτατος ἀρνειὸς μῆλων ἐστειχε θύραζε,

440

⁴¹⁵ Οδίνων ωδύνησιν], βασσυνιζόμενος ὑπὸ τῶν πόνων, ὃς ἡ καιλοπονοῦστα (ῳδίνουσα) γυνή. ⁴¹⁶ “Ως τε περὶ ψυχῆς], ιδείλ. Χ. 161. ⁴¹⁷ ίσδνεψὲς], μέλαν. ⁴¹⁸ Συνέεψον], συνέδεσσα, Συνείργω. ⁴¹⁹ Πέλωρ], τέρας ἀθέμιττα φρονοῦν καὶ πράττον. ⁴²⁰ “Οχι δίειτος], ίδειλ. Α. 69. ⁴²¹ Ελυθεὶς], συνειληθεὶς, συμμαζωγεῖς. ⁴²² Άντες θεσπεσίοις], τοῦ πολλοῦ (πολλὰ μακροῦ καὶ πυκνοῦ) μαλλίου. ⁴²³ Νωλεμέως], ἀπξική, ἀνυποστάσιος. φέρεται δὲ πρὸς τὸ Ἐγόμην. ⁴²⁴ Μέμηκον], κυρίως ἐπὶ αἰγῶν· ἐπὶ προσθέτων δὲ τὸ Ἐθληγῶντο. ⁴²⁵ Σφαραγεῦντο], ἐπισάρασσον βαρύμενα ὑπὸ τοῦ πολλοῦ γάλακτος.

Λάχνῳ στεινόμενος καὶ ἐμοὶ πυκινὰ φρονέοντι.
Τὸν δὲ ἐπιμαστάμενος προσέωῃ κρατερὸς Πολύφημος.

Κρὶέ πέπον, τί μοι ὅδε διὰ σπέος ἔσσυο μῆλων
Τοτατος; οὗτι πάρος γε λελειμμένος ἔρχεαι οἰών,

Ἄλλὰ πολὺ πρῶτος νέμεαι τέρεν' ἀνθεῖ ποίης,
Μακρὸς βίθυνς, πρῶτος δὲ ῥόας ποταμῶν ἀφικάνεις,

Πρῶτος δὲ σταθμὸνδε λιλαίσαι ἀπονέεσθαι

Ἐσπέριος· νῦν αὐτὲς πανύστατος. Ή σύ γ' ἄνακτος

Οφθαλμὸν ποιέεις, τὸν ἀνὴρ κακὸς ἔξαλάωσεν
Σὺν λυγροῖς ἑτάροισι, δαμαστάμενος φρένας οἴνφ,

Οὔτις, διν οὕπω φημὶ πεφυγμένον εἶναι δλεθρον.

Εἰ δὴ ὁμοφρονέοις, ποτιψωνήεις τε γένοιο,

Εἰπεῖν ὅππῃ κεῖνος ἐμὸν μένος ἡλασκάζει,

Τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἀλλοῦς ἄλλη

Θεινομένου ράξιοτο πρὸς οὐδεὶν καὸδ δέ κ' ἐμὸν κῆρ

Δωφῆσεις κακῶν, τὰ μοι οὐτιδανὸς πόρεν Οὔτις.

Ὄς εἰπὼν τὸν κριόν ἀπὸ ἦο πέμπε θύραζε.

Ἐλθόντες δὲ ἡβαιὸν ἀπὸ σπέους τε καὶ αὐλῆς,

Πρῶτος ὑπ' ἀρνειοῦ λυδμῆν, ὑπέλυσα δὲ ἑταῖον.

Καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναύποδα, πίονα ὅημα,

Πολλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὅφρ' ἐπὶ νῆα

Ικόμεν'. ἀσπάσιοι δὲ φίλοις ἑτάροισι φάνημεν,

Οἱ φύγομεν θάνατον τοὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες.

Ἄλλ' ἐγὼ οὐκ εἴων, ἀνὰ δὲ ὁφρύσι τε νεῦον ἐκάστῳ

Κλαίειν ἀλλ' ἐκέλευσα θωᾶς, καλλίτρογχα μῆλα

Πόλλ' ἐν νῇ βαλόντας, ἐπιπλεῖν ἀλμυρὸν θῶρα.

Οἱ δὲ αἵματα εἰσθανον καὶ ἐπὶ κλητίσι καθίζον.

Ἐξῆς δὲ ἐξόμενοι, ποιητὴν ἄλλα τύπτον ἐρετμοῖς.

Ἄλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, δσσον τε γέγωνε βοήσας,

Καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηγύδων κερτούοισιν

Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἐμελλεις ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἑταῖρους

Ἐδμεναι ἐν σπῆτη γλαυφυρῷ κρατερῆφι βίηφιν.

Καὶ λίην σέ γ' ἐμελλεις κιγήσεσθαι κακὰ ἔργα,

⁴¹⁵ Λάχνῳ στεινόμενος καὶ ἐμοὶ), τὸ μὲν ὑπὸ τοῦ πυκνοῦ μαλλοῦ στενοχωρούμενος (βαρυνόμενος), τὸ δὲ ὑπ' ἐμοῦ. ⁴¹⁶ Πέπον], φίλε παλαιότε. — "Εσσοι], ὡρμήτης, ὑπερο. τοῦ Σεύσματι. ⁴¹⁷ Εἰ.. ποτιψωνήεις (λαλητικός) τε γένοιο, (ώσε) εἰπεῖν ὅππῃ Ζῆ, τῷ (τοτε) ὁ ἐγκέφαλος οὐτοῦ φέσιτ' ἐν πρὸς οὐδεῖτι. ⁴¹⁸ Οὐτιδανὸς Οὔτις], εἰδὸς λογοταγνίου (jeu de mots). ⁴¹⁹ Τὸν κριόν], τούτον (καὶ κατ' ἐπειγγησιν, τὸν) κριόν. ⁴²⁰ Ἄπ' αρειοῦ λυόμηται], καὶ μήν αὐτὸς οὐκ ἐδέσθε πλήκη εἰ μή τις λέγοι, ὅτι ὑπὸ τοῦ φόβου ἐκρατεῖτο τόσον αφίγκτα. Ὡστε οὗτον καὶ αὐτὸς μονονουχὶ δεδεμένος. Σημείωσαι δὲ καὶ τὸ Ἐλθόντες. . λυδμῆν. ⁴²¹ Ταναύποδα], λαγηνὸς ἡ τετανεύς (λειόνς ὡς πρὸς τὸ λαούν αὐτῶν σῶμα) πόδας ἔχοντα. ⁴²² Περιτροπέοντες ἐλαύνομεν], περιτροπάδην ἡλάσαμεν, καθὼς τὸ ἔξεφασσεν δὲ πολλών. Ἀργοναυτ. Β', 143. ⁴²³ Τοὺς δὲ], ἔκεινοις δὲ, τοὺς μὴ φυγόντας τὸν θάνατον. ⁴²⁴ ⁴²⁵ Άντα δὲ ὁφρύσι τε νεῦον κλαίειν], ἀνένευον αὐτοῖς μὴ κλαίειν συνήθως δὲ βοήσας] ἀκούεσται τις κράζων. ⁴²⁶ Σὲ γ' ἐμελλοῦσεις κακὰ ἔργα], νὰ σὲ εὔρῃς

445

450

455

460

465

470

475

Σχέτλι', ἐπεὶ ξείνους οὐχ ἄξει σῷ ἐνὶ οἰκῷ
Ἐσθέμεναι· τῷ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.

“Ως ἐσάμην ό δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόθι μᾶλλον.

“Ηκε δ' ἀπορρήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο,
Καὸ δ' ἔβαλε προπάροιθε νεὸς κυανοπρώροιο,
[Τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰητὸν ἄκρον ἑκέσθαι.]

“Εκλύσθη δὲ θάλασσα κατεργομένης ὑπὸ πέτρης.

Τὴν δ' ἄψ' ἡπειρόνδε παλιρρόθιον φέρε κῦμα,

Πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε δὲ γέρσον ἑκέσθαι..

Αὐτῷ ἐγὼ χείρεσσι λαβῶν περιμήκεα κοντὸν

“Ωσα παρέξεις ἐτάροισι δ' ἔποτερύνας ἐκέλευσα

“Βραβαλέειν κώπης, ἵν' ὑπὲκ κακότητα φύγοιμεν,

Κρατὶ κατανεύων· οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον.

“Ἄλλ' ὅτε δὴ δις τόσσον ἄλια πορῆσσοντες ἀπῆμεν,

Καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προστηρόδων ἀμφὶ δ' ἐταῖροι

Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοισιν ἄλλοις.

Σχέτλει, τίππ' ἔθελεις ἐρεθίζεμεν ἄγριον ἄνδρα;

“Ος καὶ νῦν πόντονδε βιχλὸν βέλος, ἥγαγε νῆα

Αὗτις ἐς ἡπειρόν, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι.

Εἰ δὲ φθεγξαμένου τευ ή αὐδήσαντος ἄκουσεν,

Σύν κεν ἄραξ' ἡμέων κεφαλὰς καὶ νῆα δοῦρα,

Μαρμάρῳ ὄκοισιντι βιχλῶν τόσσον γὰρ ἔησιν.

“Ως φάσαν ἀλλ' οὐ πειθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμὸν,

“Ἄλλα μιν ἀψόρρον προσέφην κεκοτηρότι θυμῷ.

Κύκλωψ, αἴ κέν τίς σε καταθνητῶν ἀνθρώπων

“Οὐθαλμοῦ εἰσηγηται ἀεικελίην ἀλωτὸν,

Φάσθαι· Οὐδεσῦται πτολιπόθιον ἔξαλανται,

Γίνεν Δαέρτεω, Πλάκη ἐνὶ οἰκὶ” ἔχοντα.

“Ως ἐσάμην ό δέ μ' οἰμώξας ἡμείθετο μύθῳ.

“Ω πόποι, ή μάλιστη με παλαιώσατα θέσφατ' ικάνει.

“Ισκε τις ἐνθάδε μάντις ἀνγρό, ηὗσ τε μέγας τε,

ἀμαρτία, καθὼς λέγουσι καὶ σήμερον οἱ πολλοί. 478 479 Οὕκως ζῆσο.. “Ἐσθέμεναι], οὐκ ἐνερέπουν [ώστε μη] ἰσθίειν. 483] ἐδελίουσι τινες τὸν στίχον τούτον ἐντεύθιν· ἀκατανόητον γάρ πως, τού λίθου πεσόντος ἐμπροσθεν (πρὸ τῆς πρώτας) τῆς νεώς, δλίγον ἔλειψε νὰ προσβληθῇ ὁ ἐν τῷ πρύμνῃ οἶκος· οἱ δὲ σώζοντες καὶ ἐνταῦθα τὸν στίχον, λέγουσιν ὅτι ὁ Οὐδεσῦται εἰχε στρέψη τὴν πρώτην τῆς νηὸς πρὸς τὴν νηὸν τοῦ Κύκλωπος ἵνα τὸν κερτουμήσῃ. 485 Τὴν δὲ], ταύτην (τὴν ναῦν) δέ. 486 Πλημμυρίς], ταύτον τῷ Παλιρρόθιον κῦμα· πρὸς διασάρησιν δὲ ἐπιψέρει· ‘Ἐκ πόντοιο τοῦτο οὐδὲν γάρ κυρίως ἡ πλημμυρίς, οὐ ἐναντίον ἡ παλιρρόα. — Θίμωσε], ἔθηκεν, ἐποίησε. 480 Κρατὶ κατανεύων], ἀνωτέρω (σίγιρο 468) ἀνένευεν αὐτοῖς διὰ μόνων τῶν ὄφρων· ἐδῆ δὲ δ': ὅλης τῆς κεφαλῆς, διότι καὶ ὁ κίνδυνος ἡτον πολὺ μᾶλλον ἐπικείμενος. Μέγας τῆς φύσεως παρατηρητής καὶ ζωγράφος δ' Οὔμηρος; 481 Πρήσσοντες], (δια)περνῶντες. 482 Φάσιν διέσθαι], ἐνομισαμεν, (καθὼς καὶ κοινῶς λέγομεν) εἰπαμεν πῶς θὲ καθοῦμεν. 487 Φθεγξαμένους ή αὐδήσαντος], ώσπερ ἐκ παραλλήλου, εἰ καὶ τινες διαφοράν εἰσάγουσι, φθογγῆς (ήχου ἐν γένει) ζαυδῆς (ἰδίως τῆς ἀνθρωπίνης). 488 489 Αἴ κέν τίς σε.. οὐθαλμοῦ εἰρηται ἀλαωτῶν], ἐρωτήσῃς (διὰ τὴν]. 490 Φάσθαι], μέμνησο φάσθαι.

Τήλεμος Εύρυμιδης, δις μαντοσύνη ἐκέκαστο

Καὶ μαντευόμενος κατεγήρα Κυκλώπεσσιν·

510

“Ος μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι: ὅπίσσω,

Χειρῶν ἔξ ’Οδυσῆος ἀμαρτήσεσθαι ὅπωπῆς.

’Αλλ’ αἰεὶ τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην

’Ενθάδ’ ἐλεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν·

Νῦν δέ μ’ ἐών ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἄκινος,

515

’Οφθαλμοῦ ἀλάσσειν, ἐπεὶ μ’ ἐδαμάσσατο οὖν φ.

’Αλλ’ ἄγε δεῦρο, ’Οδυσεῦ, ἵνα τοι πάρεξ εἴνια θείω,

Πομπὴν τοῦ ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν Ἐννοσίγαλον·

Τοῦ γάρ ἐγὼ παῖς εἴμι, πατὴρ δὲ ἐμὸς εὑγεται εἶναι·

Αὐτὸς δ’, αἴ κ’ ἐθέλῃσ”, ἤσεται, οὐδέ τις ἄλλος

520

Οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θηγῶν ἀνθεώπων.

“Ως ἔφατ” αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

Αἴ γάρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰώνος σε δυνατόνην

Εὔνιν ποιήσας πέμψαι δόμον ”Αἴδος εἴσω,

”Ως οὐκ ὀφθαλμόν γ’ ἤσεται οὐδὲ ”Ἐννοσίγθων.

525

”Ως ἐφάμην δέ δὲ ἐπειτα Ποσειδῶνι ἀνακτεῖ

Εὔχετο, χεῖρ’ ὁρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόσεντα·

Κλῦθι, Ποσειδῶν γαιήρογε κυανοχαῖτα·

Εἰ ἐτεόν γε σός εἴμι, πατὴρ δὲ ἐμὸς εὑγεται εἶναι,

Δός μη ”Οδυσσῆα πτολιπόρθιον οίκαδ’ ἵκεσθαι,

530

Τιὸν Δαέρτεω, Ήλάκη ἔνι οἰκί’ ἔχοντα.

”Αλλ’ εἴ οἱ μοῖρ’ ἔστι φίλους τοῦ ιδέειν καὶ ἵκεσθαις

Οίκον ἐντίμενον καὶ ἔην ἐς πατρίδα γατῶν,

”Οὐδὲ κακᾶς ἔλθοι, δλέσσας ἀπὸ πάντας ἑταίρους,

Νῆρος ἐπ’ ἄλλοτρίκης, εὗροι δὲ ἐν πήματα οἰκῶ.

535

”Ως ἔφατ” εὐχόμενος τοῦ δέ ἔκλιε Κυανοχαῖτης.

Αὐτὰρ δὲ γ’ ἔκαυτις πολὺ μείζονα λάσαν ἀείρεις

”Ηχ’ ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ ίν’ ἀπέλεθρον,

Καὸ δὲ ἔβαλεν μετόπισθε νεὸς κυανοπρώσιο,

Τυθὸν ἐδεύησεν δὲ οἰκίον ἄκρον ἵκεσθαι.

540

”Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατεργομένης ὑπὸ πέτρης·

Τὴν δὲ πρόσω φέρε κῦμα, θέμωσε δὲ χέρσον ἵκεσθαι:

509 [Ἐκέκαστο], ἐκεκόσμητο. 510 [Εἰπὼν εἶναι παῖς τοῦ Ποσειδῶνος, ἐπέφερε πρὸς διασφήσιν: Πατὴρ δὲ ἐμὸς εὑγεται εἶναι. Παῖς γάρ δὲ δοῦλος. 523 Ψυχῆς τε δὲ αἰώνος]. τὸ Αἰώνος θηλ., τῆς ζωῆς. 525 Οὐδὲ ”Ἐννοσίγων], οἱ Σχλ., θέλοντες ν’ ἀπαλλάξασι τὸν ”Οδυσσέα τῆς ἀσεβείας μορφῆς, λέγουσιν δὲι δὲν ἔνει, εὐ δυνήσεται, ἀλλ’ οὐ βουλήσεται ἱσσασθεῖν διὰ τὴν μορθηρίαν τοῦ Κυκλωποῦ. 530], τὸ Πτολιπόρθιον φαίνεται: ἀνοίκειον ἔδρη, ὑπὸ τοῦ Κυκλωποῦ λεγόμενον· καὶ ἡ ίδέα τῶν Σχλ., δὲι παρέβριπται δῆθεν εἰρωνικῶτερον, δὲν φαίνεται πιθανή· διότι δὲ Κύκλωψ δὲν εἰχε βέβαια πολλὴν πρὸς εἰρωνείαν διάθεσιν. 533 Πατρίδα γατῶν] τὴν πάτριον, διότι δὲ ”Ομηρος πάντοτε ἐπιθετικῶς μεταγενερίζεται τὴν λέξιν. 535 ”Ἐπέρεισε δὲ ίν’ ἀπέλεθρον], ἐπεστηρίγηθ (ἐπὶ τοῦ λίθου μὲ) ἀπειρον δύναμιν, διότι καὶ τὸ πλοῖον ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε μακρούθη πλειότερον καὶ δὲ λίθος ἦτον πολὺ μεγαλήτερος, διότιν καὶ ἐπεσεν ἡδη ὑπεσθεν τοῦ πλοίου.

'Αλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα περ ἄλλας:

Νῆσες ἐնσελμοὶ μένον ἀθρόαι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι

Εἴτας' ὀδυρόμενοι, ἡμέας ποτιδέγμενοι αἰεὶ,

Νῆσα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν φαμάθοισιν,

'Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

Μῆλα δὲ Κύκλωπος γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες

Δαστάμεν', ὡς μή τίς μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἵσγε.

'Αρνειὸν δ' ἐμοὶ οὐδὲ ἔυκνημίδες ἑταῖροι

Μήλων δαιομένων δόσαν ἔξοχα. τὸν δ' ἐπὶ θαλ-

Ζηγὶ κελανεψέῃ Κρονίδη, δις πᾶσιν ἀνάσσει,

'Ρέξας μηρῷ' ἔκαιον· δούλου ἐμπάζετο ιδῶν,

'Αλλ' ἄσα μεριμῆτεν ὅπως ἀπολοίατο πᾶσαι

Νῆσες ἐνσελμοὶ καὶ ἐμοὶ ἐρίγρεες ἑταῖροι.

"Ως τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα

"Ημεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἀσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·

"Ημος δ' ἡέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἡλθεν,

Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

"Ημος δ' ἡριγένεια φάνη ρόδοδάκτυλος 'Ηώς,

Δὴ τότ' ἐγὼν ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα

Αὔτοὺς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσας.

Οἱ δ' αἰψύ εἰσθαινον καὶ ἐπὶ κλητησι καθίζον,

'Εξῆς δ' ἔζόμενοι πολιήν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.

"Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ητορ,

"Ἀσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

545 Εἴτας'], ἐκάθηντο, 'Ηώαι.. 550 Αρνειὸν δ' ἐμοὶ.. δόσαν], ἵσως αὐτὸν ἐκεῖνον, ὅπερ τὸν ὄποιον καὶ διεσώθη, καὶ τὸν ὄποιον ἔθυσεν ἵσως τῷ Φυξίῳ ή Σωτῆρι Διὶ, κατὰ τὸν Εὔζωθο. 551 Δαιομένων], διανεμούμενων. 555 'Ρέξας], σφέξας.

ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ρ.

Τηλεμάχου εἰς Ἰοάκην ἐπάνοδος.

(Σ. Δ. Β.)

ΗΜΟΣ δ' ἡριγένεια φάνη ρόδοδάκτυλος 'Ηώς,
Δὴ τότ' ἐπειδ' ὑπὸ ποσσίν ἐδήσατο καὶ πέδιλα
Τηλεμάχος, φίλος υἱός 'Οδυσσεῖος θείοιο·
Εἶλετο δὲ ἄλκιμον ἔγχος, δούλος δέ τοις Τηλεμάχου οὐδὲν,
Ἄστυδε οἴμενος, καὶ ἐὸν προσέειπε συζώτην·

5

* Παλάμηθιν], τῇ παλάμῃ, τὸ δέ φιν κατὰ πρόσθεσιν. * 'Εδν] δούλος εἰκάζει γραπτέον εἶναι 'Εδν. Πώς γάρ ἔδεις (τοῦ Τηλεμάχου) ἦν δούλος τοῦ 'Οδυσσέως.

"Αττ', ητοι μὲν ἐγών εἴμ' ἐς πόλιν, δῆρα με μήτηρ
 "Οὐεται· οὐ γάρ μιν πρόσθιν παύσεσθαι οὖτος
 Κλαυθμοῦ τε στυγεοῖο γόοιο τε δακρυδέντος,
 Πρίν γ' αὐτὸν με ἴδηται· ἀτάρ σοι γ' ὅδι ἐπιτέλλω.
 Τὸν ξεῖνον δύστηγον ἄγ' ἐς πόλιν, δῆρος ἀνὲκεῖθι
 Δαιτα πτωχεύῃ· δώσει δέ οἱ, ὃς κ' ἐθέλησιν,
 Πύρνον καὶ κοτύλην· ἐμὲ δ' οὐ πως ἔστιν ἀπαντας
 "Ανθρώπους ἀνέγεσθαι, ἔχοντά περ ἀλγεα θυμῷ.
 "Ο ξεῖνος δ' εἰπερ μάλα μηνίει, ἀλγιον αὐτῷ
 "Ἐσσεται· η γάρ ἐμοὶ φίλος ἀληθέα μυθήσασθαι.

10

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμαχοις Ὀδυσσεύς·

"Ω φίλος, οὐδέ τοι αὐτὸς ἐρύκεσθαι· μενεάνω.

Πτωχῷ βέλτερόν ἐστι κατὰ πτόλιν ἡὲ κατ' ἀγροὺς

Δαιτα πτωχεύειν· δώσει δὲ μοι, ὃς κ' ἐθέλησιν.

Οὐ γάρ ἐπὶ σταθμοῖσι μένειν ἔτι τηλίκος εἰμι,

"Οστὴ ἐπιτελαμένῳ σημάντορι πάντα πιθέσθαι.

'Αλλ' ἔρχεν ἐμὲ δ' ἄξει ἀντὶ δόσε, τὸν σὺ κελεύεις,

Αὐτίκ' ἐπεὶ κε πυρὸς θερέω ἀλέη τε γένηται.

Αἶνως γάρ τάδε εἶματ' ἔχω κακά· μή με δαμάσσῃ

Στίβην ὑπορίη· ἔκαθεν δὲ τε ἀστυ φατ' εἶναι.

15

"Ως φάτο· Τηλέμαχος δὲ διὰ σταθμοῦ βεβήκει,

Κραιπνά ποσὶ προσβιάζει, κακὰ δὲ μνιστήρσι φύτευεν.

Αὐτάρ ἐπεὶ ρ' ἵκανε δόμους εὐναεταόντας,

"Εγγος μὲν στῆσε, πέδος κίονα μακρὸν ἐρείσας,

Αὐτὸς δ' εἰσὼ λεν καὶ ὑπέρβη λάΐνον οὐδόν.

20

Τὸν δὲ πολὺ πρώτη εἴσε τροφός Εὐρύκλεια,

Κώεα κατορνῦσα θρόνοις ἔνι δαιδαλέοισιν.

Δακρύσασα δ' ἐπειτ' θύμος κίεν ἀμφὶ δ' ἄξ' ἀλλα

Δμωατ· Ὁδυσσῆς ταλασίφρονος ἡγερθόντο,

Καὶ κύνεον ἀγαπάζομεναι κεφαλήν τε καὶ ὥμους.

25

⁶ Αττ', οἵτα, προσάνωνησις φίλοφρονητικὴ νέων πρὸς γέροντα. ¹⁰ Τὸν ξεῖνον], τούτον τὸν ξ., τὸν Ὀδυσσέα, ἐλέντα καὶ αὐτὸν πρὸς ὀλίγους ἀγνώστοτον εἰς τοῦ Εὔραιον.

¹² Πύρνον καὶ κοτύλην], ἄρτον καὶ οίνον, κατὰ συνκρότητα. ¹³ Ανέγεσθαι], ἀναλαμβάνειν, φορτόνεσθαι. ¹⁴⁻¹⁵ Αἴλγιον οὐτῷ ἔσσεται], τόσον τὸ χειρότερον δι' αὐτὸν.

¹⁷ Εὔρεσθαι], κρατεῖσθαι ἐνταῦθα. ²⁰ Οὐκ εἰμι τηλίκος (τίος) μένειν ἐπὶ συμβοῖς, ὅπε τε ποιεῖσθαι πάντα τὸ σημάντορι πρετήλικι εἰμι· ηδη ὧς, μένων κατ' ἄγρούς, ὑπηρετεῖν τῷ δεσπότῃ. ²³ Πύρδος θερέω], θερμανθός εἰδὼς ἡ πρὸς τοῦ πυρὸς ἀνάλογον μὲ τὸ «Δευτεροποταμοῖο»· — Αλέη τε γένηται], ή ἐκ τοῦ ηδίου δηλονότι, ἐπειδὲν προγραφήσῃ ἀρκούντως ή ημέρα. ²⁴ Αἶνως], ἐπιτετικόδη τοῦ Κακοῦ, πολὺ (θειῶς) κακό. ²⁵ Στίβην ὑπορίη], ή πρωινὴ πάχην, οὗν συμπεραίνουσιν οἵτι ή ἐπιστροφὴ τοῦ Ὅδυσσα. ἐγένετο χειμῶνος, ίδε καὶ 191. — ἔκαθεν δὲ κτλ.], προσποιεῖται οἵτι δὲν γνωρίζει πόσον ἀπέχει ή πόλις. ²⁷ Φύτευεν], μεταφορικῶς καθὼν καὶ τὸ Ράπτειν καὶ Ὑποσκάπτειν κτλ.

³⁰ Εἴσω λεν καὶ ὑπέρβη], πρωθυστέρως ἀντετί Ηγερθή καὶ εἰσήκει. ³¹ Πολὺ πρώτη], ἀντετί Πολὺ πρότερον τῶν ἀλλῶν. ³² Κώεα κατορνῦσα], κώδια καταργωνύσουσα ἐν τοῖς θρόνοις. ³³ Αὶ μὲν δούλαις ἀσπάζονται αὐτοῦ τὴν κεφαλήν καὶ τοὺς ὥμους· ή δὲ μήτηρ (ζητεῖ 39), ὡς ζὸ παλαιός ζὸ πιστός δοῦλος Εὔραιος (ΙΙ, 10) τὴν κεφαλήν ζ τοὺς δρψαλμούς.

‘Επ’ δέ τεν ἐκ θαλάμοι περίφων Πηγελόπεια,
‘Αρτέμιδι ἵκέλη ήὲ χρυσέῃ ‘Αφροδίτῃ.
‘Αμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήγεε δακρύσασι,
Κύσσε δέ μιν κεφαλήν τε καὶ σώμα φέδε καλὰ,
Καὶ ρ' ὀλοφυρομένη ἔπεια πτερόντα προσγύζα.
‘Ηίθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φόρος; οὐ σ' ἔτ' ἔγωγε
“Οὐεσθαι ἐψάμην, ἐπεὶ ὥχεο νῆτον Ηὔλου·δε
Λόθρη ἐμεῦ ἀέκητι, φίλου μετὰ πατρὸς ἀκουήν.
‘Αλλ’ ἄγε μοι κατάλεξον ὅπως ἡντησας διπωπῆς.

40

Τὴν δέ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον γῆδα·
Μῆτερ ἐμὴ, μή μοι γόνον δονυθεῖ, μηδέ μοι ἡτορ·
‘Ἐν στήθεσσιν δύειν, φυγόντι περ αἰπὺν, διεθέον·
‘Αλλ' ὑδρηγαμένη, καθαρὰ γροῦ εἶμαδί ἐλοῦσαι,
[Βίς ὑπερῷ] ἀναβάσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.]
Ηὔγεο πᾶσι θεοῖσι τελήσσας ἐκατόμβως
‘Ρέξειν, αἴ κέ ποθι Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσσῃ.
Αὐτὸρ ἐγὼν ἀγορήν ἐσελεύσομαι, δόρα καλέσσω
Ξεῖνον, διτις μοι κείθεν ἀμ̄ ἐσπετο δεύρο κιύντι.
Τὸν μὲν ἐγὼ προῦπεμψα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν.
Πείσοιον δέ μιν ἡνῶγεα προτὶ οίκον ἄγοντα
‘Ενδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰς δέ κεν ἔιθω.
‘Ως ἄρ’ ἐψώνησεν· τῇ δέ ἄπτερος ἐπλετο μῆθος.

50

‘Η δέ ὑδρηγαμένη, καθαρὰ γροῦ εἶμαδί ἐλοῦσα,
Εὔγετο πᾶσι θεοῖσι τελήσσας ἐκατόμβως
‘Ρέξειν, αἴ κέ ποθι Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσσῃ.
Τηλέμαχος δέ ἄρ’ ἔπειτα δί’ ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
‘Εγγύος ἔχων ἄμα τῷ γε κύνες πόδας ἀργοὶ ἐποντο.
Θεσπεσίην δέ ἄρα τῷ γε χάριν κατέγευεν ‘Αθήνη·
Τὸν δέ ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον ἤκειντο.
‘Αμφὶ δέ μιν μνηστῆρες ἀγήνορες ἡγερέθοντο,
‘Ροῆλ’ ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμευον.
Αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα ἀλεύατο πουλὺν δημιούρον,
‘Αλλ’ ἵνα Μέντωρ ἤστο καὶ ‘Αντιφος ἦδ’ ‘Αλιθέρσης,
Οἵ τέ οἱ ἔξ ἀργῆς πατρώδοις ἤσαν ἐταῖροι
‘Ενθα καθέζετ’ ἴων· τοὶ δέ ἐξερέεινον ἔκαστα.
Τοῖσι δὲ Πείραιος δουρικαλυπός ἐγγύθεν, δηλθεν,
Ξεῖνον ἄγων ἀγορήγεδε διὰ πτόλιν οὐδὲ δέρεται
Τηλέμαχος ξείνοιο ἔκὰς τράπετ’, ἀλλὰ παρέστη.

60

65

65

75

⁴³ Μετὰ πατρὸς ἀκουήν], πρὸς ἀναζήτησίν του. ⁴⁴ “Οπιος ἡντησας διπωπῆς], περιφρ. ἀντὶ τί εἰδες; ⁴⁵ δέ σίχος αὐτος ἐλεύπει: ἐν τινι τῶν πελαιῶν ἀντιγράφων καὶ παρὰ τῷ Εὔξενῳ. ⁴⁶ Ἀντιτα ἔργα τελέσσῃ], ἀνταποδύσῃ τὴν τιμωρίαν τῶν γινομένων ἡμῖν ἀδικημάτων. ⁴⁷ Απτερος ἐπλετο], οὐδέ ἐρυγε τὴν προσοχήν της. ‘Ο Κοραῆς τὸ ἔξηγει: Οὐδεὶς; λόγος ἔρυγεν ἐκ τοῦ στόματος της, ἐτήρησε σ.ωπῆν.

Τὸν καὶ Πείραιος πρότερος πρὸς μῆθον ἔσιπνεν
Τηλέμαχ', αἰψύ' ὅτινον ἐμὸν ποτὶ δῶμα γυναικας,
Ως τοι δῶρ' ἀποπέμψω, ἢ τοι Μενέλαος ἔδωκεν.

75

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον γῆδα
Πείραι', οὐ γάρ τ' ἕδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
Εἴ κεν ἐμὲ μνηστήρες ἀγήνορες ἐν μεγάροισιν
Λάθηρι κτείναντες πατρίδια πάντα δάσωνται,
Αὐτὸν ἔχοντά σε βούλομ' ἐπαυξέμεν η τινὰ τῶνδε.
Εἴ δέ κ' ἔγώ τούτοις φόνον καὶ κῆρος φυτεύσω,
Δὴ τότε μοι χαίροντι φέρειν πρὸς δύοματα γχίσων.

80

"Ως εἰπὼν ξεῖνον ταχαπέριον ἥγεν ἐς σίκον.
Αὐτῷρ ἐπεὶ δ' ἔκοντο δόμους εὖ ναιεστάοντας,
Χλαινας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
Ἐς δ' ἀσαρίθιους βάντες εἴδεστας λούσαντο.
Τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαῖῳ,
Ἀμφὶ δ' ἄσα χλαινας οὐλας βάλον ἦδε γιγαντας,
Ἐκ δ' ἀσαρίθιων βάντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προσχώριος ἐπέγεινε φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοι λέβητος,
Νίψασθαις παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,

85

Εἴδατα πόλλ' ἐπιθείσα, χαριζομένη παρείντων.
Μήτηρ δ' ἀντίον ἵζε παρὰ σταθμὸν μεγάροιο,
Κλισμῷ κεκλιμένη, λέπτ' ἡλάχατα στρωφῶτα.
Οἱ δ' ἐπ' ὄνειαθ' ἔτοιμα προκείμενα γείρας ἔκλον.
Αὐτῷρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητός ἐξ ἔρον ἔντο,
Τοῖσι δὲ μύθων ἥρχε περίφρων Πηγεύόπεικη.
Τηλέμαχ', ητοι ἔγονιν ὑπερώικιν εἰσαναβῆται,
Λέξομαι εἰς εὐνὴν, ή μοι στονδεσσα τέτυκται,
Αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι περιφρυμένη, ἐξ οὐ Όδυσσεις
"Ωχεῖ ἄμ" Ἀτρεΐδησιν ἐς Πλιον οὐ δέ μοι ἔτικης,
Πηλὸν ἐλθεῖν μνηστήρας ἀγήνορας ἐς τόδε δῶμα,
Νόστον σοῦ πατρὸς σάφειαν εἰπέριεν, εἶποι ἀκευσας.

90

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον γῆδα
Τοιγάρι ἔγώ τοι, μῆτερ, ἀλγηθεῖν καταλέξω.
"Ωχόμει" ἔς τε Ηὔλον καὶ Νέστορα, ποιμένα λαῶν
Δεξάμενος δέ με κείνος ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν
Ἐνδυκέως ἐψήλει, ὡς εἴ τε πατέρο ἐὸν υἱος,
Ἐλθόντα χρόνιον νέον ἀλλοθεν ὡς ἐμὲ κείνος
Ἐνδυκέως ἐκόμιζε σὸν νιάσσι κυδαλίμοισιν.

100

105

110

⁸⁸ Φέρειν, ἐνν. ἔξεις ἡ μεμνήσθη, ή τι ὅμοιον. ⁸⁹ Χλαινας [ἡδὲ χιτῶνας], κατὰ συγχριμα πρωθύστερον, προϋπειδόλεται γάρ ὁ χιτών τῆς χλαινῆς. ⁹⁰ Παρεοντων], ἐκ τῶν ἐκ περιουσιας ἀποτεθεμέλων. ⁹¹ Ἐνδυκέως ἐψήλει], ἐψηλοφρονεῖτο. ⁹² Νέον], νεωστι. ⁹³ Ἐνδυκέως ἐψήλει], ἐψηπινεῖτο.

- Αὐτὸς ὁ Οδυσσῆος ταλασίφρογος οὕποτ' ἔφασκεν,
Ζωῶν οὐδὲ θανόντος, ἐπιχθονίων τευ ἀκοῦσαι·
Ἄλλα μ' ἐς Ἀτρείδην δουρικλειτὸν Μενέλαον
Ἴπποισι προῦπεμψε καὶ ἄμμασι κολληροῖσιν.
Ἐνδ' ἵδιν Ἀργείην Ἐλένην, ἦς εἶνεκα πολλὰ
Ἀργεῖον Τρώες τε θεῶν ἴστητι μόγνησαν.
Εἴρετο δ' οὐτίκ' ἐπειτα Βοήν ἀγαθὸς Μενέλαος,
"Οττεν χρεῖζων ἱκόμην Δικεδάμονα δίκιν
Αὐτῷ ἐγὼ τῷ πᾶσαν ἀληθείην κατέλεξα.
Κοιτάσθησι τόποις ἀμειβόμενος προτέειπεν
"Ω πόποι, η μάλα δὴ κρατερόφρογος ἀνδρὸς ἐν εὐηῇ
Πηλεὸν εὐνηῆται, ἀνάλικιδες αὐτοὶ ἔόντες.
Ως δ' ὅπότ' ἐν ξυλόγῳ ἔλαφος κρατεροῖσα λέοντας
Νερόδους κοιμήσασα νεγκενέκα γαλαζηνούς
Κυνημοὺς ἔξερέγησι καὶ ἄγκεα ποιήνεται
Βοσκομένη, δὲ δὲ ἐπειτα ἐήν εἰσήκισιν εὐηήν,
"Αμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἔφρακεν,
Ως; Ὁδυσσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἔφράσει.
Αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλον,
Τοῖος ἐών, οὗδε ποτ' ἔυκτιμένη ἐνὶ Λέσβῳ
Ἐξ ἕιδος Φιλομηλεῖδην ἐπάλαιτεν ἀναστὰς,
Καὸς δ' ἔδαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί,
Τοῖος ἐών μηνηστήρισιν διμιλησειν Ὁδυσσεὺς:
Πάντες καὶ ὡκύμοσοί τε γενοίσατο πικρόγαμοί τε.
Ταῦτα δ', αἱ μὲν εἰρωτᾶς καὶ λίτσειν, οὐκ ἀντίστησε
"Ἄλλα παρέξει ποιοῦ: παρακλιδὸν, οὐδὲ ἀπατήσω
Ἄλλὰ τὰ μέν μοι ἔειπε γέρων ἄλιος νημεστής,
Τῶν οὐδέντων τοι ἐγὼ κρύω ἔπος οὐδὲ ἐπικεύσω.
Φήμιν δὲ γ' ἐν νήσῳ ἰδέειν κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,
Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, η μιν ἀνάγκη
Ισχεῖ: δέ δὲ οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Οὐ γάρ οἱ πάρα νηες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,

^{414 415} Ὁδυσσῆος... οὕποτ' ἔφασκεν, τευ ἀκοῦσαι], (περὶ) τοῦ Ὁδυσ. ἔφασκεν οὐδὲποτε (περά) τινος ἀκοῦσαι. ⁴¹⁶ Θῶν ἴστητι, θεῶν βαλῆσαι, νι Superum, καθὼς λέγει δὲ Οὐλύριλλος]. ⁴¹⁷ Όττεν, έττον, τίνος. ⁴¹⁸ Ξυλόγῳ], τάπω συνδένετρφ, όπα δέχει τὴν κοιτην του δέ λέων. ⁴¹⁹ Κοιμήσασα], ἐκ τοῦ Κοιμάρο. ⁴²⁰ Κυνημοὺς] τας προσθίστεις (οἵσειν κνήμας) τῶν δρέων, τοὺς πρόποδας. — ἔξερέγε;], ἔξερενχ — χγκεα], τα κοιλώματα τοῦ δρούς, διπού οὐρανούς συλλειθομένης, φύεται χόρτος. ⁴²¹ Αμφοτέροισι], διότι δύο συνήθως γεννᾷ ή ἔλαφος. ⁴²² Αεικέα], ἀνάρμιστον, πρόσωρον. ⁴²³ Φιλομηλεῖδης], Βικτορίας τινες τῆς Αέρεω, δι πονεύσαντες δόλιφ δέ Οδυσ. ⁴²⁴ Διοιμήδη, ἐποίησαν τὸν τάρον αὐτοῦ καταγώγιον ξένων. Τὸ δὲ δύοντα αὐτοῦ κατα πατριωυσικὸν τύπον, ως ἐκ τοῦ Φιλομηλεύς ήσαν, κατὰ τὸ Αἰριστεῖδης καὶ Βιτσλεΐδης. ⁴²⁵ Ομιλήσαιεν], συμβόλοι, συνέλθοι πρὶς πόλεμον. ⁴²⁶ Άλλα παρέξει ποιοῦ: παρακλιδὸν], οὐκ δὲ ἔξειπομι, παρακλίνεις τιληθίς, ἐνέδρας ἐν Αἰγύπτῳ, ὑπεγρέωτε νά τῷ προειπο τὰ μέλλοντα, ίσε Οδ. Δ., 351—569. ⁴²⁷ Πάρα], ένν. εἰσι, πάρεσιν.

Οὐ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῦτα θαλάσσης.

Ως ἔφατ' Ἀτρείδης δουρικλειτός Μενέλαος.

Ταῦτα τελευτήσας νεόμην· ἔδοσαν δέ μοι οὔρον

Ἄθανατοι, τοι μ' ὅκα φίληγν ἐς πατρίδ' ἐπεμβαν.

“Ως φάτο, τῇ δ' ὅκα θυμὸν ἐνὶ στυγεσστιν ὄρινεν.

150

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοεδής:

“Ω γύναι αἰδοίη Δαεριάδεω Ὄδυσσος,

“Ητοι δ' γ' οὐ σάφα οἴδεν, ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῆθον.

‘Ατρεκέως γάρ σοι μαντεύσομαι οὐδ' ἐπικεύτω.

155

Ιστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,

Ιστίη τ' Ὄδυσσος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,

“Ως ἡτοι Ὄδυσσεὺς ἡδη ἐν πατρίδι γαίῃ

“Ημενος ἡ ἑρπων, τάδε πευθόμενος κακὰ ἔργα,

‘Εστιν, ἀτάρ μνηστῆρι τακὸν πάντεσσι φυτεύει.

160

Τοῖον ἐγών οἰωνὸν ἔνσασθλου ἐπὶ νηὸς

“Βμενος ἐφραστάμην καὶ Τηλεμάχῳ ἐγεγώνευν.

Τὸν δ' αὐτε προσέειπε περίψαν Πηγελόπεια:

Αἶ γάρ τοῦτο, ξείνε, ἔπος τετελεσμένον εἶη;

Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε ὄωξα

‘Εξ ἐμεῦ, ὡς ἂν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.

165

“Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὄδυσσος μεγάροιο

Δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέρσιν ἵέντες,

‘Ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, δῆι περ πάρος υἱῶν ἔχεσκον.

‘Αλλ' ὅτε δὴ δείπνηστος ἔην καὶ ἐπῆλθε μῆλα

170

Πλάντοθεν ἔξ ἀγρῶν, οἱ δ' ἦγαγον οἱ τὸ πάρος περ,

Καὶ τότε δὴ σφιν ἔειπε Μέδων· δις γάρ ἥτα μάλιστα

“Ηνδάνει κηρύκων καὶ σφιν παρεγίγνετο δυτῖ·

Κοῦροι, ἐπει δὴ πάντες ἐτέρψθητε φρέν' ἀλλοις,

“Ἐρχεσθε πρὸς δώματ', ήν' ἐντυνόμεθα δυτῖ·

175

Οὐ μὲν γάρ τι χέρειον ἐν ὥρῃ δεῖπνον ἐλέσθαι.

¹⁵¹ Θεοκλύμενος], μάντις, ἀπόγονος τοῦ Μελάμποδος, τὸν δόποιον, φεύγοντα τὴν πατρίδα διὰ φόνον, συμπορέλαβε μεθ' ἔστιοῦ δὴ Τηλέμαχος ἀποπλέων ἐκ τῆς Πόλου, ἴδε 'Οδ. Κ., 223, κ. ε. ¹⁵² Σύνθεος], ἐννόησην ἡ μέμυνση. ¹⁵³ [Ιστω Ζεὺς], εἶδος ὅρκος ἡ προσαναφωνήσεως μάρτυς μου δὲ θεός! ¹⁵⁴ Ιστήν, ίων. ἀντί 'Εστια. ¹⁵⁵ "Ἐρτων], κρύψα προσεργόμενος, ὡς ὄφις. Ἐπινόιτεται δὲ τὸν προσποιητὸν τρόπον, τὸν δόποιον μετεγεισθή δὲ Ὄδυσσεὺς ἵνα κατασκέψῃ τοὺς ύπεριστάς μνηστῆρας τῆς γυναικός του. ¹⁵⁶ Οἰωνὸν], ἴδε Ο., 525—534. ¹⁵⁷ οἱ στίχοις αὐτοὶ ἀθετοῦνται, διότι καὶ τὸν οἰωνὸν εἶδεν δὲ μάντισσαὶ ἐπὶ τῆς νηὸς ἡμενος, ἀλλὰ πρὶν εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν· καὶ τὸ ἐγεγώνευν εἶναι ἄκαριον, διότι ἡρμῆνευσεν αὐτὸν εἰς τὸν Τηλέμαχον, οἰτάρων ἀπονέσφι καλίσσας ε. Παρ' ἄλλοις εἰς καὶ διοι αὐτοὶ οἱ 16 στίχοι (150—165) ἀθετοῦνται. ¹⁵⁸ Τυκτῷ], ἐπιτηδεῖς πρὸς τοῦτο κατασκευαστῷ, λειψαὶ καὶ κροτητῷ. ¹⁵⁹ Δεῖπνηστος] ἡ τοῦ δεῖπνου ὥρα.—μῆλα], γινεται κατέτορον, ὅτα τὰ θέρματα, καθὼς φεύγεται ἐκ τῶν κατωτέρων σίχων, 180, 181.

¹⁶⁰ Εντυνόμεθα] εὐτερεπίσωμεν. ¹⁶¹ Οὐ μὲν γάρ τοι χέρειον], ἀντί 'Εστι καλλιον, σχῆμα λόγου, κατὰ τὸ Νύξ ὅρος.. γέθησεν κτλ.—Ἐν ὥρῃ], ἐν καρπῷ τῷ προσάρκοντι, ἀπ' ἐ-ψήσιας παρεφθάρη τὸ πορτήματι ('Ε)ιωξίς.

"Ω; ἔφαν"; οἱ δ' ἀντάντες ἔδαν, πειθούτο τε μύθῳ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὲ ἵκοντο ὅδους εὖ ναιετάοντας,

Χλαίνας μὲν κατέβεντο κατὰ κλισμούς τε θυόνους τε

Οἱ δὲ ἱέρευν διεῖ μεγάλους καὶ πίνας αἰγας,

Ἰευον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαῖην,

Δαιτί¹⁷⁸ ἐντυχόμενοι. τοὶ δὲ ἐξ ἄργοιο πόλινδε

Ωτρύνοντ¹⁷⁹ Οδυσσεύς τε λέναι καὶ διὸς ὑφορβής.

Τοτε δὲ μῆθων ἡρήσει συβάτης, ὄργαμος ἀνδρῶν·

Ξεῖν¹⁸⁰, ἐπεὶ δὴ δὴ ἐπειτα πόλινδε λέναι μεναινεῖς

Χύμεσον, ώς ἐπέτελλεν ἄναξ ἐμός,—η σ' ἀν ἔγωγε

Αὐτοῦ βουλούμην σταθμῶν ῥυτήρα λιπέσθαι

Ἄλλα τὸν αἰδέομαι καὶ δεῖδια, μή μοι ὀπίσσω

Νεικείην χαλεπαὶ δὲ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ὄμοιλα.—

Ἄλλ¹⁸¹ ἄγε νῦν ἴομεν δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστα

Ημαρ¹⁸² ἀτὰρ τάχι τοι ποτὶ ἐσπερα βίγιον ἔσται.

Τὸν δὲ ἀπαμειβόμονος προσέγη ποιέμητις Οδυσσεύς·

Γιγνώσκω, φρονέω· τὰ γε δὴ νοέοντι κελεύεις.

Ἄλλ¹⁸³ ἴομεν, σὺ δὲ ἐπειτα διαμπερές ἡγεμόνευε.

Δός δὲ μοι, εἴ ποθι τοι βόπαλον τετμημένον ἔστιν,

Σκηρίπτεσθ¹⁸⁴, ἐπεική φατ¹⁸⁵ ἀρισταλέέ ἔμμεναι οὐδόν.

Ὕπα, καὶ ἀμφ' ὕψοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρον·

Πυκνὰ ἡραγαλέγην δὲ στρόφος ἦν ἀρστήρ.

Εῦμαίος δὲ ἄρα οἱ σκῆπτρον θυμαρές ἔδωκεν.

Τὸν βήτην, σταθμὸν δὲ κύνες καὶ βώτορες ἄνδρες

Ρύατ¹⁸⁶, ὄπισθε μένοντες δὲ ἐξ πόλιν ἡγεν ἄνακτα,

Πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἡδὲ γέροντι,

Σκηπτόμενον τὰ δὲ λυγρά περὶ γροῦ εἵματα ἔστο.

Ἄλλ¹⁸⁷ δέ τη στείχοντες ὁδὸν κάτα παιπαλόεσσαν

Ἄστεος ἐγγὺς ἔσταιν καὶ ἐπὶ κρήνην ἀφίκοντο

Τυτήν, καλλίσοον, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,

Τὴν ποίησ¹⁸⁸ Ηλακος καὶ Νήριτος ἡδὲ Πολύκτωρ¹⁸⁹

¹⁷⁸ Εὖ ναιετάοντας], καλῶς κατοικομένους, εὐθέτους πρὸς κατοικίαν. ¹⁸¹ Βοῦν διεπιβρέτον. ¹⁸³ Ιασογενεῖζει διὰ τῶν ἐπιθέτων Δίος καὶ "Οργαμος τὸν ὑφορβόν Εὔμαιον, τος τῆς Οδυσσείας". ¹⁸⁷ Ρυτήρας, φύλακα. ¹⁸⁸ Τόν], τὸν Τηλέμαχον. ¹⁸⁹ Οδοκλαι], αἱ επιπλήγεις, αἱ κραυγαὶ, αἱ ἀπειλαὶ. ¹⁹⁰ Μέμβλωκη, μεμόληχεν, ἐπροκώρησε. ¹⁹¹ Ποτὶ ἐσπερα], πρὸς ἐσπέραν. — βίγιον] γειρότερον διὰ σὲ, ἔνεκεν τοῦ ψύχους, τὸ δόπον ἐπειδὴ ἐπεκράτει καὶ τὸ πρῶτον (σιχ. 23) καὶ τὸ ἐσπέρας, εἰκαζεται ὅτι ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ Οδυσσεάς ἔγινε, καθὼς εἶπομεν, κειμῶνα. ¹⁹² Τὰ γε δὴ νοέοντι κελεύεις], ως ἀν εἰ ἔλεγε Γιγνώγοντος. ¹⁹³ Διαμπερές ἡγεμόνευε, προτογοῦ μέχρι τέλους. ¹⁹⁸ Οὐδόν], νῦν μάνον διητ προστητάτο. ¹⁹⁹ Θυμαρές], θυμῆρας, ἀρστήρ], σγονίον συνεστραμμένον, δι' οὐ

²⁰⁰ Σκηπτόμενον], σκηπτόμενον, ἐρειδόμενον, ἡ προσποιούμενον. — "Εζο], ἐφόρει, ὑπερ. τοῦ "Ἐννυμι, ²⁰⁰ Τυτήν], κειροποίητον. — Ιθ¹⁹⁰, καὶ Νήρ. ἡδὲ Πολ¹⁹¹, μειον τοῦ Πτε-

Αὐτοὶ δ' ἄρδενοι γέρων ὑδατοτρεφέσιν ἦν ἄλσος,
Πλάντοσε κυκλοτερές, κατὰ δὲ ψυχὴδὸν ῥέεν ὕδωρ
Τύψιεν ἐκ πέτρης· βιωμὸς δ' ἐρύπερθε τέτυκτο
Νυμφάν, θῆτα πάντες ἐπιβρέχεσκον σδίται·
Ἐνθά σεές ἐκίγαν' οὐδὲς Δολίοιο Μελανθένες.

Ἄγνας ἄγων, αἱ πᾶται μετέπρεπον αἰπολοῖσιν,
Δειπνον μνηστήρεσσιν δέντρο δέ τοι ἔποντο νομῆσε.

Τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τοῦ δύματος,
Ἐκπαγλον καὶ ἀεικές ὅρνες δὲ κήρῳ Ὁδυστήρος·

Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ κακός κακὸν ἡγγλάζει·
Ως αἰεὶ τὸν ὄμοιον ἄγει θεός ὁς τὸν ὄμοιον.

Πῆδη δὴ τόνδε μολισθρὸν ἄγεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
Πτωχὸν ἀνιηρὸν, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα,

Ος πολλῆς φλεγῆσι παραστής θείψεται ὥρους,
Αἰτίων ἀκόλους, οὐκ ἀρρας οὐδὲ λέθητας.

Τόν καὶ μοι δοίης σταθμῶν ῥυτήρα λιπέσθαι
Σηκοκόρον τ' ἔμεναι θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορῆντα,

Καὶ κεν δέον πίνων μεγάλην ἐπιγουνίδα θείτο.

Αλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κάκ' ἔμμαθεν, οὐκ ἔτελήται·
Βρογὸν ἐποιήσθαι, ἀλλὰ πτώστων κατὰ δήμουν

Βούλεται αἰτίων βόσκειν ἦν γαστέρ' ἄνακτον.
Αλλ' ἔν τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·

Αἴ κ' ἔλθῃ πρὸς θάμνον τὸν οὐρανὸν,
Πολλὰ οἱ ἀμφὶ κάρη σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμάνων

Πλευραὶ ἀποτρίβουσι δόμον κάτα βαλλομένοιο.

Ως φάτο, καὶ πασὶν ἡλέτην θήσορεν ἀφραδίησιν
Ιτσίων οὐδὲ μιν ἐκτὸς ἀταρπιτοῦ ἐστυρέψειν,

Αλλ' ἔμεν' ἀσφαλέως. δὲ δέ μερυμνήσειν Ὁδυσσεὺς

ρελάσου, ἐπώνυμοι, ὃ μὲν τῆς νῆσου, ὃ δὲ τοῦ εἵτοι καλουμένου ἐν
αὐτῇ χωρίῳ Πολυκτορίου. ²¹¹ Ἐπιχέρεν], ἐπ' αὐτῷ ἔθνος. — Μελάνθεν], ὃ συγ-ἀντέρει
Μελάνθιος, ἀγρέος; αἰπόλας, ὀλας μνιθέτος τοῦ Βύρωνος. ²¹⁰ Ἐκπαγλον τε σεκές], ἐπρ-
έηματο. ²¹² φέρονται πόδες τοῦ Νεκεσσον· τὰ δὲ λοιπὰ ώστε παρενέσσει. ²¹³ Μίλη πάγη],
πάνου μάλα, άττα. ²¹⁴ Ως [αἰεὶ], οὕτως, τῷ δύνται, ἀληθῶς· τὸ δὲ ἔπειρος· Ως ἀντὶ τῆς
Εβρ. ²¹⁵ Μολούθρον], φωναζήτην, λαίμαργον, (μιλεῖν, βορί). — ἀμέγαρτε, παρ ἐ-
ρήμανε, περιφρυνήσενε, ἀζηλεί. ²¹⁶ Αντηρέν], διληρόν. — ἀπολομαντήρα], τόν συλλέ-
γοντα τὰ λύματα (τὰ ἀπομεινάρια). ²¹⁷ Πολλ. φλ. περ. θλιψ. ωμους], πολλὰ φλιξές θρ-
ρῶν ἐκτρίψει, προστριβέμενος αἰταῖς ή γοὺν καὶ ἔρηθρομενος. ²¹⁸ Λιχολόν], μικρὰ κομ-
μάτια. — σπαραί], ἔρηθρη, ἄλλοι εἰπον: γυναικες, ²¹⁹ Θυλλὸν ἐρίφοισι. δότι κορίων τὰ αι-
γίδια νέμονται τοὺς τρυπερόντας κλάδους (θυλλὸν) τῶν θένθρων· — φορῆναι, φέρειν, ως ἐκ
τοῦ Φόρημα. ²²⁰ Όρδην], ἀντὶ Όρέων, τὸ ὑδατῶδες περίστευμα τοῦ γάλακτος, ἀρ' οὐ τοῦ
τοῦ τοῦ, κονι. ταῦρος. — ἐπιγουνίδα, εἰστερπίτιν, ως απὸ κατέριου μέρους τοῦ περὶ τὰ γο-
νατα δέρματος, βύσσουμένου ἐπὶ τῶν ἀτροφύντων καὶ λεπισάρκων, καὶ τάναπτιν.

²²¹ Βρογὸν, ἀπλῶς καὶ ἀνευ προσδιορισμοῦ, τὸ ἀγράθον καὶ βιωρελέτη· θῆται καὶ τὸ Ηε-
δεῖον: Βρογὸν δὲ οὐδέποτε οὔτεδος. — Ηεδεῖον· πιτωχεύων, ζητεῖσιν. ²²² Βόσκειν]. περ φρ-
νήτικον, ως ἐπὶ ζωσ. — Αναλτον] ἀκροεργον, ά, αλλήλων. ²²³ Ζειτονήσεις· η
σύνταξις: Αἱ πλευραὶ τοῦ, βρύλομέν ἀμφικέρη κατά δύον ἐκ παλαμάνων ἐνδέσθιν, πολ-
λὰ οσέλα ἀποτρίβουσι, καινοπρεποίς καὶ τούτο, ἀντὶ: τὰς πλευρας αὐτῶν πλοτρίψεις τὰ
οσέλα (τὰ ιππεύματα) φέρειμεν γε κατέ τῇ: κεραλῆγη τοι. Μερὶ δὲ τοῦ Οι., βρύλομένιν, οὐσ.

210

215

220

225

230

235

- "Ηὲ μεταῖξας ἐπάλω ἐκ θυρὶ διῆστο,
"Η πρὸς γῆν ἐλάσειε κάρη, ἀμφουδίς ἀείρας.
"Ἄλλ' ἐπετόμησε, φρεσὶ δὲ ἔσχετο. τὸν δὲ συβώτης
Νείκεος²⁵⁶ ἐσάντα ἴδων, μέγα δὲ εὑζατο γείρας ἀνασχών.
Νύμφαι κρηναῖαι, κοῦραι Διὸς, εἶποτε²⁵⁷ Οὐδουσεὺς;
"Τυμ²⁵⁸ ἐπὶ μηρὶ ἔκηε, καλύψας πίσιν δημι,
"Ἄργων τὸ δέ²⁵⁹ ἐρίφων, τόδε μοι κητήνατ²⁶⁰ εἴλιόνω,
"Ω; ἔλθοι μὲν κεῖνος ἀνήρ, ἀγάγοι δέ εἰ δαιμῶν.
Τῷ κέ τοι ἀγλαῖας γε διασκεδάσειεν ἀπάτας,
Τὰς νῦν ὑδρίζων φορέεις, ἀλαζήμενος αἰεί.
"Ἄστο κάτ²⁶¹· αὐτὸρ μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆς.
Τὸν δὲ αὗτε προσέειπε Μελάνθιος, αἰπόλας αἰγῶν
"Ω πόποι, οἷον ἔειπε κύνων ὄλοφῶτε εἰδῶς,
Τόν ποτε²⁶² ἐγὼν ἐπὶ νηὸς ἔυσσελμοιο μελαίνων
"Ἄξω τὴλ²⁶³ Ιθάκης, ἵνα μοι βίοτον πολὺν ἀλφα.
Αἶ γάρ Τηλέμαχον βάλοις ἀργυρότοξος· Απόιοιν
Σήμερον ἐν μεγάροις, ἦ δέ μνηστήρσι δικεῖν,
"Ω; Οὐδουσῆ²⁶⁴ γε τηλοῦ ἀπώλετο νόστιμον ἡμαρ.
"Ω; εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, ἥκα κιόντας,
Αὐτὸρ δέ θῆ, μάλα δέ²⁶⁵ ὅκα δόμους ἵκανεν ἀνακτος.
Αὐτίκα δέ εἴσω τεν, μετὰ δὲ μνηστήρσι καβίζεν,
"Αντίον Εὔρυμάχου²⁶⁶ τὸν γάρ φιλέεσκε μάλιστα.
Τῷ παρὰ μὲν κρειῶν μοῖραν θέσσαν οἱ πονέοντα,
Στίτον δέ²⁶⁷ αἰδοῖῃ ταρπίη παρέθηκε φέρουσα
"Εδμεναι. ἀγχίμολον δὲ²⁶⁸ Οὐδουσεὺς καὶ δῖος ὑφορδός
Στητην²⁶⁹ ἐργομένω, περὶ δέ σφεας ἡλιο²⁷⁰ ἡσή
Φόρμιγγος γλαφυρῆς²⁷¹ ἀνὰ γάρ σφισι φάλλετ²⁷² αἰδεῖν
Φήμιος. αὐτὸρ δέ²⁷³ κειρὸς ἐλῶν προσέειπε συβώτην
Εὔμαι²⁷⁴, ἡ μάλα δὴ τάδε δώματα καλ²⁷⁵ Οὐδουσῆς.
"Ρεῖα δέ²⁷⁶ ἀρίγνωτ²⁷⁷ ἐστὶ καὶ ἐν πολλοῖσιν ἰδέσθαι.
"Εἴς ἑτέρων ἔτερ²⁷⁸ ἐστίν, ἐπήσκηται δέ οἱ αὐλή
Τούχω καὶ θρηγοῖσι, θύραι δέ εὐερχέεις εἰσίν
Δικλίδες²⁷⁹ οὐκ ἄν τίς μιν ἀνήρ ὑπεροπλίσσαιτο.

I, 256, 257. ²⁵⁶"Η πρὸς γῆν ἐλάσειε ~~Ἄργ.~~ τὸ πρὸς γῆν δὲ ἀμφουδίς φαίνονται συνίνομα.

²⁵⁷"Ἐπετόλημησε, ὑπέμεινε, παρεῖλ. ²⁵⁸— Ιὸν δέ, τὸν Μελάνθιον. ²⁵⁹τοι "Τυμ²⁵⁸"], ίμ-
μι, Αἰολ. αὐτεὶ "Γιμῖν. ²⁶⁰Τῷ], τότε, ἐν τούτῳ.— ἀγλαῖας], τοὺς καλλωπισμοὺς, τὴν οἰη-
σιν. ²⁶¹Ἀλαζήμενος], περιπλανῶμενος. ²⁶²Οἱ αφωτίαι, διέθροι, ἀνθρωπόλειρα, (οἱ-
λυμι, φώ).

²⁶³Βάλλοι... Ἀπόλλων], ν' ἀποθάνῃ αἰρενῖσις, διότι οἱ τοιώτοι (οἱ ὁξεῖς) θάνατοι ἀπ-
ειδίσοντο εἰς τὸν Ἀπόλλ., εἰς τὸν ἡλίου. ²⁶⁴Τὸν γάρ φιλ.], διότι εἴλε γε σχέσιν μὲ τὴν ἀ-
δελφήν τε Μελάνθιν. ²⁶⁵Ἀγχίμολον], ἐπὶ τοῦ πληστον, εὐθὺς κατόπιν. ²⁶⁶Ο], δέ Οὐδου-
σεύς. ²⁶⁷Εἴς ἑτέρων ἔτερ], ἀλλα μετ' ἄλλα, πολλὲ κατὰ σειράν συνεχόμενα, ἦ, κατὰ
τὸν Εὔρωθ., διώροφα, σλλεπάλληλα, ως τῶν ιδιωτικῶν μονοστέγων ὄντων. — Ἐπήσκη-
ται], ἐπιμελῶς κεκόμαται. ²⁶⁸Δικλίδες], μὲ διπλὰ θυρόφυλλα, διπλαῖ.— μιν.. ὑπερο-
πλίσσαιτο], ὑπερηφανεύσαιτο αὐτοῦ (τοῦ τούχου), τάγ²⁷⁰ ὑπερπηγήσῃς ὑπερηφάνως.

Γιγνώσκω δ' ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαιτα τίθενται
·Ανδρες, ἐπεὶ κνίση μὲν ἀνήγοθεν, ἐν δέ τε φόρμῃς
Ηπύει, ἦν ἄρα δαιτὶ θεοὶ ποιῆσαν ἔταιρην.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμοιει συβῶται
·Ρεῖ' ἔγνως· ἐπεὶ οὐδὲ τά τ' ἄλλα πέρ ἐσσ' ἀνοήμων.
·Ἄλλ' ἄγε δὴ φράξωμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
·Πέτη σὺ πρώτος ἔσειθε δόμους εῦ ναιετάοντας,

Δύστοι δὲ μηνητῆρας, ἔγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ
Εἰ δὲ ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἔγὼ δ' εἴμι προπάροιθεν.
Μηδὲ σὺ δηθύνειν, μή τις σ' ἔκτοσθε νοήσας
·Η βάλη, η ἐλάση, τὰ δέ σε φράξεσθαι ἄνωγα.

Τὸν δ' ἡμείθεντ' ἔπειτα πολύτλας δίος· Όδυσσεύς·
Γιγνώσκω, φρονέω τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
·Άλλ' ἔργει προπόροιθεν, ἔγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ.
Οὐ γάρ τι πληγέων ἀδαίμων οὐδὲ βολάων.
Τολμήεις μοι θυμός, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπονθα
Κύμασι καὶ πολέμῳ μετὰ καὶ τόδε τοῖς γενέσθια.
Γαστέρα δ' οὕ πως ἔστιν ἀποκρύψαι μεμαυτῶν,
Οὐλομένην, η πολλὰ κάκ' ἀγθεώποισι διδωσιν,
Τῆς ἔνεκεν καὶ νήες ἔξενγοι ὀπλιζονται
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, κακὰ δυσμενέεσσι φέρουσαι.

·Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
·Αν δὲ κύων κερχίγην τε καὶ οὔκτα κείμενος ἔσχεν,
·Αργος, Όδυσσεος ταλασίρρονος, ὃν εάποτ' αὐτὸς
Θρέψει μὲν, οὐδὲ ἀπόνητο, πάρος δ' εἰς Πλιον ἤρην
·Ωχετο. τὸν δὲ πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες
Αίγας ἐπ' ἀγροτέρας ἥδε πρόκας ἥδε λαγωύς·
Δὴ τότε κεῖται ἀπόθετος, ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
·Ἐν πολλῇ κόπῃ, η οἱ προπάροιθεν θυράων
·Ημιόνων τε βιῶν τε ἄλις κέχυται, δρόποι ἀγοιεν

270

275

280

285

290

295

²⁶⁹ [Ἐν αὐτῷ], ἐντὸς αὐτοῦ (τοῦ τοιόγου). ²⁷⁰ Δύστοι] εἰσγέρησον (κοιν. γένεσι) μεταξὺ εὐτῶν. ²⁷⁸ Μή.. δηθύνειν], ἐνν. μέμυνσο η ὅρα μή. ²⁷⁹ Η βάλη η ἐλάση], κτυπήσῃ η ποποίηση (βάλη) η ἐλάση (ἐλάση), ὅπερ σαφέστερον ἐρμηνεύει κατωτέρω (cyl. 283, δ.τοῦ: ο Πληγέων.. οὐδὲ βολάων «). ²⁸³ Τολμήεις;], υπομενετικδ., παρβλ. 238.

²⁸⁷ Οὐλομένην], παντὸν κακίζει: διὰ τὸν ἐπιβέτου τούτου καὶ τὸν ὄμοιων τὴν πεινῶσαν γαστέρα, ως πολλῶν κακῶν αἰτίαν, ²⁸⁸ [Αν... ἔσχεν] παρεμβαλών ἐπάντα κατὰ σειράν λέξεις μεταξὺ τῆς προθέσεως καὶ τοῦ ὄρθυματος, ηθελεν εἶπε τις δις: ἡθέλησε νὰ φανερώσῃ τρόπον τιὰ τὸ δυσκίνητον τοῦ ὑπεργάρου κυνός Άργου. ²⁹⁰ Απόθεστος], ἀπερίμμενος, ἀτημέλητος, ίδε διὰ τὴν ἐτυμολογίαν τὸ Λεξικόν. ²⁹¹ Κόπεψι], ἐκ τῆς λέξεως ταῦτης καὶ τῆς κατωτέρω κοπρήσοντες ἐναγόμενοι οἱ νεώτεροι, ἀθετοῦσι τοὺς τέσσαρας τούτες στίχους (296 299), ως τοῦ Όμήρου κόπρον καλοῦντος τὴν κόνιν μόνον, ως ἐν Ιλ. X. 414 καὶ κατωτέρω σιχ. 306. Καὶ τοῦτο μὲν ἐνδέχεται: δις δύμως οἱ σύλλοι, διὰ τὴν λεπτήν αὐτῶν δισφρησίαν, ἀπειφέγγουσι δῆθιν τὴν δυσσαμίαν τῆς κόπρου, δὲν μὲν πείθει, δὲ γρούων ἐκ τούτωντος οὐδὲ γέρων καὶ ἀπεργμένος κύων τὴν ἔηράν καὶ θερμήν κόπρου ἐπεπει μάλιστα νὰ προτιμήσῃ πρὸς κοίτην καὶ διὰ τοῦτο καὶ παρ' ἡμῖν οἱ διαρρηστοὶ τοῦ δρόμου ακύλοι διοικάζονται κακηρύκουσι.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ρ.

- Δημωες Ὁδυσσῆος τέμενος μέγα κοπρήσουτες.
Ἐκύθια κύων κεῖτ' Ἀργος, ἐνίπλειος κυνοράσιστέων. 300
Δὴ τότε γ', ως ἐνόχσεν Ὁδυσσέα ἐγγὺς ἐόντα,
Οὐρῆ μέν ρ' ὁ γ' ἔσηνε καὶ οὕτα κάθεβαλεν ἄμφω,
Ἄσσον δ' οὐκέτ' ἔπειτα δυνήσατο εἰς ἄνακτος
Ἐλθέμεν. αὐτὰρ δινέστιν ίδιων ἀπομόρξατο δάκρυον,
Ρεῖα λαβὼν Εὔμαιον, ἀφαρ δ' ἐρεείνετο μύθῳ.
Εὔμαι', ή μάλα θαῦμα κύων δόδε κεῖτ' ἐνὶ κόπεῳ.
Καλὸς μὲν δέμας ἔστιν, ἀτὰρ τόδε γ' οὐ σάρξ οἶδε,
Εἰ δὴ καὶ ταχὺς ἔσκε θέειν ἐπὶ εἰδεῖ τῶδε,
Ἡ αἵτιος, οἷος τε τραπεζῆες κύνες ἀνδρῶν
Γίγνονται ἀγλατῆς δ' ἔνεκεν κομίσουσιν ἄνακτες. 310
- Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέρχεται, Εὔμαιος συβῶται
Καὶ λίγην ἀνδρός γε κύων δόδε τῇλε θαυμόντος
Εἰ τούςδε εἴη ἡμὲν δέμας ἡδὲ καὶ ἔσχα,
Οἴον μιν Τροίηνδε κιών κατέλειπεν Ὁδυσσέαν;
Αἴτια κε θηγάσιο, ίδιων ταχυτήτα καὶ ἀλκήν.
Οὐ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθεῖνας βένθεσιν θύλης
Κνώδαλον, δὲ τοι δίοιτο καὶ ἔγνεστι γάρ περιῆδη.
Νῦν δὲ ἔχεται κακότητι, ἄναξ δέ οἱ ἀλλοιοι πάτροις
Ωλετοί τὸν δὲ γυναικες ἀκηδέες οὐ κομίσουσιν.
Δημωες δ', εὗτ' ἀν μηκέτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες,
Οὐκέτ' ἔπειτα ἐθέλουσιν ἐναίσιμα ἐργάζεσθαι. 315
Ἡμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται εὐρύοπα Ζεὺς
Ἀνέρος, εὗτ' ἀν μιν κατὰ δούλιον ἡμαρτεῖται.
Ως εἰπὼν εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας,
Βῆ δὲ ιθὺς μεγάσοιο μετὰ μνηστήρας ἀγανούς.
Ἄσγον δ' αὖ κατὰ μοῖρ' ἔλαβεν μέλανος θανάτοο,
Αὐτίκ' ίδοντ' Ὁδυσσῆα ἐεικοστῷ ἐνιαυτῷ.
Τὸν δὲ πολὺ πρῶτος ίδε Τηλέμαχος θεοειδῆς
Ἐργάζομενον κατὰ δῶμα συβῶτην, ὅκα δὲ ἔπειτα
Νευστ', ἐπὶ οἱ καλέσας δὲ παπτήνας ἔλε δίρρον
Κείμενον, ἐνίκα τε δαιτρὸς ἐψίξεσκε, κρέα ποιλάχ
Δαιόμενος μνηστήρας, δόμουν κάτα δαιγυμένοισιν.

⁸⁰⁰ Κυνοράσιστέων], ἐντόμων τῶν καλουμένων περ' ἡμῖν τοιμπουρίων. ⁸⁰¹ Ἐνόησεν], οὐκ ἐκ τῆς ὅδεως, ἀλλ' ἐκ τῆς δεσφρήσεως πάντως. ⁸⁰² Οὐρῆ μὲν κτλ.] ὑπὸ χαράς. Ὁ Ρορεὶ λέγει: οτι τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο τοῦ κυνός είνε τὸ ὠραιότερον καὶ θελκτικώτερον μέρος ὅλου τοῦ ποιήματος: Καὶ τοῦτο μὲν ίσως είνε ὑπερβολή· ἀφ' ἔτέρου δύμως είνε ἀληθές οτι ὅλων τῶν αἰσθημάτων τὴν φυσικὴν ζωγραφίαν εύρισκει τις εἰς τὸν Ομηρον.

⁸⁰³, εἰ ἐπὶ [πρᾶξι] τῷ εἰδεῖς ἦν καὶ ταχὺς. ⁸⁰⁴ Αὔτωι], ἐνν. ἔσκεν. ⁸⁰⁵ Ἄγλατην], καλλιλαπτισμοῦ, ἀπιδείξεως. ⁸⁰⁶ Καὶ λίγην], φέρεται εἰς τὸ Αἴγα κε θηγάσιο, πρωθυστέρων, καθώς καὶ τὸ ἔξης: Ανδρός γε κύων κτλ. Ἐθνούσθεν δὲ ἀνέμυτο: Εἰ κύων δὲ τούτοδε εἴη, εἰόν μιν κατέλειπεν Ὁδυσσέαν, καὶ λίγην αἰέψα κε θηγάσιο, ίδιων κτλ. ⁸⁰⁷ Διοίτο], διώξεις. — Περιέργη], περισσώς γάρ (τὸ ἔργον αὐτοῦ). ⁸⁰⁸ Δαιότιον ἡμαρτησατο], περιφρ. ἀντι Δαιούσια, ως ξεδέναντιον: Ἐλεύθερον ἡμαρτεῖσατο.

Πάντοτε γέει' διέγων, ώς εἰ πιῶγύδες πάλαι εἶη.

Οἱ δὲ ἐλεαίροντες δίδοσαν, καὶ ἔθαψεον αὐτὸν,

·Αλλήλους τ' εἴσοντο τις εῖναι καὶ πόλιν ἔλθοι.

Τοῖσι δὲ καὶ μετέπειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν·

Κέκλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγαλλειτῆς βασιλείης,

Τοῦδε περὶ ξείνους ἡ γάρ μιν πρότινεν ὅπωπα.

·Ητοι μέν οἱ δεῦρο συβάτης ἡγεμόνευεν·

Αὐτὸν δὲ οὐ σάρα οίδα, πόθεν γένος εὔχεται εἶναι.

·Ως ἔφατ· ·Ἀντίνοος δὲ ἐπειν νείκεσσε συβάτην·

Ωἱ ἀρίγνωτε συβάτα, τὴν δὲ σὺ τόνδε πόλινδε

·Ηγαγεῖς; ἢ οὐχὶ ἄλις ἦμιν ἀλλήλουνές εἰσι καὶ ἄλλοι;

Πιῶγοι ἀντηροί, δαιτῶν ἀπολυμαντήρες;

·Η δύσσαι: διτὶ τοι βιοτον κατέδουσιν ἀνακτος

·Ἐνδιόδ' ἀγειρόμενοι, σὺ δὲ καὶ προτὶ τόνδε ἐκάλεσσας;

Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέφερε, Εὔμαρις συβάτα·

·Ἀντίνο', οὐ μὲν καλὰ, καὶ ἐστιόδες ἔων, ἀγορεύεις·

Τις γάρ δὴ ξείνον καλέει ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθών

·Αλλον γ', εἰ μὴ τῶν, οἱ δημιοεργοὶ ἔσαν,

Μάντιν ἢ ἵητῆρα κακῶν ἢ τέκτονα δούσων,

·Η καὶ θέσπιν αὐιδὸν, οὐ κεν τέρπησιν αἰείδων;

Οὔτοι γάρ κλητοὶ γε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·

Πιῶγὸν δὲ οὐκ ἄν τις καλέοι τρύζοντα ἐ αὐτόν.

·Αλλ' αἰεὶ γαλεπός περὶ πάντων εἰς μνηστήρων

Διμωσίν Ὀδυσσῆος, περὶ δ' αὐτὸν ἐμοὶ. αὐτῷροή ἔγωγε

Οὐκ ἀλέγω, εἴως μοι ἐγέρσων Πηγελόπεια

Ζώει ἐνὶ μεγάροις καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.

Τὸν δὲ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηῆσα·

Σίγα, μή μοι τοῦτον ἀμείβει πόλλον ἐπέεσσιν·

·Ἀντίνοος δὲ εἴωθε κακῶς ἐρεθίζεμεν αἰεὶ

Μίσιοιν γαλεποῖσιν, ἐποτρύνει δὲ καὶ ἄλλους.

·Πίρα, καὶ Ἀντίνοον ἔπεια πτερέντα προσγύδει·

·Ἀντίνο', η μεν καλὰ πατήρ δι; κήδεαι υἱος,

·Οὐς τὸν ξείνον ἀνωγας ἀπὸ μεγάροιο διεσθει-

Μίσιφ ἀναγκαῖψι μὴ τοῦτο θεός τελέσειεν.

Δός οἱ ἐλάνων οὐ τοι φιονέω κέλουμαι γάρ ἔγωγε.

Μήτ' οὖν μητέρ' ἐμήν ἄξει τὸ γε μῆτε τιν' ἄλλον

εἰδεις Αντίνοος], διότι οὗτος ἦν δι προεξέργων καὶ αὐθαδέστερος τῶν μνηστήρων.

εἰδεις Αρίγνωτε], πασίγνωστε διὰ τὴν κακίαν ἢ ἀδιάστητά σου. εἰδεις Αλλήλουες], ἀλλήλαι.

εἰδεις Ονοσαι], μέμφεσαι, σοι φαίνεται ὀλίγον, δὲν σοι ἀρκεῖ διτὶ κτλ., ἀλλὰ προσεκάλεσαι, ἀκόμη καὶ τοῦτον; εἰδεις Δημιοεργοὶ], δημοσίῃ ἐργαζόμενοι, ὑπηρετοῦντες τὸ δημόσιον. εἰδεις Θέσπιν]. θεσπέσιον, θεοδίδακτον, τὸ ὄπιον κατωτέρου (πίγιφ 518, 519) ἐκφράζει συνέστερον. εἰδεις Τούκοντα], ἐνογκήσοντα, (Τούγων). εἰδεις Τούτου], ἐν εἰδεις διειδοῦσι, τὸν γνωστὸν ἐπὶ μογήρῳ, καθὼς καὶ τὸ Τούτους (Β. 74).

εἰδεις Διεσθει-], διωκεσθαι. εἰδεις Αιμιράναγκαιψιψ], ἀναγκαστεῖκφ.

Δρυών, οἵ κατὰ δώματ' Ὄδυσσος θείοιο.

Ἄλλ' οὐ τοι τοιούτον ἐπὶ στῆθεσσι νόημα·

Αὐτὸς γάρ φαγέμεν πολὺ βούλεαι ἦ δόμεν ἄλλω.

Τὸν δ' αὐτὸν Ἀντίνοος ἀπαμειβόμενος προσέειπεν

Τηλέμαχον ὑπαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες;

Εἴς οἱ τόσσον ἀπαντες ὀρέξειαν μνηστήρες,

Καὶ κέν μιν τρεῖς μῆνας ἀπόπροσθεν οίκος ἐρύκοι.

“Ως ἄρα ἔφη, καὶ θρήγυν ἔλῶν, ὑπέφρυγε, τραπέζης

Κείμενον, ως δέ ἔπειγεν λιπαρούς πόδας εἰλαπινάζων.

Οἱ δὲ ἄλλοι πάντες ὅδεσσαν, πλήσσαν δέ τοι πήρον

Σίτου καὶ κρεῶν. τάχα δέ καὶ ἔμελλεν Ὄδυσσεας;

Αὐτὶς ἐπ' οὐδὸν ἴων προκαὶς γεύσεσθαι Ἀγασθῶν.

Στῇ δὲ παρὸν Ἀντίνοον, καὶ μιν πρὸς μῆνον ἔειπεν.

Δός, φίλος οὐ μέν μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀγασθῶν

Ζεμμεναι, ἀλλ' ὥριστος, ἐπει θριλλήσῃ οἰκας.

Τῷ σε γρὴ δόμεναι καὶ λάθιον ἡὲ περ ἄλλοι

Σίτου· ἐγὼ δέ κέ σε κλείω κατ' ἀπείρονα γαῖαν.

Καὶ γάρ ἐγώ ποτε οίκον ἐν ἀνθεώποισιν ἔναιον

Οἴδιος ἀφειδὸν, καὶ πολιάκις δόσκον ἀλήτη,

Τοιῷ όποιος ἔοι καὶ δτευ κεγρημένος ἔιθοι·

Ἡσαν δέ δρῦας μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολιάκι,

Οἰσίν τ' εὐ ζώουσι καὶ ἀφνεοι καλέονται.

Ἄλλα Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων — γέθειε γάρ που —,

Ος μ' ἄμα ληγιστήρεις πολυπλάγκτοισιν ἀνήκειν

Ἀλγυπτόνδ' ἵεναι, δοιιχήν ὁδὸν, δρόπαλοιμην.

Στῆσα δέν Αλγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσεις.

Ἐνθ' ἦτοι μὲν ἐγώ κελάρμην ἐρίηρας ἐταίρους

Αὐτοῦ πάρ νήεσσι μένειν καὶ νήιας ἔρυσθαι·

Οπτῆρας δέ κατὰ σκοπιάς ὕπερνα νέεσθαι·

Οἱ δέ θύεις εἶξαντες, ἐπισπόμενοι μένει σφῷ,

Ἄλλα μάλα Αλγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέος ἄγροις

Πόσθεον, ἐκ δέ γυναικας ἄγον καὶ νήπια τέκνα,

Αὐτούς τ' ἔκτεινον. τάχα δέ τοιν ἵκετ' ἀυτῇ.

Οἱ δέ βοῆς ἀλόντες ἄμπ' ήροι φαινομένηφιν

405

410

420

425

430

435

⁴⁰² Πολὺ], μᾶλλον. ⁴⁰⁷ Εἰ] ἔαν, ή εἴθε· καὶ εἰ μὲν τὸ πρῶτον, τότε τὸ Τόσσον ἔχει: ἀναφορικὸν ὑπονοούμενον τὸ “Οσον ἔδωκας αὐ, ή δόσον λέγεις ἵνα τῷ δώσω ἐγώ εἰ δέ τὸ ξεύτερον, τότε ἔννοει: δόσον μέλλω νά τῷ δώσω ἐγώ, ὑπαινιτόμενος εἰρωνικῶς τῇ δὲ τοῦ σφέλας πληγήν, καθὼς τοῦτο φίνεται καὶ ἐκ τῶν σίγ. 409, 410.

⁴⁰⁸ Καὶ κεν κτλ.] καὶ τρεῖς μῆνας γέθειε κάμψ νά ἐπανελθῃ ἐνταῦθα, ἔγων τί νά φάγη εἰς τοῦτο τὸ διάστημα. ^{409 410} ‘Ἐλῶν υπέφηνε τραπέζη κείμενον], ἔλῶν, κείμενον ὑπὸ τῆς τραπέζης, ἔφηνε, τὸν ἔδαλεν εἰς τρόπον ώστε νά φίνεται, νά ἡνα πρόσγειρος.

⁴¹¹ Προϊόχει] τῆς ἀναρεάς. ⁴¹⁵ Κλείω], κλείσω, δοξάσω, θυρλήσω. ⁴²⁷ Αλγύπτῳ ποταμῷ], τῷ Νείλῳ, ὅμωνύμως; τῷ χώρῳ, παρεκτός τῆς διαφορᾶς τοῦ γένους. Οὐ γάρ οἰδεν Ομηρος τὸ δύναμα τοῦ Νείλου. Θεεν καὶ προγενέστερος εἰκάζεται τοῦ Ησ.οδου, ἀναφέροντες (Θεογον. 337) τὸ τοῦ Νείλου δύναμα.

"Ηλίθιον πλήρο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶντε καὶ ἵππων
Χαλκοῦ τε στεροπῆς, ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
Φύξαν ἐμοῖς ἑτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
Στῆναι ἐναντίον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
"Ενθ' ὑμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὅξεῖ γαλικῷ,
Τοὺς δ' ἄναγον ζωὸς σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκη.
Αὐτῷ δέ τοις Κύπρον ξένῳ δόσταν ἀντιάσαντι,
Δμήτορι Ιασίδῃ, δές Κύπρου ιῷ τοι ἀνατσεν.
Ἐνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδε ἵκω πῆματα πάσγων.

410

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαυείθετο φῶνησέν τε
Τίς δαίμων τόδε πῆμα προσῆγαγε, δαιτὸς ἀνίην;
Στῆθ' οὔτως ἐς μέσσον, ἐμῆς ἀπάνευθε τραπέζης,
Μὴ τάχα πικρὴν Αἴγυπτον καὶ Κύπρον ἴκηαι
"Ωτις θαρσαλέος καὶ ἀναιδῆς ἐστι προΐκτης.
"Εξείης πάντεσσι παρίστασαι οἱ δὲ διδοῦσιν
Μαψιδίων ἐπεὶ οὕτις ἐπίσχεσις οὐδὲ ἐλεγήτις
"Αλλοτρίων γαρίσασθαι, ἐπεὶ πάρα πολλὰ ἔκάστηφ.

415

Τὸν δ' ἀναγυρήσας προσέφη πολύμητις Ὁδυσσεύς
"Ω πόποι, οὐκ ἄρα σοὶ γ' ἐπὶ εἶδει καὶ φρένες ἥσαν.
Οὐ σύ γ' ἀνέξ οἴκου σῷ ἐπιστάτῃ οὐδὲ ἄλια δοίης,
"Ος νῦν ἀλλοτρίοισι παρήμενος, οὐ τίμοι ἔτλης
Σίτου ἀποπροελῶν δόμεναι· τὰ δὲ πολλὰ πάρεστιν.
"Ως ἔφατ· Ἀντίνοος δ' ἐγολώσατο κηρύδῃ μᾶλλον,
Καὶ μιν ὑπέρδρα ἰδὼν ἔπεικα πτερέντα προσγέδαι·
Νῦν δὴ σ' οὐκέτι καὶ ἀνέκ μεγάροιό γ' ὑπά
"Αλλ' ἀναγυρήσειν, δέ τε δὴ καὶ ὀνείδεα βάζεις.

450

"Ως ἄρ' ἔφη, καὶ θρήνυν ἑλῶν βάλε δεξιὸν ὅμον,
Πρυμνότατον κατὰ νῶτον. δ' δὲ ἐστάθη ἥρτε πέτρη
"Εμπεδον, οὐδὲ ἄρα μιν σφῆλεν βέλος Ἀντινόοι·
"Αλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βισσοδομεύων.
"Αλλ' δ' ὅ γ' ἐπὶ οὐδὲν ἴων κατ' ἄρ' ἔκετο, καὶ δὲ ἄρα πήρην
Θήκεν ἐύπλετην μετὰ δὲ μνηστήριν ἔειπεν.
Κέλυστέ μεν, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείγις,
"Οφρ' εἴπω τά με θυμός ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Οὐ μὰν οὔτ' ἄχος ἐστὶ μετὰ φρεσίν οὔτε τι πένθος,

460

465

470

⁴⁴³ Ἀντιάσαντι], συναντήσαντι, ἡ μεσιτεύσαντι ὑπὲρ ἐμοῦ. ⁴⁴⁴ Τόδι], ἐνν. εἰς τόδε τὸ δῶμα. ⁴⁴⁵ Στῆθ' οὔτως ἐς μέσσον], ἀπόστηθι, ἀναγυρήσον οὔτως (καὶ ερόπον τινὰ ὡς νὰ τῷ δείχνῃ, καὶ τὸ ποῦ καὶ πῶς). ⁴⁴⁶ Πικρὴν Αἴγ. καὶ Κύπρ. ἴκηαι], ἐν ἄλλοις, γρφ. ἴδηαι, ἀμφότερα ἐν ήθει, καὶ κατὰ τρόπον λόγου. Εἴποιμεν δ' ἂν καὶ ἡμεῖς κοινῶς σῆμερον: Πικρὴ θάσοις ἐγγῆ ἡ Αἴγυπτος όχι Κύπρος, θάσοις τοῦ κακοῦ, παραλόγως. ἐπίσχεσις οὐδὲ ἐλεγήτις], οὐδὲν ἐμπόδιον οὔτε τις φέδον. ⁴⁴⁷ Τὸ δὲ λαοτρίων ἔχει ἔμφασιν. Ἐπειδὴ γὰρ οὐστὸς εἶχε πλειοτέρας παρὰ τοὺς λοιποὺς ἐλπίδας νὰ νυμφευθῇ τὴν Πηνελόπην, θεωρεῖ ὡς λίαν τρόπον τινὰ τὰ δυσπανώμενα. ⁴⁴⁸ Ἐπ' εἶδει], πρὸς τῷ εἶδει· καθὼς εἰς ἐνειδῆς, δὲν εἰσει καὶ φρόνιμος. ⁴⁴⁹ Ἐπιστάτη], ικέτη, ἱπατη. ⁴⁵⁰ Καλλά], καλῶς, ἐπιφέρματο. κοινῶς λέγομεν: μὲ τὰ σύγκελάσσου. ⁴⁵¹ Ἐύπλετην], καλῶς πειληρωμένην. ⁴⁵² Ἄλλ' ἡμ-

‘Οππότ’ ἀνὴρ περὶ οἵσι μαγειόμενος κτεάτεσσιν
Βλήκεται, η̄ περὶ βρυσίν, η̄ ἀργεννῆς δίεσσιν
Αὐτὸρ ἔμ’ Ἀντίνοος βάλε γαστέρος εἶνεκα λυγῆς,
Οὐλόμενης, η̄ πολλὰ κάκ’ ἀνθεώποισι δίδωσιν.
‘Αλλ’ εἰ που πτωγῶν γε θεοὶ καὶ ἐρινύες εἰστιν,
‘Αντίνοον περὸ γάμοιο τέλος θανάτοιο κυρεῖν.

475

Τὸν δ’ οὔτ’ Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπειθεος υἱός:
‘Εσθι’ ἔχγλος, ξεῖνε, καθῆμενος, η̄ ἄπιθ’ ἄλλη,
Μή σε νέοι δὲ ὀδύματ’ ἐρύσσωσ’, οἰ̄ ἀγορεύεις,
‘Η ποδὸς η̄ καὶ γειρός, ἀποδρύκωσι δὲ πάντα.

480

‘Ως ἔχει’: οἱ δὲ ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν
‘Ωδε δέ τις εἴπεσκε νέοιν ὑπερηροεόντων’
‘Ἀντίνο’, οὐ μὲν κάλ’ ἔβαλες δύστηγον ἀλήτην,
Οὐλόμεν’, εἰ δὴ πού τις ἐπουράνιος θεός ἐστιν.
Καί τε θεοὶ ξείνοισιν ἐοικότες ἀλλοδαποῖσιν,
Παντοῖοι τελέθοντες, ἐπιστρωφῶσι πόληας,

485

‘Ἀνθεώπων θύριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες.
‘Ως ἄρ’ ἔχειν μνηστήρες, δὲ οὐκ ἐμπάζετο μύθων.
Τηλέμαχος δὲ ἐν μὲν κραδίῃ μέγα πένθος ἔεινεν

490

Βλημένου, οὐδὲ ἄρα δάκρυ χαμαὶ βάλεν ἐκ βλεψάροιν,
‘Αλλ’ ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
Τοῦ δὲ ὡς οὖν ἤκουσε περίφρων Πηγελόπεια
Βλημένου ἐν με; ἄρα, μετ’ ἄρα δύμωητεν ἔειπεν.
Αἴθ’ οὔτως αὐτόν σε βάλοι κλυτότοξος Ἀπόλλων.

495

Τὴν δὲ αὐτὸν Εὐρυνόμη ταυτὴν πρὸς μῆθον ἔειπεν.
Εἰ γάρ ἐπ’ ἀρῆσιν τέλος ἡμετέρησι γένοιτο.
Οὐκ ἄν τις τούτων γε ἔύθρονον Ἡώ ἴκοιτο.
Τὴν δὲ αὐτές προσέειπε περίφρων Πηγελόπεια.
Μαῖ’, ἔγγροι: μὲν πάντες, ἐπεῑ κακὰ μηγανόντας:
‘Ἀντίνοος δὲ μάλιστα μελαίνη κηρὶ ἔοικεν.

500

Ξεῖνός τις δύστηγος ἀλήτευει κατὰ δῶμα,
‘Ανέρας αἰτίζων ἀγρυποσύνη γάρ ἀνώγει.
‘Ἐν’ ἄλλοι μὲν πάντες ἐνέπλησάν τ’ ἔδοσάν τε,
Οὗτος δὲ θρήνει πρυμνὸν βάλε δεξιὸν δῶμον.

505

‘Η μὲν ἄρ’ ὡς ἀγόρευε μετὰ δύμωητοι γυναιξίν,
‘Ημένη ἐν θαλάμῳ’ δὲ ἐδείπνεε δῖος Ὁδυσσεύς.

πορεῖ νά ἡτον ἐπίσης καὶ Ἐνιπλείην. 473, 480 διθετοῦνται οἱ ἔξι αὗτοι στίχοι, ἐπι λόγῳ
ὅτι δὲ τόσον ἀγέρωγος Ἀντίνοος ἡτον ἀδύνατον νά ἀνεγθῇ τοιωτές κατάρας.

480 Ἀποδρύκωσι δὲ πάντα], σε καταβεσγίωσιν δῆλον. 481 [Ὑπερφ. νεμέσησαν], ὑ-
περβαλλόντως ἡγανάκτησαν. 482 Κάλλι], καλλί, καλλί, οὐ καλλώς, κακώς ποιήσας.

483 Παντοῖοι τελέθονται], παντοῖοι μορφὲς λαμβάνοντες. — ἐπιστρωφῶσι], ἐπέρχον-
ται, περιφέρονται. 480 Βλημένου], ὑπέρ τοῦ βελημένου.

489 Εἰ γάρ ἐπ’ ἀρῆσι κτλ.], ἐνν. εἴθε γένοιτο: εἰ γάρ ταῖς ἡμετέραις δραῖς τέλος ἐπι-
γένοιτο, οὐκ ἂν κτλ. 490 [Ἡώ ἴκοιτο], ἥθελε φθάσῃ τὴν αὐγῆν (τὴν αὔρον), κοινῶς ἥθε-
λε, ἥημερωθῇ. 491 Μαῖ], μαῖ, τροφέ! 492 [Ο δὲ ἐδείπνεε], διθετοῦσι τινες τὸν στίχον,

"Η δ' ἐπὶ οἱ καλέσασα προσηγόρια δῖον ὑφούσεών

"Βρυχεο, δί' Εὔρυχε, κιών τὸν ξεῖνον ἀνωγῇ

"Ἐλθέμεν, ὅφει τί μιν προσπτεύσουμαι, γάρ' ἐρέωμαι

Εἴ που 'Οδυσσῆος ταλασσόφονος ἡὲ πέπυσται

"Η ἵδεν ὁρθαίμοισι ποιήσπλάγκτω γάρ ἔσικεν.

510

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφρυ, Κύμαιε συβῶται
Εἰ γάρ τοι, βασίλεια, σιωπήσειαν Ἀγαλοί·

Οἵ δ' γε μυθεῖται, θέλγοιτο κέ τοι φίλον ἥτο.

Τεῖς γὰρ ὅν μιν νύκτας ἔγον, τρία δ' ἥματ' ἔρυξα

'Εν κλιτήῃ πρῶτον γάρ ἔμινετο, νηὸς ἀποδράζ·

'Ἄλλ' οὖ πω κακότητα διήνυσεν ἦν ἀγορεύων.

'Ω; δ' ὅτ' ἀσιδὸν ἀνήρ ποιηδέρκεται, δῆτε θεῶν ἐξ

'Αειδεις δεδαώς ἐπεί λιμερόσεντα βροτοῖσιν

Τοῦ δ' ἄκμοτον μεμάσασιν ἀκουέμεν, ὄππότ' ἀειδῆρ·

'Ω; ἐμὲ κεῖνος ἔθελγε παρήμενος ἐν μεγάροισιν.

Φησὶ δ' 'Οδυσσῆος ξεῖνος πατρώιος εἶναι,

Κρήτη ναιετάων, οὗ: Μίνωος γένος ἐστίν.

'Ενθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἔκετο πήματα πάσχων,

Ποσπροκυλινδόμενος στεῦται δ' 'Οδυσσῆς ἀκοῦσαι

'Ἀγγοῦ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίσιν δήμηφ,

Ζωῶν πολλὰ δ' ἄγει κειμήλια διῆδε δέδυονδε.

515

Τὸν δ' αὐτε προσέειπε περίγρων Πηγελόπετα·

"Εσχεο, δεῦρο κάλεσσον, ἵν' ἀντίον αὐτὸς ἐνίσπη·

Οὐτοὶ δ' ηὲ θύρησι καθήμενοι ἐψιαάσθων,

"Η αὐτοῦ κατὰς ὁμάτις, ἐπεὶ σφισι θυμὸς ἐνέρων.

Αὐτῶν μὲν γάρ κτήματ' ἀκήρατα κεῖται ἐνὶ οἴκῳ,

Σῖτος καὶ μένος ἴδιος, τὰ μὲν οἰκήσις ἔδουσιν·

Οἱ δὲ εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἥματα πάντα,

Βοῦς ἱερεύοντες καὶ δῖς καὶ πίονας αἴγας,

Εἴλαπινάζουσιν, πίνουσι τε αἴθοπα οἴνον,

Μαψίδιοις τὰ δὲ πολλὰ κατάνεταις οὐ γάρ ἐπ' ἀγήρ,

Οἷος 'Οδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμύναι.

520

ἀπρεπές καὶ ἀδύνατον νομίζοντες δειπνεῖν ς αὐτὶς τὸν 'Οδυσσέα, ηδη θιδειπνηκότα (539).

⁵⁰⁹ Προσπτεύσομαι, ηδη' ἐρέωμαι], νὰ τὸν ὄμιλήσω (προσφεύγομαι) ς νὰ τὸν ἐρέλγεις, διμπότερα μελλοντικῶς. ⁵¹⁵ Εἴ τοι... σιωπήσειαν, εἴθε σοι [πρὸς χάριν σου, ἵνα θυνηθέης ἀκοῦσαι]. . . σιωπήσειαν δότε προστίπειν: 'Ομάζησαν. ⁵¹⁶⁻⁵¹⁷ Τρεῖς νύκτας.. τρία δ' ἥματα.. Τρεῖς ηὲ θύρησι καθήμενοι, καὶ μήν οὐκ ἐλάλει ἀδιακόπως καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάσημα. Άλλ' εἶναι τρόπος τοῦ λέγειν, καὶ συῆμα ὑπερβολῆς. ^{518 519} Θεῶν ἐξ Αειδεις δεδῶ;], οὐδεὶς δεδαώς ἐνθῶν, θεοδιδάκτως. Καὶ τοὺς στίχους τούτους ηδείλεν εἴπη τις διτὶ περὶ ἔνυτοῦ ἔγραψεν δ' 'Ομηρος· διέτι ἀλλοθας εἰς αὐτὸν ἐφαρμόζονται, καὶ αὐτοῦ τοσούτους ηδη αἰώνας ὅλα τὰ έθνη τῆς γῆς ἀμπιον μεμάσασιν ἀκουέμεν, ὄππότ' ἀειδῆρ·.

⁵²⁰ Αὔκοντον], ἀπλήστως, ἀκορέστως. ⁵²¹ "Γποπτος ἐκρίθη ὁ στίχος διὰ τὸ 'Ερέλγε-

τοὺς διαθεβαῖοι, διατείνεται. ⁵²⁰ Οὐτοί, οι μνησῆρες, πρὸς περιφρόνησιν εἴτε εὔθυμοι. ⁵²² Οἱ δ' [οἱ δέ-ημέτερον], εἴναι δῶμα. — πωλεύμενοι], πωλούμενοι, ἐργόμενοι, διατερίδυντες. ⁵²³ Κατάνεται], κατανελίσκονται, ⁵²⁴ ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμύναι], τὴν

Εἰ δέ Όδυσσεύς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατοίδα γαῖαν,
Αἴψα κε σὺν δῷ παιδὶ βίᾳς ἀποτίσεται ἀνδρῶν.

540

“Ως φάτο Τηγέμαχος δὲ μέγ’ ἔπταρεν, ἀμφὶ δὲ ὄωμα
Συρεδαλέον κονάργεσ’ γέλασσε δὲ Πηγελόπεια·
Αἴψα δ’ ἄρ’ Εὔραιον ἔπει πτερόεντα προσγύδα·
“Ἐργεό μοι τὸν ξεῖνον ἐναντίον ώδε κάλεσσον.
Οὐχ ὄρας ὁ μοι οὐδέ ἐπέπταρε πᾶσιν ἔπεσσιν;
Τῷ κε καὶ οὐκ ἀτελής θάνατος μνηστῆρος γένοιτο
Πλαστι μάλιστα, οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλέξοι.
“Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δὲ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
Αἱ καύτον γνώμη νημερτέα πάντ’ ἐνέποντα,
“Ἐσσω μιν γλαίνάν τε γιτῶνά τε εἶματα καλά.

545

“Ως φάτο βῆ δὲ συροβόδης, ἐπεὶ τὸν μῆλον ἄκουσεν.
‘Αγγκοῦ δὲ ιστάμενος, ἔπει πτερόεντα προσγύδα·
Ξείνε πάτερ, καλέει σε περίφρον Πηγελόπεια,
Μήτηρ Τηγέμαχοι· μεταιλῆσαι τί ἐ θυμός
‘Αμφὶ πόσει κένεται, καὶ κήδεά περ πεπαθυή.
Εἰ δέ κέ σε γνώμη νημερτέα πάντ’ ἐνέποντα,
“Ἐσσει σε γλαίναν τε γιτῶνά τε, τῶν σὺ ράλιστα
Χρητίζεις. οἵτον δὲ καὶ αἰτίων κατὰ δῆμον
Γαστέρα βοσκήσεις· δέσει δέ τοι δε κ’ ἐθέλησσιν.

550

Τὸν δὲ αὔτε προσέειπε ποιόντας δίος Όδυσσεύς·

555

Εὔμαι’, αἰψά κ’ ἔγώ νημερτέα πάντ’ ἐνέποντα·

560

Κούρῃ Ιακείοι περίφρον Πηγελόπειή·

565

Οἴδα γάρ εὖ περὶ κείνου, δύμὴν δὲ ἀνεδέγγει· δίξον·
‘Άλλὰ μνηστηρῶν γαλεπῶν ὑπόδειδος δύριλον,

570

Τῶν θύρις τε βίῃ τε σιδήρεον οὐρανὸν ἔκει.

575

Καὶ γάρ νῦν, ὅτε μ’ ὑπός ἀντί κατὰ δῶμα κιόντα

580

Οὕ τι κακὸν ῥέειντα βαλὼν δόδυνησιν ἔδωκεν,

585

Οὔτε τι Τηγέμαχος τό γ’ ἐπήρκεστεν, οὔτε τις ἄλλος.

590

Τῷ νῦν Πηγελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἄνωγύθι·

595

Μεῖναι, ἐπειγομένην περ, ἐς ἡλίον καταδύντα·

600

Καὶ τότε μ’ εἰρέσθω πόσιος πέρι νόστιμον ἡμαρ,

605

‘Ασσοτέρω καθίσασα παρὰ πυρὶ εἶματα γάρ τοι

610

Λύγρ’ ἔχω οἰσθα καὶ αὐτός, ἐπεὶ σε πρῶτῳ ἵκετευσα.

⁵⁴⁹ “Ελθοι καὶ [κοιτ’], παραλλήλως. ⁵⁵¹ Μέγ’ ἔπταρεν], γυνωτὸν διτὸν δέ τοι πτερυμὸς ἔθεω· ρεῖτο οἰωνὸς αἰσιος παρὰ τοὺς πτελαιοῖς. ⁵⁵² Κονάργεσ], ἀντήγησεν ἀλλοι γρφ. Κανάργε.

⁵⁵⁰ “Εσσω], ἐνδύσω, μέλλων τοῦ Εὐνυμί. ⁵⁵² Τὸ Πεπωθεῖρισ αἰλοικοφανῶς φέρεται πρὸς τὸ ‘Ε, οὗθεν καὶ διορθοῦσι τινες; Καὶ κήδε· ἀπερ πεπαθυής. ⁵⁵³ Βοσκήσεις], θρέψεις.

⁵⁵⁴ Οὐδῆν], δυσίαν, τὴν αὐτήν. ⁵⁵⁵ Σιδήρεον οὐρανὸν], τὸν στερεόν, οὗθεν καὶ τὸ παρά λέξις καὶ τῷ Αστερικῷ sidereum, ἀστερόεντι. Άλλα μήπως ητον ἄρα γε; Βιη τε αἰδη-

ρεος οὐρανὸν ήτε; ⁵⁵⁶ Τὸ γε], τοῦτο καὶ, τὸ βληθῆναι,

“Ως φάτο· βὴ δὲ συρριθόδε, ἐπεὶ τὸν μῆλον ἄκο
Τὸν δὲ ὑπὲρ οὐδοῦ βάντα προστηθόδα Πηγελόπεια·
Οὐ σύ γ' ἄγεις, Εὔμαιες τί τοῦτ' ἐνόγησεν ἀλητής;
Ἐθ τινά που δεῖσας ἔξαισιον, ἡὲ καὶ ἄλλως
Αἰδεῖται· κατὰ δῶμα; κακὸς δὲ αἰδοῖος ἀλητής.

Τὴν δὲ προμειβόμενος προσέσφης, Εὔμαιες συβούτα·
Μηδεῖται κατὰ μοῖραν, ἀπερὶ κ' οὖσιτο καὶ ἄλλος,
“Γέραιν ἀλυσκάζων ἀνδρῶν ὑπερηγορεόντων.
Ἄλλολ σε μεῖναι ἀνωγεν ἐς ἡέλιον καταδύντα.
Καὶ δὲ σοι ὁδὸν αὐτῇ πολὺ καλλιτον, δὲ βασιλεία,
Οἶην πρὸς ξεῖνον φάσθαι ἔπος οὐδὲ ἐπακοῦσαι.

Τὸν δὲ αὖτε προσέειπε περιφρόων Πηγελόπεια·
Οὐκ ἄφεων ὁ ξεῖνος οὔτεται, δις περ ἐν εἴη·
Οὐ γάρ πού τινες ὥδε καταθηγτῶν ἀνθρώπων
Ἀνέρες υἱοίζοντες ἀτάσθαλα μηγανάωνται..

“Ἡ μὲν ἄρ' ὡς ἀγέρευειν, δὲ ὁ φύγετο διὸς ὑπορρήσις·
Μηνιστήρων ἐς δημίου, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
Αἴλα δὲ Τηλέμαχον ἔπεια πτερόντα προστηθόδε,
“Ἄγγι σγῶν κεφαλήν, θνα μὴ πενθοῖμ’ οἱ ἄλλοι·
“Ω φίλ’, ἔγὼ μὲν ἀπειμι, σύνκι καὶ κεῖνα φυλάξων.
Σὸν καὶ ἐρὸν βίοτον· σοὶ δὲ ἐνθάδε πάντα μελόντων.
Αὐτὸν μὲν σε πρῶτα σάω καὶ φράζεο θυμῷ
Μή τι πάθης· πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέουσιν Ἀγαστον,
Τοὺς Ζεὺς ἔξοδούσιε πρὸιν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι.

Τὸν δὲ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον γῆσθαι·
“Ἐσσεται οὔτως, ἄττα· σὺ δὲ ἔρχεο δειελείτεται·
“Ηῶθεν δὲ ἵέναι καὶ ἄγειν ιερῆτα καλά.
Αὐτὸρ ἐμοὶ τάδε πάντα καὶ ἀθανάτοισι μελήσεται.

“Ως φάτο· ὁ δὲ αὗτις ἄρ’ ἔζετ’ ἐνέστου ἐπὶ δίφρου·
Πληράμενος δὲ ἄρα θυμὸν ἐδηνεύος ἡδὲ ποτῆρος
Βῆ ρ’ ἴμεναι μεν’ ὦντος, λίπε δὲ ἔρχεται τε μέγαρον τε
Πλείον δαιτυμόνων· οἱ δὲ ὄργηστοι καὶ ἀσιτοί·
Τέρποντ· ἡδη γάρ καὶ ἐπήλυθε δειελον ἡμέρα.

⁶¹⁶ Τι τοῦτ' ἐνόρησε, τι ἔστι τοῦτο δὲ ἐνόρησε, τι τοῦ πέριττου ἀπὸ τῶν νεῦν, τι ὑπόπτεις; ⁶¹⁷ Μηδεῖται· κατὰ μοῖραν]. οὔτος λέγει εὐλογε, κοινῆς δημιεῖ μὲν μέτρα. ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ Οὐ.. τινες ὥδε.. υἱοίζοντες ἀτάσθαλα μηγανάωνται] οὐδένεις· οὔτως μετάστηλα υἱοίζοντες μηγανάωνται, υἱοτιστέτεοι τούτων ἀνδρέων οὐδὲ πρόργυρουσι. ⁶²⁰ Σύντος καὶ κεῖνον], καὶ τὰ ἔκει λοιπὸν πράγματα, κατ’ ἀντίθεσιν πρὸς τὸ ἐπιφέρομενον Ἐνθίδα. ⁶²¹ Σύντος καὶ ἔμδιν], διότι καὶ οὐτίδες ὡς λίσια τὰ ἔθεωρει καὶ περιεπει διὰ τὴν οἰκειότητα. ⁶²² Δειελείτεται], ἀρ’ οὐ φάγεται, πιθενώτερον, ἀρ’ οὐ προσμείνεις; τὸ δε λινόν, καθὼν φάνεται· ἀπὸ τοῦ κατωτέρω: «Πᾶντα γάρ καὶ ἐπῆλυθε δειελον ἡμέρα μ. ⁶²³ ιέναι καὶ ἄγειν], ἐνν. μεμνησο.

ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Χ.

Μνηστηροφονία.

(Σ. Δ. Β.)

ΑΥΤΑΡ ὁ γυμνώθη ἥπακέων πολύμητις 'Οδυσσεὺς,
 'Αλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδὲν ἔγων βίδον ἡδὲ φαρέτερην
 Ἰων ἐμπλεῖην, ταχέας δ' ἐκγενάτ' οἵστος
 Αὐτοῦ πρόσθιε ποσῶν, μετὰ δὲ μνηστήρους ἔειπεν·
 Οὗτος μὲν δὴ ἀείσιος ἀλάτος ἐκτετέλεσται·
 Νῦν αὐτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν οὐ πώ τις βάλλεν ἀνήρ,
 Εἴσομαι, αἱ κε τύχωμι, πόρο δέ μοι εὔχος 'Απόλλων.

5

'Η, καὶ ἐπ' 'Αντικέων θύμωντο πικρὸν οἴστον.
 'Ητοι ὁ καλὸν ἄλεισον ἀναιρήσεται, ἔμελλε,
 Χρύσεον ἀμφωτον, καὶ δὴ μετὰ χερσὶν ἐνώμικ,
 'Ορρα πισι οἶνοιο φόνος δὲ οἱ οὐκ ἐνὶ θυμῷ
 Μέμβλετο τίς κ' οἶστο μετ' ἀνδράσι δικιτυρόνεστιν
 Μοῦνον ἐνὶ πλεόνεστι, καὶ εἰ μάλιστα καρτερὸς εἴη,
 Οἱ τεῦξεν θήνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν;
 Τὸν δ' 'Οδυσσεὺς κατὰ λαμπὸν ἐπισχύμενος βάλλεν ἦρ,
 'Αντικέων δ' ἀπαλότο δ' αὐγένος ἡλιοῦ' ἀκωκῇ.
 'Εκλίνηδ' ἐτέρωσε, δέπας δὲ οἱ ἔκπετε γειρὸς
 Βλημένους αὐτίκα δ' αὐλός ἀντα βίνας παγύνει ηλίθεν
 Αἴματος ἀνδρουμέοιο θιώς δ' ἀπὸ εἰο τράπεζαν
 'Ωσε ποδὶ πληγῆς, ἀπὸ δ' εἰσάκτα γεῦεν ἔραζε·
 Σῖτός τε κρέα τ' ὅπτὰ φορύνετο. τοι δ' ὅμαδησαν
 Μνηστήρες κατὰ ἐώμαζ', ὅπως ἵδον ἀνδρῶν πεσόντα.
 'Εκ δὲ θρόνων ἀνόρουσταν ὀρεινέντες κατὰ δῶμα,
 Πάντοσε παπταίνοντες ἐύδικήτους ποτὶ τούγους·
 Οὐδέ πῃ ἀσπὶς ἔην, οὐδὲ ἄλκιμον ἔγγος ἐλέσθαι.
 Νείκειον δ' 'Οδυσσῆα γολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.
 Ξεῖνε, κακῶς ἀνδρῶν τοξάζειν οὐκέτ' ἀείλων

10

15

21

25

* Γυμνώθη ἥπακέων], τῶν περιττῶν μόνον. Οἱ γάρ δὴ που τὸ οὖλον ἐγύμνουσι σῶμα, πρὸς μάγην παρατατόμενος. Τοῦτο δὲ δῆλον καὶ ἐξ οὐρής οὐρύκλεια λέγει πρὸς αὐτὸν ἐν τοῖς ἔξι (στίχῳ 438): Μήδ' οὐτις ἥπακει πεπυκασμένος εὐρέες ὅμας οἴσθι. * [Άλτο], ἄλτο. Ψιλοῦσται δὲ, οὐ μόνον ὡς Αἰλούιδην, ἀλλὰ καὶ διά τὴν ἐπεγωγὴν τοῦ ψιλοῦ τ.

* Λάσσος], δελθαῆς ή χαλεπός. * [Ξεῖναι], γνώσμαι, δοκιμάσω. * [Ἄλεισον]. εἶδος ποτηρίου, τὸς τὸ Δεξικόν. * [Μέμβλετο], μεμέλητο, κοιν. ἐπερνοῦσεν ἀπὸ τῶν νοῦν του.

* Μοῦνον ἐνὶ πλεόνεστα], ὑπεράριψε τὴν τόλμαν τοῦ 'Οδύσσεα. * [Ἐπισχύμενος], σημαδεύσας. * [Θεοί.. βλημένου], κυρίως ἔπρεπε: βλημένωρ ἀλλ' οὐδε τὰ σημειώθεντα 'Οδ. I, 236, 7.—Αὐλός], κρουόντος αἴματος. * [Κακῶς], ἀσκόπως, ἀνεπιτηδείως, διότι ἐνδριμανοῦ: τὸν ἐφόνευσεν ἐξ ἀποτυχίας. Ήδε κατωτέρω.

·Αλλων ἀντιάσεις· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὀλεθρος.
Καὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτανες, ὃς μέγ' ἄριστος
Κούρων εἰν Ἰάκη, τῷ σ' ἐνθάδε γῆπες ἔδονται. 30

Ἴσκεν ἔκαστος ἀνύρ, ἐπεὶ ἡ φάσαν οὐκ ἐθέλοντα
Ἄνδρα κατακτεῖναι· τὸ δὲ νῆποις οὐκ ἐνόησαν,
Ω; δὴ σφιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπτο.
Τοὺς δ' ἄρ' ὑπόδρα ιδὼν, προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεὺς
Ὥ κύνες, οὓς μ' ἔτ' ἐψάσκεντ' ὑπότροπον οἴκασ' ἵκεσθαι
Δήκους ἀπὸ Τρφών, ὅτι μοι κατακείρεται οἶκον,
Δυωῆσιν δὲ γυναιξὶ παρευνάζεσθε βιαίως;
Άυτοῦ τε ζώοντος ὑπεριηγάσθε γυναικα,
Οὔτε θεοὺς δείσαντες, οἱ οὐρανὸν εὐρὺν ἔγουσιν,
Οὔτε τιν' ἀγθεώπων νέμεσιν κατέπισθεν ἔτεσθαι. 35

Νῦν δέ τοι καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.
·Ως φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ γῆλωξὸν δέος εὗλεν.
[Πάπτηνεν δὲ ἔκαστος ὅπῃ φύγοις αἰπὺν ὀλεθρον.]
Ἐβύνυσχος δέ μιν οἷος ἀμεθόμενος προσέειπεν
Εἰ μὲν δὴ Ὀδυσσεὺς Ἰάκησίος εἰλήλουθας,
Ταῦτα μὲν αἰτιμα εἰπεις, οἷσα δέξεσκον Ἀγαῖοι,
Πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάθυλα, πολλὰ δὲ ἐπ' ἀγροῖς.
·Αλλ' ὁ μὲν ἡδη κείται, δες αἴτιος ἐπλετο πάντων,
Ἀντίνοος· αὕτος γάρ ἐπίγηλεν τάδε ἔργα,
Οὗ τι γέμου τόσον κεχρυμένος οὐδὲ κατίκω,
·Αλλ' οὐδὲ φρονέων, τά οἱ οὐκ ἐτέλεσσε Κρονίου,
·Ορρ' Ἰάκης κατὰ δῆμον ἐγκτιμένης βικτιλένοι
Αὗτος, ἀτὰρ σὸν ποιῆα κατακτείνει λογήσας.
Νῦν δὲ ς μὲν ἐν μοίρῃ πέραταιν σὺ δὲ φειδεο λαῶν
Σῶν. ἀτὰρ ἄμφες ὄπισθεν ἀρεστάμενοι κατὰ δῆμουν,
·Οσσα τοι ἐκπέποται καὶ ἐδηδοται ἐν μεγάροισιν,
Τιμὴν ἀμφὶ ἄγοντες ἐικοσάδιον ἔκαστος,
Χολικόν τε γουσόν τ' ἀποδώσομεν, εἰς δὲ σὸν κήρῳ
Ιανῆῃ, ποιὸν δὲ οὐ τι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.

Τὸν δὲ ἄρ' ὑπόδρα ιῶν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεὺς
Ἐβύνυσχ', οὐδὲ εἰ μοι πατρῷϊν πάντ' ἀποδοῖτε,
·Οσσα τε νῦν υρμ' ἔστι, καὶ εἰ ποθεν ἄλλ' ἐπιθεῖτε,

²⁵ Σῶς], ἄφευκτος· δὲ Κορεῆς παρεβάλλει τοῦτο μὴ τὸ περ' ἥμεν κοινῶς· Τώρα ἐσωστεν [ἐψάσθασεν] δὲ ἀρινισμός σου. ²⁶ [ἰσκεν] ἔλεγε. ²⁵ Ὑπότροπον., [ἰκεσθαι], ὑποτρέψαν
²⁶ Κατεκείσεται], μεταφρ. κατεδαπνυτε. ²⁶ οὐ Οὔτε θεοὺς δείσαντες. . οὔτε τινὰ νέ-
μεσιν ἔσεσθαι], κατὰ σχήματος ἐναλλαγήν, η τὸ "Εσεσθαις ὀνοματικῶς ἀντί Εσεμένην."
²⁷ Χλωρὸν δέος], φως γλωροποιόν. ²⁸ Οὐ στιγμὸς αὕτος ἐλλείπει ἐν τισιν. ²⁹ Επ γ-
λεων, συνετάσσεν, ὑπεκινησε. ³⁰ Ιάκης κατὰ δῆμον], διντι Κατὰ δῆμον Ἰάκης, πατρι-
στέρων. ³¹ ἀρεστάμενοι κατὰ δῆμουν], συμβιβασθέντες ἐν τῷ δῆμῳ, ἐνώπιον τοῦ δῆμου.
·Ενδέχεται μεν τοι τὰ Κατὰ δῆμον ἀνενεγκειν καὶ εἰς τὸ "Έκαστος, ³² Τιμὴν ἐικοσά-
διον], εἴκοσι βιών δῖσιν, εἰκοσαπλατίαν. ³³ Ιανῆῃ], πραοῦνθη, ἐιδεωθῆ.

Οὐδέ κεν ὡς ἔτι χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνοιο
Ποὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτίσαι.
Νῦν δὲν παράκειται ἐναυτίον ἡὲ μάχετθαι.
"Η φεύγειν, ὃς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλλέη.
'Αλλά τιν' οὐ φεύξεσθαι δύουαι αἰπὺν ὅλεθρον.

65

"Ω; φάτο· τῶν δὲ αὐτοῦ λύτο γρύνατα καὶ φίλον ἡτορ.

Τοῖσιν δὲ Εὔρυμαχος προσευώνες δεύτερον αὗτις·

"Ω φίλοι· οὐ γάρ συγκέιται ἀνὴρ δὲν χεῖρος ἀπάτους·

70

'Αλλ' ἐπεὶ ἔλλαθε τόξον ἔδεον ἡδὲ φαρέτορη,
Οὐδοῦ ἀπὸ ξεστοῦ τοξάσσεται, εἰς δὲ κε πάντας

"Αμμε κατακτείνῃ ἀλλὰ μνησώμεθα γάριης.

Φάσγανά τε σπάσσασθε, καὶ ἀντίσχεσθε πρωπέζας

Ιῶν ὠκυμόρων· ἐπὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἔχωμεν

75

'Αθρέοι, εἰ κέ μιν οὐδοῦ ἀπώσομεν ἡδὲ θυράων,

"Ελθωμεν δὲν ἀνὰ ἄστο, βοή δὲν ἀκιστα γένοιτο·

Τῷ κε τάχ' οὐτος ἀνὴρ νῦν θατατα τεξάσσεται.

"Ως ἄρα φωνής τε εἰρύσσετο φύγανον δέν·

Χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαγγείλοντος ἀλτο δὲπ' αὐτῷ

80

Σμερδαίέντας ιάγων ὁ δὲν ἀμαρτῇ δίος Ὁδυστεύς;

Ιὸν ἀποπρολεῖς βάλλε σπίθες παρὰ μαζῶν,

'Ἐν δέ οἱ ἥπατι πῆξε θεὸν βέλος· ἐκ δὲν ἄρα γειρᾶς

Φάσγανον ἡὲς χαρᾶξε, πειρήδης δὲν πρωπέζη

Κάππεσε διηθεῖς, ἀπὸ δὲν εἴδεται γεινεν ἔσσε

85

Καὶ δέπας ἀμφικύπελλον δὲν χθόνα τύπτε μετώπῳ

Θυμῷ ἀνιάζων, ποτὶ δὲν θεόνον ἀμφοτέροισιν

Δακτίζων ἐτίνασσε· κατ' ὄφαλον δὲν ἔγυτ' αγαθό.

"Αμφίνομος δὲν Ὁδυστής ἐείσατο κυδαλίριοι

'Αντίος ἀίδαις, εἰρύτο δὲν φάσγανον δέν,

90

Εἴ πως οἱ εἰξεις θυράων. ἀλλ' ἄρα μιν φῆ

Τηλέμαχος κατόπισθε βαλὼν χαλικῆς ἔσσο.

"Ουμων μεσσηγῆς, διὰ δὲν στήθεσθιν Ἐλασσεν

Δούπησεν δὲν πεσών, χθόνα δὲν ἥλατε παντὶ μετώπῳ.

Τηλέμαχος δὲν ἀπόρρουσε, λιπὼν δολιγέστιον ἔγγος

95

Αὐτοῦ ἐν 'Αμφινόμῳ περὶ γάρ δὲν μή τις 'Αγκιῶν

"Ἐγγος ἀνελκόμενον δολιγέστιον ἡ ἐλάσσειν

οἱ Ἀλλά τιν' οὐ], ἀντὶ Ἀλλά τινα, οὐδένα. ⁷⁰ Οὐ γέρ[.]. δὲ Γέρ οὐαρκτικὸς λάγου, κατὰ προαιτιολογιαν ἔχει δὲ τὴν ἀπόδεσιν εἰς τὸ Ἀλλά μνησώμεθα γάρμης. ⁷⁵ Επὶ δὲ αὐτῷ ἔχωμεν], ἐπίωμαν οὐτῷ παρέλθ. σιγ. 15. ⁷⁷ Γένειτο], το εὐκτικὸν ὡς ἐπ' ἐνδεικούμενον. ⁸⁰ ἀμφοτέρωθεν ἀκαγγείλοντος], ἀμφήκη, δίστομον, ἀλλ' θε τὸ λεξικόν.

⁸¹ ἀμαρτῆ[], συγχρονως, ἐν τῷ θέμα. ⁸² Πειρήδης δὲ τραπέζη[.]. πειρήδεις τῷ τροπ., διφθεις περὶ αὐτῆς ὡς πειρήδηγιαι. ⁸³ Απὸ δὲν εἴδεται γ.], ἐκ τοτου φεινεται ὅτι ἔκαστος τῶν ἐστιωμένων εἰγεν ιδίειν πρὸ αὐτοῦ τρίπλευτον διοτι ἐξ αὐτού τοιμία, πῶς ανατρέψεται αὐθίς, προσανατραπεῖται ηδη (σιγ. 19, 20) ἵπτο τοι Αντινόος; ⁸⁷ Θυμῷ ἀνιάζων], φυγομαχῶν, φυγομαχῶν. ⁸⁹ Οὐδυστής ἐείσατο], οὐρμης κατέ τοῦ Π. με. δάρ. τοῦ Ειρι.

⁹⁰ Εἰρύτο], εἰχε τραβήξε. Π. με. ὑπερ. τοῦ Ειρύω. ⁹⁷ Οὐ Το εἴδασσεν Φασγίνῳ.. ηδ

Φασγάνψ ἀίδης, ἡὲ προπρυγνέῖ τύψας.

Βῆ δὲ θέειν, μάλα δ' ὄντα φίλον πατέρα εἰσαφίκανεν,

“Ἄγχοῦ δ' ἵσταμενος ἐπει πτερόεντα προστήδα·

“Ω πάτερ, ἡδη τοι σάκος οἶστα καὶ δύο δύοντας

Καὶ κυνέην πάγγαλκον, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,

Αὐτὸς τ' ἀμφιβαλεῦμαι ἴων, δώσω δὲ συβότη

Καὶ τῷ βουκόλῳ ἄλλῳ τετευχῆσθαι γὰρ ἀμεινον.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέρη πολύμητις Ὀδυσσεὺς·

Οἴστε θέων, εἴώς μοι ἀμύνεσθαι πάρ' οἵστοι,

Μή μ' ἀποκινήσωσι θυράων, μοῦνον ἔόντα.

“Ως φάτο τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατέρι,

Βῆ δ' ἴμεναι θάλαμόνδ', οὗ οἱ κλυτὰ τεύχεα κεῖτο.

“Βύθεν τέσσαρα μὲν σάκες ἔξελε, δούρατα δὲ ὅκτω

Καὶ πίσυρας κυνέας γαλκήρεας ἵπποδασείας·

Βῆ δὲ φέρων, μάλα δ' ὄντα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν,

Αὐτὸς δὲ πρώτιστα περὶ γροῦ δύστετο γαλκόν.

“Ως δὲ αὖτας τῷ δημῶε δύσθην τεύχεα καλὰ,

“Εσταν δὲ ἀμφ' Ὀδυσσῆα δαΐρρονα, ποικιλομήτην.

Αὐτὰρ δὲ γ', δῆρα μὲν αὐτῷ ἀμύνεσθαι ἔσταν ίοι,

Τέσσαρα μνηστήρων ἔνα γ' αἰεὶ φέρνει οἰκηφ

Βίδηλε τιτυσκόμενος τοι δὲ ἀγγειστῖνοι ἐπιπτον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ λίπον ίοι δύστεύοντα ἄνακτα,

Τόξον μὲν πρὸς σταθμὸν ἔϋσταθέος μεγάροιο

“Ἐκλινί” ἐστάμεναι πρὸς ἐνώπια παμφανόντα,

Αὐτὸς δὲ ἀμφ' ὄψοισι σάκος θέτο τετραμέλημνον,

Κρατὶ δὲ ἐπ' ιερίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,

Ἴππουριν· δεινὸν δὲ λόρος καθύπερθεν ἔνευεν·

Εἴλετο δὲ ἀλκιμα δοῦρε δύνα κεκορυμμένα γαλκῷ.

‘Ορσοθύρη δέ τις ἔσκεν ἔϋδητην ἐνὶ τοῖχῳ,

‘Ακρότατον δὲ παρ' οὐδὸν ἔϋσταθέος μεγάροιο

‘Ην οὐδὸς ἐς λαύρην, σανίδες δὲ ἔχοι εὗ δάρυῖα.

Τὴν δὲ Ὀδυσσεὺς φράζεσθαι ἀνώγει δῖον ὑφορθόν,

‘Εσταότ’ ἄγχ’ αὐτῆς μία δὲ οἰη γίγνετ’ ἐφορμή.

Τοῖς δὲ Ἀγέλεως μετέειπεν, ἕπος πάντεσσι πιφαύσκων·

‘Ω φίλοι, οὐκ ἀν δή τις ἀν’ ὀρσοθύρην ἀναβαίνῃ

Καὶ εἴποι λαοῖσι, βοή δὲ ὄντα γένοιτο;

Τῷ κε τάγ’ οὔτος ἀνήρ νῦν ὑστατα τοξάσσαιτο.

Τὸν δὲ αὔτε προσέειπε Μελάνθιος, αἰπόδιος αἰγῶν·

135

προπρηγνέῖ τύψας], ἡ διελάση (διατρυπήσα) αὐτὸν τῷ ξίφει, ἡ τύψειν αὐτὸν αὐτῷ προπρηγνέῖ (ἐκ καταφορῆς). ¹²⁶ Θρασθύρη], θύρα ὑπερέχουσα τοῦ ἐόσφους, παραπόρτι, ὑψηλότερον τοῦ δαπέδου. ¹²⁸ Λαύρην], στενὴν οὐδὸν, στενωπὸν, φέροντα ἔξωθεν τοῦ ἐξειδή τοίχου τοῦ ἀνδρῶνος πρὸς τὸν πρόδομον καὶ τὴν αὐλήν.—Σανίδες], θυρόσυλλα, δλαλως Κλεήδες. ¹²⁹ Φράζεσθαι], προσέχειν τὴν οὐδὸν πρὸς τὴν λαύραν. ¹³⁰ Εφορμή], ξέσδος διὰ τῆς λαύρας πρὸς τὴν αὐλήν.

Οὐ πως ἔστι· Ἀγέλας διστρεψίς ἄγγις γάρ αἰνῶς
Αὐλῆς καλὰ θύρετρα, καὶ ἀργαλέον στόμα λαύρης·
Καὶ γ' εἰς πάντας ἐρύκοι ἀνήρ, ὃς τ' ἄλκιψος εἶη.
'Αλλ' ἄγειν', ὑμῖν τεύχει ἐνείκω θωρηχθῆναι.

'Ἐκ θαλάμου ἔνδον γάρ, δύομαι, οὐδέπη ἄλλη
Τεύχεα κατέβεσθην· Οὐδυσσεὺς καὶ φαίδημος νίστις.

'Ως εἰπὼν, ἀνέβαινε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν
Ἐς θαλάμους Οὐδυσσῆος, ἀνὰ βώγας μεγάροιο.

'Ενθεν δώδεκα μὲν σάκες ἔξειλε, τόσσα δὲ δοῦρα
Καὶ τόσσας πυνέας γαληκήρεας ἵπποδασείας:

Βῆ δέ μεναι, μάλα δ' ὅπα φέρων μνηστήριν ἔδωκεν.
Καὶ τότε· Οὐδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ εἷλον ἡτορ,
Ὄτι περιβαλλομένους ἴδε τεύχεα γερσί τε δούρα
Μακρὰ πινάσσοντας μέγα δ' αὐτῷ φαίνετο ἔργον.
Αἴτια δὲ Τυλέμαχον ἔπεια πτερφέντα προσῆγεν·
Τυλέμαχος, η̄ μάλιστα δή τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
Νότιν ἐποτέμενε πόλειρον κακόν, η̄ Μελανθεύς.

Τὸν δέ οὖν Τυλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον τρύδα·
Ω πάτερ, αὐτὸς ἔγω τόδε γ' ημέροτον, οὐδέ τις ἄλλος
Αἴτιος, ὃς θαλάμοιο θύρην πυκνῶς ἀφαρύταν
Κέλλεπον ἀγκλίνας τῶν δὲ σκοπός ήν αὐτεγγών.
'Αλλ' οὐδὲ δι' Εὔρωτος, θύρην ἐπιτίεις θαλάμου,
Καὶ φάσαι εἴ τις δέρειτο γυναικῶν η̄ τάδε ρέζει,
'Η μίστις Δοϊκίστο Μελανθεύς, τὸν περ δέω.

'Ως εἰ μὲν τοιαῦτα πέρδες ἀλλήλους ἀγόρευον.
Βῆ δέ αὐτοῖς θάλαμόνδε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Οἰσσων τεύχεα καὶ λίγη νόρησε δὲ δίος οὐρανοῦ,
Αἴτια δέ Οὐδυσσεῖα προσεψώντεν, ἐγγὺς ἐόντα·
Διογενὲς Λαστιλίδη, πολυμήγαν· Οὐδυσσεῖο,
Καίνος δέ αὐτὸς διδύλιος ἀνήρ, δι' οἰδημένην αὐτοῦ,
Προργετος ἐς θύλαμον. οὐ δέ μοι νηρεοτές ἐνίσπες
'Η μην ἀποκτεῖτω, αἴ κε κρείσσων γε γένωμαι,
'Ηττοι· ἐνθάδε' ἄγω, η̄ ὑπερβασίας ἀποτίσῃ
Πολιάς, δέσσας οὔτος ἐμήσατο σφι ἐνὶ εἰκῷ.

Τὸν δέ ἀπαρειθόμενος προσέιη πολύμηγος· Οὐδυσσεῖος·

¹⁵⁶ ¹⁵⁷ Άγγις γάρ αἰνῶς Αὐλῆς καλὰ θύρετρα], αἰνῶς (σφόδρα, πάνυ) γάρ διγγις (σενῶς) εἰσι (θερμητεύει) τὰ τῆς αὐλῆς θύρετρα· — Αργαλέον], στενόγυρον, ἐπιμ.) ἐπικινδυνον. — στερεο]. ή̄ ἔσθιος πρόδε τὴν αὐλήν. ¹⁵⁸ Κείτη] Κεί ταν. ¹⁵⁹ Αέριναν], διὰ τῆς δέρον θύρης. ¹⁶⁰ Ρώγας] διέδους, ὑπερῶν, μακρυνόμενος, (θέει τὸ τῶν Γραικορων. ρόγας).

¹⁶¹ Δώδεκα σάκες], ἐννοεῖται διτείς εἴκοσι διστοιχίαις κατατέων (cif. 160) λέγει· Βῆ δέ αὐτοῖς καὶ ἐν cif. 183, 184: «Τῷ ἑτέρῳ μὲν τρυπάλιταιν, τῷ δὲ ἑτέρῳ σάκος», οὐ περ μὴ συνιδῶν διάριστας τοὺς στήγους τούτους. ¹⁶² Ημέροτον], ἐπειδήν, ἐππιτασ.

¹⁶³ Κάλλεπον ἀγκλίνας], κατεπίπον ανακλίνας, ὑπνίκεις αὐτῆς ἀρήκα εὑσίας. — Τῶν δὲ σκοπόδες], αὐτῶν (τῶν μνηστήρων) δι κατάσκοπος. ¹⁶⁴ Επιθει], κλιτει. ¹⁶⁵ Αἴδηλος], διάθρητες, ¹⁶⁶ Ενίσπει], εἰπεῖ,

140

145

150

155

160

163

170

"Ήτοι ἔγώ καὶ Τηλέμαχος μνηστήρας ἀγαυούς
Σχήσουμεν ἔντοσθεν μεγάρων, μάλα περ μεμαῶτας·
Σξῶι δ' ἀποστρέψαντε πόδας καὶ γεῖρας ὑπερθεν,
Ἐς θάλαμον βαλέειν, σανίδας δ' ἐκδῆσαι ὅπισθεν·

Σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε,
Κλον' ἀν' ὑψηλὴν ἔρυσαι πελάσαι τε δοκοῖσιν,
Ως κεν διῆδι ζωὸς ἐών γαλέπ' ἄλγεα πάσυρη.

175

"Ως ἔστι· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύνοντες ἡδονή επιθυμοτο·
Βλὴν δ' ἔμεν ἐς θάλαμον, λαθέτην δέ μιν ἔνδον ἔόντα.

"Ήτοι οἱ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κάτα τεύχες ἔρευνα·

180

Τὸ δ' ἔσταν ἐκάτεσθε παρὰ σταθμοῖσι μένοντε.
Εἴδης δέ τοις οὐδὸν ἔδικε Μελάνθιος, αἰπόλος; αἰγῶν,
Τῇ ἑτέρῃ μὲν γειρὶ φέρων καλήν τρυφάλειαν,
Τῇ δέ ἑτέρῃ σάκος εὑρὺν, γέρον, πεπαλαγμένον ἄζηρον.
Διάρτεως ἥρωος, οἱ κουρῆιων φορέεσκεν·

185

Δὴ τότε γ' ἡδη κεῖτο, φασαι δὲ λέλυντο ἥμαντων·

Τὸ δέ ἄρδε επαίξαντι ἐλέτην, ἔσυσάν τέ μιν εἶτο
Κουρῆις· ἐν διαπέδῳ δὲ γυμναῖς βάλκον ἀγγυμένον κήρον,
Σὺν δὲ πόδας γεῖράς τε δέον θυμαλγέτες δεσμῷ,
Εὗ μάλλον ἀποστρέψαντε δικυπεῖς, ως ἐκέλευσεν.

190

Γίδης Διάρτεω ποιήτης δίος Ὀδυσσεύς·

Σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε,
Κλον' ἀν' ὑψηλὴν ἔρυσαν, πέλασάν τε δοκοῖσιν.

Τὸν δέ ἐπικερτομέων προσέργης, Εὔμαιες συβάται·

Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγγυ, Μελάνθιε, νύκτα φυλάξεις,

195

Εὐνῆς ἐνι μαλακῇ καταλεγμένος, ὡς τε ἔοικεν·

Οὐδέ σέ γ' ἡριγένεια παρ' Όκεανοιο φύσισιν

Δίσει: ἐπεργυμένη γρυπούργονος, ήρικα ἀγινεῖς·

Αἴγας μνηστήρεσσι, δόμον κατὰ δαιτὰ πένεσθαι.

"Ως οἱ μὲν αὖθις λέλειπτο, ταθεὶς ὀλοφέρνην δεσμῷ·

200

Τὸ δέ ἐς τεύχεα δύντε, θύρην ἐπιθέντε φρεινήν,

Βήτηγα εἰς Ὁδοσῆα δαίρεσσα ποικιλομήτην.

"Εἴθα μένος πνεύσοντες ἐφέστασαν, οἱ μὲν ἐπ' οὐδοῦ

Τέσσαρες, οἱ δέ ἐντοσθε δόμων πόλεές τε καὶ ἐσθίοι.

Τοῖσι δέ ἐπ' ἀγγίμολον θυγάτηρ Διός ηλίθιος Ἀθήνη,

205

Μέντοις εἰδομένη ἡμέν τε δέμας ἡδὲ καὶ αὐδήγη.

Τὴν δέ Ὁδοσσεύς γήθισεν ίσιων, καὶ μῆθον ἔειπεν·

¹⁷³ Σφῶι], ὑμεῖς οἱ δύω, σὺ καὶ δὲ βουκόλος. ¹⁷⁴ Σανίδας δὲ ἐκδῆσαι: ὅπισθεν], νὰ διστητε ἐπειτα τὰ θυρέουλλα. ¹⁷⁵ Εἴσ οὐτοῦ πειρήναντε], δῆσσαντες ἀπ' οὐτοῦ τὰς δίκρας τῆς στρῆψις δύμοιον τῷ: 'Ἐκ δέ αὐτοῦ πειράτ' ἀνήψυθο (M, 51, 162). ¹⁷⁶ Πελάσαι τε δοκοῖσι], ταῖς τῆς στρέγης. ¹⁷⁷ Σάκος. . γέρον], παλαιόν, μτνμ. — Πεπαλαγμένον ἄζηρον, μεμολυσμένον εὐρύτε. ¹⁷⁸ Κουρῆιων], κοῦρος ἔτι διν, νεάρων. ¹⁷⁹ Κουρῆις], ἐκ τῆς (κερομένης) κότης. ¹⁸⁰ Νύκτα φυλάξεις], διανυκτερεύσεις. ¹⁸¹ Αγινεῖς], δέξεις, κομισεῖς. ¹⁸² Εἰς τεύχεα δύντε], ἐνδυέντες τὰ ὄπλα, ὄπλισθεντες. ¹⁸³ Οἱ δέ], οἱ δὲ μνησηρες.

Μέντορ, ἄμυνον ἀρὴν, μνῆσαι δ' ἑπάροιο φίλοιο,
Ος σ' ἀγαθὰ φέζεσκον ὄμηλική δέ μοι ἔσσι.

“Ως φάτ’, διόμενος λαοστόν ἔρμεν Ἀθήνην.

210

Μνηστήρες δ' ἑτέρωθεν ὅμόκλεον ἐν μεγάροισιν·

Πρῶτος τὴν γ' ἐνένιπε Δαμαστοῖδης Ἀγέλαος·

Μέντορ, μή σ' ἐπέεσσι παραιπεπιθῆσιν Ὁδυσσεὺς

Μνηστήρεσσι μάχεσθαι, ἄμυνέμεναι δέ οἱ αὐτῷ.

215

“Ωδε γάρ ήμετερὸν γε νόσον τελέεσθαι δῖω.

Οπόποτε κεν τούτους κτέωμεν, πατέρ' ήὲ καὶ υἱὸν,

Ἐν δὲ σὺ τοῖσιν ἔπειτα πειρήσεαι, οἷα μενοινᾶς

Ἐρδειν ἐν μεγάροις σῶ δ' αὐτοῦ κράτι τίσεις.

Αὐτῷ ἐπὶκήν ύμέων γε βίας ἀφελῶμεθα γαληώ,

Κτήμαθ', ὅπόσσα τοι ἔστι, τά τ' ἔνδοθι καὶ τὰ θύραρι,

220

Τοῖσιν Ὁδυσσῆος μεταυτίζομεν οὐδέ τοι υἱός

Ζώειν ἐν μεγάροισιν ἔστομεν, οὐδὲ θύρατρας,

Οὐδ' ἄλογον κεδνήν Ιάκης κατὰ ἄστυ πολεύειν.

“Ως φάτ’, Ἀθηναίη δὲ χολὼστατο κηρόθι μᾶλλον,

225

Νείκεσσεν δὲ Ὁδυσσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·

Οὐκέτι σοὶ γ', Ὁδυσσεῦ, μένος ἔμπεδον, οὐδέ τις ἀλλή,

Οὐη̄ δὲ ἄμφ' Ἐλένη λευκωλέψῳ εὔπατερείη

Εἰνάστες Τρώεσσιν ἐμάρναο γωλεμές αἰεῖ,

Πολλοὺς δὲ ἄνδρας ἐπεφυες ἐν αἰγῇ διῃστήτη,

Σῆ δὲ ἡλω βουλῆ Πειάδου πόλις εὐρυάγυια.

230

Ιλῶς δὴ νῦν, ὅτε σόν τε δόμον καὶ κτήμαθ' ἴκανεις,

Ἄντα μνηστήρων ὀλοφύρεαι ἀλκιμος εἶναι;

Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵστασο καὶ τοις ἕργοιν.

Ορρ' εἰδῆς οἶς τοι ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσσιν

Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας ἀποτίνειν.

235

“Η ἥσ, καὶ οὕ πω πάγκυ δίδου ἑτεραλκέα νίκην,

Ἀλλ' ἔτ δέα σθένεις τε καὶ ἀλκής πειρήτιξεν

Ὕμεν Ὁδυσσῆος ἡδὲ μίοι κυδαλίμοιο.

Αὐτὴ δὲ αἰθαλόντος ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον

Ἐξετ' ἀνατίσσα, γελιδόνι εἰκείῃ ἀντην.

240

Μνηστήρας δὲ ώτερυνε Δαμαστοῖδης Ἀγέλαος

Εὐρύνομός τε καὶ Ἀμφιμέδων Δημοπτόλεμός τε

Πειάσιανδρός τε Πολυκτορίδης Πόλυδές τε δαίρωγο.

Οὐ γάρ μνηστήρων ἀρετῇ ἔσταν ἔξογος ἄριστοι,

²⁰⁸ Άμυνον ἀρὴν], ἀπάμυνον ύμιν τὸ δεινὸν [τὴν ἀρὴν], βούλησον. ²⁰⁹ Ομηλική δὲ μοι ἔσσι], εἰσα ὄμηλις μου, τὸ ἀφερημ. ἀντὶ τοῦ συγκεκρ. ²¹⁰ Οἰόμενος], νομίσων, ὑποπτεύων. ²¹¹ Παραιπεπιθῆσιν], παραπέστη. ²¹² Κτεωμέν], κτενώμεν, κατὰ τὸ Φίέωμεν, Λάφωμεν κτλ. ²¹³ Πειρήσεαι], πυνευθῆσαι, (πειρεν). ²¹⁴ Σρ ἀντοῦ], καινοπρεπῶς, διντὶ καπνισμένου, ἐπορένω ἀργαλοῦ. Τῆς αὐτῆς αἵτις ἔγεται ἐτυμολογικῶς καὶ τὸ Μέλεθον, κυρίως ἐγταῦθα ἡ δροφῆ, ἀλλαχοῦ δὲ συνεκδοχικῶς ὅλος ὁ οἶκος.

"Οσσοι ἔτ' ἔζων περὶ τε ψυχέων ἐμάχοντο·

Τοὺς δ' ἡδη ἐδάμασσε βίος καὶ ταρφέες ίοι·

Τοὺς δ' Ἀγέλεως μετέειπεν, ἕπος πάντεσι πικαύσκων·

"Ω φίλοι, ἡδη συγήσει ἀνὴρ ὅδε γειρας ἀπίσιους·

Καὶ δὴ οἱ Μέντωρ μὲν ἔστι, κενὰ εὔγυατα εἰπών,

Οἱ δ' οἱοι λείπονται ἐπὶ ποώτησι θύρησιν.

Τῶν νῦν μὴ ἄμα πάντες ἀφίετε δούρατα μακρός,

"Ἀλλ' ἄγεθ' οἱ ἔξ πρῶτον ἀκοντίσατ', αὐτές ποθεὶ Ζεὺς

Δώῃ Ὁδυσσῆα βλῆσθαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι.

Τῶν δ' ἄλλων οὐ κῆδος, ἐπὴν οὔτος γε πέσῃσιν.

"Ως ἔφαθ'" οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν, ὡς ἐκέλευεν,

Ιέμενοι· τὰ δὲ πάντα ἑτώσια θήκεν Ἀθήνη.

Τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο

Βεβλήκειν, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀφαριῖαν·

"Αλλου δ' ἐν τοῖχῳ μελίῃ πέσε γαλκοθάρεια.

Αὐτάρ ἐπει δὴ δούρατ' ἀλεύαντο μνηστήρων,

Τοὺς δ' ἄρα μύθων ἡρῆς πολύτλας; δοῖς Ὁδυσσεύς·

"Ω φίλοι, ἡδη μέν κεν ἐγὼν εἴποιμι καὶ ἄμμιν

Μνηστήρων ἐς ὄμιλον ἀκοντίσαι, οἱ μεμάσιν

Ημέας ἔξεναρίξαι ἐπὶ προτέροισι κακοῖσιν.

"Ως ἔφατ'" οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν δέξα δοῦρα,

"Ἄντα τιτυσκόμενοι Δημοποτόλεμον μὲν Ὁδυσσεύς,

Εὐρυάδην δ' ἄρα Τηλέμαχος, "Ἐλατον δὲ συνθήκης,

Ιείσανδρον δ' ἄρ' ἐπεφε βρῶν ἐπιθουκόλος ἀνήρ.

Οἱ μὲν ἔπειθ' ἄμα πάντες δόκει ἔλον διπετον οὔδας.

Μνηστήρες δ' ἀνεγγύησαν μεγάροιο μυγόνδες.

Τοι δ' ἄρ' ἐπήξαν, νεκύων δ' ἔξ ἔγγει ἔλοντο.

Αὐτίς δὲ μνηστήρες ἀκόντισαν οἵσα δοῦρα

Ιέμενοι· τὰ δὲ πολλὰ ἑτώσια θήκεν Ἀθήνη.

Τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο

Βεβλήκειν, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀφαριῖαν·

"Αλλου δ' ἐν τοῖχῳ μελίῃ πέσε γαλκοθάρεια.

"Αμφιμέδων δ' ἄρα Τηλέμαχον βάλε γειρ' ἐπὶ κάροπῶ

Λιγδην, ἀκρην δὲ ἐινὸν δηλήσατο γαλκός.

Κτήσιππος δ' Εὔμαιον ὑπέρ σάκος ἔγγει μακρῷ

Όυον ἐπέγραψεν· τό δ' ὑπέρπτατο, πίπτε δ' ἔραξε.

Τοι δ' αὐτὸν ἄμφι Οδυσσῆα διάνερονα ποικιλομήτην

Μνηστήρων ἐς ὄμιλον ἀκόντισαν δέξα δοῦρα.

"Ενθ' αὐτὸν Εὐρυδάμαντα βάλε πτολίπορθος Ὁδυσσεύς,

²⁴⁶ Τοὺς δ' ἡδη, τοὺς δὲ ἄλλους. ²⁴⁷ Ἀγέλεως, τὸ εως κατὰ συνίησιν ἀντὶ μιᾶς συλλαβῆς, παρθεν. Ἰλ. Α, 1. ²⁴⁸ Σχήσει, ἐψίξαι. ²⁴⁹ Ἐπὶ προτέρ. κακ.], Προστιθέντες ρ τοῦτο ἀκόμην εἰς τὰ προτέρα οὐτῶν κακα. ²⁵⁰ Βοῶν ἐπιθουκόλος] κατὰ παλιλλογίαν. ²⁵¹ Οὐελίζονται εἰς τρεῖς οὖτος σίγου, ὡς ταυτολογοῦντες. ²⁵² Λιγδην], ἀκροθιγώς, ἐπιπολαιψία. ²⁵³ Ἐπέγραψεν], ἐπιπολαιψία ἐπίξισε.

Αμφικρέδοντα δὲ Τηλέμαχος, Πόλυβον δὲ συνάπτει
Κτήσιππον δ' ἄρ' ἐπειτα βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ
Βεβλήκει πρὸς στήθος, ἐπευχόμενος δὲ προσῆγει.
Ω Πολυθεοτίθην φιλοκέρσουμε, μήποτε πάμπαν
Εἴκων ἀφραδίης μέγα εἰπεῖν, ἀλλὰ θεοῖσιν
Μύθον ἐπιτρέψαι· ἐπεὶ δὲ πολὺ ψέτεροι εἰσιν.
Τοῦτο τοι ἀντὶ ποδὸς ξενήιον, ὃν ποτ' ἔδωκας
Ἄντιθέω 'Οδυσσῆ, δέμουν κατ' ἀλητεύοντι.

Ἔντα βοῶν ἐλίκων ἐπιβουκόλος· αὐτὰρ 'Οδυσσεὺς
Οὔτα Δαμαστορίθην αὐτοσχεδὸν ἔγχει μακρῷ.
Τηλέμαχος δ' Εὐγνοφίθην Λειώκριτον οὔτα
Δουρὶ μέσον κενέωνα, διαπὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
Ἄθριπε δὲ πρηγής, γήνοντα δὲ γῆλασε παντὶ μετώπῳ.

Δὴ τότε 'Αθηναίη φιλιστικροτον αἰγίδ' ἀνέσχεν
Τύριθεν ἔξι δρυφῆς· τῶν δὲ φρένες ἐπιτοίηθεν.
Οἱ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον βόες ὡς ἀγελαῖαι,
Τὰς μὲν τ' αἰόλος οἰστρος ἐφορμηθεὶς ἐδόνησεν
Ὄφη ἐν εἰλαρινῇ, ὅτε τὴν ματα μακρὰ πέλονται.
Οἱ δ' ὡς τ' αἰγυπτοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλογεῖλαι,
Ἐξ δρέων ἐλθόντες ἐπ' ὄρνιθεσσι θόρωσιν
Ταὶ μὲν τ' ἐν πεδίῳ νέφεα πτώσσουσαι ἔνται,
Οἱ δὲ τε τὰς ὄλέκουσιν ἐπάλμενοι, οὐδὲ τις ἀλική
Γίγνεται οὐδὲ φυγή· χαίρουσι δέ τ' ἀνέρες ἄγρῃ·
Ω; ἂρα τοι μνηστήρας ἐπεσσύμενος κατὰ δῶμα
Τύπτον ἐπιστροφάδην τῶν δὲ στόνος ὥσυντ' ἀεικής
Κράτων τυπτομένων, δάπεδον δὲ πανταί αἴματα θύεν.

Λειώδης δ' 'Οδυσσῆς ἐπεσσύμενος λάθε γούνων,
Καὶ μιν λισσόμενος ἐπεια πτερόεντα προσηγέδω·
Γουνοῦμαι σ', 'Οδυσσεῦ σὺ δέ μ' αἴθεο καὶ μ' ἐλέγησον.
Οὐ γάρ πώ τινά φημι γυναικῶν ἐν μεγάροισιν
Εἰπεῖν οὐδέ τι φέξαι ἀτάσθαλον· ἀλλὰ καὶ ἄλλους
Παύεσκον μνηστήρας, ὃ τις τοιεῦτά γε φέξοι.
Ἀλλά μοι οὐ πειθοντο κακῶν ἀπὸ χεῖρας ἔχεσθαι·
Τῷ καὶ ἀτάσθαλησιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
Αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι θυσιάδος, οὐδὲν ἐσργώς,
Κείσομαι· ω; οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθι' εὐεργέων.

287 288 Μή.. μέγα εἰπεῖν], δρα, πρόσεγε. 289 Μήθον ἐπιτρέψαι], τὴν τῶν λόγων ἐκτέλεσιν ἀναθεῖναι. 290 Άντι ποδὸς]. τοῦ βελού, διὸ τοὺς ὄποιοι τὸν εἶγε κτυπήσῃ, ίδι. Γ, 299 κ. ε. 289] Ἐν ἄλλοις γράφεται Φρένες ή ποιότερον. 301] 'Εν κτιρῷ τοῦ ἔσορος, δέ ε γίνονται (ἀργίζουν δηλ., νὰ γίνωνται) μεγάλαι οἱ ημέραι. 302 Οὐ δ'], οἱ περὶ τὸν 'Οδυσ. 303 Νέφελος], εἰδος κυνηγετικῶν δικτύων, ἀλλὰς Νιφέλαι (κατὰ τὸ ο Μὲ νεφίλας, μὲ δίκτυα). Αρρεφ. 'Ορν. 193. 308 ἐπιστροφάδην], στρεψόμενοι δεξιὰ καὶ ἀριστερά.

300 Κράτων], τῶν κεφαλῶν, Κέζ; 303 Θυσιάδος], μάνις, λερούσης. — οὐδὲν ἐιργώς], οὐδὲν (θειεύδην) ἐργασθέμενος.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπέδρα πέδων προσέφη πολύγυρος Ὄδυσσεας·	320
Εἰ μὲν δὴ μετὰ τοῖς θυσικός εὐχεῖται εἶναι, Πολλάκι που μέλλεις ἀργύμεναι ἐν μεγάροισιν Τηλού ἐμοὶ νόστοιο τέλος γλυκεροῦ γενέσθαι, Σοὶ δ' ἄλιγόν τε φίλην σπέσθαι καὶ τέκνα τεκέσθαι.	
Τῷ οὐκ ἄν θάνατόν γε δυσηλεγέα προσφύγοσθαι.	225
὾ες ἄρα φωνήσας, ξίφος εἴλετο γειτὶ προχείρη Κείμενον, ὃ δ' Ἀγέλαος ἀποπροέκει γαμᾶξε, Κτεινόμενος τῷ τόν γε κατ' αὐχένα μέσσον ἔλασσεν. Φθεγγομένου δ' ἄστοις τοῦ γε κάρη κονίζσιν ἐμήχθη.	
Τερπιάδης δέ τ' ἀοιδὸς ἀλύσκανε κῆρα μέλλειναν,	330
Φήμιος, δις δ' ἡρείδε μετὰ μνηστήρισιν ἀνάγκη. Ἐστη δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων φόρμιγγα λίγειαν Ἄγγι παρ' ὄρσοθύρην δίχα δὲ φρεσὶ μερμήσεις, Ἡ ἐκδὺς μεγάροιο Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμὸν	
Ἐρκείου ἕστοτε τετυγμένον, ἐνī' ἄρα πολλὰ	335
Διάστητης Ὄδυσσεας τε βωῶν ἐπὶ μηρῷ ἔκηραν, Ἡ γούνων λισσοῖτο προσαίξας Ὄδυσση.	
Ωδὲ δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι Γούνων ἄψασθαι Λαερτιάδεω Ὄδυσσης.	
Ἡ τοι ὁ φόρμιγγα γλαφωρὴν κατέθηκε γαμᾶξε	340
Μεσσηγγὺς κορητῆρος ἵδε θρόνου ἀργυροθίου, Αὐτὸς δ' αὐτὸς Ὄδυσσης προσαίξας, λάβε γούνων, Καὶ μιν λισσόμενος ἔπεια πτερύσσεται προστύθει. Γουνοῦμπαί σ', Ὄδυσσευ· σὺ δέ μ' αἴδει καὶ μ' ἐλέγουσον.	
Αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄγρος ἔσσεται, εἴ κεν ἀοιδὸν	345
Πέφηγες, δέ τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀείδω. Αὐτοδίδακτος δ' εἰμι, θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἶγας	
Παντοῖας ἐνέψυσεν· ἔσικα δέ τοι παραείδειν Ὡς τε θεῷ· τῷ μή με λιλαίεο δειροτομῆσαι.	
Καὶ κεν Τηλέμαγος τάδε γ' εἶποι, σὸς φίλος οὗδις,	350
Ὦς ἐγὼ οὐ τι ἐκών εἰς σὸν δόμον, οὐδὲ γατίζων, Πωλεύμην μνηστήριν ἀεισόμενος μετὰ ὀντας·	
Ἄλλα πολὺ πλέονες καὶ κρείσσονες ἦγον ἀνάγκη.	
Ὦς φάτο· τοῦ δ' ἥκουσ' ἱερὴ ἴς Τηλέμαγοιο, Αἴψα δ' ἐὸν πατέρα προσεψώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·	355
Ισγέο, μηδέ τι τούτον ἀνατίσιον οὔτες γχάκῳ. Καὶ κήρυκα Μέδοντα σαώσαμεν, δις τέ μευ αἰεῖ·	

⁸²² Μέλλεις ἀργύμεναι], θά τι γέγιθης (κατηγράσθη). ⁸²³ Σπίθη], δέρ. τοῦ "Ἐπομει. ἀκλειώθαι, κατὰ τὸ Σχίσθαι κτλ. ⁸²⁵ Ἐρκείου], τοῦ ἐφέρου τῆς αὐλῆς (τοῦ ἔσκους),

⁸²⁷ "Ἡ αἵρεις πρὸς τὸν Ὄδυσσα. λισσοῖτο (αὐτὸν) γούνων (ἀπτόμενος). ⁸²⁸ Θεοῖσι], εἰς τὰς Ἑρτὰς καὶ θυσίας τῶν Θ. ⁸²⁹ Αὐτοδίδακτος δ' εἰμι, θεὸς δέ μοι κτλ.], Ἱδε 'Οδ P, 518, κ. ε. — εἷμας], φίλας. ⁸³⁰ "Εσικα δέ τοι παραείδειν], ἀρμόζω (μοι πρέπει) παρὰ σοι ἔσειν. ⁸³² Πωλεύμην], ἀνεστρεφόμην.

Οίκηκεν ήμετέρω χρήστεκο, παιδὸς ἐόντος,
Εἰ δὴ μή μιν ἔπεφνε Φιλόίτιος ἡὲ συθώτης,
Ὕπεστοι ἀντεβόληχσεν, δρινομένω κατὰ δῶμα.

360

"Ως φάτο· τοῦ δ' ἥκουσε Μέδων, πεπνυμένα εἰδὼς
Πεπτήγως γάρ ἔκειτο ὑπὸ θεόν, ἀμφὶ δὲ δέρμα
Ἐστο βοὸς νεόδαρτον, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
Ἄλιψα δ' ἀπὸ θεόνου ὕπτο, θοῶς δ' ἀπέδυνε βοείην.
Τηλέμαχον δ' ἄρδεπειτα προσαΐξας, λάθε γούνων,
Καὶ μιν λισσόμενος, ἔπεια πτερόδεντα προστύζα.
"Ω φίλ', ἔγω μὲν δὲ εἰμι, σὺ δ' ἵσχεο· εἰπὲ δὲ πατρί,
Μή με περισθενέων δηλήστεται δεξεῖ γάλκω,
Ἀνδρῶν μνηστήρων κεχρολωμένος, οἵ οἱ ἔκειρον
Κτήματ' ἐνὶ μεγάροις, σὲ δὲ νήπιοι οὐδὲν ἔτιον.

395

Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
Θάρσει, ἐπεὶ δὴ σ' αὔτος ἐρύσσατο καὶ ἐσάωσεν,
"Οφρα γνῶς κατὰ θυμόν, ἀτὰρ εἴπησθα καὶ ἄλλῳ,
"Ως κακοεργής εὐεργεσίη μέγ' ἀμεινῶν.
"Αὖλ' ἔξελθόντες μεγάρων, ἔξεσθε θύραζε
"Ἐκ φόνου εἰς αὐλήν, σύ τε καὶ πολύφρημος ἀοιδὸς,
"Οφρ' ἀν ἔγω κατὰ δῶμα πονίσομαι δύτεο με χρή.
"Ως φάτο· τὸ δ' ἔξω βήτην μεγάροιο κιόντε,
"Εξέσθην δ' ἄρα τῷ διός μεγάλου ποτὶ βωμὸν,
Πάντοτε παπταίνοντε, φόνον ποτιθενμένω αἰτεί.

370

Ηάπτηνεν δ' Ὀδυσσεὺς καὶ ἐὸν δόμον, εἴτε; ἔτι δέ τοι δῶμα
Ζωὸς ὑποκλοπέοιτο, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
Τοὺς δὲ ἔδειν μάλα πάντας ἐν αἴματι καὶ κονίγτων
Πεπτεῶτας πολλοὺς, ὡς τ' ἤθυσες, σὺς δ' ἀλιτήρες
Κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν πολιτίς ἔκτοσθε θαλάσσης
Δικτυῷ ἔξερυσαν πολυσπῶ· οἱ δέ τε πάντες
Κύματ' ἀλός ποθέοντες ἐπὶ ψυμάθαισι κέγυνται.
Τῶν μέν τ' Ἡέλιος φαέθιων ἔξειλετο θυμόν.
"Ως τότ' ἄρα μνηστήρες ἐπ' ἀλιτήροισι κέγυντο.
Δὴ τότε Τηλέμαχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Τηλέμαχ', εἰ δ' ἄγε μοι κάλεσον τροφὸν Εὐρύκλειαν,
"Οφρα ἔπος εἰπωμι, τὸ μοι καταβύμιόν ἐστιν.

385

"Ως φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλω ἐπεπειθετο πατρί·
Κινήσας δὲ θύρην, προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν.
Δεῦρο δὴ ὅρσο, γονῦ παταίγενες, η τε γυναικῶν

390

395

³⁷⁰ [Ἐκ φόνου], ἐκ τοῦ αἴματος; ή τοῦ αἴματοιμένου δῶματος. ³⁷¹ "Οττεο με χῆτι], ἔκεινο, οὐτινός μοι γρεία. ³⁷² [Ὑποκλοπέοιτο], ὑποκλέπτοιτο, ὑποκλέπτει (ὑποκρύπτει) ἔστιν. ³⁷³ ³⁷⁴ Μάλα πάντας] Ηοῖλος πάντας, μάλα πολλούς, καὶ ὑπεβατέον. — κονίγτων], ἐκ τούτου συμπερινετον δὲ δὲν ἡτον ἐστρωμένον τὸ ἔδαφος τοῦ ἀνδρῶνος, δὲν καὶ φύνεται θάστι. ³⁷⁵ Κοῖλον], βαθύν. ³⁷⁶ Εἰδόγη], εἰ δὴ βούλει, ἄγε. ³⁷⁷ Ει-νῆσας], κρούσσας, σείσας, καθὼς τὸ ἔδειρρασε, Ἰλ. I, 583.

Δημωάδων σκοπός ἔσσι κατὰ μέγαρ' ἡμετεράιουν,
Ἐργεοί κικλήσκει σε πατήρ ἐμὸς, δέρα τι εἶπῃ.

὾ος ἄρ' ἐφώνησεν τῇ δὲ ἀπτερος ἐπλετο μῆνος.
Ωἰξεν δὲ θύρας μεγάρων εὗ ναιεταύτων,

Βῆ δὲ ἴμεν αὐτάρ Τυλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευεν.
Εὔρεν ἔπειτ' Ὁδυσῆα μετὰ κταμένοισι νέκυστσιν,

Ἄλματε καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον, ὃς τε λέοντα,
Ος ἥτε βεβρωκὼς βοὸς ἔργεται ἀγραύλοιο·

Πᾶν δὲ ἄρα οἱ στήθες τε παρθία τ' ἀμφοτέρων
Αἴματόντα πέλει, δεινὸς δὲ εἰς ὅπα ἰδεῖσθαι.

Ὦς Ὁδυσεὺς πεπάλακτο πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθίεν.
Ἡ δὲ ὡς οὖν νέκυάς τε καὶ ἀσπετον εἰσιδεν αἷμα,

Θυσέν ἥδιολόξαι, ἐπεὶ μέγα εἰσιδεν ἔργον·
Ἄλλ' Ὁδυσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἵεμένην περ,

Καὶ μιν φωνήσας ἔπεια πτερόντα προστήδα·

Ἐν θυμῷ, γρῦν, γαῖε, καὶ ἵσχεο, μηδὲ διέλυζε·
Οὐχ ὁσὴν κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράπιν εὐγετάσθαι.

Τούτοις δὲ μοῖρ' ἐδάμασσε θεῶν καὶ σχέτλια ἔργα·
Οὐ τινα γὰρ τίεσκον ἐπιγιθοίων ἀνθρώπων,

Οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθίον, δὲ τίς σφεας εἰσαφίκοιτο·
Τῷ καὶ ἀτασθαλίησιν ἀεικέα πότυμον ἐπέσπον.

Ἄλλ' ἄγε μοι σὺ γυναικας ἐνὶ μεγάροις κατάλεξον,
Αἴ τέ μ' ἀτιμάζουσι, καὶ αἱ νηλιτεῖς εἰσίν.

Τὸν δὲ αὐτέ προσέειπε φίλη τροφός Εὐρύκλεια·

Τοιγάρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀλγήσειν καταλέξω.

Πεντηκοντά τοι εἰσιν ἐνὶ μεγάροισι γυναικες

Δημωατί, τὰς μὲν τ' ἔργα διδάξαμεν ἔργαζεσθαι,

Εἰριά τε ξαίνειν, καὶ δουλοσύνης ἀνέγεσθαι..

Τάων δώδεκα πάσαι ἀναιδείης ἐπέβισαν,

Οὐτ' ἐμὲ τίουσαι, οὐτ' αὐτὴν Πηγελόπειαν.

Τυλέμαχος δὲ νέον μὲν ἀείσετο, οὐδὲν ἐ μῆτρο

Σχημαίνειν εἰασκεν ἐπὶ δημωῆσι γυναικίν.

Ἄλλ' ἄγ' ἐγών ἀναβάσ' ὑπερώττα σιγαλόντα

Εἴπω σῇ ἀλόγῳ, τῇ τις θεὸς ὑπονον ἐπωρσεν.

Τὴν δὲ ἀπαμειβόμενος προστέφη πολύμητις Ὁδυσσεύς·

Μή πω τάγνον ἐπέγειρε· σὺ δὲ ἐνθάδε εἰπὲ γυναικίν

Ἐλθέμευ, αἴ περ πρόσθεν ἀεικέα μηγανδώντο.

400

405

410

415

420

425

430

³⁹⁸ Δημωάδων σκοπός], ἐπίσκοπος, ἔφορος. ⁴⁰³ Βεβρωκώς βοὸς], Ἀττ., καθὼς καὶ τὸ πίοι οἶνοιο (σιγ. 11) α., μέρος δηλ. ἀπὸ τοῦ ὅλη. ⁴⁰⁸ Ὄλολόξαι], ὑπὸ χερᾶς δηλονότι, διαδοσθῆτο. ⁴¹² Οὐδὲν ὁσὴν τελ.], ἐνν. εὐχὴ, οὐ δικαιον. "Ενθεν δὲ λαβὼν καὶ Αργιλόχος, ἔφη: οὐδὲν ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομέένιν ἐπ' ἀνδρέσι α." ⁴¹⁸ Νηλιτεῖς], δῆμοι, ἀναμάρτητοι. ⁴²¹ Πεντηκοντά], δσαι καὶ τοῦ Αἰλινόου (Η. 103). ⁴²⁴ Αναιδείης ἐπέβισαν, εἰς ἄκρων ἀναιδείας ηλασσαν, μεταφορ. ὡς ἀπὸ τῆς εἰς ἄρμα ἐπιβίσεως. ⁴²⁸ Σιγαλόντα], κυριολεκτικῶς νῦν ἐπὶ τῶν ὑπερψών, διὰ τὴν ἐπικρατεῖσαν ἐν αὐτοῖς ἡμέριαν.

“Ως ἄρ’ ἔφη γριῆς δὲ διέκ μεγάροιο βεβίκει
Ἄγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
Αὐτὰρ ὁ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἡδὲ συβάτην
Εἰς καλεσσάμενος, ἐπει περέσεντα προσηγόρων
Ἄρχετε νῦν νέκυς φορέειν, καὶ ἀνωγήθε γυναικας.
Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἡδὲ τραπέζας
Τύπατι καὶ σπόργοισι πολυτρήτοισι καθαίσειν.
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δέρμον κατακοσμήσῃσθε,
Δμωάς ἔξαγαγόντες ἔυσταθέος μεγάροιο,
Μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἔρκεος αὐλῆς,
Θεινέμεναι ἔιψεσιν τανυήκεσιν, εἰς ὅ κε πατέων
Ψυχάς ἔξαφέλησθε, καὶ ἐκλελάθοιντ' Ἀφροδίτης,
Τὴν ἄρ' ὑπὸ μνηστήρων ἔχον, μίσγοντό τε λάθρη.

435

“Ως ἔφατι”· αἱ δὲ γυναικες δοῦλεες ἦλθον ἀπασκι,
Αἴν’ ὀλοφυρόμεναι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσαι.
Πέωτα μὲν οὖν νέκυς φορέον κατατεθνήτας,
Καὸς δ’ ὅρ’ ὑπ’ αἰθούσῃ τίθεσαν εὐερκέος αὐλῆς,
‘Αλλήλησιν ἐρείδουσαι σήμαινε δ’ Ὁδυσσεὺς,
Αὐτὸς ἐπισπέργων ταῖς δ’ ἔκυρρον καὶ ἀνάγκη.
Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἡδὲ τραπέζας
Τύπατι καὶ σπόργοισι πολυτρήτοισι κάθισον.
Αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἡδὲ συβάτης
Λίστροισιν δάπεδον πύκα ποιητοῖο δέρμοιο
Ξύνον· ταῖς δ’ ἐφόρεον δμωάι, τίθεσαν δὲ θύραζε.
Αὐτὰρ ἐπει δὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,
Δμωάς δ’ ἔξαγαγόντες ἔυσταθέος μεγάροιο,
Μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἔρκεος αὐλῆς,
Εἴλεον ἐν στείνει, θίλεν οὐ πως ἦν ἀλύξαι.

450

Τοῖσις δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤργ’ ἀγρορεύειν.
Μὴ μὲν δὴ καθαρῷ θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἐλοίμην
Τάων, αἱ δὴ ἐμῇ κεφαλῇ κατ’ ὀνείδεα γεῦσαι
Μητέρι θ’ ἡμετέρῃ, παρά τε μνηστήρων ἔουσαι.

455

“Ως ἄρ’ ἔρη, καὶ πεισμα νεὸς κυκνοπρώρῳ
Κίονος ἔξαψας μεγάλης, περίβαλλε θόλοιο,
Τύψος” ἐπεντανύσας, μή τις ποσὶν οῦδας ἴκοιτο.
“Ως δ’ ὅτ’ ἂν ἡ κίγλαι τανυσπίτεροι ἡὲ πέλεισι
Ἐρκει ἐνιπλήξωσι, τὸ θ’ ἔστηκη ἐνὶ θάμνῳ,

460

⁴³⁷ Καὶ ἀνωγήθε γυναικας], ἐνιοῖταις φορέειν καὶ αὐτάς. ⁴³⁸ Θόλοιο], τοῦ κυκλοπεροῦς ταυμεῖς, ὃπου ἀπετίθεντο τὰ σκεύη. ⁴³⁹ Αλλήλησιν ἐρείδουται], συναντήσιαυθανάτουνται ἀλλήλαις, ἡ Ἔριξουσι (Αυλήλωμεναι) πρὸς ἀλλήλας. ⁴⁴⁰ Εἴλεον ἐν στείνει], συνέκλεισσαν ἐν στείρῳ τοιν τόπῳ. ⁴⁴² Κεφαρῷ θανάτῳ], τῷ διὰ τοῦ ἔιψους οὔτω γερ ἐνυμίξεται, ὡς καὶ μιαρὸς ὡς διάγγονης. ⁴⁴³ Κίονος ἔξαψας κτλ.], ἐκδήσας μεγάλης τινὸς κιονο., περιέβαλε τὸν θόλον. ⁴⁴⁹ “Ἐρκει.”, δικτύφ.—ἐνιπλήξωσι], ἐμπέσωσιν ἡ ἐμπλακῶσι, κοινῶς Ἐμπλέξωσι.

Αὐλιν ἐσιέμεναι, στυγερὸς δ' ὑπεδέξατο κοῖτος;
Ὦς αἰ γ' ἔτελης κεραΐδας ἔχουν, ἀμφὶ δὲ πάσας
Διερῆσι βρόχοις ἡσαν, δπως οἰκτίστα θύνοιεν.

Ἔπαιαζον δὲ πόδεσσι μίνυνθί περ, οὗ τι μάλια δῆν.

'Ἐκ δὲ Μελάνθιον ἦγον ἀνὰ πρόθυρόν τε καὶ αὐλήν.
Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν ῥῖνάς τε καὶ οὔκατα νηλέῃ γαλικῷ
Τάμνον, μήδει τ' ἔξέρυσαν, κυσίν ὄμητά δάσασθαι,
Χειράς τ' ἡδὲ πόδας κόπτον κεκοτηρότι θυμῷ.

Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀπονιψάμενοι χειράς τε πόδας τε
Εἰς Ὀδυσσῆα δόρυνδε κίον, τετέλεστο δὲ ἔργον.
Αὐτῷ δὲ γε προσέειπε φίλην τροφὸν Εὐρύκλειαν.
Οἶστε θέειον, γρῦν, κακῶν ἄκος, οἴστε δέ μοι πῦρ,
Οὐραὶ θειώτω μέγαρον. σὺ δὲ Πηνελόπειαν
Ἐθεῖν ἐντάδ' ἄνωχθι σὸν ἀμφιπόλοισι γυναιξί.
Πάτας δ' ὅπουνον δημωὰς κατὰ δῶμα νέεσθαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια.
Ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον ἐμὸν, κατὰ μοῖραν ξειπεξ.
Ἄλλ' ἄγε τοι γλαυκάν τε γιτῶνά τε εἴματ' ἐνείκω,
Μηδὲ οὕτω ἁράκεστιν πεπυκασμένος εὐρέας ὄντος
Ἐσταθί ἐνὶ μεγάροισι νεμεσσητὸν δὲ κεν εἴη.

Τὴν δ' ἀπαγειθόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Πῦρ νῦν μοι πρώτιστον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω.
Ὦς ἔφαθι· οὐδὲ ἀπίησε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια.
Πλεικεν δ' ἄρα πῦρ καὶ θήσιον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Εὖ διειθίστεν μέγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν.

Γρῦν; δ' αὗτ' ἐπέβη διὰ δῶματα κάλ' Ὀδυσσός,
Ἄγγελέουσα γυναιξί καὶ διρυνέουσα νέεσθαι.
Αἱ δὲ τίσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
Αἱ μὲν ἄρ' ἀμφεγένοτο καὶ ἡσπάζοντ' Ὀδυσσῆα,
Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμενοι κεφαλήν τε καὶ ὄψους
Χειράς τ' αἰνύμεναι· τὸν δὲ γλυκὺν ἴμερος ἥρει
Κλαυθμοῦ καὶ στοναγγής, γίγνωσκε δ' ἄρα φρεσὶ πάσας.

470 Δῆλιν ἐσιέμεναι], εἰς ἔπαιδιν λέμεναι [ἴοῦται]. 481 Θέειον], θεῖον ἄπυρον.

474 Μέγαρον καὶ δῶμα], μέγαρον τὸ ἐσωτέρω (ἡ γυναικωνίτις) καὶ δῶμα τὸ ἐξωτέρω.

477 Δάος], φῶς δάκρων, δίθεν φαινεται ὅτι είχεν ἡδη νυκτώση. 499 500 Κεραλήν τε καὶ

ὅμους; Χειράς τε], κατὰ τὴν ἡλικίαν ἢ τὴν ἀρχαιότητα των ἐκάστη. 500 Γίγνωσκε φρε-

σι], ἀνεγνωρίζεν ἐν ἔστιφ (ἀναμιμνησκόμενος).

Β'. ΗΣΙΟΔΟΥ.

“Ησιόδος, εἰς τῶν ἐπιφανεστάτων τῆς ἀρχαιότητος ποιητῶν, λέγεται ὑπὸ μέν τινων σύγχρονος, ὑπ' ἄλλων δὲ κατὰ ἔνα αἰώνα μεταγενέστερος τοῦ Ὁμήρου. Πατέρες του δὲ λέγεται ἡ ἐν τῇ Αἰολίδι τῆς Μικρᾶς Ἀσίας Κύμης ἀλλὰ τραχεῖς ἐν Ἀσκρη τῆς Βοιωτίας, ἐπεκαλεῖτο Ἀσκρεῖος. Κατὰ τοὺς βιογράφους του, ἐθνατώθη ἐν Λοκρίδι, καὶ ἐξρίψθη εἰς τὴν Θάλασσαν ἀλλὰ μετὰ ταῦτα τὸ πτῶμά του εὑρεθὲν ἐτάφη ἐν Ὁρχομενῷ τῷ Βοιωτικῷ. Ἔγραψε δὲ ποιήματα δεκαοκτώ. Ἄλλ' ὑπὸ τὸ ὄνομά του διεσώθησαν μόνον τρία, ἡ ΘΕΟΓΟΝΙΑ, ἡ ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ, καὶ ΤΑ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ, παράνετις οἰκονομικὴ περὶ τῶν ἀγροτικῶν ἔργων. Τοῦ Ἡσιόδου ἐπικινεῖτο ἴδιως ἡ γλαρυρότης τοῦ ὅρους καὶ τὸ ἐμμελὲς τῆς φράσεως.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΚΑΙ ΗΜΕΡΩΝ

II ΑΡΧΗ.

ΜΟΥΣΑΙ Πιερίθεν διοιδῆσι **κλείουσαι,**
Δεῦτε δὲ, ἐννέπετε σφέτερον πατέρον ὑμείουσαι,
Όν τε διὰ βροτοτὸν ἄνορες, δύμως ἄρπατο τε φρτοί τε,
Ρητοί τ' ἄρρενοί τε, Διὸς μεγάλοι ἔκητι.
Ρεῖα μὲν γάρ βριάσι, ρεῖα δὲ βριάσοντα γαλέπτει,
Ρεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἀδηλον ἀέξει,
Ρεῖα δέ τ' θύμνει σκολιδὸν, καὶ ἀγήνορα κάρρει,
Ζεὺς ὑψιθραμέτης, δὲ ὑπέρτατα δώματα ναίει.
Κλέμη: ἰδών ἀλλα τε δίκη δέ θύμνει θέμιστας
Τύμη ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ ἐτήτυμα μυθηταίμην.
Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔγη ἐρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν

5

10

11

* Μοῦσαι] Κατὰ Παυσανίαν οἱ πρῶτοι δίκαια στίχοι ἦσαν εἶναι τοῦ Ἡσιόδου, εὗτε εὑρίσκοντο εἰς τὸ ἀρχαιότατον γειρόγραφὸν του, τὸ ἐπὶ μηλιθίνων πετάλων. —Πιερίθεν] ἡ Πιερία ἡ ἐπαρχία τῆς Θεσσαλίας παρὰ τὸν "Ολυμπον. Εἰ; αὐτὴν ἐμυθολογεῖτο ὅτι κατέφουν αἱ Μοῦσαι. —Κλείουσαι] δικούσαι.] ἀντὶ [Τριμήνας] ἀντὶ [Τριμήνας] τὸ διπλοῦν ν ἐπὶ τὸ μέτρον. —πατέροι] τὸν Διόν. Διότι ἀπὸ Διός ἄργονται οἱ ἀργυροὶ ποιηταί.

5 * Όν τε διὰ δέ δέ.—ἄρπατο τε φατοί τε] ἄρπατο καὶ ἄρπαζον ὑπενν. εἰσι. 5 * Ρητοί τ' ἄρρενοί τε] περίφημοι καὶ μῆν. —ἔκητι] διὰ τοῦ Διός. 5 * Ρεῖα], εἰκόλως. —βριάσει], ἐνδυναμοῦ. —γαλέπτει], ταπεινοῦ. 6 * Αρίζηλον] τὸν περιθετον. —μινύθει] σμικρύνει.

7 Ἀγήνορα] τὸν ἀγέρωχον. —κάρφει], μαραίνει, καταβάλλει. 9 Κλέμη] τούτο πρὸς τὸν Δια. —θέμιστας], δικαιοσύνης διεύθυντε τὰς δίκας. 10 Τύμη] Διωρίης ἀντὶ τοῦ Τύ, Σύ, ὡς καὶ Ἐγώνη διεῖται. Ἐγώ, καὶ παρ' ἡμῖν. Εμένο, Ἐσένα, ἀντὶ Κρή, Σέ. —Πέρσῃ] κατ' ἄλλους ἀλητική, καὶ ὁ σίγος γράφεται: Ἐγώ δε κε, Πέρση, ἐτήτυμα, κατ. κατ' ἄλλους δὲ ἀνασέρεται καὶ ὁ προλαβῶν στίχος οὗτος εἰς τὸν Δια, ἀλλ' εἰς τὸν Πέρσην τὸν διελθόντον τοῦ Ἡσιόδου, πρὸς δὲ διευθύνεται τὸ παρὸν πόνημα. Τῷ συμβολεύει δὲ νὰ διευθύνῃ δικαίως τὰς δίκας, ητοι νὰ ἥνται δικαίος περὶ τὰς δικαιοσύνας του, ὡς δὲ λαχοῦ τοῦ αὐτοῦ ποιήματος τὸν παρακινεῖ, καὶ διότι, ὡς ιστορεῖται, ὁ Πέρσης ἐψιλονεῖται πρὸς τὸν Ἡσιόδον καὶ, κατὰ τὴν ἐκφρασιν τῶν γραμματικῶν, δίκαιος κατέτριβεν αὐτὸν. Τοῦτο ἔγγειται καὶ τὸ διατὸς προσομένει διὰ τῶν ἐπομένων στίχων. 11 *Ἐγην], ἐν μό-

Εἰσὶ δύω τὴν μὲν κεν ἐπαινήσεις νοήσας·

‘Η δ’ ἐπιμωμητή διὰ δ’ ἀνδριχα θυμὸν ἔχουσιν.

‘Η μὲν γάρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὄφέλλει,

Σχετλήγι οὐ τις τὴν γε φιλεῖ βροτός, ἀλλ’ ὑπ’ ἀνάγκης

‘Ἄθινάτων θουλῆσιν ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν·

Τὴν δ’ ἑτέρην προτέρην μὲν ἐγείνατο Νῦξ ἐρεθεννή,

Θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος αἴθέρις νέων

Γαῖης ἐν ρίζῃσι καὶ ἀνδράσι, πολλὸν ἀμείνω·

‘Η τε καὶ ἀπάλαμον περὶ ὅμως ἐπὶ ἔργον ἐγείρει.

Εἰς ἑτερὸν γάρ τὶς τε ἴδων ἔργοιο χατίζων

Πλούσιον, διὰ σπεύδει μὲν ἀρόμεναι ἡδὲ φυτεύειν,

Οἰκόν τ’ εὗ θέσθαις ζητοῖ δέ τε γείτονα γείτων,

Εἰς ἄφενον σπεύδοντες ἀγαθὴ δ’ ἕρις ἡδὲ βροτοῖσι.

Καὶ κεραμεῖ κεραμεὺς κοτέει, καὶ τέκτονι τέκτων,

Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φιθονέει, καὶ ἀσιδός ἀσιδῷ.

‘Ω Πέσση, σὺ δὲ ταῦτα τεῶ ἐνικάτθεο θυμῷ·

Μηδέ σ’ ἔρις κακόχαρτος ἀπ’ ἔργῳ θυμὸν ἐρύκοι

Νείκε’ ἐπιπτεύοντ’, ἀγορῆς ἐπακούον ἔόντα.

‘Ωρη γάρ τ’ ὀλίγην πέλεται νεικέων τ’ ἀγορέων τε,

‘Ω τινι μὴ βίος ἐνδον ἐπηκετανὸς κατάκειται

‘Ωραῖος, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος ἀκτήν,

Τοῦ κε κορεστάμενος νείκει καὶ δῆριν ὄφέλλοις

Κτήμασ’ ἐπ’ ἀλλοτρίοις. σοὶ δὲ οὐκ ἔτι δεύτερον ἔσται

‘Ωδ’ ἔρδειν ἀλλ’ αὐτὶς διακρινόμενα νεῖκος

Νείκης δίκαια, αλλ’ τ’ ἐκ Διός εἰσιν ἀρισταί.

Ηδη μὲν γάρ κλήρου ἐδαστάμενήν τοῦ ἀλλὰ τὰ πολλὰ

Αρπάζων ἐφέρεις, μέγα κυδείνων βασιλής

Δωροφάγους, οἱ τὴν δε δίκην ἐνέλουσι δικάσσαι.

νον, μονειδέας. ¹⁸ Τὴν μὲν], τὴν μίαν.—νοήσας], διηπαινέσσειν ἄν. ¹⁹ Βγγ-
σιν], διέχουσα θυμὸν ἄνδυρα, δίγα. ²⁰ Οὐσέλλει], διεγείροι. ²¹ Προτέρην] δηλ. πρὸ τῆς
ἄλλης. ²² Ὑψίζυγος], ὑψίθροις. Συγός κυρίως ἡ κωπηλατικὴ ἔδρα. ²³ Ἐν τινι. Σὲ ἀν-
δράσι], εἰς τὰς ρίζας τῆς γῆς, ἐννοεῖ τὴν φυσικὴν ἔριν τῶν στοιχείων, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν
ἀρμονίαν τῆς φύσεως. Μεταξὺ δὲ τῶν ἀνδρῶν τὴν ήδη καὶ φιλοτιμίαν καὶ ζηλοτυπίαν.—
ἀμείνων], καλλητέρων λέγει αὐτὴν τῇς ἀλλής, διοτι ἐκείνη γεννᾷ πολέμους, αὐτὴ δὲ
μόνον ζηλεῖσαν καὶ ἀμίλλαν. ²⁴ Απάλαυον], ἄκακον, ἡμερον. ²⁵ Εἰς ἓτ] ἑτερὸν πλού-
σιον ἀνδρᾶς.—χατίζων], στερούμενος. ²⁶ Οἰ], αὐτὸς ὁ ἴδιος, ὁ ἴδων. ²⁷ Αφενον], πλού-
τον. ²⁸ Ενικάτθεο] ἐγκατάθοι. ²⁹ Κακόχαρτος] τοῖς κακοῖς ἐπιχείρουσα. ³⁰ Οπι-
πτεύοντ], εἰς νεική προσέχοντα. ³¹ Πέλεται], ὑπάρχει. ³² Βιος], προμήθεα διὰ τον
βίον, πλούτος, το κοινωνίας.—ἐπηκετανός] ἐπαρκής δι’ διλον τὸ ἔτος. ³³ Ωραιος],
ἐγκατειρος, ἀπὸ ἔκάσην ὥσπεν τοῦ ἔτους προμηθεύσουμενος.—ἀκτήγιον σῖτον ἀλεσμένον (ἴκ τοῦ
ἄγνυμι, ἀκτή). ³⁴ Οφέλεις] ἡμιπορεῖς πάντα διεγείρης. ³⁵ Δεύτερον] Δεύτερον εἰ-
ναι: σημαίνει τὸ μὴ εἶναι τῆς πρώτης ἀνάγκης, ἐπομένως τὸ παρορᾶσθαι, ἐπιτρέπεσθαι.
Σοὶ δὲ οὐκ ἐπιπτέπεται πράττειν οὔτω, δηλ. ὄφέλλειν δῆριν, καλ. ³⁶ Αῦδι], ἐκ νέου,
ἀναφέρεται εἰς τὸ κατωτέρω ἡδη γάρ.—νεῖκος] ἐννοεῖ τὴν μεταξὺ τῶν διαπορῶν.
³⁷ Κλήρον]. τὴν πατρικῆν κλήρονομίαν. ³⁸ Εφόρεις], ἔφερες.—Κυδαίνων]. κολακεῖνων
ἢ καὶ δωροδοκῶν.—Βασιλῆς], ἀντὶ ἀρχοντας, δικαστάς. Οὕτω Όμ. Όδισ. Θ. 40, δον-
μάζει πολλοὺς βασιλεῖς τῶν Φαιάκων. ³⁹ Δικάσται], τὸ Ἐθέλουσιν ἔχει ἐδῆ μᾶλλον

Ἐξέπτη πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοι.
 Ἀλλὰ δὲ μηρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται.
 Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα.
 Νῦσσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρῃ γῆδ' ἐπὶ νυκτὶ¹⁰⁰
 Αὐτόματοι φοιτῶσι, κακὰ θυητοῖσι φέρουσαι
 Σιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν ἔξειλετο μητιέτα Ζεύς
 Οὔτες οὐ τί πού ἔστι Διὸς νόσον ἔχαλέασθαι.
 Εἰ δ' ἐθέλεις, ἔτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκοσυψώσω
 Εὖ καὶ ἐπισταμένως σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.

Ως δύσθεν γεγάκας θεοὶ θυητοὶ τ' ἄνθρωποι,¹⁰⁵
 Χρύσεον μὲν παρτιστα γένος μεζόπων ἀνθρώπων
 Ἀθάνατοι ποίησαν Ὄλύμπια δώματ' ἔχοντες.
 Οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, δτ' οὐρανῷ ἐμβασίλευεν.
 Ως δὲ θεοὶ ζωεσκον, ἀκήδεα θυμὸν ἔχοντες,
 Νόσφιν ἄτερθε πόνων καὶ διζύνος οὐδὲ τι δειλὸν¹¹⁰
 Γῆρας ἐπῆν αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χειρας ὅμοιοι.
 Τερόποντ' ἐν θαλήσι κακῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων.
 Θυήσκον δ' ᾧς ὑπνῷ δεδημημένοις ἐσθίλα δὲ πάντα¹¹⁵
 Τοῖσιν ἔην καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα
 Αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἀσθονον· οἱ δὲ ἐθελημοὶ
 Ἡσυχοὶ ἔργα νέμοντο σὺν ἐσθίοισιν πολέεσσιν.
 Αὐτάρι ἐπειδὴ τούτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
 Οἱ μὲν δαιμονες ἀγνοὶ ἐπιχθόνιοι καλέονται,
 Ἐσθλοὶ, ἀλεξίκακοι, φύλακες θυητῶν ἀνθρώπων,
 Πλουτοδόται καὶ τοῦτο γέρας βασιλήιον ἔσχον.

Δευτέρον αὗτε γένος ποιὸν γειρότερον μετοπισθεν
 Ἀργύρεον ποίησαν Ὄλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Χρυσέῳ οὔτε φυὴν ἐναλίγκιον, οὔτε νόρμα.
 Ἀλλ' ἐκατὸν μὲν παις ἔτεα παρὰ μητέροις κεδνῆ¹²⁰
 Ἐτρέφετ' ἀτάλλων μέγα νήπιος ώ ἐνὶ οἴκῳ.

⁹⁶ Πρόσθεν] πρὶν ἀποτῆ ἡ ἐλπίς.—ἐπέμβαλε], ή Πανθώρ. ⁹⁷ Αλάληται] πλανῶνται. ¹⁰¹ Ἐξέλετο], ἀφήσεν ἀπὸ αὐτές. ¹⁰² Ἐξαλέασθαι], ἀποσυγεῖν. Άρρ. (ἀντὶ ἐξαλέασθαι) τούς ἔξαλέομεν. ¹⁰³ Ἐκκορφώσιο], οἰκοδόμησα, συντίξοι ή ἀνακεφαλαώσω.

¹⁰⁵ Ως δύσθεν], οὔτε δόμοι, συγγρόωσι. ¹⁰⁶ Οἱ μὲν], οὔτοι μέν.—ἐμβασίλευεν], ἐν οὐρανῷ ἐβασίλευεν. ¹¹⁰ Οἰζύοις], θλίψεως. ¹¹¹ Ομοιοι], πρὸς έναυτούς δύμοιοι, δηλ. μὴ ἔξαλενούντες τοὺς πόδας καὶ τὰς χειρας. ¹¹² Εἳη], ἥτταν. ¹¹⁵ Ἐνελημοι], προθύμως.

¹¹⁶ Πολέεσσι], πολλοῖσι. ¹¹⁷ Γαῖα κάλυψεν], ή γαῖα κατεκάλυψε. ¹¹⁸ Οἱ μὲν] οὔτοι μέν. ¹¹⁹ Αὐθώπων], οἱ δύο οὔτοι στίχοι ἐκδίδονται οὕτως ἐκ Πλάτωνος, Κρατύλ. εἰς ἄλλας δὲ ἔκδόσεις εὑρόνται:

Τοι μὲν δαιμονές εἰσι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλᾶς,
 Ἐσθλοὶ, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θυητῶν ἀνθρώπων.
 Οἱ δέ φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέλτια ἔργα,
 Ἡέρα ἐσσάμενοι, πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἰαν,
 Πλουτοδόται.

¹²⁰ Βασιλήιον] βασιλικὸν δῶρον. ¹²⁵ Ἐναλίγκιον] την μορφὴν, τὸ σῶμα δύμοιο.—νόρμα] τὸν νοῦν. ¹²² Κεδρῆ] καὶ τῇ φρονίμῃ· Ἡ νηπιότης των διήρκει ἐπὶ ἑκατὸν ἔτη.
¹²³ Αταλλῶν], αὐξάνων.

‘Αλλ’ ὅταν ἡβήσεις καὶ ἡβῆς μέτρον ἵκουτο,
Παιυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ἀλγεῖ ἔχοντες
Ἀγραδίσις. Ὅδειν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἔδύναντο
·Αἰλῆλων ἀπέγειν, οὐδὲ ἀθανάτους θεραπεύειν
·Ηθελον, οὐδὲ ἕρδειν μακάρων Ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
·Η θέμις ἀνθρώποις κατ’ ἡθεα. τοὺς μὲν ἔπειτα
Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε, χολούμενος, οὐνεκα τιμᾶς
Οὐκ ἔδίσουν μακάρεσσι θεοῖς, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
Τοὺς μὲν ἐπιγιθόνιοι μάκαρες θυητοὶ καλέονται
Δεύτεροι, ἀλλ’ ἐμπητοὶ τιμὴ καὶ τοῖσιν ὄπηδει.

130

Ζεὺς δὲ πατήρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων
Χάλκειον ποίησο, οὐκ ἀργυρῷ οὐδὲν ὄμοιον,
·Ἐκ μελιάν, δεινόν τε καὶ ὅθριμον οἴσιν Ἀρηὸς
·Ἐργ’ ἐμελλε στονόεντα καὶ ὑδρεις· οὐδέ τι σίτον
·Ησθιον, ἀλλ’ ἀδάμαντος ἔχον χρατερόφρονα θυμὸν
·Ἀπλατοι· μεγάλῃ δὲ βίῃ καὶ χείρες ἀσπτοι
·Εἳς ὅμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.

135

Τοῖς δ’ ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἶκοι,
Χαλκῷ δ’ εἰργάζοντο μέλας δ’ οὐκ ἔσκε σίδηρος.
Καὶ τοὶ μὲν χείρεσσιν ὑπὸ σφετέρησι δαμέντες
Βήσαν ἐς εὐρώντα δόμον κρυεροῦ Ἀΐδαο,
Νώνυμοι· θάνατος δὲ καὶ ἐκπάγλους περ ἔόντας
Εἴλε μέλας, λαμπρὸν δ’ ἔλιπον φάος ἡελίοιο.

145

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
Αὐθις ἔτ’ ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρη
Ζεὺς Κρονίδης ποίησε δικαιότερον καὶ ἄρειον,
·Ἀνδρῶν ἥρων θεῖον γένος, οἱ καλέονται
·Ημίθεοι, προτέρη γενεῇ, κατ’ ἀπείρονα γαῖαν.
Καὶ τοὺς μὲν πόλεμος τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνῇ,
Τοὺς μὲν ἐφ’ ἐπαπύλῳ Θήρη, Καδμιτῶν γαῖη
·Ωλεσσε μαρναμένους μῆλων ἐνεκ’ Οἰδιπόδαο.
Τοὺς δὲ καὶ ἐν νήσοσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
·Ἐς Τροίην ἀγαγὼν, ·Ἐλένης ἔνεκ’ ἡγκόμοιο.
·Ἐνθ’ ἦτοι τοὺς μὲν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε.

150

155

160

¹²⁷ Παιυρίδιον], δλλ[γιστον]. ¹²⁸ Αφραδίαις] διὰ τὰς ἀνοησίας των. ¹²⁹ Κατ’ ἡθεα], τὰ ἔθιμά των πράττειν ἐπὶ τοῖς βωμοῖς, τὰς θυσίας. ¹³⁰ “Ἐκρυψε” “Ἐκρυψε τὰ γῆ.

¹³¹ Ἄλλ’ ἐμπητοί, ἀλλ’ ὄμως.—δπηδητοί], ἔπειται. ¹³² ‘Ἐκ μελιάν] ἐκ ξύλωμελίας, δηλ.. ἀστατεργάτους ὡς ἐνικνέειν. Κατ’ ἄλλους γραπτέον: ἔκ τε μελές, δεινόν τε, ἐκμελές, δηλ. Ἀέρριθμον, ἄτακτον. ¹³³ Ἀπλατοι], ἀπροσπέλασοι· εἰς ἄλλας ἔκδ. ἀ πλαστοι, ταύτην.—ἄσπιτοι], ἀπροσπέλασοι. ¹³⁴ Οὐκ ἔσκει, οὐκ ἦν (ετί). ¹³⁵ ‘Υπὸ σφετέρησι], τῶν ίδιων ἐστῶν. ¹³⁶ Εὐρώντα], εὐρωτιῶντα, θέντων σκοτεινόν. ¹³⁷ Νώνυμοι], ἀνώνυμοι, ἄδοκοι.—Ἐκπάγλους], τρομερούς. ¹³⁸ Αρειον], καλλήτερον. ¹³⁹ Πρ. γενεῆ], τὴ προτέρη ταύτης, εἰς ἥν ἔγραφε.—ἀπειρον], ἀπειρον.—¹⁴⁰ Φύλοποι], μάχη, βοή πολέμου. ¹⁴¹ Γειγ] τοὺς ἐπτά ἐπὶ Θήρας. ¹⁴² Ήτοι] δηλ.

Τοῖς δὲ δίχ' ἀνθρώπων βίστον καὶ ηῆε' ὀπάσσας
 Ζεὺς Κρονιδῆς κατένασσε πατήρ ἐς πείρατα γαῖης.
 Καὶ τοὶ μὲν ναιόυσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔγοντες
 'Ἐν μακάρων νήσοισι, παρ' Ὀλεανὸν βέθυδινην,
 'Ολβίοι τὴρες τοῖσι μελιγδέα καρπὸν
 Τρὶς ἔτεος θάλλοντα φέρει ζείδωρος; ἀρουρα.

165

Μηκέτ' ἔπειτ' ὥφειλον ἐγὼ πέμπτοισι μετεῖναι
 'Ανδράσιν, ἀλλ' ἡ πρόσθε θανεῖν, ἡ ἔπειτα γενέσθαι.

170

Νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον· οὐδέ ποτ' ἡμέρα
 Παύσονται καμάτου καὶ δίζυος, οὐδέ τι νύκτωρ
 Φθειρόμενοι· χαλεπάς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας.
 'Αλλ' ἐμπηγκαὶ τοῖσι μεμίζεται ἐσθλὰ κακοῖσιν.
 Ζεὺς δὲ ὀλέσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων,
 Εὗτ' ἄν γεινόμενοι πολικερόταφοι τελέθωσιν.

175

Οὐδὲ πατήρ παΐδεσσιν ὄμοιός, οὐδέ τι παιδεῖ,
 Οὐδὲ ξεῖνος ξεινοδόκωφ, καὶ ἑτέρος ἑταίρωφ,
 Οὐδὲ κασίγνητος φίλος ἔσσεται, ὡς τὸ πάρος περ
 Αἴψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας·

180

Μέμψονται δὲ ἄρα τοὺς χαλεποὺς βάζοντ' ἔπεισσι,
 Σχέτλιοι, οὐδὲ θεῶν ὅπιν εἰδότες· οὐδέ κεν οἱ γε

185

Γράτεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν,

Χειροδίκαιοι ἔτερος δὲ ἑτέρου πόλιν ἔξαλαπάζει.

Οὐδέ τις εὐόρκου γάρις ἔσσεται, οὔτε δικαίου,

Οὐτ' ἀγαθού· μᾶλιστον δὲ κακῶν φεκτήρα καὶ μῆραν

'Ανέρα τιμήσουσι· δίκη δὲ ἐν χερσὶ, καὶ αἰδῶς·

Οὐκ ἔσται· βλάψει δὲ ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα,

Μύθοισι σκολοπῖς ἐνέπων, ἐπὶ δὲ δόρκον ὀμεῖται·

Ζῆλος δὲ ἀνθρώποισιν δίζυροις ἄπασιν

Δυσκέλαδος κακόχαρτος ὄμαρτήσει στυγερώπης.

190

Καὶ τότε δὴ πρὸς "Ολυμπὸν ἀπὸ χθονὸς εύρυοδείης,

Δευκοῖσιν φαρέεσσι καλυψαμένῳ γρόβᾳ καλὸν,

'Αθανάτων μετὰ φῦλον ἵτην, προλιπόντ' ἀνθρώπους,

Αἰδῶς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείψεται· ἄλγεα λυγρὰ

Θυητοῖς ἀνθρώποισιν κακοῦ δὲ οὐκ ἔσσεται ἀλκή.

⁶⁶¹ Δίχ'], μακράν.—^{6.} § ηδε'], συνήθη κατοικίαν.—⁶⁷² στασας], χορηγήσας. ¹⁶² Κατένασσε, κατφύσε, ἀρό. τοῦ Καταναίω. ¹⁶⁵ Μελιγδέα], γλυκὺν ως μέλι. ¹⁶⁷ "Ωφειλον], εἴη μηκέτι.—μετεῖναι] νά συναναγρέψωμαι, νά ύπόρχω μεταξύ. ¹⁶⁹ Ήμαρ], εἰς τὸ δέ—στημα τῆς ήμέρας. ¹⁷² Μεμίξεται], θέλουσι μιχθῆ. Μετ' ὀλίγον μέλλ. ¹⁷³ Άν], ὅταν.—Τελ έθωσιν], μόλις γεννώμενοι γίνονται πολιοι. ¹⁷⁵ Όμαδίος], σύμφωνος, δύονον.

¹⁷⁹ Τεύς], αύτοὺς τοὺς γονεῖς.—Βάζοντ'], λέγοντες. ¹⁸⁰ Όπιν], τιμωρίαν, ἐκδίκησιν. ¹⁸¹ Δοτεῖν], δὲν δίουσιν αὐτοῖς θρεπτήρια, σμοιδήν δια τὴν τραφήν των. ¹⁸² Χειροδίκαιοι], οἱ δικαίων τῶν γειρῶν των δικήν λαυδίσκοντες.—ἔξαλαπάζει], πορθόσει. ¹⁸³ Ήσσεται] ή εὐ—σρκια δὲν θέλει· εὐθριστεῖ. ¹⁸⁴ Γέριν], θριστήν. ¹⁸⁵ Εν χερι], θέλουσ εἰθαῖ καρο—δίκαιοι, καθώς εἰπεν διωτέρω. ¹⁸⁶ Δυσκέλαδος], δύσφημος, κακάς φήμας ἐγερών.—κα—κέχροτος:], εἰς τὰ κακά ἐπιγιάρων. ¹⁸⁸ Εύρυοδείης], τας ἔχουσας πλατείας οδούς. πλα—τείας. ¹⁹¹ Φαρέσσαι], καλυμμασιν.—γρος] τὸ σῶμα. ¹⁹² Μετά], πρός. ¹⁹³ Νέμεσις], ή δικαίων ἴποδοςι.—ἄλγει· -γ δια τη δέλην ἐγκαταλειφθῆ. ¹⁹⁵ Λλκή], ξινα.

Γ'. ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΡΟΔΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ.

Απολλώνιος, ὁ Ρόδιος ἐπικληθεὶς, ἦν τὸ γένος Ἀλεξανδρεὺς, σύγχρονος δὲ Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου. Ἐν νεαρῷ ἡλικίᾳ συνέταξε τὰ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ, ποίημα εἰς τέσσαρα βιβλία περὶ τοῦ πλοῦ τῶν Ἀργοναυτῶν εἰς Κολχίδα, ἀλλὰ τὸ ποίημά του ἀπεδοκιμάσθη. Διὰ τοῦτο λυπηθεὶς ἀνεγέρτησεν ἐκ τῆς πατρίδος του καὶ κατέκαησεν εἰς Ῥόδον, ὅθεν ἔλαβε τὴν ἐπωνυμίαν. Ἐνταῦθα δὲ πολλὰ διορθώσας εἰς τὰ Ἀργοναυτικὰ, εὐδοκίμησε μεγάλως ὡς εἰς τῶν ἔξόχων ποιητῶν τῆς ἐποχῆς του.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ.

ΣΛΑΜΥΣ ΙΑΣΩΝΟΣ

ΑΥΤΑΡ δ γ' ἀμφ' ὡμοισι θεᾶς Ιτωνίδος ἔργον,
Δίπλακα πορφυρέγην περονήσατο, τὴν οἱ ὄπασσε
Παλλὰς, ὅτε πρῶτον δρυόχους ἐπεβάλλετο νηὸς
Ἀργοῦς, καὶ κανόνεσσι δάσε ζυγά μετρήσασθαι.

Ἡ μὲν ῥήτερόν κεν ἐς ἡέλιον ἀνιόντα
Οσσε βάλοις, ἡ κεῖνο μεταβλέψειας ἔρευθος.
Δὴ γάρ τοι μέστη μὲν ἐρευθήσσα τέτυκτο,
Ἄκρα δὲ πορφυρέη πάντη πέλεν ἐν δ ἄρ' ἐκάστῳ
Τέρματι δαίδαλα πολλὰ διακριδόν εὗ ἐκέαστο.

Ἐν μὲν ἔσταν Κύλωπες ἐπ' ἀφίτῳ ἥμενοι ἔργῳ,
Ζηνὶ κεραυνὸν ἄνακτι πονέύμενοι· δις τόσον ἥδη
Παμφαίνων ἐτέτυκτο, μιῆς δ' ἔτι δεύτερο μούνον
Ἄκτινος, τὴν οὔγε σιδηρέῃς ἐλάσσον
Σφύρησι, μαλεροῖ πυρὸς ζείουσαν ἀυτοῦ.

Ἐν δ' ἔσταν Ἀντιόπης Ἀσωπίδος υἱέε δοιῶ,
Ἀμφίων καὶ Ζῆθος, ἀπύργωτος δ' ἔτι Θηρῆ
Κεῖτο πέλας, τῆς οὐ γε νέον βάλλοντο δομαίους

* "Ο γ'", δέ λάσων.—Ιτωνίδος], τῆς Αἴθηνᾶς· φέρε: δὲ τὸ ἐπίθετον τοῦτο ἀπὸ τῆς Ιτώνης, πόλεως τῆς Θεσσαλίας, ὅπου εἶχε ναόν. ² Δίπλακο], δίπλη ἢ διμίτος χλαμύς. —
— ὄπασσε], ἔδισσε. ³ Δρυόχους], τὰ πρώτα ξύλα, τὰ σκαριά. ⁴ Ἀργοῦς]. Η ναῦς ἐφ' ής ἐπέκλευσαν οἱ ἀπ' αὐτῆς ἐπικληθέντες Ἀργοναῦται. — δάσε] ἔδισσαν ἡ Αἴθηνᾶ. — Ζυγά], τὰς ἔδρας τῶν κωπηλατῶν. ⁵ Ῥήτερον], εὐκολωτέρως.... ⁶ Οσσε], τοὺς δρυθαλαμούς, δυῖς. ἔνει ἐνικοῦ, ἐκ τοῦ Ὁπιώ.—ἔρευθος], τὸ ἐρυθρὸν τῆς χλαμύδος χρῶμα. ⁷ Μέστη μὲν], ἀντὶ ἐν τῷ μέσφοι. — τέτυκτο], ὑπῆρχε, ἐκ τοῦ Τεύχω. ⁸ Δαίδαλος], ποικίλιατα. — ἐκέαστο], ἔσταν εὐτρεπισμένα. Κάλω. ¹⁰ ἐν μὲν ἔσταν, ἔνθασαν μέν. — ἐπ' ἀρ. ἥμ. ἔργῳ], δάσολαύμενοι εἰς (καθὼς καὶ κοινῶς λέγομεν) ἔκάθησαν εἰς τὴν δουλειάν.

¹¹ Τόσον] τόσον εἶχε κατασκευασθῆ, ὥστε μιᾶς μόνης ἐστερεῖτο ἀκτῖνος. ¹² ἔλασσον], ἔλαύνω. ¹³ Π. ζ. Αἴτημά], ζείσαν (τὴν ἀκτῖνα) ἀτμῷ πυρός. ¹⁴ Ασωπίδος], Αντιόπη, θυγάτιη τοῦ Ασωποῦ ἐγέννησεν ἐκ τοῦ Διὸς τοὺς δύο υἱούς. ¹⁵ Νεός] νεωσί. — διο-

Ιέμενοι. Ζῆθος μὲν ἐπωμαδὸν ἡέρταξεν

Οὐρεος ἡλιόπατο κάρη, μογέοντι ἔσικώς·

Ἄμφιων δ' ἐπὶ οἱ χρυσέῃ φόρμῃ γγι λιγαῖνων

Ήσε, δις τόση δὲ μετ' ἔχνια νίσσετο πέτρη.

20

Ἐξεῖης δ' ἥσκητο βαθυπλόκαμος Κυθερείη,

Ἄρεος ὄχυμάζουσα θύὸν σάκος· ἐκ δὲ οἱ ὠμου

Πῆγχν ἐπὶ σκαιὸν ἔνυνοχὴ κεχάλαστο χιτῶνος

Νέσθεν ὑπὲρ μαζοῖο τὸ δ' ἀντίον ἀτρεκές αὔτως

Χαλκείη δείκηλον ἐν ἀσπίδι φείνετ' ἴδεσθαι.

25

Ἐν δὲ βωῶν ἔσκε λάσιος νομός· ἀμφὶ δὲ βουσὶ

Τηλεβόαι μάρναντο καὶ οἰες Ἡλεκτρύωνος·

Οἱ μὲν ἀμειβόμενοι, ἀτὰρ οἱ γ' ἐθέλοντες ἀμέρσαι

Ληῖσται Τάφοις τῶν δ' αἴματι δεύτερο λειμῶν

Ἐρσήεις, πολέες δ' ὀλίγοις βιώντο νομῆς.

30

Ἐν δὲ δύῳ δίφοι πεπονήκατο δηριόωντες.

Καὶ τὸν μὲν προπάροιθε Πέλοψ Ἰθύνε, τινάσσων

Ἡνία, σὺν δὲ οἱ ἔσκε παραιθάτις Ἰποδάμεια·

Τὸν δὲ μεταδρομάδην ἐπὶ Μυρτίλος ἡλασεν ἵππους.

Σὺν τῷ δ' Οἰνόμαος, προτενές δόρυ χειρὶ μεμαρτώνει,

Ἄξονος ἐν πλήμνησι παρακλιδὸν ἀγνυμένοιο

35

Πίπτεν, ἐπεστύμενος Πελοπῆια νῶτα διτίξαι.

Ἐν καὶ Ἀπόλλων Φοῖθος δίστεύων ἐτέτυκτο,

Βούπαις οὕπω πολλὸς, ἐγήν έρύοντα καλύπτοντος

40

Μητέρα θαρσαλέως Τιτούν μέγαν, ὃν δ' ἔτεκέν γε

μαίους], ὑπεν. λάσιος, λίθους· τοὺς πρὸς εἰκοσιμήν. ¹⁸ [Ἡέρταξεν], ἐκ τοῦ Λερτάζω, διατάντων τῷ Λειρίῳ, αἴρων. ¹⁹ [Κάρη], τὸ Κάρη οὐδέτερο, κορυφὴν, δηλ., μέγαν λίθον.

²⁰ [Ἐπὶ οἷ], μετ' αὐτόν.—λιγαῖνων], ζύμλων. ²¹ [Νίσσετο], ἥργετο. διότι μυθολογεῖται διτί, διὰ τῶν τόνων τῆς λύρας του οἱ Αμφίων ἐκίνει τοὺς λίθους καὶ ἐτείγει τὰς Θη-

ᾶσας. ²² [Ησκητο], δηλ. ἡνὸς ἐνυφασμένην, ἐνειργασμένην.—[Κυθερείη], ἡ Ἀρρεδίτη.

²³ [Οὐχαίρουσα], κρατοῦσσα ἐκ τῆς ὁχάνης. ²⁴ [Πῆγχν] τὸ ἐμπτεύθιον μέρος τῆς γει-

δος—[ενοχῆ], τὸ κόμβωμα. ²⁵ [Δεικελον] τὸ δύσιοντα (αὐτῆς) ἐφαίνετο ἀπεράλλακτον ἀπέναντι εἰς τὴν γαληκήν ἀσπίδα. ²⁶ [Ἐσκε], ἡν. — νομός], βοσκή. ²⁷ [Τηλεβόαι], οἱ

Τηλεβόαι, ἔνιος καταγόμενον εἰς Μηκυνῶν, κατέφθασεν εἰς τὰς νήσους τῆς Ακαρναίας, ών μια καὶ ή Τάφος, οὗν καὶ ἐκλήθησαν Τάφοις· ἔξων δὲν ἔχει πειρατείς.—[Ἡλεκτρύωνοι], οἱ ίδιοι τοῦ Περσέως βασιλεὺς τῶν Μηκυνῶν. ²⁸ [Ἀμέρσαι], νὰ ἀρπάσωσιν. Ἀμέρδω.

²⁹ [Ἐρσήεις], δροσερός, διότι [Ἐρση η δρόσος], ἐκ τοῦ Ἄρδω ή [Ἄρδω.—βιώντο], ἔθιαζον, ἐκ τοῦ Βάσιο. ³⁰ [Δηριώντες] ἀνταγωνιζόμενοι. ³¹ [Περιβάτις], ἡ ἀναβίνουσσα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ διέρρω. Ο Οἰνόμαος, μηθὲλων νὰ νυμφεύῃ τὴν κόρην τοῦ Ἰπποδάμειαν, ἡνάγκαζε τοὺς μνηστῆρας αὐτῆς νὰ συναγαγοῖσθωσι μετ' αὐτοῦ εἰς διφρηλαστίαν. Καὶ δὲ μὲν μνηστήρος ἐπρεπε προλαβεῖν νὰ φύσῃ εἰς Κόρινθον· δὲ δὲ Οἰνόμαος παρακολουθῶν καὶ ἀκοντίζων αὐτὸν τὸν ἐφόνευεν. Άλλ' οἱ Πέλοψ ἐκέρδισε τὸν ἡνίον, τοῦ Οἰνομάου Μυρτίλον, ὅστις ἐσύντειψε τὸ ἔρμα ἐπὶ τοῦ ἀγώνος, καὶ οὕτως ὁ Πέλοψ ἐνυμφεύθη τὴν Ἰπποδάμειαν.

³² [Ἐπι], ἐπὶ τὸν δέ. ³³ [Μεμαρπώ]., κρατῶν. ³⁴ [Πληνησαι], ἡ δηὴ τοῦ τροχοῦ εἰς τὴν ἐναρμόδεται ὁ ἔξων.—παρακλιδὸν], πλαγίως, ἡ μὲ τρόπον ὕστε νὰ παρεκκλίνῃ.

³⁵ [Ἐπεστύμενος], οὕμων. ³⁶ [Επισεωνα.—δαΐζει], νὰ σχίσῃ. Δαΐζω. ³⁷ [Βούπαις], παις ηύ-πρόσωπον, σύροντα αὐτήν ἀπὸ τοῦ καλύμματος τῆς. ³⁸ [Τιτούν], Τιτούς, γιγας, οὗτος τοῦ κατετέθευσεν ὁ ιδιός της Ἀπόλλων.

Δι' Ἐλάση, θρέψεν δὲ καὶ ἄλλο ἐλογεύσατο Γαῖα.
 Ἐν καὶ Φρίξος ἔγν Μινυής, ώς ἐτέον περ
 Εἰσαίων κριοῦ, οὐδὲ ἄρτ' ἔξενέποντι ἐψκει.
 Κείνους καὶ εἰσορόων ἀκέοις, ψεύδοιο τε θυμὸν,
 Ἐλπόμενος πυκινήν τιν' ἀπὸ σφείων ἐστακοῦσαι
 Βάξιν, οὐ καὶ δηρόν νυν ἐπ' ἐλπὶδι θηγάσαι.

45

ΕΚ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ.

ΦΙΝΕΥΣ.

Τίμος δὲ ἡέλιος δνοφερὰς ἐπέλαμψε κολώνας.
 Ἐκ περάτων ἀνιών, ἥγειρε δὲ μηλοβοτῆρας,
 Δὴ τότε λυσάμενος νεάτης ἐκ πείσματα δάφνης,
 Διῆδα τ' εἰσθίσαντες, δῆσην χρεώ ήτον ἄγεσθαι,
 Πνοιῇ δινήεντ' ἀνὰ Βόσπορον ιθύνοντο.
 Ἐνθα μὲν ἡλιβάτῳ ἐναλίγκιον οὔρεϊ κῦμα
 Ἐμφέρεται προπάροιθεν ἐπαίσσοντι ἑοικός,
 Αἱὲν ὑπὲρ νεφέων ἡερμένον οὐδέ τε φάιης
 Φεύξεσθαι κακὸν οἴτον, ἐπεὶ μάλα μεσσόθι νηὸς
 Λάθρον ἐπικρέμαται, καθάπερ νέφος. ἀλλὰ τὸ γ' ἔμπηγς
 Στόρνυται, εἴ κ' ἐσθλοῦ κυβερνητῆρος ἐπαύρη.
 Τῷ καὶ Τίφως οἵδε δαχμοσύνησι νέοντο,
 Ἀσκιθεῖς μὲν, ἀτάρ πεφοθημένοι. ἥματι δὲ ἄλλῳ
 Ἀντιπέρηγα γαίῃ Βιθυνίδι πείσματ' ἀνήψαν.
 Ἐνθάδ' ἐπάκτιον οἴκον Ἀγηνορίδης ἔχε Φινεὺς,
 Ος πέρι δὴ πάντων ὀλιώτατα πήματ' ἀνέτη,
 Εἶνεκα μαντοσύνης, τὴν οἱ πάρος ἐγγυάλιξε

10

15

⁴² Γαῖα] μετὰ τὴν γέννησιν του ἔκρυψεν δὲ Ζεὺς τὸν Τίτανον εἰς τὴν γῆν, οὗτον ἐγεννήθη ἐκ δευτέρου. ⁴³ Μινυής], ὁ Φρίξος ἦν υἱὸς τοῦ Ἀθάμαντος, βασιλεὺς τῆς Βοιωτίας. "Οὐεν τὸν λέγει Μινυής, διότι ἀρχαίστατοι τῆς Βοιωτίας καὶ ίδιος τοῦ Ὁργομενοῦ κάταικοι ἦσαν οἱ Μινύαι. Οὗτος διωκομένος ἀπὸ τῆς μητρουμένης τοῦ Ἰνοῦς, ἔρυγε μετὰ τῆς δαδεκάτης· τὸν Ἐλλήνας, ὃ ἐπὶ τοῦ χρυσομάλλους κριοῦ διεπλεύσετο πορθμὸν εἰς τὸν ὅποιον πεσοῦσα ή "Ἐλλήν ἔσσεται τὸ οὖρον Ἐλλήσποντος.—Ως ἐτέον περ], τόσον ζωηρῶς παριζάμενος ὥστε ἴσαντοσ ὅτι ἀκούει, ως νὰ ἱκουει κατ' ἀλήθειαν. ⁴⁴ Εἰσαίων], ἀκούων.—[ἰενέποντι], δημολούντι. ⁴⁵ Ακέοις] ἥθελες σιωπήσατε. Τὸ ἀλλογοῦ μη ἀπαντώμενον Ἀκέω, οὐ η ^η Βάξιν], βοήν, φωνήν.—[ηγήσαι], ἐπὶ μακρὸν δύνασαι νὰ θεωρῆς μὲ αὐτήν τὴν ἐλπίδα, διότι δηλ. αὐτὰ τὰ ὄποια νομίζεις ἐμψύχα είναι μόνον ποικίλματα.

⁴⁶ Κολώνας], τοὺς λόρους. ⁴⁷ Ἐκ περάτων] τοῦ ὄριζοντος.— μηλοβοτῆρας], ποιμένας,

⁴⁸ Δάφνης], λύσαντες τὰ σγονίνα ἐκ τοῦ κατωτάτου μέρους, ἐκ τῆς βίζης τῆς δάφνης, τοῦ δευτέρου εἰς ὃ ἦσαν δεμένα. ⁴⁹ Αη[δα], πρόσθατα. ⁵⁰ Ἡλιόδατη], υὐηλῷ. Οἱ γραμματικοὶ διαφωνοῦσιν ως πρὸς τὴν παραγωγήν.—ἐναλίγκιον], δμοιον. ⁵¹ [Ἐπαίσσοντι], ἐρωομήσοντες. Τὸ κῦμα δμοιάζει, ως νὰ θέλητο νὰ ἐφορμήσῃ. ⁵² Οίτου], τύχην· Ἐκ τοῦ οἴω, τοῦ ἀγρήστου ἐνεστῶτος τοῦ Οίτω (μέλλ. τοῦ Φέρω). ⁵³ Αέλιρον], μέγχ. —ἔμπητ], δμως.

⁵⁴ [Ἐπαίζην], ἐπιτύχη, δηλ. ἀπὸ πρὸς αὐτὸν τύχη κυβερνήτης. — Τίφως], ὁ κυβερνήτης τῆς Ἀργοῦς. ⁵⁵ Νέοντο], ἐπιρρόσουν. ⁵⁶ Ασκηθεῖς], δελιαθεῖς· α σκάζω. ⁵⁷ Βιθυνίδι], πέραν τῆς Βιθυνίας, δηλ. εἰς τὴν Εύρωπα πειθήν ἀκτὴν τοῦ Βοσπόρου. ⁵⁸ Φινεὺς], υἱὸς η ἀπόγονος Αγηνορος τοῦ βασιλέως τῆς Φινίκης. ⁵⁹ Ολοώτετα], διλούρωτατα. ⁶⁰ Εγγυάλιξε], ἐχορήγησε.

Αγητοῖς· οὐδὲ ὅσσον διέκετο, καὶ Διὸς αὐτοῦ
Χρείων ἀτρεκέως ἵεσθν νόον ἀνθρώποισι.
Τῷ καὶ οἱ γῆρας μὲν ἐπὶ δηγαῖον ἔαλλεν,
Ἐκ δ' ἔλετ' ὄφθαλμῶν γλυκερὸν φάσος οὐδὲ γάνυσθαι
Εἴτα ἀπειρεσίστιν ὄνειστιν, ὅσσα οἱ αἰεὶ²⁰
Θέσσατα πειθόμενοι περιναίεται οἰκαδ' ἄγειρον.
Ἄλλὰ διέκ νεφέν τῶν πέλας ἀίσσουσται
Ἄρπιαι στόματος χειρῶν τ' ἀπὸ γαμφηλῆσι
Συνεγένεις ἥρπαζον. ἐλείπετο δ' ἄλλοτε φορβῆς
Οὐδὲ ὕστον, ἄλλοτε τυθόν, ἵνα ζώων ἀκάχοιτο.
Καὶ δ' ἐπὶ μιδαλένην ὁδυτὴν χέον· οὐδέ τις ἔτλη
Μή ὅτι λευκανίγνος φορεύμενος, ἀλλ' ἀπὸ τηλοῦ
Μηδέ ἔστεως τοῖόν οἱ ἀπέπνεε λειψανα δαιτός.²⁵
Αὐτίκα δ' εἰσατῶν ἐνοπήν καὶ δοῦπον ὄμιλον,
Τούσδε αὐτοὺς παρεόντας ἐπήκεισεν, ὃν οἱ ιόντων
Θέσσατον ἐκ Διὸς ἤνει ἐπὶς ἀπόνασθαι ἐδωδῆσε.
Οὐράνιεις δ' ἐνύθειν, ἀκήριον ἥπτ' ὄνειρον,
Βάκτρῳ σκηπτόμενος, ρίκνοις ποσὶν ἡς θύραζε,³⁰
Τοίχους ἀμφαφόνων τρέμει ὁ ἄνεα νιστομένοιο
Ἄδρανή γῆρας τε πίνει τέ οἱ αὐταλέος χειώς
Ἐσκλήκει, ῥίνοι δὲ σὺν ὀστέα μούνοι εξεγον.
Ἐκ δ' ἐλθῶν μεγάροιο καθέζετο, γουνα βάρυνθεις,
Οὐδοῦ ἐπ' αὐλείοιο κάρος δέ μιν αμφεκίλυψε
Πορφύρεος, γαῖαν δὲ πέριξ ἐδόκησε φέρεσθαι
Νειόθεν, ἀδληγχοῦ δὲ ἐπὶ κώματι κέκλιτ' ἄναυδος.
Οἱ δέ μιν ὡς εἶδοντο, περισταδὸν ἡγερέθουστο,
Καὶ τάφον. αὐτάρ δ τοῖσι μάλα μόλις ἐξ ὑπάτοιο

¹⁸ Αγητοῖς;], δ Ἀπόλλων.—διέκετο], οὐδὲδόλως δὲν συνεστέλλετο, δὲν ἐφοδεῖτο.

¹⁹ Χρείων], μαντεύων, χρηστηριάζων. ²⁰ Τῷ], ἐπὶ τούτῳ, διὰ τοῦτο.—δηγαῖον], μα-
χρόν. ²¹ [εαλλεν], ἔπειμέν (ὁ Ζεὺς). ²² Γάνυσθαι], δὲν τόν ἄφησε ν' ἀπολαμβάνῃ.

²³ Ο.εισαν], τὰ βρώματα, τὰ φαγητά. ²⁴ Περιναίεται], οἱ περίοικοι. ²⁵ Αγειρόν
οἱ οἰκαδεῖ], ὅσα συνῆγον εἰς τὸν οἰκόν του οἱ περίοικοι, ἀκούοντες τοὺς χρησμούς του.

²⁶ Διεκ.] διά καὶ ἐκ. ²⁷ Αἴσσουσαι], ὄρμωσαι. ²⁸ Γαμφηλῆσι], μὲ τὰς σιαγόνας.

²⁹ Ελείπετο], τῷ ἔμενε. ³⁰ "Οσον], οὐδέ—ἀκάχοιτο], σπῶς ζῶν λυπήται, πάγκυ-
ρουμενος τὴν τροφὴν εἰς τὸν λάρυγγα σχῆι ἐμρο-

Φινεῖ· σύτως ἡν δυσώδης. ³¹ Ενοπήν], φωνὴν. ³² Αὔτοὺς], αὐτοὺς ἐκείνες.—ἐπῆ[σεν],
ἡσθετο.—Οι], ἥν οἱ θέσσατο. ³³ Απονασται], οἵτις θέλεις ἀπολαμβάνει. ³⁴ Ακήροιν], ἡψο-
χον. ³⁵ Ρινούς], νεναρκωμένοις. ³⁶ Αμφαφόνων], φωνῶν, ἀπόμενος. —ἄψεος], τὰ μέ-
μένος. ³⁷ Ρινός], τὸ δέρμα—ἔργον), συνειργον, συνεῖγον τὰ δεῖται. ³⁸ Βρυν-
χάτω του.—ἀδληγχρ], αἰσθενεῖς, νοσηρῷ.—κώματι], κοιμήματι. διὰ τὸν νοσηρὸν τοῦτον
θηκε. ³⁹ Τάφον], ἐξεπλάγησαν. ἐπ τοῦ ἀρχ. Τάφω, θυμάζω, ἐξ οὐ καὶ τὸ Τέ-
φρον. ⁴⁰ Ή ίσως, μόλις ἀναπνεύσας τῷ ἄκρῳ τοῦ στήθους, διότι ὑπάτος ὁ ἀνώτατος.

Στήθεος ἀμπινεύσας μετεψώνεε μαντοσύνησι.

45

» Κλύτε, Πανελλήνων προφερέστατοι, εἰ̄ ἐτεὸν δὴ

» Οὐδὲ' ὑμεῖς, οὓς δὴ κρυερῆ βασιλῆς ἐσετῦμη

» Ἀργώντος ἐπὶ νηὸς ἄγει μετὰ κῶας Ἰήσων.

» Υμεῖς ἀτρεκέως. ἔτι μοι νόος οἴδεν ἔκαστα

» Ἡσί θεοπροπίησι. χάριν νύ τοι, ὡ̄ ἄνα, Δητοῦς

60

» Γιὲ, καὶ ἀργαλέοισιν ἀνάπτομαι ἐν καμάτοισιν.

» Ἰκεσίου πρὸς Σηνὸς, διτις ρίγιστος ἀλιτροῖς

» Ἀνδράς, Φοίσου τ' ἄμφι, καὶ αὐτῆς εἶνεκεν "Ἄργε,

» Λίσσομαι, ήδε θεῶν, οίσι μέμβλεσθε κιόντες,

» Χριστίσμετε μοι, ρύσασθε δυσάμμορον ἀνέρα λύμης,

55

» Μηδ' ἔμ' ἀκηδείησιν ἀφορμήθητε λιπόντες

» Αὔτως, οὐ γάρ μοῦνον ἐπ' ὄφθαλμοῖσιν Ἐοινὺς

» Δᾶξ ἐπέβη, καὶ γῆρας ἀμήρυτον ἐς τέλος ἔλκω.

» Πρὸς δ' ἔτι πικρότατον κρέμαται κακὸν ἄλλο κακοῖσιν.

» Ἄρπιαι στόματός μοι ἀφασπάζουσιν ἐδωδήγη,

60

» Ἐκ ποθεν ἀφράστοιο καταίσσουσαι ὀλέθρου.

» Ισχω δ' οὐ τινα μῆτιν ἐπίροθον. ἀλλά κε ρέον

» Αὔτος ἐμὸν λελάθοιμοι νόον, δόρποιο μεμηλώς,

» "Ἡ κείνας· ὕδ' αἰψὺς διηέρισε ποτέοντας.

» Τυθὸν δ' ἦν ἄρα ἐνίποτ' ἐδητύος ἄμμις λίπωσι,

65

» Πνεῦ τόσε μυδαλέοντε καὶ οὐ τλητὸν μένος ὀδμῆς·

» Οὐ κέ τις οὐδὲ μίνυνθα βροτῶν ἄνσχοιτο πελάσσας,

» Οὐδ' εἴ̄ οἱ ἀδάμαντος ἐληλαμένον κέαρ εἴη.

» Ἀλλά με πικρὴ δῆτα κατίσχει δαιτὸς ἀνάγκη

» Μίμνειν, καὶ μίμνοντα κακῇ ἐν γαστέρι θέσθαι.

70

» Τὰς μὲν θέστατόν ἔστιν ἐρητύσαι Βορέαο

» Γίγας· οὐδ' οὐθεῖοι ἀλαλκήσουσιν ἐόντες,

» Εἰ δὴ ἐγὼν ὁ πρίν ποτ' ἐπικλυτὸς ἀνδράσι Φινεὺς

⁴⁶ Δι.] ἀς, ἀληθῆς. ⁴⁷ [Ταῦτα], ἐν ἡσθε στῖξ ἐκεῖνοι· — βασιλῆος] τοῦ Πελίσ, Θεσσαλίας τῆς Θεσσαλίας, ὃς τις ἔκαπέστειλε τοὺς Ἀργοναύτας. ⁴⁸ Κώας], διὰ τὸ δέρμα.

⁴⁹ [Ταῦτα], σεῖς εἰσθε. ⁵⁰ Θεοπροπίησι], μαντείας. ⁵¹ Ἀνάπτομαι], ἀπονέμω, ἀνατείημι. ⁵² [Ρίγιστος], φοιερωτατος. 'Ρίγος.—ἀλιτροῖς], τοῖς ἀσεβέσι. ⁵³ Μέμβλεσθε], μεμέλησθε, διὰ δὲν ὑπῆρχε ς ἐνεστῶς Μέμβλομαι. Εἰς ὧν τὴν φρυντίδα ἐξὲ ἀνατειθειμένοις δόπτοροντες. ⁵⁵ Χριστόμετος] βοηθόστατε με· — δυστάμμορον], δυσμορον, δυσυηῆ· — λύμης], θύρεως, βλάβης. ⁵⁶ Ἀκηδ. ἀσορμήθητος], ἀμερίμνως ἀναγωγήσατε. ⁵⁸ Αυτήστον], μακρότατον, ἀτελεύτητον, τὸ ὅποῖν δὲν δύναται νά̄ ἐκτυλιχθῇ. ⁶¹ 'Ολέθρου], ἐφορμῶσαι: ἐξ ἀφρίζου τινάδ' ὀλέθρου, ἐξ ἀγνώσου τινάδ' ὀλέθριον καταγωγίου. ⁶² Επιροθον], δὲν ἔχω καμμίαν βαλήην βοηθόν, οὐδεμίας βαλήη ὡφελεῖ μοι. ⁶³ Κείνας], θέλων νά̄ φάσω, εὐκολώτερα ἡμπορῶ νά̄ ὑποκρυφῶ ἀπό ἐμαυτὸν περὰ ἀπό ἔκεινας. — δημέριαι], διὰ τοῦ δέρος. ⁶⁵ Αὔμαι], ημίν, ἐμοί. ⁶⁶ Μένος], η δύναμις. ⁶⁷ Μίνυνθε], ἐλάχιστον.

⁶⁸ 'Ελληλαμένον], κεχαλκευμένον, κατεκευασμένον. ⁷⁰ Μίμνειν], νά̄ μένω, νή μή φεύγω τὴν δυσωδίαν. — θέσθαι], τὰ δυσώδη βρώματα. ⁷¹ Τάξι], ταύτας τὰς Αρπιαίς. — ἐρητύσαι], κωλύσαι, ἀποδιώξαι. ⁷² Γίγας]. Ήτο τοῦ Βορέως ηγανοί μετὰ τῶν Αργοναύτων συμπλέσαντες Ζῆτης καὶ Κάλλαις. Τούτων δὲ ἡ ἀδελφὴ Κλεοπάτρα ἦν τυνη τοῦ Φινέως. — οὐθεῖοι, ξένοι ὄντες. — ἀλαλκήσουσιν, ἀλέξουσιν, ὑπεραπειθώσιν, ἐκ τοῦ δχρ. Άλκω, ἀλέκω.

» Οἰδω μαντοσύνη τε, πατήρ δ' ἔμ' ἐγείνατ' Ἀγήνωρ·
» Τῶν δὲ καστιγνῆτη, ὅτ' ἐνὶ Θρήκεσσιν ἄνασσον,
» Κλεισπάτρη ἔδνοισιν ἐμὸν δόμον ἦκεν ἀκοιτις.

Ἴσκεν Ἀγγρονίδης ἀδινὸν δ' ἔλε κῆδος ἔκαστον
Ηέώων, πέρι δ' αὐτεῖ δύων οὐας Βορέοι.

Δάκρυ δ' ὄμορξαμένω σχεδὸν ἡλυθον, ὥδε τ' ἔειπε
Ζήτης, ἀσχαλόωντος ἐλών χερὶς χεῖσα γέροντος;

» Α δεῖλι, οὐ τινα φρυμὶ σέθεν σμυγερώτερον ἀλλον
» Ἐμμεναι ἀνθρώπων τί νῦ τοι τέσσα κήρος ἀνηπται;

» Ή ἕτας ὄλογησι παρῆλιτες ἀφραδίησι,
» Μαντοσύνας δεδαώς τῷ τοι μέγα μηριόσιν.

» Αμφις γε μὴν νόος ἔνδον ἀτύκεται ιερένοισι
» Χραισμεῖν, εἰ δὴ πρόγκυν γέρας τόδε πάρθετο δαίμων

» Νῶτιν. ἀρίζηλοι γάρ ἐπιχθόνιοισιν ἐνιπται

» Αθανάτων. οὐδ' ἂν πρὶν ἐρητύτατιμεν ιούσας

» Αρπυίας, μάλα περ λελιγμένοι, ἐς τ' ἂν ὄμόσσης,
» Μή μὲν τοιό γ' ἔκητι θεοῖς ἀπό θυμοῦ ἔστεσθι.

» Ως φάτο τοῦ δ' ίθὺς κενέας ὁ γεραιός ἀνέσχε
Τλήνας ἀμπετάσας, καὶ ἀμείβατο τοῖσθ' ἐπέεσσι.

» Σίγαρ μή μοι ταῦτα νόντι ἐνιθάλλεο, τέκνον.

» Ιστω Λητοῦς οὐδε, δ' με πρόρρων ἐδίδιξε
» Μαντοσύνας; Ιστω δὲ δυσώνυμος, ή μ' ἔλαχγεν κήρ,

» Καὶ τόδε ἐπ' ὄφθαλμῶν ἀλαὸν νέφος, οἷς θ' ὑπένεργεις
» Δαιμονες, οἱ μηδ' ὥδε θανόντι περ εύμενοιεν,

» Ως οὐ τις θεόθεν κάλος ἔσσεται εἶνεν ἀρωγῆς.

Τὸ μὲν ἔπειθ' δύοκοισιν ἀλαλκέμεναι μενέαινον.

Αἴψα δὲ καὶ κουρότεροι πεπονήστο δαιτα γέροντι,
Δοίσθιον Ἀρπυίασιν ἐλώριον ἐγγύθι δ' ἀμφω

Στήσαν, ἵνα ξιφέεσσιν ἐπεσσυμένας ἐλάστειαν.

Καὶ δὴ ταπρώτισθ' ὁ γέρων ἔμαυεν ἐδωδῆς.

75

80

85

90

95

100

⁷⁰ [Ἐδνοισιν], διὰ τῶν δύων, τῇ ὀποῖᾳ ὁ νυμφίος ἔδειν εἰς τοὺς γονεῖς. ⁷¹ [Ἴσκε.] εἶπε· τὸ ίσκω σημαίνειτεικάζω λέγουσι· δὲ οἱ κριτικοὶ, ὅτι οἱ μεταγενέστεροι Ἀπολλῆς οὐκ πετεχειρίσθησαν τὸ ίσκεν ἀντὶ τοῦ Εἶπε, παρέξηγίσαντες τινα χωρία τοῦ Ουμήρου.—ἀδινόν], μέγα. ⁷² [Πέρι], ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους. ⁷³ [Ομορξαμένω], στογγίσαντες.—σχεδόν], πλητσίον αὐτοῦ. ⁷⁴ [Ασγαλόνων], λυπουμένου. ⁷⁵ [Δεῖλι], ἄγλε. —σμυγερώτερον]. δυστυχέστερον. ⁷⁶ [Παρήλιες], ἡμαρτεῖς, Παρελιτέω· δὲ τούς Παραλίτω ἄγρ. ⁷⁷ [Δεῖδιον], διδαχθεῖς. ⁷⁸ [Ἄτυζεται], φυσεῖται. ⁷⁹ [Πρόχνυ], πάνω. Τὸ Πρόχνυ κυρίως σημαίνει γονιατάσι· ἐμεταφορᾶς δὲ τῶν φοβουμένων καὶ πιπτόντων μετέπειταν εἰς τὴν σημασίαν ταῦτην. ⁸⁰ [Νῶιν], φοβουμέθι, ἐνῷ συγχρόνως ἐπιθυμοῦμεν νὰ εἰς βοήθησμαν, δὲν ἀληθῶς ὁ θεὸς μῆς ἐπεφύλαξε τοῦτο τὸ γέρος;—ἐνιπται], αἱ ἐπιπλήγη παροῦντες τοὺς θεοὺς ἔνεκα σου. ⁸² [Τλήνας], κόρας τοῦ ὄφθαλμου. ⁸³ [Μοι], Περιποτητ. ἀντὶ Πρὸς χάριν μου. ⁸⁴ [Ιστω], ὁ Ἀπόλλων ἡγεύεται, ὁ θεὸς ἡγεύεται, ὁρκος. ⁸⁵ [Βήρη], ἡ κακὴ μοιρ. ⁸⁶ [Ἀλαδην], σκοτεινόν. ⁸⁷ [Εύμενεσιν], εύμενεις ἔστισται. ⁸⁸ [Ορκοισιν], ἔνεκα τῶν δρκῶν. ⁸⁹ [Κουρότεροι], οἱ νέοι οἱ αύτοῦ νεώτεροι. ⁹⁰ [Ἐλώριον], ἔσχατος. ⁹¹ [Ἐπεσσυμένας], ἐφορμώσας. ⁹² [Ταπρώτισθ'], μόλις.

- Αἱ δ' ἄφαρ, τὸν δὲ ἀελλαῖς ἀδευκέσει, η̄ στεροπαῑ ὥς,
Ἄπρόφατοι νεφέων ἐξάλμεναι ἐσσεύοντο 105
Κλαγγῆ, μακρώωσαι ἐδητύος· οἱ δὲ ἐσιδόντες
“Ηέωες μεσσηγῆς ἀνίαχον· αἱ δὲ ἄμφι ἀυτῆς
Πάντα καταβρώξασαι ὑπὲρ πόντοιο φέροντο
Τήλε παρέξει ὁδοῦ δὲ δυσάσχετος αὐθὶ λέλειπτο.
Τάχων δὲ αὐτὸπισθε δύων υἱες Βορέαο 110
Φάσγαν· ἐπισχύμενοι ὅπισω θέον· ἐν γὰρ ἔγκε
Ζεὺς μένος ἀκάματόν σφιν ἀτάρ Διός οὐ κεν ἐπέσθην
Νόσφιν, ἐπεὶ Ζεψύρειο παραίστεσκον ἀέιλας
Αἰὲν, δέ τ' ἐς Φινῆα καὶ ἐκ Φινῆος ἵστεν.
“Ως δέ δέ τ' ἐνι κνημοῖσι κύνες, δεδαημένοις ἄγρας,
“Ἡ αἴγας κερασὸν, ηὲ πρόκας ἴχνεύοντες,
Θείωσι, τυτθὸν δὲ τιτανόμενοι μετόπισθεν
“Ἄκρης ἐν γενέσσι μάτην ἀράβηγσαν ὁδόντας·
“Ως Ζήτης Καλαῖς τε μάλα σγεδὸν ἀίσσοντες,
Τάχων ἀκροτάτησιν ἐπέχρισον ἡλίῳ χερσί. 115
Καὶ νῦ κε δή σφ' ἀέκητι θεῶν διεδηλήσαντο,
Πολλὸν ἔκας νήσοισιν ἐπὶ Πλωτῆσι κιγόντες,
Εἴ μὴ ἄρ' ὀκέα Ίρις ἔδειν, κατὰ δὲ αἰθέρος ἀλλο
Οὐρανόθεν, καὶ τοια παραιφαμένη κατέρυκεν
ο Οὐ θέμις, ω̄ υἱες Βορέω, ξιφέεσσιν ἐλάσσατ
ο Άρπυίας, μεγάλοιο Διός κύνας· δρκαὶ δὲ αὐτῆ
ο Δώσω ἔγών, ώς οὐ οἱ ἔτι χριμψουσιν ἰοῦσαι. 120
“Ως φαμένη, λοισὴν Στυγοῦ ὄμοσεν, η̄ τε θεοῖσι
Πριγίστη πάντεσσιν ὀπιδονότατη τε τέτυκται,
Μή μὲν Ἀγγηρόδοκο δόμοις ἔτι τάσσε πελάσσατ
Εἰσαῦτις Φινῆος, ἐπεὶ καὶ μόρσιμον ἦν.
Οἱ δὲ δρκαὶ εἴξαντες ὑπέστρεφον ἀλλ' ἐπὶ νῆα
Σεύεσθαι Στροφάδας δὲ μετακλείουσ' ἄνθρωποι

¹⁰⁶ Άφαρ], εὐθύς—ἀδευκέσει], θύελλαις πικραῖ. ¹⁰⁸ Απρόφατοι], ἀπρεσσόδοκητοι, ἀπρό-
μήνυτοι. ¹⁰⁷ Μεσσηγῆς], ἐν τῷ μέσῳ των.—ἄυτῆς], βιθῦ. ¹⁰⁹ Παρέξει], μακράν δὲ αὐτοῦ ἐ-
περαν αὐτοῦ.—¹¹⁰ οἱ, δρκίσιν. ¹¹¹ Όπισω], πλεονομέδει μετὰ τὸ Κατόπισθε.—¹¹² ἕπη-
κε, ἀφῆκεν ἐν αὐτοῖς. ¹¹³ Νόσφιν], ἐνια γὰρ τῆς βοηθείας τοῦ Διός οὐκ ἐδύναντο ἐπε-
σθει·—παραίστεσκον], ἐτρεχον ἐμπρός, ἐξεπέρνων τὰς ἄλλας. Παραίσσω. ¹¹⁴ Κνημοῖ-
σι], δρυμοῖς. ¹¹⁵ Προκαζ], δορκάδας. ¹¹⁶ Θείωσι], θέωσι.—τιτανόμενοι,
τεντονόμενοι.—μετόπισθεν], δλιγον δρπισω τῆς ἄγρας. ¹¹⁸ Αράθησαν], ἐκροτησαν, χρο-
τοῦσι τοὺς ὁδόντας, νομίζοντες, ὅτι μὲ τὸ δάκρυν τῶν χειλέων τεντωνόμενοι φεύγουσι τὴν
ἄγραν ἦσθη. ¹¹⁹ Ηλίθα], μάτην, γωρὶς δηλο. νῦ δυνηθῶσι νὰ τὰς κιτυπήσωσι. ¹²⁰ Θεῶν],
παρὰ τὴν θέλησιν τῶν θεῶν.—διεδηλήσαντο. θύελλαις τὰς βλάψει, τὰς σπαράξει.

¹²¹ Έκάς], πολλὰ μακράν.—Πλωτῆσι], δρόμοι τῶν νήσων, εἰς τὰς ὄποιας ἔφθασαν τὰς
Άρπυίας ἐν τῷ Σικελικῷ πελάγει, ώς μαθιλογεῖται. ¹²² Κατέρυκεν], ἐμπόδισεν.

¹²³ Κύντες], αἱ ἄρπυιαι ἐθεωροῦντο ώς κύνες τοῦ Διός. ¹²⁴ Οἱ], τῷ Φινεῖ.—χριμψ
σιν], πλησιάσουσι. ¹²⁵ Διεδήν], τὴν σπουδὴν, τὸ θύρω. ¹²⁶ Πριγίστη], φοβερωτάτη·—
δειδονότατη], καταπληκτικωτάτη. ¹²⁷ Μόρσιμον], ὑπὸ τῆς μοιρας ἀποφασισμένον τὸ
νὰ μὴ ἐπανέλθωσι. ¹²⁸ Εἴργαντες], ὑποχωρήσαντες, ¹²⁹ Σεύεσθαι], τοῦ κατεδιώκειν.

Νήσους τοῦ γ' ἔκητι, πάρος Πλωτὰς καλέοντες.

*Αρπυιαί τ' Ἱρίς τε διέτμαγον. αἱ μὲν ἔδυσαν
Κευθύνων Κρήτης Μινώιδος· ἡ δ' ἀνόρουσεν
Οὐλυμπόνδε, θοῆσι μεταχθονίῃ πτερύγεσσι.

Τόφρα δ' ἀριστῆς πινδεν περὶ δέρμα γέροντος

Πάντη φοιβήσαντες, ἐπικριδὸν ἴρεύσαντο

Μῆλα, τά τ' ἔξ 'Αμυκοι λεγλασίης ἐκόμισσαν.

Αὐτάρ ἐπεὶ μέγα δόρπον ἐνὶ μεγάροισιν ἔθεντο,

Δαινυνθ' ἔζομενοι· σὺν δὲ σφίσι δαίνετο Φινεὺς

*Αρπαλέως, οἰόντ' ἐν ὄνειρασι θυμὸν ιάίνων.

*Ἐνθάδ', ἐπεὶ δόρποιο κορέσσαντ' ἥδε ποτῆτος,

Παννύχιοι Βορέω μένον υἱέας ἐγρήσσαντες.

135

140

145

Ἀλλαχοῦ δὲ γράφεται Σώεσθαι ἡ Σέβεσθαι. ¹³⁴ [Ἐκητι], διὰ τοῦτο, διότι ἐκεῖθεν ἐπέρει-
ψαν. ¹³⁵ Διέτμαγον, ἐχωρίσθαν, Διατμῆγο. ¹³⁶ Μινώιδος, ἀπὸ τοῦ βασιλέως Μι-
νώος. ¹³⁷ Μεταγθονίη, ὑπεράνω τῆς γῆς. ¹³⁸ Πινδέν, θυπαρός. ¹³⁹ Φοιβήσαντες;,
καθερίσαντες;.—[ρεύσαντο], ἔθυσάσαν κατ' ἐλλογὴν ἐκλεκτὰ προθετα. ¹⁴⁰ Αμυκοι;, δ'
Αμυκος βασιλεὺς τῶν Βιθυνῶν εἶχε φονευθῆ ὑπὸ τῶν Αργοναυτῶν. ¹⁴¹ Αρπαλέω;, δ'
πατεικῶ;.—[ιάνων], ως ἐνωχούμενος ἐν ὄνειρῳ, νομίζων ὅτι ἡτον ὄνειρον. ¹⁴² Ερήσ-
σαντες;, ἀγρυπνούμεντες, ἐνς.

Δ'. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Καλλίμαχος, υἱὸς Βάττου ἐκ Κυρήνης, ἡρακλετὸν ἐπὶ Πτολεμαίων Φιλαδέλφου καὶ
Εὐεργέτου, ὁρθὸν καὶ μεγάλων ἐπιμήθη διὰ τὴν ἀγγένειαν καὶ τὴν μάθησιν
του. Κατὰ τοὺς γραμματικοὺς, ἐγράψεις ὁδούσικοντα συγγράμματα, τὰ μὲν περὶ,
τὰ δὲ ἔμμετρα, ἀλλ' ἔξ αὐτῶν μόνον ἔξ θρησκευτικοὶ ὄμνοι καὶ τινὰ ἐπιγράμ-
ματα διεσώθησαν. Μαθητὴς αὐτοῦ, μετὰ ταῦτα δὲ ἀντίζηλος καὶ ἐχθρός του,
ἥν 'Απολλώνιος ὁ Ρόδιος. Ἀλλὰ φάνεται ὅτι μέχρι τέλους διηγέλαγκει.
διότι οἱ νέκροι ἀμφοτέρων ἀπετέθησαν εἰς τὸν αὐτὸν τάφον.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΛΗΜΝΗΤΡΑ.

Τὸν ὄμνον τοῦτον ἔγραψε δωριστὴ, διατριβῶν, ως φάνεται, εἰς "Αργος ὁ Καλ-
λίμαχος.

Τῷ καλάθῳ κατιόντος ἐπιφέρεγξασθε γυναικες·
ε Δάματερ μέγα χαῖρε, πολύτροφε, πουλυμέδιμνε. **Θ**
Τὸν καλαθὸν κατιόντα χαμαὶ θασεῖσθε βιβαλοι,
Μηδ' ἀπὸ τῷ τέγεος, μηδ' ὑψόθεν αὐγάστησθε.

¹ Τῷ καλάθῳ] τοῦ καλάθου. Τὸν καλαθὸν τοῦτον ἔφερον εἰς τὰ Θεσμοφόρια, τὴν ἑορ-
τὴν τῆς Δάμητρος, ματιητῶνδες κεκαλυμμένον. — ἐπιφέρεγξασθε] ψάλατε. ² Μέγα],
πολύ. — πουλυμέδιμνε], πολλοὺς; σίτου μεδίμνους χορηγούσσα. ³ Θασεῖσθε], καθήσατε.
Πλούτ. Ιουδ. Καὶ γὰρ Ἀδήνης; νηστεύουσιν αἱ γυναικες ἐν θεσμοφορίοις χαμαὶ⁴
καθήμεναι. ⁴ Ἀπὸ τῷ τέγεος], καὶ τῇ στεγανῇ. Δέγεις εἰς τὰς γυναικας ὅτι ταῦς εἰ-

Μὴ παῖς, μηδὲ γυνὰ, μηδὲ ἀ κατεχεύστο γαίτεν,
Μηδ' ὅκ' ἀρ' αὐτάλεων στομάτων πτύωμες ἄπαστοι
Ἐσπερος ἐκ νεφέων ἐσκέψατο, πανίκα νείται·
Ἐσπερος, ὃς τε πιεῖ Δαμάτερ ρυῶνος ἔπεισεν,
Ἄρπαγίμας ὅκ' ἀπυστα μετέστηχεν ἔχνια κώρας.

Πότνια, πῶς σε δύναντο πόδες φέρεν ἐς τ' ἐπὶ δυθμάς,
Ἐξ τ' ἐπὶ τὸς μέλανας, καὶ ὅπα τὰ χρύσεα μᾶλα;
Οὐ πίες, οὔτ' ἀρ' ἔδεις τῆνον γρόνον, οὐδὲ ἐλοέσσω.
Τρὶς μὲν δὴ διέβης Ἀχελώον ἀργυροδίναν,
Τοσσάκι δ' ἀενάων ποταμῶν ἐπέρασσας ἔκστον,
Τρὶς δ' ἐπὶ καλλίστης νήσου δράμες ὅμφαλὸν Ἐνναν,
Τρὶς δ' ἐπὶ Καλλιχόρω χαμάδις ἐκαθίσσασο φρητί,
Αύσταλέα, ἀποτός τε καὶ φάγες, οὐδὲ ἐλοέσσω....

Μὴ μὴ ταῦτα λέγωμες, ἀ δάκρουν ἄγαρε Δηροῦ.
Κάλλιον, ὡς πολιέσσιν ἑδότα τέθμια δῶκε
Κάλλιον, ὡς καλάμαν τε καὶ ίερὰ δράγματα πόρτα
Ἀσταγάνων ἀπέκοψε, καὶ ἐν βόας ἦκε πατήσαι,
Ἀνίκα Τριπτόλεμος ἀγαθὰν ἐδιδάσκετο τέχναν
Κάλλιον, ὡς (ἴνα καὶ τις ὑπερβασίας ἀλέγηται)
Θήκατο βουπείνας Τριόπεω γόνον οίκτρὸν ἰδέσθαι.

ναι ἀπηγορευμένον ν' ἀναθῶσιν εἰς τὰς στέγας διὰ νὰ ἴδωσι τὴν πουμπήν νὰ διελθῃ, ὡς βιβήλον θέαμα. ⁵ Χαίταν], οἱ σχολιασταὶ λέγουσιν ὅτι αἰνίζεται τὰς παρθένους. Ἄλλ' αὐτῶν ἔθος ἦν ν' ἀναθέωσι καὶ ὅγι: νὰ καταχεύσεται, νὰ λύωσι τὰς κόμας των. Διὰ τοῦτο ἄλλοι ὑπέλεσαν ὅτι ἔννοει τὰς ἑταῖρας, αἱ ὑπότιται εἰγον τὴν κύρην λυτήν ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἥθελουν εἰσθαι: ἔνταῦθι ἀνοίκειον. Μὴ μετὰ τοὺς παῖδες; καὶ τὰς γυναικας ἀναφέρει καὶ τὰς γύρας, αἱ οὐραὶ κατέγυραν, ἀπέρριψαν τὴν κύρην των; Διέτι, ὡς γνωστὸν αἱ πενθεσσαι ἔκειροντο. Ίσως ἔννοει δὲ καὶ οὐτάς τὰς θεσμοφορίαζουσας, τὰς δύοις λέγει ἀνάμυπυκας ἐν σίγ. 123. ⁶ Άπαγος], μήτε ὅταν πτύωμεν ἐν τῶν ἔντρων σωμάτων μας, ὡς οὐσιὶ ἀγαγοῦσι, γνωσόν δὲ ὅτι πρὸ τῶν θεσμοφορίων ἐνήργειον. ⁷ [Ἐσπερος], ὁ ἀσήρ. Τὰ θεσμοφορία ἐτελοῦντο διὰ νυκτὸς, καὶ φύνεται ὅτι ἡρηκίου περὶ τὰς ἐπιτολὰς τοῦ Ἐσπέρου. "Οὐεν ἐν Αθην. Δ'. 44. Αὐτεινας γάρ ἡμῖς, ὡς περ νηστείαν ἀγοντας καὶ περιμένοντας τὸ διατέλλον διστρον. — νεῖται], πότε ἔργεται καλάθος. ⁸ [Ωστε πιεῖν], ἡ Δήμητρα ἔζητε τὴν Περσεφόνην ἀστοῖς, ὁ δὲ Ἐσπερος πρῶτος τὴν ἔπεισε νὰ τίη. ⁹ Άρπαγίμας] ἀρπαγίσησο. — πιπυζάν], περὶ ὄνδεις ποτε ἡρησε. — μετέστιγεν], ἐπήγανεν εἰς ἀναζήτησιν. ¹⁰ [Ἐπὶ δυσμάς], μέρι μοσμῶν. ¹¹ Μέλαχας], τοὺς Αἴθιοτας, ἀντὶ μέχρι Αἰταλῶν.

¹² [Ἐνναν], πόλιν τῆς Σικελίας, ἦν λέγει ὁμοσχόλον τῆς καλλιδίζους νήσου. Περὶ δὲ τῆς: "Εννης λέγει ὁ Διόδωρος: «Δοκεῖ δὲ ἐν μέσῳ καθίσαι τὰς ὄλης νήσου, δι' ὃ καὶ Σικελίας ἐμφαλὸς ὑπὸ τοινού δυναμίζεται», ¹³ Δ. 63. Η', σ. 287]. ¹⁴ Φρητί], φρέστη. Καλλίχορον φρέστη, ἐν Ἰλευστῇ, ἀναφέσεται καὶ ὑπὸ τοῦ Παυσανίου καὶ Αἰκολλοδώρου. ¹⁵ Αὔστριά], ἡλιοκαυμενη, ἦρη. ¹⁶ [Ἄργυρως], ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὰ εὐεύφημητα ἔστω, τὸ δικτύον ἐλέγετο εἰς τὰ θεσμοφορία. Ἐπειδὴ ἡ ἐσρή εἰς μνήμην τῆς θλιψεως τῆς Δήμητρος, διὰ τοῦτο οὐδὲν λυπηρὸν ἔπεισε νὰ λέγεται εἰς αὐτήν, ἀλλὰ μᾶλλον εὐθύμια σκώμματα, πρὸς θεατέδεσσιν τῆς θλιψεως τῆς θεᾶς. — Δηϊ], Δηϊ, ἐπίθετον τῆς Δήμητρος. ¹⁷ Κάλλιον], μᾶλλον δὲ λέγωμεν. — ἐχόδοτο], εὐάρεστα παραχ. ¹⁸ Καλάμεν], τὴν καλά μην τοῦ αἵτου, τὸ ἄχυρον. — πάτα], πρώτη αὐτή. ¹⁹ Πατήσαι], ἀφησεν εἰς τὰ δράγματα τοὺς βόσα νὰ τὰ πατήσουν, νὰ τὰ ἀλωνίσουν δηλ. μὲ τοὺς πόδες των, ὡς τοῦτο σήμερον γινεται μὲ ππους. ²⁰ Αλέηται], ἀποφεύγει τὰς παραβάσιες, τὰς ἀμαρτίας.

²¹ Βουπείνας], εἰς μεγιστὴν πειναν. — Τρ. γόνον], Τριόπεως, οὐδὲ τοῦ Πεσειδῶνος, ἢ καὶ τὸ ἄλλους τοῦ Ηλίου, βιβλικέων ἐν Θεσσαλίᾳ. Ήδες αὐτοῦ ἡ Ἐρυσίχθιν, ὡς κατωνέρω.

Οὕπω τὰν Κνιδίαν, ἔτι Δώτιον ἵρὸν ἔνατον,
Τίν δ' αὐτῷ καὶ λὸν ἀλσος ἐποιήσαντο Πελασγοὶ²⁵
Δένδρεσιν ἀμφιλαχές· διά κεν μόλις ἡμεν οἰστός.
Ἐν πίτου, ἐν μεγάλαι πτελέαι ἔσταν, ἐν δὲ καὶ σύγναι,
Ἐν δὲ καὶ γλυκύμαλα· τὸ δ', ὥστ' ἀλέκτρινον, ὅσῳρ
Ἐξ ἀμαράν ἀνέθυε. Θεὰ δ' ἐπεμαίνετο χώρῳ,
Οσσον Ἐλευσῖνι, Τριόπω θ' δσον, δκκόσον Ἔννα.

'Αλλ' ὅκα Τοιοπιδασιν ὁ δεξιὸς ἄχθετο δαίμων,
Τουτάκις ἀ γείρων Ἐρυτίθονος ἄψατο βωλά.
Σεύτας ἔγων θεράποντας ἔείκοσι, πάντας ἐν ἀκμῇ,
Πάντας δ' ἀνδρογίγαντας, (ὅλαν πόλιν δρκοις δραι)
Ἀρμότερον πελέκεσσι καὶ ἀξίναισιν δπλίσσας·
Ἐξ δὲ τὸ τὰς Δάματρος ἀναιδέες ἔδραιμον ἄλσος.

Ἡς δέ τις αἴγειρος, μέγα δένδρεον, αιθέρι κῦρον·
Τῶ δὲ ἔπει ταῖ Νύμφαι ποτὶ τ' ὕδαιον ἐμβιόωντο·

'Α πράτα πλαγεῖσα, κακὸν μέλος ἔγενεν ἄλλαις.

Ἡθετο Δαμάτηρ διτι οἱ ξύλον ιερὸν ἄλγετ·

Εἶπε δὲ γυναικέν· ε Τίς μοι καὶ λὸν δένδρεκ κόπτει; ο

Αὐτίκα Νικίππα (τάν οἱ πόλις ἀρήτεισαν

Δαμοσταν ἔστασαν,) ἐείσατο γέντο δὲ γειροι

Στέμματα καὶ μάκωνα, κατωμαδίαν δ' ἔγειρε κλαῖδα.

Φᾶ δὲ παραψήγοισα κακὸν καὶ ἀναιδέα φῶτα·

▀ Τέκνον, διτι τὰ θεοῖσιν ἀνειμένα δένδρεκ κόπτεις,

▀ Τέκνον, ἐλίνυσον, τέκνον πολύμεστε τοκευσι,

▀ Παιέο, καὶ θεράποντας ἀπότρεπε, μὴ τι χαλεψθῆ

▀ Ηότνια Δαμάτηρ, τὰς ιερὸν ἐκκεραΐζεις. ο

Τὰν δ' ἄρ διποδιέψας χαλεπώτερον τὰ κυναγόν

²⁵ Κνιδίαν], τὴν ἐπαρχίαν τῆς Κνίδου ἐν Καρίᾳ τῇ· Μικρᾶς Ασίας. — Δώτιον], πόλις τῆς Θεσσαλίας, ὃπου ἦν ιερὸν ἄλσος τῆς Δίκαιητρος, καὶ ὅνειρ ὀρμήσαν οἱ τὴ Κνίδου πατοικήσαντες Θεσσαλοί. ²⁶ Τίν δ' αὐτῷ], σοι αὐτῇ τῷ Δίκαιητρᾳ. ²⁷ Ἀμφιλαχές], πάντειν περιλαμβανόμενον. — ἡμέτην] Αρωρ. ἀντὶ Ηλίουν. Μολὺς διήρχετο βέλος δι' αὐτοῦ, τόσον πυκνὸν ἦτον. ²⁹ Γλυκύμαλα] γλυκά, ήμερα μῆλα, — ἀλέκτρων] ἀλέκτρινον, διαιγέας. ³⁰ Ἐξ ἀμαρᾶν] ἐν τῶν διετῶν τῶν πηγῶν. — Επ. γάρω] ἡγάπτα τὸν τόπον.

³¹ Τριόπωρ] ἀκρωτήριον τῆς Κνιδίας, ὃποιος ὁ Τριόπας ἔφερε τὴν λατρείαν τῆς Δίκαιητρος.

³² Τριοπίδαιοι] τοῖς οὐοῖς τοῦ Τριόπα. — δαιμῶν] ὁ ἀγαθὸς δαιμῶν, ἡ εὐνοία τῶν θεῶν. ³³ Τουτάκις] τότε. — βωλά] ἀ γείρων βωλὴ ἄψατο τοῦ Ἐρυτίθονος, τὸν ἐνέπνευσε.

³⁴ Σεύτα], ὄρμης. ³⁵ Ἀνδρογίγαντας], γιγαντιάσιος ἀνδρας. — Αρκιοι] ἴκανοι, ίδ.

Εύριτ. Φοιν. 1037. Γίγας επὶ ώμων γηγενεῖς ὅλη πόλιν φέρων. — ἀξίναισιν],

ἡ ἀξίνη διπλοῦς πέλεκυς. ³⁸ Ήσ] Αρωρ. ἀντὶ Ην. — κύρον] φύλανον. ³⁹ Τῷ δὲ ἔπει] ἐπὶ

τούτῳ· εἰς ἄλλας ἐκδέσσεις. Τῷ δ' ὑπο—τ' ὕδ.δον] τὸ ἔνδιον, τὴν μεσημβριαν. — ἐψι-

δωντο] ἐπαιζον. ⁴⁰ Πράτα] ηιας αἴγειρος, πρώτη. — ἄλλαις] παρὰ τὰς ἄλλας, ὡς παρα-

πονουμένη τρόπον τινὰ πρὸς αὐτάς. ⁴¹ Οἱ ξύλον] τὸ ξύλον τῆς. ⁴² Χωταμένον] ἤρισθεισα.

⁴³ Ἀρήτειραν] ιέρειαν αὐτῇ. ⁴⁴ Ἐστασαν] τὸ πληθ. διότι ἡ πόλις περιεκτικόν. —

ἐείσατο] ὡμοίσας, μετεμφρωθή. — γέντο] ἔλασσεν, ἐκ ἀρχήστος τινὸς φήματος.

⁴⁵ Μάκωνα] μίκηνα. — κλειδα] κλειδα ἐπὶ τῶν μων κρεμασένην, καθ' δ' ιέρεια.

⁴⁶ Παραψήγουσα] θωτεύουσα, καλοπιάνουσα. ⁴⁷ Οτις] ὥτις. — ἀνειμένα] ἀνατιθει-

μένα. ⁴⁸ ἐλίνυσον] παύσε, σχόλασσ. — πολύθεστε] πολυπόθηε, ἐκ τοῦ θέσθιτι, σημαί-

νοντος καὶ τὸ εἰτεῖν. ⁴⁹ χαλεψθῆ] χαλεπήνη, δργιαθῆ. ⁵⁰ Ἐκκεραΐζεις] δεινόροτομεῖς.

Θρεσιν ἐν Τραπέσισιν ὑποβλέπει ἄνδρα λέπινα

‘Ωμοτόκος, (τᾶς φαντὶ πέλειν βλοσσυώσατον ὄφει)

» Χάζευ, ἔφατο μή τοι πέλεκυν μέγαν ἐν γρού παξῶ.

» Ταῦτα δ' ἐμὸν θυσεῖ στεγανὸν δύμον, φέντης δαίτας

» Άλλεν ἐμοῖς ἑτάροισιν ἀδην θυμαρέας ἀξῶ. »

65

Εἶπεν δὲ παῖς· Νέμεσις δὲ κακὰν ἐγκάψατο φυνάν.

Δαμάτηρ δὲ ἀφατόν τι κατέσσατο γεννατο δέ ἡ Θεῦς.

Ιθρατα μὲν γέρσω, κεφαλὴ δέ οἱ ἄφατ' Οὐδύμπω.

Οἱ μὲν ἄρ' ἀμύνητες, ἐπει τὰν πότνιαν εἰδουν,

‘Εξαπίνας ἀπόρουσαν, ἐνὶ δρυσὶ γαληκὸν ἀφέντες.

‘Α δέ ἄλλως μὲν ἔστεν, ἀναγκαῖς γάρ ἐποντο

Δεσποτικὰν ὑπὸ γείρατο βρέψεν δέ ἀπαμείψατ' ἄνακτα·

» Νολ, ναι, τεύχεο δῶμα, κύνο, κύνο, φέντης δαίτας

» Ποιησεῖς θαριναι γάρ ἐς ὑστερὸν εἴλαπίναι τοι. »

60

‘Α μὲν τόσος’ εἶποις· ‘Ερυτίθονι τεῦχε πονηρά.

Αὐτίκα οἱ γαλεπόν τε καὶ ἄγριον ἔμβαλε λαρὸν,

Αἴθωνα, κρατερόν μεγάλα δέ ἐστρεύγετο νούσῳ.

Σχέτλιος δέσσα πάσαιτο, τόσων ἔγεν οὐρος αὔτις.

Εἰκατι δαῖτα πένοντο, δυσδεκα δέ οὐνον ἀφυσσον.

Καὶ γάρ τῷ Δάματρι συνωμηγίσῃ Διόνυσος·

Τόσσα Διώνυσον γάρ ἡ καὶ Δάματρα γαλέπτει.

70

Οὕτε μιν εἰς ἔρανως, σύτε συνδείπνια πέρπον

Αἰδόμενοι γονέες· προγανὰ δέ εύρισκετο πάσαι.

‘Ηνθον Ιτωνιάδος μιν Ἀθανατίας ἐπ’ ἀείθα

‘Ορμενίδαι καλέοντες· ἀπ’ ὅν ἡρηρατο μάτηρ·

73

⁵³ Τμαρίσιον] Τόμαρον καὶ Τμάρον, δῆρος τῆς Θεσπωτίας. — ⁵⁵ ‘Ωμοτόκος] ἡ τελῆρα, ἀγρίους λέοντας τίκτουσα. Συνήθισα ἡ πάρωρα τίκτουσα. — φαντὶ] φασι. ⁵⁷ Χάζευ] ἀναγρήστης, γάρσις· — παῖδῶν· ἐμπέκη. ⁵⁸ Θερεῖτ], θέλουν στηρίξει, θέλουν καθίσει τὸν οἰκόν μου, ή ἐμὸν δόμον θήσει, ποιήσει στεγανόν. ⁵⁹ Αἴθρη, κατά κόρον, δεψιλώδες. — θυμαρίας], θυμαρίεις. ⁶⁰ Φωνίν], ἐστρειώσας η μᾶλλον ἐνεκάλεσε, κατεδίκασε τὸν κακὸν λόγον τοῦ Ἐρυτίθονος. ⁶¹ Θεῦς], ἀπὸ Ιερείας μετετέληθη εἰς Θεύν. Θεῦς δὲ Αἰολ. ἀντὶ Θεέος. ⁶² Ιθυτάτη], τὰ πατήματα, οἱ πόδες. ⁶³ Απόρουσαν], τρέχοντες ἔψυχοι.

⁶⁴ Α δέ ἄλλως], ή δέ τοις ἄλλης.—ἀναγκαῖς], ἀντίγκη. οἱ δοῦλοις ἡσαν ἀνεβάνοντο· διότι ήσαν ἀναγκασμένοι νὰ ὑπακούσωνται τὸν διεσπότην των. ⁶⁵ Κύνον], συκύλε, δηλ. ἀνα-θη, οἱ τοῦ Ομήρου κανὸς δημοτική γλώσση. ⁶⁶ Ελαπίναι], συμπόσια (ἔσσονται). ⁶⁷ Πονηρώς, κακή, οὐσιατικῆς. ⁶⁸ Αἴθωνα], φλογερά. ίδε Αἴθην. I. σ. 416. ‘Ελλάνικος δὲ ἐν πρώτῳ Δευκαλιωνίᾳ, ‘Ερυτίθονά φασι τὸν Μυρμίδον (;) , δτι ήν καὶ πληστὸς βορᾶς, τοῦ θωνα κληθῆναι. — ἐστρεύγετο], κατεπονεῖτο, καὶ ἀπολλώνιος Δ', 383: στρεύγομενος καρμάτο σιν. ⁶⁹ Όσσα... τίσουν], ὅτουν ἔπωγει, ἀλλο τόσουν. ⁷⁰ Εἰκατι], εἴκοσι δοῦλοι. — πένοντο], εἰργίζοντο. — ἀγρυπτον], ήγνηλουν.

⁷¹ Τόσσα], ἀντὶ τὰ αὐτά. ⁷² Εράνως], τὰ ἐκ συμβολῆς; συμπόσια, εἰς τὰ ὄποια ἔργα στοις καταβέτει τὴν ιδίαν μερίδα, καὶ ἀπλῶς τὸ δεῖπνον. ⁷³ Ηρογανά], πρόφασις· περὶ ἔγω. Εύρισκετο ὑπὸ τῶν γονέων του πρόφασις ὅπως μὴ ἀπέλθῃ εἰς δεῖπνα. ⁷⁴ Ηλίουν], ἥλιθον, Δωρ.—Αἴθωνάς], ἡ Αἴθηνα Ἰτωνιάς, ὅπε τῆς ἐν Βοιωτίᾳ Ιτωνίας. Ἡν δὲ καὶ Ιτωνία θεσσαλίη—ἀείθα], ἀγώνας. ⁷⁵ Ορμενίδαι], οἱ υἱοὶ ή ἀπόγονοι τοῦ Ορμένου, θετις ήν, ως καὶ ὁ Τριόπας, ἔγγονος τοῦ Αἰολοῦ. “Εκτισε δὲ τὴν ἐν Θεσσαλίᾳ πόλιν Ορμένιον, θετιν φαινεται ὅτι καὶ οἱ ἀναφερόμενοι ἐδῆ ἀγώνες τῆς Βοιωτίας ήσαν εἰς τὴν ἐν Θεσσαλίᾳ Ιτωνία.—ἀπ' ὅν ἡρηρατο οὖν.

» Οὐκ ἐνδοῦ χθιζός γάρ ἐπὶ Κρανῶνα βέβακε
» Τέλθος ἀπαιτήσων, ἑκατὸν βόας. » Ἡνὴς Πολυυξώ,
Μάτηρ Ἀκτορίωνος, ἐπεὶ γάμουν ἀρτυε παιδί,
Ἀμφότερον, Τριόπαν τε καὶ νέα κικλήσκοισα.
Τὰν δὲ γυνὰ βρύθυμος ἀμειθετο δακρυγέοισα·
» Νεῖται τοι Τριόπας Ἐρυσίγλωνα δ' γλασε κάπρος;
ἢ Πίνδω ἢν εὐάγκειαν, ὃ δ' ἐνέκα φένε κεῖται. δ
Δειλαία, φιλότεκνε, τί δ' οὐκ ἐψεύσαο, μάτερ;
Δαίνυεν εὐλαπίνας τις; « Ἐν ἀλιστρίοις Ἐρυσίγλων. »
» Αγετό τις νύμφαν; « Ἐρυσίγλωνα δίσκος ἔτυμεν,
» Ή σ' ἔπειτα ἔξι πίπων, » γ, « ἐν "Οὐραὶ ποίηνι" ἀριθμεῖ. »

89

» Ἐνδόμυρχος δ' ἥπειτα πανάμερος; εὐλαπίνας τάς;
» Ποθεὶς μυρία πάνται κακὰ δ' ἔξαλλετο γαστὴρ
Αἰεὶ μᾶλλον ἔδοντι τὰ δέ εἰς βούλον οἴα θυλάσσας
Ἀλεμάτων ἀγάριστα κατέρρεεν εἰδατα πάντα.
Ω; δὲ Μίραντι γιών, ὡς ἀελιώ ἔη πλαγγών,
Καὶ τούτων ἔτι μετίζον ἐτάκετο, μέσσ' ἐπὶ νευραῖς
Δειλαίῳ ρίνος τε καὶ ὀστέα ρῶνον ἔνιψθεν.
Κλαίει μὲν ἀ μάτηρ, βρὺν δ' ἔστενον αἱ δύ' ἀσελγεῖαι,
Χώ μαστός τὸν ἔπινε, καὶ αἱ δίκη, πολλάκι, δῶλαι.
Καὶ δὲ αὐτὸς Τριόπας πολιεῦς ἐπὶ γείρος ἔθαλλε,
Τοῖα τὸν οὐκ ἀΐσσοντα Ποσειδάωνα καλιστρέων
α Ψευδοπάτωρ, τὸς τόνδε τεοῦ τρίτον, εἶπερ ἐγών μὲν
» Σεῦτε καὶ Αἰολίδος Κανάκης γένος; αὐτῷ δέ ἐμεῖσο
δ Τήγο τὸ δεῖλαιον γένετο βρέφος. Αἴθε γάρ αὐτὸν
ν Βλητὸν ὑπ' Ἀπόλλωνος ἔμαι γέρες ἐκτερεῖταιν.
ν Νῦν δὲ κακὰ βούδρωστις ἐν δρικαλμοῖσι κάθηται,
ν "Η οἱ ἀπόστασον γαλεπάν νόσου, ηὲ μιν αὐτὸς
ν Βόσκε λαθών ἀμάι γάρ ἀπειρήκαντι τράπεσδαι.

83

90

93

100

103

77 Οὐκ ἐνδοῦ], οὐκ ἔξιν ἐντὸς τοῦ οἶκου, εἶπεν ἡ μήτηρ.—Κρανῶνα], πόλις τῆς Θεσσαλίας. 78 Τέλθος], τέλος, ὡς ἄγθιζε, ἄγεις. 79 Ακτορίωνος], ὡς φρίνεται ἐκεῖνο τὸν διποῖον δ Ὁρεύενς κατατάττει μετὰ τῶν ἀργονυμίων. Καὶ πολλοὶ Πολυυξοὶ ἀναρριφοῦνται ὑπὸ τῶν μύθων, ἰδίως; δὲ γυνὴ τοῦ Τριπτολέμου.—ἄρτυε], ήτοι μάζε.

80 Νεῖται], ἔρχεται [εἰς τὸν γάμον].—ἡλαστε], ἐτρύπησεν, ἐπλήγωσε. 81 Εὐάγκειαν], εἰς τὴν θέσιν τοῦ Πίνδου τὴν ἔχουσαν κοιλάδιας.—φάσεα], ήμέρατα κεῖται (ἀσθενής). 82 Δαινοεν], ἐφίλευεν.—Ἐρυσίγλων], σὺ ἔλεγε; οἵτις δὲ ὁ Ἐρ. ητον ἀλλοῦ, ἀπών.

83 Οὐραῖ], τὸ ὅρος τῆς Φρ.ώτιδος. 84 Ἐνδόμυρχος], ἐνδον τοῦ μυχοῦ τοῦ οἴκου του.—εὐλαπίναστάς], συμμοσαστής, δ Ἐρυσίγλων. 85 Κακά], ἐπιρ̄ κακῶς. 86 Αλεμάτων], ματαίως; —ἀγάριστα], οὐδεμιαν φέροντα γάριν, ἀνωρελή. 87 Μίραντι], ἀκρωτήριον ὑπῆρχον τῆς Ιωνίας.—πλαγγών], κόρη, κούκλη ἀπὸ κηρίου. 88 Μέσφη], μέγιον.—ἐπὶ νευραῖς], ἐπὶ τῶν νεύρων. 89 Πινάκες] τὸ δίρυμα. 90 Ἐν τοῖς τε ἐκδ. Ἰνεστε. 90 Επινε], ή τρόφος του. 91 Καλιστρέων], ίων. ἀντὶ Καλέων. 92 Ψευδοπάτωρ], δ Τριόπας ἐλέγετο οὐδὲ τοῦ Ποσειδῶνος. Τὸν λέγει δὲ ψευδῆ πατέρα, διότι παρορᾶ τὸν ἔγγονόν του τυραννούμενον.—τρίτον]. ἔγγονόν σου, τρίτον ἀπὸ σοῦ. 93 Κανάκης], μήτηρ τοῦ Τριόπας ἐλέγετο ἡ Κανάκη, θυγάτηρ τοῦ Αἴδου. 94 Τήγο], ἔκεινο.—αἴθε], εἴθε. 95 Εκτερεῖσαν], ἐκήδευσαν. Κτερεῖσαν κτερεῖσα. 96 Βούδρωσις], δ, τι ἀνωτέρω εἴπε βούπεινα, βαλιμία,—ἐν δρῦθ.] πρὸ δρυθαλμῶν μου. 98 Βόσκε], τρέφε τον.—ἀπειρήκαντι], ἀπειρήκασι, ἀπέκεμον,

» Χθροι μὲν μάλισται, κενεῖαι δέ μοι αὐλίες ἥδη
» Τετραπόδων ἥδη, γὰρ ἀπηρνήσαντο μάγειροι.
» Ἀλλὰ καὶ οὐραῖς μεγαλιὰν ὑπέλυσαν ἀμαξῖαι,
» Καὶ τὰν βῶν ἔχαγεν τὰν Ἐστία ἔτρεψε μάτηρ,
» Καὶ τὸν ἀεθλοφόρον, καὶ τὸν πολεμήσιον ὑπόπον,
» Καὶ τὸν αἴλουρον, τὰν ἔτρεψε θηρία μικκά. 110

Μέστ' ὅκα μὲν Τριόπασ δόρκοις ἔνι γρήματα κεῖτο,
Μῶνοι ἄρ' οἰκεῖοι θάλαμοι κακὸν ἡπίσταντο.
Ἄλλ' ὅκα τὸν βαθὺν οἶκον ἀνεξῆραναν δίδυτες,
Καὶ τόγ' ὁ τῷ βασιλίδρῳ ἐνὶ τρόδοις καθίστο,
Αἰτίζων ἀκόλως τε καὶ ἔκβολα λύματα δαιτός.

Δύματερ, μὴ τῆνος ἐμὸν φίλος, ὃς τοι ἀπεγίνετο,
Εἴη, μηδ' ὄμοτογχος ἐμὸν κακογείτονες ἔχθροι.

Εἴπατε παθενικαὶ, καὶ ἐπιψθέγξασθε τεκοῖσαν
« Δάματερ, γέρα γαῖας πολύτροπη, πουλυμέδιμνε. » 120

X' ὡς αἱ τὸν κάλαμον λευκότριγγες ὑποι ἄγοντε
Τέσσαρες, ναὶ ἄμπει μεγάλα θεῖς εὐρανάσσα
Λευκὸν ἔσαρ, λευκὸν δὲ θέρος καὶ γείμα φέροισα
Ἡζεῖ καὶ φιλοπάρων, ἔτος δ' εἰς ἄλλο φυλακεῖ.
Ω; δ' ἀπεδιλώτοι καὶ ἀνάμπυκες ἄστυ πατεῦμες,
Ω; πόδις, ω; κεφαλὴ; παναπτυρέας ἔξουες αἰεὶ.
Ω; αἱ λικνοφόροι γουσῶ πλέα λίκνα φέροντε,
Ω; ὅμμες τὸν γουσὸν ἀφειδέα πασαίγεσθα.

Μέστα τὰ τὰς πόλιος πρωτανῆια τὰς ἀτελέστως
Τάσσει τελεσφορίας ποτὶ τὰν θεῦν ἄγριος ὄμαρτειν
Αἴτινες ἔζηκοντα κατώτεροι· αἱ δὲ βαρεῖαι,
X' ἀτις Εἰδειθιαί τείνει γέρα, χ' ἀτις ἐν ἀλγει,
Ως ἄλις, ως αὐτὰν ἴκανόν γένοντας δὲ Δηώ
Δωσεῖ πάντ' ἐπίμεστα, καὶ ως ποτὶ ναὸν ἵκωνται.

¹⁰⁷ Ἀπηρνήσαντο], θηρίθηταν, δὲν ἔχουν πλέον νὰ δώσωσι βρώμετα. ¹⁰⁸ Οὔρηας], τὰς ἡμίόνους. ¹⁰⁹ Ἐστία], διὰ νὰ τὸν θεᾶσσαν εἰς τὴν Ἐσίνην. ¹¹⁰ Αεθλοφόρον], τὸν τικήσαντα εἰς τοὺς δημοσίους ἀγώνας. ¹¹¹ Μικκή], Δωρ., μικρά. ¹¹² Μέστρ' ὅκα], μέχρι ὅτου. ¹¹³ Ο.α. θάλαμοι], οἱ θάλαμοι τοῦ οἴκου του. ¹¹⁴ Βεσιλῆος], σιός.

¹¹⁵ Ἀκόλωτοι], βούκας φωμίου. θέσσαλοι. Αριστον. Ιπά. «Ἐνθεσίς γάρ ὁ ἀκολούς.—λύματα], τὰς ἀποβούτηπομένας ἀκάλαρρας. ¹¹⁶ Οὐράτογχος], γείτων. ἔχων τὸν διαιρούντα τὰς οἰκίας τούγον κοινόν.—κακ. ἔχθροι] οἱ κακοὶ γείτονες μοι εἶναι μισητοί.

¹¹⁷ Εἴπατε], φύλατε.—παθενικαὶ], παρθένοι.—τεκοῖσα], γυναῖκες, μητέρες.

¹¹⁸ Δευκόν], εὐτυχὲς, καθὼς μαῦροι ἡμέραι, μαῦρη τύχη, ή δυστυχής.

¹¹⁹ Ανάμπυκες], γωρὶς ἀναδέσμην εἰς τὴν κεφαλήν. ¹²⁰ Παναπτυρέας], οὐ πεπτρωμένας, ἀθλαζεῖς. ¹²¹ Λίκνα], κανᾶ, κιβώτια ἵερα, τὰ ὄποια ἔφερον αἱ λεγόμεναι λικνοφόροι· ἡ κανηρόροι εἰς τὰς πομπάς. Χρυσοῦ πλέα δὲ ἦσαν, ἡ ως γρυπότευκτα (ἥν δὲ ἔκ γρυποῦ πεποιημένα τὰ κανᾶ. Σχολ., Αἰρεσιφ. Ἀγαρον.) ἡ ως περιέχοντα χρυσᾶ σκεύη, φάλας κτλ. ¹²² Πασαίμεσθα], ν' ἀπολαμβάνωμεν. πατέσσαν. ¹²³ Τελεσφορίας], τὰς ἀτελέστους, τὰς μὴ μεμυημένας (πορεύεσθαι) μέγρι τοῦ πρωτανείου. ¹²⁴ Κατώτεραι], τὰς νεωτέρας τῶν 60 ἑτῶν ἐλθεῖν ποδὸς τὴν θεάν.—βαρεῖαι], ἐκ τοῦ γήρωας. ¹²⁵ Χέρα], ἐπιτοχος.—ἐν ἀλγει], νοσοῦσα. ¹²⁶ Ω; ἄλις], πορεύεται τωσαν ὅρκει, τῶσον δυνατόν, δοσον δύνανται νὰ τὰς φέρωσι τὰ γόνατά των. ¹²⁷ Επιμερεῖ], αἴθονα, μεστά.—ἵκωνται],

Χαῖρε, θεὰ, καὶ τάνδε σάνι πόλιν, ἐν θ' ὅμονοίσι,
"Ἐν τ' εὐηπελίᾳ. Φέρε δ' ἀγρόθι: νόστιμα πάντα.
Φέρε βόας, φέρε μᾶλα: φέρε στάχυν, οἷσε θερισμόν.
Φέρε βαῖς εἰράναν, ἵν' ὁς ἄροσε, τῆγος ἀμασεῖ.
Πλαθί μοι, τριλλιστε, μέγα κρείοισα θεάνων.

ὅμοιώς ως καὶ ἀν ἔλθουν. ⁴³⁵ Σάω], σῶσον. ⁴³⁶ Εὐηπελίῃ], εὐημερίῃ, εὑ πέλομαι. —
νοστίμα], ἐπανεργόμενα εἰς τὴν τεταγμένην ὥραν: ἔτι δὲ καὶ νοστίμα, ώς παρ' ἡμῖν.
⁴³⁷ Φέρε], εἰς ἄλλας ἑκόδους φέρεθε: ἀλλὰ προσκροτεῖ εἰς τὸ μέτρον. Φέρε δὲ ἀντὶ
Πάραγε, ἡ καθίστα γόνιμα.—Οἶσε], φέρε. ⁴³⁸ Τριλλιστε], τρις λιτανεύομενη, πολύευ-
κτε.—κρείοισα] βραζίλισσα.

Ε'. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ NAZIANZHNΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Ο Ιουδαιανὸς εἶχεν ἀπαγορεύσῃ εἰς τὸν τῶν Χριστιανῶν παῖδας τὴν σπουδὴν τῆς
Ἑλληνικῆς (τῶν Ποιητῶν Ιδίως), ἐπὶ λόγῳ δὲ τῶν ἄνοικειον εἰς αὐτοὺς νὰ
διδάσκωνται τὰς πράξεις τῶν θεῶν καὶ ἡμίθεων, τοὺς ὅποιους περιεφρόνουν.
Τότε ὁ θεῖος οὗτος πατήρ (περὶ οὗ ἦν σεκ. 246 τοῦ Β'). Τόμου τῆς παρού-
σης Χρηστομαθείας), πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς στεργήσεως ταύτης, συνέταξε διά-
φορα ποιήματα, ἐν οἷς μετὰ τοῦ ἀκριβεψτάτου τῆς εὐεργείας αἰσθίματος
διαπρέπει πᾶσα ἡ γέρεις τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Ποιήσεως, (Σ. Δ. Β.).

Α'. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΜΑΤΑΙΟΤΗΤΟΣ.

(Εξάριτροι.)

ΗΘΕΛΟΝ ἡὲ πέλεια τανύπτερος, ἡὲ γελιόδων
Ἐμμεναι, ὡς κε φύγουμι βιοτῶν βίον, ἡ τιν' ἔργην
Ναιετάειν, θήρεσσιν ὀμέστιος: οὐ γαρ ἔστι
Πιστότεροι μερόπων, καὶ ἡμάτιον βίον ἔλκειν
Νηπενθή, νήπιονον, ἀκηδέα: ἐν ἄληρον
Μοῦνον ἔχειν, θεότητος ἔδριν νόον, οὐρανοφοίτην,
Ω; κε γαληνόδωντι βιφ φάος αἰὲν ἀγείρω.
Ἡ τινος ἡερίγης σκοπῆς καθύπερθεν ἀερίεις,
Βρονταῖον πάντεσσιν ἐπιγιθνίοισιν ἀέται
ἢ Ἀνθρωπο: θηγητοί, βοῖς γένος, οὐδὲν ἔστες,
Οἱ θανάτῳ ζώοντες, ἐτώσια φυσιώμεν,
Μέγρε τίνος φεύστησι καὶ ἡματίοισιν ὄνείρους

* Τανύπτερος], ἡ τὰ πτερά τανύουσα. ⁵ Ναιετάειν], κατοιγεῖν.—ἔστι]. εἰσὶ. ⁴ Με-
ρόπων], ἀνθρώπων.—ἡμάτιον], καθημερινόν.—ἔλκειν]. βιοῦν. ⁶ Αθηγον], μη κατὰ τὰ
θηγία. ⁸ Βρειν], ηθελον.—ἴδριν], εἰδήμωνα.—οὐρανοφ.] εἰς οὐρανὸν αἰρέμενον.

⁹ Βερ.] δερίας. ¹⁰ Βρονταῖον] μὲ φωνὴν βροντής. ¹⁰ Ροΐς], φοῖς, φιώδεις τὴν φύ-
σιν, φευστοῖ, ἐφήμεροι. ¹¹ Θανάτῳ], διὰ τὸν θάνατον.—φυσιώμεν]. ὑπερηρχιασμεθά.

Παιζόμενοι, παιζοντες, ἐπὶ γήθοντι μάλισταί γέρθε;

Ἄθρει δὴ πραπίδεσσι τεαῖς ἐπὶ πάντας ὅδειν,

Ὦς καὶ ἔγω. Δὴ γάρ με θεός μέγαν ἔδοιν ἔθηκεν

Ἐσθλῶν τε στυγερών τε, νόδος δὲ ἐπὶ πάντα φορεῖται.

Οὗτος ἔγη θαλερός τε καὶ ἀλκιμος, εὐχος ἑταῖρων,

Τύψι βιθύρας, μελέεσσιν ἐριζώσωι τεθηλώς.

Οὗτος καλλιμος ἡνεν ἑώσαρός, δύματα πάντων

Ἐλκων, εἰαρος ἄνθος ἐν ἀνδράσιν· οὗτος ἀγῶσι

Κύδιμος· ἔντεσιν οὗτος ἀργίος· οὗτος ἄριστος·

Θηρορόνων, σταδίοισι καὶ οὔρεσι κάρτος ἐγείρων·

Οὗτος δὲ αὖ θαλέρος καὶ εἴλαπίνησι μεμηλώς,

Γαῖη καὶ πελάγεσσι καὶ ἡέροι γαστέρα φέρων·

Νῦν ρίκιδος καὶ ἄναλκις ἀπηγδυθεν γάρ ἀπαντα·

Γῆρας ἔηρ, τὸ δὲ κάλλος ἀπέπτατο· νεκρὰ τὰ γαστρός·

Βαιὸν ἔτ' ἐν μερόπεσσι, τὸ δὲ πλέον εἰν ἀΐδαιο·

Οὗτος δὲ αὖ μύθοις πνείων μέγα παντοδαποῖσιν·

Οὗτος δὲ εὐγενέτης, τύμβοις φρονέων μεγάλοισιν,

Ἡ δέλτοις ὀλίγησι νεόγραφον αἴγα λελογγώς.

Οὗτος καρτερόμητις, ἐνὶ πτολίεσσι μέγιστος,

Πανδήμοις στομάτεσσι βοῶμενος· οὗτος ἀμετρον

Πλούτον τὸν μὲν ἔχων, τὸν δὲ φρεσὶν ἔνδον ἀέξων·

Οὗτος δὲ ὑψηρόνοιο δίκης πλάστιγξι γέγηθεν·

Οὗτος δὲ αἱματόντει τάχει, δεσμῷ τε καρχονου

Γαῖης κάρτος ἔχων, καὶ οὐρανὸν αὐτὸν ἀτίζει,

Θηνητός, ἐν οὐ θηνητοῖς μετήρος ἐλπισθεν·

Νῦν τάδε μικρὰ κόνις, ... καὶ πάντες ὄμοιοι,

Διηῶς, σκηπτοφόροι, θήτει, πλούτῳ κοράνωτες·

Εἰς ζόφος, εἰς δὲ δόρος, τόσσον πλέον δραμέσσιν,

Οσσον κλεινοτέροιο γόσι τύμβου τε τυχῆσαι,

Ούνομά τ' ἐν λάεσσι λιπεῖν ἐπικήδειον οἰκτροῖς.

Οὐκέ μὲν, ἐμπα δὲ πάσιν οἴσον θηνητοῖς τάλαντον·

Οστέα πάντες ἀφαυρό, σεσηγότα, γυμνὰ κάργην·

¹⁵ Μάλισταί ματαίως πλενάνθε. ¹⁶ Πραπίδι] φρεσὶ ἐπισκόπησον νοερῶς θλους.

¹⁷ Δὴ γάρ με.—¹⁸ Εἴδημονα κατέστησε. ¹⁹ Οὗτος], εἰς τις.—θαλι] ἀχματος..

²⁰ Τύψι βιθύρας, ἡ μάλλον ὑψιθίας, Ισχυρός.—²¹ Εριξι] μαχριθείοις μέλεσσι. ²² Κάλλιμο.] κάλλιστος. ²³ Ἐντεσιν], διὰ τῶν ὅπλων, μάχιμος. ²⁴ Θηροφ.] εἰς τοὺς αἰῶνας ἔκεινους ἐπάλαιον μὲν θησία εἰς τὸ γυμναστικὸν στάδια. ²⁵ Θαλι.] αυμποσίοις. ²⁶ Γαῖη] μὲν τὰ πριόνια τῆς γῆς κτλ. ²⁷ Τὰ γαστρ.] τὰ κατὰ τὴν γαστρέα, ἡ γαστήρ. ²⁸ Βαιὸν], βραχὺν γρόνον θελει μείνει μετὰ τῶν αὐθιώπων.

²⁹ Μόθ. πν. μέγ.] μεγαλοφρονῶν ἐπὶ τοῖς λόγοις. ³⁰ Νεόργο.] ὁ νεωστὶς ἑγενοῦς λα-

έων διπλωμα. ³¹ Καρτερόμ.] καρτερόφρων. ³² Αἴξων], οὐξίνων αὐτὸν ἐν ταῖς φρεσὶ του, δηλ. κέρδη λογιζόμενος. ³³ Αἱματ.] πορφύρῃ.—δεσμῷ διαδήματι. ³⁴ Ατίζει], περιφρονεῖ. ³⁵ Εν οὐ θην.] δηλ. οὐκ ἐλπίζων τὸν θάνατον. ³⁶ Τάδε], ὅλοι οὗτοι μικρὸν πρᾶγμα εἶναι διτίχος εἶναι λαγαρός. ³⁷ Τόσον πλ.] τόσον μόνον πλεονέκτημα πορέχων εἰς τοὺς ὑπερηφάνους. ³⁸ Εν λάεσσι], ἐπὶ τῶν λίθων τῶν ἐπιταφιων.—οἰκτροῖς], λάεσσαιν. ³⁹ Εμπα], διμως.—⁴⁰ τάλαντον], ἡ στάθμη. ⁴¹ Ἀφαυρό], ἀδύνατα.

Λᾶξε τύφος πενίην δὲ μόγας λίπει νοῦσος, ἄπτος·
Ἐγχθος, ἀπασθαλή, πλεόνων πόθος, ὑδρις ἀτειρής,
Πάντ' ἔθανε φθιμένοισιν ὅμοι καὶ πάντα μέμυκεν,
Ἄγχος ἀν ἐγρομένοισι συνέμποροι ἔνθει ἔκηται.
Ταῦτ' οὖν εἰσορόωντες, ἐμοὶς πειθεσθ' ἐπέεσσι,
Παιδεῖς ἐμοὶς παιδεῖς γάρ, ὅσον πλέον εἴρουσα πνεῦμα·
Δεῦρ' ἄγε κόσμον ἀπαντα, καὶ ὅππότα τῷδ' ἀλάληται,
Ῥίψαντες, κακότητας ἐπιγιθνίου βρυσιλῆος,
Ἄρπαγος ἀλλοτρίων, δηλήμονος, ἀνδροφόνοιο,
Πλούτον, ἔυκλειήν, θώκους, γένος, διλον ἀπιστον,
Πριστοπάδην φεύγωμεν ἐξ οὐρανὸν, ἡγίτε πολλὰ
Κάλλεα μαρμαίροντα, φάσις περὶ τρισδόν, ἀφροστον.
Οἱ δὲ ἄλλοι, πεσσοῖσιν ἐσικότες, ἔνθα καὶ ἔνθι
Πίπτοντεν, πεσσῶν τε κυλίσμασι τέρψιν ἔχοιεν,
Ἡ δυνοφερὴν σκοτόμανταν ἕοις ἐπικείμενοι ὅσσαι,
Τοίχους ἀμφαρφώντες, ἐπ' ἀλλήλοισιν ἔσεν.

45

50

55

60

Β'. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΠΙΚΗΡΟΥ ΒΙΟΥ.

Μέτρον ἐλεγειακὸν, δηλ. συγκείμενον ἐξ ἑνὸς ἑξαμέτρου καὶ ἑνὸς πενταμέτρου,

- ου - ου - | - ου - ου -

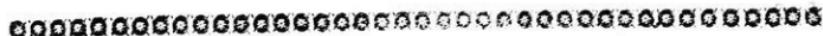
Κόσμε φίλ', οὐ φίλε πάντα, τί μ' ὡς τροχὸς ἀμφιέλικτος
 'Ροιζηδὸν φορέεις ἀντιπορευόμενον,
 Μύρμηχ' ὡς ὀλίγον, πικρὴν φορὰν ἀσχαλόντα;
 Κυπα γε μὴν φορέεις τόσσον ἔόντα, τόσος;
 Οἶδα μὲν ὡς θεόθεν σὺ θεοῦ κλέος ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 Χριστοῦ γειτοὶ πάγην πλεκτὸς ἀπ' ἀμφοτέρων,
 Οὐρανίων, χθονίων τε τὸ μὲν δέμας ἔνθει ἐτύχη,
 Ψυχὴ δὲ αὖ μεγάλου ἐστίν ἄγημα νόσου.
 Ἀλλὰ καὶ δις πολλοῖσιν ἐλαύνομει ἔνθα καὶ ἔνθι
 Πήμασιν, ἐξ ἐμέθεν πήμασι δυσμενέος·
 Δελφὸς δὲ ὡς, ἐπὶ γέρσον ἀλιδόρομος, ἡέρι θυγάτερα
 Κόσμε, παρηλθον ἐγώ λαὸν ἀτρωτον ἄγοις.

10

⁴⁵ Αἵστος], ἔφαντος (ἐγένετο), ἔξελιπε. ⁴⁶ Συνέμπορα], συνοδο πόρα, διδοι τὰ πιατα-
σματα ἔκστος θέλουσιν τὸν συνέδεσσι εἰς τὴν ἀνάστασιν. ⁴⁷ Εἴρουσι], εἴλκυσα, πλειό-
τερα ἔτη ἡμέν τηνέσσα. ⁴⁸ Βασ.λῆος], τοῦ Οὐδέλεντος ἐπὶ τοῦ ὅποιου λεβάτευε.

⁴⁹ Θώκους]. πρωτοκαθεδρίας. ⁵⁰ Φίσος περὶ τρίον Ι περὶ τὸ τρισπόστατον φῶς τῆς θεο-
τητος. ⁵¹ Οἱ δὲ ἄλλοι], οὗτοι δὲν φεύγουσιν εἰς οὐρανὸν. ⁵² Κυλίσμ.]] ἐς πίπτουν ὡς
πεσσοι, καὶ δις ἔχωσι μόνην τέρψιν τοὺς πεσσούς. ⁵³ Σκοτόμ.] σκότος. — ἐπικειμ.]] ἐ-
πικειμένην ἔχοντες. ⁵⁴ Ἀμφαρ.]] ἔκατέρωθεν ψηλαφοῦντες.

⁵⁵ Πάντα], κατὰ π. — ἀμφιέλ.] ἔκατέρωθεν στρεφόμενος. ⁵⁶ Αντιπορ.], κατ' ἐναντίον
διεύθυνσιν οὖν πορ. ⁵⁷ Ολίγον], μικρόν. — πικρ. διὰ τὴν πικρὰν φοράν. ⁵⁸ Σὺ], ἔλα-
σσες. — αὐτὸς], ἔγω. ⁵⁹ Ἐνθεν, ἐντεύθεν, ἀπὸ τὴν γῆν. ⁶⁰ Αῆμα], φύσημα. ⁶¹ Εἳς ἐμέ-
θεν], πήμασι προελθοῦσιν ἐξ ἐμοῦ, τοῦ πρὸς ἐμαυτὸν δυσμενούς. ⁶² Ἀλιδρ.], ὡς θε-
λάσσιος δελφὶ φύθει εἰς τὴν γέρσον, θυγάτιον εἰς τὸν δέρα. ⁶³ Ατρωτον], εἴσε νὰ φέ-
ρῃς σῶν τὸν λαὸν τοῦ Ξειστοῦ.

ΣΤ. ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ^(*).

(Σ. Δ. Β.)

Εύριπίδης Μνησάρχου, γεννηθεὶς ἐν Σαλαμῖνι κατὰ τὸ 479 ἔτος Π. Χ. (Ολ. 75, ἀ.) κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς περιφέρου μάγης, ὑπῆρξεν εἰς τῶν περιψημοτάτων δραματικῶν ποιητῶν. Δεκαοκτυετής μόδις ὥν ἦργασεν νὰ γράψῃ τραγῳδίας, περὶ δὲ τὸ τέλος τῆς ζωῆς του ἤλθε πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Μακεδονίας Ἀργείλαον, παρὰ τοῦ ὄποιου ἐτιμήθη μεγάλως, καὶ παρὰ τῷ ὄποιῷ ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 76 ἔτῶν. Ἐκ τῶν 75 ἡ κατ' ἄλλους 92 δραμάτων του 19 μόνον ἔσωθησαν, καὶ τινα τεμάχια. Είναι ὁ περιπαθέστερος καὶ συγγρόνως ἀφελέστερος τῶν λοιπῶν δραματουργῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ εἰς τὴν ποίησίν του παρενέβησεν πυκνότατα τριβῆς καὶ ἀξιώματα.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΗΡΟΣΩΠΑ

ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ εἶδωλον.

ΕΚΑΒΗ.

ΧΟΡΟΣ αἰγαλωτίδων γυναικῶν.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ.

Σημ. Ἡ γλῶσσα εἶναι Ἀττικὴ, τὸ δὲ μέτρον τρίμετρον Ἰαμβικὸν, συγκείμενον ἀπὸ τρεῖς διποδίας Ἰάμβων σύτας:

Ὥ - Ὥ - | Ὥ - Ὥ - | Ὥ - Ὥ -

ΗΕΚΩ, νεκρῶν κευθυδῶνα καὶ σκότου πύλας
λιπὼν, ἵν' Ἀδης χωρὶς ὥκισται θεῶν,
Πολύδωρος, Ἐκάβης παῖς γεγών, τῆς Κιστέως,
Πριάμου τε πατρός· ὃς μ', ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν
κινδύνος ἔστη γόρη πεσεῖν Ἐλληνικῷ,
δείσας ὑπεξέπεμπε Τρωϊκῆς χθονὸς
Πολυμήστορος πρὸς ὅντα, Θρηγίου ξένου,
“Ος τὴν ἀρίστην Χερσονησίαν πλάκα

5

* [Ἡκω], δ Πολύδωρος, προλογίζων, προεκτίθεσι, κατὰ τὴν συνέθειαν, τὴν ὑπόθεσιν τοῦ δράματος φαίνεται δὲ ὑπεραιωρούμενος τῆς σκηνῆς, ὡς σκιά δῆθεν περιπολοῦσσα ἀνευ σώματος τὸν αἰθέρα, τῆς Ἐκάβης κατακειμένης ὑπὸ τὴν σκηνὴν δὲ ὑποθεμένης ὅτι δὲν τὸν βλέπει οὔτε τὸν ἀκούει.— σκότου πύλας], περιφρασ. ἀντὶ τὸν Σκότον, καθὼς καὶ Πύλας ἄδου, ἵδε [λ. I, 312. * [Ἀδης], εἴτε ὁ τόπος, εἴτε ὁ θεός του Ἀδου, δ Πλούτων.

* [Φρυγῶν πόλιν] τὴν Τρωΐαν. * [Χερσονησίαν πλάκα], περιφρασ. ἀντὶ τὴν πεδινὴν γύρων τῆς Θρηγίκης Χερσονησίου.

(*) Ής κείμενον τῶν ποιητῶν ἀλάθομεν τὸ τῆς ἐν Δειψίφῃ ἐκδόσεως τοῦ Φ. E. Bothe τῶν 1825.

Σπείρει, φίληππον λαὸν εὐθύνων δορὶ.

Πολὺν δὲ σὺν ἑρόι χρυσὸν ἐκπέμπει λάθρῳ
Πατὴρ, ὅν, εἴ ποτ' Ἰάνου τελεγή πέσοι,
Τοῖς ζῶσιν εἴη παισὶ μὴ σπάνις βίου.
Νεώτατος δ' ἡνὶ Πριαμιδῶν γ δικε με γῆς
Ὑπεξέπεμψεν οὔτε γὰρ φέρειν δπλα,
Οὔτ' ἔγχος οἰός τ' ἡνὶ νέφι βραχίονι.

Ἐως μὲν οὖν γῆς δοθ' ἔκειθ' ὄρισματα,
Πύργοι τ' ἄδηραστοι Τρωικῆς ἡσαν γῆσιν,
Ἐκταρ τ' ἀδελφὸς ὄνμὸς εὐτύχει δορὶ,
Καλῶς παρ' ἀνδρὶ Θρηκὶ, πατερῷ φένε,
Τροφαῖσιν, ὡς τις πτόρθος, ηγεόμην τάλας
Ἐπει δὲ Τροία θ' Ἐκταρὸς τ' ἀπόλλυται:
Ψυχὴ, πατερῷ θ' ἔστια κατεσκάψῃ,
Αὐτός τε βαμῷ πρὸς θεοδυτήτω πινεῖ,
Σφαγεῖς Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μιατρόνου,
Κτείνεις μὲν χρυσοῦ, τὸν ταλαιπωρον, γάριν
Ξένος πατερώς, καὶ κτανὼν ἐς οἰδημ' ἀλλὸς
Μετῆγ', ὥν αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχει
Κείμει δὲ ἐπ' ἀκταῖς, ἄλλοτε ἐν πόντου σάλῳ,
Πολλοῖς διαδύοις κυμάτων φορούμενος,

Ἀκλαυτος, ἄταφος, νῦν δ' ὑπὲρ μητρὸς φίλης
Ἐκάδης δίτσω, σῶμα ἐρημώσας ἐμὸν,
Τριταιον ἡδη φέγγος αἰωρούμενος,
Οσονπερ ἐν γῇ τῆδε Χερσονησίᾳ
Μήτηρ ἐμὴ δύστηνος ἐκ Τροίας πάρε.
Πάντες δ' Ἀχιλλοί, ναῦς ἔγοντες, ησυχοι
Θάσουσ' ἐπ' ἀκταῖς τῆσδε Θρηκίας γῆσιν.
Ο Πηλέως γὰρ παις ὑπὲρ τύμβου φυνεῖς
Κατέσχεν Ἀχιλλέους πᾶν στράτευμ', Ελληνεσὶ,
Πρὸς οίκον εὐθύνοντας ἐναλιαν πλάτην.
Αἶτει δὲ ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν Πολυξένην
Τύμβῳ φίλον πρέστεραγμα καὶ γέρους λαβεῖν.

10

13

20

25

30

33

40

⁹ Σπείρει], συναδή. ἀντὶ Κέκτηται. — φίληππον λαὸν], διότι εἰ Θρῆκες ἡσαν ἐκπολεῖ περιήμοιο ἴσποτέρου. — εὐθύ.ων δορὶ], δοικῶν στρατιωτικῶς, σφατηγῶν. ¹³ Η.], ξενη — ΤΟ], δι' θ. ²¹ ²² Ἐκταρός. Φυχὴ], σεμφρεζ. ἀντὶ Ο εὐθύ.οις Ἐκταρός, ὄμοιως ἐκ πρὸς τιμῆν τοῦ Διός Ἐρετείου κτισθέντι. ²⁴ Αχιλλ. παιδὸς], τοῦ Νεοπτολέμου. ²⁸ Αλλοτε μὲν ἐπ' ἀκταῖς, ἄλλοτε δὲ ἐν πόντου σάλῳ. ³⁰ Ακλαυτος, ἄταφος], πατέλ. Ι. X., μου. Διότι ἐπίστευον ὅτι πρὶν ταρὴ τὸ σώμα, η ψυχὴ περιφέρεται ὑπὲρ τὴν γῆν ὀλευ λεγει καὶ δέ Πάτρονος εἰς τὸν Αχιλλέα παρὰ τῷ Οὐρηίῳ (Ιλ. Μ., 71). ³¹ Ο Θάπεις με ως τάχιστα, πόλας Αἴδαο περήσων. Τῇσι οὐτῆς ιδέαν ἔχουσι καὶ εἰ Οὐρωμαντος, ὃνεν καὶ σπεύστην ἡμέραν. ³² Έκ Τροίας πάρα], ἐνν, ἐστιν, πάρεστι. ³³ Εναλιαν πλάτην], τὴν κωπὴν τὴν πηδαλίου,

45	<p>Καὶ τεύξεται τοῦδ', οὐδὲ ἀράρητος πῦλον "Εσταὶ πόλις ἀνδρῶν ἡ πεπομψένη ὁ ἄγε: Θυνεῖν ἀδελφὴν τῷδε ἐμήν ἐν γρατεί. Δυεῖν δὲ παῖδαν δύο νεκρῷ κατόβιεται Μῆτρη, ἐμοῦ τε, τῆς τε δυστήνου κόρης. Φανήσομαι γάρ, ὡς τάχου τίκτυμων τύχω, Δούλης ποιῶν πάροιτεν ἐν κλυδωνιώ· Τούς γάρ κάτω σθένοντας ἔξητησάμην Τύμβῳ κυριᾶσαι, κείς χέρας μητρὸς πεσεῖν. Τούμβον μὲν οὖν, δοσονπερ γῆθελον τυγχεῖν, "Εσται γεραιᾶ δὲ ἐκποδῶν γωνήσομαι Ἐκάθηγι περὶ γάρ οὗδ' ὑπὸ σκηνῆς πόδα Αγαμέμνονος, φάντασμα δειμαίνουσ' ἐμόν. φέν·</p>
55	<p>Ω μῆτερ, γῆτις ἐκ τυραννικῶν δόμων Λούκειον ἡμαρ εἰδεῖς, ὡς πράσσεις κακῶς, Οσονπερ εὐ ποτ! ἀντισηκώτας δέ σε θείειρι θεῶν τις τῆς πάροι! εὐπραξίας. Αγετ', ὡ παῖδες, τὴν γραῦν περὶ δόμων, Αγετ', δρθεῖσαι τὴν ὅμόδουλον, ῥωάδες, ὄμιν, πρόσθε δὲ ἄνασσαν! Αἴθετε, φέρετε, πέμπετ', ἀειρετέ μου δέγκτι, ερατιᾶς γειόδες προστίσαζύμεναι ἀγῶ, σκολιῶφ σκίπωνι γειόδες περιεσφαμένα, σπεύσω βραδύπουν Πλυτιν ὄχθεων προτίθεται. Η στεροπά Διὸς, ὡ σκοτία νῦν, Ει ποτ' αἴρομαι ἔννυγος οὔτε είμασι, φάσμασιν; ὡ πότνια χίλια, ελανοπτερύγων μάτερ ὀνείρων, ποπέμπομαι ἔννυγον ὅμιν, Υ περὶ παιδὸς ἐμοῦ, τοῦ σωζομένου κατὰ Θείκηγιν, υφὲ Πολυδείνης τε, φίλης θυνατρὸς, δι' ὄνείρων δον. φοβερὰν ὅψιν ἐμαθον, ἔδειγη. Χθένοιο θεοὶ, σώσατε παιδὸν ἐμόν.</p>
60	<p>Φέν·</p>
65	<p>Αἴθετε, φέρετε, πέμπετ', ἀειρετέ μου δέγκτι, ερατιᾶς γειόδες προστίσαζύμεναι ἀγῶ, σκολιῶφ σκίπωνι γειόδες περιεσφαμένα, σπεύσω βραδύπουν Πλυτιν ὄχθεων προτίθεται. Η στεροπά Διὸς, ὡ σκοτία νῦν, Ει ποτ' αἴρομαι ἔννυγος οὔτε είμασι, φάσμασιν; ὡ πότνια χίλια, ελανοπτερύγων μάτερ ὀνείρων, ποπέμπομαι ἔννυγον ὅμιν, Υ περὶ παιδὸς ἐμοῦ, τοῦ σωζομένου κατὰ Θείκηγιν, υφὲ Πολυδείνης τε, φίλης θυνατρὸς, δι' ὄνείρων δον. φοβερὰν ὅψιν ἐμαθον, ἔδειγη. Χθένοιο θεοὶ, σώσατε παιδὸν ἐμόν.</p>
70	<p>Φέν·</p>

⁴⁵ Δυοῖν δὲ παίδιον], ἐκ τῶν δύο οὐτῆς τέκνων. ⁴⁶ Δοῦλης], τῇδε δοῦλης τῆς Ἐκά-
σης. ⁴⁹ Τοὺς κάτω σύνενταις, τοὺς ἀρχοντας (θεοὺς) τοῦ Αἴγαου. ⁵¹ ⁵² Περὶ γὰρ κτήματος, οἵτινες εἰσι τῆς σκηνῆς τοῦ Αἴγαου. ⁵³ Ἐκ τυράννου δέουσιν], δέοντες βασιλίσσης. ⁵⁶ Δολεού-
ντες], οἵτινες ἐν Οὐδεσ. Ρ. 323 ὑποτάξου. ⁵⁷ ⁵⁸ Ανταστόχωτοι, τῆς πόροθεν εἰσερχομένης, σταθμίσας ἐπὶ τῆς προτοῦ εὐθυγάρεως. ⁵⁹ ⁶⁰ Ανακαταπικοὶ διέμετροι ἢ ἀσύνταχτοι θευρα-
λοι καὶ ἀνακερδοτεῖοι καταληπτικοὶ ἢ ὑπερκαταληπτοὶ καὶ ἡ δοχμίσκοι κτλ. ⁶³ Περιστα-
ζονται], προσβλέπονται, ἀντιλαμβάνονται. ⁶⁴ ⁶⁵ Βραδύπους ἡλιστιν ἄρθρων προτο-
τεῖσαν, περιφρεζ. ἀντει Βραδέων προποτούσαν. ⁷¹ Αποπέμπομεν], ἀποτροπάγομεν, οἱ πα-
ραδίγεμαι, μη γένοιτο ή παρέθλ. ⁷² Ερυθρόν, ἔδηνην], τραγικά καὶ πιθεῖς ἐμφρα-
τικά τα συνώνυμα καὶ ἀσύνδετα ταῦτα.

Ός μόνος δίκων ἄγκυρά τ' ἔμπαι
Τὴν χιονώδη Θερίκην κατέγει,
Ξείνου πατρίου φύλακας ειν.

Ἐσται τι νέον,
Μέξει τι μέλος γοερὸν γοεραῖς;
Οὔποτ' ἐμὰ φρὴν ὥδ' ἀλιαστος
Φρίσσει, ταρθεῖ.

Ποῦ ποτε θείαν Ἐλένου ψυχὰν
Ἡ Κασάνδρας, ἑσίδω, Τρφάδες,
Ως μοι κρίνωσιν ὀνείρους;

Εἰδέν ον γάρ βαλιὰν ἔλαχον λύκου αἴμουν γαλῆ
Σφαζουμέναν, ἀπ' ἐμῶν γονάτων σπασθείσαν ἀνάγκη
Οἰκτρῶς· καὶ τόδε δεῖμά μοι γῆλθεν.

Θλιψί οὐπέρ ἄκρας τύμβου κορυφᾶς
Φάντασμ' Ἀγιλέως,

Ὕπει δὲ γέρεας τῶν πολυμόρφων
Τινὰ Τρωιάδων.

Απ' ἐμᾶς, ἀπ' ἐμᾶς οὖν τόδε παιδός;
Πέμψατε, δαίμονες, ἵκετεύω!

XOP. Ἐκάρη, σπουδῇ πρός σ' ἔλιασθην,
Τὰς δεσποσύνους σκηνὰς προλιποῦσ,
Ἴν' ἐκληρώθην καὶ προσετάχθην
Δούλη, πόλεως ἀπειλαυνούμενη
Τῆς Πιλάδος, λόγγης αἰγαμῆ
Δροιθήρατος πρὸς Ἀχαιῶν,
Οὐδὲν παθέων ἀποκουρίζουσ,
Ἄλλ' ἀγγελίας βάρος ἀραιμένη
Μέγα, σοὶ τε, γύναι, κήρυξ ἀγέων.

Ἐν γάρ Ἀγαιῶν πλήρεις ξυνόσω
Δέγεται δόξαι, σὴν παιδ' Ἀγιλεῖ
Σφάγιον θέσθαι τύμβου δ' ἐπιθάς
Οἰσθ' θτι χρυσέοις εφάνη ξὺν δπλοίοις,
Τὰς ποντοπόρους δ' ἔσγειν σγεδίας,
Δαίφη προτόνοις ἐπερειδομένας,
Τάδε θωύσσων.

Ποι ἐη, Δαναοί, τὸν ἐμὸν τύμβον
Στέλλεσθ' ἀγέραστον ἀφέντες;
Ποιλῆς δ' ἔριδος ξυνέπαιστε κλύδων,

80

85

90

95

100

105

110

⁸¹ Αλιαστος], ἁκατάπαιστος. ⁸³ Ἐλένου ψυχὰν], ἦδε σίγ. 21, 22. Ην δὲ ὁ οἰδες αὐτῆς: «Ἐλένος μάντις, ω; καὶ ἡ Κασάνδρα». ⁸⁶ Αἴμουν γαλῆ], αἱματηρῆ γηλῆ. ⁸⁸ Ἐλιασθην], ηλθον γυρισθείσα (παραμερίσσα). ¹⁰⁰ Παθίων], τῶν σῶν παθῶν, τῶν δεινῶν σα.

¹⁰⁰ Δαίφη προτόνοις ἐπερειδομένας]. ηδη τὰ ιστία ἐπαιρούσας πρὸς ἀπόπλουν.

¹⁰⁵ Ξυνέπαιστε], συνεκρύσθη, δηγερθη.

Δάξα δ' ἐγώρει θίγ' ἀν' Ἐλλήνων
Στρατὸν αἰγυμητὴν, τοῖς μὲν διδόναις
Τύρεω σφάγιον, τοῖς δ' οὐχὶ δοκοῦν.
Ἡν δὲ τὸ μὲν σὸν σπεύσων ἀγνόην,
Τῆς μαντιπόλου Βάκχης ἀνέγων

Δέκτρ' Ἀγαμέμνων·

Τὼ Θησεῖδα δ', δέσω Ἀθηνῶν,

Δισσῶν μῆνων ἑρτορες ἥσαν·

Γνώμη δὲ μιᾷ ξυνεγωρέτην,

Τὸν Ἀχιλλείον τύμβον στεφανοῦν

Αἴματι γλωρῷ· τὰ δὲ Κασάνδρας

Δέκτρ' οὐκ ἐψάτην τῆς Ἀχιλλείας

Πρόσθιεν θήσειν ποτὲ λόγγης.

Σπουδαῖ δὲ λόγων κατατεινομένων

Ὕσταν τσαὶ παῖς, πολὺ ὁ ποικιλόφων,

Κόπις, ἡδυλόγος, δημογκαριστής

Δαρετιάδης πεῖθει στρατιάν,

Μὴ τὸν ἄριστον Δαναῶν πάντων

Δοῦλων σφαγίων οὖνεκ' ἀπωθεῖν,

Μηδέ τιν' εἰπεῖν ποράκ Περσερόνη

Στάντα φθιμένων,

*Ως ἀγάριστοι Δαναοὶ Δαναοῖς,

Τοῖς οἰχομένοις ὑπέρ Ἐλλήνων,

Τοσίας πεδίων ἀπέβησαν.

"Ἔξει δ' Ὁδυστεὺς ὅσον οὐκ ἔδη,
Πῶλον ἀφέλξων σῶν ἀπὸ μαστῶν,

"Ἐκ τε γεραῖς γερός ὁρμήσων.

"Ἀλλ' ἦνι ναοὺς, ἦνι πρός βωμούς,

"Ἴζε Ἀγαμέμνονος ἵκετις γονάτων.

Κήρυσσε θεοὺς,

Τοὺς τ' οὐρανίδας, τοὺς θ' ὑπογαίους·

"Η γάρ σε λιταὶ διακαλύσουσ'

Ορφανὸν εἶναι παιδὸς μελέας,

"Η δεῖ σ' ἐπιδεῖν τύμβου προπετῆ,

Φοινισσομένην αἴματι, παρθένου,

115

120

125

130

135

140

145

¹¹⁸ Τῆς μαντιπόλου Βάκχης], τῆς Κασάνδρας. — ἀνέγων λέκτρε[·], εὐρήμας δυτὶ Συνευραζόμενος. ¹¹⁹ Τὼ Θησεῖδα], οἱ δύο οἰοι τοῦ Θησέως; ὁ Ἄκαμπας καὶ ὁ Δημοφῶν, τῶν ὁποίων οὐδεμιᾶ μέμνηται ὁ Ὁμηρος, Μενεοθία εἰσάγων ἀρχηγοῦντα τῶν κατὰ τῆς Τρωάδος Ἀθηναίων. Ἀλλ' οἱ τραγικοὶ ἐθεράπευσαν τὰς πατρίους πασσόδεις καὶ τὴν ἐπικρατούσαν δεῖχναν. ¹²⁰ Αἴματι γλωρῷ], νεαρῷ ἡ νεανικῷ. ^{121 122} Τὰ λέκτρα.. τῆς λόγγης], τὸν γάμον. τῆς ἀνδρίας, τὰ συγκεκριμένα, ἀντὶ τῶν ἀφερημάτων. ^{123 124} Σπεδόλι.. ἥσαν τσα[·], ἐπίσης ἰσποδάζον περὶ τοῦ πράγματος ἀμφότερος τὰ διογνωμοῦντα μέρη. ¹²⁵ Κόπις], δημοσκόπος η δεινὸς ἕρτωρ. Κεφῶς; καὶ καινῶς λέγομεν; Κόπτει η γλώσσα του. Κεφ' ἄλλην δὲ ἐκδηγήν οἱ Δημοσθένης ωόμαζε Κοπίδα τῶν λογών του τὸν Φωκείωνα. ¹²⁶ Ορμήσων], μεθ' ὁρμῇ ἀπειπάσσων. ¹²⁷ Κήρυσσε θεοὺς], ἐπικαλού τούς. ¹²⁸ Τύμβου προ-

- 'Εκ χρυσοφόρου
Δειρής νασμῷ μελαναυγεῖ.
ΕΚ. Οὖ ἔγώ μελέα, τί ποτ' ἀπύσω;
Ποίαν ἄγω; ποῖον ὅδυρον;
Δειλαία δειλαίου γῆρας, δουλείας, τᾶς οὐ τλατᾶς!
[Τᾶς οὐ φερτᾶς] φύοι μοι!
Τίς ὄμβρει μοι; ποία γενεθά,
Ποία δὲ πόλις;
Φροῦρος πρέσβυς, εσοῦδοι παιδεῖ!
Ποίαν, ἦ ταύταν, ἦ κείναν, στέγω; ποῖ δ' ἡσω; ποῦ τίς θεῶν
"Η δαμρόνων ἐπαρχωρές;
"Ω κάκ' ἐνέργοισας πήματ', ἀπωλέσατ',
"Ολέσατε, Τρωάδες!
Οὐκέτι μοι βίος ἄγαστος ἐν φάει.
"Ω τλάρων, ἄγησαι μοι, ποὺς, ἄγησαι τῷ γραίῳ
Πέδε τάνδ' αὐλάν! ὁ τέκνου, ὁ παῖ
Δυστανοτάτας ματέρος, ἔξειθ',
"Ἐξελήν' οἴκων!
"Ἄτε ματέρος αὐδὴν, ὁ τέκνου,
"Ως εἰδῆς, οἶνα, οἴνα δέιο
Φάρμαν περὶ σᾶς ψυγάζει!
ΠΟΛ. Ιὼ,
- Μᾶτερ, μᾶτερ, τί βοῦς; τί νέον
Καρύκαστ' οἴκων μ', ὥστ' ὅρνιν,
Θάμβει τῷδ' ἑξέπταξας
ΕΚ. "Ω μοι, τέκνοι! ΠΟΛ. τί με δυσφημεῖς;
Φρούριμά μοι κακά. ΕΚ. αἴ, αἴ, σᾶς ψυγάζει!
ΠΟΛ. Εἴαδα, μὴ κρύψῃς δασόν
Δειμαίνω, δειμαίνω, μάτεο,
Τί ποτ' ἀναστένεις. ΕΚ. ὁ τέκνου, τέκνου
Μελέας ματρός.... ΠΟΛ. τί τόδ' ἀγγέλλεις;
ΕΚ. Σφάξαι σ' Ἀργείων κοινὰ ξυντείνει
Πέδε τύμβον γνώμα Πηλείδα γέννα.
ΠΟΛ. Οὖ μοι, μᾶτερ, πῶς φιέγγεις
"Αμέγαρτα κακῶν;
Μάνυσόν μοι, μάνυσόν μοι, μᾶτεο!
ΕΚ. Αὐδῶ, παῖ, δυσφάμους φάμας· ἀγγέλλουστ' Ἀργείων θῆξαι
-
- πετῆ], πεπτωκυτταν πρὸ τοῦ τύμβου (τοῦ Ἀγιλλ.). 140 150 [Ἐκ δειρῆς νασμῷ μελ.], ωρού-
νῷ μέλανος αἵματος βίσσοντος ἐκ τῆς δ. 155 Διειλαίου γῆρας], ἐνν. ἐνεκα. 155 Ποία γε-
νεθά], τίς σμγγενής; Άντι τούτως αἱ πολαῖαι ἐκδυσίαις ἔχουσα Γέννα, ἀπεναυτίαις τῷ μέτρῳ.
160 165 [Ἡσω], μέλλ. τοῦ Εἵμι, πορεύουσαι. 160 165 | οἱ στίχοι εὗτοι ἄλλως ἔχουσιν εἰς τὰς
πολαῖας ἐκδύσεις, ἀπ' ἐναυτίαις τῷ μέτρῳ. Αγησταί μοι], διδίγησάν με, φέρε με.
175 Δαρδόν], ἐπὶ πολὺ. 170 180 Πηλείδα γέννα], τῷ οὐφῇ τοῦ Πηλείδου Αγιλλέως, τῷ
Νεοπτολέμῳ. 185 Αμέγαρτα κακῶν], ἄφθονα κακά.

Ψήφῳ τᾶς σᾶς περὶ μοι ψυγῆς

ΠΩΛ. Ω̄ δεινὰ παθοῦσ', ὃ παντάλυμων!

Ω̄ δυστάνου, μῆτερ, βιοτᾶς!

Οἴχν, οἴσαν

Αὕτη λύθην ἐγθίσταν

*Ἀξέρταν τὸ δωρεάν τις δειρύων!

Οὐκέτι σοι παις ἂδει, οὐκέτι δὴ

Γέραφ δειλαῖψι δειλαῖα ξυδουλεύσω.

Σκύμνον γάρ μ' ὥστ' οὐρεθέπταν,

Μόσχον δειλαῖψι δειλαῖαν ἐσόμει.

Χειρός ἀναρπαστὰν σᾶς ἄπο, λαμψότορος.

*Ἄδα γάρ οὐποεμπομέναν σκότον,

*Ἐνθα νεκρῶν μεῖ' ἀ τάλαινα κείσομαι.

Καὶ σὲ μὲν, ὃ μάτερ δύστανε βίου, κλάω πανοδίτοις θρήνοις.

Τὸν ἐμὸν δὲ βίου, λύθην, λύμαν τ',

Οὐ μετακλαίομαι, ἀλλὰ θυνεῖν μοι ξυντυχία κρείσσων ἐκύρησεν.

ΧΟΡ. Καὶ μὴν Ὁδούσσεὺς ἔργεται σπουδῇ ποδὸς,

*Ἐκάθη νέον τι πρός σὲ σημαῶν ἔπος.

ΟΔ. Γύναι, δοκῶ μέν σ' εἰδέναι γνώμην στρατοῦ,

Ψήφόν τε τὴν κρανθεῖσαν ἀλλ' οὖσας φέρτω.

*Ἐδοξ' Ἀγαστὸς παῖδα σὺν ιδούξενην

Σφέζει πρός οὔθιὸν γῆμιν' Ἀγαλλείου τάφου.

*Ημᾶς δὲ πομποὺς καὶ κομιστήρας κόρης

Τάσσουσιν εἶναι θύματος δὲ ἐπιστάτης

Ιερεύς τ' ἐπέστη τούδε παις Ἀγαλλέως.

Οἰσθ' οὖν, δὲ δαστον; μήτ' ἀποσπασθῆ; βίζ,

Μήτ' εἰς γειῶν ἀμιλλαν ἔξειθης ἐμοὶ;

Γίγνωσκε δὲ ἀλλήν καὶ παρουσίαν κακῶν

Τῶν σῶν. σοφόν τοι καν κακοῖς, δὲ δεῖ, φρονεῖν.

ΕΚ. Αἱ, αἱ, παρέστηγι, ὡς ἕοικ', ἀγδὺν μέγας,

Πλήγης στεναγμῶν, οὐδὲ δυχρύων κενός!

Κάγω γάρ οὐκ ἔινησκον, οὐ μ' ἔχρησην θυνεῖν,

Οὐδὲ ὄλεσσέν με Ζεὺς, τρέψει δέ, δηνας ὁρῶ

Κακῶν κάκ' ἄλλα μετέοντ' ή τάλαιν' ἐγώ.

Εἰ δὲ ἔστι τοῖς δούλοισι τοὺς ἔλευθέρους

Μὴ λυπρὰ μηδὲ καρδίας δηρκτήρια

*Ἐξιστορήσαι, σοὶ μὲν εἰρήσθαι χρεών,

205

210

215

220

¹⁸⁰ Θρηνεῖ οὐγὶ ἔστηκεν, ἀλλὰ τὴν μητέα της, καὶ ἔξηγετε κατωτέρω (σύγ. 198, 199) τὴν αἰτίαν. ¹⁸⁵ ¹⁹⁰ Η̄ σύνταξις οὕτως: Ἐπόψει γάρ με δειλαῖα τὴν δειλαῖαν μάσκον, ὥσπερ σκύμνον οὐρεθέπταν, ἀναρπαστὰν ἀπὸ τῆς σῆς χειρὸς περιπομένην τε λαμψότορον (ἐν) ἔδη ὑπὸ τὸν τῆς γῆς σκότον. ¹⁹⁵ Βίου, κλαίω σε ἔνεκεν τοῦ βίου, διότι τούς.

²⁰⁰ Οἰσθ' οὖν, δὲ δράσοντες. Δράσοντες δέ τοι εἰκεῖνο, δὲ οἰσθα ὅτι δεῖ δρά-

σαι. ²⁰⁵ Εἰ δὲ ἔστι κτλ., εἰ δὲ ἔστι δυνατὸν ή θεμιτὸν τοῖς δούλοις τὸ ἔξιστορήσαι τοὺς

- 'Ηρᾶς δ' ἀκοῦσαι τοὺς ἐρωτῶντας τάδε.
ΟΔ. "Ἐξεστ'", ἔφωτα τοῦ γέροντος γάρ οὐ φίσινώ.
ΕΚ. Οἰσθ', ἡγίκ' ἥλιθες Πίλου κατάσκοπος,
 Δυσχλαινίᾳ τ' ἄμορφος, ὄμμάτων τ' ἄπο
 Φόνου σταλαγμοὶ σήν κατέσταζον γένυν;
ΟΔ. Οἴδ': οὐ γάρ ἄκρας καρδίας ἔψαυσέ μου.
ΕΚ. "Ἐγνω δέ σ' Ἐλένη, καὶ μόνη κατεῖπ' ἐμοὶ;
ΟΔ. Μεμνῆμεν²²⁵ εἰς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν.
ΕΚ. "Ἅψω δὲ γονάτων τῶν ἐμῶν ταπεινὸς ὅν;
ΟΔ. "Ωστ'" ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοις γεῖθ' ἐμήν.
ΕΚ. Τί δὴτ' ἔλεξας, δοῦλος; ὅν ἐμὸς τότε;
ΟΔ. Πολλῶν λόγων εὑρήμαθ' ὥστε μὴ θανεῖν.
ΕΚ. "Εσωσα δητά σ', ἐξέπεμψά τε χθονίς;
ΟΔ. "Ωστ'" εἰσορῆν γε φέγγος ἥλιου τόδε.
ΕΚ. Οὔκουν κακύνει τοῖσσει τοις βουλεύμασιν,
 'Ος ἐξ ἐμοῦ μὲν ἐπαθεῖς, οἷα φῆς παθεῖν,
 Δρῆς δ' οὐδὲν ἡμᾶς εὖ, κακῶς δ', διον δύνη;
 'Αχάριστον ὑμῶν σπέρμα' δῖσι δημητρίους
 Ζηλοῦτε τιμάς²³⁰ μηδὲ γιγνώσκοισθε μοι,
 Οἱ τοὺς φίλους βιάπτοντες οὐ φροντίζετε,
 "Ην τοῖσι πολλοῖς πρὸς γάριν λέγητε τι.
 'Ατὰρ τί δὴ σόφισμα τούτῳ ἡγούμενοι
 Εἰς τήνδε παῖσσι ψῆφον ὕρισαν φόνου;
 Πότερα τὸ γρὴν σφ' ἐπήγαγ' ἀνθεωποτραγεῖν
 Πρὸς τύμβουν, ἔνīα βουλυτεῖν μᾶλλον πρέπει;
 "Η τοὺς κτανόντας ἀνταποκτεῖναι θέλων
 Εἰς τήνδ' Ἀγίλεὺς ἐνδίκως τείνει φόνον;
 'Αλλ' οὐδὲν αὐτὸν ἡδε γ' εἰργασται κακόν.
 'Ελένην νιν αἰτεῖν χρῆν τάχα προσεύχματα.
 Κείνη γάρ ὀλεσέν νιν ἐς Τροίαν τ' ἄγει.
 Εἰ δ' αἰγυάλωτον χρή τιν' ἔκκριτον θανεῖν
 Κάλλει θ' ὑπερφέρουσαν, οὐχ ἡμῶν τόδε.
 "Η Τυνδαρίς γάρ εἶδος εὐπρεπεστάτη,
 'Αδικοῦσά θ'²³⁵ ἡμῶν οὐδὲν ἡσσον εύ-έθη.
 Τῷ μὲν δικαίῳ τόνδ' ὀμιλῆσμα τάχον.
 "Α δ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ', ἀπαίτουσας ἐμοῦ,
 "Ακουσον. ηψώ τῆς ἐμῆς, ὡ; φῆς, γερὸς

²²⁵ ²²⁶ 'Ομμάτων τ' ἄπο κτλ.]. ζεῦτὸς τῶν ὄμμάτων εος δάκευα σίγατέσεντα κατέτεταν.

²²⁶ "Ωστ'" ἐνθανεῖν κτλ.]. ὥστε ηγείρει μου ἐναρκώδη υπὸ τοῦ φέδου ἐν τοῖς σοὶς πέπλοις.

²²⁸ Οὔκουν κακύνει], δὲν ἀποδείκνυσαι κακός; ταῦτα εἴπει Καλλάπτεται διὰ τούτων ὁ ποιητής, καθὼς καὶ ἐν ἄλλοις, τῶν πονηρῶν δημοκοπῶν καὶ δημοκολάκων τῆς ἐποχῆς του.

²²⁹ Σόφισμα], παρεύργον καὶ ἀσύντατον ἐπιγειρῆμα. ²³⁰ Οὐχ ἡμῶν τοδε;], τούτο (τὸ ξίφον καλλος;) δέν εἶνε έδιον ἡμῶν. ²³¹ Ηρασπειού, "Ἄψω τῆς ἐμῆς γερὸς καὶ τῆς παρηγόδος" τρέποντας τοῦ Ικετεύειν. "Ἡ Θεῖα; (Ιλ. Α. 300, 301) ἀπετετα των ιο.άτων κατ-

- Καὶ τῆς γεραιᾶς προσπιτῶν παρηβόσι·
‘Ανθάπτουραί σου τῶν τῶν αὐτῶν ἐγώ,
Χάριν τ’ ἀπαιτῶ τὴν τέλη, ἵκετεύω τέ σε,
Μή μου τὸ τέκνον ἐκ χερῶν ἀποσπάσῃς,
Μηδὲ κτάνητε. τῶν τεθνηκότων ἀλιεῖ·
Ταύτη γέγριθα, καπνικήθιμαι κακῶν·
“Ἄδει πολλῶν ἔστι μοι παραψυγή,
Πόλις, τιμὴν, βάκτρον, ἡγεμῶν ὁσσοῦ.
Οὐ τοὺς κρατοῦντας γρὴ κρατεῖν, ἀ μὴ γρεῶν,
Οὐδὲ εὐτυχοῦντας εὖ δοκεῖν πράξειν οὐδέ·
Καγὼ γάρ ἦν ποτ’, ἀλλὰ νῦν οὐκ εἴμ’ ἔτι,
Τὸν πάντα δ’ ὅλον ἡμαρτῶν μ’ ἀφείλετο.
‘Αλλ, δι φίλον γένειον, αἰδέσθητί με!
Οἴκτειον! ἐλθὼν δ’ εἰς Ἀγαλλὸν στρατὸν,
Παρηγόρησον, ὡς ἀποκτείνειν φίόνος
Γυναικας, ἃς τὸ πρῶτον οὐκ ἐκτείνατε
Βαρῶν ἀποσπάσαντες, ἀλλ’ ὑπερίστατε.
Νόμος δὲ ἐν ὑμῖν τοῖς τ’ ἐλευθέροις οὗτος
Καὶ τοῖσι δούλοις αἴματος κεῖται πέρι.
Τὸ δὲ ἄξιωμα, καὶ κακῶς λέγεται, τὸ σὸν
Πείστεν λόγος γάρ ἐκ τ’ ἀδοξούντων ίῶν
Κακῶν δοκούντων ἀντὸς οὐ ταυτὸν σήνειε.
ΧΟΡ. Οὐκ ἔστιν οὕτω στεφῆδος ἀνθρώπου φύσις,
‘Ητις γάρων σῶν καὶ μακρῶν ὀδυρυμάτων
Κλύουστα θρήνους οὐκ ἂν ἐκβάλλοι ὀάκου.
ΟΔ. ‘Εκάθη, διδάσκου, μηδὲ τῷ θυμούμενῳ
Τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῆ ποιοῦ φρενί.
‘Εγώ τὸ μὲν σὸν σῶμα’, ὥφ’ οὔπερ εὐτύχουν,
Σώζειν ἔτοιμός εἰμι, κούκις ἀλλως λέγω.
‘Α δ’ εἶπον εἰς ἄπαντας, οὐκ ἀργήσομαι,
Τροίας ἀλούστης, ἀνδρὶ τῷ πρώτῳ στρατοῦ
Σὴν παῖδες δοῦναι σφάγιον ἔξαιτουμένω.
‘Ἐν τῷδε γάρ κάρμνουσιν αἱ πολλαὶ πόλεις,
‘Οταν τις ἐσθίδος καὶ πρέβημος ὅν ἀνήρ
Μηδὲν φέρηται τῶν κακιόνων πλέον.
‘Ημῖν δὲ Ἀγιλλεὺς ἀξιος τιμῆς, γύναι,
Θανῶν ὑπὲρ γῆς Ἐλλάδες κάλλιστ’ ἀνήρ.
Οὔκουν τόδι αἰσχρόν, εἰ βλέποντι μὲν φίλῳ

τοῦ ἀνθερεῶνος τοῦ Διός. 271 [Ω φίλον γένειον], δι φίλε, τοῦ δποίου τῶν γενείων ἀπομανεῖ. 273 Παρηγόρησον], ἀγορεύεταις πεπίσον.—φίόνος], νέμεσις. 276 277 Νόμος δὲ ἐν ὑμῖν κτλ.] διότε ἐν Αθηναῖς ὁ φόνος τοῦ δούλου ἐτίμωρετο ίσα μὲ τὸν τοῦ ἐλευθέρου.
274 Στεφῆδος φύσις], Άπτε ἀντὶ Στεφῆδος. 274 Τῷ θυμούμενῷ], τῷ θυμῷ, ἐκ αἰτίας τοῦ θυμοῦ σου. 285 Τὸν εὖ λέγοντα κτλ.π., μὴ φρονῆς δις δὲ εὖ λέγων εἰνε ἐχθρός σου.
281 Κάρμνουσιν], νοσθίσι, θευκρούσιν. 286 Βλέποντι], ζῶντι, ὡς ἐπακολυθοῦντος

Χωώμεσθ', ἐπει δ' ἄπεστι, μὴ γρώμεσθ' ἔτι;

Εἰεν τί δῆτ' ἔρει τις, ἦν τις αὖ φανῆ

Στρατοῦ τ' ἄδροισις, πολεμίων τ' ἀγωνία;

Πότερα μαχούμεθ', η φύλοισυ γέρσουεν,

Τὸν κατθανόντ' ὅρῶντες οὐ τιμώμενον;

Καὶ μὴν ἐμοὶ γέ ζῶντι μὲν καθ' ἡμέραν,

Κεὶ σμίκροντος, πάντ' ἂν ἀρκούντως ἔχοι.

Τύμφον δὲ βουλούμην ἀνάξιούμενον

Τὸν ἐμὸν ὁράσθεν διὰ μακροῦ γάρ οὐ γέρει.

Εἰ δὲ οἰκτρὰ πάσγειν φήσ, τάδ' ἀντάκουε μου.

Εἰσιν παρ' ἡμῖν οὐδὲν ἡσσον ἄθλια;

Γραῖαι γυναικεῖς ἡδὲ πρεσβύται σέθιν,

Νύμφαι τ' ἀρίστων νυμφίων τητώρεναι,

Ων ἡδὲ κεύθει σώματ' ἴδεια κόνις.

Τόλμα τάδ'! ἡμεῖς εἰ κακῶς νομίζομεν

Τιμῆν τὸν ἑσθίον, ἀμφίσιαν ὀφλήσουμεν.

Οἱ βάρβαροι δὲ μῆτε τοὺς φίλους φίλους

Ηγείσθε, μῆτε τοὺς καὶ ὡς πεινηκότας

Θαυμάζειν, ως ἂν οὐ μέν Ἐλλὰς εὐτυχῆ,

Ὑμεῖς δὲ ἔγκυοι δύοισι τοῖς βουλεύμασιν.

ΧΟΡ. Α', αἴ, τὸ δύσηλον ὡς κακὸν πέψου· δει,

Τολμῷ θ', ἀ μὴ γρῆ, τῇ βίᾳ νικώμενον!

Ω θύγατερ, δύμοι μὲν ἱόγοι πρὸς αἰθέρα

Φύουμεις μάτην ῥιψέντες ἀμφὶ σοῦ φόνου·

Σὺ δ', εἴ τι μείζω δύναμιν οὐ μῆτηρ ἔχεις,

Σπουδαζε, πάσας, ὥστ' ἀγδόνος στόμα,

Φοιογγὰς ἀφεῖσα, μὴ στεργίθηναι βίου·

Πρέσπιπτε δὲ οἰκτρῶς τοῦδ' Οδυσσέως γόνυ,

Καὶ πειθ'! ἔχεις δὲ πρόφρεσιν ἔστι γάρ τέκνα

Καὶ τῷδε, τὴν σὴν ὥστ' ἐποικτεῖσαι τύχην.

ΠΟΔ. Όρω σ', Οδυσσεῦ, δεξιῶν ὑφ' εἶματος

Κρύπτοντα γέρα, καὶ πρόσωπον ἔμπαλιν

Στρέφοντα, μὴ σου προσθίγω γενειάδος.

Θάρσει πέφευγας τὸν ἐμὸν ἵκεσιον Δία·

Ως ἔβομαι γε τοῦ τ' ἀναγκαίου γέρειν,

Θανεῖν τε χρήζουστος. εἰ δὲ μὴ βουλήσουμαι,

Κακὴ φανούμαι καὶ φιλόβυχος γυνή.

Τί γάρ με δεῖ ζῆν, η πατήρ μὲν οὐναξ

Φρυγῶν ἀπάντων; τούτο μοι πρῶτον βίου.

297 Χρώμεσθ'], τὸν ἔχομεν φίλον]. 298 Εἰεν], ἔστω, οὐ δύποθέσωμεν δῆτας ἔγινε τοῦτο, δὲν ἴθυσιάσθη η θυγάτηρ σου εἰς τὸν Ἀγίλλα. 309 Αἵδιούμενον], τιμώμενον.

308 Διὰ μαχρῶν], μαχρὸν (ἐπει πολὺ) διαρκεῖ. 311 Τόλμα τάδε], ὑπόμενον.

312 313 Μῆτε ηγεῖσθε, μῆτε θαυμάζετε], προστακτικά.

- "Ἐπειτ' ἐθρέψθην ἐλπίδων καλῶν ὑπο,
Βασιλεῦσι νύμφῃ, ζῆλον οὐ σμικρὸν γάμων
"Ἐγουσ", ὅτου δῶμ' ἔστιαν τ' ἀφίξουαι.
Δέσποινα δ' ἡ δύστηρος Ιδαίαισιν ἦν
Γυναικὶ, παρθένοις τ' ἀπόδλεπτος μέτα,
Ιση θεοῖσι, πλὴν τὸ κατθανεῖν μόνον.
Νῦν δ' εἰμὶ δούλη, πρῶτα μέν με τοῦνομα
Θανεῖν ἐρῶν τίθησιν, οὐκ εἰώθης δν.
"Ἐπειτ' ἵσως ἂν δεσποτῶν ὠμῶν φρένας
Τύχοιμ ἄν, δστις ἀργύρου μ' ὧνήσεται,
Τὴν Ἐκτορός τε χάτερων πολλῶν κάσιν.
Προσθεῖς δ' ἀνάγκην σιτοποιὸν ἐν δόμοις,
Σαιρεῖν τε δῶμα, κερκίσιν τ' ἐφεστάναι
Δυπρὰν ἄγουσσαν ἡμέραν μ' ἀναγκάσσει
Δέγη, δὲ τάμα δούλος ὠνητὸς ποθὲν
Χρανεῖ, τυράννων πρόσθεν ἡξιωμένα.
Οὐ δῆτ' ἀφίξημ ὅμμάτων ἐλεύθερον
Φέγγος τόδ', "Αἰδην προστίθειστ' ἐμὸν δέμας.
"Ἄγ' οὖν, 'Οδυσσεῦ, καὶ δέργασαι μ' ἄγων
Οὐτ' ἐλπίδος γάρ, οὗτε του δόξης ὁσῶ
Θάσσος παρ' ἥμιν, ὡς ποτ' εὐ πρᾶξαί με χρή.
Μῆτερ, σὺ δ' ἥμιν μηδὲν ἐμποδὼν γένη
Δέγουσα, μηδὲν ἐρῶσα· συμβούλου δὲ μοι
Θανεῖν, πρὸν αἰσχρῶν μὴ κατ' ἀξιαν τυχεῖν.
"Οστις γάρ οὐκ εἴωθε γενέσθαι κακῶν,
Φέρει μὲν, ἀλλεγεῖ δὲ, αὐχεῖν' ἐντιθεῖς ζυγῷ
Θανὼν δ' ἂν εἴη μαῖλον εὔτυχεστερος,
"Η ζῶν· τὸ γάρ ζῆν μὴ καλῶς μέγας πόνος.
ΧΟΡ. Δεινὸς γαρακτῷρ κάπισμος ἐν βροτοῖς
Ἐσθίων γενέσθαι, καπὲ μεῖζον ἔρχεται
Τῆς εὐγενείας ὄνομα τοῖσιν ἀξιοῖς.
ΕΚ. Καλῶς μὲν εἶπας, θύγατερ, ἀλλὰ τῷ καλῷ
Δύπη πρόσεστιν. εὶ δὲ δεῖ τῷ Πηγέω;
Χάριν γενέσθαι παιδὶ, καὶ ψόγον φυγεῖν
"Υμᾶς, 'Οδυσσεῦ, τήνδε μὲν μὴ κτείνετε,
"Ημᾶς δ' ἄγοντες πρὸς πυρὰν Ἀχιλλέως
Κεντεῖτε! μὴ φεύδεσθ! ἐγὼ τεκον Πάριν,
"Ος παιδία Θέτιδος ὠλεσεν τόξοις βιλῶν.

^{357 358} Ζῆλον οὐ σμικρὸν γάμων [Ἐγουσα]. Σηλωτὴ τὰ μέγιστα εἶσα (ἐνεκα) τῶν γάμων ἐκείνῳ, ὃτου κτλ., ζηλωτὸν παιώσα αὐτὸν διὰ τὸν γάμον μου. ³⁵⁹ Πλὴν τὸ κατθανεῖν μόνον, πλὴν μόνον (κατὰ) τὸ κατθανεῖν. ³⁶⁰ Προσθεῖς δ' ἀνάγκην σιτοποιεῖν (ζυμόδειν, μαγειρεύειν). ³⁶¹ Κερκίσιν τ' ἐφεστάναι], ὕμοιον τῷ ουμηρικῷ; Ιστὸς ἐπιχομένην (Ιλ. Α, 31). ^{362 363} Οὐτ' ἐλπίδος, οὐτε δόξης του (τινὲς) ἐρῶ θύρσος παρ' ἥμιν. Οὐκέτιν ἥμιν θαρσεῖν οὐτε ἐπιδόγματις προσευκής τινὸς ἐνεκεν.

- ΩΔ. Οὐ σ', ὁ γεραιά, κατθανεῖν 'Αγιλλέως
Φάντασμ' 'Αχειοὺς, ἀλλὰ τὴνδ', ἡτήσατο. 373
- ΕΚ. 'Υμεῖς δέ μ' ἀλλὰ θυγατρὶ συμφονεύσατε,
Καὶ δίς τέσσον πῶμ' αἰματος γενήσεται
Γαίᾳ νεκρῷ τε, τῷ τάδ' ἔξαιτουμένῳ.
- ΟΔ. "Αλις κόρης σῆς θάνατος" οὐ προσοιστέος
"Αλλος πρὸς ἄλλων μηδὲ τὸνδ' ὥφειλομεν. 380
- ΕΚ. Πολλὴ γ' ἀνάγκη θυγατρὶ συνθανεῖν ἐμέ.
- ΟΔ. Πᾶς; οὐ γὰρ οἶδα δεσπότας κεκτημένος.
- ΕΚ. 'Οποῖα κισσὸς δρυὸς, ὅπως τὴσδ' ἔξοματ.
ΟΔ. Οὔκ, ἦν γε πειθῇ τοῖσι σοῦ σοφωτέροις.
ΕΚ. 'Ως τὴσδ' ἔκοῦσα παιδὸς οὐ μεθίσουμαι. 385
- ΟΔ. 'Αλλ' οὐδὲ ἐγὼ μὴν τὴνδ' ἀπειμ' αὐτοῦ λιπῶ...
ΠΟΔ. Μῆτερ, πιθοῦ μοι καὶ σὺ, παῖ Δαεστίου,
Χάλα τοκεῦσσιν εἰκότως θυμουμένοις.
Σὺ δ', ἡ τάλαινα, τοῖς κρατοῦσι μὴ μάχου.
Βούλει πεσεῖν πρὸς οὖδας, ἐκκῶσαι τε σὸν 390
Γέροντα χρωτα, πρὸς βίαν ὥθουμένη,
'Ασχυμονῆσαι τ', ἐκ νέου βίαγονος
Σπασθεῖσ'; ἀπείσει μὴ σὺ γ' οὐ γὰρ ἔξιον.
'Αλλ', ὁ φίλη, μοι, μῆτερ, ἴδιστην χέρα
Δές καὶ παρεῖται προσβαλεῖν παρῆδοι.
'Ως οὔποτ' αὐθίς, ἀλλὰ νῦν πανύστατον,
Ἀκτῖνα κύκλον θ' ἡλίου προσάλιμον
Τέλος δέχει δὴ τῶν ἐμῶν προσφεγγυάτων.
Ω μῆτερ, ὁ τεκοῦσ', ἀπειμι δὴ κάτω....
- ΕΚ. 'Ω θυγατερ, ήμεις δ' ἐν φάει δουλεύσομεν. 400
- ΠΟΔ. 'Ανυμφος, ἀνυμέναος, ὃν μ' ἐγρήν τογεῖ
ΕΚ. Οικτρὰ σὺ, τέκνον· ἀθλία δ' ἐγὼ γυνή.
ΠΟΔ. 'Εχει δ' ἐν ἄδου κείσομαι χωρὶς σέθεν.
ΕΚ. Οἴ μοι, τί δράσω; ποῖ τελευτήσω βίον;
ΠΟΔ. Δούλη θανοῦμαι, πατρὸς οὖσ' ἐλευθέρου. 405
- ΕΚ. 'Ημεῖς δὲ πεντήκοντα γ' ἄρμοροι τέκνων.
ΠΟΔ. Τί σοι πρὸς 'Εκτόρ' ἡ γέροντ' εἶπω πόσιν;
ΕΚ. "Αγγελλε πασῶν ἀλιτωτάτην ἐμέ.
ΠΟΔ. 'Ω στέρνα, μαστοί θ', οἵ μ' ἔθρείκαν' ἴδεως

380 Μηδὲ τόν δ' ὀφειλομεν], 'Ως εἴθε δόψεις) μηδὲ τοῦτον προσηγέγκαμεν! 383 Ιιώς;
Οὐ γάρ κτλ.], ἀκούσας δ' Όσυσσεύς τὸ Ανάγκη, παροργίζεται. 383 'Οποῖα κισσὸς δρυὸς,
ἐπως κτλ.], ὅμοιον τῷ: Μίστηρ δ' ὁν τις πτωνοῖ; κλαγγὸν ὅρνισιν, ὅπως ἔξάρξω 'γώ
Μολπάν [Τρφάδ. 147]. 385 'Ως τὴς δ' ἔκοῦσα κτλ.], ἐνν. ίσθι ή, Πειθομαι τοῦτο μόνον
ώς, ἀπὸ κοινοῦ τοῦ ἐν τῷ προγηγήνεται στίγμῃ Πειθῃ. 388 Χάλα], μετρίασον τὴν δργήν
σα, ὑποχωρησον. 389 Μή σύ γ], ἐνν. ποιήσος ταῦτα. 390 Πεντήκοντα τέκνων], ὑπερβολὴ
τούτο, οἰκείοποιούμενης τῆς 'Εκάρης καὶ τὰ νότια τέκνα τοῦ Ηραίμου. 407 Σοι], χαριζο-
μένη σοι.

410.

ΕΚ. "Ω τῆς ὀρῶν, θύγατερ, ἀθλίας τύχης!

ΠΙΟΔ. Χαῖοι', ω τεκοῦσα, γαῖρε, Κασάνδρα τέ μοι..

ΕΚ. Χαίρουσιν ἄλλοι, μητρὶ δ' οὐκ ἔστιν τόδε.

ΠΙΟΔ. "Ο τ' ἐν φύλιππαις Θρησκί! Πολύδωρος κάσις.

ΕΚ. Εἰ ζῆ γ' ἀπιστῶ δ' ὥδε πάντα δυστυχῶ.

ΠΙΟΔ. Ζῆ, καὶ θυνούσης ὅμμα συγκλείσει τὸ σόν.

415

ΕΚ. Τέθυνκ' ἔγωγε, πρὶν θανεῖν, κακῶν ὑπο.

ΠΙΟΔ. Κόμις', 'Οδυσσεῦ, μ', ἀμφιθεὶς κάρα πέπλοις,

'Ως, πρὶν σφραγήναι γ', ἐκτέτηκα καρδίαν

Θρήνοισι μητρὸς, τήνδε τ' ἐκτήκω γόρις.

'Ως τούς προσειπεῖν γάρ σὸν ὄνομ' ἔξεστί μοι,

Μέτεστι δ' οὐδὲν, πλὴν ὅσον χρόνον ξίφους

Βαίνω μεταξὺ καὶ πυρᾶς Ἀχιλλέως.

420

ΕΚ. Οἱ γάρ, προλείπων λύεται δέ μου μέλη

'Ω θύγατερ, ἀλλὰ μητρὸς, ἐκτεινον γέρσα,

Δός μη λίπης μ' ἀπαιδ' ἀπωλόμην, φίλαι.

'Ως τὴν Λάκωναν ἔγγονον Διοσκόροιν,

'Ελένην ἴδοιμι διὰ κακῶν γάρ ὅμμάτων

Αἰσχιστα Τροίαν εἴλε τὴν εὐδαιμονα.

425

ΧΟΡ. Αὔρα, ποντιάς αὔρα,

'Α τε ποντοπόρους κομίζεις

Θοάς ἀκάτους ἐπ' οἶδμα λίμνας,

Ποῖ με τὰν μελέαν πορεύετε;

Τῷ δουλόσυνος πρὸς οἶκον κτυθεῖσ' ἀρίζομεν;

'Η Δωρίδος ὄνομον αἴσας,

'Η Φθιάδος, ἐνθά καλλίστων ὄντάτων πατέρα

Φασίν 'Απιδανὸν γύας λιπαίνειν;

'Η νάσων, ἀλιτῆρει

Κώπα πεμπομέναν τάλαιναν,

Οἰκτρὰν βιοτὰν ἔχουσαν οἶκοις,

'Ενθα πρωτόγονός τε φοίνιξ

430

Δάρνα θ' ἵερος ἀνέσχε πτώρθους Δατοῖ φίλα,

'Ωδῖνος ἄγαλμα δίας;

Σὺν Δηλιάσιν τε κούραις, 'Αρτέμιδός τε θεᾶς

Χρυσέαν ἀμπυκα τόξα τ' εὐλογήσω;

'Η Παλλάδος ἐν πόλει

435

Τᾶς καλλιδίφροι! 'Αθαναίας ἐν κροκεῷ πέπλῳ

440

⁴²⁰ "Ως], οὕτως ἴδοιμι ἀπαγομένην καὶ τὴν Α. ⁴²⁰ Αὔρα Ποντ.] Φερεκράτειοι, Γλυκώνειοι, Άνακρεόντειοι κτλ. ἀντίσπαστοι. ⁴³⁰ "Ατε], δούκας ἔγραψεν "Ατις.

⁴²¹ Λίμνας, τῇ θαλάσσῃ. ^{437 442} "Η νάσων... ἐνθα], δι προς τίνα τῶν νήσων, ἔν-

θα κτλ., καὶ ἐννοεῖ τὸν Δῆλον, ὅπου, κατὰ τὴν μυθολογίαν, ἀνεφύησαν πρῶτον δι φο-

νιξ καὶ δέσπην, τεκούσης τῆς Λητοῦς. ^{443 448} "Η ἐν τῷ πόλει τῆς Παλλάδος (τοῖς Λ-

θημαῖς) [εὗδομαι ἄρματα πώλους ἐν τῷ κροκέῳ πεπλῷ τῆς καλλιδίφρου Άθηνᾶς, ποικιλ-

λουσα αὐτὸν ἐν διαδελφ. κιλ. 'Εννοεῖ δὲ τὴν πομπήν τῶν Παταβηναίων, καθ' ἧν ἀνεφέρεται

- Ζεύκομαι ἄρματι πώλους
 'Ἐν δαιδαλέαισι ποικίλλουσ' ἀνθορόκοισι πήγα.
 "Ἡ Τιτάνων γενεὰν,
 Τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρῳ κοιψίζει 450
 Φλογμῷ Κρονίδας;
 "Ω μοι τεκέων ἐμῶν,
 "Ω μοι πατέρων, χθονός θ', ἢ καπνῷ κατερείπεται
 Τυφομένα, δορίληπτος
 'Ὕπ' Ἀργείων ἐγὼ δ' ἐν ξείνῃ χθονὶ δὴ κέκλημαι 455
 Δούλα, λιποῦσ' Ἀσίαν
 Εὐρώπας θεράπιναν, ἀλλάξας'
 'Αἶδα θαλάμους.
- ΤΑΔ. Ποῦ τὴν ἄνασσαν δὴ ποτ' οὔταν Ήλίου
 'Εκάβην ἂν ἔξεύροιμι, Τρφάδες κόραι; 460
 ΧΟΡ. Αὕτη πέλας σου, νῶτ' ἔχουσ' ἐπὶ χθονὶ,
 Ταλθύβιε, κεῖται, ξυγκεκλεισμένη πέπλοις.
 ΤΑΔ. Ω Ζεῦ, τί λέξω; πότερα, σ' ἀνθρώπους ὥραι,
 "Ἡ δέξαν ἄλλως τήνδε κεκτήσθαι μάτην
 Ψευδῇ δοκοῦντας δαιμόνων εἴναι γένος,
 Τύχην δὲ πάντα τὰν βροτοῦς ἐπισκοπεῖν; 465
 Οὐχ ἡδ' ἄνασσα τῶν πολυγόρων Φευγῶν;
 Οὐχ ἡδε Πριάμου τοῦ μέγ' ὀιδίου δάμαρος;
 Καὶ νῦν πόλις μὲν πᾶσ' ἀνέστηκεν δορι,
 Αὔτῃ δὲ δούλη, γραῦς, ἄπαις, ἐπὶ γῆσιν
 Κεῖται, κόνει φύρουσα δύστηρον κάρα.
 Φεῦ, φεῦ, γέρων μέν εἰμι· δύμας δέ μοι θανεῖν
 Εἴγη, πρὶν αἰσχρῷ περιπετεῖν τύχῃ τινί.
 'Ανίστασ', ὁ δύστηρε, καὶ μετάξιον
 Πλευρὰν ἔπαιρε, καὶ τὸ πάλλευκον κάρα! 475
- ΕΚ. "Εα, τίς οὗτος σῶμα τούμὸν οὐκ ἔξει
 Κεῖθαι; τί κινεῖς μ', δοτικεῖ εἰ, λυπουμένην;
 ΤΑΔ. Ταλθύβιος ἤκω, Δαναΐδῶν ὑπηρέτης,
 'Αγαμέμνονος πέμψαντος, ὃς γύναι, μέτα.
 ΕΚ. "Ω φίλτατ', δέρα καῦμ' ἐπισφάξαι τάφῳ
 Δοκοῦν 'Αχαιοῖς ἡγεῖς; ὡς φίλ' ὅν λέγοις.
 Σπεύδωμεν, ἐγκονῶμεν, ἥγοῦμεν, γέρον!
 ΤΑΔ. Σὴν παῖδα κατθανοῦσαν ὡς θάψῃς, γύναι,
 "Ηκω μεταστείχων σε* πέμπουσιν δέ με

το εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ἐπὶ πλοίου συρομένου ἐπὶ τρούγων ὁ Ιερὸς τῆς Αθ. πίπλος, τὸν δόπον ἐκέντων κατ' ἔτος αἱ παρθένοι τῶν Αθ. 446 Ἡ Τιτ. γενεὰν], ποικίλλουσα ἐν τῷ πέπλῳ ἄσθη ἡ τὴν Τιτανομαγίαν. 446 447 Ἀσίαν Εὐρώπας θεράπιναν], ἐπάιρει διὰ τούτων τὸ φρόνημα τῶν Ἐλλήνων. 448 Συγκεκλεισμένη], ἀντὶ Συγκεκλυμένη.
 448 Δαναΐδῶν], τῷ, Ἐλλήνων, ω, ἀπογονών τούς Δανείου.

Δισσοί τ' Ἀτρεῖδαι, καὶ λεῶς Ἀχαικός.

485

ΕΚ. Οἴμοι, τί λέξεις; οὐκ ἀρές θαυμαζένους
Μετήλθεις ἡμᾶς, ἀλλὰ σημανῶν κακά;
"Οὐωλας. ὁ παῖ, μητρὸς ἀρπασθεῖσ' ἄπο."
"Ημεῖς δ' ἀτεκνοὶ τούπι σ'. ὁ τάλαιν' ἐγώ!
Πῶς καὶ νιν ἔξεπράξατ'; ἀρές αἰδούμενοι,
"Ἡ πρὸς τὸ δεινὸν ἡλθεῖ", ως ἐγχθράν, γέρον,
Κτείνοντες; εἰπὲ, καίπερ οὐ λέξων φίλα.

490

ΤΑΔ. Διπλᾶ με χρῆσεις δάκρυα κερδάναι, γύναι
Σῆς παιδὸς οἰκτῷ νῦν τε γὰρ λέγων κακὰ
Τέγκω τόδ' ὄμητα, πρὸς τάξω θ', ὅτ' ὥλλυτο.
Παρῆγη μὲν ὅγιος πᾶς Ἀχαικοῦ στρατοῦ.
Πλήρης πρὸ τύμβου σῆς κόρης ἐπὶ σφραγάς.
Λαβὼν δ' Ἀχιλλέως παῖς Πολυξένην χερὸς
"Ἐστησ'" ἐπ' ἄκρου γώματος πέλας δ' ἐγώ.
Δεκτοί τ' Ἀχαιῶν ἔκκριτοι νεανίαι,
Σκίτσημα μόσχου σῆς καθίζοντες χεροῖν,
"Ἐσποντο. πλήρες δ' ἐν γερσάν λαβὼν δέπας
Πλάγγυρυσον, ἔρρει χειρὶ παῖς Ἀχιλλέως
Χοὰς θανόντι πατρὶ σημαίνει δέ μοι
Σιγὴν Ἀχαιῶν παντὶ κηρῦξαι στρατῷ.
Κάγω παραστὰς εἶπον ἐν μέσοις τάδε·
Σιγάτ', Ἀχαιοί, σῆγα πᾶς ἔστω λεώς!
Σίγα, σιώπα! νήνεμον δ' ἔστησ' ὅγλον.
"Ο δ' εἰπεν. Ω παῖ Πηλέως, πατήρ δ' ἐμὸς,
Δέξαι γούς μοι τάσδε κηλητηρίους,
Νεκρῶν ἀγωγούς· ἐλθὲ δ', ως πίης μέλαν
Κόρης ἀκραιφνὲς αἷμ', δ σοι δωρούμεθα,
Στρατός τε καγώ· πρευμενής δ' ἡμῖν γενοῦ,
Λύσαι τε πούμνας καὶ χαλινωτήρια
Νεῶν δὸς ἡμῖν, πρευμενοῦς τ' ἀπ' Ηλίου
Νόστου τυχόντας πάντας ἐς πάτραν μολεῖν.
Τοσαῦτ' ἔλεξε, πᾶς δ' ἐπεύξατο στρατός·
Εἰτ' ἀμφίχρυσον φάσγανον κώπης λαβὼν
"Εξεῖλκε κολεοῦ, λογάσι δ' Ἀργείων στρατοῦ
Νεανίαις ἔνευσε παρθένον λαβεῖν.
"Η δ', ως ἐφράσθη, τόν δ' ἐσθίμηγεν λόγον
"Ω τὴν ἐμὴν πέρσαντες Ἀργεῖοι πόλιν,
Ἐκοῦσα θυήσκω! μή τις ἀψήται χροὸς

495

500

505

510

515

520

⁴⁸⁹ Τούπι σ'], τὸ ἐπὶ σοι, καθ' ὅσαν ἀφορῆ σέ. ⁴⁹³ Διπλᾶ με χρ.], ἀναγκάζεις με κερ-
δάναι: διπλᾶ δάκρυα, δις δακρύσαι, τότε καὶ νῦν. ⁴⁹⁵ Πρὸς τάξφ θ' ὅτ' ὥλλ.], ἐνν. ἔ-
τεργά. ^{514 515} Χαλινωτήρια νεῶν], τὰ ἀπόγεια ἡ πρυμνήσια σχοινία. ⁵¹⁵ Ἐφράσθη],
ἐνότησε, παρετίγησε τοῦτο.

Τοῦ μοῦ παρέξω γὰρ δέρην εὐκαρδίως.

525

Ἐλευθέραν δὲ μ', ὡς ἐλευθέρα θάνω,

Πρὸς θεῶν, μεθέντες κτείνατ· ἐν νεκροῖσι γὰρ

Δούλη κεκλήσθαι, βασιλὶς οὐσ', αἰσχύλουμα.

Δασοὶ δ' ἐπερβόλησαν, Ἀγαμέμνων τὸν ἄνακτον

Εἶπεν μεθεῖναι παρθένον νεανίας.

Οἱ δ', ὡς τάχιστ' ἥκουσαν ὑστάτην ὅπα,

530

Μεθίκαν, οὐπερ καὶ μέγιστον ἦν κράτος.

Κάπει τόδ' εἰστήκουσε δεσποτῶν ἔπος,

Λαθοῦσα πέπλους ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος

Ἐρρίξε λαγόνας ἐς μέσον, παρ' ὀμφαλὸν,

535

Μαστοὺς τὸν ἔδειξε στέρνα θ', ὡς ἀγάλματος,

Κάλλιστα, καὶ, καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνον,

Ἐλεξε πάντων τλημονέστατον λόγον·

Ιδού, τόδ' εἰ μὲν στέρνον, ὡς νεανία,

Παιειν προθυμεῖ, παῖσον εἰ δ' ὑπ' αὐγένα

Χετζεις, πάρεστι λαμπός εὐτρεπῆς σόδε.

540

Οἱ δ', οὐ θέλων τε καὶ θέλων, οἴκτῳ κόργε,

Τέμνει σιδήρω πνεύματος διαρρέοσάς·

Κρουνοὶ δ' ἐχώρουν. ἡ δὲ καὶ θνήσκουσ' ὅμως

Πολλὴν πρόνοιαν εἴγεν εὐσύγχρως πετεῖν,

Κούπτουσ', ἀ κρύπτειν ὅμματ' ἀρσένων γράψων.

545

Ἐπει δ' ἀφίκει πνεύμα θενασίμῳ σφραγῇ,

Οὐδεὶς τὸν αὐτὸν τὴν θνητοῦσαν ἐκ χερῶν,

Ἄλλ' οἱ μὲν αὐτῶν τὴν θνητοῦσαν ἐκ χερῶν

Φύλλοις ἔβαλλον, οἱ δὲ πληροῦσιν πυξάν,

Κορμοὺς φέροντες πευκίνους. οἱ δ' οὐ φέρων

550

Πέδος τοῦ φέροντος τοιάδ' ἥκουεν κακά·

Ἐστηκας, ὡς κάκιστε, τῇ νεάνιδοι·

Οὐ πέπλον, οὐδὲ κόσμον ἐν χεροῖν ἔχων;

Οὐκ εἰ τι δώσων τῇ περίσσῃ εὐκαρδίῳ,

Ψυχήν τὸν ἀρίστη; τοιάδ' ἀμφὶ σῆς λέγων

555

Παιδὸς θανούστης, εὐτεκνωτάτην τε σὲ

Πασῶν γυναικῶν δυστυχεστάτην θ' ὁρῶ.

XOP. Δεινόν τι πῆμα Πραμίδαις ἐπέζεστεν,

Ηόλει τε τῇ μῆτρᾳ, θεῶν ἀναγκαῖον τόδε.

EK. Ω θύγατερ, οὐκ οἰδ', εἰς δὲ τι βλέψω κακῶν,

560

Πολλῶν παρόντων· τὴν γὰρ ἀψώματι τινὸς,

Τόδ' οὐκ ἐξ με παρακαλεῖ δὲ ἐκεῖθεν αὖ

Αὔπη τις ἀλλη, δ.ἀδογγος κακῶν κακοῖς.

⁵²³ [Ἐπερβόλησαν], ἐπεκρότησαν, ἐπευφήμησαν. ⁵³¹ Οὐπερ καὶ μέγ.], τοῦ Ἀγαμέμνων, καθ' ὑπερβατόν. ⁵⁴¹ Οὐ θέλων τε καὶ θέλων], ἔκων κακῶν. ⁵⁴² Πνεύματος διαρρέος], τὸν λίζηγγα. ⁵⁵² Οὐ εἰ], οὐκ ὑπάρχεις, β', ἐν. προ. τοῦ Εἵμου.

Καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν, ὅπερ μὴ στένειν, πάθος;
Οὐκ ἀν δυναίμην ἐξαλεῖμασθαι φρενός.

565

Τὸ δ' αὖ λίαν παρεῖλες, ἀγγελθεῖσά μοι
Γενναῖος, οὐκουν δεῖνόν, εἰ γῆ μὲν κακή,
Τυγχοῦσα καὶ τοῦ θεοθεν, εὗ στάχυν φέρει,
Χρηστὴ δ', ἀμαρτοῦσ' ὁν γρεών αὐτὴν τυχεῖν,

570

Κακὸν διδώσει καρπόν ἀνθρωποι δ' ἀει.
Οἱ μὲν πονηρὸς οὐδὲν ἄλλο πλήν κακὸς,
Οἱ δ' ἑσθίδες, ἑσθίδες, οὐδὲ συμφορᾶς ὑπο
Φύσιν διέφθειρ, ἀλλὰ γρηγορός ἐστ' ἀει.
Ἄρ' οἱ τεκόντες διαφέρουσιν, η τροφαί;
Ἐγειρε γε μέντοι καὶ τὸ θεοφθῆναι καλῶς
Διέδειν ἑσθίοι· τοῦτο δ' ἦν τις εὗ μάθη,
Οἶδεν τό γ' αἰσχυρὸν κανόνι τοῦ καλοῦ μαθών.

575

Καὶ ταῦτα μὲν δὴ νοῦς ἐτέξευσεν μάτην.
Σὺ δ' ἔλθε καὶ σήμηνον Ἀργείοις τάδε,
Μὴ θιγγάνειν μοι μηδέν', ἀλλ' εἴργειν δύλον,

580

Τῆς παιδός. ἐν τοις μορίψ στρατεύματι
Ἀκόλαστος δύλος, ναυτική τ' ἀναργία
Κρείσσων πυρός, κακὸς δ' ὁ μὴ τι δρῶν κακόν.
Σὺ δ' αὖ λαβοῦσα τεῦχος, ἀργαία λάτρι,
Βάλκας' ἔνεγκε δεῦρο ποντίας ἄλδε,
Ω; παῖδα λουτροῖς τοῖς πανυστάτοις ἐμήν,
Νύμφην τ' ἄνυμφον, παρθίνον τ' ἀπάρθινον,
Λούσω, προθῶμαί θ', ως μὲν ἄξια, πόθεν;
Οὐκ ἀν δυναίμην ώς δ' ἔγω, (τι γὰρ πάθω);

585

Κόσμον τ' ἀγείρατ' αἰχμαλωτίδων πάρα,
Αἴ μοι πάρεδροι τῶνδ' ἐσω σκηνωμάτων
Ναιόουσιν, εἰ τις, τοὺς νεωστὶ δεσπότας
Λαθοῦσ', ἔχει τι κλέμμα τῶν αὐτῆς δόμων.
Ω σγήματ' οἰκιν, ω ποτ' εὐτυχεῖς δόμοι,
Ω πλειστ' ἔχων, καλλιστά τ', εὐγονώτατε
Πρίσμε, γεραιά θ' οὐδ' ἔγώ μήτηρ τέκνων,
Ως, εἰς τὸ μηδὲν ήκουμεν, φρονήματος
Τοῦ πρὸν στερέντει! εἴτα δὴτ' ὄγκοιύμεθι,
Οἱ μὲν τις ἡμῶν πλουσίοις ἐν δώμασιν,
Οἱ δ' ἐν πολίταις τίμιοις κεκλημένοις.

595

Τὰ δ' οὐδέντι ἄλλως φροντίδων βουλεύματα,

600

⁵⁶⁵ Τὸ δ' αὖ λίαν παρεῖλες], τὸ δὲ λίαν αὖ στένειν ἀφεῖλες. ⁵⁶⁹ Καιρῶν], ἔγκατρους ὑπετοῦ, ἥλιου κτλ. ⁵⁷⁴ Τάρα γε ἀπὸ τῶν γονέων προέρχεται ή διεφορά αὕτη ή ἀπὸ τῆς ἀνατροφῆς; ⁵⁷⁸ Εἰς μάτην (ἐμπαρόδως) ἐστογάστο τούτων δοῦνες μου. ⁵⁸³, Βούθασσε τὸ τεῦχος κόμισσον θύωρ ἐκ τῆς θαλάσσης. ⁵⁸⁷ Ἀπάρθενον], καθ' ὅμοιότητα τοῦ Αἰνυμφον, ως μεμνηστευμένην τῷ Ἀγιλλεῖ. Συνήθη δὲ ταῦτα τοῖς Τραγικοῖς. ⁵⁸⁸ Πρεθώματι], νὰ τὴν ἐκένθεσω, καθὼς ἐκένθεσιν ἔτι καὶ νῦν τοὺς νεκροὺς πρὶν τοὺς θάψωσι.

- Πλώσσης τε κόμποι. καίνος διάβιωτας,
"Οτώ κατ' ήμαρ τυγχάνει μηδὲν κακόν.
- XOP.** Ἐμοὶ χρῆν συμφορὰν, ἐμοὶ χρῆν
Πημονὰν γενέσθαι,
Ἴδαιαν ὅτε πρῶτον ὄλαν 605
Ἄλεξανδρος εἰλατίναν
Ἐτάμει, ἀλιον ἐπ' οἶδμα ναυστολήσων
Ἐλένας ἐπὶ λέκτρα, τὰν καλλίσταν ὁ χρυσοφυῖς
Ἀλιος αὐγάζει.
- Πόνοι γάρ καὶ πόνων ἀνάγκαι 610
Κρείσσονες κυκλοῦνται,
Κοινὸν δ' ἔξιδιας ἀνοίας
Κακὸν τῷ Σιμουντίδῃ γῆ
Ὀλεύθιον ἔμολε, συμποσά τ' ἀπ' ἄλλων.
Ἐκοιθή, δ' ἔρις, ἀν ἐν Ἰδᾳ κρίνει τριστὰς μακάρεων 615
Παιδὸς ἀνήρ βούτας
Ἐπὶ δορὶ, καὶ φόνῳ, καὶ ἐμῶν μελάθιων λώρεῳ.
Στένει δὲ καὶ τις ἀμφὶ τὸν εὔροον Εὔρωταν
Λάκαινα πολυδάκρυτος ἐν δόμοις κόρα,
Ποιῶν τ' ἐπὶ κράτα μάτηρ, 620
Τέκνων θυνόντων, τίθεται γέρα,
Δρύππεται τε παρείαν,
Δίαιμον ὄνυχα τιθεμένα σπαραγμοῖς.
- ΘΕΡ.** Γυναῖκες, Ἐκάρη, ποῦ ποθ', ή παναθίλια,
Ἡ πάντα νικῶστ' ἄνδρα καὶ θῆλυν σποράκη
Κακοῖσιν; οὐδεὶς στέφανον ἀνθειρήσεται.
- XOP.** Τί δ', ὡ τάλαινα σῆς κακογλώσσου βοῆς;
Ως οὖ ποθ' εῦδεις λυπρά σου κηρύγματα.
- ΘΕΡ.** Ἐκάρη φέρω τοῦ ἄλγος· ἐν κακοῖσι δὲ
Οὐ ἥδιον βροτοῖσιν εὐφημεῖν στόμα.
- XOP.** Καὶ μήν περῶσσα τυγχάνει δόμων ὑπερ
"Ηδ', εἰς δὲ καιρὸν σοισι φαίνεται λόγοις.
- ΘΕΡ.** Ω παντάλαινα, κάτι μᾶλλον η λέγω,
Δέσποιν', δλωλας, κούκέτ' εἰ, βλέπουσα φῶς,
Ἄπαις, ἄνανδρος, ἄποις, ἔξεψθαμένη. 635
- ΕΚ.** Οὐ καινὸν εἴπας, εἰδόσιν δ' ὠνείδισας.
Ἄταρ τί νεκρὸν τόνδε μαι Πολυξένης

⁶⁰⁴ Ἐκρήν ἐμοὶ συμφορὰν γενέσθαι, ἐπέπτωτό μοι. ^{611 612} Πόνοι.. κυκλοῦνται], δια-
δέχονται ἀλλήλους. ⁶¹⁴ Σιμουντίδῃ γῆ], τῇ γῆ τοῦ Σιμουντος ποταμοῦ. ⁶¹⁶ "Ερις, ἀν ἐν
ἴδᾳ κτλ.], ή μεταξὺ τῶν τριῶν θεινῶν, "Ηέρας, Αθηνᾶς καὶ Ἀφροδίτης, ἐρίζουσσων τις
καλλίων, τὴν ὅποιαν ἔκρινεν ὁ Πάρις, ἴσε τὴν Μυδολόγ. ⁶¹⁸ "Ἐπὶ δειρὶ κτλ.], πρὸς πό-
λεμον καὶ φόνον καὶ ἀφανισμὸν τοῦ σίκαμα. ⁶¹⁹ Εὔροον Εὔρωταν], πασσωνυμασία.

⁶²⁴ τιθεμένη (ποιοῦσα) διαιμον τοῖς σπαραγμοῖς τὸν ἐσυεῆς ὄνυχα. ⁶²⁵ Οὐδεὶς στέφ.
ἀνθειρή.], οὐδεὶς ἀντ' εὐτῆς αἰρήσεται τὸν στέφανον· εὗτη νικῆ τοὺς πάντας τοῖς κακοῖς.

- ‘Ηκεις κουΐζουσ’, ής ἀπηγγέλθη τάφος
Πάντων ’Δχαιῶν διὰ γερός σπουδὴν ἔχειν; 640
- ΘΕΡ. ‘Ηδ’ οὐδὲν οἶδεν, ἀλλά μοι Πολυξένηγ
Θρηγεῖ, νέων δὲ πημάτων οὐχ ἀπτεταί.
ΕΚ. Οἱ γὰρ τάλαινα, μῶν τὸ βακχεῖον κάρα
Τῆς θεσπιώδοι δεῦρο Κασάνδρας φέρεις;
ΘΕΡ. Ζῶσαν λέλακας, τὸν θανόντα δ’ οὐ στένεις
Τόνδ’ ἀλλ’ ἄθρησον σῶμα γυμνωθὲν νεκροῦ,
Εἴς τοι φανεῖται θαῦμα καὶ παρ’ ἐλπίδας. 645
- ΕΚ. Οἵμοι, βλέπω δὴ παιδὸν μόνον τεθνήκότα
Πολύδωρον, δημοι Θρήξ ἐσωζ’ οἴκοις ἀνήρ!
‘Απωλόμηγ δύστηνος! οὐκέτ’ εἰμὶ δη!
Ω τέκνον, τέκνον!
Αῖ, αῖ, κατάργομαι νόμον βακχεῖον, ἐξ ἀλάστορος
‘Αρτιμαθῆς κακῶ!
ΘΕΡ. ‘Εγνως γὰρ ἄτηγ παιδὸς, ς δύστηνε σύ;
- ΕΚ. ‘Απιστ’, ἀπιστα, καινὰ, καινὰ δέρχομαι!
‘Επερα δ’ ἀφ’ ἑτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ.
Οὐδέποτ’ ἀδάκρυτος, ἀστένακτος,
‘Αμέρα μ’ ἐπιστήσει.
- ΧΟΡ. Δεῖν’, ς τάλαινα, δεινὰ πάσχομεν κακά!
ΕΚ. Ω τέκνον, τέκνον ταλαινας ματρὸς,
Τίνι μόρφῳ θνήσκεις, τίνι πότιμῳ κεῖσαι,
Πίσδις τίνος ἀνθεώπων;
ΘΕΡ. Οὐκ εἶδος· ἐπ’ ἀκταῖς νιν κυρῶ θαλασσίας.
ΕΚ. ‘Εκβληγον, η πέστημα
Φονίου δορός; ΘΕΡ. ἐν φαρμάκῳ λευκῷ
Πόντου νιν ἐξήνεγκε πελάγιος κλύδων. 655
- ΕΚ. Ω μοι, αῖ, αῖ, ἔμαθον ἐνύπνιον
‘Ομηράτων ἐμῶν δῆμιν,
— Οὕ με παρέθε κάσμα μελανόπτερον —
‘Αν ἐσεῖδον ἀμφὶ σ’, ς τέκνον,
Οὐκέτ’ ὅντα Διός ἐν φάει. 660
- ΘΕΡ. Τίς γάρ νιν ἔκταν’; οἰσθ’, ὀνειρόφρον, φράσσαι;
ΕΚ. Εμὸς, ἐμὸς ξένος, Θράκιος ἵππότας,
Ιν’ ὁ γέρων πατήρ ἔθετο νιν κρύψας.
ΘΕΡ. Ω μοι, τί λέξεις; γρυπὸν ὡς ἔχοι κτανόν;
ΕΚ. ‘Αρρόγτ’, ἀγωνόμαστα, θαυμάτων πέρα,
Οὐχ ὅσι’, οὐδ’ ἀνεκτά. ποῦ δίκα ξένων;
Ω κατάρχατ’ ἀνδρῶν, ως διεμοιράσω 670
- 650 660] Ής δέ τάφος ἀπηγγέλθη μοι ἔχειν διὰ χειρὸς (ἀπασχολεῖν) τὴν σπουδὴν πάντων τῶν Ἀχαιῶν. 651 Ω τ. τ.], οἱ πλεῖστοι τῶν σίγων δόκυμοι. 652 Αῖ, αῖ], ισμός τετράμετρος. 653 ‘Ονειρόφρον], ὀνειροκρίτα.

- Χείσα, σιςαρέω τεμών φασγάνῳ
Μέλεα τοῦδε παιδός, οὐδ' ὥκτισας! 680
- ΧΟΡ.** Ω τλῆμον, ὃς σε πολυποντάτην βροτῶν
Δαίμοναν ἔβικεν, ὅτις ἐστί σοι: βαρύς.
'Αλλ' (εἰσօρῳ γάρ τοῦδε δεσπότου δέμας
'Αγαμέμνονος) τούνθένδε σιγῶμεν, φίλαι.
- ΑΓ.** 'Εκάθη, τί μέλιεις παῖδα σὴν κρύπτειν τάχῳ
'Ελθοῦς', ἐφ' οἶσπερ Ταλθύβιος ἡγγειλέ μοι,
Μή θιγγάνειν σῆς μηδέν' 'Αργείων κόρης;
'Ημεῖς μὲν ὅμην ἐώψεν, οὐδ' ἐψάνομεν.
Σὺ δὲ σγολάζεις, ὅτε θαυμάζειν ἔμε.
'Ηκω δ' ἀποστελῶν σε· τάκειθεν γάρ εὖ
Περὶοργμέν' ἐστίν, εἴ τι τῶνδ' ἐστίν καὶ λαῖς.
'Εα, τίν' ἄνδρα τὸνδ' ἐπὶ σκηναῖς ὁρῶ
Θανόντα Τρώων; οὐ γάρ 'Αργείων πέπλοι
Δέμας περιπτύσσοντες ἀγγέλλουσί μοι.
- ΕΚ.** Δύστην', (έμαυτὴν γάρ λέγω, λέγουσα σέ,
'Εκάθη,) τί δράσω; πότερα προσπέσω γόνῳ
'Αγαμέμνονος τοῦδ', ή φέσι στήγῃ κακά;
- ΑΓ.** Τί μοι προσάπω φίνων ἐγκλίνασα σὸν
'Δύσει, τὸ πραγμήν δ' οὐ λέγεις; τίς ἐσῇ δόδε;
- ΕΚ.** 'Αλλ' εἴ με δύσιγνη ποιείται θ' ἡρόμενος
Γονάτων ἀπώσατ', ἀλλος δὲν προσθείμει' δά.
ΑΓ. Οὐ τοι πέφυκα μάντις, ὅτε μη κλέων
'Εξιστορίσου σῶν ὅδον βουλευμάτων.
- ΕΚ.** 'Αρ' ἐκλογίζομαι γε πρὸς τὸ δυσμενές
Μᾶλλον φρένας τοῦδ', δόντος οὐχὶ δυσμενοῦς;
- ΑΓ.** Εἴ τι με βούλεις τῶνδε μηδὲν εἰδέναι,
Εἰς ταυτὸν ἥκεις καὶ γάρ οὐδ' ἐγὼ κινέιν.
ΕΚ. Οὐκ ἂν δυναίμην τοῦδε τιμωρεῖν ἄτερ
Τέκνοισι τοῖς ἐμοῖσι. τί στρέψω τάδε;
Τολμᾶν ἀνάγκη, καν τύχω, καν μή τύχω.
'Αγάμεμνον, ίκετεύω σε τῶνδε γουνάτων,
Καὶ σοῦ γενεῖσον, δεξιὰς τ' εὐδοκίμονος!
- ΑΓ.** Τί χοῦμα μαστεύουσα; μῶν ἐλεύθερον
Αἴωνα θέσθε; βάδιον γάρ ἐστί σοι.
- ΕΚ.** Οὐ δῆτα τοὺς κακοὺς δε τιμωρουμένη,
Αἴωνα τὸν ἑύμπαντα δουλεῦσαι θέλω.
ΑΓ. Καὶ δὴ, τίν' ἵμας εἰς ἐπάρκεισιν καλεῖς;

685 Δεσπότου δέμας], περιφρ. διντὶ Δεσπότην. 702 703] 'Εκλογίζομαι τὰς τοῦ δε φρένας πρὸς τὸ δυσμενές, δόντος οὐχὶ δυσμενοῦς, Τὸν ἐκλεμβάνω φρονοῦντα ἐγθύηκα καὶ τὸν εἶμοι, ἐνῷ δὲν εἰν' ἐγθύρος μοι. 707 Εἰς τούτον ἥκεις], τὸ ἐπέτυχε. 709 Τὶ στρέψω τάδε], τὶ σφηγηφογυρίζω; 713-714 'Ελεύθερον αἰώνων], ζωὴν ἐλευθερίαν, ἐλεύθεραν,

- ΕΚ. Οὐδέν τι τούτων, ὃν σὺ διδάχεις, ἔμαξ. 720
 'Ορφες νεκρὸν τόνδ', οὐ καταστάζω δύκρου;
 ΑΓ. 'Ορφω τὸ μέντοι μέλλον οὐκ ἔχω μαθεῖν.
 ΕΚ. Τοῦτόν ποτ' ἔτεκον κάρφερον ζωνῆς ὑπο.
 ΑΓ. "Εστιν δὲ τίς σῶν οὔτος, ψ τλήμον, τέκνων;
 ΕΚ. Οὐ τῶν θανόντων Ποιαμιδῶν ὑπ' Ἰλίῳ.
 ΑΓ. "Ἡ γάρ τιν' ἄλλον ἔτεκες ἢ κείνους, γύναις;
 ΕΚ. 'Ανόνητά γ', ως ἔστικε, τόνδ', μὴν εἰστορφεῖς.
 ΑΓ. Ποῦ δ' ὃν ἐτύγχαν', ἡνίκ' ὥλλυτο πτόλιες;
 ΕΚ. Ηπατήρ νιν ἐξέπεμψεν, δρῆσιδῶν θανεῖν.
 ΑΓ. Ποῖ τῶν τότ' ὅντων χωρίστας τέκνων μόνον;
 ΕΚ. Εἰς τὴνδε χώραν, οὐπερ εὐρέθη θανών.
 ΑΓ. Πρὸς ἄνδρ', δις ἀρχεῖ τῆσδε, Πολυμιθίστωρ, χθονός; 730
 ΕΚ. 'Ἐνταῦθ' ἐπέμψθη πικροτάτου χρυσοῦ φύλακι.
 ΑΓ. Θυγάκει δὲ πρὸς τοῦ, καὶ τίνος πότερου τυχών;
 ΕΚ. Τίνος γ' ὑπ' ἄλλου; Θρήσκει νιν ὥλεσεν ξένος.
 ΑΓ. Ω τλήμον, ἡπου χρυσὸν ἡράσθη λαβεῖν;
 ΕΚ. Τοιαῦτ', ἐπειδὴ ξυμφορὰν ἔγνω Φρυγῶν.
 ΑΓ. Εὔρεις δὲ ποῦ νιν, ἢ τίς ἡγεγκέν νεκρόν;
 ΕΚ. "Ηδ', ἐντυχοῦσα ποντίας ἀκτῆς ἔπι.
 ΑΓ. Τοῦτον ματεύουσ', ἢ πονοῦσ' ἄλλον πόνον;
 ΕΚ. Δούτρ' φλετ' οἴσουσ' ἐξ ἄλλος Πολυζένη.
 ΑΓ. Κτανών νιν, ως ἔστικεν, ἐκβάλλει ξένος.
 ΕΚ. Θαλασσόπλαγκτόν γ', ὥδε διατερμῶν γρόσα.
 ΑΓ. "Ω σγετήλια σὺ τῶν ἀμετεργτῶν πόνων!
 ΕΚ. "Ολωλα, κούδὲν λοιπόν, Ἀγάμεμνον, κακῶν.
 ΑΓ. Φεῦ, φεῦ, τίς οὔτω δυστυχής ἔψυ γυνή;
 ΕΚ. Οὐκ ἔστιν, εἰ μὴ τὴν τύχην αὐτὴν λέγοις. 745
 'Αλλ' ὃν περ οὔνεκ' ἀμφὶ σὸν πίπτω γόνυ,
 "Ακουσον. εἰ μὲν δισιά σοι παθεῖν δοκῶ,
 Στέργομεν' ἄν· εἰ δὲ τούμπαλιν, σύ μοι γενοῦ
 Τιμωρὸς ἀνδρὸς ἀνοσιωτάτου ξένου,
 "Ος, οὔτε τοὺς γῆς νέρθεν, οὔτε τοὺς ἄνω,
 Δείσας, δέδρακεν ἔργον ἀνοσιώτατον, 750
 Κοινῆς τραπέζης πολλάκις τυγχὼν ἐμοὶ,
 Ξενίας τ' ἀριθμῷ πρῶτα τῶν ἐμῶν φίλων
 Τυγχὼν δ', δισων δεῖ, καὶ λαβὼν προσηγθίαν,
 "Εκτείνε, τύμβου δ', εἰ κτανεῖν ἐθούλετο,
 Οὐκ ἡσίωσεν, ἀλλ' ἀφῆκε πόντιον.
 'Ημεῖς μὲν οὖν δουῆλοι τε κάσθενεις ξεως·
 'Αλλ' οἱ θεοὶ οὐένουσι χώρας κείνων κρατῶν
 Νόμος. νόμῳ γάρ τοὺς θεοὺς ιγούμενα,

⁷⁴⁶ Τὴν τύχην αὐτὴν], τὴν δισ-γίαν τύπον/ρημα. ^{748 749} Σύ κείνων κρατῶν νίμοις], έστι

Καὶ ζῶμεν ἀδικα καὶ δίκαιοις ὁρισμένοι.
 "Ος εἰς σ' ἀνελθὼν εἰ διαφθαρήσεται,
 Καὶ μὴ δίκην δώσουσιν οὔτινες ξένους
 Κτείνουσιν, η̄ θεῶν ἵερά τοιμῶσιν φέρεν,
 Οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἵσον.
 Ταῦτ' οὖν ἐν αἰσχρῷ θέμενος αἰδέσθητι με!
 Οἴκτειρον ἡμᾶς, ως γραφεύς τ' ἀποστολεῖς
 Ἰδού με, κανάζησον, οἵ ἔγω κακά!
 Τύραννος ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν δούλη σέθιν,
 Εὑπαίρος ποτ' οὐσα, νῦν δὲ γραῦς ἄπαις θ' ἄμα,
 "Απόλεις, ἔργομος, ἀθλιωτάτη βροτῶν.
 Οἶμοι τάλαινα, ποι μ' ὑπεξάγεις πόδα;
 "Εσικα πράξειν οὐδὲν. ὃ τάλαιν' ἔγώ!
 Τί δῆτα θνητοὶ τάλλα μὲν μαθήματα
 Μογθοῦμεν, ως γρὴ, πάντα, καὶ μαστευούμεν,
 Πειθὼ δὲ, τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην,
 Οὐδέν τι μᾶλλον εἰς τέλος σπουδάζομεν,
 Μειθίους διδόντες, μανθάνειν, ήν' η̄ ποτὲ
 Πειθείν ἢ τις βούλοιτο, τυγχάνειν θ' ἄμα;
 Πᾶς οὖν ἔτ' ἄν τις ἐλπίσαι πράξειν κακῶς;
 Οἱ μὲν τοσοῦτοι παιδεῖς οὐκέτ' εἰσὶ μοι
 Αὐτὴν δ' ἐπ' αἰσχροῖς αἰγυμάλω οἱ οἰχουμαι.
 Καπνὸν δὲ πόλεως τὸν δ' ὑπερβλάσκονθ' ὄρω.
 Καὶ μήν ισως μὲν τοῦ λόγου κενὸν τόσε,
 Κύπριν προβάλλειν ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται
 Πρὸς σοῖς πλευροῖς παῖς ἐμή κοιμίζεται
 "Η φοῖθάς, η̄ καλοῦσι Κασάνδραν Φρύγες.
 Ποὺ τὰς φιλας δῆτ' εὐφρόνας δεῖξεις, ἀναξ,
 "Η τῶν ἐν εὐηῇ φιλαπάτων ἀσπασμάτων
 Χάριν τὸν ἔξει παῖς ἐμή, κείνης δ' ἔγώ;
 'Ἐκ τοῦ σκότου γάρ, τῶν τε νυκτέρων πάνυ
 Φιλτρῶν μεγίστη γίγνεται: βροτοῖς γάρις.
 "Ακουε δή νυν! τὸν θαύματα τὸν δ' ὄρφας;
 Τοῦτον καλῶς δέων, ὄντα κιδεστήν σέθιν
 Δεάσεις, ἐνός μοι μῆθος ἐνδεής ἔτι
 Εἴ μοι γένοιτο φίλογγος ἐν βραχίσσι
 Καὶ γερσὶ καὶ κόμμαισι καὶ ποδῶν βίσσει,
 "Η Δαιδάλου τέχναισιν, η̄ θεῶν τυνος,

760

765

770

775

780

785

790

795

νόμος ὁ κρατῶν ἐτῶν θεῶν αὐτῶν διότι ἐτῶν θεούς θόμψ φηγούμεθα ὑπάρχειν ἐτὰς δίκαια
 καὶ δίκαια νόμῳ ζῶμεν ὄρισταντες. ⁷⁶¹ "Ος, εἰς σ' ἀνελθὼν, δές (νόμος, περὶ δικαιου ἐτῶν), ἐὰν ἀνατεθεῖς πρὸς ἐκτέλεσιν εἰς σὲ, μέντη σκανενέργητος. ⁷⁶² Φέρεν, παραβαί-
 νειν. ⁷⁶³ Αποστολεῖς], σταθεῖς μακρόθεν, καθὼς οἱ ζωγράφοι. ⁷⁶⁴ Ἄγεντεις πόδα],
 ὑποκρατεῖ δ' Ἀγαμ., μὴ τελων κακοποιῆσαι τὸν Πολυμήτορα. ⁷⁶⁵ Εἴ μοι γένοιτο], εἴθε
 μοι γ. ⁷⁶⁶ Η Δαιδάλος τέχναισιν], διότι ὁ Δαιδάλος μυθολογεῖται κατεσκευάσκει κινούμενα

- 'Ως πάντι' ὅμαρτη σῶν ἔχοιτο γουνάτων,
Κύδοντι, ἐπισκήπτοντα παντοίους λόγους.
'Ω δέσποτ', δὲ μέγιστον "Ἐλλήρων φάσις,
Πίθοῦ, παράσχεις χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι
Τιμωρὸν, εἰ καὶ μηδέν ἐστιν, ἀλλ' ὅμως.
'Εσθλοῦ γάρ ἀνδρὸς τῇ δίκῃ θ' ὑπηρετεῖν,
Καὶ τοὺς κακοὺς δράψαν πανταχοῦ κακῶς ἀεί.
ΧΟΡ. Δεινόν γε, θυητοῖς ὡς ἄπαντα συμπιπτεῖν,
Καὶ τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν,
Φίλους τιθέντες τοὺς γε πολεμιωτάτους,
'Εγκρίσους τε τοὺς πρὶν εὐμενεῖς ποιούμενοι.
ΑΓ. 'Εγὼ σὲ, καὶ σὸν παιδία, καὶ τύχας σέθεν,
'Εκάβη, δὲ οὔκτου, χεῖρά θ' ἵκεσταν, ἔχω,
Καὶ βεύλουραι θεῶν θ' οὐνεκ', ἀνδρίσιον ξένον,
Καὶ τοῦ δικαίου, τήρηδε σοι δοῦναι δίκην,
Εἴ πως φανείη γ', ὥστε σοι τ' ἔχειν καλῶς
Στρατῷ τε μὴ δόξαιμι Κασάνδρας γάριν
Θρήκης ἄνακτι τόνδε βουλεῦσαι φόνον.
'Εστιν γάρ η ταραγμὸς ἐμπέπτωκε μοι:
Τὸν ἀνδρᾶ τοῦτον φίλιον ἱμμεῖται στρατὸς,
Τὸν κατθανόντα δέ, ἐγκρίδν· εἰ δέ σοι φίλος
"Οδ' ἔστι, χωρὶς τοῦτο, καὶ κοινὸν στρατῷ.
Πρὸς ταῦτα φρόντιζ', ὡς θέλοντα μὲν μ' ἔχεις
Σοὶ ἕμποντάσαι, καὶ ταχὺν προσαρκέσαι,
Βραδὺν δέ, 'Αγαλιτῆς εἰ διαβίηνήσομαι.
ΕΚ. Φεῦ,
Οὐκ ἔστι θυητῶν, δοτις ἔστ' ἐλεύθερος:
"Η γρημάτων γάρ δοῦλος ἔστιν, η τύχης,
"Η πλήθις αὐτὸν πόλεος, η νόμων γραφαι
Εἰργουσι γρῆσθαι μὴ κατὰ γνώμην τρόποις.
'Επει δὲ ταρθεῖς, τῷ τ' ὄχλῳ πλέον νέμεις,
'Εγώ σε θήσω τοῦδ' ἐλεύθερον φόνον.
Ξύνοσθι μὲν γάρ, ἵν τι βουλεῦσω κακὸν
Τῷ τόνδ' ἀποκτείναντι, συνδράσῃς δὲ μὴ.
"Ην δ' ἐξ 'Αγαλιῶν θάρσος, η πικουρία,
Πάσχοντος ἀνδρὸς Θρηκός οἰστε πείσεται,
Φανῆτες, εἶργε, μὴ δοκῶν ἐμὴν χάριν
Τὰ δέ ἄλλα θάρσει πάντ' ἔγώ θήσω καλῶς.
καὶ λαλοῦντα ἀγάλματα. 802 Εἰ καὶ μηδέν ἔστιν, ἀλλ' ὅμως], τῷ πρεσβύτιδι, καὶ τοι μηδὲν οὖσῃ, ἀλλὰ καὶ οὕτως ἔχοισῃ, οὐχ ἡτον, πάρστε γείρα τιμωρόν. 806 808 Καὶ τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν], ὅμοιον τῷ ο 'Εδε ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις π. 815 Εἴ πως φανείη γ', ὥστε κτλ.] ἔτιν φανῆτες τρόπος ὥστε κτλ. 820] εἰργουσι μὴ γρῆσθαι τοῖς κατὰ γνώμην τρόποις. 823 Μή δοκῶν ἐμὴν χάριν], χωρὶς νά φανῆς ὅτι κάμνεις τούτο πρὸς χάριν μου.

καὶ λαλοῦντα ἀγάλματα. 802 Εἰ καὶ μηδέν ἔστιν, ἀλλ' ὅμως], τῷ πρεσβύτιδι, καὶ τοι μηδὲν οὖσῃ, ἀλλὰ καὶ οὕτως ἔχοισῃ, οὐχ ἡτον, πάρστε γείρα τιμωρόν. 806 808 Καὶ τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν], ὅμοιον τῷ ο 'Εδε ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις π. 815 Εἴ πως φανείη γ', ὥστε κτλ.] ἔτιν φανῆτες τρόπος ὥστε κτλ. 820] εἰργουσι μὴ γρῆσθαι τοῖς κατὰ γνώμην τρόποις. 823 Μή δοκῶν ἐμὴν χάριν], χωρὶς νά φανῆς ὅτι κάμνεις τούτο πρὸς χάριν μου.

- ΑΓ. Πῶς οὖν; τί δράσεις; πότερα φάγγανον γέρει
Λαθοῦστα γραΐα φῶτα βάζεις κτενεῖς,
"Η φρυμάκοισιν, ἦ' πικουρία τίνει;
Τίς σοι ξυνέσται γέρει; πόθεν κτέσει φύλους;
ΕΚ. Στέγαι κεκεύθαστ' αὐτὸς Τρωάδων ὄχλον.
ΑΓ. Τὸς αἰγαλώτους εἴπας, Ἐλλήνων ἄγραν;
ΕΚ. Ξὺν ταῖσδε τὸν ἐμὸν φονέα τιμωρήσομαι.
ΑΓ. Καὶ πᾶς γυναιξὶν ἀρσένων ἔσται κράτος;
ΕΚ. Δεινὸν τὸ πλῆθος, ξὺν δόλῳ τε δύσμαχον.
ΑΓ. Δεινὸν, τὸ μέντοι θῆλυ μέρφομαι γένος.
ΕΚ. Τί δέ; οὐ γυναικεῖς εἶλον Αἰγύπτου τέκνα,,
Καὶ Αἴγυπτον ἄρδην ἀρσένων ἔξωκισαν;
'Αλλ᾽ ως γενέσθω, τόνδε μὲν μέθες λόγον,
Πέμψον δέ μοι τήνδ' ἀσφαλῶς διὰ στρατοῦ
Γυναικα. καὶ σὺ, Θερήκη πλαθεῖσα ξένῳ,
Λέξον καλεῖσθαι σ' ἄνασσα δὴ ποτ' Ιλίου,
Ἐκάβη, σὸν οὐκ ἔλασσον ἡ κείνης γέρεις,
Καὶ παῖδας· ὃς δεῖ καὶ τέκν' εἰδέναι λόγους
Τοὺς ἐξ ἐκείνης, τὸν δὲ τῆς νεοσφρυγοῦς
Πολυζένης ἐπίσχεις, Ἀγάμεμνον, τάσσον,
Ὦς τῷδε ἀδείφῳ πληγίον μιᾷ φλογί,
Διεσπαρτούμενα μητρὶ, κρυφθῆτον γένον.
ΑΓ. Ἔσται ταῦτα οὖτα, καὶ γάρ εἰ μὲν ἡνὶ στρατῷ
Πλοῦς, οὐκ ἂν εἴγον τάχιδε σοι δουναὶ γέρει.
Νῦν δέ (οὐ γάρ οὐσία οὐρίους πνοὰς θεός)
Μένειν ἀνάγκη, πλοῦν ὁρῶντας ησυχον.
Γένοισθο δέ εὑπαώ· πᾶσι γάρ κοινὸν τόδε,
Ιδίᾳ δέ έκάστω, καὶ πόλει, τὸν μὲν κακὸν
Κακόν τι πάσχειν, τὸν δὲ χρηστὸν εὔτυχεῖν.
ΧΩΡ. Σὺ μὲν, ὦ πατρίς Ηλιάς
Τῶν ἀπορθήτων πόλεις οὐκέτι λέξει
Τοῖον Ἑλλάνων νέφος ἀμφὶ σε κρύπτει
Δορὶ δὴ, δορὶ πέρσαν.
'Από δὲ στεφάναν κέκαρεσαι πύργων, κατὰ δέ αἰγάλου

⁸³⁴ Τὸ μέν τοι θῆλυ μέρφομαι γένος], τὸ φρονῶ δειλὸν, ἀπολυμον κτλ. Γνωστὸν δὲ ὅτι δὲ Εὐριπίδης παντοῦ καθάπτεται τοῦ γυναικείου φύλου. ⁸⁴⁵ αἱ τεντήκοντα Δασαίδις φονεύσσασαι τοὺς πεντήκοντα ἑξαδέλφους των, μίοὺς τοῦ Αἰγύπτου.

⁸⁴⁶ Καὶ Αἴγυπτον], αἱ Αἴγυπται, ὑποπτεύσσασαι διτὶ περιεφρονοῦντο ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν των, τοὺς ἐφόνευσαν δόλους. ⁸⁴⁷ Αλλ᾽ ως γενέσθω], ἀλλοι ἔγραψαν Γενέσθων διλλει εἰνε περιττόν, διότι καὶ ἐν Τρωάσι (στιγ. 728) μετεγειρίσθη τὴν αὐτὴν φράσιν, ἐλλειπτικὴν Ἀττικῶν τοῦ Φημί. ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ Τὴν δέ... γυναικῶν]. δεκανοι μίαν τινὰ τῶν περὶ αὐτήν. — καὶ σὺ], ἀποτείνεται πρὸς τὴν σταθλησμένην. ⁸⁵⁰ Χρέος], κατὰ γέρεις, διὰ ὑπέθεσιν.

⁸⁵⁰ Ηλοῦν δρῶντας ησυχον], ἐν ὅσφι βλέπομεν νηνεμίαν (γελήνην, ἔπιοισιν)
⁸⁵⁵ ἀμφὶ σε κρύπτει], ἀμφικρύπτεισε, πειρακλύπτει. ⁸⁵⁶ Απὸ δὲ ζέσ. κέχ. πύργ.] ἀποκίνητεσι (ἀπρεθῆς, μετφορ.) τὴν στεφάνην (τὸν κύκλον, τὸν περίβολον) τῶν πύργων σου,

- Κηλιδ' οἰκτροτάταν κέγρωσα,
Τάλαιν' οὐχέτι σ' ἐμβατεύσω. 870
Μεσονύκτιος ωλλήμαν,
Ἵμος ἐκ δείπνων ὑπνος ἥδυς ἐπ' ὕσσοις
Κιδνατας μοι πᾶν ὁ ἄπο καὶ γοροποιῶν
Θυσιῶν καταπαύσας
Πόλισις ἐν θαλάμοις ἔκειτο, ξυστὸν δ' ἐπὶ πασσάλῳ,
Ναύταν οὐκέτι ὅρῶν ὅμιλον
Τροίαν Ιλιάδ' ἐμβεβώτα.
Ἐγὼ δὲ πλάκαμον ἀναδέποις μίτραισιν ἐρρύθμιζόμαν
Χρυσέων ἐνόπτερων λεύσσουσ' ἀτέρμονας εἰς αὐγὰς,
Ἐπιδέμυνος ὡς πέσοιμ' ἐς εύγάν.
Ἄντα δὲ κέλαδος ἐμοὶς πόλιν
Κέλευσμα δ' ἦν κατ' ἄστυ Τροίας τόδ'. Ω
Παῖδες Βελλάνων πότε δῆ, πότε τὰν
Ιλιάδα σκοπιάν
Πέρσαντες ἥξετ' οἴκους;
Λέγη δὲ φίλια μονόπεπλος λιποῦσα, Δωρὶς ὡς κόρα,
Σεμνὰν προστίζουσ' οὐκ ἦνυστος "Ἄρτεμιν, ἀ τλάρων
Ἄγομαι δὲ θανόντι ιδοῦσ' ἀκοίταν
Τὸν ἐμὸν, ἀλιον ἐπὶ πέλαγος
Πόλιν τ' ἀποσκοποῦσ', ἐπεὶ νόστιμον 880
Ναῦς ἐκίνησεν πόδια καὶ μ' ἀπὸ γῆς
"Ω.ισεν Ιλιάδος.
Τάλαιν', ἀπεῖπον ἄλγει,
Ταν τοῖν Διοσκόροιν Ἐλένων κάσιν,
Ιδαῖόν τε βούταν αἰνόπαριν 885
Κατάρα διδοῦσ', ἐπεὶ με γᾶς ἐκ πατρώφας ἀπώλεσεν
Ἐξώκισέ τ' οἰκων ὁ γάμος, οὐ γάμος,
Ἀλλ' ἀλάστορος τις δίξιν
"Αν μήτε πελαγος ἀλιον ἀπαγάγοι πάλιν,

870 Μεσονύκτιος ωλλή.] ἐπιρρήματ. ἀντί Μεσονύκτιον. 875 Ξυστὸν δ' ἐπὶ πασσάλῳ], ἐνν. ἔκειτο παρεμβεβήται δὲ ὡς ἐν παρενέσει. 876 Ναύταν οὐκέτι ὅρῶν ὅμιλον], διοτι οἱ Ἑλλήνες ἀρεντες τὸν διούσειον ὅππον, ἔγκαθημένους ἔγονται ἐντὸς αὐτοῦ τοὺς ἀριστεῖς τῶν ἀργηγῶν, ἀπέκλευσαν, καὶ προσυρμασθέντες κρύψα ὅπισθεν τῆς Τενέδου, ἄμα εἰδον τὸ σύνθημα (πύρ ἀναλάμψων) ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπανελθόντες τὴν ἐκυρίευσαν.

878 Πλάκαμον ἀνάδι μίτρα ἐρρύθμ.] ἀνέδεον τὸν πλάκαμον (ἔσήκνον τὰ μαλιά μου) ὡς καθευδήσσοσα. 879 Ἐνόπτερον. ἀτέρω. εἰς αὐγὰς]. περιφρ. ἀντί Εἰς κάτοπτρον ἐρυγόνων (διότι ὁ κύκλος δὲν ἔχει τέρμα). "Ἐστι δὲ πλαγιῶς εἰρωνεία τῶν γυναικῶν, δισὶ τοῖς κοιτην ἀπιστεῖσαι, ὅμως κατοπτρίζονται. 881 Άντα δέ κελ. κτλ.], κέλαδος δ' ἐμοὶς ἀνά τὴν πόλιν. 882 Ιλιάδα σκοπιάν], τὴν ὑψηλὴν ἀκρόπολιν τῆς Τροίας. 886 Μονόπεπλος], μονογίτων, καν. μὲ τὸ ὑποκάμισον. — Δωρὶς ὡς κόρα]. διοτι αἱ παρθένοις τῶν Λακεδ. ἡγωνίζοντο ἡμίγυμνοι. 887 Προστ. Αρτ.] προσδραμούσας ἵκετις εἰς τὸν ναὸν τῆς Αρτεμίδην ἦνυσσα. 889 890] Ἡ ναῦς ἐκίνησε νόστιμον πόδια, ἐκινήθη πρὸς ἀπόπλουν.

891] Ο γάμος] τοῦ Πύριδος καὶ τῆς Ἐλένης. 892 Αλάστορος δίξιν], κακοποιοῦ δαιμόνος τιμωρίας. 893] Ἄν], ἦν, τὴν Ἐλένην.

Μήτε πατρῶον ἵκοιτ' ἔς οἶκου.
ΠΟΛ. Ω φίλτατ' ἀνδρῶν Πρίαμε, φιλτάτη δὲ σὺ,
 Ἐκάγρι, δαχρύσ σ' εἰσοξῶν, πόλιν τε σῆγ,
 Τὴν τ' ἄρτιως θανοῦσσαν ἔκγονον σέθεν.
Φεῦ.

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν πιστὸν, οὔτ' εὐδοξία,
 Οὔτ' αὖ, καλῶς πράσσοντα μὴ πράξειν κακῶς
 Φύξουσις δὲ αὐτὰ θεοὶ πάλιν τε καὶ ποσσώ,
 Ταραγμὸν ἐντιθέντες, ὡς ἀγνωσίᾳ
 Σέβωμεν αὐτούς. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ
 Θρηγεῖν, προκόπτοντ' οὐδὲν εἰς πρόσθεν κακῶν;
 Σὺ δέ εἴ τι μέμψει τῆς ἐμῆς ἀπουσίας,
 Σχέσιν τυγγάνω γάρ ἐν μέσοις Θρήγης δροις
 Ἀπῶν, δέ τὴν θεοῦ ἐπειδὲ δὲν τὸ ἀφικόμην,
 Ήδη πόδ' ἔξω δωμάτων αἰζοντί μοι
 Εἰς ταῦτὸν ἥδε συμπιπτεῖν δύμωτε, σέθεν
 Λέγουσσα μύθους, ὃν κλύνω ἀφικόμην.

905

ΕΚ. Αἰσχύνουμαί σε προσβλέπειν ἐναντίον,
 Πολυμήστορ, ἐν τοιοῖσθε κειμένη κακοῖς
 "Οτιφ γάρ ὁδῷην εὐτυχοῦσ", αἰδὼς μ' ἔγει,
 "Βν τῷδε πότιμφ τυγγάνουσ", ἐν' εἴμι νῦν,
 Κούν ἄν δυναίμην προσβλέπειν σ' ὅθιαις κόραις.
 "Αλλ' αὐτὸς μὴ δύνσοιαν ἡγρήσῃ σέθεν,
 Πολυμήστορ ἀλλως δὲ αἰτίον τι καὶ νόμος,
 Γυναικας ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον

910

ΠΟΛ. Καὶ θαῦμά γ' οὐδέν. ἀλλὰ τίς χρεία σ' ἔμου;

Τί χρίμ' ἐπέμψω τὸν ἔμον ἐκ δύμων πόσα;

915

ΕΚ. Ιδίον ἐμαυτῆς δή τι πρὸς σὲ βούλουμα
 Καὶ παῖδες εἰπεῖν σούς διπάνος δέ μοι
 Χωρὶς κέλευσον τῶνδον ἀποστῆγαι δύμων.

920

ΠΟΛ. Χωρεῖτος ἐν ἀσφαλεῖ γάρ οὐδὲν μηδικά.
 Φίλη, μὲν εἰ σὺ, προσφύλες δέ μοι τόδε

925

*906 Πάλιν τε καὶ πρόσω, ἐμπρὸς ὅπισσω. *907 8 Ω; ἀγ. ωἰσα σέβωμεν αὐτούς], ὥστε δύνειται τοῦ μελλοντος σιθέντων ἡμᾶς αὐτούς. Παρατηρησίον δὲ ὅτι τὴν σφαλερὰν ταῦτην περὶ τοῦ θεοῦ ἰδεῖν ἐμβάλλεις ὡς ποιητῆς εἰς τὸ στόμα τοῦ μοχθηροῦ Πολυμήστορος.

*908 Προκόπτοντες οὐδὲν εἰς πρόσθεν κακῶν], κατ' οὐδὲν προγωσσοῦντα (οὐδὲν κατερθοῦντα) πρὸς ὑπέρβασιν τῶν κακῶν. *909 Σχέτι], ἐπιχείρες.—τυγγάνω. ἀπῶν, δέ τὴν θεοῖς], ἀντιγρονισμὸς, ἀντὶ Ἐπύγγανον. *910 Αἰσχύνουμαί σε προσβλέπειν], ἀποστρεφούμενή καὶ τὴν δύνιν αὐτοῦ ὑπὸ μίσους, λέγει δέτι αἰσχύνεται: νά τὸν ἔργον κατὰ πρόσωπον ώς αναβιοπούουσα. *911 *912 Αἰδὼς μ' ἔγει. τυγγάνως], φαινεται σόλοικον, ἀλλ' ὁ Σύλ. λέγει δέτι δὲν εἰναι, καὶ τὸ συντάττειν ώς ἔξης: Ἐν τῷδε τῷ πότιμφ. ἐν εἴμι νῦν τυγγάνουσα, αἰδὼς μ' ἔγειται ξενιού τοῦ ἀνδρὸς, δέ τῷ ὁδῷην εὐτυχοῦσα. *913 Αλλοι δὲ αἰτίοι τι καὶ νόμος], ἔκτος δὲ τούτου, εἴναι κατὰ τι αἰτία ἐγ τῷ νόμος, τὸ μὴ βλέπειν καὶ. *914 Τίς χρεία σ' ἔμου], τίς χρεία σε (ικάνει) ἔμου, καθὼς καὶ τὸ "Τί δέ σε γρίψεις εἴσιστο (Ιλ. Α., 603). *915 Τί γρήμα], πρὸς τι γρήμα; διὰ τι; *916 Ἐν ἀσφαλεῖ γάρ οὐδὲν μηδικά μόνος γαρ μένων ἐνταῦθα, ἐν

- Στράτευμ' Ἀγαῖων. ἀλλὰ σημαίνειν σε χρή,
Τί γρὴ τὸν εὖ πράσσοντα μὴ πράσσουσιν εὖ
Φιλοίς ἐπαρκεῖν ὡς ἔτοιμός εἰμ' ἐγώ.
ΕΚ. Πρῶτον μὲν εἰπὲ παῖδε, ὃν ἔξ ἐμῆς χερδός
Πολέμωσον, ἐκ τε πατρὸς ἐν δόμοις ἔχεις,
Εἰ τέ τὰ δὲ ἄλλα δεύτερον σ' ἐρήσομαι. 935
- ΠΟΛ. Μάλιστα τούκείνου μὲν εὐτυχεῖς μέρος.
ΕΚ. Ὡ φίλταθ', ώς εὖ κακέως σέθεν λέγεις.
ΠΟΛ. Τί δῆτα βούλει δεύτερον μαθεῖν ἐμοῦ;
ΕΚ. Εἰ τῆς τεκούστης τῆσδε μέμνηται τί μου; 940
ΠΟΛ. Καὶ δεῦρο γ' ὡς σε καύψιος ἔκήτει μολεῖν.
ΕΚ. Χρυσός δὲ σῶι, ὃν ἡλίθεν ἐκ Τροίας ἔχων;
ΠΟΛ. Σῶς, ἐν δόμοις γε τοῖς ἐμοῖς φρουρούμενος.
ΕΚ. Σῶσόν νυν αὐτὸν, μῆδ' ἔφα τῶν πληρίσον.
ΠΟΛ. Ἡκιστ'; ὄνταί μη τοῦ παρόντος, ὡς γάλια. 945
ΕΚ. Οἰσθ' οὖν ἀ λέξαι σοί τε καὶ παισὶν θέλω;
ΠΟΛ. Οὐκ οἶδα· τῷ σῷ τοῦτο σημανεῖς λόγῳ.
ΕΚ. Ἐστω φιληθεῖς, ώς σὺ νῦν ἐμοὶ φιλεῖ.
ΠΟΛ. Τί γρῆμ', δὲ καὶ τέκν' εἰδέναι γρεών;
ΕΚ. Χρυσοῦ παλαιὰν Πριαμιδῶν κατώρυχες. 950
ΠΟΛ. Ταῦτ' ἔσθι, ἀ βούλει παιδὶ σημιήσαι σέθεν;
ΕΚ. Μάλιστα, διὰ σοῦ γ'. εἰ γάρ εὐσεβής ἀνήρ.
ΠΟΛ. Τί δῆτα τέκνων τῶνδες δεῖ παρουσίας;
ΕΚ. Ἀμεινον, ἦν σὺ κατθάνης, τούτοδ' εἰδέναι.
ΠΟΛ. Καλῶς ἔλεξας τῇδε καὶ σοσώτερον. 955
ΕΚ. Οἰσθ' οὖν Ἀθάνας Πλίας ἵνα στέγαι.
ΠΟΛ. Ἐνταῦθ' ὁ χρυσός ἔστι; σημεῖον δὲ τί;
ΕΚ. Μέλαινα πέτρα γῆς ὑπερτέλλουσ' ἄνω.
ΠΟΛ. Ἐτ' οὖν τι βούλει τῶν ἐκεῖ φράζειν ἐμοὶ;
ΕΚ. Σῶσαι σε γείτναθ', οἷς συνεξήλθον, θέλω. 960
ΠΟΛ. Ποῦ δῆτα; πέπλων ἐντὸς ἡ κρύψασ' ἔχεις;
ΕΚ. Σκύλων ἐν σύλλωφ ταῖσδε σώζεται στέγαιας.
ΠΟΛ. Ποῦ δέ; αἴδος Ἀγαῖων ναύλογοι περιπτυγχά.
ΕΚ. Ιδειαὶ γυναικῶν αἰγυαλωτίδων στάσεις.
ΠΟΛ. Τάνδον δὲ πιστὰ, κάρσένων ἐργαία. 965
ΕΚ. Οὐδεὶς Ἀγαῖων ἔνδον, ἀλλ' ἡμεῖς μόναι.
'Αλλ' ἔρπ' ἐς οἴκους (καὶ γάρ Ἄργειοι νεῶν

957 Τούκείνου εὐτυχεῖς μέρος], ὃσον δὲ ἐκεῖνον, καθ' οὗσον ἀφορῷ ἐκεῖνον, εὐτυχεῖς.

958 Ὡ φίλταθ', ώς εὖ κτλ.], εἰρωνικῶς. 959 Ὄνταί μη τοῦ παρόντος], εἴθε νὰ διπολάριστα τὸν ἐμοὶ παρόντα (τὸν λίδικόν μου) γρασάν. 960 Ἐξω φιληθεῖς], δισταύλοτον τί ποτε βούλεται λέγειν. Κατὰ τὸν ΣΥλ. ἐννοεῖ τὸν Πολέμωρον. Σημειωτέον δὲ τὸ Ἕξω φιληθεῖς, βοηθητικῶς, κατὰ τὸ Γαλλ. qu'il soit aimé de vous. 961], αἱ παλαιὰ ἐκδόσεις ἔχουσιν: Ἐντός; ἡ κρύψασ' ἔχεις; 962] Ἐν τῷ σωρῷ τῶν λαφύρων σώζεται ἐν ταῦταις ταῖς σέργ. 963] Ποῦ δὲ (σώζονται τὰ χρήματα); Οὐ γάρ ἂν ἐνταύθῃς αὐτοὶ γάρ εἰσιν αἱ σχηματικοὶ Ἐλληνικοὶ ναυτεράθμου. 964] Ἄλλα ἔρπ' ἐς οἴκους], εἰσελθε τοῖνυν ἐντὸς τῆς σκηνῆς;

Λῦσαι ποθούσιν οίκαδ' ἐκ Τροίας πόδα).
 'Ως πάντα πράξας, ὃν σε δεῖ, στείγης πάλιν
 Ξένι παισὸν, οὔπερ τὸν ἐμὸν ὄφεις γόνον.

970

ΧΟΡ. Οὔπω δέδωκας, ἀλλ' ἵσως δώσεις δίκην·

'Αλίμενόν τις ὡς ἔς ἄντλον ἐμπεσό
 Δέγχριος, ἐκπεσεῖ φίλας καρδίας,
 'Αμερσας Βίστον· τὸ γάρ οὐ πέγγυον
 Δίκη καὶ θεοῖσιν οὖς ξυμπιτνεῖ,
 'Ολέθριον, οὐλέθριον κακόν.
 Ψεύσεις σ' ὅδοις τίσδ' ἔπιπος, ηγ' σ' οὐ πήγαγεν
 Θανάτιμον πρὸς ἀτίσαν. ίδι, ίδι, τάκαι!
 'Απολέμψεις δὲ γειρὶ λείψεις βίον.

975

ΠΟΔ. 'Ω μοι, τυσλούμας φέγγος δύματων τάλας!

980

ΗΜ. 'Ηκούσατ' ἀνδρὸς Θρηκός οἰμωγὴν, φίλαι;

ΠΟΔ. 'Ω μοι μάλλ' αὐθίς, τέκνα, δυστήνου σφυγὴ!

ΗΜ. Φίλαι, πέπρακται καίν' ἔσω δύμων κακά.

ΠΟΔ. 'Αλλ' οὗτε μὴ φύγητε λαυρῷ ποδί·

Βάλλων γάρ οἴκων τῶνδ' ἀναρρήξω μυγούς.

985

ΗΜ. ίδοιν, βαρείας γειρὸς ὁρμῆται βέλος!

Βούλεσθ' ἐπεισπέστωρεν; οὐς ἀκμὴ καλεῖ

'Εκάθη παρεῖναι Τρῳάσιν τε συμμάγους.

ΕΚ. 'Αρασσε, φείδου μηδὲν, ἐκβάλλων πύλας·

Οὐ γάρ ποτ' ὅμμα λαμπρὸν ἐνθῆσεις κόραις,

Οὐ παιδας ὅμεις ζώντας, οἷς ἔκτειν' ἔγώ.

990

ΧΟΡ. Ή γάρ καθεῖλες Θρηκον, καὶ κρατεῖς ξένου,

Δέσποινα, καὶ δέδρακας, οἵα περ λέγεις;

ΕΚ. 'Οὐεινιν αὐτίκ' ἄντα, δυρμάτων πάρος;

Τυρβὸν τυρβὴν στείγοντα πορευόμενον ποδί·

995

Παιδῶν τε δισσῶν σώματί, οὖς; ἔκτειν' ἔγω

Ξέν ταῖς ἀρίσταις Τρῳάσιν δίκην δὲ μοι

Δέδουκε, γωγεῖ δέ, οὐς ὄρχης, δέ δὲ δύμων.

'Αλλ' ἐκπόδους ἄπειμι κύποστήσομαι.

Θυμὸν ζέοντι Θρηκεὶ δυσμαγωτάτῳ.

1000

ΠΟΔ. 'Ω μοι ἔγω, πᾶ βῶ; πᾶ στῶ; πᾶ κέισω

Τετράποδος βάσιν θηρὸς δέεστέρους

⁹⁷⁰ Οὔπερ τὸν ἐμὸν ὄφεις γόνον], ὑπαινίτεται εἰρωνευμένη τὸ σκότος, εἰς τὸ δημόνιον μέλλει: νὰ τὸν βιβίσῃ. ⁹⁷¹ Οὔπω δέδ., ἀλλ' ἵσως δύσεις δίνηται], εἰσελθοντος εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Πολυμήτρος, ὁ γορδὸς, ἔξι μένων, λέγει ταῦτα. ⁹⁷² Ἀλιτευόν τιν' ὡς ἔξιν τλον κτλ.], ἐμπεσών λέγοις ὃς: εἰς δὲλιμενὸν ἄντλον (πιθμένα θελάσσης), ἐκπεσεῖ τὴς φίλης σοι καρδίας (ἐπιθυμίας, φλογηρηματίας), σταυροθεῖς τοῦ βρού. Τὸ γάρ οὐ πέγγυον τῷ δίκη καὶ τοῖς θεοῖς κακὸν (ἡ ἀδίκια καὶ ἀσέθεια), διέθειον οὖς ξυμπιτνεῖ (ὅπου σικάπετη). 'Η ἀλπὶς (τοῦ χρυσοῦ), ηπιεις σε οὐ πήγαγε, φύσεις ι σε τῇς δε τῇς δέδοι πρὸς τὸν θανάτιμον ἀδην. ⁹⁷⁹ Απολέμψῃ], γυναικεῖ φ. ⁹⁸⁰ "Ω μοι] βιβὴ τυρβῶντενος ἔνδον τῆς σκηνῆς; δὲ Πολυμ. ⁹⁸⁷ Ἀκμὴ καλεῖ], ή κρισίμος περιστατικὸς μάζι προσκαλεῖ. ¹⁰⁰⁰ Θυμὸν ζέοντι], βράζοντι (κατὰ τὸν) θυμὸν αὐτοῦ. ¹⁰⁰⁸ 5) τιθέμενος βάσιν τετράποδος ἐπὶ γείσα κατ' ἔγρας,

Τιθέμενος ἐπὶ χεῖρα κατ' ἔγος;
Ποιῶν, ἡ ταύταν, ἡ τάνδ' ἔξαλλάξω,
Τὰς ἀνδροφόνους μάρκαι γρήζων
Πιλάδας, αἵ με διώλεσαν;
Τάλαιναι, τάλαιναι κόραι Φρυγῶν,
Ω κατάρχοι! —

Ποῖ καί με φυγῆ πτώσσουσι μυγῶν;
Εἴθε μοι ὄμφάτων αίματόν εν βλέψαρον
Ἄκεστοι, τυφλὸν, "Ἄλιε,
σέγγος ἀπαλλάξας!"

Ἄ,

Σίγαρ ορυπτάν βάσιν αἰσθάνομαι
Τάνδε γυναικῶν. πᾶ πόδ' ἐπάξας
Σασκῶν ὀστέων τ' ἐμπλησθῶ,
Θοίναν ἀγρίων θηρῶν τιθέμενος,
Ἄρνυμενος λύθιαν,
Δύμας ἀντίποιν' ἐμάς; ίω, τάλας!
Ποῖ, πᾶ φέρουμαι, τέκν' ἔρημα λιπῶν
Βάρχαλις Ἀΐδου διαμοιρᾶσαι,
Σφρακτάν κυτίντε φοινίαν δαιτί,
Ἄνθημερόν τ' οὐρείαν ἐκβολάν;
Πᾶ στῶ; πᾶ κάλυψω; πᾶ βῶ,
Ναῦς ὅπως ποντίοις πείσμασιν
Λινόκροκον φάρος έλκων,
Ἐπὶ τάνδε συμέτε, τέκνων ἐψῶν φύλαξ,
Ολέθριον κοίταν;

ΧΟΡ. Ω τλήμον, ὥσται δύσφορ' εἴργασται οὐκά!

Δράσαντε δ' αἰσγρά δεινὰ τάπειάμα
Δαιμόνων ἔδωκεν ὅστις ἐστί σοι βρούς.

ΠΟΛ. Αί, αί, ίω Θρήκης ιογγοφόρον, ἔνοπλον,

Εἴππον, "Ἄρει κάποιον γένος!"

Ιώ, 'Αγαιοί! ίω, 'Ατρεῖδαι!

Βοὲν, βοὲν ἀύτω, βοὲν.

Ω ἵτε, μόλετε, πρὸς θεῶν!

1005

1010

1015

1020

1025

1030

1035

βίλλων τὸν πόδα μου κατόπιν τῆς γενές μοι (ψηλαφῶν ποδῶν τὸ μέσος ὃπου θὰ πατήσω), ἐν εἶδος τετράποδος θηρίου. ¹⁰⁰⁴ Ποιῶν], ἐνν. ὁδον. ^{1011 12} Τυφλόν.. φέγγος ἀπαλλάξας], θεραπεύεις; τὸ τυφλὸν φέγγος (τούς τυφλοὺς ἐρθαλμοὺς;) μοι. ¹⁰¹⁶ Θοίναν θηρῶν τιθέμενος], ποιῶν θοίνην θηρῶν, τρέψω, αὐτάς καθὼς τα θηρία. ^{1017 18]} Αγριέάνων ἐκδικητὸν βλάβην τὴν βλάβην (τὴν αὐτῶν τῆς ἐμῆς);. ¹⁰²⁰ Βάρχαλις Ἀΐδου διαμοιρᾶσαι], φοβεῖται μὴ διασπάσω: καὶ τὰ πτώματα τῶν τέκνων του καὶ τὰ βύσιαν εἰς τὰ δέη πρὸς βορέαν τῶν κυνῶν. ¹⁰²⁵ Ήλι βῶ, ναῦς ὅπως κτελ.], πᾶ βῶ, (όστε γενέσθει) τέκνων ἐμῶν φύλαξ, συθεῖς ἐπὶ τάνδε τὴν δλέψιον κοίτην, θήκων, ωσπερ ναῦς, ποντίοις πείσμασι λινόκροκον φάρος; Ποῖ νά ύπειχω, διευθυνόμενος πρὸς τὴν ἐλειθίαν ταῦτην κοίτην (σκηνὴν), σύρων ωσπερ ναῦς δ.δ. τῶν σγουνίων τὸ ιστίον μου (ὅπιοθρόμων ἡ μεταστρεφόμενος), θνα φυλάξῃ τὰ τέκνα μου.

Κλύει τις; ή οὐδεὶς δρκέσει; τί μέλλετε;

Γυναικες ὄλεσάν με,

Γυναικες αἰγυμαλώτιδες!

Δεινὰ πεπόνθαμεν! ω̄ μοι ἐμᾶς λάθα;

Ποῖ τράπωμαι; ποῖ πορευθῶ;

Αἴθέρ' ἀμπτάμενος οὐράνιον,

Ὑψιπετές εἰς μέλαθρον,

Ωρίων ή Σείριος ἔλικα πυρὸς;

Φλογέας ἀσήσησιν ὅστων αὐγάς;

Ἡ τὸν ἐς Ἀΐδα

1040

Μελανοχρῶτα πορφύρὸν ἄξω τάλας;

ΧΟΡ. Συγγράσθ', ὅταν τις κρείσσον' ή φέρειν κακὰ

Πάτη, ταλαικῆς ἑξαπλικῆς ζόης.

ΑΓ. Κραυγῆς ἀκούσας τὴν θήθον· οὐ γάρ ἡσυγκος

Πέτρας ὀρείας παῖς ἀλέκανθάνα στρατόν

Ὕψι, διδοῦσα θύρωθον. εἰ δὲ μὴ Φρυγῶν

Πύργους πεσόντας ἡτανεν Ελλήνων δορις,

Φόβον παρέσχεν· ἀντὶ τοῦ μέσως ὅδε κτύπος.

1045

ΠΟΛ. Ω̄ φίλατ', (ἥτιό μην γάρ, Ἀγάμεμνον, σέμιν

Φωνῆς ἀκούσας), εἰσοῦς· ἀ πάσχομεν;

ΑΓ. Ἔχ, Πολυμηταρῷ! ὁ δύστηγε, τίς σ' ἀπώλεσεν.

Τίς δημος' ἔθηκε τυφλὸν, αἰγάλεας οὔρας,

Παιδάς τε τοισθ' ἔκτεινεν; ή μέγαν γέλοιον

Σοὶ καὶ τέκνοισιν εἶγεν, δέστις ἡν ἄσσα.

ΠΟΛ. Ἐκάθη με σὺν γυναιξὶν αἰγυμαλωτίσιν

1055

'Απώλεστ', οὐκ ἀπώλεστ, ἀλλὰ μειζόνως.

ΑΓ. Τί φή; σὺ τούργον εἰργασται τόδι, ώς λέγει;

Σὺ τόλμαν, Ἐκάθη, τήδε ἔτλης ὀμήγανον;

ΠΟΛ. Ω̄ μοι, τί λέεις; ή γάρ ἐγγύς ἐστί που;

Στήμηγον, εἰπὲ, ποῦ σθ', ἵν' ἀρπάτας γεροῖν

1060

Διασπάσωμαι καὶ καθαυμάζω γέρον.

ΑΓ. Οὔτος, τί πάσχεις; ΠΟΛ. Πρὸς θεῶν σε λίστουμι,

Μέθες μὲν εἰσεναι τῷδε μαργῶσαν γέρον!

ΑΓ. Ιγί· εκθάλιὸν δὲ καρδίας τὸ βάζουρον,

Δέγη, ώς ἀκούσας σοῦ τε, τῇσδε τ' ἐν μέρει,

1065

^{1043 44]} Ταῦ Ωρίωνος καὶ Σείριον τῶν ἀστέρων ἐμνήσθη μόνων, ώς νοσοποιῶν η ὄλεθροιων. ¹⁰⁴⁵ Τὸν ἐς Άΐδα μελανοχρῶτα πορφύρῳ], τὸν διὰ τῆς Αχερούσιας λίμνης.

^{1047]} Συγγράστα ἐστι (συγχωρεῖται), ὅταν τις πάθῃ ἀνυπόστερα κακὰ, ν' ἀπαλλάξῃ

ἐκτιθεν τῆς ταλαικῆς ζωῆς. ¹⁰⁵⁰ Πέτρας ὄρειας παῖς], παιδία τῆς ὀρείας πάτερς ἀπο-

καλεῖ τὴν Ὕψι, ὡς γνωμένην συνήθιας ὅπου εἰσὶ βρέγαια ἐν τοῖς ὄρεσι. ¹⁰⁵² [Ημέρεν],

ἡδειμεν, Αἴτ. ¹⁰⁵³ Οὐκ ἀπώλεστ, ἀλλὰ μειζόνως, οὐκ ἀπώλεσεν, ἀλλὰ καὶ τι γείρειν

τούτου. ¹⁰⁵⁷ Τι πάσχεις;], εἰ κάρμαις, ή μάλλον, Τι προσπαθεῖς νὰ κάρμης; Κυριόλε-

κτικῶς δὲ τοῦτο: Τυφλὸς γάρ ὃν η σπεργόμενος συλλαβεῖν τὴν Εκάθην, αὐτὸς δὲ ἐποίει

μαλλήλον, προσκρούσας που ή καὶ συμποδιεῖται τυγχαν. ¹⁰⁵⁸ Μαργῶσαν], μανιομένην, σφρ-

εύσασσαν οὐδὲ προθυμίας.

- Κρίνω δικαίως, ἀνθ' ὅτου πάσχεις τάδε.
ΠΟΔ. Λέγοιμ^ν ἄν. ἦν τις Πριαμιδῶν νεώτατος
 Πολύδωρος, Ἐκάβης παῖς, ὃν ἐκ Τροίας ἐμοι
 Πατήρ ἔδιωσι Πριάμος ἐν δόμοις τρέφειν,
 "Υποπτος ὅν δὴ Τρωϊκῆς ἀλώτεως. 1075
 Τοῦτον κατέκτειν· ἀν^της ὅτου δὲ ἔκτεινά νιν,
 "Ακούσον, ὡς εὖ, καὶ σοφῆς προμηθίξ.
 "Εδεισα, μή σοι πολέμιος λειψθεῖς ὁ παῖς
 Τροίαν ἀθροίσῃ καὶ ξυνοικίσῃ πάλιν,
 Γνόντες δὲ Ἀγαλοί ζῶντα Πριαμιδῶν τυν
 Φουγῶν ἐς αἰλαν αὐθίς αἰροιεν στόλον,
 Κάπειτα Θρήκης πεδία τοῖσιν τάδε
 Δεηλατοῦντες, γείτοσιν δὲ εἴη κακὸν
 Τρώων, ἐν φπερ νῦν, ἄναξ, ἐκάμυνομεν.
 "Εκάθη δὲ, παιδὸς γνοῦσα θανάτιμον μόρον,
 Λόγω με τοῦδε^τ ἥγαγ^ν, ὡς κεκρυμμένας
 Θήκας φράσουσα Πριαμιδῶν ἐν Ίλιῳ
 Χουσοῦ· μόνον δὲ σὺν τέκνοισι μὲν εἰσάγει
 Δάμους, ἵν' ἄλλος μή τις εἰδείη τάδε.
 Κέω δέ, κλίνης ἐν μέσῳ κάμψας γόνῳ· 1090
 Πολλαὶ δέ, γειρὸς αἱ μὲν ἐξ ἀριστεᾶς,
 Αἱ δὲ ἔνθεν, ὡς δὴ παρὰ φίλω, Τρώων κόροι
 Θάκουν, ἔγουσαι κερκίδ^τ Ήδωνῆς γερός,
 "Ηνουν δέ^τ οὐδέποτε τούτοις λείπεσσοις πέπλους·
 "Ἄλλαι δέ, κάμακα Θρηκίαν θεώμεναι,
 Γυμνόν μὲν ἔθηκαν διπιύρου στολίσματος.
 "Οσαί δὲ τοκάδες ήσαν, ἐκπαγήσομεναι
 Τέκνην ἐν γεροῖν ἔπαλλον, ώς πρόσω πατόδες
 Γένοιντο, διαδογαῖς ἀμειβούσαι γεροῖν.
 Κάτ^τ ἐκ γαληνῶν, πῶς δοκεῖς; προσφίεγμάτων 1100
 Εὗδες λαβοῦσαι φάσγαν^τ ἐκ πέπλων ποιεύν
 Κεντοῦσι παιδάς; αἱ δέ πολεμίων δίκην
 Συναρπάσασαι τὰς ἐμὰς εἶγον γέρας,
 Καὶ κῶλα· παισὶ δὲ ἀρκέσαι γυνή^των ἐμοῖς,
 Εἰ μὲν πρόσωπον ἔξανισταίγην ἐμὸν,
 Κόμης κατεύχον^τ εἰ δὲ κινοίην γέρας,

¹⁰⁷⁵ "Γποπτος ὅν Τρ. ἀλώτεως], έποπτεύων τὴν τῆς Τρωΐδος μλιωσιν. ¹⁰⁸¹ "Ἐν φπερ νῦν.. ἐκάμυνομεν], ἐνδό^τ κακῷ) καὶ νῦν [πρὸ διλίγου, ἐν δόμῳ ὑπήρχεν ἀκόμην ἡ Τροία] ¹⁰⁸² θεαλα^τα^τ παρούσιμα. ¹⁰⁸³ θανάτιμον μόρον], θανάτιμον μοίραν, περιφρ. ἀντί Θίνατον.

¹⁰⁸⁵ Κερκίδ^τ Ήδωνῆς γερός], τὸ θράσυτα τῆς Μακεδονικῆς ἡ Θρηκικῆς ἐργασίας, ὅπερ ἐξέρει οὐτος δηλονότι, κατὰ συνυδρ. ¹⁰⁸⁵ Κάμακον], τὸ δέρμα μου. ¹⁰⁸⁶ Διπιύρου σο[ν].], τοῦ διπλοῦ φορέματος, τοῦ πέπλου δηλ. καὶ τοῦ δερπτος. ¹⁰⁸⁷ Τοκάδες], μητέρες, — ἐκπαγήσομεναι], θυμαζίουσαι. ¹⁰⁸⁸ Διαδογ. ἀμ. γεροῖν], παραλομβάνουσαι αὐτὲς ἐκ διαδοχῆς ἡ μία ἀπὸ τῶν γειρῶν τῆς ἄλλης. ¹⁰⁸⁹ Ἐκ γαληνῶν], προσφίεγμά μεταβαλούσαι, δὲ καλεσσευτικά δὲ προσηγή^τ προσφίεγμάται,

- Πλήθεις γυναικῶν αὐδὲν ἔγυτον τάλας.
Τὸ λοισθίον δὲ, πῆμα πήματος πλέον,
Ἐξειργάσαντο δεῖν· ἐμῶν γὰρ ὄμητῶν,
Πόρπας λαβοῦσαι, τὰς ταλαιπώρους κόρας
Κεντοῦσιν, αἰμάσσοσιν εἰτ' ἀνὰ στέγας
Φυγάδες ἔδησαν· ἐκ δὲ πηδήτας ἐγὼ,
Θήρ ως, διώκω τὰς μισιφόνους κύνας,
Ἄπαντ' ἔσενῶν τοῖχον, ὡς κυνηγέτης,
Βίλλων, ἀράσσων. τοιάδε σπεύδων γάζιν
Πέπονθα τὴν σὴν, πολέμιόν τε σὸν κτανὼν,
Ἀγάμεμνον. ώς δὲ μὴ μακροὺς τείνω λόγους,
Εἴ τις γυναικας τῶν ποὺν εἰργκεν κακῶς,
Ἡ νῦν λέγων τις ἔστιν, η μέλλει λέγειν,
Ἄπαντα ταῦτα συντεμὼν ἐγὼ φάσσω.
Γένος; γὰρ οὔτε πόντος οὔτε γῆ τρέφει
Τοιόνδ'; δ' οὐδὲ ξυντυχῶν ἐπίστυται.
- XOP.** Μηδὲν θρασύνου, μηδὲ τοὺς σαυτοῦ κακοῖς
Τὸ θῆλυ συνθεὶς ὅδε πᾶν μέμψῃ γένος·
Πολλαὶ γὰρ ἡμῶν αἱ μὲν εἰσ' ἐπίσθοντο,
Αἱ δὲ εἰς ἀσθεμὸν τῶν κακῶν πεφύκαμεν.
EK. Ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισιν οὐκ ἐγοῖην ποτὲ
Τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον,
Ἄλλ' εἴτε γρήστ' ἔδεισσε, γρήστ' ἔδει λέγειν·
Εἴτ' αὖ πονηρὰ, τοὺς λόγους εἶναι σαφεῖς,
Καὶ μὴ δύνασθαι τάξικ' εὖ λέγειν ποτε.
Σοσοὶ μὲν οὖν εἰσ' οἱ τάδ' ἡκριδωκότες,
Ἄλλ' οὐ δύνανται ἀν δὰν τέλους εἶναι σοροί,
Κακῶς δὲ ἀπώλονται σύτι; ἐξήλυξε πω.
Κρηοὶ τὸ μὲν σὸν ὃδε φρονιμοὶς ἔχει
Ηἰός τόδε δὲ εἴμι, καὶ λόγος ἀμείβουσι,
Ὄς φίς Ἀγαθῶν πόνον ἀπαλλάσσων ὑπίστοι,
Ἀγρουμέμνονδ' ἔκκτι, πολλὸν ἐμὸν κτανεῖν.
Ἄλλ', οὐ κάκιστε, ποῶτον οὐ ποτ' ἄν φίλον
Τὸ βάθειον γένοιται· ἀν Ἐλλησιν γένος,
Οὐτ' ἀν δύνατο. τίνα δὲ καὶ σπεύδων γάζιν

¹¹⁰⁷ Πλήθεις γυναικῶν], ὑπὸ τοῦ πληθ. τῶν γ. 1115-16] Τοῦτο πέπονθα σπεύδων (πρὸ;) γέρων τὴν σὴν (χάριν σοῦ). ¹¹⁰⁸] Πάλιν δὲ πολλὴς ὑπὸ τὸ πρέσωπον τοῦ Ηλούμηδος καθάπειται πικρῶς τοῦ γυναικείου φύλου. ¹¹⁰⁹] Τοῖς σαυτοῦ κακοῖς], ὑπὸ τῶν σαυτοῦ κακῶν (ἐναγρόμενος). ^{1110, 20}] Αἱ μὲν πολλαὶ (πλεῖσται) γὰρ ἡμῶν εἰσὶν ἐπίσθοντο (ξηλωταὶ δὲ ἀστεῖον), αἱ δὲ εἰς ἀριθμὸν (ἀγάμεμνοι) (ἴκι) τῶν κακῶν πεφύκαμεν· αἱ δὲ πονηραὶ ἐπιμένειν εὐάριθμοι. ^{1111, 28}] Τὴν γλῶσσαν ἀνθρώποισιν οὐκ ἐγρήσθησεν πλέον τῶν πραγμάτων τοῦ λόγου δὲν ἐπρεπε νὰ ἔνει τιχυρότεροι τῶν πραγμάτων (νέστε νὰ τὰ παραμορφώμωσι).

¹¹¹² Οἱ τάδ' ἡκριδωκότες], οἱ τάξις ἥρτορικες τέλειοις ἐπιτηδεύμοντες. ¹¹¹³] Το μὲν σὸν δότιον εἶναι ἔτι δὲ Πολεύσωρος καὶ συνώκιζε πάλιν τὴν Τροίαν, ζήθειον στρατεύσῃ δεινότε-

Παρθενος ήσθια; πότερα κηδεύσων τινά,
"Η ξυγγενής ὧν, η τίν' αἰτίαν ἔχων;
"Η σίς ἐμελλον γῆς τεμεῖν βλαστήματα,
Πλεύσαντες αὖθις; τίνα δοκεῖς πείσειν τάδε;

1145

'Ο γρυπός, εἰ βούλοιο τάλκηθι λέγειν,
"Εκτείνε τὸν ἐμὸν παιδα, καὶ κέρδη τὰ σά.

'Ἐπει δίδαξον τοῦτο πῶς, δὲ τρυπάει
Τρύπα, πέριξ δὲ πύργος εἶγ' ἔτι πτόλιν,
"Εἴγι τε Πρίαμος, "Εκτορός τ' ἥγιει δόροι"
Τι δὲ οὐ τότ', εἰπερ τῷδε ἑσουλήθης χάριν
Θέσθαι, τρέψων τὸν παιδα καὶ δόμοις ἔχων,

1150

"Εκτείνας, η̄ ζῶντ' ἡλίθες Ἀργείοις ἄγων;
"Αλλ' ἥντιχ' ἡμεῖς οὐκέτ' ἥμεν ἐν φύει,
Καπνῷ δ' ἐστήρην" ἀστυ πολευτῶν ὑπο,

1155

Ξένον κατέκτας σὴν μολύντ' ἐφ' ἐστίαν;
ΙΙδές τοῖσθε νῦν ἄκουσον, ὡς φανεῖ κακός.
Χρῆν σ', εἰπερ ἡρίκα τοῖς Ἀγαλοίσιν φίλος.
Τὸν γρυπὸν, ὃν φῆς οὐ σὸν, ἀλλὰ τοῦτο, ἔχειν,
Δουῆαι φέροντα πενομένοις τε, καὶ γέζοντα

1160

Πολὺν πατρώας γῆς ἀπεξενωμένοις:
Σὺ δὲ οὐδὲ νῦν πω σῆς ἀπαλλάξαι γερίς
Τολμᾶς, ἔχων δὲ καρτερεῖς ἔτ' ἐν δόμοις.

1165

Καὶ μὴν τρέψων μὲν, ὡς σε παιδόν ἐγράψη τρέψων,
Σώσας τε τὸν ἐμὸν, ἐγγεις ἀν καὶ δὸν κιέος."
Ἐν τοῖς κακοῖς γρεοί τοιούτοις συνέστατοι
Φίλοι, τὰ γρυπὰ δὲ αὐτὸν ἔκαστ' ἔχει φίλους.
Εἰ δὲ ἐσπάνιες γρυμάτων, δὲ τὸν ἡμέρην,
Θηταυσόδε ἀν σοι παιδόν ὑπῆρχε, δύμος μέγας;
Νῦν δὲ οὗτος ἀνδρὸς ἔχεις σωτῆρα φίλον,
Χουσοῦ τ' ὅνησις οὐχεται, παιδές τε σοι,
Αὐτός τε πράσσεις ὁδε. σοι δὲ ἐγώ λέγω,
"Αγάμεμνον, εἰ τῷδε ἀρκέστεις, κακός φανεῖ
Οὗτος εὐσεβὴς γάρ, οὗτος πιστὸν, οἵς ἐγράψη,
Οὐγ' οὐτοις, οὐ δίκαιοις εὑράστεις ξένουν"
Αὐτὸν δὲ γαίρειν τοῖς κακοῖς σὲ φήσομεν,
Τοιοῦτον δυταὶ δεσπότας δὲ οὐ λοιδορῶ.

1170

1175

ρον κατ' αὐτῆς οἱ "Ελλήνες, ὡς προεῖπε (σιγ. 1081). ¹¹⁴⁸ Κηδεύσων τινά], αῆδος συνάδυων πρὸς αὐτὸν, (κοιν.) συμπενθεράσσων. ¹¹⁴⁹ Τὸν γρυπὸν, ὃν φῆς Ζῆρον δὲ ΣΥΛΛ. λέγει δὲ δὲ ΗΙΟΝ οὐκέτιστωρ οὐκ εἰπέ τι περὶ τοῦ γρυποῦ. Καὶ ἔχει δίκαιον, ἵνα ἐνοιδότε οὐκ εἴπε πρὸς τὸν Αγαμέμνον, διότι πρὸς τὸν "Εκάθην ὀμολόγησεν ηὔη (σιγ. 913, 43) διτοι εἶναι οὐδος, ἐν δόμοις τῆς αὐτοῦ φρουρούμενος, καὶ τούτο, φανεται, ἐνοιδεῖ δὲ ποιητής. ¹¹⁶⁷ Τὰ γρυπὰ δὲ αὐτὸν ἔχει φίλους], τὰ ἀγαθὰ ἔγουσιν αὐτὰ δέ τοι εὔστοι φίλους, διότι τοιούτων εὐτυχουντα των πάντες ἀνθρωποι φίλοι εἰ. ¹¹⁷⁷ Τοιούτον ὅντα], δύοις κακὸν δηλονότι ὅντεν καὶ ἐπιφέρει, μετριάζουσα τὸ ἀπότομον τῆς ἐκφράσεως: Δεσπότας δὲ οὐ λοιδορῶ.

ΧΟΡ. Φεῦ, φεῦ, βροτοῖσιν ὡς τὰ γρυπτὰ πράγματα
Χρηστῶν ἀφορμὰς ἐνδίδωστ' ἀεὶ λόγων!

ΑΓΑ. Ἀγθεινὰ μέν μοι τὰλλότρια κρίνειν κακά,
Οὐμως δ' ἀνάγκη καὶ γὰρ αἰσχύνην φέσει,

Πτῆγμ' ἐς χέρας λαβόντ' ἀπώσασθαι τόδε.

Ἐμοὶ δ', τὸν εἰδῆς, οὖτ' ἐμὴν δοκεῖς γάρ,
Οὔτ' οὖν Ἀγαῖῶν, ἄνδρ' ἀποκτεῖναι ξένον,

Ἄλλ' ὡς ἔχεις τὸν γρυπὸν ἐν δόμοισι: σοὶς
Δέλγεις δὲ σαυτῷ πρόσφορ', ἐν κακοῖσιν ὅν.

Τάχ' οὖν παρ' ὑμῖν ἥρδιον ξενοκτονεῖν.

Ημῖν δέ γ' αἰσχύλον τοῖσιν "Εἴλησιν τόδε.

Πᾶς οὖν, σὲ κρίνας μὴ ἀδικεῖν, φύγω φύγον;

Οὐκ ἂν δυναίμην, ἀλλ' ἐπεὶ τὰ μῆτα κατά

Πράσσειν ἐτόλμας, τλῆθι καὶ τὰ μῆτα φύλα.

1180

1185

1190

1195

1200

1205

1210

ΠΟΛ. Οὔμοι, γυναικός, ὡς ἔστι, ηττωμένος;

Διούλης, ὑψέω τοῖς κακοῖσιν δίκην.

ΑΓ. Οὕκουν δικαίως, εἴπερ εἰργάσω κακά;

ΠΟΛ. Οὔμοι τέκινα τῶνδε, δημάτων τ' ἐμῶν τάλας.

ΕΚ. Ἀλλαγεῖς τι δ' ἡμᾶς; παιδός οὐκ ἀλλαγεῖν δοκεῖ;

ΠΟΛ. Χαίρεις θρεπίζουστ' εἰς ἔμ', ὁ πανούσογε σύ.

ΕΚ. Οὐ γάρ με γαίρειν γάρ, σὲ τιμωρουμένην;

ΠΟΛ. Ἀλλ' οὐ τάχ', ἡνίκ' ἂν σε ποντία νοτίς...

ΕΚ. Μῶν ναυτοπλήσθη γῆς δρους Ἐλληνίδος;

ΠΟΛ. Κρύψῃ μὲν οὖν πεσοῖσαν ἐκ καρυγγίσιων.

ΕΚ. Πρὸς τοῦ βιαίων τυγχάνουσταν ἀλιμάτων;

ΠΟΛ. Αὐτὴ πρὸς ἵστον ναὸς ἀμβούσει ποδί.

ΕΚ. Ὅποπτέραις νάτοισιν, ή ποίω τρόπῳ;

ΠΟΛ. Κύων γενήσει, πύρσ' ἔγουστα δέργυματα.

ΕΚ. Πῶς οἰσθα μορφῆς τῆς ἐμῆς μετάστασιν;

ΠΟΛ. Ο Θρήξι μάντις εἶπε Διόνυσος τάδε.

ΕΚ. Σοὶ δ' οὐκ ἔγραψεν οὐδέν, θνητοῖς, κακῶν;

ΠΟΛ. Οὐ γάρ ποτ' ἂν σὺ μ' εἴλεις ὥδε σύν διλῶ.

ΕΚ. Θανοῦστα δ'; ή ζῶτ' ἐνθάδ' ἐκπλήσσω βίον;

ΠΟΛ. Θανοῦσσα τύμβῳ δ' ὄνομα σῷ κεκλήσεται...

ΕΚ. Μορφῆς ἐπωδὸν ή τι τῆς ἐμῆς ἔρεται;

1178-79 Τὰ γρυπά πράγματα. Ζητ. Ή τα μῆτις εἴπη: Καὶ πόθεν ἡ θεινότης αὕτη τοῦ λόγου τῷ γρυπῷ Ἐκάδην; ἐπιφωνεῖτο χορος γνωμολογικῶν; ταῦτα. 1187 Τάχ' οὖν παρ' ὑμῖν Ζητ. Καὶ τοσοῦτα; οὐδὲς (τοῦ; βασιλάρους δηλονότα;) ἡ ξενοκτονία εἰνι' εὔκολος. Όνειριζεις διὰ τούτου τὰ βίβρωρχ ἔθηνη. 1188-89 Γυναικός διούλης ὁ πετρόπατρόν τινες δοῦτο ἐννοεῖσθαι τὴν Κασάνναν, καθαπτόμενος δῆθιν τοῦ Ἀγαμέμνου, ἀλλὰ περιττόν τοῦτο. διότι δὲ λόγος εἶνε περὶ δηλονότου τούτου, καὶ εἰνι ἀνάγκη νὰ τὸ προείπεις σύ; 1197 Ο Θρήξι μάντις Δ.], διότι εἰς τὸ τοῦ Ὀρφέως αἱ διναγραφαὶ ἐν συνίστη. 1210 Θανοῦσσα δ' ή ζῶτ' ἐνθάδ' ἐκπλήσσω βίον;] κακώσιας μορφῆς, η εἰ ἄλλο;

- ΠΟΛ. Κυνὸς ταλαιόης σῆμα, ναυτίλοις τέμπαρ.
 ΕΚ. Οὐδὲν μέλει μοι, σοῦ γ' ἐμοὶ δόντος δίκην.
 ΠΟΛ. Καὶ σήν γ' ἀνάγκη παιδία Κασάνδραν θαυμεῖν.
 ΕΚ. 'Απέπτυσ'. αὐτῷ ταῦτα σοὶ διδωμ.' ἔχειν.
 ΠΟΛ. Κτενεῖ νιν ἡ τοῦδ' ἀλογός, οἰκουρός πικρά...
 ΕΚ. Μὴ πως μανείη Τυνδασίς τοτόνδε παις!
 ΠΟΛ. Κανύδον σὲ τοῦτον, πέλεκυν ἑξάρασ' ἄνω.
 ΑΓΑ. Οὗτος σὺ, μαίνει, καὶ κακῶν ἐρᾶς τυγχεῖν!
 ΠΟΛ. Κτεῖν', ώς ἐν "Ἀργει φόνια λουτρά σ' ἀναψένει.
 ΑΓΑ. Οὐχ ἔλεξετ' αὐτὸν, δρῶες, ἐκποδῶν βίᾳ;
 ΠΟΛ. 'Αλγεῖς ἀκούων; ΑΓΑ. οὐκ ἐφέξεται στόμα;
 ΠΟΛ. 'Εγκλείετ'¹²¹³! εἴρηται γάρ. ΑΓΑ. οὐχ ὅσον τάχος
     Νήσων ἐρήμων αὐτὸν ἐκβαλεῖτέ ποι,
     Ἐπείπερ εὖτω καὶ λίαν θραυστομεῖ;
     Ἐκάθη, σὺ δ', ὁ τάλαινα διπτύχους νεκρούς;
     Στείγουσα θάπτε. δεσποτῶν δ' ὑμᾶς γρεών
     Σκηναῖς πελάζειν, Τρωάδες¹²¹⁴ καὶ γὰρ πνοὰς
     Πρὸς οἰκον ἡδη τάσδε πομπίφους ὀρέω.
 Εὗ δ' ἐς πάταραν πλεύσαμεν, εὗ δὲ τὰν δύσιοις
     Ἐγγοντ' ἴδαιμεν, τῶιδ' ἀφειμένοι πόνων!
 ΧΟΡ. Ίτε πόδες λιμένας σκηνάς τε, φίλαι,
     Τῶν δεσποτούων πειρασθέμεναι
     Μό/θων¹²¹⁵ στερβάς γέρο ἀνάγκη.

¹²¹³] Κυνὸς σῆμα ² Κονίστημα, μάρτυς/ρ. τῇ; Θεόν Νεστον, περὶ εῦ θε Σιρε. ΙΓ' 6, 3
 Ιούλ. Πολεύ. ΙΕ. ἐ ¹²¹⁴ Απέπτυσ'.] ἐποδιπομπούσαι (δι' ἐμπτύσσων;) τον λαγον τοῦτον,
 μὴ γένοισο! πομπὴ 71. ¹²¹⁵ Φόνια λουτρά], δέστι λαθρεμον ἐφόνευσεν αὐτὸν ἐ Διγ.σθες;
 μετα τῇ; Κλητικην/τιρκη. ¹²¹⁶ Διπτύχους], δύω, διπτούς.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΛΕΚΤΡΑ.

(Σ. Δ. Β.)

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΥΓΟΥΡΓΟΣ ΜΥΚΗΝΑΙΟΣ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΗΡΕΣΒΥΤΣ.

ΔΙΟΣΚΟΙΡΟΙ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΠΥΛΑΔΗΣ, κωφὸν πρόσωπον.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΘΕΡΑΠΟΝΤΕΣ ΑΥΓΟΥΡΓΟΥ καὶ

ΟΡΕΣΤΟΥ, κωφὴ πρόσωπα *).

'Η σκηνὴ ὑποτίθεται ἐν Ἀργολίδι.

ΑΥΤ. Ω γῆς παλαιὸν Ἀργος, Ἰνάχου ῥοαί,
 "Οφεν ποτ' ἄρεας νησὶ γιδαῖς Ἀρην
 Εἰς γῆν ἔπλευσε Τρῳάδος Ἀγαμέμνων ἄναξ·
 Κτείνας δὲ τὸν κρατοῦντ' ἐν Πλιάδοις γήσοντι
 Πρίαμον, ἐλών τε Δαρδάνου κλεινὴν πόλιν,
 'Αρικετ' εἰς τόδ' Ἀργος, οὐκέτι δ' ἐπί·
 Ναῶν τέθεικε σκῆνα πλεῖστα βυζεύματα!
 Κάκει μὲν εὔτυχησεν ἐν δὲ δώμασι·
 Θυήσκεις γυναικὸς πρὸς Κλυταιμνήστρας δῖνει,
 Καὶ τοῦ Θυέστου πατέδος Αἴγισθου γερεῖ.
 Ξώ μὲν, πολαὶ τακτήτρα Ταντάλου λεπάνη,
 "Οἰωλεν Αἴγισθος δὲ βασιλεύει γήσοντις,
 Άλογον ἔκεινον Τυνδασίδα κόρην ἔγων.
 Οὓς δ' ἐν δόμοισιν ἔλιψε, διτ' εἰς Τροίαν ἔπλει,
 "Αρσενά τ' Ὁρέστην, θηγάλυ τ' Ἡλέκτρας θάλιος·
 Τὸν μὲν πατρὸς γεραιός ἐκκλέπτει τροφεύει,
 Μέλλοντ', Ὁρέστην, γερός υπ' Αἴγισθου θανεῖν,
 Στροφίω τ' ἐδώκει Φωκέων εἰς γῆν τρέφειν·
 "Η δ' ἐν δόμοισι ἔμεινεν Ἡλέκτρα πατρὸς,
 Ταύτην ἐπειδὴ θαλερὸς εἶχε τῆρης γρόνος,
 Μνησῆρες ἥτουν Ἐλλάδος πρώτοις γήσοντις.

* Ω γῆς παλαιὸν Ἀργος], τὸ Γῆς φαίνεται ὡς περιττεῦον, ἢ φέρεται κτηταικῶς πρὸς τὸ Ἀργος, ἵν' ἐπί: [Ω Ἀργος πόλις παλαιὰ τῆς γῆς. * Ἀρης. Ἀρην], κινήσκης (ἢ καθὼς λέγοντες ἀκόμη, στρατιώς) πόλεμον ἢ στρατον. ¹⁵ Θηγάλυ τ' Ἡλέκτρας θάλιος], περιφέρει. ἀντὶ τὴν θηγάλειαν Ἄλλα. ¹⁸ Στροφίων, ὁ Στρόφεος, βασιλεὺς τῶν Φωκῶν, εἰκῇ γυναικὲς την ἀδελφὴν τοῦ Αἴγυμ. Αναζήδειν, ἐξ ἧς ἐγέννησε τὸν Πυλάδην, δις τοις ἐπομένως; ἡτον ἐξα-θελφος τοῦ Ὁρέστου. ²⁰ Θαλ. εἶχε τῆρης γρόνος], περιφέρ. ἀντὶ Ἡθήσασαν.

(*) Ιδεις σιγ. 332, 366.

- Δείσας δὲ, μὴ τῷ παιδὶ Ἀργείων τέκοι,
 Ἀγαμέμνονος παινάτορας, εἶχεν ἐν δόμοις
 Αἴγισθος, οὐδὲ ἥρμος νυμφίῳ τινὶ.
 Ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτο ἦν φόδου ποιλοῦ πλέον,
 Μή τῷ λαθραίῳς τέκνα γενναῖφε τέκοι,
 Κτανεῖν σφε βουλεύσαντος ὄμοιος ὅμως
 Μήτηρ νιν ἔξεσωσεν Αἴγισθον γερός:
 Εἰς μὲν γάρ ἀνδρα σκῆψιν εἴρησι, οὐλότα,
 Παιῶν δὲ ἔδεισε μὴ φθονηθεῖν φόνῳ. 23
 Ἐκ τῶνδε δὴ τοιόνδε ἐμνημόνησατο
 Αἴγισθος: δις μὲν γῆς ἀπηλλάγθη φυγὰς
 Ἀγαμέμνονος παις, χρυσὸν εἴρη, δις ἀν κτάνη,
 Ήμῖν δὲ δὴ δίδωσιν Ἡλέκτραν ἔχειν
 Δάμαρτα, πατέρων μὲν Μυκηναῖων ἄπο
 Γεγάσιν (οὐ δὴ τοῦτο γ' ἔξειλέγγομαι) 30
 Δαμπροῖς γάρ εἰς γένος γε, χρυσάτων δὲ δὴ
 Πλέντες, ἔνθεν ἥργένει (ἀπόλιταται).
 Ός ἀσθενεῖ δοὺς, ἀσθενῆ λάθοις φέδον.
 Εἰ γάρ νιν ἔσχεν ἀξιώμ' ἔχων ἀντίρρη,
 Εὔδοντ' ἂν ἔξηγειε τον Αγαμέμνονος
 Φόνον, δίκη τ' ἀν τῇθεν Αἴγισθῳ τότε.
 "Ἄν οὖποι" ἀντὶ δῆς (σύνοδέμοις Κύπροις,) 35
 "Περγανεν εὐνῆ, παρθένος δὲ ἔτ' ἔστι ἀλή:
 Αἰσχύλουμαι γάρ διδίων ἀνδρῶν τέκνα
 Λαζῶν ὑδρίζειν, οὐ κατάξιος γενγώς.
 Σπένω δὲ τὸν λόγοισι κηδεύοντ' ἐμοὶ
 "Αἴλιον Ὁρέστην, εἴ ποτ', εἰς Ἀργος μολὼν,
 Γάρμους ἀδελφῆς δυστυχεῖς ἐσόλιεται.
 "Οστις δέ μ' εἴναι φησι μῶρον, εἰ λαθῶν
 Νέαν ἐς αἰκους παρθένον μὴ θιγγάνω,
 Γνώμης πονηροῖς κανόσιν ἀναμετρούμενος
 Τὸ σῶμαν ἵστω, κακύτος αὖ τοιοῦτος ὄν.
 ΗΛΕ. Ὡς νῦν μέλαινα, χρυσέων ἀστρων τοσοφέ,
 "Ἐν τῷδε" ἀγγος, τῷδε ἐφεδρεύον κάρη, 45
 50
 55

²²] Αντὶ Ἀργείων ἔγραψάν τινες Ἀριστέων, οὐδὲν δέον. Ἀργείους δὲ ἐνταῦθα ἔννοιεν φαίνεται, δῆλος τοὺς Ἐλληνας, καθὼς καὶ δὲ "Ομηρος". ²³ Παινάτορες], τιμωροῦς, ἐκδικητάς. ²⁴ [Ωρόβρων ὄμως], καὶ τοις ὀώταις φρονοῦσας, ἀστερογος, εὐχή τιττον ὄμως, ἐπὶ λέγει περακατ ὡν τὴν αἰτίαν. ²⁵ Σκῆψιν], πρόφετον, τὸν σόνον τῆς Ἱριγενείας, τοῦ κατόπιν σιγ. 944 κ. ε. καὶ Σοφ. Ηλ. 526. κ. ε. ²⁶ Φθονηθῆν] τὴν μεμφθῶσι, νεμετρηθῆ.

²⁷ Ἐκ τῶνδε], διὰ τοῦτο ἡ μετά τ. ὄντα. ²⁸ Χρυσὸν εἴρη], εἴπεν, ἐπεκήρυξεν (ἴσην, δῶσεν) ἔκεινην, διὰ κτάνην τὸν ποιδα τοῦ ἄγ. δις γῆς ἀπηλλ. φυγὰς). ²⁹ Αἵηρ δέει, δειλικῶς ἀντὶ Ἑγώ σύνηθες δὲ τοῦτο τοῖς Τραχεῖσι, ήσε καὶ στιγ. ³⁰ Αἴγισθος οὐδεις], λογιώ μόνον, οὐδὲ καὶ πράγματι κηδεστήν (γυναικάδελφον) ἔμοιν. ³¹ Σιτια ἀναμετρουμένες τὸ σῶμαν πονηροῖς γνιμόμης κανούσι, κακῶς ὄριζομενος τὴν σωρὸσύνην.

³² Αἴγισθος, ἐψιδρ. κάρη], παλαιά συνήθεια τοῦ φέρειν τὴν ὑδρίαν τὰς γυναικας; ἐπὶ κε-

Φέρουσα πηγάς ποταμίας μετέρχομαι,
Οὐ δή τι γρείας εἰς τοσόνδ' ἀφιγμένη,
'Αλλ' ως ὑδριν δεῖξωμεν Αἰγίσθου θεοῖς.
Γόους τ' ἀφείνην αἰθέρ' εἰς μέγαν πατρόν.
'Η γάρ πανώλης Τυνδαρίς, μῆτηρ ἐμὴ,
'Εξέβαλέ μ' οἴκων, γάριτα τιθεμένη πότει.
Τεκοῦσα δὲ ἄλλους παῖδας Αἰγίσθῳ πάρα
Πάρεργ' Ορέστην κάμε ποιεῖται δόμων.

ΑΥΤ. Τί γάρ τάδ', ὡς δύστην', ἐμὴν μοχθεῖς γάριν,

Πόνους ἔχουσα, πρόσθεν εὖ τεφραμμένη,
Καὶ, ταῦτ' ἐμοῦ λέγοντος, οὐκ ἀφίστασαι;

ΒΛ. 'Εγώ σ' ίσον θεοῖσιν ἥροῦμαι φίλον.

'Ἐν τοῖς ἐμοῖς γάρ οὐκ ἐνύδρισας κακοῖς.
Μεγάλη δὲ θυητοῖς μοῖρα συμφορᾶς κακῆς
Ιατρὸν εὑρεῖν, ως ἐγὼ σὲ λαυδάνω.

Δεῖ δή με κάκελευστον, εἰς ὅσον σθένω,
Μόγθου πικουφίζουσαν, ως ἔρον φέρῃς,
Ξυνεκκομίζειν σοι πόνους. Ἀλις δὲ ἐγεις
Τάξωθεν ἔργα τὰν δόμοις δὲ ἡμᾶς χρεῶν
Ἐξευτρεπίζειν. εἰσιόντι δὲ ἔργατη

Θύραθεν ἥδη τάνδον εὔρισκεν καλῶς.

ΑΥΤ. Εἴ τοι δοκεῖ σοι, στείγε καὶ γάρ οὐ πρόσω
Πηγαὶ μελάθρων τῶνδ'. ἐγὼ δὲ ἄμ' ἡμέρᾳ,
Βοῦς εἰς ἀρούρας εἰσβαλών, σπερῶ γυας·
Ἀργός γάρ οὐδεὶς, θεοὺς ἔχων ἀνὰ στόμα,
Βίον δύνατ' ἀν ξυλλέγειν ἀνευ πόνου.

ΟΡ. Πυλάδη, (σὲ γάρ δὴ πρῶτον ἀγνέωπων ἐγὼ
Πιστὸν νομίζω καὶ φίλον, ξένον τ' ἐμοὶ.
Μόνος δὲ Ορέστην τόνδ' ἔθαψακες φίλων,
Πράσσονθ' ἀ πράσσω, δεῖν' ὑπ' Αἰγίσθου παθών,
Οὐ μου κατέκτα πατέρα χ' ἡ πανώλειρος
Μῆτηρ.) ἀφιγματος δὲ ἐκ θεοῦ μυστηρίων
Ἀργείον οὐδεις, οὐδενὸς ξυνειδότος,
Φόνον φονεῦσι πατρός ἀλλάξων ἐμοῦ.
Νυκτὸς δὲ τῆσδε πρὸς τάφον μολὼν πατρός,
Δάκρυά τ' ἔδωκα, καὶ κόμης ἀπηρξάμην,

φαλῆρος. 65 Πάρεργα. δέκαν], ώς νόδους. 75 Ξυνεκκομίζειν πάνους, συνδιεπονεῖν.
79 Εἰς ἀρ. εἰσβαλών], ἐκ παραλήπον αἱ προθέσεις. 82 Πυλάδη] ἀσυγκρηστιών τῶν πρώτων προσώπων, εἰσέρχονται Ορέστης καὶ Πυλάδης μόνοι ἐπὶ τῆς σκηνῆς.
84 'Ορέστην τόνδ'], δεικτικῶς ἀντὶ ἐμὲ τὸν Όρ. παρέλ. 43. 87 'Ἐκ θεοῦ μυστηρίων], κατὰ χρησμὸν τοῦ θεοῦ Απόλλ., [ἰδὲ Ορέ., 399 καὶ 513, κ. ε. 89 Ἀλλάξων], ἀντίδωσιν. 91 Κόμης ἀπηρξάμην], συνήθεια τῶν αὐτῆν παρὰ τοὺς ἀρχαῖοις, τὸ νὰ ἀποκείρωσι τὴν κόμην των ἡ πλοκάσιους τινάς μόνον αὐτῆς ἐπὶ τοῦ τάφου καὶ πρὸς τιμὴν φίλων τηνηκότειν [ἴδε Ιλ., Ψ, 46, 135, 136 καὶ 141 κ. ε.]

60

65

70

75

80

85

90

- Πυρᾶς τ' ἐπέσφαξ⁹⁸ αἷμα μηλείου φόνου,
Λαζῶν τυράννους, οἱ κρατοῦσι τῆσδε γῆς.
Καὶ τειγέων μὲν ἐντὸς οὐ βαίνω πόδι,
Δυεῖν δ' ἄμιλλαν ξυντιθεὶς, ἀρικήνην 95
Πρὸς τέρμονας γῆς τῆσδ', οὐ' ἐκβάλω ποδὶ!
Ἄλλην ἐπ' οἶσαν, εἴ μέ τις γνοίη σκοπῶν
Ζητοῦντ' ὁδελφῆν (φασὶ γάρ νιν ἐν γάροις
Ζευγήσισαν οἰκεῖν, οὐδὲ παρθένον μένειν),
Ως ξυγγένωμαι, καὶ, φόνου ξυνεργάτιν 100
Λαζῶν, τά γ' εἴσω τειγέων σαρῶς μάθω.
Νῦν οὖν ("Εώς γὰρ λευκόν οὔμ. ἀναίρεται.)
"Εἴω τρίσου τοῦδ' ἔγκος ἀλλαξώμεθα."
"Η γάρ τις ἀροτήρ, η̄ τις οἰκέτις γυνὴ,
Φανήσεται νῦν, ἤντιν' ἴστορήσομεν,
Εἰ τούσδε ναίει σύγγονος τόπους ἐμή.
"Αλλ' (εἰσօςω γὰρ τήν δε προσπόλιαι τινά,
Πηγαῖον ἄγρος ἐγκεκαρμένῳ κάρα
Φέρουσαν) ἐξώμεσθα, κάκπυθώμεθα
Δούλης γυναικός, η̄ τις δεξῶμεσθ' ἔπος,
Ἐφ' οἴσι, Πυλάδην, τήνδ' ἀρίγμεθα χθόνα. 110
Π.Δ. Ξύντεν⁹⁹ (ῷα) ποδὸς ὄρμάν· Στρ. ἀ.
Ιώ μοί μοι! 115
Ἐγενόμαν Ἀγαμέμνονος, καὶ τέκεν με Κλυταιμνήστρα,
Στυγνὰ Τυιδαέου κόραι·
Κικλήσκουσι δέ μ' ἀλλίαν Ἡλέκτραν πολεῖται.
Φεῦ, φεῦ, τῶν σγετλίων πόνων,
Καὶ στυγερᾶς ζωᾶς!
Ω πάτερ, σὺ δ' ἐν ἥδι δὴ 120
Κεῖσαι σᾶς ἀλόγου σφαγαῖς, Αἰγίσθου τ', Ἀγάμεμνον.
Ιθ., τὸν αὐτὸν ἔγειρε γόρον!
"Ανχε ποιύμακρουν ἀσσονάν!
Ξύντεν⁹⁹ (ῷα) ποδὸς ὄρμάν.

⁹⁸ "Ἐπέσφαξ⁹⁸ αἷμα μηλείου φόνου], ἀντί "Εὗσα αἷμα σφαγμένου προδίτου, καθὼς λέγει καὶ ὁ Ἀπολλών. Β', 482. ο Πορά δ' ἀσπετα μῆλα, η̄ θέμις οἰχομένοισ, ταρφία λκι-⁹⁹ μοτομέσαν ο. παρβλ. 233. ¹⁰⁰ Δυεῖν δ' ἄμιλλαν ξυντιθεὶς], δύο τινά ἐναντία (ἄμιλλωμενα) ἀλλήλοις συλλογίζομενος. ¹⁰¹ Ἐκβάλω, ἐνν. ἐμπυτόν, ἔθγω. ¹⁰² Εἴω τει-¹⁰³ γέων], τὰ ἐντὸς τῆς πόλεως (τοῦ φρουρίου) τοῦ Άργους. ¹⁰⁴ "Τις λ. οὔμ. ἀνάρ.] ή αὐτὸν οὐδέποτε τὸ λευκόν αὐτῆς οὔμα, ἀρχεται ὑποφαίνεται. ¹⁰⁵ ίστορήσομεν, ἐρωτήσομεν. ¹⁰⁶ "Ἐγκεκαρμένῳ κάρα]. διότι αἱ δοῦλαι περιέκειρον τὴν κομῆν των, οὐδεν καὶ η̄ Ἑγκουράς, ἵσε καὶ στίγ. 213. ¹⁰⁷ "Ωσα], τὸ ὥρα, ἐν παρενθέσει, ἐνν. ἐστιν.
¹⁰⁸ Αἱ παλαιαι ἔκδοσεις ἔχουσιν Ἀγαμέμνονος κούρα: ἀλλά, καὶ διὰ τὸ μέτρον διὰ τὸ ἀμέσως ἐτιφρεμονεν Κέρχ, οἱ νεώτεροι τὸ ἔξιλωταν. ¹⁰⁹ "Ἡλέκτραν], διότι τὸ κα-¹¹⁰ αὐτὸ διομάτης ήτον Λασσίκη (ἰδ. Ιλ. 1, 143): ἐπωνυμόσθη δὲ Ἡλέκτρα, διότι πολλὰ ἔτη ἔμενεν ἀνύπανδρος (ἄλεκτρος). ¹¹¹ Ιθ., αὐτὴ δαυτῆ ἐγκελεύεται. ¹¹² Αδονάν], ἤδονήν, τὴν ἀπὸ τῶν δακρύων.

"Ω ἔμβα, ἔμβα κατακλαίουσα!
ἴω μοί, μοι!

Τίνα πόλιν, τίνα δ' οἶκον, θελάμον βύγγρονε, λατρεύεις,
Οἰκτρὰν ἐν θαλάμοις λαπῶν

Πατρώοις ἐπὶ συμφοραῖς ἀλγίσταισιν ἀδελφεάν;
"Εἴθοις τῶνδε πόνων ἐμοὶ

Τῷ μελέᾳ λυτήρ,
(Ω Ζεῦ, Ζεῦ!) πατρὶ θ' αἰμάτων

Ἐχθίστων ἐπίκουρος, "Ἄργει κέλσας πόδ' ἀλάταν!
Θές τόδε τεῦχος ἐμῆς ἀπὸ κρατὸς ἐλοῦσ', ἵνα πατρὶ

Γόσους νυχίους ἐπορθοδοσάσω.

125

130

Μεσωδ.

135

Ισχυχὰν Ἀΐδη, πάτερ,

Σοὶ κατὰ γᾶς ἐνέπω, γόους, οἵς δεὶ τὸ κατ' ἡμαρ
Διέπομας, κατὰ μὲν φίλαν ὄνυχι τεμνομένα δέραν,
Χέρα τε κρατ' ἐπὶ κούρουν τιθεμένα θανάτῳ σῷ.

"Ε, ἔ, δρύπτε κάρτ!

Οἴα δέ τις κύκνος ἀγέτας ποταμίοις παρὰ γεύματι
Πατέρα φίλατον καλεῖ,

'Ολόμενον δολίοις βρέγγων ἔρχεσιν, ὥς τὲ τὸν ἄλλον,
Πάτερ, ἐγὼ κατακλαίομαι,

Λουτρὰ πανύσταθ' ὑδρανάμενον γροῦ,
Κοίτᾳ ἐν οἰκτροτάτῃ θανάτῳ.

ἴω μοί, μοι,

Πικρᾶς μὲν πελέκεως τομᾶς σᾶς,
Πάτερ, πικρᾶς δ' ἐκ Τροίας ὁδοῦ

Βουλᾶς οὐ μίτραις, σὲ γυνὴ δέξατ', οὐδ' ἐπὶ στεφάνοις.
Ξέσεσι δ' ἀνυπιόμοις λυγάν

Αιγίσθου λώδιαν θεμένα, θόλιον ἔσγειν ἀκοίταν.

XOP. Αγαμέμνονος ω κόρα,

Στρ. 6'.

"Θλυθον, Ήλέντρα, ποτὶ σὰν ἀγρότειρυν αὐλάν.

Βειολέ τις, ἔμοις γαλακτοπότας ἀνήρ

155

Μυκηναῖος δοειβάτας·

Άγγελλεις δ', δις: νῦν τοιταίαν καρύσσουσιν θυσίαν

Άργειοι, πᾶσαι δὲ παρ' Ἡραν

¹²² [Ἐπὶ συμφοράς], μετὰ τὰς συμβίτας τῷ πατρῷρ δικαῖον συμφοράς: ἔννοει δὲ τὸν σόνον τοῦ πατρὸς τῶν κτλ. ^{123 55} [Αἰμάτιον.. επίκουρος] πανού ἐκδικητής.

¹²⁴ Θές], πρὸς ἔσυντην ἀποτείνεται καὶ ἐνταῦθι. ¹²⁵ [Ἐπορθοδοσάσω], ἐποιήσσω, ἀνα-

σύνειμι. ¹²⁶ [Ισχυχὸν ἀΐδη], μέλος ἄρδε (νεκρόσμον), ἄλλοι γρ. δοδέκαν. ¹²⁷ Διέπομας],

σύνειμι. ¹²⁸ Χείρ τε κρατ' ἐπὶ κούρουν τιθ.], κτυποῦσα τὴν κινηρέμην (δευλικῶς, ίτε

ἀνωτέρω) κεφαλήν μου, ἢ μελλον τραβοῦσα τὰ κουτούμενα μελλάσσου, καθός τινεσταις

ἀπὸ τοῦ κατωτέρου δρόπτε. ¹²⁹ Λουτρὸν κτλ.] ίδε 'Εκάδησις 1221. ^{130 130} Πικρῆς

δ' ἐκ Τροίας ὁδοῦ βουλᾶς], ἔννοια τῆς πικρᾶς κατὰ σὺν ἐπιθελῆ; μετὰ τὴν ἐκ Τροίας

ἐπάνοδον. Άλλοι διορ. 'Οδοῖ! Βούλης οὐ μίτραις σὲ γυνὴ δέξατο Ηλήνη διάρθωσ.; δέοις

μοι φείνεται πιθανή. ¹³² Θεμένοι], προσθεμένη, οἰκειοποιηθεῖσα. ¹³³ Γελακτοπότας],

Μέλλουσιν παρθενικαὶ στείγειν.

ΗΔ. Οὐκ ἐπ' ἀγιαῖς, φίλη, Στρφ. γ'. 160

Θυμὸν, οὐδὲ ἐπὶ γυναικῶν δόμοις, ἐκπεπόταμαι

Τάλαιν', οὐδὲ, ἵστασα χοροὺς Ἀργείας ἄμα νύμφαις,

*Ἐλεκτὸν κρούσω πόδ' ἐμόν

Δάκρυσι τε χειώ, δακρύων δέ μοι μέλει.

Διειλαίφ τὸ κατ' ἡμαρ.

165

Σκέψαι μου πιναράν κόμαν, καὶ τούτη τάδ' ἐμῶν πέπλων,

Εἴ πρεποντ' Ἀγαμέμνονος κούρα, τῷ βασιλεῖ,

Τῷ Τεσσαροῦ, ἢ μου πατέρος μέμναται ποθ' ἀλοῦσα.

ΧΟΡ. Μεγάλα θεός· ἀλλ' οὐ,

'Αντιστρ. 6'.

Καὶ παρ' ἐμοῦ γρήσαι πολύπηγνα φάρεα δῦναι,

170

Χρύσεά τε γάρισι προσθέματ' ἀγιαῖς.

Δοκεῖς τοῖς σοῖσιν δακρύσαις,

Μὴ τιμῶστα θεούς, κρατήσειν ἐγθύῶν; οὐ τοις στοναχαῖς.

*Ἀλλ' εὐχαῖς τοὺς θεούς, τὰς σεβλίζουσται

*Ἐξεις εὐαρμερίαν, ὡς παῖ.

175

ΗΔ. Οὐδεὶς θεῶν ἐνοπάς κλύει

'Αντιστρ. γ'.

Τάξ δυσδαιμονος, οὐ παλαιῶν πατρὸς σφραγιστηῶν.

Οἶμοι τοῦ καταψημένου, τοῦ τε ἔωντος ἀλάτα,

"Ο; που γὰν ἀλίταν κατέγει,

Μέλεος, ἀλαίνων ποτὶ θῆσαν ἔσταιν,

180

Τοῦ κλεινοῦ πατρὸς ἐκφύει!

Αὐτὰ δὲ ἐν γέρνησι δόμοις ναίω ψυχὴν ταχογένα,

Δωμάτων πατρίων φυγὰς, οὐρείας ναίους ἐρίπνας;

Μάτηρ δὲ ἐν λέκτροις φονίους ἀλίω ἑύγγαμος οἰκεῖ

ΧΟΡ. Πολλῶν κακῶν *Ἐλλησιν αἰτίαν ἔχει

185

Σῆς μητρὸς Ἐλένη ἑύγγονος, δόμοις τε σοῖς.

ΗΔ. Οἶμοι, γυναικεῖς! ἐξέθη θρηνημάτων.

Ξένοι τινὲς παρ' οἴκον οὐδὲ ἐφεστίους

Εὐνὰς ἔχοντες ἐξαντίσταται λόγου·

Φυγῆ, σὺ μὲν κατ' οἴκον, εἰς δόμους δὲ ἐγὼ,

190

Φῶτας κακούργους ἐξαλέξωμεν ποδὶ.

ΟΡ. Μέν, ὡς τάλαινα! μὴ τρέσῃς ἐμὴν γέρα.

ΗΔ. Ω Φοῖβ' "Απόλλον, προσπινῶ σε μὴν θανεῖν!

ράσιν, ὅπου καὶ τὸ περίσημον αὐτῆς θηγαλμα, ἔργον τοῦ Πολυκλείτου. 160 161 'Ἐπ' ἀγλ
θυμόν. . ἐκπεπόταμαι], ἀντέπειρωμαι], ἔγκ τὸν νοῦν μοι. 164 Δάκρυσι τε χειώ], δακρύων
γοῖς προσφέρω. 169 Μεγάλα θεό;], ἡ Ήτα, ἐνν. ἔστιν. Καὶ σήμερον δὲ παρ' ἡμῖν ὁ λαὸς
λέγει. "Ο θεὸς; εἶναι μεγάλος, δηλ. μεγαλεύναμος. 171 Χρύσεά τε χάρις προσθέματ' Ἀ-
γλαίας], γύρεσι τε προσθίματα ταῖς γάρισι τῆς ἀγλαίας προστιθέντα χάριν ταῖς φυ-
σιστῆς τῆς ὥραιαστης γάρισι. 178 Τοῦ τε ζ. ἀ.], τοῦ Ὀρέστου. 180 Ἄλαινων], ἀλητεύων,
πλανώμενος. 182 Αὐτῷ], ἐγὼ δὲ αὐτῇ. —γέρνησι δόμοις], ἐν εἰκὼν γερνήσι (ἀποχειρο-
εῖστου) ἀνδρός. 185 88 *Ἐλλησιν. . δόμοις τε σοῖς], ἐνν. Ή. 187 'Ἐξέθη θρηνημάτων],
ἐξέστησην, ἐξέπεσον, ἀφῆκα. 188 Ξένοι τινὲς κτλ.] ίδοντας οἰηνής πλησιάζοντας τοὺς περὶ
τοῦ Ορέστην καὶ Πιλάδην, τοὺς ἐκλαζεῖνεις ως κακούργους. 193 'Εμὴν γέρα], διὰ τῆς

- ΟΡ. "Άλλους κτάνοιμι μᾶλλον ἔχθίους σέθεν.
 ΗΔ. "Απελθε' μὴ φᾶσ', ών σὲ μὴ φαύειν γρεέν.
 ΟΡ. Όνκ εσθ', ὅτου θίγοιμ' ἄν ενδικώτερον.
 ΗΔ. Καὶ πῶς ξεφήρης πρὸς δόμοις λογῆς ἐμοῖς;
 ΟΡ. Μείνασ' ἀκουσον, καὶ τάχ' οὐκ ἄλλως ἐρεῖς.
 ΗΔ. "Εστηκαὶ τάντως δ' εἰμὶ σῇ· κρείσσων γάρ εἰ.
 ΟΡ. "Ηκω φέρων σοι σοῦ καστιγνήτου λόγους.
 ΗΔ. Ή φίλαται', ἀξα ζωτος, η τεθνηκότος;
 ΟΡ. Ζη. πρῶτα γάρ σοι τάγαθ' ἀγγέλλειν θέλω.
 ΗΔ. Εὔδαιμονοίν, μισθὸν ἡδίστων λόγων.
 ΟΡ. Κοινῇ διδωμι τοῦτο νῦν ἀμφοῖν ἔχειν.
 ΗΔ. Ποῦ γῆς δὲ τλήμων, τλήμωνας φυγάς; ἔχων;
 ΟΡ. Οὐχ ἔνα νομίζων φειέρεται πόλεως νόμον.
 ΗΔ. Ή που σπανίζων τοῦ καθ' ἡμέραν βίου;
 ΟΡ. "Ἐχει μὲν, ἀσθενής δὲ δὴ φεύγων ἀνήρ.
 ΗΔ. Λόγον δὲ δὴ τίν' ήλθες ἐκ κείνου φέρων;
 ΟΡ. Εἰ ζῆς, ὅπου τε ζωσα συμφορὰς ἔχεις.
 ΗΔ. Οὐκοῦν δρῆς μου πρῶτον ὡς ἔγρον δέμας...
 ΟΡ. Λύπαις γε συντετηκός, ὥστε με στένειν.
 ΗΔ. Καὶ κράτα πλόκαρμόν τ' ἐσκυθίσμενον ξυρᾶ.
 ΟΡ. Δάκνειν σ' ἀδελφός δὲ τε θυνῶν ἵσως πατής;
 ΗΔ. Οἴμοι! τι! γάρ μοι τῶνδέ γ' ἔστι φίλερον;
 ΟΡ. Φεῦ, φεῦ! τὶ διαὶ σὺ σῷ καστιγνήτῳ δοκεῖς;
 ΗΔ. 'Απῶν ἐκεῖνος, οὐ πατέων, ήμιν φίλος.
 ΟΡ. 'Εκ τοῦ δὲ ναίεις ἐνθάδ', ἀστεως ἑκάς;
 ΗΔ. 'Εγγημάμεσθ', ως ξεῖνε, θανάσιμον γάμον.
 ΟΡ. "Ωμῶς' ἀδελφὸν σόν. Μυκηναίων τίνει;
 ΗΔ. Οὐχ ὡς πατήρ μ' ἡλιπικέν εκδώσειν ποτέ.
 ΟΡ. Εἰψ', ως ἀκούσας σῷ καστιγνήτῳ λέγω.
 ΗΔ. 'Εν τοῖσδ' ἐκείνου τηλοσδές ναιώ δόμοις.
 ΟΡ. Σκαφεύς τις η βουφορθός ἀξιος δόμων.
 ΗΔ. Πένης ἀνὴρ γενναῖος, εἰς τ' ἔμ' ευτελίς.
 ΟΡ. 'Η δ' εὐσέβεια τίς πρόστεστι σῷ πόσει;
 ΗΔ. Οὐ πώποτ' εὐγῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θήγειν.
 ΟΡ. "Αγνευμ' ἔχων τι θείον, η σ' ἀπαξιῶν;

ὅποιας τὴν σταματᾷ. ¹⁹⁵ Ή, σε μὴ ψ. γρ], ως γυναικαίς ἐτέρου η παρθένον. ¹⁹⁶ Καὶ τάχ' οὐκ ἄλλως ἐρεῖς], ταχέως καὶ οὐ τὸ αὐτὸν ἐρεῖς, ως οὐδενὸς ἄλλου δικαιότερον ἂν οἰγομι η σοῦ, ἀδελφῆς ἀδελφός.

²⁰³ Μισθὸν ήδ. λ.] πρὸς μισθό, τῶν λόγων σε, γάριν τῶν. ²⁰⁴ Τοῦτο] τὸ εὐδαιμονεῖν. εἴθε κοινῶς ἀμφότεροι εὐδαιμονήσαιμεν. ²⁰⁶ Οὐχ ἔνα νόμον. κτλ.] δὲν μίνει εἰς μίλιν πόλιν, ἀλλὰ πλανᾶται κακήν κακῶν ἀπὸ πόλεων εἰς πόλιν. ²⁰⁸ Φιέγων], φυγάς, ἀπαπτίς. ²¹⁰ 'Εσκυθίσμενον]. Σκυθικῶς περικεκρήνουν, ίδε τὸ Λεξικόν. ²¹³ Δάκνει], λυδός μου, καὶ δείχνει συγγρόνως τὴν γαρικήν οἰκιαν του, ἐκ τῆς ὁποίας σομπεράσιν δ' ορέστης, ἐπιφέρεις. Σκαφεύς τις η βουφορθός κτλ. ²²³ 'Δγνευμ' ἔχων τι θείον], υποσχε-

- ΗΛ. Γονέας θροίζειν τοὺς ἐμοὺς οὐκ ἡξίου.
 ΟΡ. Καὶ πῶς γάμον τοιούτον οὐχ ἥσθη λαβών; 230
 ΗΛ. Οὐ κύριον τὸν δόντα μ' ἡγεῖται, ξένε.
 ΟΡ. Ξυνῆκ· Ὁρέστη μή ποτ' ἔκτιση δίκην.
 ΗΛ. Τοῦτ' αὐτὸ ταρβῶν, πρὸς δὲ καὶ σώφρων ἔφα.
 ΟΡ. Φεῦ,
     Γενναῖον ἄνδρ' ἔλεξας, εὗ τε δραστέον!
 ΗΛ. Εἰ δὴ ποθ' ἥξει γ' εἰς δόμους ὁ νῦν ἀπών.
 ΟΡ. Μήτηρ δέ σ' ἡ τεκοῦσα ταῦτ' ἡγέσχετο;
 ΗΛ. Γυναῖκες ἀνδρῶν, ω̄ ξέν', οὐ παιδῶν, φίλαι.
 ΟΡ. Τίνος δέ σ' οὖνεχ' ὑδρίστ Αἴγισθος τάσε;
 ΗΛ. Τεκεῖν μ' ἐβούλετ' ἀσθενῆ, τοιῷδε δούς.
 ΟΡ. Ως δῆθε παιδας μή τέκοις ποινάτορας; 235
 ΗΛ. Τοιαῦτ' ἐβούλευστ'. ὧν ἐμοὶ δοίη δίκην.
 ΟΡ. Οἶδεν δὲ σ' οὔταν παρθένον μητρὸς πόσις;
 ΗΛ. Οὐκ εἶδε σιγῇ τούτῳ ὑφειρεύμεσθά νιν.
 ΟΡ. Αἴδος οὖν φίλαι σοι τούτο δικούουσι;
 ΗΛ. Θέστε στέγειν γε τὰμὰ καὶ σ' ἔπη καὶ ώ.
 ΟΡ. Τί δῆτ' Ὁρέστης, πρὸς τόδ' "Ἄργος ἦν μόλη;
 ΗΛ. Ἡρού τόδος; αἰσχρόν γ' εἶπας· οὐ γάρ νῦν ἀκμή;
 ΟΡ. Ἐλθῶν δὲ δὴ πῶς γονέας ἄν κτάνοι πατρός;
 ΗΛ. Τολμῶν, υπ' ἐγχρῶν οἵτ' ἐτολμηθη πατήρ.
 ΟΡ. Ή καὶ μετ' αὐτοῦ μητέρος ἀν τλαίτης κτανεῖν; 240
 ΗΛ. Ταῦτῷ γε πελέκει, τῷ πατήρ ἀπώλετο.
 ΟΡ. Λέγω τάδ' αὐτῷ, καὶ βέβαια τάπο σοῦ;
 ΗΛ. Θάνοιμ, μητρὸς αἷμ' ἐπισφάξασ' ἐμή;
 ΟΡ. Φεῦ,
     Εἴπ' ἦν Ὁρέστης πλησίον κλύνων τάδε!
 ΗΛ. Ἄλλ', ω̄ ξέν', οὐ γνοίν ἄν εἰσιδουσά νιν.
 ΟΡ. Νέα γάρ (οὐδέν θαῦμ') ἀπεκεύχθης νέου. 245
 ΗΛ. Εἰς ἄν μόνος νιν τῶν ἐμῶν γνοίη φίλων.
 ΟΡ. Ἄρ', διν λέγουσιν αὐτὸν ἐκκλέψαι φόνου;
 ΗΛ. Πατρός γε παιδαγωγὸς ἀρχαῖος γέρων.
 ΟΡ. Ο κατθανὼν δὲ σὸς πατήρ τύμβου κυρεῖ;
 ΗΛ. Ἐκυρσεν, ως ἐκυρσεν, ἐκβληθεὶς δόμων. 250
 ΟΡ. Οἶμοι, τόδ' οἰον εἶπας! αἰσθησις γάρ οὖν
     Κακ τῶν θυραίων πηγμάτων δάκνει βροτούς.
     Δέξον δ', ἐν' εἰδὼς σῷ κασιγνήτῳ φέρω

Θεὶς ἀγνείαν εἰς κάνενα θεόν. ²³⁷ Γυναῖκες ἀνδρός κτλ.], πάλιν προσβάλλει, κατὰ τὴν συνήθειάν του, ὁ Εύριπιδης τὰς γυναῖκας. ²³⁸ Τοῦθ' ὑφαιρούμεσθά νιν], ἀποκρύπτομεν αὐτὸς τοῦτο. ²³⁹ Τί δῆτ' Ὁρέστης], ἐνν. δύναται ἐλπίζειν ἢ πρᾶξαι; ²⁴⁰ Ταῦτῷ γε πελέκει], τὸ θηριώδες τῆς προβύμου συγχαταθέσεως μετριάζει ὁ παιητὴς ἀναφέντων τὸν πελέκυν, διὰ τοῦ ὄποιος ἐφονεύθη ἡ Ἀγ. ²⁴¹ Αἷμ' [πισφάξασ'], ἀντὶ Ἐπικύρους, παρόλ. ²⁴² θυραίων], ξίνων, σλλοτρίων.

Δόγους ἀτερπεῖς, ἀλλ' ἀναγκαῖους κλύειν.
Ἐνεστὶ δὲ οἰκτος ἀμαθίᾳ μὲν οὐδαμοῦ,
Σοφοῖσι δὲ ἀνδρῶν καὶ γάρ εὐδὲ ἀζήμιον,
Γνώμην ἐνεῖναι τοῖς σοφοῖς λίαν σοφήν.

ΧΟΡ. Κάγω τὸν αὐτὸν τῷδε ἔρον φυγῆς ἔχω.
Πρόσω γάρ ἄστεως οὔσα, τάν πόλει κακὰ
Οὐκ οἶδα, νῦν δὲ βούλομαι κάγω μαθεῖν.

ΗΔ. Λέγοιμ' ἂν, εἰ γρήγορή δὲ πρός φίλον λέγειν
Τύχας βαρείας τὰς ἐμάς, κάρου πατρός.
Ἐπεὶ δὲ κινέει μῆθον, ἵκετεύω, ξένε,

"Ἀγγελλ' Ὁρέστῃ τάμα καὶ κείνου κακά,
Πρώτον μὲν οἷοις ἐν πέπλοις αὐλίζομαι,
Πίνωθ' θ' ὁσφί βέβριθ', οὐδὲ στέγαιοι τε

Οἴαισι ναίω βασιλεῶν ἐκ δωμάτων,
Αὐτὴ μὲν ἐκμοχθοῦσα κερκίσιν πέπλοις,
"Ἡ γυμνὸν ἔξω σῶμα, καὶ στερήσομαι,
Αὐτὴ δὲ πηγὰς ποταμίους φορουμένη,
Ἄνεορτος ιερῶν, καὶ γορῶν τητωμένη.
Ἀναίνομαι γυναικας, οὐσα παρθένος,

'Ἀναίνομαι δὲ Κάστορ', φ., πρὸν εἰς θεοὺς
Ἐλθεῖν, ἔμ' ἐμνήστευον, οὐσαν ἐγγενῆ.

Μῆτηρ δὲ ἐμὴ Φρυγίοισιν ἐν σκυλεύμασιν
Θρόνῳ κάθιται, πρὸς δὲ ἔδρας Ἀστήτιδες
Δυωαὶ στατίζουσι, δις ἐπερσ' ἔμοις πατήρ,
Ἴδαις φάρη χρυσέαις ἐξευγμέναι

Πόρπαισιν. αἵμα δὲ ἔτι πατρὸς κατὰ στέγας
Μέλαν σέσηπνει δις δὲ ἐκεῖνον ἔκτανεν,
Εἰς ταῦτα βαίνων ἄρματ' ἐκφοιτᾷ πατρὶ,
Καὶ σκῆπτρό, ἐν οἷς Ἐλλησιν ἐστρατηλάτει,
Μιαιφόνοις: γερσὶ γαυροῦται λαβῶν.

'Ἀγαμέμνονος δὲ τύμbos ἡτιμασμένος
Οὐπω χοάς ποτ', οὐδὲ κλῶνα μυρσίνης
Ἐλαθε, πυρὰ δὲ γέρσος ἀγλαῖσμάτων.
Μέθη δὲ βρεχθεῖς τῆς ἐμῆς μητρὸς πόσις,

'Ο κλεινός, ὡς λέγουσιν, ἐνθρώσκει τάφῳ,

265

270

275

280

285

290

295

^{266 267} "Ἐνεστὶ δὲ οἰκτος κτλ.], οἰκτος εὐχ ἐνεστὶ τοῖς ἀμαθέσιν, ἀλλὰ τοῖς σοφοῖς τῶν ἀνθρ. ^{267 268}, Καὶ γάρ εὐδὲ ἀτ. γνώμην ἐν.], τὸ γάρ ἐνεῖναι τοῖς σοφοῖς λίαν σοφὴν γνώμην (τοιεύτην δηλονότι ὥστε ἀναλγήτους εἶναι πρὸς οἰκτον, καὶ ὑπανίττεται: ὁ ποιητὴς τὴν ἀπάθειαν τῶν Στιωτῶν), οὐκ δέ ζήμιον. ²⁶⁸ Ἐν πέπλοις αὐλίζομαι], ἀσυνήθως, δῆθεν καὶ διορθ. τινές: στολίζομαι. ²⁶⁹ Πηγ. ποτ. φορουμένη], φέρουσα (κουναλοῦσα) ὑδωρ, ἢ ἀπεργομέτη εἰς τὸν ποταμὸν ἵνα πλύνω. ²⁷⁰ Ἄνεορτος ιερῶν], ἀμέτοχος τῶν ἔορτῶν καὶ τῶν ἐν ἀνταῖς θυσιῶν, κατὰ τὸ: Ἀπεπλος φαρέων (Φοιν. 295), « Ἀγαλκος ἀσπίδων (Σφ. Οιδ. Τ. 200) κτλ. ²⁷¹ Στατίζουσι], ἵστανται. ²⁷² Χέρσος ἀγλ.], ἐστερημένη. ²⁷³ Ο κλεινός, εἰρωνικῶς.

Πέτροις τε λεύει μυῆμα λάϊνον πατρός,
Καὶ τοῦτο τοῦμα τοῦπος εἰς ἡμᾶς λέγειν·
„Ποῦ παῖς Ὁρέστης; ἀξά σοι τύμβῳ καλῶς
Παρὸν ἀμύνει;“ ταῦτ’ ἀπὸν ὑδρίζεται.
‘Αλλ’, ὥς εἴν’, ἵκετεύω σ’, ἀπάγγειλον τάδε.
Πολλοὶ δὲ ἐπιστέλλουσιν (έργηνες δὲ ἔγω),
Αἱ γεῖρες, ή γῆῶσσα, ή ταλαιπωρός τε φοήν,
Κάκα τ’ ἐμὸν ξυρήκει, δὲ τ’ ἔκεινον τεκών·
Αἰσχυρὸν γάρ, εἰ πατὴρ μὲν ἔξειλεν Φρύγας,
‘Ο δὲ ἄνδρ’ ἐν’ εἰς ὅν οὐ δυνήσεται κτανεῖν,
Νέος πεφυκὼς, καὶ ἀμείνονος πατρός.

300

ΧΟΡ. Καὶ μὴν δέδοσκα τόνδε, σὸν λέγω πόσιν,
Διξαντα μόγιθου πρὸς δόμους ὠρημημένου.

ΑΥΤ. “Εσ, τίνας τούσδ’ ἐν πύλαις ὁρῶ ξένους;
Τίνος δὲ ἔκατι τάσδ’ ἐπ’ ἀγραύλους πύλας
Προσῆλθον; ή μου δεόμενοι; γυναικί τοι
Αἰσχυρὸν μετ’ ἀνδρῶν ἐστάναι νεανιῶν.
ΠΔ. ‘Ω φίλατ’, εἰς ὑποπτα μὴ μόλις ἐμοί.
Τὸν ὅντα δὲ εἴσει μῆθον οἶδε γάρ ξένος;
‘Ηκουσ’ Ὁρέστου πρὸς με κήρυκες λόγων. —
‘Αλλ’, ὥς εἴνοι, ξύγγνωτε τοῖς εἰρημένοις.

315

ΑΥΤ. Τί φασιν; ‘ἀνήρ ἔστι, καὶ λεύσσει φάσος;
ΗΛ. ‘Βετιν λόγω γοῦν φασὶ δὲ οὐκ ἀπιστέμοι.
ΑΤΥ. Ή καὶ τι πατρός σῶν τε μέμνηται κακῶν;
ΗΛ. ‘Ἐν ἐλπίσιν ταῦτ’ ἀσθενής φεύγων ἀνήρ.
ΑΥΤ. ‘Ηλθον δὲ Ὁρέστου τὸν ἀγορεύοντες ἱόνον;
ΗΛ. Σκοποὺς ἐπεμψε τούσδε τῶν ἐμῶν κακῶν.
ΑΥΤ. Οὐκοῦν τὰ μὲν λεύσσουσι, τὰ δὲ σύ που λέγεις.
ΗΛ. Ιστοιν, οὐδὲν τῶνδ’ ἔχουσιν ἐνδεές.
ΑΥΤ. Οὐκοῦν πάλαι γορῆ τοῖσδ’ ἀνεπτύγθαι πύλας.

320

Χωρεῖτ’ ἐξ οἰκους· ἀντὶ γάρ γορηστῶν λόγων
Ξενίων κυρήσθει, οἵ ἐμὸς κεύθει δόμος.
Αἰρεσθ’, ὀπαδοί, τῶνδ’ ἔσω τεύχῃ δόμων·
· Καὶ μηδὲν ἀντείπητε, παρὰ φίλου φίλοι
Μολόντες ἀνδρός· καὶ γάρ εἰ πέντες ἔφυν,
Οὐ τοι τό γ’ ήθος δυσγενές παρέξομαι.

325

ΟΡ. Πρὸς θεῶν, οὖδε ‘ἀνήρ, δις ξυνεκκλέπτει γάλους
Τοὺς σοὺς, Ὁρέστην οὐ καταισχύνειν θέλων;
ΗΛ. Οὔτος κέκληται πόσις ἐμὸς τῆς ἀθλίας.

330

³³⁰ Ξύγγνωτε τοῖς εἰρημένοις], ὑπὸ τοῦ αὐτούς γοῦ δηλούνται. ³³² Τεύχη], τὰ σκένη τῶν ξένων. ³³³ Εἰ ξυνεκκλέπτει γάλους], συγχρύπτει μετὰ σοῦ, προσποιεῖται ὅτι εἰναι ἀνήρ σου.

ΟΡ. Φεῦ,

Οὐκ ἔστ' ἀκριβές οὐδὲν εἰς εὐανδρίαν·

Ἐγουσι γάρ ταραχμὸν αἱ φύσεις βροτῶν.

Ἔσση γάρ εἰδόν ἄνδρα γενναιού πατρὸς

Τὸ μηδὲν ὄντα, γρητά τ' ἐκ κακῶν τέκνα,

Λιμόν τ' ἐν ἀνδρὸς πλουσίου φρονήματι,

Γνώμην τε μεγαλῆν ἐν πένητι σώματι.

Πῶς οὖν τις αὐτὰ διελαθὼν ὅρθιας κρινεῖ;

Πλούτῳ; πονηρῷ γ' ἄρα γούστεται κριτῇ.

Ἔτοις ἔγουσι μηδέν; ἀλλ' ἔχει νόσον

Πενία, διδάσκει δ' ἄνδρα τῇ γρείᾳ κακόν.

Ἄλλ' εἰς ὅπλ' ἔλθω; τίς δὲ πρὸς λόγγην βλέπων

Μάρτυς γένοιτος; ἀν, οἵτις ἔστιν ἀγαθός;

Κράτιστον εἰκῇ ταῦτ' ἔχει ἀφειμένα.

Οὗτος γάρ ἀνὴρ οὗτ' ἐν Ἀργείοις μέγας,

Οὗτ' αὖ δοκησει δωμάτων ὡρκωμένος,

Ἐν τοῖς τε ποιλίσις ὅν, ἀριστος εὐρέθη.

Οὐ μὴ φρονήσει, οἱ κενῶν δοξασμάτων

Πλήρεις πλανάσθε, τῇ δ' ὅμιλᾳ βροτοὺς

Κοινεῖτε καὶ τοῖς γῆσιν τοὺς εὐγενεῖς;

Οἱ γάρ τοισι τὰς πόλεις οἰκούσιν εὗ,

Καὶ δῶμασθ'. αἱ δὲ σάρκες αἱ κεναι φρενῶν

'Αγάλματ' ἀγορᾶς εἰσίν. οὐδὲ γάρ δόξου

Μᾶλλον βραχίων σθεναρὸς ἀσθενοῦς μένει·

'Εν τῇ φύσει δὲ τοῦτο, καὶ εὐθυγάρ.

Ἄλλ' (ἄξιος γάρ δὲ τε παρῶν, δὲ τ' οὐ παρῶν

'Αγαμέμνονος παῖς, οὐπερ οὔνεχος ηκομεν)

Δεξάμενος οἰκων καταλύσεις. γωνεῖν γρεῶν,

Δημῶες, δόμων τῶνδ' ἐντός· ως ἐμοὶ πένης

Βῆν πρόθυμος πλουσίου μᾶλλον ξένος.

Αἰνῶ μὲν οὖν τοῦδ' ἄνδρος εἰσδογά; δόμων·

'Εβουλόμην δὲ ἀν, εἰ καστίγνητός με σὸς;

Εἰς εὐτυχοῦντας ἥγεν εὐτυχῶν δόμους.

Ἴσως δ' ἀν ἔλθοι! Λοξίου γάρ ἔμπεδοι

Χρησμοί, βροτῶν δὲ μαντικὴν γχίζειν ἐώ.

³²³ Αἱδάν], πλούσιον λιμῷ διὰ φιλαργυρίαν τρυχόμενον. ³²⁴ Διδό. δ' ἄνδρα κτλ.] διδά-
σκει οὐεὸν γενέσθαι κακὸν, βιάζει τὸν ἄνθρωπον νὰ γένη καὶ ἄκων κακός. ³²⁵ Εἰς ὅπλ'
ἔλθω]; ἐκ τῆς στρατιωτικῆς [κανόνης τὰ κρίνων περὶ τοῦ γερακτήρος τοῦ ἄνθρ.— Τις
δὲ πρὸς λ. βλ. κτλ.], παρελ. Ιερά. 823 κ. ε. ³²⁶ Εἰκόν. [ἀφειμένα] ὅπους τύχη, ἀπρο-
δύσιστα. ³²⁷ Δοκήσει], δέξῃ. ³²⁸ Οὐ μὴ φρ.]; οὐδεποτε φρον μάτερον περὶ τούτων σκέ-
ψεις; ³²⁹ Εἴ τέ τὰς πόλεις οὐκέτι καὶ δ.], καὶ κοινῇ καὶ κατ' ίδιαν εὑ πολιτεύονται.

³³⁰ Οὐδέ γάρ ὁ σθεναρὸς βραχίων μένει (χρατει ἵσχυρον) τὸ δόξου μᾶλλον τοῦ ἀσθε-
νεῖς, δλλά καὶ τοῦτο ἔκπρητα: ἀπὸ τῆς εὐθύνης κτλ. ³³¹ "Ο.τε παρῶν (ἢ αὐτεπαγόδι),
ἢ τ' εὐ παρῶν παῖς τοῦ Αγ., ἢ Οἰράνης. ³³² Εἰσδογάς δόμων], τὴν ἐν ἀκριφ ὑπεδιγήν.

³³³ Βροτῶν δὲ μαντικὴν γχίζειν [τοι]. Να Ει.έ. 693 κ. ε.

ΧΟΡ. Νῦν ἡ πάροιθεν μᾶλλον, Ἡλέκτρα, γαρ
Θερμαινόμεσθα καρδίαν τῶν γάρ ἀν

Μόλις προβαίνουσ' ἡ τύγη στάίν καὶ ὦς.

ΗΔ. Ω τὴν μονήν, εἰδὼς δωμάτων γρείαν σέθεν,
Τί τούσδ' ἐδέξω μείζονας σαυτοῦ ξένους;

ΑΥΤ. Τί δ'; εἶπερ εἰσίν, ως δοκοῦσιν, εὐγενεῖς;
Οὐκ ἔν τε μικροῖς, ἔν τε μῆ, στέρεοῖσιν ὅμιλοι;

ΗΔ. Ἐπεί νυν ἐξήκαρτες, ἐν σμικροῖσιν ὥν,
Ἐλθ' ως παταλὸν τροφὸν ἐμοὺς φίλον πατρὸς,

Οὐδὲ μέτρῳ ποταμὸν Τανάὸν, Ἀρχείας δρός,

Τέμυνοντα γαίας Σπαρτιάτιδος τε γῆς,

Ποιμναὶ διμαρτεῖ, πόλεος ἐκβεβλημένος

Κείειε δ' αὐτὸν, εἰς δόμους ἀφγυμένον,

Ἐλθεῖν, ξένων τ' εἰς δοῖτα πορεύεται τινά.

Ησθίεται τοι, καὶ προσείξεται θεοῖς,

Ζῶντ' εισακούσας παιδό', διν ἐκσώζει ποτέ.

Οὐ γάρ πατρώων ἐκ δόμων μητρὸς πάρα

Δάδοιμεν ἄν τιν πικρὰ δ' ἀγγεῖλαιμεν ἀν,

Εἰ ζῶντ' Ὁρέστην ἡ τάλαιν' αἰσθοῖτ' ἔτι.

ΑΥΤ. 'Ἄλλ', εἰ δοκεῖ σοι, τούσδ' ἀπαγγελῶ λόγους

Γέροντι γάροις δ' εἰς δόμους δοσον τάχος,

Καὶ τάνδον ἐξάρτεται ποιλά τοι γυνή

Χρῆσος' ἀν εὗροι δοῖται προσφορῆματα.

Ἐστιν δὲ δὴ τοσαῦτα τὰν δόμοις ἔτι,

Ὄστ' ἐν γ' ἐπὶ ἡμέρᾳ τούσδε πληρῶσαι βοῶτας.

Ἐν τοῖς τοιούτοις δ' ἡγίκ' ἀν γνώμη πέσῃ,

Σκοπῶ τὰ γεράματαί τοι μέγα σθένος,

Ξένοις τε δούνασι, σῶμά τ' εἰς νόσον πεσόν

Δυπάνασις σῶσαι τῆς δ' ἐρ' ἡμέραν βοῶτας.

Εἰς μικρὸν ἔχει πᾶς γάρ ἐμπληκθεῖς ἀνθρ.

Οἱ πλούσιοι τε χώρες πέντε ίστον φέρει.

ΧΟΡ. Κλειναὶ νάες, οἵ ποτ' ἔιματε Γροιαν

Τοῖς ἀμετρήσοις ἐρεψοῦταις,

Πέμπουσαι γοροὺς μετὰ Νηργίδων,

Ιν' ὁ φίλαυλος ἔπαιλλε δελφίς,

375

380

385

390

395

400

Στρ. ά.

405

375 Μόλις προθ. ἡ τ.], προγωρήσασσα μόλις ἐπὶ τῷ βέλτιον. 385 Εἰς δόμους ἀφιγμένον], τοὺς ἔστους δηλονότι, ἵνα λάθῃ ἐκεῖθεν τὰ πρὸς ὑποδοχὴν τῶν ξένων γεήσιμα.

388 'Εκσωτεί], ἀντιχρόν. ἀντὶ 'Εξίσωζε. 397 'Ωσθ' ἐν γ' ἐπὶ ἡμερ κτλ.] δεῖκνυσι διὰ τούτων τὴν ἐπικρατούσαν ἐν τῷ οἰκικῷ ὑμεροβίου ἀνδρὸς ἔνδειαν. 398 'Ἐν τοῖς τοιούτοις δὲ κτλ.], ὅταν παρατηρήσῃ τις τὰς τοιαύτας περιπτώσεις, δῆλοι τὴν ὑποδοχὴν ξένων καὶ τὰς συμπτούσας νόσους, τότε τὰ γρήματα τῷ δοντι σημαίνουσα πολύ. 401 οἱ Τῆς δ' ἐρ' ἡμέραν βοῶτας εἰς σμικρὸν, ἔχει], δοσον δὲ περὶ τῆς καθημερινῆς τροφῆς, τοῦτο καταντά διλγῆς φροντίδος ἔχειν διότι κτλ. 406 Πεμπ. Χ. μετὰ Ν.] νευσταλούμεναι καὶ παραπεμπομέναι ὑπὸ τῶν γοροῦν τῶν Νηργίδων. 407 'Επαλλεί], ἀντὶ 'Επάλλητο, ἰσκίρτα· οὐδὲ κατ

- Πρώταις κυανεμβόλοισιν εἰλισσόμυνος,
Πορεύων τὸν τάς Θέτιδος κοῦφον ἀλμα ποδῶν Ἀγιλῆ
Σὺν Ἀγαμέμνονι Τροίας ἐπὶ Σιμουντίδας ἀκτάς. 410
Νηρῆδες δ', Βύθοῖδας ἀκτάς λιπούσας,
Ἡραίστου χρυσέων ἀκμόνων
Μόγθους ἀσπιστὰς ἔψεον τευγέων
Ἄνα τε Πήλιον, ἄνα τε πρωμνᾶς
Οσσας ἱερὰς Νάπας, νυμφαίας σκοπιάς 415
Κόρας μάτευσ", ἔνθα πατήρ ἵππότας τρέψεν Βέλλαδι φῶς,
Θέτιδος εινάλιον γόνον, ταχύπορον πόδ', Ατρείδαις.
Ιλιόθεν δ' ἔκλιον τινὸς ἐν λιμέσιν 420
Ναυπλίοισι βεβῶτος τὰς σᾶς, ὡς Θέτιδος παῖ,
Κλεινᾶς ἀσπίδος ἐν κύκλῳ τοιάδε στήματα, δείματα
Φύγια, τετύγματα
Περιδρόμῳ μὲν ἴτυος ἔδειρα Περσέα λαμποτόμον ὑπὲρ ἀλός
Πετανοῖσι πεδίλοισι φῶν
Γοργόνος ἵσχειν, Διὸς ἀγγέλῳ σὺν Ἐρυζῃ,
Τῷ Μαιάς ἀγροτῆρι κούρῳ 425
Ἐν δὲ μέσῳ κατέλαμπε σάκει φεύθων
Κύκλος ἀελίοιο ἵπποις ἀν πτεροέσσαις,
Αστρων τ' αἴθεροι χοροί, Πλειάδες, Γάδες, Ἐκτορες
Ομμασι τροπαιοί
Ἐπὶ δὲ γρυσσούπωρ κράνει Σφίγγεις ὅνυξιν ἄσημον ἄγραν 430
Φέρουσαι περιπλεύρω δὲ κύτει

434. 408 Εἰλισσόμενος], τριγυζίων περὶ τὰς πρώτας. 409 Κούφον ἀλμα ποδῶν]. ἀ· τὸν κούφων ἀλλόμενον τοὺς ποδοὺς (= Πόδας ὥκην, οἱ καθὼς τὸν λέγει ὁ Ὑμηρός) Ἀγιλέα, τὸ ἀρέρημ ἀντὶ τοῦ συγκεκρή η τὸν κούφον (κατὰ τὸ) ἀλμα τὸν ποδῶν Ἀγιλέα.
410 Σιμουντίδας ἀκτάς], τὰς περὶ τὰς ἔκβιλας τοῦ Σιμουνίτος, ποιαντιν τῆς Τρωΐδος.
411 Νηρῆδες], ὡς ἀεληφατ καὶ ἀμύριδοι τῆς Θέτιδος.—Εὐθ. ἀκτάς], διειτι περαλος ὅ-
τα τὰ ὄπλα ἀπὸ τῆς Αἴγυνου, ὅπου ἐμυθεύετο ἔχων τὰ ἔργοστάσα αὐτοῦ ὁ Ἡφαίστος, δι-
ενήκαντο εἰς Εὔδοιαν, κάψειθεν ἔτερον αὐτὰ εἰς τὸ Πήλιον καὶ τὴν Φθιώτιν, ὅπε τὸν δέ
λχιλ. 412 413 Ἀκμόνων μόγθους ἀσπιστὰς τευγέων], ὑπαινίτεται τὴν περίημον ἀσπι-
δο τοῦ Ἀγίλλη, τῆς ὀποίας τὴν περγαράφην ἔδει ίλ. Σα καὶ Τ. 415 Νυμφίας σκοπιάς],
τὰς τῶν Νυμφῶν κατοικίας. 416 *Μαίας μάτευσ"], τὸ χωρίον δέσμορται, καὶ ἡ διόδιμωις τινῶν: Κρασπεδούσαι (-δεσσαι), μετανενται πολλὰ αὐθαίρετοι: Ίσως ἡ φυσικωτέρα ἀνά-
γνωσις εἶναι: αἱ Νηρῆδες ματεῦσ" (ματεύσσαι, ζητοῦσαι) τὰς Νυμφίας σκοπιάς (τὴν κα-
τοικίαν) τῆς κόρης (τῆς Θέτιδος): ἀλλὰ λεγέτωσαν καὶ ἀλλοι.—πατήρ ἵππότας], ὁ Πη-
λεὺς, τὸν ὄποιον καὶ ὁ Ὑμηρός (Ιλ. Η, 123) ἵππηλάτην ἀποκαλεῖ. 418 49 Ἐν λιμέσιν
Ναυπλίοισι βεβῶτος], ἀπόβιντος ἐν τῷ λιμένι τοῦ Ναυπλίου, τὸ ὄποιον τόπε την, κατὰ
τὸν Στρ. (Η', 569), ναυτούθιμον τῶν Ἀργείων. 420 Σήματα, δείματα], σηνήδεις αἱ παρ-
ηγέρεις αὐτοῖς ταῖς Τραγικαῖς. 420 21 Δείματα Φύγια], φοιβεὶ ταῖς Φρυξῇ (τοῖς Τρωοῖς)
σύμβολα. 422 22] ἐν μὲν τῷ τῆς ἀσπίδος περιφερείᾳ τὸν Περέα (ισταλμένον) πετεωτοῖς
πεδίλοις, αὖν τῷ "Ερυζῇ τῷ Μαιάς σύροτέρῳ (οὗτα τὴν ἐν Κυλλήνῃ τῆς Ἀρκαδ. γέννησιν
καὶ διομονήν του) υἱῷ, Ισχειν ὑπὲρ ἀλδε τὴν λαμπόμον κεφαλῆν (φυσὲν) τῆς Γοργόνος.
423 Ἰπποῖς ἀν πτερούσσαις] ἐν πτερωταῖς Ἰπποῖς, κατὰ τὸ Αμπέτρας ἡλικεῖσισιν, τοῦ Αἰγυπτίου (Ιππετ. 362). 428 29 "Εκτορος ὄμαρις τροπαιοῖς] τρέποντες εἰς φυγήν τὸν Ἐκ-
τορα (ἀποτρόπαιοι εἰς αὐτοὺς) βλέποντας αὐτοὺς, περιβολ. ίλ. Τ. 14. 430 Αἰμονος ἄγραν, ξ-
βατον. • Ισχεῖται γάρ (λέγει ὁ Σύλ. Φαινισσ. 734) δοι εἰς ὕδος αὐτοὺς ανήγειν (ἡ Σφίγη),
καὶ ἡρίει: ἐπὶ τῆς γῆς φέρεσθαι, πρῶτων ἄνω διασπαράξασα. Αἱ παλαιαι ἐκδόσαις ἔχουσαι:
λοιδίμον, ἀπ' ἐναντίας τῷ δακτυλικῷ μέτρῳ. 433 Περιπλ. δὲ κύτει], τῷ θωρακί, περιφρ.

Πύρπνος ἔσπευδε δρόμῳ λέαινα, χαλαῖς

Πειργναῖον θηῷσσα πῶλον·

Ἐν δὲ δόρει φονίῳ τετραβάμονες ἵπποι ἐπαλλον,

Κελαινὰ δὲ ἄμφι νῷθ' ἤτο κόνις.

Τοιῶνδ' ἄνακτα δοριπόνων

Ἐκανεν ἀνέρων Τυνδαρίς, ἀλέγεα,

Κακόφωνον κούρα, τοιγάρ σέ ποτ'

Οὐρανίδαι πέμψουσιν θανάτοισι, κανύ

“Ετ’, ἔτι φοίνιον ὑπὸ δέρχαν ὅδοις αἴμα χυθὲν σιδάρῳ.

ΠΡ. Ποῦ, ποῦ νεάνις πότνι; ἐμή, δέσποινά τε,

Ἄγαμέμνονος παῖς, ὃν ποτὲ ἐξέθρεψεὶς ἐγώ;

Ως πρόσθασιν τῶνδ’ ὁδίαν οἰκων ἔχεις

Ρυσσῷ γέροντις τῷδε προσθήγαι ποδί;

Οὐρας δὲ πρέστις γε τοὺς φίλους ἔξελκτον

Διπλῆν ἄκανθαν καὶ παλίρροπον γόνυ.

Ως θύγατερ (ἄρτι γάρ σε πρὸς δόροις ὁρῶ),

Ἔκω φέρων σοι τῶν ἐμῶν βοσκημάτων

Ποίμνης νεογνὸν θρέμμα ὑποσπάσας τόδε,

Στεφάνους τε, τευχέων τ’ ἔξελῶν τυρεύματα

Πολιόν τε θησαύρισμα Διονύσου τόδε,

Οσμῇ κατῆρες, μικρόν, ἀλλ’ ἐπεισθαλεῖν

Ἡδὺ σκύφον τῷδ’ ἀσθενεστέρω ποτῷ.

Ιώ φέρων τις τοῖς ξένοις τάδ’ εἰς δόμους·

Ἐγὼ δὲ τρύγει τῷδ’ ἐμῶν πέπλων κόρας

Δακρύοισι τέγχας ἔξομόρξασθαι θέω.

ΠΔ. Τί δέ, ὦ γεραιὲ, διάδρογον τόδ’ ὄμηρον ἔγειρε;

Μῶν τάμα διὰ γρόνου σ’ ἀνέμνησαν κακά;

⁴⁵² Πύρπνος λέαινα], ή Χίμαιρα. ⁴⁵³ Πειρην. πῶλον], τὸν Πήγασον, ἀπὸ τῆς ἐν Κορίνθῳ πηγῆς Πειρήνης, περὶ ὧν ἴσε τὴν μυθολογίαν. ⁴⁵⁴ Ἐν δὲ δόρει], διπλῶν δικαίων ἐχρίσθη τὸ ἐπὶ τοῦ δορατοῦ ἕππους, καὶ τούτους κόνιν ἐγείροντας, ἐντετυπώθησαν. Καὶ διὰ τούτου διερθεύσι τινες: «Ἐν δὲ δορὶ αἱ ὥστε τοὺς ἕππους μεμορφωθεῖσαν ἐπὶ τοῦ δικαίου γεγονότι τοις τοῖς ξένοις τάδ’ εἰς δόμους·» ⁴⁵⁵ Το δέ “Ἐπάλλοντο, ἐσκιρτάν, ὡς καὶ ἀνωτέρω (σιγ. 407).

⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ Δοριπόνων.. ἀνέρων], πολεμικῶν (ἐμπειροπολέμων) ἀνδρῶν. ⁴⁵⁸ Αἱ λέγεα], τὸν ἐκυτῆς διολεκτρὸν. ⁴⁵⁹ Σὲ], ἀποστέρεψε τὸ λόγον πρὸς τὴν Κλυταιμν. ⁴⁶⁰ 40 καὶ.. δύψιμοι], κατὰ τὸ ἐν ίων (139). ⁴⁶¹ Μάρψῳ σ’ ἄν τέχοις, ε. ⁴⁶² Ως προσθ. δρή. ἔχει], ή Ηλέκτρα δηλονότι. ⁴⁶³ Γέροντις τῷδει, ἐμοὶ (τὸς 43 καὶ 84); τῷ γέρ., ὥστε προσθῆναι ποδί. ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ Εξελκτ. διπλῆν ἄκανθαν κτλ.], ἀς σύρωμεν ως πασα δηποτε τὴν κυρτὴν δύο διπλαῖς, καθὼς λέγομεν κοινῶς) δύχιν μας. ⁴⁶⁷ Αὕτη γάρ σε κτλ.], διότι μόλις τῷρας σὲ εἶδε (ἀμελιστῶν διὰ τὸ γῆρας, ἐννοεῖται,) πληγαίσας εἰς τὸν οἰκον σου. ⁴⁶⁸ Ὑποσπάσῃ], ἀποσπάσας αὐτὸ δηλάδην τέως ὑπὸ τὴν μητέρα του. ⁴⁶⁹ Στεφάνους], συνηθίζεινες εἰς τὰ συμπόσια τῶν παλαιῶν. Άλλοι γρψ. Πελάνους.—τευχέων], τῶν τυροδολίων, ἔδει Οδ. I, 247. ⁴⁷⁰ Πολιόν θησ. Διον.] παλαιὸν τεθησαυρισμένον σίνον. ⁴⁷¹ Οσμῇ κατῆρε:], εὐώδη. ⁴⁷² Μικρόν, ἀλλ’ ἐπεισθ. κτλ.], διλίγον μὲν, ἀλλ’ ἡδὺν εὔτως, ὥστε, πάντας πρώτους ἄλλον ἀσθενέσσερον τοῦδε, ἐπιπιεῖν ἐπειτα σκύφον ἐξ αὐτοῦ. ⁴⁷³ Τίμησ’ ἀνέμνη.. κακά] τὰ ἐμὰ κακά ἐπανῆλθον εἰς τὴν μνήμην σου; Ο Βοΐθεις ἔξηγει: Οι πρὸς σὲ σιλεντες ἀνέμνησάν σε τὰ ἐμὰ κακά. Άλλα πρώτων ὁ σταλεῖς ἡτον αὐτὸς μόνος δὲ Αὐτεργός· ἐπειτα ἡ δοριστολογία φαίνεται ἐνταῦθα πάντη ἐξην τοῦ “Ελληνος; λιγου.

- ΤΗ τὰς ὄρέστου τλήμονας φυγὰς στένεις,
Καὶ πατέρα τὸν ἐμὸν, ὃν ποτ' ἐν γέροιν ἔχων
Ἄνόνητ'⁴⁶⁰ ἔθρεψας σοὶ τε καὶ τοῖς σοῖς φίλοις;
- ΠΡ. Ἄνόνητ'. ὅμως δ' οὖν τοῦτο γ' οὐκ ἡνεστρύμην;
Ἔθισον γάρ αὐτοῦ πρὸς τάσον πάρεργ'⁴⁶⁵ ὁδοῦ,
Καὶ προσπεσὼν ἔκλαυστ', ἐργμίας τυχών,
Σπονδάς τε, λύσας ἀσκὸν, ὃν φέρω ξένοις,
Ἐσπεισα, τύμφω δ'⁴⁷⁰ ἀμφέθηκα μυρσίνας.
Πυρᾶς δ'⁴⁷⁵ ἐπ' αὐτῆς οἰν μελάγχυμον πόκω
Σφάγιον ἐσεῖδον, αἷμά τ' οὐ πάλαι γυθέν,
Ξενθής τε χαίτης βοστρύχους κεκαρμένους.
Κέλανόμασ', ὡς παῖ, τίς ποτ'⁴⁸⁰ ἀνθρώπων ἔτλη
Πρὸς τύμβον ἐλθεῖστ⁴⁸⁵ οὐ γάρ Ἀργείων γέ τις.
Ἄλλ' ἦλθ' ισως που σὸς καστίγνητος λάθισα,
Μολὼν δ'⁴⁹⁰ ἔθανόμασ' ἄθλιον τύμβον πατρός.
Σκέψαι δὲ χαίτην προστιθεῖσα σῇ κόμη,
Εἴ γρῶμα ταύτῃ κευρίμης ἔσται τριχός.
Φιλεῖ γάρ, αἷμα ταύτον οἰς ἂν η πατρός,⁴⁹⁵
Τὰ πόλλα' ὅμοια σώματος πεφυκέναι.
- ΠΛ. Οὐκ ἄξι⁴⁹⁸ ἀνδρός, ὡς γέρον, σοφοῦ λέγεις.
Εἴ κρυπτὸν εἰς γῆν τὴν δὴν Αἰγαίου φέρω
Δοκεῖς ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν εὐθαρσῆ μολεῖν.⁵⁰⁰
- Ἐπειτα χαίτης πῶς ξυνοίσεται πλόκος,
Ο μὲν παλαίστραις ἀνδρός εὐγενοῦς τραχεῖς,
Ο δὲ κτενισμοῖς θηλεῖς; ἀλλ' ἀμήχανον.
Πολλοῖς δ'⁵⁰⁵ ἀν εὔσοις βοστρύχους ὄμοπτέρους,
Καὶ μὴ γεγώσιν αἷματος ταύτου, γέρον.
- ΠΡ. Σὺ δ', εἰς ἔχνος βῆσ', ἀρβύλης σκέψαι βάσιν,
Εἰ ξύμμετρος σῷ ποδὶ γενήσεται, τέχνον.
- ΗΔ. Πῶς δ'⁵¹⁰ ἀν γένοιτ⁵¹⁵ ἀν ἐν κραταιλέψι πέδω
Γαίας ποδῶν ἔκμακτρον; εἰ δ'⁵²⁰ ἔστιν τόδε,
Δυεῖν ἀδελφοῖν ποὺς ἀν οὐ γένοιτ⁵²⁵ ισος,
Ἄνδρός τε καὶ γυναικός, ἀλλ' ἄρσην κρατεῖ.
- ΠΡ. Οὐκ ἔστιν, εἰ⁵³⁰ καὶ γῆν * καστίγνητος μολὼν,
Κερκίδος ὅτι γνοίης ἀν ἔξυπασμα σῆς,
Ἐν φ⁵³⁵ ποτ'⁵⁴⁰ αὐτὸν ἐξέκλεψα μὴ θανεῖν;
- ΗΔ. Οὐκ οἰσθ⁵⁴⁵, Ὁρέστης ἥνιν⁵⁵⁰ ἐκπίπτει χθονός,
Νέαν μ'⁵⁵⁵ ἔτι οὐσαν; εἰ δὲ κάκρεον πέπλους,

⁴⁶¹ Άνόνητ'], ἀνύνητα, ἀνωφελῶς, ἐπ[ρ. ⁴⁶² Τοῦτο γ'], τοῦτο τὸ ἔξητο. ⁴⁶³ Πάρεργ'⁴⁶⁰ δόδοι], ἐν παρέργῳ, ἐν παρόδῳ, ἐπ[ρ. ⁴⁶⁷ Πυρᾶς], ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ τάφου. ⁴⁷⁸ Εἴτιού-μασ'], ἐτίμησεν. ⁴⁸⁴ Όμοπτέρεις], ὅμοτρίχους, μετωνυμ. ⁴⁸⁸ Κραταιλέψι], σκληρολίθῳ. ⁴⁸⁹ Βι⁴⁸⁰ δ'⁴⁸⁵ ἔστιν τόδε], πλήγη καὶ τοῦτο ἐάν θνε (δυνατόν). ⁴⁹²], ἐν ἄλλοις γραφ. Μολοι. ⁴⁹⁸ Οὐκ ἔστιν . . οἶψι], εὐκ⁴⁹⁵ ἔστι (τράπος, ἐν) φ. ⁴⁹⁹ Κάκρεον], ς ἔκρικον, καὶ ἂν (ὑποτεθῆ οὖτι) ὑφανα.

- Πῶς ἄν, τότε' ὅν παῖς, νῦν τάδ' ἥρ' ἔχοι φάρη,
Εἰ μὴ ξυναύξοινθ' οἱ πέπλοι τῷ σώματι;
Ἄλλ' ἡ τις αὐτοῦ τάχον ἐποικτείρας ξένες
Ἐκείρατ', η τῆσδε, σκότος λαβὼν, γθινός. 500
- ΠΡ. Οἱ δὲ ξένοι ποῦ; Βούλομαι γὰρ, εἰσιδῶν
Αὐτοὺς, ἔρεσθαι σού καστιγνήτου πέρι.
ΗΔ. Οἴδο' ἐκ δόμων βαίγουσι λαιψηρῷ ποδῖ.
ΠΡ. Ἄλλ' εὐγενεῖς μὲν, ἐν δὲ κιβδήλῳ τόδε
Πολλοὶ γὰρ ὄντες εὐγενεῖς εἰσὶν κακοί·
Οὐμως δὲ χαίρειν τοὺς ξένους προσεννέπω. 505
- ΟΡ. Χαῖρ', ὡς γερασιέ.—τοῦ ποτ', Ἡλέκτρα, τόδε
Παλαιὸν ἀνδρὸς λείβανον φίλων χυρεῖ;
ΗΔ. Οὔτος τὸν ἀμὸν πατέρ' ἔθρεψεν, ὡς ξένε.
ΟΡ. Τί φέρεις; δόδ', δις σὸν ἐξέκλεψε σύγγονον;
ΗΔ. "Οὐδ' ἔσθ' ὁ σώσας κεῖνον, εἴπερ ἔστ' ἔτε.
ΟΡ. "Εα,
Τί μ' εἰσδένορκεν, ὡσπερ ἀργύρου σκοπῶν
Δαμπρὸν χαρακτῆρ'; η προσεικάζει μέτω;
ΗΔ. Ισως Ὁρέστου σ' ἡλικήν ἔδεται βλέπων.
ΟΡ. Φίλου γε φωτός τε δὲ κυκλεῖ πέρικι πόδα;
ΗΔ. Καύτη τόδος εἰσορῶσα θαυμάζω, ξένε.
ΠΡ. "Ω πότνιε, εὔχου, θύγατερ Ἡλέκτρα, θεοῖς...
ΗΔ. Τί τῶν ἀπόντων, η τί τῶν ὄντων πέρι;
ΠΡ. Λαβεῖν φίλον θησαυρὸν, δη φαίνει θεός.
ΗΔ. Ιδού, καλῶ θεούς· η τί δὴ λέγεις, γέρον;
ΠΡ. Βλέψον νῦν εἰς τὸν δ', ὡς τέκνον, τὸν φίλαταν.
ΗΔ. Πάλαι δέδοικα, μὴ σύ γ' οὐκ ἔτ' εὖ φρονῆς.
ΠΡ. Οὐκ εὖ φρονῶ γά, σὸν καστιγνήτον βλέπων;
ΗΔ. Πῶς εἶπας, ὡς γερασί, ἀνέλπιστον λόγον;
ΠΡ. "Οξάν Ὁρέστην τόνδε, τὸν Ἀγαμέμνονος.
ΗΔ. Ποιὸν χαρακτῆρ' εἰσιδῶν, φε πείσομαι;
ΠΡ. Οὐλὴν παρ' ὀφρὸν, ην ποτ', ἐν πατρὸς δόμοις
Νεθρὸν διώκων σοῦ μέθ', ημάχθη πεσών.
ΗΔ. Πῶς φέρεις ὄρκω μὲν πτώματος τεκμήριον.
ΠΡ. "Επειτα μελλεῖς προσπιτνεῖν τοῖς φίλατάοις;
ΗΔ. Ἄλλ' οὐκ ἔτ', ὡς γερασί· συμβόλοισι γάρ
Τοῖς σοῖς πέπεισμαι θυμόν. ὡς χρόνῳ φανεῖς,
- 510
- 515
- 520
- 525
- 530

⁵⁰⁰ "Ἡ τῆς δε, σκ. λαβὼν, χθ.] η τις (ἀπὸ κοινοῦ, ἐκ) τῆς δε τῆς γῆς (ἐνιόπιος), λαβὼν (σύμμαχον ἔσωτον τὸ) σκότος (ἐκείρατο). Ἀλλοι: γρφ. Σκοπόὺς λαβὼν. ⁵⁰¹ Ἄλλ' ἐν κι-
εδ. τόδε], ἀλλὰ τοῦτο (τὸ γνώρισμα κεῖται) ἐν κιβδήλῳ, εἰνε ἀδόκιμον. ⁵⁰² Κυκλοῦ πέ-
ριξ πόδαι], περιέρχεται τριγύρω μοι, παρατηρῶν με πανταχόθεν. ⁵⁰³ Τί τῶν ἀπ. κτλ.],
τι εὑνωμαὶ περὶ τῶν ἀπόντων; η τι περὶ τῶν διτιῶν; ⁵⁰⁴ Οὐλὴν παρ' ὀφρὸν], δι' οὐλὴς
γίνεται καὶ η ἀναγνώρισις τοῦ Ὁδυσσεως (Ὀδ. Τ, 392). ἄλλως δὲ αὐτὴν οἰκονομεῖ ὁ Σο-
φοκλῆς (ἐν Ἡλ.) καὶ ἄλλως ὁ Αἰσχύλος (ἐν Χοηφ.), διότι περὶ τὰ τοιεῦται καινοτομοῦσι
κατὰ τὸ δοκοῦν οἱ ποιηται.

- "Εγώ σ' ἀδιπτω;!
ΟΡ. Καὶ ἡμοῦ γ' ἔχει χρόνῳ!
ΗΛ. Οὐδέποτε ἐδέξατο.
ΟΡ. Οὐδὲ ἔγὼ γάρ ἥλπισα.
ΟΡ. Εὔμηχαγός γέ σοι μόνος.
"Ἡ ἐκσπάσωμαι γ', ὅν μετέρχουμαι βόλον.
Πέποιθα δί, τὴν μηκέντην ἡγεισθαί θεούς,
Εἰ τάδε! ἔσται τῆς δικης ὑπέρτερα
ΧΟΡ. "Βρυδαλες, ἔμοιες, ω γρόνιος ἄμερα!
Κατέλαμψας, ἔδειξες ἐμφανῆ
Πόλει πυρὸν, ὃς παλαιῷ φυγᾷ
Πατρών ἀπὸ δωμάτων
Τάλας ἀλανῶν ἔθασο!!
Θεός αὖ, θεός ἀμετέραν τις ἄγει
Νίκαν, ω φίλα.
"Ανεγε χέρας, ἀνεγε λόγον, τις
Λιτάς εἰς θεούς, τύχα σοι, τύχα
Καστιγνητον ἐμβατεύσαι πόλειν!
ΟΡ. Εἰσνε φίλας μὲν ἡδονάς ἀσπασμάτων
"Εγώ, γεόντως δὲ καῦθις αὐτὰ δώσουμεν.
Σὺ δέ, ω γερειὲ (κατίριος γάρ ἥλθεις),
Αέξον, τί δῶν ἂν φονέα τισαίμην πατρός,
Μητέρα τε τὴν κοινῶν ἀνοσίων γάμων.
"Εστιν τί μοι κατ' "Αργος εύμενές φίλων,
"Η πάντ' ἀνεσκευάσμεθι", ὥσπερ αἱ τύχαι;
Τῷ ξυγγένεωμας νύχιος, τὴν καθ' ἡμέραν;
Ποίαν οὖσαν τραπώμεθ' εἰς ἐγχθρούς έμους;
ΠΡ. Ω τέκνον, οὐδεὶς οὐστυχοῦντι σοι φίλος.
Εὔρημα γάρ τοι χρῆμα γίγνεται τόδε,
Κοινῇ μετασχεῖν τάγαθον καὶ τοῦ κακοῦ.
Σὺ δέ (ἐκ βάθιων γάρ πᾶς ἀνήγκασε φίλοις,
Οὐδὲ ἐλλοιποτες εἰπεῖν) τούτη μου κλίνων.
Ἐν χειρὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις καὶ τῇ τύχῃ
Πατρώνον οίκον καὶ πόλιν λαβεῖν σέθεν.
ΟΡ. Τί δῆτα διῶντες τούδε ἂν ἔξικοίμεθα;
ΠΡ. Κτανῶν Θυέστου παιδα, σήν τε μητέρα.
557 "Ἡ ἐκσπ. δην μετέρχ. βόλον], ἐάν μόνον κατορθώσω νά ἀνατύρω τὸν βόλον τοῦ διετού μου εἰς τὴν Ἑράκλ., ἐάν ἐπιτύχῃ δῆλ. δ' ακοπός μου, ἀπὸ μεταφορῆς τῶν ἀλιέων.
558 "Βρυδαλες, ἔμ.], οἱ πλειστοι τῶν στίχων δογματολ. διότι τὸ μέρον τούτο μεταχει-
ζονται συνθέσαις οἱ Τραγοι πρὸς ἔκρρασι χαράς. 556 Λν. γερας, τὸν λόγον, οὐκώσουν
μέτρας, οὐκώσουν φωνήν. 557 48 Τύχα σοι... καστιγνητον ἔμβ.], ἁγαπή τύχη ἐλθεῖν σου τὸν
καθ' ἡμές ἀνετράπτεσσαν, ἐκ βαθών ἀνέρηνται, καθώ, λαγε: παρακατιών. 558 Χρήμα..
το δε], τυσίο το πρεγμα, ο φίλος δηλ.

557 "Ἡ ἐκσπ. δην μετέρχ. βόλον], ἐάν μόνον κατορθώσω νά ἀνατύρω τὸν βόλον τοῦ διετού μου εἰς τὴν Ἑράκλ., ἐάν ἐπιτύχῃ δῆλ. δ' ακοπός μου, ἀπὸ μεταφορῆς τῶν ἀλιέων.
558 "Βρυδαλες, ἔμ.], οἱ πλειστοι τῶν στίχων δογματολ. διότι τὸ μέρον τούτο μεταχει-
ζονται συνθέσαις οἱ Τραγοι πρὸς ἔκρρασι χαράς. 556 Λν. γερας, τὸν λόγον, οὐκώσουν
μέτρας, οὐκώσουν φωνήν. 557 48 Τύχα σοι... καστιγνητον ἔμβ.], ἁγαπή τύχη ἐλθεῖν σου τὸν
καθ' ἡμές ἀνετράπτεσσαν, ἐκ βαθών ἀνέρηνται, καθώ, λαγε: παρακατιών. 558 Χρήμα..
το δε], τυσίο το πρεγμα, ο φίλος δηλ.

- ΟΡ. Ἡκώ πί τόνδε στέφανον ἀλλὰ πῶς λάθω;
 ΠΡ. Τειγέων μὲν ἐλθὼν ἐντὸς οὐδ' ἂν, εἰ θέλους.
 ΟΡ. Φρουραῖς κέκασται, δεξιαῖς τε δορυφόρων;
 ΠΡ. Ἔγνως¹ φοβεῖται γάρ σε, κούχ² εῦδει σαφῶς; 570
 ΟΡ. Εἰεν³ σὺ δὴ τούνθένδε βουλευτον, γέρον.
 ΠΡ. Κάμου γ' ἄκουσον ἄρτι γάρ μ' ἐστήλθε τι.
 ΟΡ. Ἐσθίον τι μηγύσεις, αἰσθοίμην δὲ ἐγώ.
 ΠΡ. Αἴγισθον εἶδον, ἥριγ⁴ εἴρπον ἐνθάδε.
 ΟΡ. Προστηκάμην τὸ ῥήμεν. ἐν ποιοις τόποις;
 ΠΡ. Ἀγρῶν πέλας τῶνδ', ἵπποφοιδίων ἔπι.
 ΟΡ. Τί ὁρῶνθ'; ὅρῶ γάρ ἐλπίδ' ἐξ ἀμηχάνων.
 ΠΡ. Νύμφαις ἐπόρσυν⁵ ἔροτιν, ώς ἔδοξε μοι.
 ΟΡ. Τροφεῖα παιδῶν, ἡ πρὸ μέλλοντος τόκου;
 ΠΡ. Όνκοις οἰδα πλὴν ἐν, βουσφαγεῖν ὠπλίζετο. 580
 ΟΡ. Πόσων μετ' ἀνδρῶν; ἡ μόνος δημώδων μέτα;
 ΠΡ. Οὐδεὶς παρῆν Ἀργεῖος, οἰκεῖα δὲ χείρ.
 ΟΡ. Ἡ πού τις, ὅστις γνωριεῖ μ' ἰδών, γέρον;
 ΠΡ. Δημῶες μὲν εἰσιν, οἱ σέ γ' οὐκ εἶδον ποτέ.
 ΟΡ. Ἡμῖν δὲ ἂν εἰεν, εἰ κρατοῦμεν, εὑμενεῖς; 585
 ΠΡ. Δούλων γάρ ἴδιον τοῦτο, σοὶ δὲ σύμμορον.
 ΟΡ. Πῶς οὖν ἀν αὐτῷ πλησιασθείην ποτέ;
 ΠΡ. Στείχων, οὗθεν σε βουθυτῶν ἐσόψεται.
 ΟΡ. Ὁδὸν παρ' αὐτὴν, ώς ἔσικ⁶, ἀγροὺς ἔχει.
 ΠΡ. Ὁθεν γ'⁷ ἴδων σε, δαιτὶ κοινωνῶν καλέει. 590
 ΟΡ. Πικρὸν γε συνθινάτορ⁸, ἡν θεός θέλη.
 ΠΡ. Τούνθένδε πρὸς τὸ πίπτον αὐτὸς ἐννόει.
 ΟΡ. Καλῶς⁹ ἔλεξας, ἡ τεκοῦσα δὲ ἐστὶ ποὺ;
 ΠΡ. Ἀργεῖοι παρέσται δὲ ἐτι πόσει θοίνην ἔπι.
 ΟΡ. Τί δὲ οὐχ ἄμ¹⁰ ἐξωρυκτάς ἐμῇ μήτηρ πότει; 595
 ΠΡ. Ψόγον τρέμουσα δημοτῶν ἐλείπετο.
 ΟΡ. Ξυνῆγ¹¹. ὑποπτος οὖσα γιγνώσκει πόλει.
 ΠΡ. Τοιαῦτα μισεῖται γάρ ἀνάτιος γυνή.
 ΟΡ. Πῶς οὖν ἐκείνην τόνδε τ' ἐν ταύτῳ κτενῶ;
 ΗΛ. Ἐγώ φύον γε μητρὸς ἔχειτούματι. 600
 ΟΡ. Καὶ μήν ἐκεῖνά γ' η τύχη θήσει καλῶς.

¹ Τειγέων μὲν κτλ.] ἐντὸς μὲν τῶν τειγῶν ἐλθὼν οὐκ ἀν λάθοις, οὐδὲ ἀν εἰ θέλοις (ἐλθεῖν, δυνατὸν σοι τοῦτο). ² Κέκασται], κεκισμηται, πέσεσκται. ³ Μ' ἐστήλθε τι]. μοῦ δὲ λέθε τι κατὰ νοῦν. ⁴ Εἴρπον], προσφύως ἐπὶ γέροντος βισεύμποιοιντος, παρέλ. Οδ. Ρ, 158. ⁵ Ἐπόρσυν¹² ἔροτιν], τύτρεπτικεις ἐμπρήν. Αἰολ. ⁶ Τροφ. πειδῶν, ἡ κτλπ] ὑπὲρ ἀνατροφῆς καὶ αὐδῆσεως τέκνου γεννηθέντος αὐτῷ (ταῦτα δὲ ἐτελοῦντο τῇ ζ' δὲ ἡμέρῃ ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ τῇ ἀρτέμιδι. Λυγείᾳ, ἡ ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος τεγδηναι); ⁷ Οικεῖς δὲ χειρί, οἱ οἰκεῖας αὐτοῦ μάρον. ⁸ Τοῦτο, τὸ προστίθεσθαι τοῖς κρατοῦσις ἀεί. Ο δὲ Γάρ αἰτιολογεῖ τὴν ὑπενοούμενην καταστατικὴν ἀπόκρισιν τοῦ γέροντος. ⁹ Ὁθεν], ἐκεῖ, οὗθε (ἀπ' οπου). Διότι εἰς τὰς θυσίας οὐλούς εἰ παριόντες προσεκαλοῦντο καὶ ἐλάμβανον μίρος, ίδε Οδ. Γ, 389 περὶ τὴν ἀργήν. ¹⁰ Πρὸς τὸ πίπτον] κατὰ τὰς περιπτώσεις. ¹¹ Τοιαῦτα], τοιούτον τι φαίνεται εἶναι. ¹² Εἰκεῖνά γ], τα κατὰ τοῦ Αιγιαλού.

- ΗΛ. 'Υπηρετείτω μὲν δυοῖν ὅντοιν ὅδε.
 ΠΡ. "Εσται τάδ' εύρισκεις δὲ μητρὶ πῶς φόνον;
 ΗΔ. Λέγ', ω γεραιέ, τάδε Κλυταῖμνήστρα φολάων
 Δεγχώ μ' ἀπάγγελλ' οὖσαν ἀρσενος τόκων. 605
- ΠΡ. Πότερα πάλαι τεκουσσαν, ή νεωστὶ δῆ;
 ΗΛ. Λέγ' ἡλίους, ἐν οἷσιν ἀγνεύει λεγχώ.
 ΠΡ. Καὶ δὴ τί τοῦτο μητρὶ προσθάλλει φόνον;
 ΗΔ. "Ηξει κλύσουσα λόγχ' ἔμουν νοσήματα.
 ΠΡ. Πόθεν; Τί δ' αὐτῇ σοῦ μέλειν δοκεῖς, τέκνουν; 610
 ΗΔ. Ναι· καὶ δακρύσεις γ' ἀξίωμ' ἔμων τόκων.
 ΠΡ. Ισως· πάλιν τοι μῆμον εἰς καυπίγην ἄγω.
 ΗΔ. 'Ελθοῦσα μέντοι δηλὸν ώς ἀπόλλυται.
 ΠΡ. Καὶ μὴν ἐπ' αὐτάς γ' εἰσίτω δόρμων πύλας.
 ΗΔ. Οὐκοῦν τραπέσθαι συμικόν εἰς Ἀδεου τόδε. 615
 ΠΡ. Εἴ γάρ θάνοιμι τοῦτ' ιδών ἐγώ ποτε!
 ΗΔ. Πρώτιστα μὲν νῦν τῷδ' ὑφῆγγασι, γέρον.
 ΠΡ. Αἴγισθος ἔνθα γῦν θυνηπολεὶ θεοῖς.
 ΗΔ. "Επειτ' ἀπαντῶν μητρὶ τάπ' ἔμουν φράσον.
 ΠΡ. 'Ως ταῦτά γ' ἐκ σοῦ στόματος εἰρήσθαι δοκεῖν 620
 ΗΔ. Σὸν ἔργον ηδη πρόσθεν εἰληγχας φόνου.
 ΟΡ. Στείγοιμι δὲν, εἰ τις ἡγεμών γίγνονται ὅδοι,
 ΠΡ. Καὶ μὴν ἐγώ πέμποιμι δὲν οὐκ ἀκουσίως.
 ΟΡ. 'Ω Ζεῦ πατρῷε, καὶ τροπαῖ' ἐχθρῶν ἐμῶν,
 Οἰκτειρέ δ' ἡμᾶς (οἰκτρὰ γάρ πεπόνθαμεν)... 625
 ΗΔ. Οἰκτειρε δῆτα σοῦ γε φύντας ἐκγόνους.
 ΟΡ. 'Ηρα τε, βαμῶν ή Μυκηναίων κρατεῖς,
 Νίκην δός ἡμῖν, εἰ δίκαιοι αἰτούμεθα.
 Καὶ Γαῖ' ἄνασσα, γεῖρας ή διδώμει ἐμάς!
 ΗΔ. Δός δῆτα πατρὸς τοῖσθε τιμωρὸν δίκην! 630
 ΟΡ. Σύ τ', ω κάτω γῆς ἀνοσίων οἰκῶν, πάτερ,
 'Αμυν', ἄμυνε τοῖσθε φιλτάτοις τέκνοις.
 Νῦν πάντα νεκρὸν ἐλθε σύμμαχον λαβὼν,

60: Ἡλίους, ἐν οἷσιν ἀγν. λ.], δηλ. δέκα ἡμέρας. Τῇ δεκάτῃ γάρ ἔθυον, ὡς προειρητα: τῇ Αγεία τῷ Αρτέμιδι, ἔδει κατωτέρω σιγ. 1039. 61: Ἄξιωμ' ἔμῶν τόκων], περιφρ. αὐτὶ τοὺς ἔμουν τόκους, ἔντοι δὲ καὶ εἰρωνείας τι ἐν τῷ λόγῳ. 619 Πάλιν τοι μῆμον εἰς κ. ἄ], ἀλλ' ἐπανάγω τὸν λόγον εἰς τὸ προκείμενον, καὶ ἐνοεῖται τὴν ἀνατέρεω ἐρωτήσιν του: Κλυταῖμνεις δὲ μητρὶ πῶς φόνον; 614 Καὶ μὴν ἐπ' αὐτὰς κτλ.], εἰ τοῖν τοις εὗγει, εἰσίτω ἐπ' αὐτὰς τὰς τῶν δόμων πύλας. 615 Οὐκοῦν κτλ.], οὐκοῦν τούτο (τὸ εἰσελθεῖν αὐτὴν ἐντοῦνθε) συμικρόν ἔστιν ὥστε τραπέσθαι εἰς Ἀδεου; δέ εστιν: ἀπὸ τοῦ οἴκου τούτου εἰς τὸν φῦην μικρὸν ἔσαι αὐτῇ τὸ διάστημα. 616: οὐδὲ ταῦτα οὕτως ἀκριβῶς, ὡς ἐκ σοῦ στόματος εἰρήσθαι δοκεῖν. 617 Σὸν ἔργον ηδη], αἰτοῖσται πρὸς τὸν Ὁρέστην. — πρόσθεν εἰλ.]. πρώτως ἐλλαγεις τοῦ φ. 618 Σοῦ.. ἐκγόνους], δῆται ή Κλυταῖμνήστρα ήτον θυγ. τοῦ Διδ; καὶ τῆς Λήδας. 619 Χειρας ή δ. ἐμάς:], καὶ λέγων ταῦτα ἐκπύτησηγράμμως τὴν γῆν μὲ τὸς γεῖρῶν του, κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν ἐπικλημένων τοὺς γθονίους θεούς, καὶ θώς τὸ ἐκφράζει σαρέστερον δὲ Ομηρος ἐν "Γινωφ Απόλλ. 332 κ. ε. ο Αὔτεικ' ἐπειτ' ή: ζατο θιωπις πότνια "Ηρη, Χειρι καταπρηνεῖ δὲ ἐλλας γθόνα, καὶ φάτο μῆμον. Κέκλυτε νῦν μοι, Γεια ζ Οὐρανός. — Ω; ξερα φωνήσας ήμετε γθόνα χειρὶ παγειρ. καὶ δε ζ λ. 626 κ. ε.

Οἶπερ γε σὺν σοὶ Φρύγας ἀνάλωσαν δοῦι,	
Χῶσοι στυγοῦσιν ἀνοσίους μιάστορας.	635
Ἐκουσας, ὃ δεῖν' ἔξ ἐμῆς μητρὸς ποθῶν;	
ΒΔ. Πάντ' (οἰδ') ἀκούει τάδε πατήρ στείγειν δ' ἄκμην·	
Καὶ σοὶ προφωνῶ πρὸς τάδ', Αἴγισθον θανεῖν·	
Ως, εἰ παῖαισθεὶς πτῶμα θανάσιμον πεσεῖ,	640
Τεθνηκα κὴνώ, μηδὲ με ζῶσαν λέγε.	
Παίσω κάρα γέρο τούμπον ἀμφήκει ξίφει.	
Δόμων δ' ἔστω βῆστ', εὐτρεπὲς ποιήσουμεν·	
Ως, ἦν μὲν ἔιθη πύστις εὐτυχῆς σέθεν,	
Οὐλολύξεται πᾶν δῶμα· θρήσκοντος δὲ σου,	645
Τάναντί ἔσται τῶνδε. ταῦτά σοι λέγω.	
ΟΡ. Πάντ' οἶδα.	
ΒΔ. Πρὸς τάδ' ἄνδρα γίγνεσθαι σε γένη.	
Ὑμεῖς δέ μοι, γυναικεῖς, εὖ πυρεύετε	
Κραυγὴν ἀγῶνος τοῦδε. φρουρήσω δ' ἔγώ,	
Πρόχειρον ἔγγος γειρὶ βαστάζουσ' ἐμῆς·	650
Οὐ γάρ ποτ' ἔχθροις τοῖς ἐμοῖς νικωμένη	
Δίκην ὑφέξω σῶμ' ἐμὸν καθιερίσας.	
ΧΟΡ. Αταλᾶς ὑπὸ ματέρος Ἀργείων ὁρέων ποτὲ κληδῶν	Στρ. ἀ.
Ἐν πολιαῖσι μένει φάμαις εὐαρμόστοις ἐν καλάκαις	
Πᾶντα μοῦσαν ἡδύθρον πνέοντ', ἀγρῶν ταμίαν,	
Χρυσέαν ἄρνα καλλιπλόκαμον πορεύεται·	655
Πετρίνοις τ' ἐπιστὰς κάρυξ ιάγει βάθροις·	
,,Αγοράν, ἀγοράν, Μοκηναῖοι, στείγετε, μακαρίων	
Οὐδόμενοι τυράννων φάσματ' ἄδειμα!	
Χοροί δ' Ἀτρειδῶν ἐγέραιρον οἴκους·	659
Θυμέλαι δ' ἐπίτιναντο χρυστήλατοι, σελαγεῖτο δ' ἀν' ἄστυ	Αντρ. ἀ.
Πῦρ ἐπιβάμιον Ἀργείων λωτὸς δὲ φύργον κελάδει	
Κάλλιστον, Μουσᾶν θεράπων. μολπαὶ δ' ηὗξοντ' ἐραταῖ	
Χρυσέας ἄρνος, ὡς ἐπίλογοι Θεόστου.	
Κρυφαῖς γάρ εὐναῖς πείσας ἀλογον φίλαν	
Ἀτρέως, τέρας ἐκκομίζει πρὸς δῶματαν νεόμενος δ'	663
Εἰς ἀγόρους ἀύτει τὰν κερδεσσαν	

εἰσι [Οὐλολύξεται]. φυτηγῆσει ὑπὸ τῶν χαρμοσύνων κραυγῆν (ὁλολυγῶν, ίδε 'Οδ. Σ. 411) τῶν γυναικῶν. 637 48 Πυρεύετε Κραυγὴν ἄγ] ςτογγάλλετε μοι διὰ κραυγῆς ως δὲ πυρεύων τὰ κατὰ τὸν ἀγρῶν μένει ἐν πολιαῖσι φάμαις (τῶν Ἀργείων ὁρέων Πᾶντα ποτὲ, ταμίαν ἀγρῶν, πνέοντα μοῦσαν ἡδύθρον ἐν εὐαρμόσι καλάκαις, πορεύεται ἄρνα χρυσέαν καλλιπλόκαμον ὑπὸ ματέρας ἀταλᾶς, ίδε τὸν μόνον καὶ ἐν Ορέστῃ 968. 639 Πετρίνοις .. βάθροις], διότι εἰς ὅλας τὰς ἀργαῖας Ἑλληνικὰς πόλεις ὑπῆρχον λίθοι ἐπίτηδες, ἐν τὸν ἐναβαίνοντας ἐκήρυκτον οἱ δημόσιοι κήρυκες. 638 Φίσματ' ἄδειμα], σύδενδος δεῖματος (φέδου) πρόσειν, ἀντὶ τοῦ ἐν ταῖς ἀργαῖας ἐκδέσεται: Φίσματα, δεῖματα, «τὸ δόπιον ἀλλοὶ διορθ. Φάσματ' ἄδειματα. 639 Θυμέλαι δ' ἐπίτιναντο], οἱ δὲ βωμοὶ (οἱ ναοὶ) ἀνεπετάννυντο. 641 Αιτάδες], δὲ αὐλάδες, συνκόδη. 643 'Επιλογοι], ἔπαινοι. 645] Κλεψύγειαί γάρ καρπείσας (ἐθέστης) τὴν τοῦ Ατρέως γυναικα (Αερέπην), 646 Ἀγόρους], ἀγοραῖς, ἐ-

- Σχεῖν χρυσόμαλον κατὰ δῶμα ποίμναν.
Τότε δή, τότε φανενάς ἀστρων μετέβασ' ὅδον
Ζεὺς, καὶ σέγγος ἀελίου, Στρόφη 6'.
- Λευκόν τε πρόσωπον Ἀους, τὰ δ' ἔσπερα νῶτ' εἰλαύνει
Θερμὰ φίογχι θεοπύρω, νεψέλαι δ' ἔνυδροι πρὸς ὄρκον,
Ἐγραι τ' Ἀγρυπνίδες ἔδραι φθίνουσ' ἀπειρόδροσιν,
Καλλίστων ὄμβολων δύσθενε στερείσται. 670
- Λέγεται τὸν δὲ πίστιν σμικρὸν παρ' ἐμοὶ γ' ἔχει, Ἀνττρόφη 8'.
- Σπρέψαι θερμὰν ἀελίου 675
Χρυσωπὸν ἔδραν ἀλλάζαντα δυστυγίᾳ βροτεῖφ
Θνατᾶς ἔνεκεν δίκας. φοβεροὶ δὲ βροτοῖσι μῆνοι
Κέρδος πρὸς θεῶν θεραπείας ὃν οὐ μνασίεισα πόσιν.
Κτείνειδ, καλειών ξυγγετένειρ' ἀδειφῶν.
- "Εχ, έξ,
Φίλαι, βοῆς ἡκούσατ', ηδοκὸν κενὴ 680
"Τοῦτο μέ μ', ώστε νερτέρα βροντὴ Διός;
Ιδού τέοδ' οὐδὲ ἀσημίς πνεύματ' αἴρεται.
Δέσποιν, ἀμειψόν δώματ', Ήλέκτρα, τάδε!
- ΒΑ. Φίλαι, τί γρήμα; πῶς ἀγωνος ἡκούμεν;
ΧΟΡ. Οὐκ οἶσα πλὴν ἐν, φόνιον οἰμωγήν καίσιο. 685
- ΗΛ. "Ηκουσα κάγῳ, τηλόθεν μὲν, αἴλι' ὄμοις.
ΧΟΡ. Μυκρὰν γάρ ἔρπει γῆρας, ἐμφανῆς γε μῆν.
ΗΛ. Ἀργεῖος ὁ στεναγμός, η φίλων ἐμῶν;
ΧΟΡ. Οὐκ οἶσα πᾶν γάρ μηρυνται μένος βογε.
ΗΛ. Σφαγὴν δύνεται τὴνδε μοι τί μειλοῦ; 690
- ΧΟΡ. Ἐπισγέ, τρανούς ως μάθης τύγας σενεν.
ΗΛ. Οὐκ ἔστι, νικώμεσθα που γαρ ἄγγειοι;
ΧΟΡ. "Ηξουσιν οὐ τοι βασιλέα φαύλον κτανει.
ΑΓ. Ό καλλίνικοι παρθένοι Μυκηνίδες,
- Νικῶντ' Ὁρέστην πᾶσιν ἀγγειλω φίοις,
"Αγαμέμνονος δὲ φονέα κείμενον πεδῶ
Αἴγισθον ἀλλὰ θεοῖσιν εὐχεσθαι χρεών.
ΗΛ. Τίς δ' εἰ σύ; πῶς μοι πιστὰ σημαίνεις τάδε;
ΑΓ. Οὐκ οἰσθ' ἀδελφοῦ μ' εἰσορῶσα πρόσπολον;

μίσους. 667 Ποίμναν], ἀντὶ Ἀρά, καθὼς καὶ οἱ Λατῖνοι τὸ pecus ἐκλαμβάνουσιν ἐνιστεῖνται ἐνδές προβίτου. 670 Τι], τὰ δὲ νῶτα τὴν ἔστερες γῆς ἐλαύνει (μαριζεῖς ὁ Ζεὺς) ηρόματα γενέμενα φλογὴ θεοπύρω. 671 Νεφ. δὲ ἐν. πρὸς ἄρκτ.], ἐνναὶ μετέβησαν, (ἀπὸ κοινοῦ). 675 Στρόφη], τὸν Δία. 676 Δυστυγία βα.-], ἐπὶ δ. δρ., 677 θυ. ἐν. διένεκτης τῆς μεταξὺ δύο θυητῶν (τοῦ Ἀτρ. καὶ θεάστου) δίκης, διότι ἐφιλονείκουν περὶ τὴν βασιλείας. 679 Τοῦ Φοδ. δὲ βροτ. μῆνοι κτλ.] οἱ φοβεροὶ μῆνοι εἰσι· κέρδος τοῖς βροτοῖς πρὸς τὸ θεραπεύειν τοὺς θεοὺς (ώς συντελούντες πρὸς θεάσθεταν). 679 Ξυγγενέτειρα], συγγενῆς, (ἀδελφῆς); 680 Διοσκορούων, καὶ σύ; καθὼς τὸ ἔξελαθον ὁ Βοθε καὶ ὁ Heath. 680 Δοκῶ], δοκησεις c. 681 Πῶς ἀγῶνος ἡκνειν]. πῶς ἔγειται τοῖν διάγων; πῶς ἔγειται τοῖν διάγων; 680 Διαγήνη μετεῖται τῆνδε μοι] σφαγήναι με ἄρτα λεγεις, τοῦτο λέγουσα.

- ΒΛ. "Ω φίλιατ", ἔκ τοι δεῖματος δύσγνωσίαν
Εἶγον προσώπου νῦν δὲ γιγνώσκω σὲ δῆ.
Τί φήσ; τέθηκε πατρὸς ἐμοῦ στυγνὸς φονεὺς;
ΑΓ. Τέθηκε· δίς σοι ταῦθ', ἀ γοῦν βαύλει, λέγω.
ΧΟΡ. Ω θεοί, Δίκη, τε πάνθ' ὁρῶστ', ηθές ποτε!
ΗΔ. Ποιώ τρόπῳ δὲ κοί τίνι ρυθμῷ φόνου
Κτείνει Θυέστου παῖδα βούλομαι μαθεῖν.
ΑΓ. Ἐπεὶ μείζων τῶνδ' ἀπήχαμεν πόδα,
Εἰσβάντες ἡμεν δίκροτον εἰς ἀμαζιτόν,
"Ἐνθ' ἦν ὁ κιεινός τῶν Μυκηναίων ἄναξ.
Κυροῖ δὲ κίποις ἐν καταρρότοις βεβίως,
Δρέπων τερείνης μυρσίνης κάρα πλόκους
Ιδών τ' ἀύτειν χαίρετ', ὡς ξένοι! τίνεις;
Πόθεν πορεύεσθ', ἐστε τ' ἐκ ποίας χθονός; α
"Ο δ' εἰπ' Ὁρέστης ε Θεσσαλοί πρὸς δ' Ἀλφεόν
Θύσοντες ἐρχόμενος" Ολυμπίω Διά.
Κλύων δὲ ταῦτ' Αἴγισθος ἐννέπει τάδε·
» Νῦν μὲν παρ' ἡμῖν χρὴ ξυνεστίους ἐμοὶ⁷⁰⁵
Θοίνη γενέσθαι (τυγχάνω δὲ βουθυτῷ
Νύμφαις); ἔψοι δ' ἔξαναστάντες λέχους,
Εἰς ταυτὸν ἥξετ· ἀλλ' ἰωμεν εἰς δόμους,
(Καὶ ταῦθ' ἂμ' ἡγόρευε, καὶ γερὸς λαβών
Παρῆγεν ἡμᾶς,) οὐδὲ ἀπαρνεῖσθαι γρεών.
"Ἐπεὶ δ' ἐν οίκοις ἡμεν, ἐννέπει τάδε·
» Λούτρ' ὡς τάχιστα τοῖς ξένοις τις αἰσέτω,
"Ως ἀμφὶ βωμὸν στῶσι γερνίβων πέλας.
"Αλλ' εἰπ' Ὁρέστης ε ἀρτίως ἡγνίσμεθα
Δουτροῖσι καθαροῖς ποταμίων ρείθρων ἄπο.
Εἰ δὲ ξένους ἀστοῖσι συνθύειν γρεών,
Αἴγισθος, ἔτοιμοι, κούκλι ἀπαρνούμεθ', ἄναξ ε.
Τούτον μὲν οὖν μεθεῖσαν ἐκ μέσου λόγου
Δόγχας δὲ θέντες, δεσπότου φρουρήματα,
Διμῶες, πρὸς ἔργον πάντες ἵσαν χέρας.
Οἱ μὲν σφαγεῖον ἔφερον, οἱ δὲ ἥρον κανά,
"Αλλοι δὲ πῦρ ἀγνήπτιον, ἀμφὶ τ' ἐσχάρας
Λιθητας ὥθεουν· πᾶσα δὲ ἐκτύπει στέγη.
Δεδών δὲ προχύτας μητρὸς εὐνέτης στένειν
"Εβαλλει βωμούς, τοιάδε ἐννέπων ἔπη·

⁷⁰⁵ Τίνι], τὸν τι μαχρόν, διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ ρ. — τίνι ρυθμῷ], τίνι τρόπῳ
(τάξις). ⁷⁰⁶ Δίκροτον], ὃπου δύο συγγρόνως ἀμάξαι δύνανται νά τρέξωσι. ⁷⁰⁷ Ο κλει-
νός], εἰρωνικῶς, καθά καὶ ἐν στίχῳ 299. ⁷⁰⁸ Ο δ' εἰπ' Ὁρέστης], καθ' ὑπερβ. αὐτὸν ο
δὲ Ὁρ. εἰπεν, ἡ Ἐκείνος δέ, (καὶ κατ' ἐπεκήγησιν) δὲ Ὁρέστης. ⁷⁰⁹ Εἰς ταυτὸν ἥξετ·],
εἰς τὸ αὐτὸν (μέρος, δέουν νῦν ἀπέρχεσθε). ⁷¹⁰ Αλρέτω], ἔπεις περέτω, δηδὲ τὸ Λει.
θέντες], καταθέντες, ἀποθέμενοι. ⁷¹¹ Ἐκτύπει], ἀντίχει. ⁷¹² Ἐβαλλειν], ἔρ-

» Νύμφαι πετραῖαι, πολλάκις με βουθυτεῖν,
Καὶ τὴν κατ' οἶκους Τυνδαρίδα δάμαρτ' ἐμήν,
Πράσσοντας, ώς νῦν, τοὺς δ' ἐμοὺς ἐγθροῦς κακῶς·
Λέγων Ὄρεστην καὶ σέ. δεσπότης δ' ἐμὸς

740

Τάναντί εὔχετ', οὐ γεγωνίσκων λόγους,
Λαβεῖν πατρῶα δώματ'. ἐκ κανοῦ δ' ἐλὼν
Αἴγισθος ὀδίκην σφαγίδα, μοσχίαν τρίγα
Τεμών, ἐφ' ἄγνον πῦρ ἔθηκε δεξιᾷ,
Κάσφαξ' ἐπ' ὕμων μόσχον, ώς ἡραν χεροῖν
Διμῶες· λέγει· δὲ σῷ κασιγνήτῳ τάδε·

745

» Έκ τῶν καλῶν κομποῦσι τοῖσι Θεσσαλοῖς
Είναι τόδ', δστις ταῦρον ἀσταμεῖ καλῶς,
Ἴππους τ' ὀχυράζει· λάβε σιδηρὸν, ὡς ξένε,
Δειξόν τε φύρην ἔτυμον ἀμφὶ Θεσσαλῶν α.
Ο δ', εὐκρότητον Δωρίδ' ἀρπάσας χεροῖν,
Ρίψας ἀπ' ὕμων εὐπρεπῆ πορπάματα,
Πυλάδην μὲν εἴλετ' ἐν πόνοις ὑπηρέτην,
Διμῶας δ' ἀπωθεῖ· καὶ λαβὼν μόσχου πόδα,
Λευκὰς ἐγύμνου σάρκας, ἐκτείνων χέρα·

750

Θάσσον δὲ βύρσαν ἔξεδειρεν ἢ δρομεὺς
Δισσοὺς διεύλους ἵππους διήνυσεν,
Κάνειτο λαγόνας. Ιερὸς δ' εἰς χεῖρας λαβὼν
Αἴγισθος ἥθρει· καὶ λοβός μὲν οὐ προσήγει
Σπλάγχνοις, πύλαι δὲ καὶ δοχαὶ γολῆς πέλας·
Κακὰς ἔφαινον τῷ σκοποῦντι προσβολάς.
Χώ μὲν σκυθράζει, δεσπότης δ' ἀνιστορεῖ
,,Τί χρῆμ' ἀθυμεῖς;“ — „,, ως ξέν’, ὀρρωδῶ τινα
Δόλον θυραῖον. ἔστι δὲ ἔχθιστος βροτῶν
Ἀγαμέμνονος παῖς, πολέμιος τ' ἐμοῖς δόμοις.““
Ο δ' εἶπε „φυγάδος δῆτα δειμαίνεις δόλον,

755

760

765

βαίνε. 758 Βουθυτεῖν], ἐνν. Δότε. 740 Κακῶς], ἐνν. πράσσειν. 748 Κάσφαξ' ἐπ' ὕμων], ἐμπῆκες τὴν σφαγίδα εἰς τὸ μεταξὺ τῶν ὕμων καὶ τοῦ τραχύλου καρίου μέρος, καθὼς τὸ περιγράφει ὁ Ὄμηρος (ἰλ. Χ. 324, 325): « Πικλήδες ἀπ' ὕμιν σύγενοι ἔχουσιν, Λευκανίην, ἵνα τε φυγῆς ὕκιστος ὀλεθρος, — ώς ἡραν χεροῖς διμῶες], ἀπ' οὐδὲ οὐ πεπρέπει τραντες τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου ἐπέθηκαν αὐτὴν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ. 748 δο· Έκ τῶν καλῶν κομποῦσι κτλ. Ιεραλούσιν είναι τοῦτο παρὰ τὰς Θεσσ. ἐκ τῶν καλῶν, τὸ διατεμεῖν καλῶς ταῦρον καὶ τὸ ἵππον διχαζέιν. Τούτους καριώτατα παρατίθενται τὰ ἔξης τοῦ Ονέστους: οι Θεσσαλοῖς δὲ καλὸν τῷ ἵππῳ ἐκ τῶν ἀγέλας λαβούντι αὐτῶς δαμάσαι, καὶ τῶς δρέας· βώς δὲ λαβόντι αὐτῶς αφάξαι, καὶ ἀκνέπται καὶ κατακόψαι·».

759 Εὐκρότητον Δωρίδ', καλῶς σιδηρουργημένη μάχαραν. 759' Κάνειτο λαγόνας], καὶ διήνοιξε (διέτεμε) τὴν κοιλίαν τοῦ θυματος. 761 Πύλαι], πικλεῖται δὲ τοῦ ἡπατος τὸ μὲν αὐτοῦ πύλαι, καθ' ἃς ὑποδέχεται τὸ αἷμα, ὅπερ διὰ μιάς φλεβῶν εἰς πάσας τὰς φλεβας ἀπ' αὐτῶν ἀναπέμπεται· τὸ δὲ λοβοὶ κτλ., „Πολλοῦ. — οὐγαλ γολῆς], τὸ δοχεῖον (ἡ κύστις) τῆς χ. ο θεοῦ δὲ θυσία μὴ παρόντος, ὥσπερ ιερεῖσιν δογῆς, ἀθειν ἔστι καὶ ἀνέρτασον καὶ ἀνενθουσίαστον τὸ λειπόμενον, ο Πλούτος. 763 χώ μὲν σκυθράζει], καὶ οὐ μέν (Αἴγισθος) σκυθρωπάζει,

- Πόλεως ἀνάστασιν; οὐχ, δπως πευστηρίαν
Θουνασόμεσθα, Φιλέσ' ἀντὶ Διορικῆς
Οἶσει τις ἡμῖν κοπίδ'; ἀπορρήξω χέλυν.⁷⁶⁸ 770
- Δαεῶν δὲ κόπτει σπλάγχνα δ' Αἴγισθος; ιαεῶν
Ἡθρει διαιρῶν. τοῦ δὲ νεύοντος κάτω,
Οὐνγας ἐπ' ἄκρους στὰς κασίγνητος σέθεν,
Εἰς συνδύους ἔπαιστε, νωτιαῖα δὲ
Ἐρένγιξεν ἄριθμα· πᾶν δὲ σῶμα' ἄνω κάτω 775
- Ἡσπαιρειν, ἥλαλάζε, δυσθνήσκον φόνῳ.
Δρῦωες δ' ἵδόντες εὐθὺς ἤξαν εἰς δόρου,
Πολλοὶ μάχεσθαι πρὸς ἕνν. ἀνδρίας δ' ὑπο
Ἐστησαν ἀντίπρωρα σείοντες βέλη
Πυλάδης, Ὁρέστης τ'. εἶπε δ', οὐχὶ δυσμενής?⁷⁸⁰
- Πηκω πόλει τῷδ', οὐδὲ ἐμοῖς ὀπάστιν,
Φονέα δὲ πατρὸς ἀντετιμωρησάμην,
Τίγριμων Ὁρέστης, ἀλλὰ μὴ με κτείνετε,
Πατρὸς παῖαιοι δρῦωες.⁷⁸⁵ οἱ δ', ἐπει τόγων
Ἴκουσαν, ἔσγον κάμακας· ἐγνώσθη δ' ὑπο
Γέροντος ἐν δόμοισιν ἀργαίου τινός.
Στέφουσι δ' εὐθὺς σοῦ κασιγνήτου κάρα
Χαίροντες, ἀλαλάζοντες. ἔρχεται δέ σοι
Κάρα πιδείξων οὐχὶ Γοργόνος σέρων,
Ἄλλ', διν στυρεῖς Αἴγισθον αἷμα δ' αἷματος⁷⁹⁰
Πικρὸς δανεισμὸς ἥλθε τῷ θανόντι νῦν.
- ΧΟΡ. Θέει εἰς γορὸν, ω̄ φίλα, ίγνος,⁷⁹⁵
*Ως νεβρὸς, οὐσάνιον
Πηδημα κουφίζουσα σὺν ἀγλατῇ!
Νικᾶ στεφανηφορίαν
- Κρείσσω παρ'⁸⁰⁰ Ἀλφειοῦ δεέθροις τελετᾶς
Κασίγνητος σέθεν· ἀλλ' ἐπάειδε
Καλλίνικον ώčαν ἐμῷ γορῷ!
- ΠΛ. Ω φέγγος, ω̄ τέθριππον γῆτου σέλας,
Ω γαῖα, καὶ νῦν, ἦν ἐδερκόμην πάρος,
Νῦν δύμα τούμὸν ἀμπτυγχαὶ τ' ἐκεύθεοι,
Ἐπει πατρὸς πέπτωκεν Αἴγισθος φονεύς.
Φέρ', οἴα δὴ γὼ καὶ δόμοις κεύσουσι μου

768 Οὐχ, δπως πευστηρίαν κτλ.], οὐκ εἶται τις ἡμῖν νοπίδι. Φιλέσα διντὶ διορική., δπως πευστηρίαν (ἐνν. θοίην ἡ θυσίαν) θουνασόμεσθα; αἱ Φιλέσικαι (Θεσσαλίκαι) κοπίδες; ἡσαν μεγαλήτεραι καὶ βαρύτεραι τῶν Δωρῶν, ἡσέμα κερπύλαι. Τὸ δὲ Πευστηρίαν θουνασόμεθα ὑπανίστεται εἰρωνικῶς πως τὸν φόνον τοῦ Αἴγισθου, καὶ δηλοῖ κατὰ λίξιν ὅπως θυσώμεν τὰ πευστήρια (Ιερά). 770 Χελυν] τὸ στήθος τοῦ δύματος. 770 Ἡλάλαζε, πως ἀπαν τὸ σῶμα ἥλαλάζεις; ἐκτὸς ἴαν ἐκληφθῆ ἡ λίξις διντὶ τοῦ Ἐκτύπει σφαδάζον. 781 Εἶπε δ'], οἱ Ὁρέστης δηλοντει. 785 Κάμακας], τὰ δόστατά των. 790 Παρ' Ἀλφ. β.], διότι εἶχε προειπεῖ ὁ Ὁρέστης (714 13); Πρὸς δ' Ἀλφεό δύσοντες ἐρχόμεσθα! Οὐλομπίῳ φιλ. 801 ἀμπτυγχαῖ, ἀναπτυγχαῖ (χειρός, κεφάλης τοῦ ἔγειραλλοῦ), ἀναπνοεῖ.

Κόυης ἀγάλματ', ἐξενέγκωμαι, φίλαι,
Στέψω τὸ δέσμου κρῆτα τοῦ νικηφόρου.

XOP. Σὺ μέν νυν ἀγάλματ' αἴρε
Κρατή τὸ δ' ἀμέτερον

805

'Αντερρ.

Χαρήσεται Μούσαισι γόρευμα φίλον.

Νῦν οἱ πάροι ἀμέτεροι:

Γείας τυραννεύεσσοις φίλοι: βασιλῆς,

Δικαιῶν τοὺς ἀδίκους καθεῖλοντες.

'Ἄλλ' ἵτω ξύναυλος βοὺς χαρᾶ!

810

ΗΔ. Ό καλλίνικε, πατρὸς ἐκ νικηφόρου
Γεγώς, Ὁρέστα, τῆς ὑπ' Ἰλίῳ μάγης,
Δέξαι κόμης σῆς βοστρύχων ἀναδίκησα!
"Ηκεις γάρ οὐκ ἀχρεῖον ἐκπλεθρὸν δραμῶν
Ἄγων" ἐς οἰκους, ἀλλὰ πολέμιον κτανῶν
Αἴγισθον, δις σὸν πατέρα κάμον ὠλεσε.
Σύ τ', διπασπίστης, ἀνδρὸς εὐτελεστάτου
Πατέρευμα, Πυλάδη, στέρωνον ἐξ ἐμῆς γερής
Δέχουν φέρεις γάρ καὶ σὺ τῷδε ἵσον μέρος

'Αγάνος: αἰεὶ δὲ εὐτυχεῖς φαίνοισθε μοι.

ΟΡ. Θεοὺς μὲν ἥρων πρῶτον, Ἡλέκτρα, τύγχει
Ἀργηγέτας τῆρος, εἴτα καῦμ' ἐπαίνεσσον,
Τὸν τῶν θεῶν τε τῆς τύγχεις δέ τοι πρόστην.
"Πώσα γάρ οὐ λόγοισιν, αἴκινοις, κτανῶν
Αἴγισθον: ὡς δέ τῷ σάρκας εἰδέναι τάδε
Προθῆμεν, αὐτὸν τὸν θεούντα σου φέρω,
"Οὐ, εἴτε γρήζεις, θρόνον ἀρπαγῆν πρέπει,
"Η σκύλον οιωνοῖσιν, αἰθέρος τέκνοις,
Πήξας" ἔρεισον σκόλοπει σὸς γάρ ἔστι νῦν
Δοῦλος, πάροιμε δεσπότης κεκλημένος.

820

ΠΑ. Αἰσχύνομαι μὲν (Βούλομαι δὲ εἰπεῖν δύως) . . .
ΟΡ. Τί γενήμα; λέξον, ὡς εἴθου γέξαθεν εἶ.

ΗΔ. Νεκρούς θρήζειν, μή μέ τις φθόρῳ βάλῃ.

825

ΟΡ. Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς, δοτις ἀν ρέμψκητό σου.

ΗΔ. Δυσάρεστος ἥρων καὶ φιλόβογος πόλις.

830

ΟΡ. Λέγ', εἴ τι γρήζεις, ἔντρηγον: δεσπόνδιαις γάρ
Νόμοισιν ἔγχειαν τῷδε συμβεβλήκαμεν.

ΗΔ. Εἰεν. τὸν ἄρχην πρῶτασ' ἔξειπω κακῶν;

Ποίας τελευτᾶς; τίνα μέσον τάξω ἴόγον;

Καὶ μήν δι' ὅρθων γένοπος' ἔξειλυπανον

810-17 "Ἐκπλεθρὸν ἀγῶνα]. στάδιον, διότι τὸ πλέθρον εἶναι τὸ ἔκτον μέρος τοῦ ζεῦς.

819 Ανδρὸς εὐσεβῆ], τοῦ Στροφίου. 821, 28 'Ω: δὲ τῷ σάρκας εἰδεῖς] [τινα δὲ προθῆμέν τινι, ἔκταστῳ] σάρπας (σαρπᾶς) εἰδέναι ταῦτα. 828-30 Άσπονδ. ν ἔχθιαν], θεπονδαν.

822 Δ. ὅρθων], διέρχοντος.

Θρυλοῦσ', ἂντι' εἰπεῖν ἡθελον κατ' ὅμιλα σὸν,

Εἴ δὴ γενοίμηγεν δειψάτων ἐλευθέρα

Τῶν πρόσθεις· νῦν δὲν ἐσμένει ἀποδώσω δέ σοι

Ἐκεῖν', ἂντις ζῶντ' ἡθελον οὐέξαι κακά.

Ἄπωλεσάς με καθαρανή τοιούτου πατρός

Καὶ τόδι' ἔθηκας, οὐδὲν οὐδιγμένος,

Κάγκρας αἰσχυνῶν μητέρ', ἀνδρα τ' ἔκτανες

Σπαστή/αποῦντις⁸⁵² Ἐλικσιν, οὐκ ἐλθὼν Φρύγας.

Εἰς τοῦτο δ' ἡθελες ἀραβός, δωστ' ἄλπιστας,

Ὦς εἰς σὲ μὲν δὴ μητέρ' οὐγενέσις κακήν

Γύρυσας, ἐμοῦ δὲ πατρός ἡδίκεις λέγη.

Ιστώ δ', θταν τις, διολέσας δάμαρτά του

Κρυπταῖσιν εύναις, εἰτ' ἀναγκασθῆται λαβεῖν,

Δύστηρνός ἐστιν, εἰ δοκεῖ τὸ σωφρονεῖν

Ἐκεῖ μὲν οὐτὴν οὐκ ἔγειν, παρ' οὐ δ' ἔγειν.

Ἀλγιστα δὲ φύκεις, οὐ δοκῶν οἰκεῖν κακῶς.

Ἡδύσθια γάρ δῆτε⁸⁵³ ἀνόσιον γήμας γόμον,

Μήτηρ δὲ σ' ἀνδρα δυσσεβῆ κεκτημένη.

Ἄρμω πονηρώ δ' ὄντες⁸⁵⁴ ἀραιρεῖσθον τύχην,

Κείνη τε τὴν σήν, καὶ οὐ τούκείνης κακόν.

Πᾶσιν δ' ἐν Ἀργείοισιν ξινουες τάσει,

Ο τῆς γυναικός, οὐγενέσις δὲ γυνή.

Καὶ τοι τόδι' αἰσχυλὸν, προστατεῖν γε δημότων

Γυναικό, μηδὲν ἀνδρας κάκείνους στυγεῖ

Τοὺς παιδες, διστις τοῦ μὲν ἀρσενος, πατρός,

Οὐκ ὠνόμασται τῆς δὲ μητρὸς, ἐν πόλει.

Ἐπίσημα γάρ γνώμαντι καὶ μετίσαι λέγη,

Τὰ δέρδες μὲν οὐδείς, τῶν δὲ θηλεῶν οὐδέρος.

Ο δὲ ἡπάτα σε πλείστον οὐκ ἐγνωμότα,

Ηύγειες τις εἶναι, τοῖσι γρήμασι σθένων

Τὰ δέ οὐδὲν, εἰ μὴ βραχὺν ὄμιλοςαι γένον.

Η γάρ φύσις βέθμος, οὐ τὰ γρηγορα

Η μὲν γάρ αἰεὶ παραμένουσ⁸⁵⁵ αἰεῖσι κακά.

Ο δὲ δῆθος, ἀδικος καὶ μετὰ σκαλῶν ξυλῶν,

Ἐξέπτατ⁸⁵⁶ οὐκαν, σμικρὸν ἀνθίσας γρέον.

Α δὲ εἰς γυναικός (παρθένω γάρ οὐ καὶ δὲν

Λέγειν), σιωπῶ γνωρίμως δὲ αἰνίζομαι.

Τερπίζεις, οὐς δὴ βασιλικούς ἔγων δόμους,

845

850

855

860

865

870

875

880

⁸⁵² Διολέσας], διατεθείρας. ⁸⁵³ Εκεῖ], παρθενῷ πρώτῳ αὐτῇ; οὐζύγω. ⁸⁵⁴ Ο τῆς βεβίσθιον τύχην, κείνη τε τὴν σὴν κτλ.]. ἀνεύθυντε τὰς κατατάξας ἀλλήλων. ⁸⁵⁵ Ο τῆς γ.] δὲν ἡρ τῆς Κλωτ. καὶ δῆτις η γυνή του Αλγισθού διότι αὐτὸς ητον δεσμος καὶ ξενιηγή πίστημος. ⁸⁵⁶ Εἰ μὴ βραχὺν θμ. γρ.] πρόσκακιρα. ⁸⁵⁷ Αλρεΐ κακά], νικᾷ τι κακά, κατέδροι. ἀντιλίπει κακά, τὸ ὅπον ἀλλοι γρφ. κάρα.

Κάλλει τ' ἀρασώς. ἀλλ' ἐμοὶ γ' εἶη πόσις
 Μὴ παρθενωπός, ἀλλὰ τάνδρείου τρόπου·
 Τὰ γὰρ τέκν' αὐτῶν "Ἄρεος ἐκκρεμάννυται,
 Τὰ δ' εὐπρεπῆ δὴ κόσμος ἐν γοροῖς μόνον.
 "Εἴρ', οὐδὲν εἰδὼς ὅν, ἐφευρεθεὶς γρόνῳ,
 Δίκην δέδωκας, ὥδε τις κακοῦσγος ὅν.
 Μή μοι, τὸ πεῖστον βίου ἔαν δύσμη κατίδε,
 Νικᾶν δοκείτω τὴν δίκην, πρὶν ἂν πένας
 Γεραμμῆς ἵκηται καὶ τέλος κάμψῃ βίου.

XOP. Ἐπροκεῖ δεινά δ' ἀντέδωκε σοι 890

Καὶ τῷδ'. ἔχει γάρ ή Δίκη μέγα σφένος;

OP. Εἰεν· κομίζειν τοῦδε σῶμ' εἰσω γρέων,

Σκότῳ τε δοῦνατ, δυῶνες, ώς, διταν μόλιθη

Μήτηρ, σφαγῆς πάροιθε μὴ τίσθη νεκρόν.

ΗΛ. Ἐπίσγεες· ἐμβάλωμεν εἰς ἄλλον λόγον. 895

OP. Τί δ'; ἐκ Μυκηνῶν μῶν βοηδόρμους ὄξες;

ΗΛ. Οὐκ, ἀλλὰ τὴν τεκοῦσαν, η μ' ἔγεινατο.

OP. Καλῶς ἄρ' ἀρκυν εἰς μέσην πορεύεται.

ΗΛ. Καὶ μήν ὅχοις γε καὶ στολῇ λαμπρύνεται.

OP. Τί δῆτα δέωμεν; μητέρ' η φονεύσομεν; 900

ΗΛ. Μῶν σ' οίκτος εἰλε; μητρὸς ως εἰδες δέμας;

OP. Φεῦ.

Πῶς γάρ κτάνω νιν, η μ' ἔθεψε κάτεκεν;

ΗΛ. Ωσπερ πατέρα σὸν ἥδε κάμὸν ὁ/εσεν.

OP. Ω Φοῖθε, πολλὴν γ' ἀμαθίαν ἔθεσπισας...

ΗΛ. Οπου δ' Ἀπόλλων σκαιός η, τίνες σοοι;

OP. Οστις μ' ἔγρησας μητέρ', ην οὐ γρήγορον κτανεῖν.

ΗΛ. Βλάπτει δὲ δὴ τὶ πατέρι τιμωρῶν σέλεν;

OP. Μητροκτόνος νῦν φεύξομαι, τόθ' ἀγνὸς ὅν.

ΗΛ. Καὶ μή γ' ἀμύνων πατέρι, δυσσεβής ἔσῃ.

OP. Εγὼ δὲ μητρὶ τοῦ φόνου δώσω δίκας. 905

ΗΛ. Τῷ δαί, πατρών διαμεθεὶς τιμωρίαν;

OP. Αρ' αὐτ' ἀλάστωρ εἰπ', ἀπεικοσθεὶς θεῶ;

ΗΛ. Ιερὸν καθίζων τρίποδ'; ἔγὼ μὲν οὐ δοκῶ.

OP. Οὐδὲν πιθόμην εὖ μερμαντεύσοις ταῦτε.

ΗΛ. Οὐ μή κακισθεῖς εἰς ἀνανδοῖαν πέσηρ.

915

885 Ἄρ. ἐκκρεμ.] ἀπρίξ ἀντέγονται, εἶναι φύσαι τιλοπόλεμα. 889 Πέλας γραμμή, η ης δλλως βαλβίδος καὶ ἀρτερφίας τεῦ σταδίου, ἀπ' ὅπου κινοῦντες ἐπρεπε πάλιν νὰ εθάσωσι εἰς αὐτὴν οἱ ἀγωνίζοντες τὸν διαυλὸν. 893 Σκότῳ τε δούνα:], κρύψιεις σακοτεινὸν μέρος. 894 Σφαγῆς πάροιθε], πρὶν ασφαγῇ καὶ αὐτή. 896 Εμβάλ. εἰς ἄλλ. λ., ἡς ἀλλάξωμεν ὄμιλιαν, ἄλλα λόγια, καθὼς λέγουμεν κοινῶς. Τοῦτο δέ, διότι εἰδεν ἔρχομέν την μητέρα της. 899 "Οὐαίς], δύήματι λαμπρῷ, ἰδε καὶ 1068 903 Πολλὴν γ' ὄμαθ. έθ.] ἀκατανόητον γρησούν μοι ἔνωκες. 908 Φευξομαι] κατηγορηθήσομαι, ό συγγενώς ως φυγὴς ἐλασθήσομαι. 911 Διαμθεὶς], προέμενος, παρεμελήσας. 912 άντ', ουτό.

- ΟΡ. Ἀλλ' ἡ τὸν αὐτὸν τῆδ' ὑποστήσω δόλον;
 ΙΔ. Ω καὶ πόσιν καθεῖλες Αἴγισθον, κτανῶν.
 ΟΡ. Εἶτειμι· δεινοῦ δ' ἀργούμαι προσβλήματος.
 Καὶ δεινὰ δράσω γ'. εἰ θεοῖς δοκεῖ τάδε,
 "Ἐστω πικρὸν δὲ χίδη τάχινισμά μοι.

920

- ΧΟΡ. ίώ,
 Βρεττέεια γύναι χθονὸς Ἀργείας,
 Παῖ Τυνδαρέου, καὶ τοῦ ἀγαθοῦ
 Ξύγγονε κούροιν Διός, οὐ φλογερὰν
 Αἴθέρη ἐν δστροῖς ναίουσι, βροτῶν
 'Ἐν ἀλός ροΐοις 925
 Τιμᾶς σωτῆρας ἔχοντες,
 Χαιρετε σεδίζω σ' ἵσα καὶ μάκαρας
 Πλούτου, μεγάλης τ' εὐδαιμονίας·
 Τὰς σάς δὲ τύχας θεραπεύεσθαι
 Καιρός, καιρός, βρεττέεια. 930
- ΚΔ. Ἐκδηρτ' ἀπύνης, Τρφάδε..., χειρός δ' ἐμῆρη
 Λάθεσθι, ιν' ἔξω τοῦδε ὄχου στήσω πόδα.
 Σκύλοισι μὲν γάρ θεῶν κεκόσμηται δόμοις
 Φρυγίοις, ἐγὼ δὲ τάδε, Ιρωάδος χθονὸς
 'Ἐξαίρετ', ἀντὶ παιδός, ἦν ἀπώλεσα. 935
 Σμικρὸν γέρας, καλὸν δὲ, κέπτημαι δόγμοις.
 ΠΔ. Οὔκουν ἔγώ, (δούλη γάρ ἐκβεβλημένην
 Δόμων πατρών δυστυχεῖς οίκων ὄδημους)
 Μῆτερ, λάβωμαι μακορίας τῆς σῆς γερός;; 940
 ΚΔ. Δοῦλαι πάρεισιν αἵσει μὴ σύ μοι πόνει.
 ΗΔ. Τί δ'; αἰχμάλωτόν τοι μὲν ἀπώκιστας δόμων.
 'Ηρημένων δὲ δωμάτων ἡρήμεθα,
 'Ως αὖδε πατρός δορφανάτη λειτειμένατ.
 ΚΔ. Τοιαῦτα μέντοι σὸς πατήρ θουλεύματα,
 Εἰς οὓς ἐγρῆγη ἥκιστ', ἐθουλεύεσεν φίλων. 945
 Λέξω δὲ, καίτοι, δόξ' ὅταν λάθη κακή
 Γυναικα, γλώσση πικρότητης ἔνεστι τις,
 'Ως μὲν παρ' ἡμῖν, οὐ καλῶς· τὸ πρᾶγμα δὲ
 Μαθόντας, ἦν μὲν ἀξίως μαστίν ἔχει,
 Στυγεῖν δίκαιοιν· οἱ δὲ μὴ, τί δεῖ στυγεῖν; 950

922 Τὰς σάς τ.θ.] τὴν σὴν εὔτυγειν τιμᾶσθαι. 925 οὐ], παρβλ. σίγ. Ζ. 935 'Ἐξαίρετ'], ἔξαίρετα (ἐνν. διθρά). — παρδές], τῆς θυγενείας. 935 Εἰς οὓς φίλων...], εἰς ἔκτηνος ἐκ τῶν φίλων (καὶ ἔννοεῖ ἐστήν καὶ τὴν θυγενείαν), εἰς οὓς ἥκιστι λύρην (βούλευσε τοιαῦτα). 940 47 Δόξ' ὅταν λάθη κακή γυναικα, γλ. καλ.] ἡ δυσφημούσθεντα γυνὴ ἔγει πικρὸν γλῶσσαν (διμιεῖ μὲν πικρίζων). 948 'Ως μὲν παρ' ἡμῖν], τὸ καθ' ἡμῖν, κατ' ἐμήν γνωμην. — οὐ καλῶς], κακῶς γίνεται τοῦτο, τὸ δυσφημούσθεντα γυναικα ἀκρίτως· καὶ τὸ αἰτιολογεῖ κατωτέρω. 949 'Ην μὲν δέ. μ. ε.] ίστιν μὲν ἔχει ἀξίως τοῦ μισεῖν (ἥντε μισεῖς δέσιοι) τὸ πρᾶγμα.

- Αργᾶς δὲ ἔδωκε Τυνδάρεως τῷ σῷ πατρὶ,
Οὐχ ὥστε θητήσκειν, οὐδέ, ἀ γειναιμῆν γέγω.
Κεῖνος δὲ παῖδα τὴν ἐμὴν, Ἀχιλλέως
Δέκτροισι πείσας, ὥντετ' ἐκ δύσων ἄγων
Πρυμνοῦχον Αὔλιν ἐνδέπορτείνας πυρφᾶς,
Δευκήν διήμητος⁹⁵⁵ Ἰφιγόνης παρηγέδα.
Κεῖ μὲν πόλεως ἀλισσὸν ἔξιώμενος,
Ἡ δῶμα⁹⁵⁶ ὅντησσαν, τάλλα τ' ἐκσώζων τέκνα,
Ἐκτείνε πολλῶν μίαν ὑπερ, ἔνγγνώστ' ἀντὶ τοῦ
Νῦν δέ, οὐνεχ⁹⁵⁷ Ἐλένη μάργος ἦν, δέ τ' αὖ λαβὼν
Ἄλογον κολάζειν προσόδτιν οὐκ ἡπίστατο,
Τούτων ἔκατι παῖδε⁹⁵⁸ ἐμὴν διώλεσεν.
Ἐπὶ τοῖσθε τοίνυν, καίπερ ἡδικημένη,
Οὐκ ἡγριούμην, οὐδέ ἀν ἐκτανον πόσιν.
Ἄλλ' ἦδε⁹⁵⁹ ἔγων μοι Μανάδο⁹⁶⁰, ἔνθεον κόρην.
Δέκτροις τ' ἐπεισέργησε, καὶ νύμφα δύο
Ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δωμαστιν κατείχομεν.
Μῶρον μὲν οὖν γυναικες, οὐκ ἀλισσὸς λέγω.
Οταν δέ, ὑπόντος τοῦδε⁹⁶¹, ἀ αρτάνη πόσις,
Τάιδον παρωσας λέκτρα, μημεισθαι θέλει
Γυνὴ τὸν ἀνδρα, γάπτερον κτασθαι φίδον.
Κόπειτ⁹⁶² ἐν τῷδε⁹⁶³ ο φόρος λαμπρύνεται,
Οἱ δέ αἰτιοι τῷδε⁹⁶⁴ οὐ κινύσας⁹⁶⁵ ἀνδρες κατέπι.
Εἴ δέ⁹⁶⁶ ἐκ δέρμων δρπαστο Μενέλεως λάζη.
Κτονεῖν μ⁹⁶⁷ Οφέστην γρῦν, κασιγνήτης : οὐσι
Μενέλαιον ώς οισαμψι; σός δὲ πῶς πατήρ
Ἡνέσχητ⁹⁶⁸ ἀν ταῦτ⁹⁶⁹; εἴτα τὸν μὲν οὐ θυνεῖν
Κτείνοντα γρῦν τάμ⁹⁷⁰, ἐμὲ δὲ πρὸς κείνου παθεῖν;
Ἐκτείνειν· ἐτέφερην, ἦν περ ἦν πορεύσιμον,
Πρὸς τοὺς ἔκεινω πολεμίους. φίλων γάρ δέ
Τις ἀν πατρός σου φύσιον ἐκοινώνηστε μοι;
Δέγ⁹⁷¹, εἴ τι γρῖθεις, κάντιθες παρέργησα,
"Οπως τέληκε σός πατήρ οὐκ ἐνοίκως.
ΒΛ. Δίκαιοι⁹⁷² ἔλειξας⁹⁷³ ἡ δίκη δέ⁹⁷⁴ αἰσχρῶς ἔγειεν
Γυναικα γάρ γρῦν πάντα συγγραφεῖν πόσει,
Ἡτις φρενήρης. εἰ δέ μη δοκεῖ τάδε,
Οὐδέ εἰς ἀριθμὸν τῶν ἔγῶν ἦκει λόγων,
958 Α γειναιμῆν], τὰ τέκνα δὲ τῆλον γεννήση. 955 Πρυμνοῦχον Αὔλιν], οὓς κατέχουσαν τὰς πρύμνας τῶν Ἐλληνικῶν πόσιων. 956 Διήμητος], διέκοψε, διημέρισε, διακόπω. — Ἰφιγόνης], ἀντὶ Ἰφιγενείας, καθὼς Πηνελόπεια καὶ Πηνελόπη, Κελλίσπεια καὶ Κελλιδόπη. 957 Μανάδο] τὴν Κασσάνδρα. 958 Κατείχομεν], κατφοροῦμεν.
958 "Ἐν τῷδε] ταῖς γυναιξὶ. — λαμπρύνεται], μεγαλοποιεῖται. 959 Ετρέψθη], ἐτρέψθη (ἡ κολοσσῆσα τὴν ὁδὸν ἔκεινην), ἦν κτλ. 960 "Η δίκη δέ αἰσχρῶς ἔγειε], ἀλλὰ τὸ δίκαιον τοῦτο εἶνε αἰσχρόν. 961 Οὐδέ εἰς ἀριθ. τῶν ἐμ. ἦκει λ.]. οὐδὲ ἦκει (τάδε)

958 Α γειναιμῆν], τὰ τέκνα δὲ τῆλον γεννήση. 955 Πρυμνοῦχον Αὔλιν], οὓς κατέχουσαν τὰς πρύμνας τῶν Ἐλληνικῶν πόσιων. 956 Διήμητος], διέκοψε, διημέρισε, διακόπω. — Ἰφιγόνης], ἀντὶ Ἰφιγενείας, καθὼς Πηνελόπεια καὶ Πηνελόπη, Κελλίσπεια καὶ Κελλιδόπη. 957 Μανάδο] τὴν Κασσάνδρα. 958 Κατείχομεν], κατφοροῦμεν.
958 "Ἐν τῷδε] ταῖς γυναιξὶ. — λαμπρύνεται], μεγαλοποιεῖται. 959 Ετρέψθη], ἐτρέψθη (ἡ κολοσσῆσα τὴν ὁδὸν ἔκεινην), ἦν κτλ. 960 "Η δίκη δέ αἰσχρῶς ἔγειε], ἀλλὰ τὸ δίκαιον τοῦτο εἶνε αἰσχρόν. 961 Οὐδέ εἰς ἀριθ. τῶν ἐμ. ἷκει λ.]. οὐδὲ ἷκει (τάδε)

- Μέμνησο, μῆτερ, σὺ; ἔλεῖς θυτάτους
Λόγους, διδοῦσα πρὸς σὲ μοι παρήγονα.
ΚΑ. Καὶ νῦν γε φημί, κούκλη παρούσαι, τέκνου. 990
ΗΔ. Ταχα κλέουσσα, μῆτερ, εἰτ' ἔρεις κακῶς;
ΚΔ. Οὐκ ἔστι, τῷ σῇ δ' ἡδο προσθήσω φρενί.
ΗΔ. Λέποιμ' ἄντι αργὴ δὲ τὸ μοι προστέλλου.
ΕΙ. Εἴγετε, ὦ τεκνούσσα, βελτίους φρένας!
Τὸ μὲν γὰρ εἶδος αἰνον ἀλιον φέρει,
Ἐλένηστε καὶ σοῦ, δόνο δὲ ἔσυτε συγγόνω
Ἄμφω ματαίω, Κάστορός τ' οὐκ ἀξίω.
· Ή μὲν γὰρ ἀρπασθεῖτ' ἑκοῦσ' ἀπώγετο
Σὺ δὲ ἄνδρ' ἔριστον Ἐλλάδος διώλεσσα,
Σκῆπτρον προτείνουσ', ὡς ὑπὲρ τέκνου πόσιν
Ἐκτείνας (οὐ γὰρ, ὡς ἔγωγ', ἵστατιν εὖ),
Ή, τῆς θυγατρὸς πρὸιν κεκυρῶσθαι σφαγάς,
Νέον τ' ἀπ' οἰκων ἀνδρὸς ἐξωρυγμένου,
Ξανθὸν κατόπτρῳ πλόκουμον ἐξίσκεις κόμης.
Γυνὴ δὲ ἀπόντος ἀνδρὸς ἥτις ἐκ δύρων 1000
Εἰς κάλλος ἀσκεῖ, διάγραψ' ὡς οὔταν κακήν.
Οὐδὲν γὰρ αὐτὴν δεῖ θύραισιν εὐπρεπές
Φαίνειν πρόσωπον, ἥτις μὴ ζητῇ κακόν.
Μόνην δὲ πατῶν οἰδ' ἔγω σ' Ἐλληνίδων,
Εἰ μὲν τὰ Τούρων εύτυχοι, κεχαριμένην,
Εἰ δὲ ξεσσον' εἴη, συννεφούσαν δύματα,
Ἄγαμέμνον' οὐ κρίνουσσαν ἐκ Τροίας μολεῖν.
Καίτοι καὶ οὐ γε σωρρονεῖν παρεῖγέ σοι
Ἄνδρ' εἴγετε οὐ κακίον' Αἰγαίου πόσιν,
Οὐ 'Ἐλλάς αὐτῆς εἴλετο στρατηλάτην
Ἐλένης δὲ ἀδελφῆς τοιάδ' ἐξειργασμένης,
Ἐξῆν κλέος σοι μέγα λαβεῖν τὰ γὰρ κακὰ
Παράδειγμα τοῖς ἐσθοῖσιν εἴστοψιν τ' εἴγει.
Εἰ δέ, ὡς λέγεις, σὴν θυγατέρ' ἐκτείνεν πατήρ,
Ἐγώ τί σ' ἡδικησ', ἐμός τε σύγγονος; 1010
Πῶς οὐ, πόσιν κτείνασσα, πατρώφους δόμους
Θημῖν προσῆψας, ἀλλ' ἀπηργέγκω λέγῃ
Ταλλότρια, μισθοῦ τοὺς γάμους ὠνουμένη;
Κοῦτ' ἀντιφεύγει παιδὸς ἀντὶ σοῦ πόσις,

εἰς ἀριθμὸν (εἰς τὴν σειρὴν) τῶν ἐμῶν λόγων, εἶναι ἀδέμεσστη εἰς τὸ σύμα θυγατρὸς πρὸς μητέρα. Άλλοι γρρ. "Ηχεις. 992 Τῷ σῇ δὲ ἡδο προσθή φε] τῷ σῷ δὲ ἡδέων προστεθῆσαι μετεπονθάται. 1001 (Οὐ γὰρ κτλ.) οὐ γὰρ ἴστασιν εὖ οἱ ἄλλοι: ἀνθρώποι τὴν τοιαύν τὴν ἀλήθειαν, ὡς ἔγωγε οἰδα. 1013 Παρεῖγέ σοι] ἐξῆν σοι, ἡδύνασσο. 1018 Εἰσοψίν] πρὸ τῆς θημῶς κειμένην οἰον εἰκόνα. 1022 Προσῆψας]. ὀνέιδους, παρεγγόρησας. — ἀπηργέγκω λέγη ταλλ.], ἀλλὰ μετέφερες αὐτὸς (τοὺς πατρ. δόμους) εἰς ταλλότρια λέγῃ.
1022 Παρεῖσθαι δὲ σοῦ, τοῦ Ὁρέστου. — πόσις] δὲ ἀδέμεσστη.

Οὐτ' ἀντ' ἐμοῦ τέθηκε, δις τόσως ἐμὲ
Κτείνας ἀδελφῆς ζῶσαν; εἰ δ' ἀχρείωται
Φόνον δικάζων φόνος, ἀποκτενώσ' ἐγώ
Καὶ παῖς Όρέστης, πατρὶ τιμωρούμενος.
Εἴ γὰρ δίκαιος ἔκεινα, καὶ τάδε ἔνδικα.

"Οστις δέ, πλοῦτον ή γηγένειαν εἰσιθῶν,
Γαυεῖ πονηρὸν, μῶρός ἐστι μικρὰ γάρ
Μεγάλων ἀμείνω σύφρον' ἐν δόμοις λέγη.

ΧΟΡ. Τύχη γυναικῶν εἰς γάμους· τὰ μὲν γὰρ εὐ,
Τὰ δὲ οὐ καλῶς πιπτοντα δέρχομαι βροτῶν.

ΚΛ. Ὡς παῖ, πέψυκας πατέρα σὸν στέργειν ἀει.
Ἐστιν δὲ καὶ τόδι· οἱ μὲν εἰστιν ἀρσένων,
Οἱ δὲ αὐτοὺς μητέρας μᾶλλον πατέρος.
Συγγάλωσμαί σου· καὶ γὰρ οὐχ οὔτως ἄγαν
Χαιρῶ τι, τέκνον, τοῖς δέδεσμονέοις ἐμοί.
Σὺ δὲ ὦδι ἄλουτος, καὶ δυσεῖματος γρόα,

Δεγχώ, νεογνών ἐκ τόκων πεπαιυμένην;
Οἵμοι τάλαινα τῶν ἐμῶν βουλευμάτων!
Ως μᾶλλον ή γρὴν ἡλασ' εἰς ὄργην πόσιν!
ΠΛ. Όδέ στενάζεις, ἥνικ' οὐκ ἔγεις ἄκη.

ΚΛ. Πατέρες μὲν σὸν τέθηκες· τὸν δὲ ἔξω γένονδες
Πῶς οὐ κομίζεις παῖδες ἀλληγείοντα σὸν;
Δέδουσικα· τούψυν δέ, σὺγιτά τοικείου, σκοπῶ.
Πατέρες γάρ, οὐ λέγεται· θυμοῦται μέντος.

ΚΑ. Ταύτην την περίπτωσην δεν μπορείται να λέγεται ότι η συμμόρφωση είναι αποτέλεσμα της παραβολής της στην προσωπική της στάση στην πολιτική.

ΒΑ. Ἀλγῶ γάρ ἀλλὰ παύσουμαι θυμουμένη.

ΚΑ. Καὶ μὴν ἔχεινος οὐκ ἔτ' ἔσται σοι βαρύν.
ΗΑ. Φασκεῖ μέντος τὸ μὲν πῦρ τὸ δὲ πῦρ

ΚΑ. Φέρετ μέγ. εν γένει τοις εμοίς να είσαι σόμη.
ΚΑ. 'Οσας; ἀν' αὖ σὺ τωπεύετς νείκη νέα.

ΗΛ. Σιγῶ δέδοικα γάρ νιν, ως δέδοικ' ἔγω.

ΠΑ. Ήρευτας σίγουρον την απόφασιν της πόλεως.

Tεύτων ὑπέρ μοι θῦσον (οὐ γὰρ αἴδε' ἐγώ)

Δεκάτη σειρήνη παιδίσκος ὡς νομίζεται·
Ταΐζεται τὸν κόπον τοῦ πατέρος.

ΑΔ. "Αλλας τοδι Επονομη, οτι σε Ελληστες εν των...

τοῦς τύχη γυναικῶν εἰς γένους], τὰ περὶ τοὺς γάμους
Οἱ μὲν εἰσιν ἀρσένων]. ἄλλος: μὲν εἶναι ὅλοι τοῦ

1054 Αντού σύ ζωπυρεῖς], ἀναζωπυρεῖς, καθ' ὑπερβότον. 1055 Δέδοι καὶ ω. [δέδοι
αὐτοῦ] πανιστεῖται τὸν περ τῆς ἀπονομῆς τῆς δικαιονίας φέρον της. 1059 Δεκτοὶ σ
ἡνὸν πατέρες οἱ οὖτι τὴν δικαιόνην εἰσιν ἐπὶ τοῖς γεννητοῖς, καὶ ἐν αὐτῷ τα δύο
εἰδούτα τοῖς πατέρι, «Σχλ. Αἴρετ., ιδ. καὶ 579. 1061 Ήσ' ἀλλετεν ἐκ τ.] τῆς μαίας,
ἥσ' ἔξεγάννησε, καθὼ; λέγουσαν κοινῶς.

1033 Τύχη γυναικῶν εἰς γένους], τὰ περὶ τοὺς γάμους τῶν γυναικῶν εἰς τογῆς.
1036 Οἱ μὲν εἰσὶν ἀράει· ωἱ τέλος μὲν εἶναι ὅλοι τοῦ πατερός τους, τοῖς αὐτοῖς

τον επικεντρωνός της. Σταλλού μὲν εἶναι ὅλοι τοῦ πατέρος τους αὐτούς, ἀγαπησθέντες αὐτὸν, ἀλλά τοι πάλιν αὐτὸν αἰτοῦσιν, καθὼν περιβόλων. 1055 Δέδοι καὶ ω; δέδοισα, ὑπαντίτεται τὸν περὶ τὴν ἀποτυχίαν τῆς ὁδονομίαν αἰρεῖν τοις. 1059 Λαζαρίνην

λήντη παιδός) ο ὅτι τὴν διάκρισιν εἰσίν τοι τοῖς γεννηθέας, καὶ ἐν αὐτῷ τὰ δύο μετα-
τιθέμενα τοῦ παιδὸς, σ. Συλ. Αρρ. 18. καὶ 579. 1003. "Ἡ δὲ ἀλεύη εἴ τι τὰς μητέρας

τις οὐ ἔσεγέννησε, καθὼς λέγομεν κοινῶς.

- ΙΔΑ. Αύτὴ γόγευον, κατέκον μόνη βρέφος. .
- ΚΑ. Οὕτως ἀγέτον' οἶκον ἴδουσαι φίλων;
- ΗΔΑ. Πένητας οὐδεὶς βούλεται κτᾶσθαι φίλους.
- ΚΔ. 'Αλλ' εἴμι, παιδὸς ἀριθμὸν ὡς τελεσφόρον
Θύσω θεοῖσι· σοὶ δ' ὅταν πράξω γάριν
Τήγνδ', εἴμι ἐπ' ἄγρὸν, οὐ πόσις θυηπολεῖ
Νύμφαισιν. ἀλλὰ τούτῳ ὅχους, ὀπάνες,
Φάτναις ἄγοντες πρόσθειν'. ἦντος δὲ με
Δοκήτε θυσίας τῆσδ' ἀπηλλάχθαι θεοῖς,
Πάρεστε δεῖ γάρ καὶ πόστει δουναι γάριν. 1065
- ΒΔΑ. Χώρει πένητας εἰς δόμους· φρούρει δὲ μοι,
Μή σ' αἴθαλώσῃ πολύκαπον στέγος πέπλους.
Θύσεις γάρ, οὐα χρήσε δαίμοσιν θύειν·
Κανοῦν δ' ἐνήρκται, καὶ τεθηγμένη σφαγίς,
Ἡπερ καθεῖλε ταῦτον, οὐ πέλας πεσεῖ
Πληγεῖσα· νυμφεύσει δὲ κάν 'Αιδου δόμοις,
Ὄπερ ξυνηῦδες ἐν φύει. τέστην ἐγώ
Δώσω γάριν σοι· σὺ δὲ δίκην ἐμοὶ πατέος.
- ΧΟΡ. Ἀγοιβαὶ κακῶν. 1070
- Μετάτροποι πνέουσιν αἵρει δόμων.
Τότε μὲν ἐν λουτροῖς ἔπειτεν ἐμὸς, ἐμὸς ἀργέτας,
Ιάκυγγος δὲ στέρχει,
Δάζιοι τε θριγκοὶ δόμων,
Τάδ' ἐνέποντος οὐδὲ σχετλία, τί με, γύναι,
Φονεύεις, φίλαν πατρίδικ δεκέτεσιν 1075
- Σποραῖσιν ἐλθόντ' ἐμάν; ε
Παλιέρους δὲ τάνδ'
Ὑπάγεται δίκα διεδρόμου λέχους,
Μελέαν, δὲ πόσιν χρόνιον ικόμενον εἰς οἶκους,
Κυκλώπειά τ' οὐσάνια
Τείγε', δξιθήκτῳ βέλει
Ἐκανεν αὐτόγειρ, πέλεκυν ἐν χεροῖν
Λαθοῦσ'. ἀ τιλύμων πόσις, διτὶ ποτὲ τὰν
Τάλαιναν ἔσγειν κακόν! 1085
- Ορεία τις δις λέαιν' ὀργάδων
Δρύογκα νεμομένα, τάδε κατήγυστεν.
ΚΔ. Ω τέκνα, πρός θεῶν μή κτάνγτε μητέρα!

¹⁰⁶⁵ Ἀγείτονα. . φίλων] ἐστερημένον γειτόνων καὶ φίλων, κατὰ τὸ Ἀπεπλος φαρέων καὶ ἄλλα τοιάστα. ¹⁰⁶⁵ Παιδὸς ἀριθμὸν τελεσφόρον], τὴν δεκάτην· διότι οἱ δίκα ἀριθμὸς ἐλλογίζετο τέλεος. ¹⁰⁶⁸ Ὁχους], τοὺς ἵππους τοῦ ὁλοκάπτος. ^{1072 1074} τοὺς τελευταίους τοιούς λόγους τῆς Ἡλέκτρας δὲν ἀκούει ἡ Κλοτ. εἰσελθοῦσα ἡδη εἰς τὸν οἶκον. ^{1088 90} Παλιέρους δὲ κτλ.] ἡ ή παλιέρους δὲ κη τοῦ διεδρόμου λέχους (τοῦ μοιχικοῦ) ὑπήγεται τίνδε μελέκν. ¹⁰⁹¹ Κυκλώπεια [τείγεια], τὰ τῶν Μυκηνῶν. ^{1094 95} "Οτι.. κακόν], διὰ τὸ κακόν δὲ κατέσχε ποιὲ τὴν τάλαιναν αὐτούς σύζυγον.

ΧΟΡ. Κλύεις ὑπόρροφου βράν; ΚΛ. Ὡ μοί, μοι;

ΧΟΡ. Όμωξα κάγκω, πρὸς τέκνων γειρουργένης.

Νέμετοι δίκαιη θέδε, δταν τύχη.

Σγέτελικ μὲν ἔπαθες, ἀνόστια δ' εἰργάσω,
Τάλαιν', εὐέταν.

'Αλλ' οἶδε, μητρὸς νεοφύοις ἐν αἴμασιν
Περιφρέμενοι, βλήνουσιν ἐξ οἰκων πόδα,
Τρόπαια δειγματ' ἀλλιών προσφθεγμάτων.
Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οἶκος ἀλλιώτερος

Τῶν Τανταλέων, οὐδ' ἔψυ ποτ', ἐκγόνων.

ΟΡ. Ιὼ Γᾶ, καὶ Ζεῦ, πανθερκέτα Βροτῶν,
Ιδετε τάδ' ἔργα φόνια, μυταρά, δίγονα

Σώματ' ἐν γῆσι κείμενα, πλαγῆ

Χερὸς ὑπ' ἐμῆς, ἄποιν' ἐμῶν πηγάδων.

ΗΛ. Δακρύτ' ἄγαν, ω̄ ξύργον, αἰτίᾳ δ' ἔγω.

Διὰ πυρὸς ἔμολον ἀ τάλαινα

Ματοὶ τῷδ', ἀ μ' ἔτικτε κούραν.

Ιὸς τύχας, τὰς σᾶς τύχας, μάτερ τεκοῦσ',

"Ἀλαστα, μέλει, καὶ πέρα γε

Παθοῦσα σῶν τέκνων ὑπαῖ!

Πατρὸς δ' ἔτιστας φόνον δικαίως.

ΟΡ. Ιὼ, Φοῖδ', ἀνύμνησας δίκαιην

"Ἄρατα, εγνερά, δὴ ἔπραξας ἄγεια, φοίνικα δ' ὄπαστα;
Δέχεις' ἀπὸ γῆς Ἐλλανίδος.

Τίνα δ' ἔτερην μόλις πόλιν;

Τίς ξένος, τίς εὐεεβής, ἐμὸν κάρα προσόψεται

Ματέρα κτανόντος;

ΗΛ. Ιὼ, ιὼ μοι! ποῖ δ' ἔγω; τίν' εἰς χροόν,

Τίνα γάμου εἶμι; τίς πόσις με δέξεται

Νυμφικάς ἐς ευνάς;

ΟΡ. Πάλιν, πάλιν φρόνημα σὸν μετεστάθη πρὸς αὔραν.

Φρονεῖς γάρ διστα νῦν, τότ' οὐ φρονοῦσα γ' εὖ,

Δεινὰ δ' εἰργάσω, φίλα,

Κατίγνητον οὐκ ἔθέλοντα.

Κατεῖδες, οἷον ἀ τάλαιν' ἔω, πέπλων

"Ἐβαλεν, ἔδειξε μαστὸν ἐν φοναῖς —

Ιὼ, ιὼ μοι! —

Πρὸς πέδηφ τιθεῖσα γόνημα μέλεια; τακόμιν δ' ἔγω.

1135

¹¹³⁰ Τρόπ. δειγμ.] τὰ ἀποτρόπαια δειγματα τῶν (ῶν ἡχούμεν δοτίως) δοθίων προσφεγμάτων. ¹¹³¹ Δακρύτ' ἄγαν], πολυθρέψαται. ¹¹³² Μάτερ τεκοῦσα], συνάπτει ταῦτα πολλαχοῦ κατὰ πολλαλογίαν δ' ποτητές. ¹¹³³ Ηὐτ πέρα γε], δεινά, καὶ πέρα δεινῶν.

¹¹³⁴ Ανύμνησας], ἐνέχρινας, ἐπενθήμ σας. ¹¹³⁵ Οποτας]; ἀπεδιωξας;. ¹¹³⁶ Μετεργάθη πρὸς εὐρανό], μετεβλήθη πρὸς τὸν (νῦν πνέουντα) ἄνεμον. ¹¹³⁷ Εἴη πιπήω], Ιείη, π.

- ΠΛ. Σάρ' είδα, δι' ὁδόνας ἔβαι, ιῆτον κλύων γέσον
Ματρὸς, ἡ σ' ἔτικτεν.
ΟΡ. Βοὲν δ' ἔλασκε τάνδε, πρὸς γένυν ἐμὰν
Τιθεῖσα γείρας, ο τέκος ἐμὸν λιτανῶ! α
Παρθένων τέ γ' ἔξ ἐμῶν ἐκρήμναθ',
Ωστε γέρας ἐμὰς λιπεῖν βέλος. 1140
- ΠΛ. Τάλαινα, πῶς ἔτικτες φόνον δι' ὄμμάτων ίδειν σέθεν
Ματρὸς ἐκπνεούσας;
ΟΡ. Ἐγώ μὲν, ἐπιβαλὼν φάρη κόρας ἐμαῖσι,
Φαστράνῳ κατηρέζαμαν, 1145
Ματέρος ἔσω δέρας μεθείει.
ΠΛ. Ἐγώ δέ γ' ἐπεκέλευσά σοι,
Ξίφους τ' ἐργάζαμαν ἄμα,
ΧΟΡ. Δεινότατον πυθέων ἔρεξας.
Λαβοῦ, κάλυπτε μέλεα ματέρος πέπλοις·
Κανάρμοσον σφαγάς.
Φονέας ἔτικτες ἄμα σοι. 1150
- ΠΛ. Ιδού, φίλαι τε κοῦ φίλαι·
Φάρεκ δέ γ' ἀμφιβάλλομεν,
Τέρπα κακῶν μεγάλων δόμοισιν. 1155
- ΧΟΡ. Ἄλλ' οὐδὲ δόμων ὑπὲρ ἀκνοτάτων
Φαίνουσι τινες δαίμονες, ή θεῶν
Τῶν οἰσανίων οὐ γάρ θυγτῶν γ'
Ηδε κέλευθος. τί ποτ' εἰς φανερὰν
Οἴνῳ βαίνουσι βροτοῖσιν; 1160
- ΔΙ. Ἀγαρέμνονος παῖ, κλῖθι· δίπτυχοι δέ σε
Καλοῦσι μητρὸς ἕγγονοι Διόσκοροι,
Κάστωρ, καστίγνητός τε Πολυδεύκης δέε.
Δεινὸν δὲ ναὸς ἀρτίως πόντου σάλον
Πεύσκην, ἀσήμιει¹¹⁴² Ἀργος, ὡς εἰσειδόμεν
Σφαγῆς ἀδειαρχῆς τῆςδε, μητέρος δὲ σῆς.
Δίκαια μὲν νῦν οὖδ' ἔγειν σὺ δ' οὐρὶ δρῦς,
Φοῖδρος τε, Φοῖδρος—ἄλλ' (ἄνοιξ γάρ ἔστ' ἐρός)
Σιγῶ· σοφὸς δ' ὅν, οὐκ ἔγραψέ σοι σοφόν.
Αἶνεν δ' ἀνάγκη ταῖται τάντευθεν δὲ γρὴ
Πράσσειν, ἀ μοῖρα Ζεύς τ' ἔκρανε σοῦ πέσοι.. 1170
Πολάδη μὲν Ἡλέκτρων δός ἀλογούν εἰς δόμους,
Σὺ δ' "Ἄργος ἔκλιπ"¹¹⁴³ οὐ γάρ ἔστι σοι πόλιν
Τήνδ' ἐμβατεύειν, μητέρα κτείναντα σήμη.

¹¹⁴² Τάλαινα], ἔγώ είμι. ¹¹⁴³ Δέρας], δέρης, λαζιμοῦ. ¹¹⁴² "Ετικτες], πρὸς τὴν Κλυ-
ταμένην. ¹¹⁴³ Δίπτυχοι ἕγγονοι] δε διπλοὶ ὀδελφοί. ¹¹⁴²⁻⁴³ Δεινὸν δὲ κτλ.]
πούσαντε δε (ἀπὸ) ναὸς (τινος) δεινὸν ποτούς σκληρού διετείμωντο ως σωτῆρες τῶν πλοΐ-
ζουμένων.

Δειναι δὲ Κήρες, αἱ κυνώπιδες θεοί,
Τρογγλατήσουσ' ἐμμανὴ πλανώμενοι.
Ἐλθὼν δὲ Ἀθήνας, Παλλάδος σεμνὸν βρέτα;
Πρόσπτευξον εἴρξει γάρ νιν ἐπτοημένας
Δεινοῖς δράκουσιν, ὥστε μηδ φαύειν σέθεν,
Γοργῶφ¹¹⁷⁵ ὑπερτείνουσά σου κάρα κύκλου.
Ἐστιν δὲ Ἀρεώτις ὄγρος, οὗ πρῶτον θεοί;
Ἐζοντ' ἐπὶ ψῆφοισιν αἷματος πέρι,
Ἀλιρρόθιον δέ ἔκταν¹¹⁸⁰ ὡμόφρων Ἄρης,
Μήνιν θυγατρὸς ἀνοσίων νυμφευμάτων,
Πόντου κρέοντος παῖδα· οὐ' εὐτεβεστάτη
Ψῆφος βεβαῖα τ' ἐστιν ἐκ γε τοῦ θεοῦ.
Ἐνιαῦθα καὶ σὲ δεῖ δραμένιν φόνου πέρι,
Ισαι δέ σ' ἐκσώζουσι μηδ θανεῖν δίκη
Ψῆφοι τεθέσαι· Λοξίας γάρ αἰτίαν
Εἰς αὐτὸν οἵτει, μητέρος χρήσας φόνου.
Καὶ τοῖς λοιποῖς ὅδε νόμος τεθήσεται,
Νικᾶν¹¹⁸⁵ ἵσταις ψῆφοισι τὸν φεύγοντ' ἀεί.
Δειναι μὲν οὖν θεοί, τῷδ' ἄγει πεπληγμέναι,
Πάγον παρ' αὐτὸν χάσμα οὔσονται γθονός,
Σεμνὸν βροτοῖσιν εὐτεβες χρυστήριον.
Σὲ δὲ Ἀσκάδων γοὴ πόλιν ἐπ' Ἀλιρρόθιον¹¹⁹⁰
Οἰκεῖν, Δυκαῖον πληγίον σηκώματος
Ἐπώνυμος δέ σου πόλις κεκλήσεται.
Σοὶ μὲν τάδ' εἶπον τόνδε δὲ Ἀλγίσθου νέκυν
Ἄργους πολίται γῆς καλύψουσιν τάφῳ.
Μητέρα δὲ τὴν σὴν ἄρτι Ναυπλίου παῖδαν
Μενέλαος, ἔξ οὗ Τρωϊκὴν εἶλε γθόνα,
Ἐλένη τε θάψειν Πρωτέως γάρ ἐκ δόριων
Ἴκει, λιποῦσ¹¹⁹⁵ Αἴγυπτον, οὐδὲ ἡλίθε Φρύγας.
Ζεὺς δέ, ὃς ἔρις γένοιτο καὶ σόνος βροτῶν,
Εἰσωλον¹²⁰⁰ Ἐλένης ἐξέπεμψε¹¹⁹⁶ εἰς Μίλων.
Πυλάδης μὲν οὖν κόρην τε καὶ δάμαρτο¹²⁰⁵ ἔγων,
Ἀχαίδος γῆς οἰκαδ¹²⁰⁶ εἰσπορευεύτω,
Καὶ τὸν λόγωφ σὸν πειθερὸν κομιζέτω

¹¹⁷⁵ Αἱ κυνώπιδες θεοί], αἱ Ἐρινύες. ¹¹⁸⁰ Γοργῶφ¹. κύκλου], γοργῶπα κύκλου λέγει τὴν ἀσπίδα τῆς Αθηνᾶς, τὸ Γοργώνειον. ¹¹⁸¹ Αρεώτις δέ θεοί], ὁ Ἀρεός πάγος ¹¹⁸² ἐζοντ² ἐπὶ ψῆφοις], ἔρευσαν δικάζοντες (ψῆφοτροπήσοντες). ¹¹⁸³ Μήνιν], δέ μηνιν καθὼς Χάρην, Δίκην κτλ. ¹¹⁸⁴ Πόντου χρ. π.], οὗτον τοῦ βασιλέως τῆς θελίσσης, τοῦ Ποσειθ. ¹¹⁸⁵ Ήγε τοῦ], ἔξ ἑκατοντοῦ χρόνου, ἔκτοτε. ¹¹⁸⁷ Δραμεῖν], χρ. θῆται - ἀγωνίσσεθαι δίκην, μτφορ. οὐδὲν καὶ Φεύγων (δι κατηγορούμενος) καὶ Διώκων (δι κατηγορούμενος). ¹¹⁸⁸ Δυκαῖον.. σηκώματος], οὐδὲ τοῦ Δυκαῖον Διός ιερὸν κατὰ τὸ Δικαιον δράσας τῆς Αρκαδίας. ¹¹⁸⁹ Κόρην τε καὶ δάμαρτο], παρθίνον οὔταν καὶ γυναῖκα (τοῦ αὐτούργου) νομίζομενην. ¹¹⁹⁰ Αχαίδος γῆ], τῆς Φωκίδης. ¹¹⁹⁰ Σεῦ πειθ.ρὸν], τὸν (ἐπ' ἀδ.ληφὸ) γεμέρο, οὕτω.

- Φωκέων ἐς αῖαν, καὶ δότω πλούτου βάρος. 1210
 Σὺ δὲ Ἰσθμίας γῆς αὐγέν' ἐμβαίνων ποδὶ,
 Χώρει πρὸς οἶκον Κεκροπίας εὐδαιμόνα·
 Πεπρωμένην γὰρ μοῖραν ἐκπλήσσεις φόνου,
 Εὐδαιμονήσεις, τῶνδε δὲ παλλαγθεῖς πόνων.
XOP. Ω παιδεῖ Διός, θέμις εἰς φιλοργάς
 Τὰς ὑμετέρας ἡμῶν πειθάνειν; 125
ΔΙ. Θέμις, οὐ μυσταρίους τοῖσθε σφαγίους.
ΟΡ. Κάμψοι μύσου μέτοι, Τυνδαρίδαι·
ΔΙ. Καὶ σοὶ Φοίνιφ τὴνδὲ ἀναθήσω
 Περάξιν φονίαν. 1290
XOP. Πῶς, ὅπε θεώ, τῆσδε τ' ἀδελφῷ,
 Τῆς καπροθυμένης,
 Οὐκ ἡρκέσατον Κῆρας μελάθρους;
ΔΙ. Μοῖραν ἀνάγκης ἦγεν τὸ γρεών,
 Φοίνου τ' ἄποροι γήγετσις ἐνοπα! 1295
ΗΛ. Τίς δὲ ἔμ' Ἀπόλλων, ποῖοι γρηγοροί
 Φονίαν ἔδοσαν μητρὶ γενέσθαι;
ΔΙ. Κοιναὶ πράξεις, κοινοὶ δέ πότμοι·
 Μία δὲ ἀμφοτέρους
 "Ατη πατέρων δέκναισεν. 1290
ΟΡ. Ω ξύγγονέ μοι, χρονίαν σ' ἐστιδὼν,
 Τῶν σῶν εὐθὺς φίλτρων στέρουμαι,
 Καὶ σ' ἀπολειψώ, σοῦ λειπόμενος.
ΔΙ. Ησίς ἔστ' αὐτῇ καὶ δόμος· οὐγ' οὐδὲ
 Οἰκτὰ πέποντεν, πλὴγ' οὐτε λείπει
 Πόλιν Ἀργείων. 1295
ΟΡ. Καὶ τίνες ἀλλαὶ στοναγαῖ μεῖζους
 "Θ γῆς πατρίας δόσον ἐκλείπειν;
 'Αλλ' ἔγώ οἴκων ἔξειμι πατρὸς,
 Καὶ ἐπ' ἀλλοτρίαις ψήφοισι φόνῳ
 Μητρὸς ὑφέξω. 1300
ΔΙ. Θάρσει· Παλλάδος οὐσίαν ἡδεις
 Πόλιν· ἀλλ' ἀνέχου.
ΗΛ. Περὶ μοι στέρνοις στέρνα πρόσταψον,
 Ξύγγονε σιτάτε· 1305
 Διὰ γὰρ ζευγγῦσ' ἡμᾶς πατρίων
 Μελάθρων μητρὸς φόνοις κατάραι.
ΟΡ. Βάλε, πρόσπετον σῶμα· θυνόντος δὲ
 'Ως ἐπὶ τύμβῳ καταθήγησον.

^{1215 16} Εἰς φο. τὰς ὑμ. πελ.] Θεμιτόνεστιν ἡμῖν πληρούσας εἰς τὰς ὑμετέρας φθογγύτες,
 σιλλαληθῆσαι ὑπέν. ^{1220 21} Τὸ γρεών ἥγε πρὸς τὴν τῆς ἀνάγκης μοῖραν, τὸ πεπρωμένον,
 τὴν εἰσαρρήσατην. ^{1220 21} Φονίαν ὑφέξω], φονίου δικῆν,

- ΔΙ. Φεῦ, φεῦ, δεινὸν τόδ' ἐγκρύσω
Καὶ θεοῖς αἰλύειν
Ἐνι γὰρ κάροι, τοῖς τὸ οὐρανόθεας,
Οίκτοι θυγάτων πολυμόρθων.
1250
- ΟΡ. Οὐκ ἔτι σ' ὄψομαι.
ΗΔ. Οὖδ' ἐγὼ εἰς σὸν βλέψαρον πελάσω.
1255
- ΟΡ. Τάδε λοισθά μοι προφέγματά σου.
ΗΔ. Ω χαῖρε, πόλις.
Χαίρετε δ' ὑμεῖς πολλὰ, πολιτεῖσες.
1260
- ΟΡ. Ω πιστοπάτη, στείχεις ήδη;
ΗΔ. Στείχω, βλέφαρον τέγγουσ' ἀπαλόν.
ΟΡ. Πυλάδη, χαῖρων θεοῖς νυμφεύου
Δέμας Ἡλέκτρας.
1265
- ΔΙ. Τοῖσδε μελήσει γάμος ἀλλὰ κύνας
Τάσδ' ὑποφέγμων, στείχ' ἐπ' Ἀθηνῶν
(Δεινὸν γὰρ ἔχνος βάλλουσ' ἐπὶ σοι
Χειροδράκοντες, γρῦπτα κελαῖνατ,
Δεινὸν ὅδυῶν καρπὸν ἔχουσαι).
Νώ δ' ἐπὶ πόντον Σικελὸν σπουδῆ,
Σῶστόντες νεῶν πρῷρας ἐνάλιους.
1270
- ΔΙὰ δ' αἴθερις στείχοντε πλακός,
Τοῖς μὲν μυσταροῖς οὐκ ἐπαρθγομέν
Οἶσιν δ' ὅσιον καὶ τὸ δίκαιον
Φίλον ἐν βιότῳ, τούτους γαῖεπῶν
Ἐκλύουντες μόρθων σώζομεν.
1275
- Οὔτως ἀδικεῖν μηδεῖς θελέτω,
Μηδὲ ἐπιόρκων μέτα συμπλείτω.
Θεός δών, θηγητοῖς ἀγορεύω.
ΧΟΡ. Χαίρετε! χαῖρειν δ' ὅστις δύναται.
Καὶ ξυντυχίᾳ μήτιν κάμνει
Θυγάτων, εὐδαιμόνα πράσσει.
1280

1250 Ἐγκρύσω], ἐψθέγξω. 1252 Τάς δ'], φαίνονται ἐπὶ τῆς σκηνῆς αἱ Ἐρινύες.

1255 Χειροδράκοντες], κρατοῦσαι δράκοντας εἰς τὰς γείσας των. 1259 Εὐδαιμόνα πράσσει], Εὐδαιμονεῖ.

ΘΕΑΤΡΟΥ ΕΠΙΒΛΕΠΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΟΝΤΟΣ ΤΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Z'. ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

(Σ. Δ. Β.)

Σοφοκλῆς Σοφίου, γεννηθεῖς ἐν Ἀθήναις (ἐν 10λ. 71, 6') καὶ διαπρέψας ὡς πολιτικὸς καὶ στρατηγός, ἀνεδεγθῇ εἰς τῶν ἀρίστων δραματικῶν ποιητῶν τῆς ἀρχαιότητος. ἀναπτύξας καὶ τελειοποιήσας τὴν τραγῳδίαν περισσότερον ἢ φ' ὅτι ὁ πατὴρ αὐτῆς καὶ διδάσκαλός του Αἰσχύλος. Ή πλοκὴ τῶν δραμάτων του εἶναι ἀπλουστέρα, ἀλλ' ἡ γλώσσα καὶ στιχουργία του ἔντονως ἐρείπειον.
Ἐκ τῶν πολλῶν τραγῳδιῶν του ἐννέα μόνον ἔσωθησαν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΑΙΜΩΝ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΚΡΕΩΝ.

ΕΥΡΓΔΙΚΗ.

ΦΥΛΑΞ.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἡ Σκηνὴ ὑποτίθεται ἐν Θήβαις τῆς Βοιωτίας.

ANT. Οἱ κοινὸν αὐτάδελφον Ισμήνης κάρα,
Ἄρ' οἰσθ' ὁ, τι: Ζεὺς τῶν ὅπ' Οἰδίπου κακῶν
Οὐοῖον οὐγὶ νῦν ἔτι ζώσαιν τελεῖ;
Οὐδὲν γάρ οὔτ' ἀλγεινόν, οὔτ' ἄτης ἄτερ,
Οὔτ' αἰσχυρόν, οὔτ' ἄτιμόν ἐσθ', οὐοῖον οὐ
Τῶν σῶν τε κάυσμον οὐκ ὅπωπ' ἐγὼ κακῶν.
Καὶ νῦν τί τοῦτ' οὐδὲ φυσί πανδῆμῳ πόλει
Κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγὸν ἄστιας;
Ἔγεις τι, κείτηκουσας; ησε λανθάνει
Πρός τοὺς φίλους στείχοντα τῶν ἔχθρῶν κακά;
10 ΙΣΜ. Εὐοὶ μὲν οὐδεὶς ρῦθος, Ἀντιγόνη, φίλων
Οὐδ' ἥδης, οὔτ' ἀλγεινός ἔκετ', ἐξ ὅτου
Δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστεργήθημεν δύο,
Μιᾷ θαυμάντων ἡμέρας διπλῆ γερή.
Ἐπει τὸ δέ φροῦδος ἔστιν Ἀργείων στρατός
15 Ἐν νυκτὶ τῇ νῦν, οὐδὲν οἰούν πάρτερον,
Οὔτ' εὐτυχοῦσα μᾶλλον, οὔτ' ἀπομένη.
ANT. Ἡδη καὶ ὡς, καὶ σ' ἔκτος αὐλεῖσι πυλῶν

* Αὐτάδ. [ἴσημ. κάρα], περιφρ. ἀντὶ Αὐταδέλφῳ Ισμήνῃ. * διαθέθ' ὁ, οὐδὲν διατίθεται τῶν κακῶν, ὅπερ ὁ Ζεὺς ἡμῖν οὐγὶ τελεῖ (ἐκτελεῖ). * Οὔτ' ἄτης ἄτερ], μήτε χωρίς ἄτης, ἐπομ. μετ' ἄτης, βιαζερόν. * Τὸν στρατηγὸν], τὸν Κρέοντα, διοικοῦντα τοὺς Θήβας ἐν ἐλλειψει βασιλέως. * Φίλων], περὶ φίλων. 15 Δύο], δύο ἡμεῖς.
15-16) * Έπει ὁ τῶν Ἀργ. στρατός φροῦδος ἔστιν (ἀναγωρεῖ) ἐν τῇ νῦν νυκτὶ,— οὐδὲν οὐδὲν πάρτερον], τίποτε περισσότερον τούτου δὲν γνωρίζω.

- Τοῦδ' οὖνεκ' ἔξέπεμπον, ώς μόνη κλύσις.
ΙΣΜ. Τί δ' ἔστι; δηλοῖς γάρ τι καλγαίνουσ' ἔπος.
ΑΝΤ. Οὐ γάρ τάφου νῷν τῷ καστιγνήτῳ Κρέων,
 Τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσσας ἔχει;
 Ἐπεοκλέα μὲν, ώς λέγουσι, σὺν δικῇ
 Χορσθεὶς δικαίᾳ καὶ νόμῳ κατὰ γῆθος
 Ἐκρυψε, τοῖς ἐνεργεύεντιμον νεκροῖς;
 Τὸν δ' ἀθλίων θανόντα Πολυυείκους νέκυν
 Αστοῖσι φασιν ἐκκεκρύζθαι τὸ μὴ
 Τάφῳ καλύψαι, μηδὲ κωκύσαι τενα,
 Εἶν δ' ἀκλαυστον, ἄταφον, οἰωνοῖς γλυκὺν
 Θεσαυρὸν, εἰσαρῶσι πρὸς γάριν βορᾶς.
 Τοιαῦτά φασι τὸν ἀγαθὸν Κρέοντα σοὶ
 Κάμοι (λέγω γάρ καὶ μὲν) κηρύξαντ' ἔχειν,
 Καὶ δεῦρο νεῖσθαι ταῦτα τοῖς μὴ εἰδόσις
 Σαφῆ προκηρύξονται καὶ τὸ πρᾶγμα ἄγειν
 Οὐχί ως παρ' οὐδέντι ἀλλ' δις ἀν τούτων τι δοῦται,
 Φόρον προκείσθαι δημόδευστον ἐν πόλει.
 Οὕτως ἔχει σοι ταῦτα, καὶ δεῖξεις τάχα,
 Εἴτ' εὐγενής πέψυκας, εἴτ' ἐσθίλων κακή.
ΙΣΜ. Τί δ', ὡς ταλαιφώρων, εἰ τάδ' ἐν τούτοις, ἔγω
 Λίουσ' ἀν ἡ φάπτουσα προσθείμην πλέον;
ΑΝΤ. Εἰ ξυμπονήσεις καὶ ξυνεργάσει, σκόπει.
ΙΣΜ. Ποιόν τι κινδύνευμα; ποὺ γνώμης ποτ' εἰ;
ΑΝΤ. Εἴ τὸν νεκρὸν ἔν τηδε κουριεῖς γερί.
ΙΣΜ. Η γάρ νοεῖς θάπτειν σφ', ἀπόρρητον πέλει;
ΑΝΤ. Τὸν γοῦν ἐμὸν καὶ τὸν σὸν, ἢν σὺ μὴ θέλεις,
 Ἀδελφόν, οὐ γάρ δὴ προδοῦσ' ἀλώσομαι.
ΙΣΜ. Ω συγετλία, Κρέοντος ἀντειργκότος;
ΑΝΤ. Αλλ' οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν μ' εἰργειν μέτα.
ΙΣΜ. Οὔμοι φρόνησον, ὡς καστιγνήτῃ, πατήρ
 'Ως νῷν ἀπεγκῆς δυσκλεῖς τ' ἀπώλετο,
 Πρὸς αὐτοφύρων ἀμπλακημάτων διπλᾶς
 Οὐκεις ἀράξας αὐτὸς αὐτούργῳ γερί.
 Ἐπειτα μήτρῳ καὶ γυνῇ, διπλῶν ἔπος,

²⁰ Καλγαίνουσ' ἔπος], κρύπτουσα, βισσοδεμοῦσα. ²¹ ²² Τάφου.. τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσσας], τὸν μὲν ἐντίμως ἀξιωτας, τὸν δὲ ἀτίμως σιερήσας. ²³ Τοῖς ἐνεργεύεντιμον νεκροῖς], ἐντίμως ἀναρίθμιον ποιήσας αὐτῶν διὰ τούτου τοὺς κάτω νεκροῖς, ίδε Εὐρ. 'Ἐκ. 31. ²⁴ Τὸν ἀγαθὸν], εἰρωνικῶς. 27, 30 παρθ. σιγ. 189—192.

²⁵ Αἴγω γάρ καὶ μὲν], διότι συγκαταλέγω καὶ ἐματήν, καί τοι παρ' οὐδὲν οὐδὲν δέργον δεισιμένην. ²⁶ ²⁷ Καὶ τὸ πρᾶγμα ἄγεν εὐχάριτον, καὶ δέν θεορεῖ τὸ πράγμα τούτῳ ως μηδαμονόν. ²⁸ Εἴτ' ἐσθίλων κακή], εἴτ' εἴς ἀγαθῶν (γονέων) κακή αὐτῇ.

²⁹ Εἰ τάδ' ἐν τούτοις], εἰ ταῦτα οὐτας ἔχει. ³⁰ Λίουσ' ἀν, ἡ φάπτουσα], ἀφαιροῦσα ἡ προστιθίσα. ³¹ Απόρρητον], ἐνν. δηπολύτως. ³², ³³ Αλλὰ οὐδὲν αὐτῷ μέτα [μέτεστι], θέσει με εἰργειν τῶν ἐμῶν, οὐδὲν ἔχει δικαιώματα. ³⁴ Μήτρῃ καὶ γυνῇ διπλῶν ἔπος], ή

- Πλεκταῖσιν ὀστάναισι τὸν ποθαῖται βίον.
Τοῖτον δ' ἀδελφῷ δύο μίαν καθ' ἡμέραν
Αὐτοκονοῦντε τὰ ταλαιπώρω, μόρον
Κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπ' ἀλληλοιν γεροῖν.
Νῦν δ' αὖ μόνα δὴ νῶ λελειμμένα, σκόπει,
"Οσφ κάκιστ' ὀλούμεν", εἰ νόμοι βίᾳ
Ψήφον τυράννων ἡ κράτη παρέξιμεν.
60
"Ἄλλ' ἐννοεῖν χρὴ τοῦτο μὲν, γυναῖκ' ὅτι
Ἐφυμεν, ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχουμένα.
"Ἐπειτα δ', εὑνέχρόμεσθ' ἐκ κρεισσόνων,
Καὶ ταῦτ' ἀκούειν, κατέ τῶνδ' ἀλγίονα.
"Ἐγὼ μὲν οὖν αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονὸς
Εὔγγνοιαν ἴσχειν, ὡς βιάζομαι τάδε,
Τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι. τὸ γάρ
Περὶσσὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα.
ANT. Οὐτ' ἂν κελεύσαμι, οὐτ' ἂν, εἰ θέλοις ἔτι
Πράσσειν, ἐμοῦ γάρ οὐδὲν τὸ δέκατον μέτα.
"Ἄλλ' οὐδὲν ὅποια σοι δοκεῖ. κείνον δὲ ἐγὼ
Θίψω, καὶ λόν μοι τοῦτο ποιούσῃ θανεῖν.
Φίλη μετ' αὐτοῦ κείσομαι, φίλη ω μέτα,
"Οσια πανοργήσαστ' ἐπει τείων γρόνος.
"Ον δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω, τῶν ἐνθάδε.
75
"Εκεῖ γάρ αἱ τε κείσομαι· σοὶ δέ εἰ δοκεῖ,
Τὰ τῶν θεῶν ἔντιμον ἀτιμάσσαστ' ἔχε.
ΙΣΜ. Ἐγὼ γὲν οὐκ ἀτιμα ποιοῦμαι· τὸ δὲ
Βίᾳ πολιτῶν δεξαῖν ἔσυν ἀμήχανος.
ANT. Σὺ μὲν τάδ' ἂν προσύχοις· ἐγὼ δὲ δὴ τάρον
Χώσουστ' ἀδελφῷ φιλατάτῳ πορεύσομαι.
ΙΣΜ. Οἴμοι ταλαινῆς, ὡς ὑπερδέδοικά σου.
ANT. Μή μοι προτάρειε τὸν σὸν ἔξόρθιον πότμον.
ΙΣΜ. Ἀλλ' οὖν προμηνύσῃς γε τοῦτο μηδενὶ
Τούργον κρυψῆ δὲ κεῦθε· σὸν δὲ αὔτως ἐγώ.
80
ANT. Οἴμοι· καταύδω πολλὸν ἐχθρῶν ἔστει
Σιγώστ', ἐὰν μή πᾶσι κηρυξῆς τάδε.
ΙΣΜ. Θερμήν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις.
ANT. Ἀλλ' οἶδ' ἀρεσκούστ', οἷς μάλιστ' ἀδειεν με χρή.

Ιοκάστη διετήνει κλήσιν ἔγουσσα (ώς πρὸς τὸν Οἰδίπουν). ⁷⁵ Πλεκτ. ἀρτ.], δι' ἀγγειόν, διὰ σγουνίου. ⁷⁹ Νόμου βίᾳ, σὺν βίᾳ (διὰ τῆς παραβίσεως) τοῦ νόμου. ⁸⁰ Παρέξιμεν], παραβῶμεν. ⁸² Καὶ ταῦτ' ἀκούειν], καὶ κατὰ ταῦτα ὑπακοεῖν. ⁸⁵ Εος Αἴτοῦσα τοὺς ὑπὸ γῇ. Εὔγγνοι, [ἴσχειν], ἔξιτομένη τοὺς ὑποθένοις; θεοὺς συγγνώμην μοι ἔχειν. ⁸⁷ Τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι], τοῖς ἄρρενοις]. ⁸⁸ Περὶσσος πράσσειν], πολυπραγμοεῖν, νεωτερίζειν. ⁸⁸ Σὺ μὲν τάδ' ἂν προσύχοις], ταῦτα προτείνεις ως πρόσχημα (πρόφασιν). ⁸⁵ Σὺν δὲ αὐτῷ, ὡς τούτῳ; δέ. ⁸⁸ Θερμ. ἐπὶ ψυχρ. κτλ.] ἔξάπτει ἐν οὐ δέοντι (ἐν πράγματι ἀπεισοῦντι: ψυχρότητα, du sang froid, καθὼς λέγονται οἱ Γάλλοι).

ΙΣΜ. Εἰ καὶ δυνήσει γ· ἀλλ' ἀμηχάνων ἐρῆς.

ΑΝΤ. Οὐκοῦν, ὅταν δὴ μὴ σθένω, πεπαύσουμαι.

ΙΣΜ. Ἀργὴν δὲ θηρᾶν οὐ πρέπει τάρπηγανα.

ΑΝΤ. Εἰ ταῦτα λέεις, ἐγχαρεῖ μὲν ἐξ ἐμοῦ,

'Ἐγθὲὰ δὲ τῷ θανόντι προσκείσει δίκη.

'Ἄλλ' ἔα με καὶ τὸν ἐξ ἐμοῦ δυσθούλιαν

Παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο, πείσομαι γάρ οὐ

Τοσοῦτον οὐδὲν, ὥστε μὴ οὐ καὶῶ θανεῖν.

ΙΣΜ. 'Ἄλλ', εἰ δοκεῖ σοι, στεῖγε τοῦτο δ' ἵστ', ὅτι

"Ἄνους μὲν ἔρχεται, τοῖς φίλοις δ' ὄδιώς φίλη.

ΧΩΡ. Ακτὶς ἡλίου, τὸ κάλλιστον ἐπτάπυλῳ φανέν

Θέβᾳ τῶν πρότερον φάνος,

'Βεσιθῆς ποτ', ω γρυσσάς ἀμέρας βλέψαρον,

Δισκαίων ὑπὲρ ἔειδισων μολοῦσσα,

Τὸν λεύκασπιν Ἀργόθε πρὸν φῶτα βάντα πανσχύγα,

Φυγάδα πρόδρομον ὁδυτέρῳ κινήσασα χαλινῷ,

'Ον ἐφ' ἀμετέρῳ γῆ Πολυυείκης

'Ασθεῖς νεκέων ἐξ ἀμφιλόγων,

'Οζέα κλάζων αἰτεῖς εἰς γῆν

'Ὡς, ὑπερέπτα, λευκῆς γιόνος

Πτέρυγι τεγγανός, πολιῶν μεθ' ὅπλων,

Ἐδύ θ' ἵπποκόμοις κορυφεσσαί.

Στὰς δ' ὑπὲρ μελάθρων, σονιάσιν ἀμφιγχωνάν κύκλῳ

Σερφ. ἀ. 100

Δόγχαις ἐπτάπυλον στόμα,

'Εβα, πρὸν ποθ' ἀμετέρων αἴματων γένυσται

Πληροῦνται τε, καὶ στεράνωμα πύργων

110

Πευκάνην Ἄρχιστον ἐλεῖν· τοῖος ἀμφὶ γῆτ' ἐπίλιν

Πάταγος Ἀρεος, ἀντιπάλῳ δυσχείρωμα δράκοντα.

Ζεὺς γάρ μεγάλης γλώσσης κόμπους

Αντισφρ. ἀ.

'Υπερεγκαίρεις· καὶ σφας ἐσιδὼν

Πολλῷ δεύματι [προσνισσομένους], γρυποῦ κανακῆς

115

'Υπεροπλίαις, παλτῷ διπτεῖν

Αντισφ. ἀ.

120

98 Δίκη], ἐν δίκῃ, δικαίως. 100 103 Άκτης ἡλίου κτλ.] Ω δικτεῖς τοῦ ἡλίου, γρυπῆς, ἡμέρας, βλέψαρον, τὸ κάλλιστον τῶν ἐν τῷ ἐπτάπυλῳ Θέβῃ φανέντων πρότερον φάνος, ἀνέτειλας ποτὲ (τέλος πάντων), κινήσασα φυγάδα πρόδρομον (φυγάδεύσασα προτρόπιδην) δημυτέρῳ φαλινῷ τὸν Ἀργόθεν βάντα πανσχύγις λεύκασπιν φθάνει. — Διάρκη. ὑπὲρ φέιθρων], ὑπὲρ τὴν πηγὴν Δίρκην, ἥκινά τινα περὶ τὰς Θήβας, πηγήσαστα πρόδεινατολάς, ὡς φαίνεται, τῆς πόλεως.—Λεύκασπιν. φθάνει, τὸν στρατὸν τοῦ Αργούσιον, οἱ ὑπότιμοι εἶγυν λευκῆς ἀπίθαξαι. 100 10 Λευκῆς γιόνος πτέρυγι σιγανούς, διὰ τὰς λευκῆς πανοπλίας τῶν, 111 ἴπποκόμοις κορυφῇ], περικρατήσαις ἔπειταν διὰ κομψώσαις. 112 113 Αμφιγχωνάν ἐπτάπυλον ζόμα], διότι ήσαν ἐπτὰς στρατῆλαις, τῶν ὅπιον τὰ τάγματα περιεβιβλῆσε μὲν σφατα τοῦ δειπνοῦ. Τὸ δὲ Φονιάσιν ἐν ἀλλοις γράτ. Φονιάσιν. 115 12 Καὶ σφάνωμα πύργων Πευκάνην Ἄρχιστον], διὰ πρὸν ἡ πευκίνη φλέβας τοῦ περιθεόντος τῶν πυργῶν ων μαρ. 116 18] Τούτοις παταγος τε Ἀρεος, δυσχείρωμα τῷ ἀντιπάλῳ τεθάτεο δράκοντα (τοῖς δρακοντοφύεσι Θηβαϊοῖς), ἐπειδὴ ἐπὶ νῦτα (τοῦ ἐγγύρικοῦ σρατοῦ). 121 Ηλιτρὴ διπτεῖ πυρὶ], κατεκρήμνισεν εἰς ἓδη (καὶ ἔννοει τὸν Καπανέα), οἵτις Δασκ/λη. Ἐπικά ἐπὶ Θ. 437. διὰ τοῦ τινακτοῦ πυ-

- Πυρί, βαλβίδων ἐπ' ἄκρων ἥδη
Νίκην ὄρμῶντ' ἀλαλάξαι·
- * Αντίτυπα δ' ἐπὶ γῆ πέσε τανταλωθεὶς
* Πυρφόρος, δις τότε μαινομένης ξὺν ὄρμῳ
Βακχεύων ἐπέπνει ρίπαις ἐγχίστων ἀνέμων·
- Εἴτε δ' ἀλλὰ τὰ μὲν γ'
* Αλλα, τὰ δ' ἀλλοις ἐπενώματα στυφελίζων μέγας Ἀρης
Δεξιόστειρος.
- * Επτὰ λοχαγοὶ γάρ ἐφ' ἐπτὰ πύλαις
Ταχθέντες οἵσοι πρὸς οἴσους, ἔλιπον
Ζηγὴν τροπαίων πάγγαλην τέλη·
Πλὴν τοῦ στυγεροῦν, ω, πατρὸς ἐνὸς
[Μητρός τε μιᾶς φύντε, καθ' αὐτοῖν]
Δικρατεῖς λόγγης στήσαντ', ἔχετον
Κοινοῦ θανάτου μέρος ἄμφω.
* Αλλὰ γάρ ὁ μεγαλώνυμος ἦλθε Νίκα
Τῷ πολυαρμάτῳ ἀντιγαρεῖσα Θήρᾳ,
* Έκ μὲν δὴ πολέμων τῶν νῦν θέσθε λησμοσύναν·
Θεῶν δὲ ναοὺς χροῖς
Παννυχίοις πάντας ἐπέλθωμεν ὁ Θήρας δ' ἐλελίγθων
Βάκυλος ἄργοι.
- * Αλλ' ὅδε γάρ δὴ βασιλεὺς χώρας
* Ο Μενοίκεως θεῶν νεογυμὸς νεαραῖς
* Επὶ συντυχίαις χωρεῖ, τινὰ δὴ
Μῆτιν ἐρέσσων, ὅτι σύγκλητον
Τήγδε γε εόντων προσῆστο λέσγην,
Κοινῷ κηρύγματι πέμψαις;
- KPE. "Ανδρες, τὰ μὲν δὴ πόλεος ἀσφυλῶς θεοὶ¹²²
Πολλῷ σάλῳ σείσαντες, ὕδρωσαν πάλιν
* Γυᾶς δὲ ἐγὼ πομποῖσιν ἐκ πάντων δίγυα
* Εστειλ' ἵκεσθαι τοῦτο μὲν, τὰ Λαῖτο
Σέβοντας εἰδὼς εὑ θρόνων ἀεὶ κράτη.
Τοῦτ' αὐθίς, ἡνίκι Οἰδίπους ὕδρου πόλιν,
Κάπει διώλετ', ἀμφὶ τοὺς κείνων ἔτε
- Στρφ. 6'.
125
- Σύστ. 6'.
135
'Αντισρφ. 6'.
140
- 'Αντισύστ. 6'.
145
- 150

ρὸς τοῦ κεραυνοῦ). ^{122 23} Βαλβ. ἐπ' ἄκρων ἥδη κατ.]. ἐπιβινόντα ηδη τοῦ τείχους τῶν Θ. ¹²³ Πυρφόρος], ὑπαινίτεται τὸν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος τοῦ Καπινέως εικονισμένον πυρφόρον ἔνδρα. ^{127 29} δὲ μέγας δεξιότερος [ἴδε τὸ Λεῖ]. Αρης, ἀλλὰ μὲν [μέρη τοῦ ἔθρικοῦ στρατοῦ] κατεῖχεν ἀλλὰ δὲ στυφελίζων ἐπενώματα ἐπ' ἀλλοις. ^{131 82} "Ελ.: πον. Ζ. τροπ. κτλ.], κατέλιπον [φονευθέντες ή φυγόντες ἐν δηποτε] τῶν ὄπλων τῶν ίνα γηραιούσῃσθε ως τρόπων. ¹³³ Τοῦν στυγεροῦν], τῶν μιτητῶν δύο ἀδελφῶν, τοῦ Βετούλ. καὶ Πολυν. ^{133 83}], στήσαντες; καθ' ἔστων [κατ' ἀλλήλων] τὰς δικρατεῖς αὐτῶν λόγγας (μονομαχήσαντες), ἔλαχον ἀμφότερος κοινοῦ θανάτου. ¹³⁷ Αντιγαρεῖσα], ζυτὶ λύπης χαρὸν χορηγοῦσσα. ¹⁴³ Νεογυμὸς], νέος [βάτος λεῖ]. ^{145 44} Νεαραῖς ἐπὶ σ.] μετὰ τὰς νέας θεόθεν τελεοθείστας περιπτώσεις. ¹⁴⁵ Ερέσσων], στρέψων, ἀνακυκλῶν, μετροῦ.
^{145 46} Σύγχλ. προσθ'. λέσχην], συνεκάλεσε συμβούλιον. ¹⁵³ Τοῦτ' αὐθίς;, ἀντὶ Τοῦτο δ' αὐθίς. — "Ωδίου πόλιν], διείπε, διεύθυνεν, ἴερατικένες.

Παιδας μενδυτας ἐμπέδοις φρονήμασιν.
 "Οτ" οὖν ἐκεῖνοι πρός διπλῆς μοίρας μίαν
 Καθ' ἡμέραν ὅλοντο, πέσαντές τε καὶ
 Πληγέντες αὐτόχειρι σὺν μιάσματι,
 'Εγώ κράτη δὴ πάντα καὶ θύρους ἔχω
 Γένους κατ' ἀγγιστεῖα τῶν ὄλωλότων.
 'Αριήγαιον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν
 Ψυγγήν τε καὶ φρόνημα καὶ γνῶμην, ποίην δὲ
 'Αρχαῖς τε κοὶ νόμοισιν ἐντοπίζεις φανῆ.
 'Εμοὶ γάρ, ὅτις, πάταν εὐθύνων πόλιν,
 Μή τῶν ἀριστῶν ἀπεταί βουλευμάτων,
 'Αλλ' ἐκ φύσου του γλῶσσαν ἐγκλείσας ἔχει,
 Κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ.
 Καὶ μείζον' ὅστις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας
 Φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδεμοῦ λέγω.
 'Εγὼ γάρ, ξεῖνος Ζεὺς δὲ πάντι' ὅσῶν ἀεὶ,
 Οὔτ' ἂν σιωπήσαιμι τὴν ἀτην ὁρῶν
 Στείγουσαν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας,
 Οὔτ' ἂν φίλον ποτ' ἀνδρὸς δυσμενῆ γθοῖς
 Θείμην ἐμαυτῷ, τοῦτο γιγνώσκων, ὅτε
 "Ηδ' ἐστιν ἡ σάκουσα, καὶ ταύτης ἔπει
 Πλέοντες δρῆται τοὺς φίλους ποιούμεθι.
 Τοιοῖςδὲ ἐγώ νόμοισι τάνδε κηρύξας ἔχω
 Καὶ νῦν ἀδελφὸν τῶν δέ κηρύξας ἔχω
 'Αστοῖσι, παῖσιν τῶν ἀπ' Οἰδίπου πέρι.
 'Επεοκλέα μὲν, δὲ πόλεως ὑπεριμψῆν
 'Ολωλε τῆρες, πάντ' ἀριστεύσας δορὶ,
 Τάφῳ τε κρύψαι καὶ τὰ πάντ' ἐραγγίσαι,
 "Α τοῖς ἀριστοῖς ἐργεται κάτω νεκροῖς"
 Τὸν δὲ αὖ ἔνυαυτὸν τοῦδε, Πολυνείκην λέγω,
 "Ος γῆν πατερῶν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς,
 Φυγὰς κατελθὼν, ἥθλησε μὲν πυρὶ
 Πρῆσαι κατάκρας, ἥθλησε δὲ αἷματος
 Κοινοῦ πάτασθαι, τοὺς δέ δουλώσας ἔγειν,
 Τοῦτον πόλει τῆδε ἐκεκήρυκται τάφῳ
 Μήτε κτερίζειν, μήτε κωκύσαι τινα,
 'Εξην δὲ ὅθαπτον, καὶ πρός οἰωνῶν δέψης
 Καὶ πρός κυνῶν ἀδεστὸν αἰκισθέντ' ἰστεν.
 Τοιοῦνδε ἐμὸν φρόνημα, κοῦπος δὲ γένος
 Τιμὴν προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐνδικῶν.

155

160

165

170

175

180

185

190

¹⁶⁰ Κατ' ἀγγιστεῖα τῶν δλωλ. Ι. δέ τις ἡ πολεῖτη τῆτον δέλεφθή του. ¹⁶⁵ Λθελέφι τῶν δε], θύραι τούμφω-α] τούτοις (τοῖς εἰσηγένεσι). ¹⁷⁰ "Ἐργεται κάτω], προσφέρεται. ¹⁷⁵ Τοὺς δε], τοὺς μὲν φρονεῖσσαν, τοὺς δὲ δουλεγμαγέρατα. ¹⁸⁰ Τιμὴν πρεσβή ταῦτα τιμὴν

'ΑΓΑΛ' ὅστις εὔνους τῇδε τῇ πόλει, θανὼν
Καὶ ζῶν ὄμοιώς ἔξι ἐμοῦ τιμήσεται.

195

ΧΟΡ. Σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει, παῖ Μενοικέως Κοέον,
Τὸν τῇδε δύσνουν καὶ τὸν εὐμενὴν πόλει.
Νόμῳ δὲ γρῆσθαι παντὶ πού γ' ἔνεστί σοι,
Καὶ τῶν θανόντων, γρήπόστοι ζῶμεν, πέρι.

200

ΚΡΕ. Ως ἂν σκοποὶ νῦν ἡτε τῶν εἰργμένων.

ΧΟΡ. Νεωτέρω τῷ τοῦτο βαστάζειν πρόθες.

ΚΡΕ. 'ΑΓΑΛ' εἰσ' ἔτοιμοι τοῦ νεκροῦ γ' ἐπίσκοποι.

ΧΟΡ. Τί δῆτ' ἂν ἀλλο τοῦτο ἐπεντέλειοις ἔτι;

205

ΚΡΕ. Τὸ μὴ πιγμαρεῖν τοὺς ἀπιστοῦσιν τάδε.

ΧΟΡ. Οὐκ ἔστιν οὖτοι μᾶρος, διὰ θανεῖν ἐργά.

ΚΡΕ. Καὶ μήν ὁ μισθός γ' οὗτος. ἀλλ' ὑπ' ἐλπίδων
Ἄνδρας τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν.

ΦΥΔ. "Αναξ, ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως τάχυος ὑπο

Δύσπνους ἵκανω, κοῦφον ἔξαρας πόδαι·

Πολλὰς γάρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις,
Οδοῖς κυκλῶν ἐμπειρῶν εἰς ἀναστροφήν.

Ψυχὴ γάρ τηδε πολλά μοι μυθουμένη·

Τάλας, τί γωρεῖς, οἱ μολών δώσεις δίκην;

Τήλιμων, μενεῖς αὖ; κεὶ τάδ' εἰσεται Κρέων

"Αλλου παρ' ἀνθεῖς, πῶς σὺ δῆτ' οὐκ ἀλγοῦεις; —

Τοιαῦτον ἐλίστων θηντον σχοινή βιβόδης·

Χούτως ὁδὸς βραχεῖα γίγνεται μακρά.

Τέλος γε μέντοι δεῦρο ἐνίκησεν μοίειν

Σοὶ κεὶ τὸ μηδὲν ἔξερῶ, φράτω δ' ὅμως·

Τῆς ἐλπίδος γάρ ἔργομαι δεδραγμένος

Τὸ μὴ παθεῖν ἄν ἀλλο πλήν τὸ μόρσημον.

Τί δ' ἔστιν, ἀντὶ οὐ τήνδ' ἔγεις ἀθυμίαν;

ΦΥ. Φράσαι θέλω σοι πρῶτα τάμαυτοῦ. τὸ γάρ
Πρᾶγμα οὗτον ἔδραστο, οὐτε εἰδον ὅστις ἦν ὁ δρῶν.

215

Οὐδὲν δικαίως εἰς κακὸν πέσοιμι τι.

ΚΡ. Εὖ γε στοχάζει, καποργάγνυσαι κύκλῳ
Τὸ πρᾶγμα· δηλοῖς δὲ ὡς τι σημανῶν νέον·

ΦΥ. Τὰ δεινὰ γάρτοι προστίθηστον πολύν.

ΚΡ. Οὐκουν ἐρεῖς ποτ', εἰτ' ἀπαλλαγθεὶς ἄπει;

220

ΦΥ. Καὶ δὴ λέγω σοι. τὸν νεκρὸν τις ἀρτίως

Θάψας βέβηκε, καπὲν γρωτὶ διψάτων

Κόνιν παλύνας, κάρχαγιστεύσας δὲ γρῆ.

225

ὑπερέκουσιν, ἥτις ἔξουσι τιμὴν ἔξι ἐμοῦ πρὸ τῶν ἐνδιαφέροντων τοῖς σκοποῖς ἦτοι], ἐν δρῦσι τοῖν τοῖν ὅπως ἡτε. ²⁰¹ Τούτοις, τὸ φρεατίον τὸν νεκρὸν. ²⁰² Τὸ μὴ πιγμαρεῖν τοὺς ἀπειθήσουσι τογόν περὶ ταῦτα. ²⁰³ Ο μισθός γ' οὗτος], τοῦ ἀπειθήσοντος δὲ μισθὸς (δὲ θάνατος) ἔσται. ²⁰⁴ Ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως κτλ. οὐκ ἐρῶ μὲν οὐδὲ διλέθων δύνασθεντος ἄριστον τάχυον.

ΚΡ. Τί φήσ; τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ τολμῆσας τάδε;

ΦΥΛ. Οὐκ οἶδ;. ἐκεῖ γάρ οὔτε του γενῆδος ἦν

Πληγμ', οὐ δικέλλης ἐκβολής στύφλος δὲ γῆ,

Καὶ γέρσος ἀρρώξ. οὐδ' ἐπημαζευμένη

Τρογοῖσιν, ἀλλ' ἄσημος ὑπργάτης τις ἦν.

"Οπως δ' ὁ πεῖτος ἡμῖν ἡμεροσκόπος

Δείκνυστι, πᾶσι θαῦμα δυσχερές παρῆν.

'Ο μὲν γάρ ἡμάντιστο, τυμβήρης μὲν οὐ·

Λεπτὴ δ', ἄγος φεύγοντος δὲ, ἐπὶ γάρ κόνις.

Σημεῖα δ' οὔτε θηρός, οὔτε του κυνῶν

'Ἐλθόντος, οὐ σπάσαντος ἔξεραίνετο.

Δόγος δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρίθουν κακοί,

Φύλαξ ἐλέγχων φύλακας κανὸν ἐγίγνετο

Πληγὴ τελευτῶσ', οὐδ' ὁ κωλύσων παρῆν.

Εἰς γάρ τις ἦν ἔκαστος ὑπειργασμένος,

Κούδεις ἐναργῆς, ἀλλ' ἐφευγε μὴ εἰδέναι.

"Ημεν δ' ἔτοιμοι καὶ μύδρους αἴρειν γεροῖν,

Καὶ πῦρ διέρπειν, καὶ θεοὺς δρκιμοτεῖν,

Τὸ μήτε δράσαι, μήτε τῷ ξυνειδέναι

Τὸ πρᾶγμα βουλεύσαντι, μήτε εἰργασμένῳ.

Τέλος δ', ὅτ' οὐδὲν ἦν ἐρευνῶσιν πλέον,

Δέγει τις εἰς, δ; πάντας εἰς πέδον κάρος

Νεῦσαι φόδω προστρέψεν· οὐ γάρ εἰχομεν

Οὔτ' ἀντιφρονεῖν, οὐδ' ὅπις διδόντες καὶ ώς

Πράξαιμεν. ἦν δ' ὁ μῆδος ὡς ἀνοιτέον

Σοὶ τούργον εἴη τοῦτο, καύχι κρυπτέον.

Καὶ ταῦτ' ἐνίκα, καμὲ τὸν δυσδαιμόνιον

Πύλος καθιεῖται τοῦτο τύποιὸν λαθεῖν.

Πάρειμι δ' ἀκούειν εὐρέουσιν, οἶδ' οὐτι.

Στεργεῖς γάρ οὐδεὶς ἄγγελον κυκών ἐπῶν.

ΧΟΡ. "Αναξ, ἐμοὶ τοι, μήτε καὶ θεήλατον

Τούργον τόδ', ήξύννοια βουλεύει πύλαι.

ΚΡ. Παύσαται, πόλις δργῆς καμέ μετῶται λέγων,

Μή 'φευρεθῆς ἄνους τε καὶ γέρων ἄμα.

²⁵⁵ ⁵⁶ Γενῆδος Πληγμ'], δῆινης πληγή.—δικέλλης ἐκειλή], χῶμα ἀνεσκαμμένου διὰ δικέλλης.—ςυλλος], στυσελδες, συλλορά, Άττ. ²⁵⁷ Αρρώξ], ἀρρήκτος, ἀσκαπτος. ²⁵⁸ Ο μὲν γάρ (νερός) οὐκ ἐφίνετο, ἐκεκάλυπτο (ὑπὸ τῆς κόνεως). ²⁵⁹ Αγος φεύγοντος θές], φές ἀφοισιαμένου τινὸς τὸ ὄγεος (τὸ μίσασα, δι προστρέθετο τῷ παρορῶντι νεκρὸν ἄταρον).

²⁶⁰ Φ. ἐλέγχων φ.], εὐθέας ἀπόλυτος ἀντὶ γενικῆς. ²⁶¹ Εἰς γάρ τις κτλ.], διότι πάντες μέν τις ἔκαστος ἡμῶν εἰς ἥν(εδόκει εἶναι) διάσπασι, οὐδεὶς δ' ἦν ἐναργῆς.—ἐφευγε τῷ μή εἰδέναι], ἀπέφευγε τὴν ἐνοχὴν τῆς πρίξεως, λέγοντος οὖν οὐδείς. ²⁶² Μύδρες αἱρεῖν], εἴδος δρκού, καθ' δ μύδρους πεποιηκτωμένους ἐδάραζον· οὕτω δέ τοις πῦρ διέρπειν Τουταῖς ήσαν δὲ περὶ τὸν μεττίωνα αἱ καλούμεναι κρίσεις τοῦ θεοῦ, Jugemens de Dieu

²⁶³ Τοῦτο τ' ἀγαθόν], τοῦτο τὸ ἀρ-στείον, εἰρων., ²⁶⁴ Θεήλατον], θεόθεν γενόμενον, ως εἰπει συμφρόνες ή θεομηνίας.

- Λέγεις γάρ οὐκ ἀνεκτὰ, δαίμονας λέγων
Πρόσοιαν ἔσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι.
Πότερον ὑπερτιμῶντες, ὡς εὐεργέτην,
"Ἐκευπτον αὐτὸν, ὅτις ἀμφικίονας
Ναοὺς πυρώσων ἦλθε καναθήματα,
Καὶ γῆν ἐκείνων καὶ νόμους διατκεδῶν;
"Ἡ τοὺς κακοὺς τιμῶντας εἰσορᾶς θεούς;
Οὐκ ἔστιν ἀλλὰ ταῦτα καὶ πάλαι πόλεως
"Ἄνδρες μόδις φέροντες ἐπέρθιμους ἐμοῖς,
Κευθῆ κάρα σέιοντες οὐδὲν ὑπὸ ζυγῷ
Δόσσον δικαίως εἰγον, ὡς στέργειν ἐμέ.
Ἐκ τῶνδε τούτους ἔξεπίσταμαι καὶ ὡς
Παρηγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθαι τάδε.
Οὐδὲν γάρ ἀνθρώποισιν, οἷον ἄργυρος,
Κακὸν νόμισμ' ἔθλαστε. τοῦτο καὶ πόλεις
Ποσεῖται, τόδε ἀνδρας ἔξανιστησιν δόμων
Τόδι ἐκδιάσκει καὶ παραλλάσσει φρένας
Χρηστὰς πρὸς αἰσχρὰ πράγματα ἴστασθαι βίοις;
Πανουργίας δὲ ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔγειρην,
Καὶ παντὸς ἔργου δυσσέβειαν εἰδέναι.
"Οσοι δὲ μισθαροῦντες ἤνυσαν τάδε,
Χρόνῳ ποι' ἔξεπραξαν ὡς δοῦναι δίκην.
"Αλλ' εἶπερ ἔσχει Ζεὺς ἐπ' ἐξ ἐμοῦ σίνης,
Εὖ τοῦτ' ἐπίστασ', δρυκιος δέ σαι λέγω,
Εἰ μὴ τὸν αὐτόγειον τοῦδε τοῦ τάξου
Εὔροντες ἐκφανεῖτ' ἐς ὀρθαλμοὺς ἐμοὺς;
Οὐγγύρην ἄρδης μοῦνος ἀρκέσει, πρὶν ἂν
Ζῶντες κρεμαστοὶ τῆνδε δηλώσατε μῆδοιν,
Ἴν' εἰδότες τὸ κέρδος ἔνθεν οἰστέον,
Τὸ διοιπόν ἀρπάζητε, καὶ μάθητ', ὅτι
Οὐκ ἔξ απαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.
Ἐκ τῶν γάρ αἰσχρῶν ληγμάτων τοὺς πλείονας;
"Ατωμένους ἔδοις ἂν ἦ σεσωσμένους.
ΦΥΔ. Εἰπεῖν τις δώσεις, ἢ στραχψεὶς οὕτως ἡῶ;
ΚΡ. Οὐκ αἰσθα καὶ νῦν ὡς ἀνιασῶς λέγεις;
ΦΥΔ. Ἐν τοῖσιν ὡστὸν ἦ πὶ τῇ ψυχῇ δάκνεις;
ΚΡ. Τί δὲ βούθιζεις τὴν ἐμην λύπην, δηπο;
ΦΥΔ. Οἱ δῶν σ' ἀνιψι τὰς φρένας, τὰ δ' ὥτε' ἐγώ.
ΚΡ. Οἴμ', ὡς λάλημα δηλον ἐκπεφυκός εἰ.

²⁷¹ ⁷² ἀμφικίονας ναούς, περιστόλους. ²⁶ Ἐξέρθιμον ἔμοι], ὑπεψήσασον (ἐγόγγυον)
κατ' ἐμοῦ. ²⁷⁹ Τούτους], τοὺς φύλακας. ²⁸⁰ Νομίσματα], ἔθμον, νομίμον. ²⁸¹ Οὐχ ἡμῖν
"Ἄδης μοῦνος ἀρκέσει], δὲν θέλει εἶναι ἀρκετὸς δι' ὑμᾶς; ἀπλῶς θάνατος, δὲν θέλετε φο-
νευθῆ πρὶν οὐδὲ (ἀλλως ἥδις ἀγγάνης). ²⁸³ Ἐν τοῖσιν ὡστὶν ἥκτηλι], τὰ ωτά σου λυπούντα
ἥ ψυχή σου; Τὶς λυπεῖ λοιπόν, ἔναν ἀκρούσει;

ΦΥΔ. Οὕκουν τὸ γ' ἔργον τοῦθ' ὁ ποιήσας ποτέ.

ΚΡ. Καὶ ταῦτ' ἐπ' ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προδόος.

ΦΥΔ. Φεῦ!

Τὸ δεινὸν, φίδοκεῖ γε, καὶ ψευδῆ δοκεῖν,

ΚΡ. Κόμψευε νῦν τὴν δόξαν· εἰ δὲ ταῦτα μὴ

Φανεῖτέ μοι τοὺς δρῶντας, ἔξερεῖθ', ὅτι

Τὰ δειλὰ κέρδη πηγμονὰς ἔργαζεται.

ΦΥΔ. Αλλ' εὐρεθείη μὲν μάλιστ'; ἐάν δέ τοι

Ἀγρῷῃ τε καὶ μὴ (τοῦτο γὰρ τύγχη κρινεῖ),

Οὐκ ἔσθ' ὅπως ὅπει σὺ δεῦρο ἐλθόντα με·

Καὶ νῦν γὰρ ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμης τ' ἔμης

Σωθεῖς ὀρείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν γάροιν.

ΧΟΡ. Πολλὰ τὰ δεινά, κούδεν ἀνθεώπου δεινότερον πέλει.

Τοῦτο καὶ πολλοῦ πέραν πόντου γειτνεοῖσι νότῳ

Χωρεῖ, περιθρυγίστι περῶν ὑπ' οἰστραστι

Θεῶν τε τὰν ὑπερτάταν, Γάν

Ἄρχιτον, ἀκαμάταν ἀποτρύεται,

Ἴλλομένων ἀρότρων ἔτος εἰς ἔτος,

Ἴππειρ γένει πολεύων.

Κουσονόντων τε φῦλον ὄρνιθων ὀρυζούντων ἄγει.

Καὶ θηρῶν ἀγρίων ἔθην, πόντου τ' εἰναλίαν φύειν

Σπείραισι δικτυοκλάστοις, ἀριφοροῦντος ἀνήρ.

Κρατεῖ δὲ μηγαναῖς ἀγρούλου

Θηρὸς δρεσσιβάτος, λασιτύγενάθ'

* Ἐππον ἄξεται ἀμφιλόφον ζυγόν,

Οὔρειόν τ' ἀδμητα ταῦρον.

Καὶ φέγγυα, καὶ ἀνεμόνεν φούνγυα, καὶ ἀστυνόμους

Οὐράς ἐδιδάξατο, καὶ δυσαύλιων πάγων

Αἴθρια καὶ δύσομβρα φεύγειν βέλη.

829 Τὸ δεινὸν θῦμον ἡ φύει δέδει (ἡ πρόληψις). 830 Κόμψευε νῦν τὴν δόξαν], ῥητόρεις κομψοῖς περὶ δόξης. 831 Τὰ δειλὰ κέρδη], τὰ αἰσχύλα, ὡς ἔχει τοῦτο πακολθ. 832 Τοὺς τελευταίας τούτους λόγους ἐννοεῖται διτὶ λέγεις δικήρων, ἀναγωρήσαντος ἡδη τοῦ Κρέοντος.

833 Τὰ δεινά], τὰ δραστήρια. 834 οὐ Πολλοῦ.. ποντου], τοῦ λευκοῦ, διὰ τὰ ἀφρίζοντα κήματα, καθὼς λέγουσι καὶ σήμερον οἱ νεῦται Ασπρηνοί θάλασσαν, Τὸ Δίγαιον πέλαγος, τὸ διποτὸν φαίνεται διτὶ ἐννοεῖται καὶ τὸ ποιτήν, δύον ἐπιφέρει: Χειμερίφ νότιφ διότι θάλασσή της πέραν (ἐπέκεινα) τοῦ Δίγαιου, πρὸς τὴν Μαύρην θάλασσαν, χρειάζεται νότιον θεμέμον. 835 Περιθρυγ. οὐδὲμι], ἵσως ἐννοεῖται τὰς Κουάεας πέτρας καὶ τὸν Βόσπορον, η Τρηγείης σπλάντισσαν ἐργαζέμενον ἀμφοτέρων, δινήσεις δ' ὑπένερθεν ἀνακλύζεσκεν λουσαν νῆσα ρέος, « κατὰ τὸν Ἀπολλών. 836 Ακαμάταν], ἀκόρυστον εἰς τὸ βλαστάνειν. — ἀποτρύεται], ἀποδίηπτει, γειρογεῖ. 837 [Ιλλομένων], στρεφομένων.—ἔτος εἰς ἔτος], κατ' ἔτος. 838 Ίππειρ γένει πολεύων], περιπολῶν (στρέφεις) διὰ τῶν ἵππων. 839 Κουφονάων, διὰ τὸ εὐπατήτον.—ἀμφιλόφον. 840 Ζεῦ τοῦ ἀμφιλήστρου (δικτύου) θηρεύεσσα.

830 Ίππον δέ. ἀμφ. ζυγόν]. ξεῖται ὑπὸ τῶν ἀμφιλόφον ζυγὸν (τὴν ζεύγλην).

831 Εἰς Καὶ φέγγυα], τὴν γλώσσαν, τὸν λόγον. — ἀνεμόνεν φρόνημα], τὴν περὶ τῶν μετεώρων (τῆς ἀτμοσφαιρᾶς) γνώσιν. — Λευκούρους ἀργάς], τοὺς ἄρχοντας τῆς πόλεως, κατὰ διόρθ. άντει οὐράς.—βέλη, τὰς προσθετὰς (τὰς ἐπηρείας) τῆς αἰθρίας, τῶν παγεθεῖν καὶ τῶν ὅμερων.

310

315

320

Στρ. ἀ.

330

Στρ. 6'.

Παντοπόρος, ἄπορος

Ἐπ' οὐδὲν ἔρχεται τὸ μέλλον·

Ἄίδια μόνον φεῦξιν οὐκ ἐπάξεται·

Νόστων δ' ἀμηχάνων φυγὰς ξυμπέφρασται.

Σοφὸν τι τὸ μηχανόν τέχνας ὑπὲρ ἐλπίδ' ἔχω

'Αντερρ. 6.

Ποτὲ μὲν κακὸν, ἄλλοτε ἐπ' ἐσθόλῳ ἔρπει, νόμου

340

Παρείρων θεῶν τ' ἔνορκον δίκαν,

Ὑψίπολις· ἄπολις δ',

"Οτῷ τὸ μῆ καλὸν ξύνεστι

Τόλμας χάριν. μῆτ' ἐμοὶ παρέστιος

315

Γένοιτο, μῆτ' ἵστον φρονῶν, δις τάδ' ἔρδει.

Εἰς δαιμόνιον τέρας ἀμφινοῶ

Τόδε, πᾶς εἰδὼς ἀντιλογήσω

Τήγνδ' οὐκ εἶναι παῖδ' Ἀντιγόνην.

"Ω δύστηνος,

Καὶ δυστήνου πατρὸς Οἰδίποδα,

350

Τί ποτ'; οὐ δὴ που σέ γ' ἀπιστούσαν

Τοῖς βασιλείοισιν ἄγουσι νόμοις,

Καὶ ἐν ἀφροσύνῃ καθελόντες;

ΦΥΔ. "Ηδὲ ἔστ' ἔκεινη τούργον ἡ ἕσεργασμένη.

Τήγνδ' εἴλομεν θάπτουσαν. ἄλλὰ ποῦ Κρέων;

355

ΧΟΡ. "Οδὲ ἐν δόμων ἀλυόδρος εἰς δέον περφῆ.

ΚΡ. Τί δ' ἔστι; ποίᾳ ἔνυμετρος προῦθην τύχη;

ΦΥΔ. "Αναξ, βροτοῖσιν οὐδὲν ἔστ' ἀπώμοτον.

Ψεύδει γάρ η πίνοια τὴν γνώμην ἐπει

Σχολῆς ποίη ἥξειν δεῦρ' ἀν ἔξηγχουν ἐγώ,

Ταις σαις ἀπειλαῖς, αἰς ἔχεμασθην τότε.

Ἄλλ' η γάρ ἔκτος καὶ παρ' ἐλπίδας χαρά

Ἐοικεν ἄλλῃ μῆκος οὐδὲν ἥδονη,

Ἔκω, δι' ὅρκων καίπερ ὅντας ἀπώμοτος,

Κόρην ἄγων τήγνδ', η καθευρέθη τάφον

360

Κοσμοῦσα. ἀλήρεος ἐνθάδ' οὐκ ἐπάλλετο,

Αλλ' ἔστ' ἐμὸν θύεματον, οὐκ ἄλλου, τόσε.

Καὶ νῦν, ἀναξ, τήγνδ' αὐτὸς, ως θέλεις, λαβὼν

Καὶ κοῖτε, καξέλειγχ· ἐγώ δὲ ἐλεύθερος

Δίκαιος εἰμι τῶνδ' ἀπιγλάγθαι κακῶν.

365

^{335 336]} Πάντα πόρον ἔφευρίσκων, ἐπ' οὐδὲν τὸ μέλλον ἔρχεται: ἄπορος, ^{339]} "Ρύων τε

ὑπὲρ ἐλπίδας σοφὸν τὸ μηχανόν τῆς τέχνης: διὸ τῆς περὶ τὴν τέχναν: σοφίας οὐν οὐ μηχανώμενος καὶ τὰ ἀνέλπιστα. ^{340 341} Νόμους παρείρων ιτλ.], παρεμβέλλων μὲν δὲ γιγνόντας (ἀνθρωπίνους) καὶ θείους, νόμους, οὗσι τὰς πόλεις· διὸ δὲ τὸ μῆ καλὸν ξύνεις ιτλ. μας χάριν, (οὕτοις, ἄπολις, ³⁴⁵ Εἰς δειπν. τέρας; ιτλ.], δις χορός, βλέπων αἰρητατήν, Αντιγόνην ἀγομένην, ἀπορεῖ. ³⁴⁶ Καὶ ἐν ἀφρ. καθελ.], καὶ τοι ἐλόντες ἀφρόνας (ἀντιγόνης),

³⁴⁷ Ξύμετρο. πρ. τ.] τί εὔλογον η ἐπόμενον τοῖς προσωνηγγελμένοις συνέδῃ;

³⁴⁸ Ψεύδει γάρ κτλ.] η ἐπιγιγνομένη ἔννοια φεύδει τὴν γενομένην ἀπόφασιν.

³⁴⁹ Σχολῆς πνύ], ἀντὶ τοῦ οὐδέποτε, ³⁵⁰ Θύεματον, τὸ ἐρμηνεία.

ΚΡ. Ἀγεις δὲ τὴν πόθεν λαβών;

ΦΥΔ. Αὕτη τὸν ἄνδρ' ἔθαπτε, πάντ' ἐπίστασο.

ΚΡ. Ή καὶ ξυνίξ καὶ λέγεις δρῖῶς, δι' αἵρεσ;

ΦΥΔ. Ταύτην γ' ἵδων θάπτουσαν δύν σὺ τὸν νεκρὸν

Ἄπειπας, ἦρ' ἔνδηλα καὶ σαρῆ λέγω;

ΚΡ. Καὶ πῶς δρᾶται, κάπιληπτος εὔρετη;

ΦΥΔ. Τοιούτον ἦν τὸ πρᾶγμα. δῆπος γάρ οἶκομεν,

Πρὸς σοῦ τὰ δείν' ἔκειν' ἐπηπειλημένοι,

Πάσταν κόνιν σήραγτες, ή κατείχετο

Νέκυς, μυδῶν τε σῶμα γυμνώσαντες, εὖ

Καθημέν' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι,

Οὐσμῆν ἀπ' αὐτοῦ, μὴ βάλῃ, πεφευγότες,

Ἐγερτὶ κινῶν ἄνδρ' ἀνήρ ἐπιβρέθοις

Κακοῖσιν, εἴ τις τοῦδε ἀφειδήσοι πάνου.

Χρόνον τάδ' ἦν τοσούτον, ἔστ' ἐν αἰθέρᾳ

Μέστω κατέστη λαμπρὸς ἡλίου κύκλος,

Καὶ καῦμ' ἔθαλπε· καὶ τότε ἔξαλιρνης γένοντος

Τυφώς ἀείρας σκηπτὸν, οὐράνιον ἄχος,

Πίμπιλησι πεδίον, πάσταν αἰκίζων φόβην

Ὕλης πεδιάδος· ἐν δὲ ἐμεστώθη μέγας

Αἴθηρος μύσαντες δὲ εἰχούσεν θείαν νόσον.

Καὶ τοῦδε ἀπαλλαγέντος ἐν γρόνῳ μακρῷ,

Ἡ παῖς ὁσταῖς, κανάκωκει πικρᾶς

Ὀρνίθος ὁδὸν φύγογον, ὡς ἔταν κενῆς

Εὔνης νεοστῶν δρφανὸν βλέψῃ λέγος·

Οὐτω δὲ γαῦτη, ψιλὸν δέσσι νέκυν,

Γόοισιν ἐξώμωξεν, ἐκ δὲ ἀρέσις κακὸς

Πράτο τοῖσι τούργον ἔξειργασμένοις.

Καὶ γεοσίν εὐθὺς ἐνίσιαν φέρει κόνιν,

Ἐκ τοῦ εὐκροτήτου χαλκέας ἀρδην πρόγονος

Χοαισι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει.

Χῆμεις δὲ ἰδόντες λέμεσθα, σὺν δέ νιν

Θηρώμεν' εὐθὺς οὐδὲν ἐκπεπληγμένην,

Καὶ τάς τε περόσθεν, τάς τε νῦν, ἡλέγγομεν

Πράξεις· ἀπαργος δὲ οὐδενὸς καθίστατο,

Ἄλλ' ἥδεώς ἔμοιγε καλγεινῶς ἄμα·

878 "Ον εὖτον νεκρὸν], ἀντὶ Τέλου νεκρὸν δύν σοι. 879 Κάπιληπτος], καὶ ἐπ' αὐτοσῶφη ληφθεῖσα. 880 "Οπως γάρ], διότι ἀρ' εῦ. 885 891 Ἐπιβρέθοις κακοῖσιν], κακολογίας, ὕβρεσιν. 888 89 Χθονὸς Τυφώς ἀείρας σκηπτὸν], ὁ Τυφῶν ἤγειρεν ἀπὸ τῆς γῆς ἀνεμος· ὄσιλον. 890 "Ὕλης πεδιάδος], τῆς ἐν τῷ πεδιῷ, ἐπίθετ. 891 Μύσαντες δὲ εἰχ. Β. ν.], συγκλείσαντες τὸ στόμα καὶ τοὺς ὅφθαλμούς, περιεμόνευν νά παρέλθη ἡ θεῖα αὐτῇ νόσος (ἢ θύελλα). 401 Τρισπόνδοισι (ἐκ τριῶν εἰδῶν συγκαμέναις, μέλιτος, γάλακτος καὶ οἶνος).

892 Σὺν δέ νιν Θηρώμεν'] συνθηρώμενα αὐτήν, συλλαμβάνομεν περιστάντες ὄμοιοι πάντες. 400 Άλλ' ἥδη. ἔμοιγε καλγεινῶς ἄμα], ἐνν. ἔχει ταῦτα, δηλ. καὶ ἀλγῷ σὲ ἥδομαι

375

380

390

395

400

405

- Τὸ μὲν γάρ αὐτὸν ἐκ κακῶν πεφευγέναι
“Ηδιστον, εἰς κακὸν δὲ τοὺς φίλους ἄγειν
’Αλγεινόν. ἀλλὰ πάντα ταῦθ’ ἔσσω λαβεῖν
’Εμοὶ πέρυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας. 410
- KP. Σὲ δὴ, σὲ τὴν νεύουσαν εἰς πεδὸν κάρα,
Φήσ, ἡ καταρνῆ μὴ δεδρακέναι τάδε;
AN. Καὶ φῆμι δεῖσται, κούκλα παρνοῦμαι τὸ μῆ.
KP. Σὺ μὲν κομίζοις ἂν σεαυτὸν, ηθέλεις,
”Εἶώ βαρείας αἰτίας ἐλεύθερον. 415
- Σὺ δ’ εἴπε μοι, μὴ μῆκος, ἀλλὰ σύντομα,
”Ηδης τὰ κηρυχθέντα μὴ πράσσειν τάδε;
AN. ”Ηδη, τί δ’ οὐκ ἐμελλον; ἐμφανῆ γάρ ην.
KP. Καὶ δῆτ’ ἐτόλμας τούσδ’ ὑπερβαίνεν νόμους;
AN. Οὐ γάρ τι μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε,
Οὐδὲ ἔνοικος τῶν κάτω θεῶν Δίκη,
Οἱ τούσδ’ ἐν ἀνθρώποισιν ὥρισαν νόμους.
Οὐδὲ σθένειν τασσοῦτον ὕδρυην τὰ σάζεα
Κηρύγματι, ὃστε ἄγραπτα κάστραλη θεῶν
Νόμιμα δύνασθαι θυντὸν ἔνθ’ ὑπερβορχμεῖν. 420
- Οὐ γάρ τι νῦν γε καγχίεις, ἀλλ’ αὖτις ποτε
Ζῆ ταῦτα, κούλεις οἰστὲν ἐξ ὅτου ᾧνη.
Τούτων ἐγὼ οὐκ ἐμελλον, ἀνδρὸς οὐδενὸς
Φρόνημα δείσας, ἐν θεοῖσι τὴν δίκην
Δώσειν. Θανουμένη γάρ ἐξήδη, τί δ’ οὐ;
Κεὶ μὴ σὺ προύκηρυξας εἰ δὲ τοῦ γαρόνου
Πιστεῖν θανοῦμαί, κέρδος αὐτὸν ἐγὼ λέγω.
”Οστις γάρ ἐν ποιλοῖσιν, ὡς ἐγὼ, κακοῖς
Ζῆ, πῶς δός οὐγῇ κατθανὼν κέρδος φέρει;
Οὕτως ἔμοιγε τούτε τοῦ μόρου τυχεῖν 425
- Πηρ’ οὐδὲν ἀλγος· ἀλλ’ ἂν, εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς
Μητρὸς θυντὸν ἔσγράμην νέκυν,
Κείνοις ἂν ἡλγουν τοῖτο δός οὐκ ἀλγύνομαι.
Σοὶ δέ εἰ δοκῶ νῦν μᾶρα δρῶσα τυγχάνειν,
Σχεδόν τι μάρω μαρίαν δράσκανω. 430
- XOP. Δηλοὶ τὸ γέννημα ὄμδον ἐξ ὥμου πατρὸς
Τῆς παιδός· εἴκειν δὲ οὐκ ἐπίσταται κακοῖς.
KP. ’Αλλ’ ἵσθι τοι τὰ σκλήρ’ ἄγαν φρονήματα
Πίπτειν μάλιστα· καὶ τὸν ἐγκρατέστατον
Σιδηρον, ὅπτὸν ἐκ πυρὸς περισκελ?, 435
- Θραυσθέντα καὶ ραγέντα πλεῖστ’ ἄγε εἰσίδοις.

καὶ ἐπιφέρει τὴν αἰτίαν. 409 “Ησσω λαβεῖν], ἐλάττονα εἰσιν, ὥστε λαβεῖν. 416 Μή μῆκος], μὴ εἰς μῆκος, μὲ πολλὰ λόγια. 422 Τούς δὲ], τοὺς περὶ ταφῆς τῶν νεκρῶν.
429 ‘Ἐγ θεοῖσι], ἐνώπιον τῶν θεῶν. 441 42 Τὸ γέννημα... τῆς παιδὸς] ἡ παῖς γεννηθεῖται,

- Σμικρῷ χαλινῷ δ' οἶδα τοὺς θυμουμένους
Ἴππους καταρτιθέντας. οὐ γάρ ἐκπέλει
Φρονεῖν μέγ', ὅστις δοῦλός ἐστι τῶν πέλας,
Αὐτῇ δ' ὑδρίζειν μὲν τότ' ἔξηπίστατο,
Νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους⁴⁵⁰
Ἔθρις δ', ἐπεὶ δέδραχεν, ἥδε δευτέρα,
Τούτοις ἐπαιγεῖν, καὶ δεδρακυῖαν γείζειν.
Ὕπην ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνήρ, αὐτὴ δ' ἀνήρ,
Ἐὶς ταῦτ' ἀνατεί τῇδε κείστας κράτη.
Ἄλλ' εἰτ' ἀδελφῆς, εἴθ' ὁμαιμονεστέρα
Τοῦ παντὸς ἡμίν Ζηνὸς Ἐρκείου κυρεῖ,
Αὐτῇ τε χὴ ξύναιμος οὐκ ἀλύξετον
Μόρου κακίστου. καὶ γάρ οὖν κείνην Ἰσαν
Ἐπαιτιώματα τοῦδε βουλεῦσται τάχου.
Καὶ νιν καλεῖτ'⁴⁶⁰! ἔσω γάρ εἰδον ἀρτίως
Δυσσῶσαν αὐτήν, οὐδὲ ἐπήβολον φρενῶν.
Φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν τρέχειν κλοπεύς
Τῶν μηδὲν ὄφθως ἐν σκότῳ τεγγνωμένων.
Μισῶ γε μέντοι γύρταν ἐν κακοῖσι τις
Ἄλιονς ἐπειτα τοῦτο καλλύνειν θέλῃ.⁴⁶⁵
- AN. Θέλεις τι μεῖζον ἢ κατακτεῖναί μ' ἔλῶν;
KP. Ἔγὼ μὲν οὐδέν τοῦτ' ἐγών ἀπαντ' ἐγώ.
AN. Τί δῆτα μέλλεις; ως ἐμὸί τῶν σῶν λόγων
Ἀφεστὸν οὐδέν, μηδ' ἀρεσθείη ποτέ.⁴⁷⁰
Οὐτω δὲ καὶ σοὶ τάμ' ἀφανδάνοντ' ἔψυ.
Καίτοι πόθεν αἱρέος γ' ἀν εὐκλεέστερον
Κατέσχον ἢ τὸν αὐτάδελφον ἐν τάχῳ
Τιθεῖσα; τούτοις τοῦτο πᾶσιν ἀνδάνειν
Δέγοιτ' ἀν, εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλείσοις φόδος.⁴⁷⁵
Ἄλλ' ἡ τυραννὶς πολλὰ τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ,
Κάκεστιν αὐτῇ δεῖπν, λέγειν θ', & βούλεται.
- KP. Σὺ τοῦτο μούνη τῶνθε Καδμείων ὄρχεις.
AN. Ὁρῶσι χ' οἶδεις σοὶ δὲ ὑπίλλουσι στόμα.
KP. Σὺ δὲ οὐκ ἐπαιδῆ, τῶνδε γωρίς εἰς φρονεῖς;
AN. Οὐδέν γάρ αἰσχρόν τοὺς ὁμοσπλάγχνους σέβειν.⁴⁸⁰
KP. Οὔκουν ὁμαιμος γώ καταντίον θανών;
AN. Ὁμαιμος ἐκ μιᾶς τε καὶ ταύτου πατρός.
KP. Πῶς δῆτ' ἐκείνῳ φυστεεῖη τιμῆς γάριν:

⁴⁵⁰ Ἐκπέλεις, ἔξεσται. ⁴⁵⁵ Εὶς ταῦτα τὰ κράτη κείστας ταῦτα ἀνατεί, εἰ ἔξεις: οὐτῷ ταῦτα ποιεῖν ἀτιμωρητί. ⁴⁵⁶ δι], ἄλλ' εἴτε τὴν ἡμῆς ἀδελφῆς (ὑγάτηρ), εἴτε δὲ αὐτοῦ τοῦ ⁴⁵⁷ Ἐρκείου Διὸς σίκειστέρας ἡμίν τυγγάνει οὔσα. ⁴⁶³ Κλοπές], προδότης. ⁴⁷¹ Αφανδάνοντες], ἀπαρέσκοντα. ⁴⁸⁰ Πῶ; δῆτ' ἐκείνῳ κτλ.], πῶ; οὐς τιμῆς γάριν (προσφέρεις τοι μὴν) δυσσεεῖη ἐκείνῳ;

ΑΝΤ. Οὐ μαρτυρήσεις τάδ' ὁ κατὰ γθονὸς νέκυς.

ΚΡ. Εἴ τοι σφε τιμῆς ἐξ ἵσου τῷ δυσσεβεῖ.

ΑΝΤ. Οὐ γάρ τι δοῦλος, ἀλλ' ἀδελφὸς ὄλετο.

ΚΡ. Πορθῶν γε τήγνε γῆν ὃ δ', ἀντιστάς ὑπερ.

ΑΝΤ. Οὐμως ὃ γ' "Αἰδης τοὺς νόμους ἵσους ποθεῖ.

ΚΡ. Ἀλλ' οὐχ ὁ γοντός τῷ κακῷ λαχεῖν ἵσος.

ΑΝΤ. Τίς οἶδεν, εἰ κάτωθεν εὐαγγῆ τάδε;

ΚΡ! Οὐ τοὶ ποι' ὄντιθός, οὐδ' ὅταν θάνη, φίλος.

ΑΝΤ. Οὐ τοὶ συνέγειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔσουν.

ΚΡ. Κάτω νῦν ἐλθοῦσ', εἰ φιλητέον, φίλει

Κείνους· ἐμοῦ δὲ ζῶντος οὐκ ἀρξει γυνῆ.

ΧΟΡ. Καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἥδ' Ἰσμήνη,

Φίλαδελφα κάτω δάκρυν' εἰδόμενη.

Νεώλη ὃ δρύνων ὑπερ αἰματόνευ

*Ρέμος αἰσχύνει,

Τέγγονος' εὖωπα παρειάν.

ΚΡ. Σὺ δ', ἡ κατ' οἴκους, ως ἔχιδν', οὐρειμένη

Διθουσά μ' ἐξέπινες, οὐδ' ἐμάνθανον

Τσέψων δύ' ἄτας κάπαναστάσεις θρόνων,

Φέρ', εἰπὲ δῆ μοι, καὶ σὺ τοῦδε τοῦ τάφου

Φήσεις μετασχείν, ἡ δέουει τὸ μὴ εἰδέναι;

ΙΣΜ. Δέδεκα τοῦργον, εἴπερ ἥδ' ὄμορφόθει,

Καὶ ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας.

ΑΝΤ. Αἵτινοι οὐκ ἔστει τοῦτό γ' η δίκη σ', εἰπει

Οὐτ' ἡθέλησας, οὐτ' ἐγὼ κοιωτάυγη.

ΙΣΜ. Άλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σοῖσιν οὐκ αἰσχύνομαι

Ξύμπλουν ἐμαυτήν τοῦ πάθους ποιουμένη.

ΑΝΤ. Όν τοῦργον, "Αἰδης χ' οἱ κάτω ξυνίστορες"

Δόγοις δ' ἐγὼ φιλοῦσαν οὐ στέργω φίλην.

ΙΣΜ. Μή τοι, καστιγνήτη, μ' ἀτιμάστης τὸ μὴ οὐ

Θυγεῖν τε σὺν σοὶ, τὸν θυγόντα δ' ἀγγίσαι.

ΑΝΤ. Μή μοι θάνης σὺ κοινά, μήθ', ἀ μή "Οἰγεις,

Ποιοῦ σεαυτής· ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγώ.

ΙΣΜ. Καὶ τίς βίος μοι, σοῦ λελειμμένη, φίλος;

ΑΝΤ. Κρέοντ' ἐρώτα· τοῦδε γάρ οὐ κηδεμών.

ΙΣΜ. Τί ταῦτ' ἀνιστέ μ', οὐδὲν ὀφελούμενη;

ΑΝΤ. Ἀλγοῦσα μὲν δῆτ', εἰ γέλωτ' ἐν σοὶ γελῶ.

ΙΣΜ. Τί δῆτ' ἂν ἀλλὰ νῦν σ' ἔτ' ὀφελοῦμ' ἐγώ;

ΑΝΤ. Σῶσον σεαυτήν. οὐ φίονῶ σ' ὑπεκψυγεῖν.

⁴⁹⁸ οὐδὲν [Αἰματόνευτον], τὸ αἰματόργενον ἐρεύθημα (τῶν πατεῶν). ⁵¹⁹ Όν τοῦργον, "Αἰδης κτλ.] ὃ "Αἰδης καὶ οἱ καταθύόντοι: θεοί μόνοι: οἰδεῖσθαι σὺν ἐμοὶ ἐκείνους, δῶν ἔστι τοῦτο τὸ ἔργον. ⁵²⁰ Αἰλγοῦσα μὲν δῆτ', εἰ κτλ.], εἰ καὶ καταγελῶ σου (δότι εἴπειν εἰρωνευμένη: Κρέοντ' ἐρώτα), ἀλλ' οὐδὲν ἀλγοῦσα πράττω τοῦτο. ⁵²² Άλλα νῦν], εἰ δὲ μή πρότερον, ἀλλὰ νῦν κἄν.

ΙΣΜ. Οἴμοι τάλαινα, κάμπλάχω τοῦ σοῦ μόρου;

ΑΝΤ. Σὺ μὲν γὰρ εἶλου ζῆν, ἐγὼ δὲ κατθανεῖν.

ΙΣΜ. 'Αλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις;

ΑΝΤ. Καλῶς σὺ μὲν σοὶ, τοῖς δ' ἐγὼ ὁσίουν φρονεῖν.

ΙΣΜ. Καὶ μὴν θηση νῦν ἔστιν ἡ ἔχαμαρτία.

ΑΝΤ. Θάρσει. σὺ μὲν ζῆς; ή δέ ἐμή ψυχή πάλαι
Τέθηνκεν, ὥστε τοῖς θανοῦσιν ὠφελεῖν.

ΚΡ. Τὸ παῖδε φριμὶ τῷδε, τὴν μὲν ἀρτίως

"Ἄνουν περάνθαι, τὴν ἀρ' οὖ τὰ ποῶτ' ἔστι.

ΙΣΜ. Οὐ γάρ ποτ', ὅ "ναξ, οὐδὲ διὰ βίαστη μένει
Νοῦς τοῖς κακοῖς πράσσουσιν, ἀλλ' ἔξισταται.

ΚΡ. Σοὶ γοῦν, δι' εἴλου ἔνι κακοὺς πράσσειν κακά.

ΙΣΜ. Τί γὰρ μόνη μοις τῇδο ἄτερ βιώσιμον;

ΚΡ. 'Αλλ' ηδὲ μέν τοι μὴ λέγ', οὐ γάρ ἔστ' ἔτι.

ΙΣΜ. 'Αλλὰ κτενεῖς νυμφεῖς τοῦ συντοῦ τέκνου;

ΚΡ. 'Αρώσιμοι γὰρ χρήτερων εἰσὶν γάσι.

ΙΣΜ. Οὐχ ὡς; γ' ἔκεινων τῇδε τ' ἡν ἡρμοσμένα.

ΚΡ. Κακάς ἐγὼ γυναικας αἰάσιν στυγῶ.

ΙΣΜ. 'Ω φίλαταί Αἴμον, ὃς σ' ἀτιμάζει πατέρος;

ΚΡ. Αγαν γε λυπεῖς, καὶ σὺ, καὶ τὸ σὸν λέγος!

ΙΣΜ. 'Η γὰρ στερήσεις τῆσδε τὸν συντοῦ γόνον;

ΚΡ. "Αἰδης ὁ παύσαν τούσδε τοὺς γάρους ἔστι.

ΙΣΜ. Δεδογμέν', ως ἔοικε, τήνδε κατθανεῖν.

ΚΡ. Καὶ σοὶ γε κάμοι. μὴ τοιβάς ἔτι. ἀλλά νυν

Κομίζεται εἰσώ, διμῶες ἐκ δὲ τοῦδε γρή

Γυναικας εἶναι τάχας, μηδὲ ἀνειμένας.

Φεύγουσι γάρ τοι χ' οἱ θρασεῖς, δταν πέλας

"Ηδη τὸν "Αἰδην εἰσορῶσι τοῦ βίου.

ΧΟΡ. Εὐδαίμονες, οἵτινες κακῶν ἄγευστος αἰών.

Οἷς γάρ ἂν σεισθῇ θεόθεν δόμος, ἄτας

Οὐδὲν ἐλλείπει, γενεᾶς ἐπὶ πλῆθος ἔσπουν.

'Ομοιον ὡςτε ποντίας οἰδηκα δυξιπνόδοις δταν

Θρήσσησιν ἔρεβος θραλον ἐπιδράμη πνοκτίς,

Κυλίνδει βυσσόθεν κεκατάν

Θύνα καὶ δυσάνεμον,

Στόνῳ βρέμουσι δ' ἀντιπλῆγες ἀκται.

525

530

535

540

545

550

Στρ. ἀ.

555

⁵²⁵ Κάμπλάχω], ό, διμπλάχω; ό γάν αποτύγω λοιπόν; ⁵²⁶ Άλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις γε τοῖς έ. λ.] ἀλλ' οὐκ (ἄν εἰποις ως) οὐκ ἔρξειν, σάν σοι παρ' ἐμοῦ τὰ δέοντα (οὐ συνεδύλιεσσά σοι τάναντία). ⁵²⁷ Σὺ μὲν τοῦ, τοῖς δ' ἐγὼ], οὐ μὲν ἐπεινοῖς (τοῖς λόγοις ἔδοκες φρονεῖν) ἐγὼ δὲ ἐπὶ τούτοις. ⁵²⁸ "Ωσε τοῦ θ. ώρ.]. Εἴναι θρησκήσω (θεόψω, τ.μήσω) τούς θυντας. ⁵²⁹ Οὐδὲ δ; ἂν βλαστῇ], οὔτε δι φυσικός. ⁵³⁰ Νομοῖσι], τὴν νυμφην, τὴν μνησήν.

⁵³¹ Καὶ ἀλλιών θυγατέρες εἰσὶν ἐπίγεμοι, μτφορ. ⁵³² Μή τριθάς ἔτι], μὴ χρονοτριψάς ἐμποιεῖσθαι. ⁵³³ Ἐκ δὲ τοῦδε], τοῦ λοιποῦ δι. ⁵³⁴ Γυναικας εἶνε τάς δε], ἐπομένως φρευρεῖσθαι ἐγκληστους.. ⁵³⁵ Ως Γενεᾶς ἐπὶ πλῆθος ἔσπουν], ἐπὶ πάντας τοὺς ἐκ τοῦ γένους αὐτῶν (ἢ ἐπὶ πολλής γενεᾶς) ἐκτενομένην. ⁵³⁶ Ως, "Ωσπερ δταν ἔρεβος θρα-

- 'Αργαῖα τὰ Δαεδακιδᾶν οἰκων ὁρῶμαι
Πήματα φθιμένων ἐπὶ πήμασι πίπτοντ·'
Οὐδὲ ἀπαλλάσσει γενεὰν γένος, ἀλλ' ἔρειπει
Θεῶν τις, οὐδὲ ἔχει λύσιν. νῦν γὰρ ἐσχάτας ὑπὲρ
'Ρίζας δὲ τέτατο φός ἐν Οἰδίπου δόμοις,
Κατ' αὖ νυν φοινία θεῶν τῶν
Νερτέρων ἀμφὶ κόνις,
Λόγου τ' ἄνοια, καὶ φρεσῶν 'Εριννύς.
Τεὸν, Ζεῦ, δύνασιν τις ἀνδρῶν ὑπερβεστίᾳ κατάτχοι,   Στρφ. 6'.
Τὸν οὐδὲν πνονος αἱρεῖ ποθ' ὁ παντογῆρως,
Οὔτε θεῶν ἀκάματοι μῆνες; ἀγήρω φὲν χρόνῳ δυνάστας   570
Κατέγεις 'Ολύμπου μαρμαρέσσεν αἴγλαν.
Τό τ' ἔπειτα καὶ τὸ μέλλον, ως τὸ πρὸιν, ἐπαρκέσει
Νόμος δός· οὐδὲν ἔρπει
Θνατῶν βιότῳ πάμπολύ γέκτος ἄτας.
'Α γὰρ δὴ ποιόπλαγκτος ἐπὶ πολλοῖς μένοντασις ἀνδρῶν, 'Αντερ., 6'.
Πολλοῖς δὲ ἀπάτα κουρονόνων ἐρώτων.
Εἰδότε δὲ οὐδὲν ἔρπει, πρὶν πυρὶ θερμῷ πόδα τις προσαύρη.
Σοφίᾳ γὰρ ἔκτου κλεινὸν ἔπος πέφανται,
Τὸ κακὸν δοκεῖν ποτ' ἐσθῆν τῷδε ἔμμεν, διῷ φρένας
Θεὸς ἄγει πορὸς ἄταν.   580
Περάσσει δὲ οὐλιγοστὸν χρόνον ἔκτος ἄτας.
'Οδε μὴν Αἴμων, παίδων τῶν σῶν
Νέατον γέννημα· δέρ' ἀγνύσσενος
Τῆς μειλογάρου τάλισσος ἥκει
Μόρον 'Αντιγόνης,   585
'Απάτας λεγέων ὑπεραλγῶν;
ΚΡ. Τάχ' εἰσόμεσθα μάντεων ὑπέρτερον.
'Ω παῖ, τελείαν ψῆφον ἄρα μὴ κλύων
Τῆς μειλονύμου πατρὸς λυτσαίνων πάρει,
"Η σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταγῇ δρῶντες φίλοι;   590
ΑΙΜ. Πάτερ, σός εἰμι· καὶ σύ μοι: γνώμας ἔχων
- λον οἰδη ἐπιδράμη δυστόνοις ποντίαις θρίσσεσιν πνοστεῖ, κυλίνδει: βιασθεν κελαινάν διδυσάνεμον θίνει. Συνήθιστας γράφεται: «Ποντίας ἀλλ' οἴδη,   590 61], 'Ορῶ τὰ τῶν Δεεδακιδῶν φθιμένων οἰκων ἀρχαῖων πήματα πίπτοντα ἐπὶ πήμασιν (ἀλλεπαλληλα).
οὐδὲ οὐδὲ ἀπηλ. γ. γ.] οὐδὲ ἀπελλάσσει τὸ γένος τὴν γενεάν, ἡ μία γενεά διεδέγεται τὰ πήματα τῆς ἀλληλης. οὐδὲ οὐδὲ τῆς ἐσχάτης: βίζης ἐτέτατο φός (ἰλπις, βλαζός) ἐν δόμοις Οἰδίποδος: ἐννοεῖ δὲ τὴν Αντιγόνην.   597 Λόγου τ' ἄνοια, ἀλογίστια.   598 "γ. περφ. κατ.] ὑπερβῆ, ὑπερνικήσει.   609 το] Τὸν οὐδὲ θύπονος αἱρεῖ ποθ' (εἰν' ἀκοίμητος, ἀκούραστος), οὐδὲ ἀκάματοι: θεῶν μῆνες (οἱ οἰδίσει);   613 614] ὁ νόμος δός (ὅτι οὐδὲν ἔρπει: ἐκ τὸς ἄτας) διαρκέσει: ς εἰς τὸ ἔπειτα, καθὼς δήκηεις: ς εἰς τὸ πρὸιν.   617 Προσαύρη], προσαγγίσηρ. Άλλ. γρ. Προσάρρη δὲ ἀλλ. Προσεύκαση.   618 60 Σοφίᾳ γάρ κτλ.] Σοφῶς γάρ τις τὸ κλεινὸν τοῦτο ἔπος ἀπεφήνατο.   622 "Οδε μὴν Αἴμων κτλ.] βιλέπων ὁ χορὸς τὸν Αἴμωνα εἰσεργόμενον, λέγει τοῦτο πρὸς τὸν Κρέστα παρόντα.   623 624] Ἀγνύμενος (θιά τὸν) μόρον τῆς μειλογ. τάλισσος (μνηστής, ήδε τὸ Λεῖ.) Αντιγ., ἥκεις ἀλγῶν ὑπὲρ τῆς ἀπάτης τῶν λεγέων (ψευθεῖς τοὺς γάμους).   625 Τελείαν ψῆφον], τὴν τελευταίαν (τὴν θεοντικήν), οὐδὲν ισσεινα. Ισχομύκην.

- Χρήστας ἀπορθοῖς, αἷς ἔγωγ' ἐφέψημαι.
 Ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς ἀξίως ἔσται γάμος
 Μείζων φέρεσθαι σοῦ καλῶς ἡγουμένου.
- KP. Οὗτω γάρ, ὦ παῖ, γρὴ διὰ στέρων ἔχειν,
 Γνώμης πατρώας πάντ' ὅπισθεν ἔστάναι.
 Τούτου γὰρ οὐνεκ' ἄνδρες εὔχονται γονάς
 Κατηκόσις φύσαντες ἐν δόρυοις ἔγει.
 'Ος καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμύνωνται κακοῖς,
 Καὶ τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξ ἕστου πατοῖ.
 "Οστις δὲ ἀνωφέλητα φιένει τέκνη,
 Τί τόνδ' ἂν εἴποις ἄλλο πλήν αὐτῷ πέδας
 Φῦσαι, πολὺν δὲ τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλων;
 Μή νύν ποτ', ὦ παῖ, τὰς φρένας γ' ὑψ' ἴδοντες,
 Συναικός οὖνεκ', ἐκβάλλεις, εἰδὼς, ὅτι
 Ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίγνεται,
 Γυνὴ κακὴ ξύνευνος ἐν δόμοις. τί γὰρ
 Γένοιτος ἀνὴρ ἐλκός μεῖζον ἢ φίλος κακός;
 'Αλλὰ πτύσας, ωστε τε δυσμενῆ, μείνεις
 Τὴν παῖδαν ἐν ἄδου τήγνει νυμφεύεται πινί.
 'Επει γὰρ αὐτὴν εἶλον ἐμεικτῶ; ἐγὼ
 Πόλεως ἀπιστήσασαν ἐκ πάστης μόνην,
 Ψευδῆ γ' ἐμαυτὸν οὐ καταστήσω πότει,
 'Αλλὰ κτενῶ, πρὸς ταῦτ' ἐφύμνείτω Δία
 Ξύναιμον. εἰ γάρ δὴ τάδ' ἔγγενη φύσει
 "Ακοσμα θρέψι, κάρτα τοὺς ἔξω γένους.
 'Ἐν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν δστις ἔστ' ἀνὴρ
 Χρηστός, φανεῖται κάν πόλει: δίκαιος δὲ
 Καὶ τοῦτον ἂν τὸν ἄνδρα θαρσοῖην ἐγὼ
 Καλῶς μὲν ἄρχειν, εὖ δὲ ἂν ἄρχεσθαι θέλειν.
 Δορός τοι ἐν ἔνι χειμῶνι προστεταγμένον
 Μένει δίκαιον καγαθὸν παραστάτην.
 "Οστις δὲ ὑπερβάς ἢ νόμους θιάζεται,
 "Η τούπιτάσσειν τοῖς κρατοῦσιν ἐννοεῖ,
 Οὐκ ἔστ' ἐπαίνου τοῦτον ἐξ ἐμοῦ τυχεῖν.
 'Αλλ' δὲ πόλεις στήσειε, τοῦδε γρὴ καύειν,
 Καὶ σμικρὰ, καὶ δίκαια, καὶ τάνατία.
 'Αναρχίας γὰρ μεῖζον οὐκ ἔστιν κακόν.
 Αὕτη πόλεις ὅλλυτιν, ήδον ἀνατάτους

⁵⁹² Απορθοῖς], διευθύνεις, ὁδηγεῖς. ⁵⁹³ Ηγεῖς γάρ οὐδεὶς γάμος ἔσται ἀξίως μετ' αὐτοῦ (προτιμότερος). ⁵⁹⁴ Διά στέρνη. ἔχι.] φωνεῖν. ⁵⁹⁵ Πέδας], ἡ λέξις ὑπευφαίνει εἰδούς λογοπαιγνίου, κατὰ παρήγησιν πρὸς τὸ Παιδίον, τὸ ὄποιον ὄμως ἀπέφυγεν ἐπίτηδες, φυιγεῖται, δὲ παιητής. ⁵⁹⁶ ⁵⁷ Ἐφύνειτο Δ. ξύναιμον], ἐπικαλεῖσθαι τὸν προστατην τῆς σιγγενείας (τὸν ὄμόγονον) Δία. ⁵⁹⁸ Κάρτα], πολὺ μᾶλλον, διά δοσδέ.. ἐν χειμῶνι], ἐν ταραχῇ (συμπλοκῇ) μάχης. ⁵⁹⁹ Γηρέβης], ικθίας τῶν ὄξιων του, ὑπερρροήσας. ⁶⁰⁰ Στήσειε], καταστήσεις ἄρχοντα.

* Οἶκους τίθησιν, ἥδε σὺν μάγη δαρὸς
Τροπὰς καταβέβηγνυσι τῶν δ' ὀρθομενῶν
Σύζει τὰ ποιλὰ σώμαθ' ἡ πειθαρχία.
Οὔτως ἀμυντέος ἐστὶ τοῖς κοσμουμένοις,
Κοῦ τοι γυναικὸς οὐδαμῶς ἵσσητέα.

630

Κρεῖσσον γάρ, εἴπερ δεῖ, πρὸς ἀνδρὸς ἔκπεσεν.
Κούκ ἄν γυναικῶν ἡσσονες καλοίμεν' ἄν.

635

XOP. Ήμὲν μὲν, εἰ μὴ τῷ γρόνῳ κεκλέμμεθα,
Δέγετεν φρονούντως δύν λέγεις δοκεῖς πέρι.

AIM. Πάτερ, θεοὶ φύουσιν ἀνθρώπους φρένας,
Πάντων, δοσ' ἐστὶ, γηρυάτων ὑπέρτατον.
Ἐγὼ δ' ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὁρίως τάδε,
Οὕτ' ἂν δυναίμην, μήτ' ἐπισταίμην λέγειν.
Γένοιτο μέν τ' ἄν γχάτεψφ καλῶς ἔγον.
Σὺ δ' οὐ πέρυσας πάντα προσκοπεῖν, δισ
Λέγει τις, ή πρέσσει τις, ή φέγειν ἔγειν.
Τὸ γάρ σὸν ὄφεια δεινὸν ἀνδρὶ δημόσῃ
Ἄδογοις ποιεύνταις, οἷς σὺ μὴ τέρψει καίσων.
Ἐργοὶ δ' ἀκούειν ἔσθ' ὑπὸ σκότου τάδε,
Τὴν παιδὰ ταύτην οἱ δέδυσται πόλις,
Πασῶν γυναικῶν ὡς ἀνατίωτάτη

640

Κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φίνειν
Ἔτις τὸν αὐτῆς εὐτάξιελφὸν ἐν φοναῖς
Πεπτῶτ' ἀθυπτον μήθ' ὑπ' ὀψηγστῶν κυνῶν
Εἴλας' διέσθιει, μήτ' ὑπ' οἰωνῶν τινάς.
ἢ Οὐγ., ἥδε γρυποῖς ἀξία τιμῆς λαγεῖν; α
Τοιάδ' ἐρεμνὴ στὴν ἐπέργεται φάτις.
Ἐργοὶ δὲ σοῦ πράσσοντος εὐτυχίας, πάτερ,
Οὐκ ἐστιν οὐδὲν κτήμα τιμιώτερον.
Τὶ γάρ πατέρος θάλλοντος εὐκλείᾳ τέκνοις
Ἄγαιμα μεῖζον, ή τί πρὸς παιδῶν πατέρι;
Μὴ νῦν ἐν ἥθος μοῦνον ἐν σαυτῷ φέρει,
Ὄς φῆς σὺ, κούδεν ἄλλο, τοῦτ' ὄφιῶς ἔγειν.
Οστις γάρ αὐτὸς ή φρονεῖν μόνος δοκεῖ,
Ἡ γλῶσσαν, ἥν οὐκ ἄλλος, ή φυγὴν ἔγειν,
Οὗτοι διεπιττυθέντες ὤρθισαν κενοῖ.

645

650

655

631 Τροπὰς κατοβέβηγν.] τροπὴν ἐπιφέρει (διασπῶσα τὰς τάξεις). — Τῶν δ' ὀρθομενῶν
κτλ.] τῶν δὲ σωζομένων (ἐρθιστοδούντων) οἱ πλεῖστοι σώζονται διὰ τὴν πειθαρχίαν.
632 Αἴμυντέοςτὶ τοῖς κοσμ.] βιτηθεῖν γρὴ τοῖς καθεστῶσι. 633 Εἰ μὴ τῷ γρ. κεκλέμμ.
] ἂν υπὸ τοῦ γήρωες μὴ ἀπατώμεθα. 634 Γένοιτο μέν τ' ἄν κτλ.] εἴθε μέν τοι η τῶν ἄλλοις ταῦτα εὑργοντα δέξειεν. 635 Διότι ή παρουσία σου φειδίει: πάντα δημόσῃ. Ωστε
εἰπεῖν ἐν πότερον σου δυσάρεστον τι. 636 Ὅπ' ὑπὸ σκότου] κρυψίας. 637 Ως πασῶν γυ-
ναικῶν ἀνακινάτων ἐστὶς ἀπολέσθαι κάκιστα διὰ πρᾶξεν εὐκλεεστάτην. 638 Χρυσῆς τι-
μῆς], γρυποῦ ἀνδριάντος. 639 [Ἐρεμνὴ], κρυψία, σκοτεινή. 640 Η τι πρὸς π. π.], ή τὶ
μεῖζον ἄγαλμα (ἄγαλμα, ἔγκαλλωπεια) πατέρι τοῦ προσγινομένου αὐτῷ ἀπὸ τῶν παι-
δῶν; 641 Διαπευχθέντες], ἔξιτασθέντες κατὰ βαύες. περιτινητέα καὶ ή σύνταξις τοῦ Οὐ-

'Αλλ' ἄνδρας, καὶ τις ἡ σοφός, τὸ μανθάνειν
 Πόλλ' αἰσχρὸν οὐδὲν, καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν,
 'Ορές, πασὰ ρεῖσοις χειμάρροις ὅσα
 Δένδρων ὑπείκει, κλῶνας ως ἐκσώζεται.
 Τὰ δὲ ἀντιτείνοντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται. 670
 Αὕτως δὲ ναὸς δυτικοῦ ἐγκρατής πόδα
 Τείνεις ὑπείκεις μηδὲν, ὑπτίοις κάτω
 Στρέμας τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναυτίλλεται.
 'Αλλ' εἶκε θυμοῦ, καὶ μετάστασιν δίδου.
 Γνώμη γάρ εἴ τις κάπ' ἔμους νεωτέρου 675
 Πρόσεστι, σήμερον γένεις πρεσβεύειν πολὺ,
 Φίνεις τὸν ἄνδρα πάντ' ἐπιστήμης πλέων.
 Εἰ δὲ οὖν (φιλεῖ γάρ τοῦτο μὴ ταῦτη φέπειν),
 Καὶ τῶν λεγόντων εὖ καλὸν τὸ μανθάνειν.
 ΧΟΡ. "Αναξ, σέ τ' εἰκός, εἴ τι καίριον λέγει,
 Μαθεῖν, σέ τ' αὖ τούδ' εὖ γάρ εἰρηται διπλᾶ. 680
 ΚΡ. Οἱ τηλικοίδες καὶ διδυξόμεσθα δῆ
 Φίνειν πρὸς ἄνδρος τηλικοῦδε τὴν φύσιν;
 ΑΙΜ. Μηδὲν τὸ μὴ δίκαιον εἰ δὲ ἐγὼ νέος,
 Οὐ τὸν γρόνον γρή μαζίλον ἢ τάργα σκοπεῖν. 685
 ΚΡ. "Εσογον γάρ ἐστι τοὺς ἀκοσμοῦντας σέθειν;
 ΑΙΜ. Οὐδὲν κελεύσαμεν εἰς τοὺς κακούς.
 ΚΡ. Οὐγάρδε γάρ τοιδὲ ἐπείληπται νόσῳ;
 ΑΙΜ. Οῦ φησι: Θρήνος τησδέ δύσποτοις λεώς.
 ΚΡ. Πόλις γάρ ἡμῖν ἀμὲ κρή τάσσειν ἔρειν; 690
 ΑΙΜ. Οσάς τόδε ὡς εἰρηκας ως ἄγαν νέος;
 ΚΡ. "Αλλ' ὦ γάρ ἡ μοὶ γρή γε τησδέ ἀγγειν γίνοντος;
 ΑΙΜ. Πόλις γάρ οὐκ ἔστι, ητις ἄνδρος ἐσθὶ ἐνός.
 ΚΡ. Οὐ τοῦ κορτοῦντος ἢ πόλις νομίζεται;
 ΑΙΜ. Καλῶς ἐρήμης γ' ἄν σὺ γῆς ἀρχοις μόνος. 695
 ΚΡ. "Οδὲ, ὡς εἰκει, τῇ γυναικὶ συμμαχεῖ.
 ΑΙΜ. Εἴπερ γυνὴ σύ· σοῦ γάρ οὖν προσκήδομαι.
 ΚΡ. Ω παγκάκιστε, διὰ δίκης ἵων πατεῖ!
 ΑΙΜ. Οὐ γάρ δίκαιοστ' ἔξαμαρτάνονθ' ὄρδι.
 ΚΡ. 'Αμαρτάνω γάρ τὰς ἐμάς ἀργάς; σέδων;

τις ἡ, ἡ, ἡ. Οὔτοι. 667 Μὴ τείνειν δγαν], ἐνν. τὸν πόδα τῆς νεώς, μεταφορὰ τὴν δηποίαν ἐπιφέρει παρακατιών. 671 τῷ] 'Ονειώς κρατῶν (κυβερνήτης), ὁς τις, τείνεις τὸν πόδα (γυν. μπάζον), μηδὲν ὑπείκει, οὐτοί, κάτω στρέψῃς (ἀνατραπόντος αὐτῷ τοῦ πλοίου), ὑπτίοις τὸ λοιπὸν σέλμασι ναυτίλλεται. 674 Μετάστασιν], μετασβόλην. 678 [Πρεσβεύειν πολὺ], πολὺ προέργεις (τηρεῖσθαι), εἰνε τὸ πάν. 677 [Πάντα], κατὰ πάντα. 681 Σε τ' αὐτοῦδε], καὶ σὲ (τὸν Αἴγαον) πάλιν (περὶ) τοῦδε (τοῦ Κρέοντος εἰκός μαζεῖν).
 682 ss Οἱ τηλικοίδες.. πρὸς τηλικούδε]οἱ εἰς τοιαύτην (γεροντικὴν) ἡλικίαν.. ὑπὸ τοῦδον νέου τὴν ἡλικίαν. 684 Μηδὲν τὸ μὴ δίκαιον], μηδὲν διδυξόης ὃ μὴ δίκαιον ἔστιν.
 688 Διὰ δίκης ἵων πατεῖ], διαδ. κακήδιανος πρὸς τὸν πατέρα σου; 700 Ταὶς ἐμὰς ἀργάς;

AIM. Οὐ γάρ σέβεις, τιμάς γε τὰς θεῶν πατῶν.

KP. Ὡ μιαρὸν ξθος, καὶ γυναικὸς ὑστερον!

AIM. Οὐκ ἄν γ' ἔλοις ἡσσω γε τῶν αἰσχρῶν ἐμέ.

KP. Ὁ γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὅδε.

AIM. Καὶ σοῦ γε, κάμου, καὶ θεῶν τῶν νερτέρων.

KP. Τάντην ποτ' οὐκ ἔσθ' ὡς ἔτι ζῶσαν γαμεῖς.

AIM. Ἔθ' οὖν θανεῖται, καὶ θανοῦσ' ὀλεῖ τινά.

KP. Ἡ κάπαπειλῶν ώδ' ἐπεξέρχει θρασύς;

AIM. Τίς δ' ἔστ' ἀπειλὴ, πρὸς κενάς γνώμας λέγειν;

KP. Κλαίων φρενώσεις, ὡν φρενῶν αὐτὸς κενός.

AIM. Εἰ μὴ πατήρ ξσθ', εἴπον ἄν σ' οὐκ εὖ φρονεῖν.

KP. Γυναικὸς ὃν διούλευμα, μὴ κώτιλλέ με.

AIM. Βούλει λέγειν τι, καὶ λέγων μηδὲν κλύειν.

KP. Ἀληθες; ἀλλ' οὐ, τόνδ' "Ολυμπον, ξσθ' ὅτε

Χαίρων ἐπὶ ψύχοις δεννάσεις ἐμέ.

"Ἄγετε τὸ μίσος, ὡς κατ' ὅμματ' αὐτίκα

Παρόντες θνήσκῃ πλησία τῷ νυμφίῳ.

AIM. Οὐ δῆτ' ἐμοιγε (τοῦτο μὴ δόξῃς ποτὲ)

Οὕτ' οὐδὲ εἶται πλησία, σύτ' οὐδαμά

Τούρμὸν προσόψεις κράτ' ἐν δρθιαλμοῖς ὁρῶν,

· Ό; τοις θέλουσι τῶν φίλων μαίνηξυνών.

XOP. "Αγήρ, ἀνεξ, βίβηκεν ἔξ ὄργης ταχύς:

Νοῦς δ' ἔστι τηλικοῦτος ἀλγήσας βίβης.

KP. Δράτω, φρονεῖτω μεῖζον ή κατ' ἄνδρ' ίών

Τὰ δ' οὖν κόρα τάδ' οὐκ ἀπαλλάξει μόρσου.

XOP. "Αμφω γάρ αὐτὰ καὶ κατακτεῖναι γοεῖς;

KP. Οὐ τὴν γε μὴ θιγούσαν εὖ γάρ οὖν λέγεις.

XOP. Μόρω δὲ ποίω καὶ σφε βουλεύει κτανεῖν;

KP. "Ἄγων ἔργμος ἔνθ' ἀν θροτῶν στίβος,

Κούψω πετρώδεις ζῶσαν ἐν κατώρυχι,

Φορδῆς τεσσοῦτον ὡς ἄγος μόνον προθείς,

"Οπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγη πόλις.

Κάκει, τὸν "Αἰδηγη, δι μόνου σέθει θεῶν,

Αἴτουμένη που, τεύξεται τὸ μὴ θανεῖν,

"Ἡ γνώστεται γοῦν ἀλλὰ τηγικαῦθ', ὅτε

σέθων], φυλάττεων τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς κυβερνήσεώς μου; ηθελεν εἰπεῖ Κρέων τις τοιούτων. ⁷²⁸ [Γυναικῆς θυτερον], κατώτερον, νικώμενον ὑπό. ⁷²⁹ [Κάτιλλε], κεφαλοπόντει. ⁷³⁰ Τὸν δ'"Ολυμπον], μὲ τὸν (μαρτύρομεν τὸν) "Ολ.", τὸν Οὐρανόν. ⁷³¹ Τὸ μῆσον], τὸ βδέλυγμα (τὸ μίσμα) ἔκεινο, τὴν Ἀντιγ. ⁷³²] Ἰνα μαίνη συνών τοις θεοῖς τοις φίλων (καὶ οὐλί έμοι). ⁷³³] Εἰς τοιαύτην ἡλικίαν δ νοῦς τοῦ ἀνθρ. διαν βαρυελγήσεω, εἰν' ἐπικινδυνος. ⁷³⁴ Πετρώδεις ἐν κατώρυχι], ἐν ὑπογειώ σπηλαίφ. ⁷³⁵ ⁷³⁶ Ως ἄγος μόνον], οσσον ἀφοσιώσασθαι μόνον τὸ ἄγος (τὸ μίασμα τοῦ θεάτου τῆς), διέρμηνεύεις τούτο διὰ τούτων τῆς Ἀντιγόνης, ὡς περὶ πλειστου ποιούμενης τὴν ταρὴν τῶν νεκρῶν, ιδείκη. 448 κ. 6.

- Πόνος πεισσός ἔστι τὸν "Αἰδου σέβειν.
XOP. Ἔρως ἀνίκατε μάγχαν, Ἐρώς, δος ἐν κτήμασι πίπτεις,
 "Ος ἐν μολακαῖς παρειαῖς νεάνιδος ἐνυγγεύεις. Στρ. ἀ.
 Φοιτᾶς δὲ ὑπερπόντιος, ἐν τῷ ἀγρονόμοις αὐλαῖς·
 Καὶ σ' οὗτ' ἀθανάτων φύξιμος οὐδεῖς, 740
 Οὐδὲ ἀμερίων ἐπ' ἀνθρώπων ὁ δὲ ἔγχων μέμηγεν.
 Σὺ καὶ δικαίων ἀδίκους φρένας παρασπῆς ἐπὶ λάθρῳ· 'Αντερφ. ἀ.
 Σὺ καὶ τόδε νεῖκος ἀνδρῶν ἔνυαιμον ἔχεις ταράξας·
 Νικᾶ δὲ ἐναργῆς βλεφάρων ἔμερος εὐλέκτρου
 Νύμφας, τῶν μεγάλων πάρεδρος ἐν ἀργαῖς
 Θεσμῶν ἄμαχος γάρ ἐμπαίξει θεὸς Ἀφροδίτα. 745
 Νῦν δὲ ηδη γάρ καύτος θεσμῶν
 "Εἶναι φέρομεν, τάδε ὅρῶν, ξεγειν δὲ
 Οὐκ ἔτι πυγὰς ἔνυαμει δικρύων,
 Τὸν παγκοίταν δὴ ὅρῶν θάλαμον 750
 Τάγδε Ἀντιγόνην ἀνύπουσσαν.
- ANT.** Όρατέ μ', φέρετε πατρίας πολῖται, Στρ. 6'.
 Τὸν νεάτων ὄδον
 Σπείρουσσαν, νέατον δὲ φέργγος λεύσσουσαν ἀείλου,
 Κοῦ ποτ' αὐθίς, ἀλλὰ μὲν δὲ παγκοίτας "Αἰδους ζῶτων ὥγεις 755
 Τὸν Ἀγέροντος ἀκτὸν, οὗτος δὲ πλευρά
 "Εγκληρον, οὗτος ἐπινυκρίδιος πώ μέ τις
 "Γυνός θυμησεν, ἀλλὰ Ἀγέροντι νομφαίμεσθα.
XOP. Οὐκοῦν κλεινὴ καὶ ἐπιτινον ἔγγραστο·
 Εἰς τόδε ἀπέρχει κεῦθος νεκύων,
 Οὔτε φεινάσιν πληργεῖσα νόσοις,
 Οὔτε ξιφέων ἐπίγειρα λαχοῦστο,
 'Αλλ' αὐτόνομος ζῶσι μόνη δὴ
 Θνατῶν ἀίδαν καταβίσει.
- ANT.** Ήκουσα δὴ λυγροτάτων ὀλέσθηκα 'Αντερφ. 6'.
 Τὸν Φρυγίαν γένεν
 Ταντάλου, Σιπύλῳ πρὸς ἄκρω τὰν, κισσὸς ὡς, ἀτενή;

^{737]} 'Εις ἄλλας γέρες Ἀνίκατ' ἀνίγχαν'. — ἐν κτήμ. πίπτεις], διότι πολλοὶ κτηνάτων ἔρῶσιν, οἱ καὶ φιλοκτήτους. ^{738]} Αὔτερον ἐπ' ἀνθρ.] ἀντὶ Ἐρημέρων. ⁷⁴² Δικαιου ἀδίκους φρ. παρεσπῆται τῶν δικαιων (τῆς δικαιούντης) τὰς τῶν ἀδίκων φρένας, ἢ τὸ Αδίκους ἐκληπτέον ἐπιφρηματικῶς. ⁷⁴³ "Εγεις ταράξεις, Βτάρχεις, καὶ σημειωτέον καὶ ἐνταῦθα τὴν βούθητικὴν δύναμιν τοῦ φέρματος. ^{744 45]} Νικῆ γέρο δὲ τῶν βλεφάρων τῆς εὐλέκτρου νύμφης θυμερος, ὁ πάρεδρος τῶν μεγάλων ἐν ἀργαῖς (τῶν ἀργακῶν τῆς φύσεως) θεσμῶν. ^{746]} Διότι ἐν αὐτοῖς (τοῖς βλεφάροις τῆς νύμφης) παιζεῖς ἢ ἄμαχος θεὸς Αφροδίτη. ⁷⁴⁷ Γάρ καθότος], ἀντὶ Καὶ ἔγω αὐτός; — θεσμῶν ήξω], τῶν τοῦ Κρέοντος. ^{751]} Ανύπουσσαν (τὴν ὄδον τὴν σέρουσαν πρὸς τὸν) θύλαμον. Προστινέται γάρ δὲ Ἀντιγ. ἀπαγόμενη τὴν ἐπὶ θύλατον. ^{752 57} "Γυνός ἐγκληρος], μέτογον. ⁷⁶⁰ Κειθύος νεκυῶν], κειθύωνα νεκρικῶν, τάχουν ὑπόγειον. ⁷⁶³ Αἰτόνομος], κατὰ θιδατερῶν τινα νόμον, κατὰ σου μόνης τεθέντα, καὶ τὸ ἐμηνύειν κατωτέρω. ^{765 67} Τὸν Φρυγ. γίνεν Ταντ.], τὴν Νιόθην, θυγ. τοῦ Τ. (ὅλαι αἱ ἐκδίστις, θυσὶ εἰδῶν, ἔχεις Ξεῖνα. Αλλ' ἐγὼ ἐτόλμησα νὰ μεταβάλω τὴν λέξιν, χρέος ορφοὶ διάσκεψαντες ήταν ἐποδίκαιον). ^{767 68} Κιτσάς; ω; καὶ];

Πετραία βλάστα δάμασεν καὶ νιν ὅμορφος τακομέναν,
 'Ως φύτις ἀνδρῶν, γιών τ' οὐδαμὰ λείπει,
 Τέγγει: δὲ οὐ πέρισσος παγκλαύτοις διεράδας·
 'Α με δαίμων ὄμοιοτάταν κατευνάζει.

770

ΧΟΡ. Ἀλλὰ θεός τοι καὶ θεογεννής·

'Ημεῖς δὲ βροτοὶ καὶ θνητογενεῖς.

Καίτοι φθιμένοι τοῖς ισοθέοις

'Εγκληματαὶ λαγεῖν μέγ' ἀκοῦσαι,

ΑΝΤ. Οἵμοι, γελῶματαί τι με, πρὸς θεῶν πατρφῶν,

Στρφ. γ'.

Οὐκ ὀλυμέναν θέριζεις,

'Αλλ' ἐπίφαντον; οὐ πόλις, οὐ πόλεως

Πολυκτήμονες ἄνδρες·

Ιὼ

Διερκαῖται κρήναι, Θήβαις τ' εὐαρμάτου ἄλσος· ἔμπας

780

Συμμάρτυρας ὑμίς ἐπικτῶμαι,

Οἴτι, φίλων ἀκλαυτος, οὐδεὶς νόμοις πρὸς ἔρμα τυμβόγχωστον

'Εργομαι τάφου ποτανίου·

'Ω δύστανος,

Οὕτε βροτοῖσιν, οὔτ' ἐν νεκροῖσι

785

Μέτοικος, οὐ ζῶσιν, οὐ θανοῦσι.

ΧΟΡ. Πρεσβᾶς' ἐπ' ἔσγυπτον θρίσους,

'Υψηλὸν εἰς Δίκαιας βάθρον

Προστέπεσες, οὐ τέκνον, πολύ·

Πατρῶν δὲ ἐκτίνεις τιν' ἄφικον.

790

ΑΝΤ. Ἔψαυσας ἀλγεινοτάτας ἐμοὶ μερίμνας,

Αντερφ. γ'.

Πατρὸς τριπόλιστον δίκτον,

Τοῦ τε πρόπαντος ἀμετέρου πότμου,

Κλεινοῖς Λαζαρίδοισιν.

Ιὼ

Ματρῷαι λέκτρων ἀται, κοιμήματά τ' αὐτογέννητ'

795

'Αμῷ πατρὶ δυσμόρου ματρός,

Οἶων ἐγώ ποθ' ἀ ταλαιφων ἔψυν· πρὸς οὓς ἀραιος, ἄγαμος,

"Αδ' ἐγώ μέτοικος ἔργομαι.

ἢ πέτρα βλαστήσασα περιέσχεν αὐτὴν ὡς κισσός. ⁷⁶⁹ Χιών τ' εἰδ. λ], διότι αἱ κεραυνοὶ τοῦ Σιπύλου εἰν' ὀλογρονικῶς γιονσακέπαστοι, ἐμν. ⁷⁷⁰ Τέγγει οὐ πέρι όφρ. παγκλ. δειρ.], ἡ γιών ἀναλυμένη βρέχει σέννανας τὰς ὑπὸ τὰς δεξιές τοῦ ὄψου δειράδας (φάραγγας). Φυσικωτάτη καὶ ὥραιοτάτη ἐγγῆγος τῆς δακρυούσῃς πέτρας, εἰς τὴν μετεμορφώθη, κατὰ τὴν μυθολογίαν, ἡ Νίσθη. ⁷⁷¹ "Α με.. ὄμοιοι.], διότι καὶ αὐτὴ μέλλει νὰ ἐγκαταρριθῇ ζῶσα εἰς πέτρινον ὑπόγειον. ⁷⁷⁵ Εγκλ. λαγεῖν] τῆς οὐτῆς τύχης γενέσθαι μεταγον.

⁷⁷² Οὐκ ὀλομ... ἀλλ' ἐπιφ.] οὐ μετά θάνατον, ἀλλ' ἐπι τὸ ζῶσαν καὶ φαινομένην.

⁷⁸¹ Συμμάρτ. ὑμι. ἐπικτ.], ἐπικαλύμματι, συνεπιμερτύρομετ. ⁷⁸² "Ἐρμα], ἔρκος, ἔρυμα. ⁷⁸³ Ηστανίου], καινοφανεῖς, παράδειξει, ίδε τὸ Δεῖ. ⁷⁸⁴ Ήν] ἔψαυσας ἀλγεινοτάτης ἐμοὶ μερίμνης (ἴδεις), τοῦ τριπόλου ὅληρου τοῦ πατρέμου, καὶ τῆς τύχης ἀπό των ἡμῶν τῶν κλεινῶν Λαζαρίδῶν. ⁷⁸⁵ Καιμάρτ' αὐτογέννητο], οἱ μετὰ τοῦ έαυτῆς γεννήματος (τοῦ ἐμοῦ πατρέμ) συγκοιμήσεις (τῆς δισμέρου μου μητρός). ⁷⁸⁷ Αραιος], ἐπικατάρτεσσι

- Ω δυσπότιμων
Κασίγνητε γάμων κυρήσσας,
Θανὼν ἔτ' οὖσαν κατήναρές με!
XOP. Σέβειν μὲν εὐσέβειά τις:
Κράτος δ', δεῖ χράτος μέλει,
Παραβατὸν οὐδὲ μηδὲ πέλει:
Σὲ δ' αὐτόγνωτος ὠλεστ' ὄγρά.
APT. Ἀχλαυτος, ἄφιλος, ἀνυμέναιος,
Ταλαιφών αἴγομαι τάνδ' ἑτοίμαν ὁδὸν.
Οὐκ ἔτι μοι τόδε λαμπάδος ιερὸν ὅμμα
Θέμις ὥσπερ ταλαιφά.
Τὸν δὲ ἐμὸν πότμον ἀδάκουτον οὐδεὶς φίλον στενάζει
KP. Ἄρ' ἵστε, ἀοιδὰς καὶ γόους πεδὸ τοῦ θανεῖν,
Ὄς οὐδὲ δὲν εἰς παύσατ' ἀν, εἰ γρείη λέγειν;
Οὐκ ἄξεθ' ὡς τάχιστα, καὶ κατηρεψεῖ
Τύμβῳ περιπτύξαντες, ὡς εἰργκ^η ἔγω,
Ἄπιτε μόνην ἔρχμον, εἴτε γρὴ θανεῖν,
Εἴτ' ἐν τοιεύτῃ ζώσα τυμβίσει στέγη,
Ἐμεῖς γάρ ἀγνοι τούπι τήνδε τὴν κόρην
Μετοικίας δ' οὖν τῆς ἄγω στερήσεται.
ANT. Ω τύμβος, ὁ νυμφεῖον, ὁ κατασκαφής
Οἰκητις αἰείφρουρος, οἱ πορεύομαι
Πρὸς τοὺς ἐμαυτῆς, ὃν ἀξιμὸν ἐν νεκροῖς
Πλειστον δέδεκται Περσίφασσ' ὀλιωλότων.
Ων λοισθία γὰρ καὶ κάκιστα δὲ, μακρῷ
Κάτειν, πρὶν μοι μοῖραν ἔξικειν βίου.
Ἐλθοῦσα μέντοι κάρτ' ἐν ἐλπίσιν τρέψω
Φίλη, μὲν ὥσπερ πατρί, προσφιλῆς δὲ σοι,
Μῆτερ, φίλη δὲ σοι, κασίγνητον κάρχ,
Ἐπει θανόντας αὐτόχειρι ὑμᾶς ἔγω
Ἐλουσα, κάκισμησα, κάπιτυμβίους
Χοὰς ἔδωκα, νῦν δὲ, Πολύνεικες, τὸ σὸν
Δέμας περιστέλλουσα τοιάδ' ἄρνυμαι
Καίτοι σ' ἔγω τίμησα τοῖς φρονοῦσιν εὖ.
Οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἀν, εἰ τέκνων μήτηρ ἔρων,
Οὔτ' εἰ πόσις μοι κατηνάνω ἐτήκετο,

⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ Δυσπότιμων γάμων], τῶν τοῦ Πολυνείκους μετὰ τῆς θυγατρίδες τοῦ Ἀδράστου ἄρχας. ⁸⁰¹ Θανὼν ἔτ' οὖσαν κατήναρές με], θανὼν σὺν ἀπεκτενας ἐμὲ ζῶσαν ἔτι.

⁸⁰² ⁸⁰³] Τὸ κράτος τοῦ φρονίζοντος νὰ διετηρῇ τοῦτο ἀπρόσθιλητον (τοῦ τυραννοῦντος μονάρχου) εὐ παραβαῖνεται. ⁸⁰⁴ Αὐτόγνωτος], αὐθιστέτος. ⁸⁰⁵ Τόδε λαμπτ. ιερὸν ὅμμα], τὸν ἡλιον. ⁸¹¹ ⁸¹²] συντακτίον εύτις ταῦτα. Ἄρ' ἴστε ὡς, εἰ γρείη λέγειν δοιδὰς καὶ γ. πρὸ τοῦ θ., οὐδὲ δὲν εἰς παύσατ' ἀν (τούτου, τοῦ λέγειν τοιεῦτα); ⁸¹⁷ Εμεῖς γάρ ἀγνοι κτλ.], ήμεις γάρ, δοσον τὸ ἐπὶ (καθ' ὅσον ἀφορῇ) τήνδε τὴν κόρην, ἀγνοι ἐσμεν. Διότι νομίζεις ὅτι, παραβεὶς αὐτῷ μικρὸν τροφῆς, ἀπολλάττεταις τὸν ἄγονος τοῦ φένου. ⁸¹⁸ Κάκια μακρῷ], μακρῷ (τῷ μέτρῳ) κάκιστα.

Βίᾳ πολιτῶν τόνδ' ἀν ἡρόμην πόνον.

835

Τίνος νόμου δῆ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω;
Πόστις μὲν ἄν μοι, καθίσαντος, ἄλλος ἦν,
Καὶ παῖς ἀπ' ἄλλου φωτὸς, εἰ τοῦδ' ἥμιτλακον·
Μῆτρός δ' ἐν "Ἄδου καὶ πατρὸς κεκευθότιον,
Οὐκ ἔστιν ἀδελφὸς οὗτος ἀν βλάστοι ποτέ.

840

Τοιὲνδε μέντοι σ' ἐκποστιμήσας' ἐγώ
Νόμῳ, Κρέοντι ταῦτ' ἔδοξ' ἀμαρτάνειν,
Καὶ δεινὰ τολμᾶν, ὡς καστίγνητον κάρα;
Καὶ νῦν ἄγει με διὰ γερῶν οὔτω λαβῖν,
"Αλεκτρον, ἀνυμέναιον, οὔτε του γάμου
Μέρος λαχοῦσαν, οὔτε παιδείου τροφῆς,
"Αλλ' ὅδ' ἕρημος πρὸς φίλων ή δύσμορος
Ζῶσ" εἰς θανόντων ἔργομαι κατασκαράς;
Ποίαν παρεξέλθουσα δαιμόνων δίκην;—
Τί γέρη με τὴν δύστην εἰς θεοὺς ἔστι
Βλέπειν, τίν' αὐδῆν ξυμμάχων, ἐπεὶ γε δῆ
Τὴν δυσσέθειαν εὐτεθοῦσ' ἐκτησάμην;
"Αλλ' εἰ μὲν οὖν τάδ' ἔστιν ἐν θεοῖς καλά,
Πιθόντες ἀν ξυγγνοῦμεν ἡμαρτυρότες;
Εἰ δ' οἶδ' ἀμαρτάνουσι, μὴ πλείω κακά
Πάθοισιν ή καὶ δρῶσιν ἐκδίκως ἐμέ.
Ἐτι τῶν αὐτῶν ἀνέμων αὐταῖ
Ψυχῆς ῥίπαι τὴνδ' εἴτε ἔγουστιν.

850

KR. Τοιγάρ τούτων τοῖσιν ἄγουστιν
Αλαύραθ' ὑπάρχει βραδυτήτος ὥπερ.

860

ANT. Οἷμοι, θανάτου τούτ' ἔγγυτάτω
Τούπος ἀφίκται!

XOP. Θαρσεῖν οὐδὲν παραμυθοῦμει
Μή οὐ τάδε ταῦτη κατακυροῦσθαι.

865

ANT. Ω γῆς Θήρης ἄστυ πατρῷον,
Καὶ θεοὶ προσγενεῖς,
"Αγομαι δῆ, κούκη ἔτι μέλλω.
Λεύσσετε, Θήρης οἱ κοιρανίσκι,
Τὴν βασιλίδα τὴν μούνην λοιπήν,
Οἰς πρὸς οὖλων ἀνδρῶν πάσχω,
Τὴν εὐτεθίαν σεθίσασα.

870

⁸³⁵ Βίᾳ πολιτῶν], ἀπ' ἔναντίας τῆς θελήσεως τῶν συμπολιτῶν μου. ⁸³⁷ Καθανόντος], ἀντὶ τοῦ θανόντος. ⁸³⁸ Τοῦδε], τοῦ παιδὸς, ἢ μᾶλλον τοῦ ἀνδρὸς. ⁸⁴⁰ Διὰ γερῶν οὔτω λαβῖν], κατασουμένην διὰ τῶν δορυφόρων αὐτοῦ ἐκτέρωθεν, ⁸⁴⁰ Παρεξέλθουσα], παρεξῆται. ⁸⁴¹ Σε ⁸⁴¹ "Γέρο τοῦ αὐτοῦ πάθους (ώς υπὸ άνεμου) παραχέρεται εἰςτι αὔτη.

⁸⁴² Οὐδὲ τοῦδε τοῖσιν σε οὐδὲλως παρηγοῦσθε ταῦτα οὐχ οὕτως (ώς ἔφη δηλ. ή Ἀντιγ.) ἐπικυρωθήσονται.. ⁸⁴⁴ Καὶ θεοὶ προσγενεῖς], πατρῷοι. Εν ἄλλοις γραφ. θεοὶ τε πατρογενεῖς. ⁸⁴⁶ Κοιρανίσκι], οἱ ἔριται, οἱ ἄργοντες. ⁸⁴⁷ Διετί μόγιν, ἐν φέρεται η Ιστιμένης.

- ΧΟΡ. "Ετλα καὶ Δανάς οὐράνιον φῶς
 Ἀλλάξαι δέμας ἐν γαληκοδέτοις αὐλαῖς,
 Κρυπτομένα δὲ νύν
 Τυμβήρει θαλάμῳ κατεζεύγηθη"
 Καίτοι γενεῖ τίμιος, ὁ παῖ, παῖ,
 Καὶ Ζηνὸς ταμιεύσκει γονὰς χρυσορύπους.
 Ἄλλ' ἀ μοιριδίᾳ τις δύναται δεινά
 Οὔτ' ἄν νῦν ὄμβρος, οὔτ' "Ἄρης, οὐ πύργος, οὐ γῆ ἀλιτυποί⁸⁷⁵
 Κελαιναῖ νῆες ἐκφύγοιεν
 Ζεύγηθη δὲ δέξυχολος παῖς δὲ Δρυμοῖς,
 Ἡδωνῶν Θασιλεὺς, κερτομίλαις δρυγαῖς
 Ἐκ Διονύσου
 Πετρώδεις κατάφρακτος ἐν δεσμῷ.
 Οὖτα μανίας δεινὸν ἀποστάζει
 Ἀνθηρόν τε μένος, κεῖνος ἐπέγρινα μανίας
 Ψαύων τὸν θέδον ἐν κερτομίλαις γίωσταν.
 Παύεσκε μὲν γάρ ἐνθέους γυναικας, εὗτόν τε πῦρ,
 Φιλαύλους τ' ἡρέθιζε Μούσας.
 Ηὔρα δὲ Κυανέων πελαγέων διδύμας ἀΐδη
 Ἀκταὶ Βοσπόρου, ἵος ὁ Θερμῶν Σαλμοῦδισσαί,
 ίν' ἀγγίποις "Ἄρης δισσοῖς Φινεῖδαις
 Εἶδεν ἀρατὸν ἔλκος
 Τυφλωθέν ἐξ ἀγρίας δάμαρτος
 Ἀλαὸν ἀλατόροισιν ὄμυράτων κύκλοις,
 * "Ἄραχθὲν ἐγγέων, ὑψ' αἴματηρεις
 Χείρεσσι καὶ κερκίδων ἀκμαῖσι
 Κατὰ δὲ τοκόμενοι μέλεοι μελέαν πάινον
 Κλαῖον ματρός, ἔχοντες ἀνύμφευτον γονάν
 Σπέρμ' ἀργιλογόνων ἄντας" Ήρεγχειδᾶ,
 Τηλεπόροις δὲ ἐν ἄντροις⁸⁷⁵
- 878 κ. ε. Εἴτη καὶ τῆς Δανάης τὸ δέμας (περιφρ. ἀντὶ διαδεύτης) ἀλλάξαι (ἀφενταί, στερηθῆναι, ἀπαλλάξαι) τὸ οὐράνιον φῶς ἐν αὐλαῖς γαληκοδέτοις (ἐν γαληκοθήφ φυλακῇ).
 875 Κατεζεύγηθη], κατεκλείσθη. 877 Γονὰς χρυσορύπους], δισσοὶ γιωσταὶ δὲ ή Δανάῃ ἐκυριόρεις ἐκ τοῦ Διὸς, μεταμορφωθεῖντος εἰς γυρυθῆν θρυγήν. 878 Μοιριδία δύνασις], ή τῆς είμαρμένης δύναμις. 880 Παῖς δὲ Δρ., δὲ Λυκούργος, θασιλεὺς τῆς Θάκης ήδε [λ. Z. 110] κ. ε. 884 Πετρώδεις ἐν δεσμῷ], ἐν σπηλαιῷ. 888 Ἐνθεύς γυναικες], τάς Βάγχας. —εὗτόν τε πῦρ], τὰς διδύμης (τὰς ὅργια) τοῦ Αντούσου (Εὔοι, εύζ.). 889 Ηὔρα δὲ τῶν Κυανέων πελαγέων τῆς διδύμης ἀΐδης (τῆς Προποντ. καὶ τοῦ Εὔδ.), δόπου (ίν) αἱ Βοσπόροις ἀκταὶ δὲ τῶν Θερμῶν Σαλμοῦδισσαί, ὁ ἀγγίποις τοῖς διδύμοις Φινεῖδαις Άρης εἶδε τυφλωθέν (ἐπενεγύθεν πρὸς τύφλωσιν) ἐξ ἀγρίας δάμαρτος ἀρατὸν ἔλκος, ἀλαὸν ἀλατόροισιν δύματων κύκλοις, γωρίες γέγγεων, ἀλλ' ὑψ' αἴματηρεις γειρ. καὶ κερκίδαις ἀκμ. Οἱ δὲ μῆνοις ἔχεις εὕτοις; Φινεύς δὲ Αγγίνορος ή Ποσειδῶνος, βασιλεὺς τῶν περὶ τὴν Σαλμοῦδισσαν καὶ τὸν Βοσπόρον γωρίων, γῆμας Κλεοπάτρας τὴν Βορέων καὶ Ωρεθιας τῆς Εργείων, ἐπέγημεν αὐτῷ Ιστίαν τὴν Δαρδαίου, ήτις, διητοπούσα, ἐτύφλωσε διὰ τῆς κερκίδος τοῦ διω προγόνους αὐτῆς, Πλήγηπον καὶ Πενθοπούσα, ιδοὺς τῆς Κλεοπάτρας. 890 Ανύμφ. γονάν ἔχοντες] γενννθέντες πρὸς τὸ μὴ νυμφευθῆναι. 900 Αντασ], ἥντησεν, ἔλαχεν, ἥν.
- 884 Τηλεπόροις δὲ ἐν ἄντροις] ἐν τοῖς ὑπερβορέοις.

Τράχη θυέλλησιν ἐν πατρώσις,
Βορεὰς ἄμυππος, δρθόποδος ὑπὲρ πάγου,
Θεῶν παῖς· ἀλλὰ καὶ πάπ' ἔκεινα
Μοῖραι μακραῖωνες ἔσγον, ὡς παῖ.

ΤΕΙ. Θεῖκος ἀνακτες, ἥκομεν κοινὴν ὁδὸν
Δύ' ἔξι ἐνὸς βλέποντε τοῖς τυφλοῖσι γὰρ
Αὕτη κέλευθος ἐκ προνηγγοῦ πέλει.

ΚΡ. Τί δ' ἔστιν, ὡς γεραιέ Τειρεσία, νέον;

ΤΕΙ. Ἔγώ διδάξω. καὶ σὺ τῷ μάντει πίθοι.

ΚΡ. Οὐκουν πάρος γε σῆς ἀπεστάτουν φρενός.

ΤΕΙ. Τοιγάρ δι' ὅρθης τήνδε ναυκλήρεις πόλιν.

ΚΡ. Ἔγω πεπονθὼς μαρτυρεῖν ὀνκήσιμα

ΤΕΙ. Φρόνεις βεβώς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύγχα.

ΚΡ. Τί δ' ἔστιν; ὡς ἐγώ τὸ σὸν φοίσσω στόμα.

ΤΕΙ. Γνώσσει, τέγχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς κλίμαν.

Εἰς γὰρ παλαιὸν θάκον ὀρνιθοσκόπον
Ἴζων, ίψη τὴν μοι παντὸς οἰωνοῦ λιμὴν,
Ἄγνωτ' ἀκινώ φύργογον ὀρνιθῶν, κακῷ
Κλάζοντας οἰστρῷ καὶ βεβαρβαρμένῳ,
Καὶ σπῶντας ἐν γχλαισιν ἀλλήλους φοναῖς
Ἐγνων πτερῶν γὰρ φοῖθδος οὐκ ἀσημός ἦν.
Εὔθης δὲ δείσας ἐμπύρων ἐγευδῆν

Βωμοῖσι παυχλέκτοισιν ἐκ δὲ θυμάτων
Ἡφαιστος οὐκ ἔλαμπεν, ἀλλ' ἐπὶ σποδῷ

Μυῶσσα κυκλὶς μηρίων ἐτίξετο,

Κάτυσε, κάνεπιες· καὶ μετάρσιοι

Χολαὶ διεσπείροντο, καὶ καταβρέυεις

Μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς.

Τοιαῦτα παιδὸς τοῦδ' ἐμάνθανον πάρα

Φθίνοντ' ἀσήμων ὄργίων μαντεύματα·

Ἐμοὶ γὰρ οὗτος ἡγεμὼν, ἀλλοις δ' ἐγώ.

Καὶ ταῦτα τῆς σῆς ἐκ φρενὸς νοσεῖ πόλις·

Βωμοὶ γὰρ ἡμῖν ἐσγάραι τε παντελεῖς

Πλήρεις, ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς,

905

910

915

920

925

930

935

903 Βορεὰς ἄμυππος], ἡ τοῦ Βορέως ταχύπους [ἴσα πίποφ θέουσα] θυγάτηρ. Ὁρθόποδος ὑπὲρ πάγου] ὑπὲρ τοῦ ὁρθοῦ (ὑψηλοῦ ἢ ἀποκεχυμένου) πάγος. 904 905 Κίτ' ἔκεινα. [ἔσγον], καὶ ἐπ' ἔκεινην ἔσγον (κατέσχον) κακείνης κατέσχυσεν. 906 Σὰς ἀπεις. φρεν.] παρήκουον τῶν φρενίμων οὐν συμβαλῶν. 907 Δι' ὅρθης], ὁρθῶς. 908 Παντὸς οἰωνοῦ λιμὴν], παντὸς πτηνοῦ καταγωγῆ. 909 Ἐμπύρων ἐγευδῆν θωμ. παμφλ.], ἐδικίμασα (ἐσυμβού) εἰθην] τὴν διέμπυρων (ἀλεκατωμάτων) μαντείαν. 910 Κυκλὶς], ἡ γάγνης τοῦ καπνοῦ. 911 Χολαὶ διεσπείροντο, αἱ κύστεις τῆς γολῆς ἢ τοῦ εύρους (αἱ συγκατακύστεις τοῖς μηρίοις, ὡς Κύρ. Φοίνισσ. 1271) διερρήγνυντο πάντοθεν. — ἢ καταβρέυεις μηροὶ κτλ.] ἢ οἱ μηροὶ ἐξέκειντο καταβρέυεις καλυπτῆς πιμελῆς. Ἡ καλύπτουσα τοὺς μηροὺς πιμελή καταβρέυεις συστήνειν αὐτοὺς γυμνούς. 912 Ηι Τοιαῦτα.. ἐμάνθανον. φύείνοντα τὰ μαντ.] ἀντί Οὔτω φύεινοντα.

Τοῦ δυσμόδου πεπτῶτος Οἰδίπου γόνου;
 Κάτ' οὐ δέχονται θυσάδας λιτάς ἔτι
 Θεοὶ παρ' ήμῶν, οὓς μηρίων φιλόγα,
 Οὐδὲ δρυς ευσήμους ἀπορροθέεται βοάς,
 'Ανδροφθόρου βεβρώτες αἴματος λίποι
 Ταῦτ' οὖν, τέκνον, φρόνησον ἀνθρώποις γάρ
 Τοῖς πᾶσι κοινόν ἔστι τοξευματάνειν.
 'Ἐπει τὸν ἀμάρτητον οὐκοῦνται ἔσται ἀνὴρ
 'Ἄθουλος οὐδὲ ἄνοιθος, δύστις εἰς κακὸν
 Πεισών ἀκείται, μηδὲ ἀκίνητος πέλει.

Αὐθαδία τοι σκαιότητα δράσκανει..
 'Αλλ' εἶκε τῷ θανόντι, μηδὲ ὅλωλότα
 Κέντει. τίς ἀλλα τὸν θανόντα ἐπικτανεῖν?
 Εὖ σοι φρονήσας εὐ λέγω τὸ μανθάνειν δ'
 'Ηδιστον εὖ λέγοντος, εἰ κέρδος φέρει.

KP. Ω πρέσβυν, πάντες, ὥστε τοξόται σκοποῦ,
 Τοξευετὸν ἀνδρὸς τοῦδε, καθδὲ μαντικῆς
 'Απρακτος ὑμῖν εἰμι· τῶν δὲ ὑπαὶ γένους
 'Εξημπόλημαι κάκπεφόρτισμαι πάλαι.
 Κερδαίνετ', ἐμπολάτε τὸν πρὸς Σάρδεων
 'Ηλεκτρον, εἰ βούλεοθε, καὶ τὸν Ἰνδικὸν
 Χρυσόν· τάσφ δὲ ἔκεινον οὐχὶ κρύψετε.
 Οὐδὲ εἰ θέλουστοι οἱ Ζηνὸς αἰετοὶ βοράν
 Φέρειν νιν ἀρπάζοντες εἰς Διὸς θρόνους,
 Οὐδὲ ως, μίασμα τοῦτο μὴ τρέσας, ἐγὼ
 Θάπτειν παράγω κατένον· εὖ γάρ οἰδ' ὅτι
 Θεοὺς μιαίνειν οὔτις ἀνθρώπων οἴμενει.
 Πίπτουσι δέ, ὡς γεραῖς Τειρεσία, βιοτῶν
 Χοὶ πολλὰ δεινοὶ πιτώματ' αἰσχρού, δεινὰ λόγους
 Αἰσχροὺς καλῶς λέγωσι τοῦ κέρδους γάριν.

TEL. Φεῦ·
 'Αρ' οἶδεν ἀνθρώπων τις, ἀρα φράζεται ...
 KP. Τι χρῆμα; ποιὸν τοῦτο πάγκοινον λέγει;;
 TEL. Οσφράζεταιστον κτημάτων εὐθεούλια;
 KP. Οσφρπερ, οἷμαι, μὴ φρονεῖν πλείστη βιάζη.
 TEL. Ταύτης σὺ μέντοι τῆς νόσου πλήρης ἔφυς.
 KP. Οὐ βούλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς.
 TEL. Καὶ μήν λέγεις, φευδῆ με θεσπίζειν λέγων.

⁸⁵⁷ Θυσάδες λιτάς], θυσίας Ικετηρίους. ⁸⁵⁸ Οοντες... βιερότες], ἀπὸ ἐνικοῦ εἰς πληρ. διὰ τὸ Οὐδὲ, ως ἐξ ήτον: Οὐδένες ἔχ τὸν δονιθίουν. ⁸⁵⁹ Ανόρδες τούτες], ἔμοι, ἵδε Εὔρ. 'Ηλ. 43. 952 953 Μαντικῆς ἀπρακτος ὑμῖν], ἀπειράτος -τοις μαντικῆσσας δόσις ἐδόθε ἐπαθε δι' αὐτήν.—τῶν ὑπαὶ], ὑμῖν, ὡρ' ὥν. ⁸⁶⁰ Κάκπεφόρτισμαι], ἐπεριθην, ἀπώλεσσα, ἐννοεῖ δὲ τὸν υἱὸν του Μενοκίτα, θυσιασθέντα ἔκοσιας εἰς τὸν Αρην, πολιορκουμένων τῶν Θηρῶν. ⁸⁶¹ Πάγκοινον], πάσι τοῖς ἀνθρώποις κοινόν.

940

945

950

955

960

965

970

- ΚΡ. Τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος.
 ΤΕΙ. Τὸ δ' ἐκ τυράννων αἰσχροκέρδειαν φιλεῖ.
 ΚΡ. Ἀρ' οἰσθα ταγοὺς ὄντας, ἀν λέγησ, λέγων;
 ΤΕΙ. Οἶστον· ἐξ ἐμοῦ γὰρ τῆνδ' ἔχεις σώσας ποίην.
 ΚΡ. Σοφὸς σὺ μάντις, ἀλλὰ τὰδικεῖν φιλῶν.
 ΤΕΙ. Ορσεις με τάκινητα διὰ φρενῶν φρέσται.
 ΚΡ. Κίνει, μόνον δὲ μὴ πὶ κέρδεσιν λέγων.
 ΤΕΙ. Οὕτω γὰρ ἡδη καὶ δοκῶ τὸ σὸν μέρος.
 ΚΡ. Ως μή; μποιήσων ἴσσιν τὴν ἐμήν φρένα.
 ΤΕΙ. Ἄλλ' εὐ γέ τοι κάτισθι μὴ πολλοὺς ἔτι
 Τροχοὺς ἀμιλλητῆρας Ἐλίου τελῶν,
 Ἐν οἷσι τῶν σῶν αὐτὸς ἐκ σπλάγχνων ἔνα
 Νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοὺς ἔσει,
 Ἀνθ' ὅντος ἔχεις μὲν τῶν ἄνω βιαλῶν κάτω,
 Ψυχὴν τ' ατίμως ἐν τάσῳ κατώκισας
 Ἐγένεις δὲ τῶν κάτωθεν ἐνθάδ' αὖ θεῶν
 Ἀμοιβὸν, ἀκτέριστον, ἀνόσιον νέκυν
 Ων οὔτε σοὶ μέτεστιν οὔτε τοῖς ἄνω
 Θεοῖσιν, ἀλλ' ἐκ σοῦ βιάζονται τάδε.
 Τούτων σε λωρητῆρες ὑστεροφθόροις
 Δογχῶσιν Ἀιδου καὶ θεῶν Ἐριγγίες,
 Ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε ληφθήναι κακοῖς.
 Καὶ ταῦτ' ἀθρογονον εἰ κατηργυρωμένος
 Λέγω. φανεῖ γὰρ οὐ μακροῦ χρόνου τριβὴ
 Ἀνδρῶν, γυναικῶν, σοῖς δόμοις κωκύματα
 Ἐγένθαι δὲ πᾶσαι ἔνταράσσονται πόλεις,
 Οσῶν σπασάγματ' ἦ κύνες καθίγισαν,
 Η θηρεες, ἡ τις πτηγής οἰωνὸς, φέρων
 Ἀνδρίσιον δύσμήν ἐστιοῦχον εἰς πόλιν.
 Τοιαῦτά σου (λυπεῖς γὰρ), ὥστε τοξότης,
 Αετῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα
 Βέβαια, τῶν σὺ θάλπος οὐχ ὑπεκδραμεῖ.
 Ω παῖ, σὺ δὲ ἡμᾶς ἀπαγε πρός δόμους, οὐκ
 Τὸν θυμὸν οὗτος εἰς νεωτέρους ἀφῆ,
 Καὶ γνῶ τρέψειν τὴν γλῶσσαν ἡσυχωτέραν,
 Τὸν νοῦν τ' ἀμείνω τὸν φρενῶν ή νῦν φέρει.

⁹⁷³ Ταγοὺς ὄντας], οἰσθα λέγων ταῦτα πρὸς ἡμᾶς, ταγοὺς (ἄργοντας) ὄντας; ⁹⁸¹ Μή μποιήσων], ἀπατήσων. ⁹⁸³ Τροχοὺς ἀμιλλητῆρας], κύκλος διαδηχομένης ἐξ ὑπομεθύεις ἀλλήλησε. — τελῶν] τελέσων ⁹⁸⁶ 58, "Ἐχεις μὲν τῶν ἄνω βιαλῶν κάτω. ἔχεις δὲ τῶν κατωθεν θεῶν ἐνθάδε"], ἔθεψας μὲν ἄνθρωπον ζῶντα, ἀφῆκες δὲ ἄταρον νεκρόν. ⁹⁹⁶ 57], Η γὰρ τριβὴ οὐ μακροῦ χρόνου Φανεῖ (θέλει δεῖξῃ) σοῖς δόμοις κωκύματα ἀνδρ. καὶ γυν.

⁹⁹⁸ Εγένθαι ἔνταράσσονται], εἰς ἔγέραν συγκρούονται, ⁹⁹⁹ Σπαράγματα], κομμάτια νεκρῶν πτωμάτων. ¹⁰⁰¹ Εστιοῦχον ἐς π.], εἰς πόλιν ἐστιοῦχον. ¹⁰⁰⁴ Θάλπος], τὴν κακίσιν, τὴν δριμύτητα. ¹⁰⁰⁷ 8 Τρέψειν τὴν γλῶσσαν, τὸν νοῦν τε], ἀντί Εχεις.

- ΧΟΡ.** "Ανὴρ, ἄναξ, βέβηκε δεινὰ θεσπίσας·
 'Επιστάμεσθα δ', ἐξ ὅτου λευκήν ἔγω
 Τήνδ' ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλουμαι τρίχα,
 Μὴ πώποτ' αὐτὸν ψεύδος εἰς πόλιν λακεῖν.
ΚΡ. "Εγνωκα καύτος, καὶ ταράσσομαι φρένας.
 Τό τ' εἰκάθειν γάρ δεινόν· ἀντιστάντα δὲ
 "Ἄτηρ πατάξαι θυμόν, ἐν δεινῷ πάρᾳ.
ΧΟΡ. Εὔδουλίας δεῖ, παῖ Μενοκέως Κρέον.
ΚΡ. Τί δῆτα γρὴ δρᾶν; φράζε· πείσομαι δ' ἔγω.
ΧΟΡ. 'Ελθὼν, κόρηγ μὲν ἐκ κατώρυχος στέγης
 "Άνες κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ τάφον.
ΚΡ. Καὶ ταῦτ' ἐπινεῖς, καὶ δοκεῖς παρεικάθειν;
ΧΟΡ. 'Οσον γ', ἄναξ, τάχιστα. συντέμνουσι γάρ
 Θεῶν ποδῶνεις τοὺς κακόδοσονας βιάζουσι.
ΚΡ. Οἴμοι, μόλις μὲν, καρδίας δ' ἐξισταμαι
 Τὸ δρᾶν ἀνάγκη δ' οὐχὶ δυσμαγγέον.
ΧΟΡ. Δρᾶν τον τάδε ἔιθων, μηδὲ ἐπ' ἄλλοισιν τρέπε.
ΚΡ. 'Ωδ', ως ἔχω, στείγομι· ἄν. ἔτ', ἔτ', ὀπάνες,
 Οἴ τ' ὅντες, οἴ τ' ἀπόντες, ἀξίνας γεροῖν
 'Ορμᾶσθ' ἐλόντες εἰς ἐπόψιον τόπον!
 'Εγώ δ', ἐπειδὴ δέξα τῷδ' ἐπεστράχη,
 Αὐτός τ' ἔδησα, καὶ παρὸν ἐκλύσομαι·
 Δέδοικα γάρ, μὴ τοὺς καθεστῶτας νόμους
 "Ἀριστον ἡ σώζοντα τὸν βίον τελεῖν.
ΧΟΡ. Πολυώνυμε, Καδμείας νύμφας ἄγαλμα
 Καὶ Διὸς βασιλευμέτα γένος, κλειτάν δε ἀνθρέπαις
 Ἰταλίαν, μέδεις δὲ παγκοίνοις Ἐλευσίνας
 Δηροῦς ἐν κόλποις, ὡς Βακχεῦ, Βακχῆν μητρόπολιν Θήβαν
 Ναίων παρ' ὑγρῶν Ἰσμηνοῦ ῥεέμερων,
 'Αγρείου τ' ἐπὶ σπορᾷ δράκοντος·
 Σὲ δ' ὑπὲρ διλόρου πέτρας στέροι δπωπε
 Λιγνὺς, ἔνθα Κωρύκιαι Νύμφαι στείγουσι Βακχίδες,
 Κασταλίας τε νάματα καὶ σὲ Νυστίων ὁρέων
 Κισσήρεις ὅγιαι γλωρᾶ τ' ἀκτὰ πολυστάζουλος πέμπει,
 'Αβρότων ἐπέων εὐαξόντων,

4035 [Ἐν δεινῷ πάρᾳ], πάρεστι. 4035 23 Καρδ. δ' ἔξις. τὸ δὲ [τοῦ], ἡ κερδία μου ἀποτείται τὴν τῶν δεινογένεντων ἐκτέλεσιν. 4035 Μηδὲ ἐπ' ἄλλ. τρέπε], μηδὲ ἐπίτρεπε τοι-
 τῷ ἄλλῳς (ἐνν. δρᾶν). 4038 Εἰς ἐπόψιον τόπον], εἰς μέρος ἐμφανεῖς (περίσπον).

4035 [Πολυώνυμε], ἀποτείνεται πρὸς τὸν Διόνυσον. 4035 [Ιταλίαν], διὰ τὸν ἄριστον αὐ-
 τῆς οἶνον. 4038 Ἀγρείου τ' ἐπὶ σπορᾷ δράκον]. τοῦ κατασταθέντος ὑπὸ τοῦ Αρεώς φύλακος
 τῆς Διόρχης, ὃν δὲ Καδμείος νόμενός εἴσπειρεν οὐτοῦ τοῦ δέξιατος, ἐξ ὃν ἀνεψήσαν οἱ κα-
 λούμενοι Σπαρτοί. 4039 Ὑπὲρ διλόρου πέτρας], τοῦ δικορύζου Ηπειρωτῶν, τοῦ ὄποιος τὸ
 ἔτερον κατεῖχεν διάνυσσον. 4039 40 Στέροψ λιγνὺς], ἡ τῶν θυσῶν. — Κωρύκιαι
 φωνῆματα Εὖσ, Εὔσ.

- Θηβαῖας ἐπισκοποῦντ' ἀγυίας,
Τὰν ἐκ πασῶν τιμῆς ὑπερτάτων πόλεων
Ματρὶ σὺν κεραυνίᾳ.
Καὶ νῦν, ὡς Θιβαῖας ἔχεται πάνδημος πόλις ἐπὶ νόσου,
Ποδὶ καθαρσίῳ
Μολεῖν, μολεῖν, Παρνασσίαν ὑπέρ οἰκιστὸν,
"Ἡ στονόντα πορφύραν!
Ἴω, πῦρ πνεόντων χοράγ' ἄστρων. νυχίων
Φεγγυμάτων ἐπίσκοπε
Παι, Ζηνὸς γένειδον, προφάνηθι Ναξίας Θυιάσι
Σαῖς ἄμα περιπόλοις,
Αἱ μανύμεναι σε πάνυγχοι χορεύουσι,
Τὸν ταμίαν Ἰακούν!
- ΑΓ. Κάδμου πάροικοι καὶ δόμων Ἀμφίονος,
Οὐκ ἔσθ' ὅποιον στάντ' ἀν ἀνθρώπου βίον
Οὔτ' αἰνέσταιον' ἀν, οὔτε μεμψάμην ποτέ·
Τύχη γὰρ ὅρθιος καὶ τύχη καταρρέπει
Τὸν εὐτυχοῦντα, τὸν τε δυστυχοῦντ', ἀεὶ,
Καὶ μάντις οὐδεὶς τῶν καθεστώτων βροτοῖς.
Κρέων γῆρης ήγια λιωτός, ὡς ἐμοί, ποτὲ,
Σώτας μὲν ἐγγένει τήνδες Καδμείαν γένοντα·
Διαβύντες γάρας ταντελῆ μοναρχίαν,
Εὖθυνε, θάλλων εὐγενεῖ τέκνων σπορᾶ·
Καὶ νῦν ἀρεῖται πάντα. τὰς γὰρ ἡδονὰς
"Οταν προσδώσιν ἀνδρεῖς, οὐ τίθημ' ἐγώ
Ζῆν τούτον, οὐλί' ἔμβυχον ἥρασμα: νεκρόν.
Πλούτει τε γάρ κατ' οἶκον, εἰ βουλεῖ, μέγα,
Καὶ ζῆ τύραννον συγχριμένων· ἐὰν δ' ἀπῆ
Τούτων τὸ γείρειν, τάλλον' ἐγώ καπνοῦ σκίας
Οὐκ ἀν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.
- ΧΟΡ. Τί δ' αὖ τούτο ἄγθος Θαυμάσιων ἥκεις φέρων;
ΑΓ. Τεθύνασιν οἱ δὲ ζῶντες αἴτιοι θαγεῖν.
ΧΟΡ. Καὶ τίς φονεύει; τίς δ' ὁ καίμανος; λέγε.
ΑΓ. Αἴματα δλωλεῖν, αὐτόχειρ δὲ αἰμάσσεται.

¹⁰¹⁶ Ματρὶ σὺν κεραυνίᾳ], τῇ Σεμέλῃ, ὡς ἀπεστιλούσῃ ὑπὲρ κεραυνοῦ, τῷς τὴν Μυθολογ.
^{1017]}, Ἐπεὶ η πόλις ἔχεται πανδημίος ἐπὶ νόσου. ¹⁰¹⁸ Καθαρσίῳ ποδῖ], καθαριστικῷ
τοῦ κατέγοντος τὴν πόλιν μιάσματος. ¹⁰¹⁹ Μολεῖν], δεόμενός σου μαλεῖν. ¹⁰²⁰ Στονόν-
ειτα πορφύραν], τὸν τῆς Βύσσας. ¹⁰²¹ Νυχίων φεγγυμάτων], τῶν νυκτερινῶν ἐπιφω-
νημάτων τῶν Μανιάδων. ¹⁰²² Ναξίας περιπόλοι], ταῖς Βάκχαις τῆς Νάξου, ὅπε συν-
ηλθεν ὁ Διόνυσος τῇ Αριάδνῃ. ¹⁰²³ Τὸν Ταυρίνον], τὸν χορηγὸν τῶν ἀγαθῶν, τὸν ἀγαθο-
δότην κτλ. ¹⁰²⁴ Ή κάτοικοι τῶν δόμων τοῦ Αμφίονος καὶ Κάδμου, τῶν Θηρῶν (τὰς δό-
ποις ἔτειγοσσιν ὁ Ζῆνος καὶ ὁ Αυρίων), καὶ τῆς Καδμείας. ¹⁰²⁵ Στάντη], καθεστῶτα,
ὑφιστάμενον, ὑπάρχοντα. ¹⁰²⁶ Ως ἐμοὶ], ἐνν. δοκεῖ. ¹⁰²⁷ Οταν προσδώσιν], ἀπολέσσωσι.
¹⁰²⁸ Ζῆ. ζῆθι. ¹⁰²⁹ Αὐτόχειρ], αὐτὸς κειρός, δηλ. οὐχὶ κατὰ σύμπτωσιν, οὐεν καὶ ἐρωτι-
κὸς κορός. Πότερα, πατρίφυς η.;

- Κέλευθον ἔρπω τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν;
Παιδός με σάίνει φθόγγος. ἀλλὰ, πρόσπολοι,
Ιτ' ἄσσον ὥκεῖς, καὶ παραστάτες τάχφ
'Αθρῆσαν', ἀριὸν χώματος λιθοσπαδῆ,
Δύντες πρὸς αὐτὸς στόμιον, εἰ τὸν Αἴμονος
Φθόγγον ἔυνίκη⁴¹¹⁶, ή θεοῖσι κλέπτομαι. 1115
Τάδ' ἐξ ἀδύνου δεσπότου κελεύσμασιν
'Ηθοῦμεν. ἐν δὲ λοισθίῳ τυμβεύματι
Τὴν μὲν κρεμαστὴν αὐγένος κατεῖδομεν,
Βρόγῳ μιτώδει σινδόνος καθημμένην.
Τὸν δέ ἀμφὶ μέσσῃ περιπετῆ προσκείμενον,
Εὔνης ἀποιωλζοντα τῆς κάτω φθορὰν,
Καὶ πατρὸς ἔργα, καὶ τὸ δύστηγνον λέγος.
'Ο δ' ὡς ὁρᾷ σφε, στυγνὸν οἰμώξας, ἔσω
Χωρεῖ πρὸς αὐτὸν, κάνακωκύσας καλεῖ:
ο 'Ω τήρμον, οἷον ἔργον εἰργασται; τίνα
Νοῦν ἔσχες; ἐν τῷ ξυμφορᾶς διεφθάρης;
"Εἶσελθε, τέκνον! ίκέσις σε λίστουματα.
Τὸν δ' ἀγέλοις ὅσσοισι παπτήνας δὲ παῖς,
Πτύσας προσώπῳ, κούδεν ἀντειπὼν, ξίφους
"Εἰλκει διπλοῦς κνώδοντας· ἐκ δ' ὄρμωμέου
Πατρὸς φυγαῖσιν ἤμπλακ· εἴθ' ὁ δύσμορος
Αὐτῷ γολωθεὶς, ὕσπερ εἴγε, ἐπενταθεὶς
"Πρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγγος, εἰς δ' ὄγρον
'Αγκῶν' ἔτ' ἔνφρων παθένω προσπτύσσεται,
Καὶ φυσιῶν ὀξεῖαν ἐκβύλλει πνοὴν
Λευκῇ παρειῇ φονίου σταλάγματος.
Κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ, τὰ νυμφικὰ
Τέλη λαγὸν δεῖλαιος εἰν "Αἰδου δόμοις,
Δείξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀδουκίαν,
"Οσῳ μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακόν.
ΧΟΡ. Τί τοῦτ' ἂν εἰκάσεις; ή γυνὴ πάλιν
Φρούδη, πρὶν εἰπεῖν ἐσθίδὸν ή κακὸν λόγον?
ΑΓ. Καῦτὸς τεθάμβηκ⁴¹¹⁷: ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι,
"Αγῆ τέκνου κλύουσαν, εἰς πόλιν γόσις
Οὐκ ἀξιώσειν, ἀλλ' ὑπὸ στέγης ἔσω
1120
1125
1130
1135
1140
1145
1150

⁴¹¹⁶ Σάίνει], ταράττει. ⁴¹¹⁸ Άριμον χώματος λιθοσπαδῆ], τὸ ή τὸ λιθων συνηρμησμένον σέμμιον τοῦ γάμματος. ⁴¹¹⁹ Θεοῖσι κλέπτομαι], ἀπατώμενό τοις τῶν θεῶν. ⁴¹²⁰ Αποιωλζοντα τὴν ἀπώλειαν τοῦ γάμου τῆς ἀποθανούσης. ⁴¹²¹ Έν τῷ ξυμφ. διερή] ἐν ποίᾳ συμφορῇ φθοροτοιφ περίπετε. ⁴¹²² Διπλοῦς κνώδοντας], τὸ δίστομον (ξφε).

⁴¹²³ ⁴¹] Καὶ ἀναφυσῶν, ἐκβύλλει ἐπὶ τὴν λευκὴν (τῆς νεύνδος) περὶ ἡδεῖαν πνοὴν φονίου σταλάγματος⁴² μετὰ τοῦ ἀναφυσιμένου αἵματος ἐβέβλει καὶ τὴν πνοὴν (ἴξπνευσεν). ⁴¹²⁴ Τὰ νυμφικά τέλη], τὸ τέλος τοῦ γάμου. ⁴¹²⁵ ⁴³] Η γυνὴ πάλιν Φρούδη], ἡ Εὔσεδηκή δύσισ αὐγάκωρεν.

- Δμωαῖς προθῆσειν πένθος οἰκεῖον στένειν·
Γνώμης γάρ οὐκ ἄπειρος, ὥσθ' ἀμαρτάνειν.
ΧΟΡ. Οὐκ εἰδέ· ἐμοὶ δ' οὖν ητ' ἄγαν σιγὴ βαρὺ
Δοκεῖ προσεῖναι, κή μάτην πολλὴ θοή.
ΑΓ. 'Αλλ' εἰσόμεσθα, μήτι καὶ κατάσχετον
Κρυφῇ καλύπτει καρδίᾳ θυμουμένη,
Δόμους παραστείχοντες. εῦ γάρ οὖν λέγεται·
Καὶ τῆς ἄγαν γὰρ ἔστι που σιγὴς βάρος.
ΧΟΡ. Καὶ μήν έδει ἄναξ αὐτὸς ἐφήκει
Μυῆμ' ἐπίσημον δὲ καὶ χειρὸς ἔχων,
Εἴ θεμις εἰπεῖν, οὐκ ἀλλοτρίαν
"Ἄτην, ἀλλ' αὐτὸς ἀμαρτῶν.
ΚΡ. Ιὼ
Φρεγῶν δυσφρόνων ἀμαρτήματα
Στερεά, θανατόντας τε καὶ
Θανόντας βλέποντες ἐμφυλίους!
"Ω μοι ἐμῶν ἄνοικα βουλευμάτων!
Ω παῖ, παῖ, νέος νέφες ξὺν μόρῳ,
Αἰαῖ, αἰαῖ, ἔθανες, ἀπελύθης,
Ἐμαῖς, οὐδὲ σαῖς δυσθουλίαις!
ΧΟΡ. Οἶμ', ὡς ἔσικας οὐκέ τὴν δίκην ιδεῖν!
ΚΡ. Οἶμαι,
"Εγώ μαθὼν δεῖλαιος! ἐν δ' ἐμῷ κάρα
Θεός τότες, τότε, μέγα βάρος μ' ἔχω
"Ἐπαισεν, ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίαις ὁδοῖς,
Οἶμοι, λαξπάτητον ἀντρέπων γαράν.
Φεῦ, φεῦ! ὡς πόνοις βροτῶν δύσπονοι!
ΕΞ. 'Ω δέσποι', ὡς ἔγωντε καὶ κεκτημένος
[Τὰ μὲν πρὸ χειρῶν τάδε φέρων, τὰ δ' ἐν δόμοις]
'Εσικας ἥκειν καὶ τόχ' οὐβεσθαι κακά!
ΚΡ. Τί δ' ἔστιν αῦ; κάκιον η κακῶν ἔτι;
ΕΞ. Γυνὴ τέθνηκε, τοῦδε παρμητώρ νεκροῦ,
Δύστηνος, ἀρτὶ νεοτόμοισι πλήγμασιν.
ΚΡ. Ιὼ,
Ιὼ δυσκάθαρτος "Αἰδου λιμὴν,
Τί μ' ἄρα, τί μ' οὐλέκεις; ω κακάγγελτά μοι
Προπέμψας ἄγη, τίνα θροεῖς λόγον;
Αἰαῖ, οὐλωδότ' ἄγδρ' ἐπεκειργάζω!
1160 Μυῆμ' ἐπίσημον], ίσως
τὸν νεκρὸν τοῦ μεντού, αἰρόμενον μὲν ὑπὸ τῶν οἰκετῶν, συνανακούσιζόμενον δὲ ὑπὸ οὐτοῦ.
1161 οὐδὲν οὐδέποτε [ἄτην], οὐ διτί άλλοτρον βλέπειν. 1160 Ανολέκη βουλευμάτων],
ἀπογῆ βουλεύματα. 1162 Δυσκάθαρτος "Αἰδου λιμὴν], λιμὴν δηποτίουσιν οὐλα τὰ δυ-
στογήματα· η καταρχώγιον τοῦ "Αἰδου, τοῦ δισπόνω; διὲ καθαρμῶν ἐξίθεουμένου.

¹¹⁶² Γνώμης γάρ οὐκ ἄπειρος], οὐκέ ἐστέρηται: γνώσεως. 1170 Μυῆμ' ἐπίσημον], ίσως
τὸν νεκρὸν τοῦ μεντού, αἰρόμενον μὲν ὑπὸ τῶν οἰκετῶν, συνανακούσιζόμενον δὲ ὑπὸ οὐτοῦ.
1161 οὐδέν οὐδέποτε [ἄτην], οὐ διτί άλλοτρον βλέπειν. 1160 Ανολέκη βουλευμάτων],
ἀπογῆ βουλεύματα. 1162 Δυσκάθαρτος "Αἰδου λιμὴν], λιμὴν δηποτίουσιν οὐλα τὰ δυ-
στογήματα· η καταρχώγιον τοῦ "Αἰδου, τοῦ δισπόνω; διὲ καθαρμῶν ἐξίθεουμένου.

- Τί φήσ, ω παῖ; τίνα λέγεις μοι ντά;
 Αἱ, αἱ, αἱ, αἱ, σφήγιον ἐπ' ὄλέθρῳ
 Γυναικεῖον ἀμφικεῖσθαι μόρον;
- ΙΞ. 'Οράν πάρεστιν οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι.
 ΚΡ. Οὔμοι,
 Κακὸν τόδ' ἄλλο δεύτερον βλέπω τάλας.
 Τὶς ἄρα, τὶς με πότιμος ἔτι περιμένει;
 "Ἐγώ μὲν ἐν χείρεσσιν ἀρτίως τέκνουν,
 Τάλας, τὸν δ' ἔναντα προσβλέτω νεκρόν.
 Φεῦ, φεῦ, μάτερ ἀθλία! φεῦ, τέκνον!
- ΙΞ. 'Η δ' ὁξύθηκτος ἥδε βωμία πέρις
 Λύει κελαῖνὰ βέλέφαρα, κωκύσασα μὲν
 Τοῦ πρὸν θανόντος Μεγαρέως κλεινὸν λάχος,
 Αὔθις δὲ τοῦδε, λοισθιον δὲ σοὶ κακὰς
 Ποάζεις ἐψυμνήσασα τῷ παιδοκτόνῳ.
- ΚΡ. Αἰτι, αἰτι,
 'Ανέπτων φόδω, τί μ'οὐκ ἀνταίαν
 'Επαισέν τις ἀμφιθήκτῳ ξίφει;
 Δειλαῖος ἐγὼ, εἰ, εἰ,
 Δειλαῖα δὲ συγκέκριμαι δύζ.
- ΙΞ. 'Ως αἰτίαν γε τῶνδε κάκείνων ἔχων
 Πρὸς τῆς θανούσης τῆςδ' ἐπεσκήπτου μόρων.
 ΚΡ. Ποιῶ δὲ κάπελύσατ' ἐν φοναῖς τρόπῳ;
 ΙΞ. Παισασ' ὑφ' ἡπαρ αὐτόχειρ αύτὴν, ὅπως
 Παιδὸς τόδ' ἥσθετ* δξυκώκυτον πάθος.
 ΚΡ. "Ω μοί μοι, τάδ' οὐκ ἐπ' ἄλλον βροτῶν
 'Εμᾶς ἀρμόστει ποτ' ἐξ αἰτίας.
 'Εγὼ γάρ σ', ἐγὼ γ' ἔκανον δι μέλεος,
 'Εγώ. φάμ' ἔτυμον· ίώ, πρόσπολοι,
 'Αγετέ μ' ὅτι τάχος, ἀγετέ μ' ἐκποδῶν,
 Τὸν οὐκ ὄντα μᾶλλον ή, μηδένα.
- ΧΟΡ. Κέρδην παραινεῖς, εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖς.
 Βοάγχιστα γὰρ κάκιστα τὰν ποσὶν κακά.
 ΚΡ. ίώ, ίώ,
- *Αντερ. 6'.
 1195
 Στρ. γ'.
 1205
 Στρ. δ'.
 1215
 Στρ. γ'.

4103 95 'Η δ' ὁξύθ. κτλ.] πολλὰ πράγματα παρέσχε τοῖς αγολικασταῖς δι στίχος οὗτος, τοις πλεῖστοις αὐτῶν ὑπετόπτεσαν ἀλλειπτεῖν σίγουρον τοὺς γυρίους. Ἐν δημώς τὸ κείμενον μείνη ὅπως ἔχει, τὸ 'Οξύθηκτος πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς τὴν Εὐρυδίκην όντα ἐκληροῦ ἀντὶ Περιθώμος, ἐξεβιασμένη εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν ὑπὸ τῆς λύπης, κατὰ τὸ 'Οργῆ συντεθηγμένος φρένας (Ιππολ. 653). Τὸ δὲ Βωμία πέριξ, ἀντὶ Περι τὸν βωμόν. ⁴¹⁰⁷ Μεγαρέως], τοῦ Μενοίκεως, ὅπτις εἰχε δύο δύναματα. ο Μεγαρέως. Κρέοντος σπέρμα, τὸ Σπαρτῶν γένεσις, δισχηλ. 'Ε. ἐπὶ θ. 470. ^{4108 906]} Ως ἔχων τὴν αἰτίαν Τῶν δε κάκείνων τῶν μόρων (τῶν θανάτων ἀμφοτέρων) ἐπεσκήπτου πρὸς τῆς δε τῆς θανούσης. ^{4109 911]} Τάδε ἐπ' οὐδένα δλῶν βροτῶν ἀρμόσαι εἴκειης αἰτίας, οὐδένα ἄλλον δη ἐμαυτὸν αἰτιῶμαι ἐπὶ τούτοις.
⁴¹¹⁰ Βράχιστα γὰρ κράτιστα κτλ.], διότι τὰ ἐν ποσὶ κακὰ θεῷ διλιγώτερα τόσῳ καλλιλιώτερον.

- Φανήτω μόριων ὁ κάλλιστ' ἐμῶν,
 'Εμοὶ τερπίαν ἄγων ἡμέραν
 "Ὕπατος! ἔτω, ἔτω,
 "Οπως μηχέτ' ἀμαρτίαν εἰσίδω!
- ΕΞ.** Μέλλοντα ταῦτα τῶν προκειμένων τι χρὴ
 Πράσσειν μέλει γὰρ τῶνδ' ὅτοισι χρὴ μέλειν.
- ΚΡ.** 'Αλλ' ὅντις μὲν, ταῦτα συγκατηγεῖται.
- ΕΞ.** Μή νῦν προσεύχου μηδὲν, ὡς πεπρωμένης
 Οὐκ ἔστι θηγοῖς ξυμφορᾶς ἀπαλλαγῆ.
- ΚΡ.** "Ἄγεις" ἀν μάταιον ἀνδρὸς ἐκποδῶν,
 "Ος, διπάτης, σέ τ' οὐχ ἐκών κάκτανον,
 Σέ τ' αὐτὸν (ῷ μοι μέλεος), οὐδὲ ἔχω,
 "Οπα πρὸς πότερον ἵδω. πᾶς καὶ θω;
 Δέγρια τὰν χεροῖν, τά τ' ἐπὶ κρατί μοι.
 Πότμος δυσκόμιστος εἰσήλατο.
- ΧΟΡ.** Πολλῷ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας
 Πρῶτον ὑπάρχειν
 Χρὴ δὲ τὰ γ' εἰς θεοὺς μηδὲν ἀτεπτεῖν.
 Μεγάλοι δὲ λόγοι μεγάλας πληγὰς
 Τῶν ὑπεραύχων ἀποτίσαντες
 Γέρας τὸ φρονεῖν ἐδιδαξεν.

1219 1220 Φανήτω τῶν ἐμῶν μόριων δὲ ὑπατος, δὲ κάλλιστα ἄγων ἐμοὶ τὴν τερπίαν ἡμέραν. 1222 Μέλλει γὰρ τῶνδ', ὅτοισι χρὴ μέλειν], ἐννοεῖ τοὺς θεούς. 1223 Μάταιον], ξαχηρηστὸν δὲ ἄφρονα. 1224 Πᾶς καὶ θῶ], ἐνν. τὸν πόδα, ποῦ νὰ σταθῶ; 1225 Λέγεται τὰν χεροῖν, τά τ' ἐπὶ κρατί μοι], ὅλα λεξῖ (ἀνάποδα) καὶ τὰ ἐν τοῖς χεροῖς, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, καὶ τὰ νῦν περόντα καὶ τὰ ἐπικείμενα. 1226 Πρῶτον], ἀνώτερον, προτιμότερον τας αὐτοῖς.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

A'. Όμήρου Ηλιάδος	A.	Σελ.
Δ	I.	23
Δ	X.	46
Όμήρου Όδυσσείας	I.	62
Δ	P.	79
Δ	X.	98
Β'. Ήσιόδου ἐκ τῶν "Ἐργων καὶ ἡμερῶν.	. . . . .	142
Γ'. Απολλωνίου Ρόδιου "Ἀργοναυτικῶν.	. . . . .	149
Δ'. Καλλιμάχου Ὅμνος εἰς Δῆμητρα.	. . . . .	126
Ε'. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τοῦ Θεολόγου.	. . . . .	132
ΣΤ'. Εὐριπίδου "Ἐκάθη.	. . . . .	135
" Ήλέκτρα.	. . . . .	170
Ζ'. Σοφοκλέους "Αντιγόνη.	. . . . .	207

ΙΕΔΟΣ ΙΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΤΟΜΟΥ.

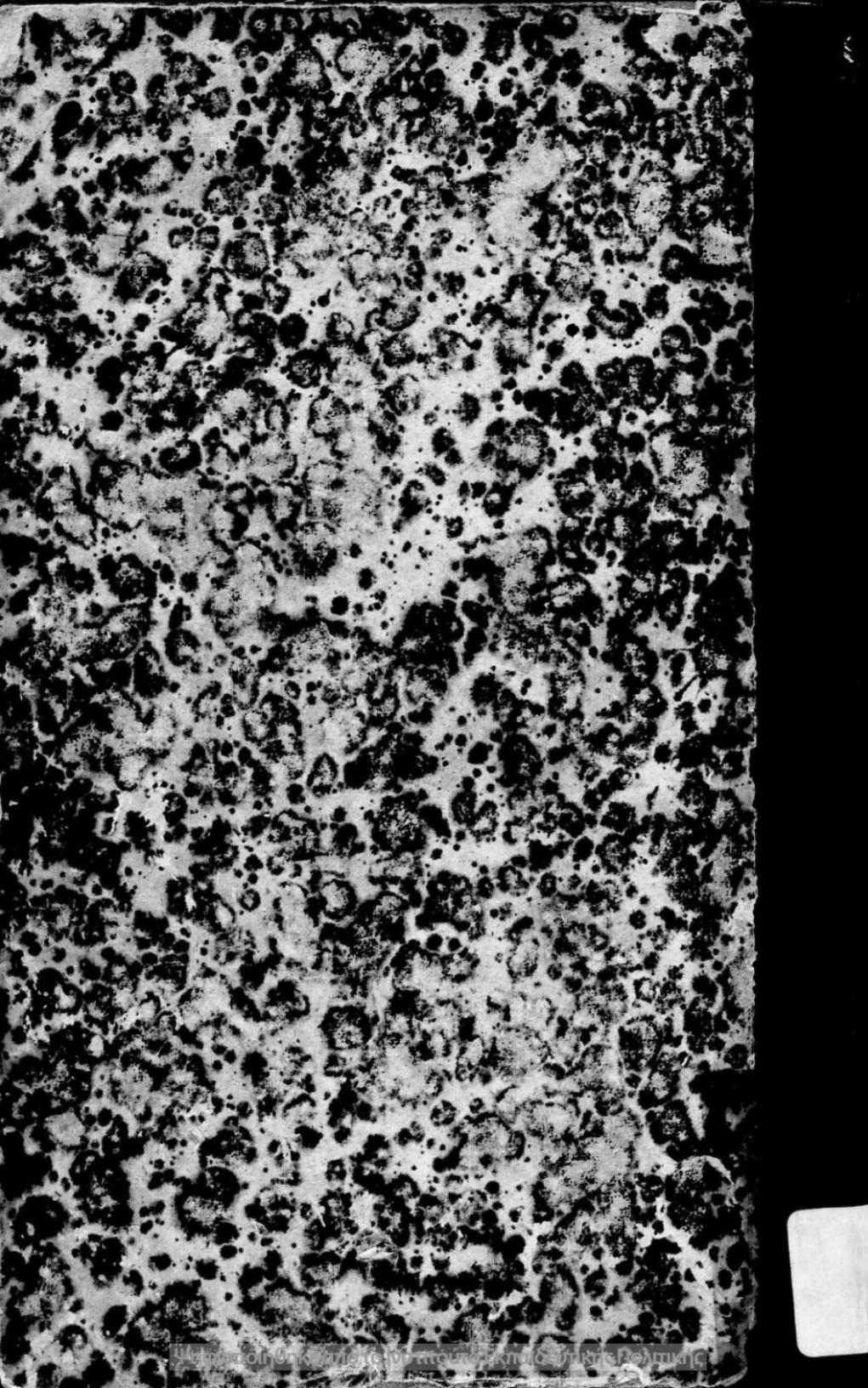
5000 | 98

024000018212

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Digitized by srujanika@gmail.com